

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HISTORIÆ POETICÆ

SCRIPTORES · ANTIQUI.

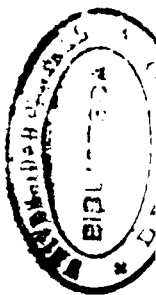
APOLLODORUS *Atheniensis.* PTOLEMÆUS *Hephaest. F.*

CONON *Grammaticus.* PARTHENIUS *Nicaensis.*

ANTONINUS LIBERALIS.

Græcè & Latine.

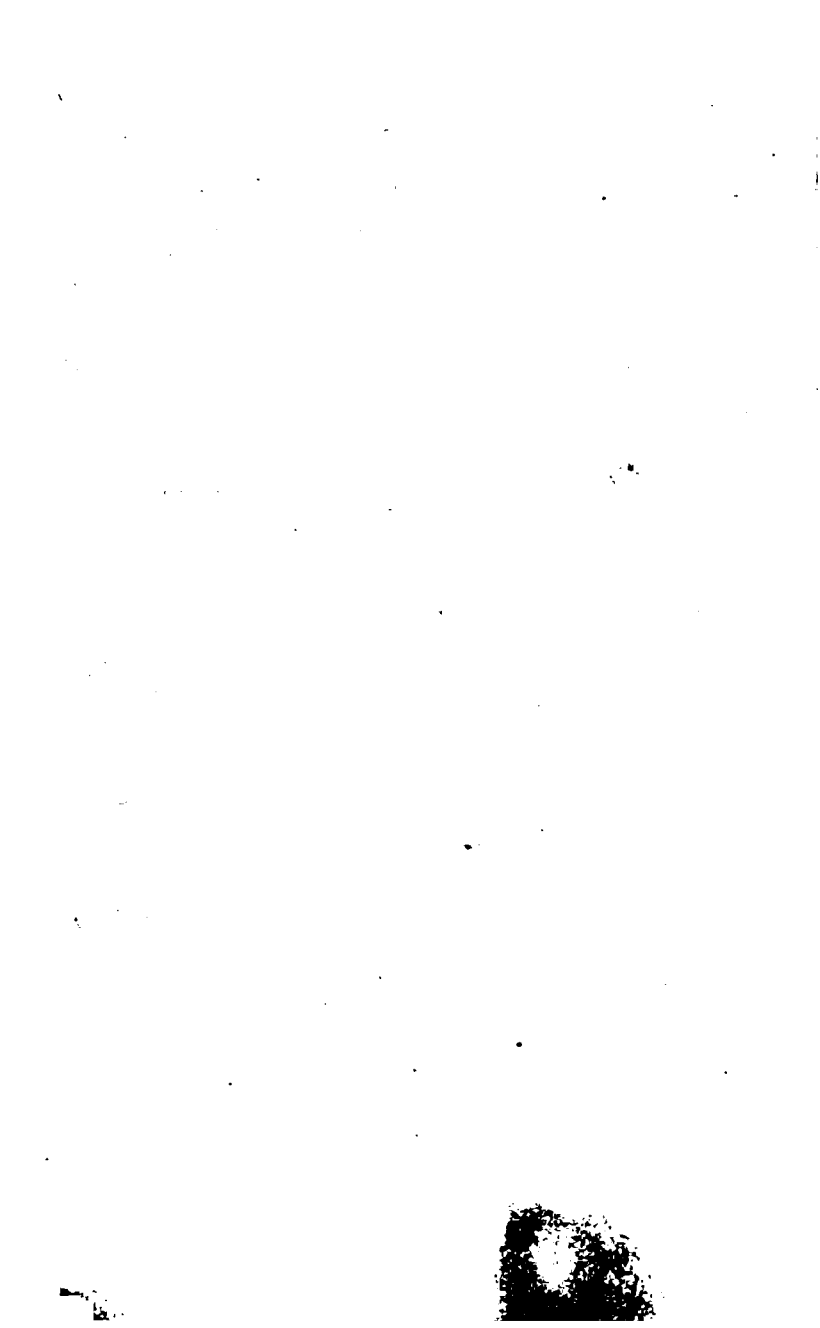
Accessere breves Nota & Indices necessary.

PARISIIS.

Typis F. MUGUET. Prostant apud R. SCOTT,
Bibliopolam Londinensem.

MDCLXXV.

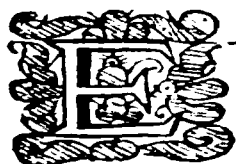

V I R O
I L L U S T R I
D. J O S E P H O
W I L L I A M S O N ,

E Q U I T I A U R A T O ,

S E R E N I S S I M O C A R O L O I I .
M A G . B R I T . F R A N C . E T H I B . R E G I
A C O N S I L I I S I N T E R I O R I B U S ,
E T A S E C R E T I S S T A T U S .

*Exstant in me , V I R
C L A R I S S I M E ,
promerita tua , magna
sanè & diuturna. Sponte tuâ ,
nullo meo merito, descendisti etiam
ad me , eâ benevolentia, quâ Gentis
a bujus*

Epistola Dedicatoria.

bujus & aliarum literatos homines complecteris. Nec spem, nec cogitationem quidem fovi, dignum aliquid tantis beneficiis unquam reponendi; neque enim patiebatur id aut fortunæ TUÆ magnitudo, aut meæ angustia. Non cesso interim justâ debitâq; prædicatione ubiq; testari tantum Tibi debere me, quantum fermè homo homini potest. fugi hâc (nullâ aliâ de causâ) gratitudinis meæ significandæ curâ adductus, Nomini Tuo hos libellos inscripsi. Malui parum modestus haberi, quàm minùs gratus. Quanquam consilio huic meo illud etiam patrocinari possit, quòd non ita pridem (quætua est humanitas) studiorum meorum rationem Te expectare

Epistola Dedicatoria.

pectare *diceres. Obtempero jussis
tuis ; etiam ad existimationis
meæ periculum. Hæc tamen qua-
liacunque sunt, non prorsus , uti
spero, apud TE evilescent. Vo-
torum religioni nihil addit marmor
quantumvis pretiosum, nec detrahit
vile saxum, sed nuncupantis ani-
mus. Hunc ut velis intueri, non
quæ offeruntur, obnixè rogat,*

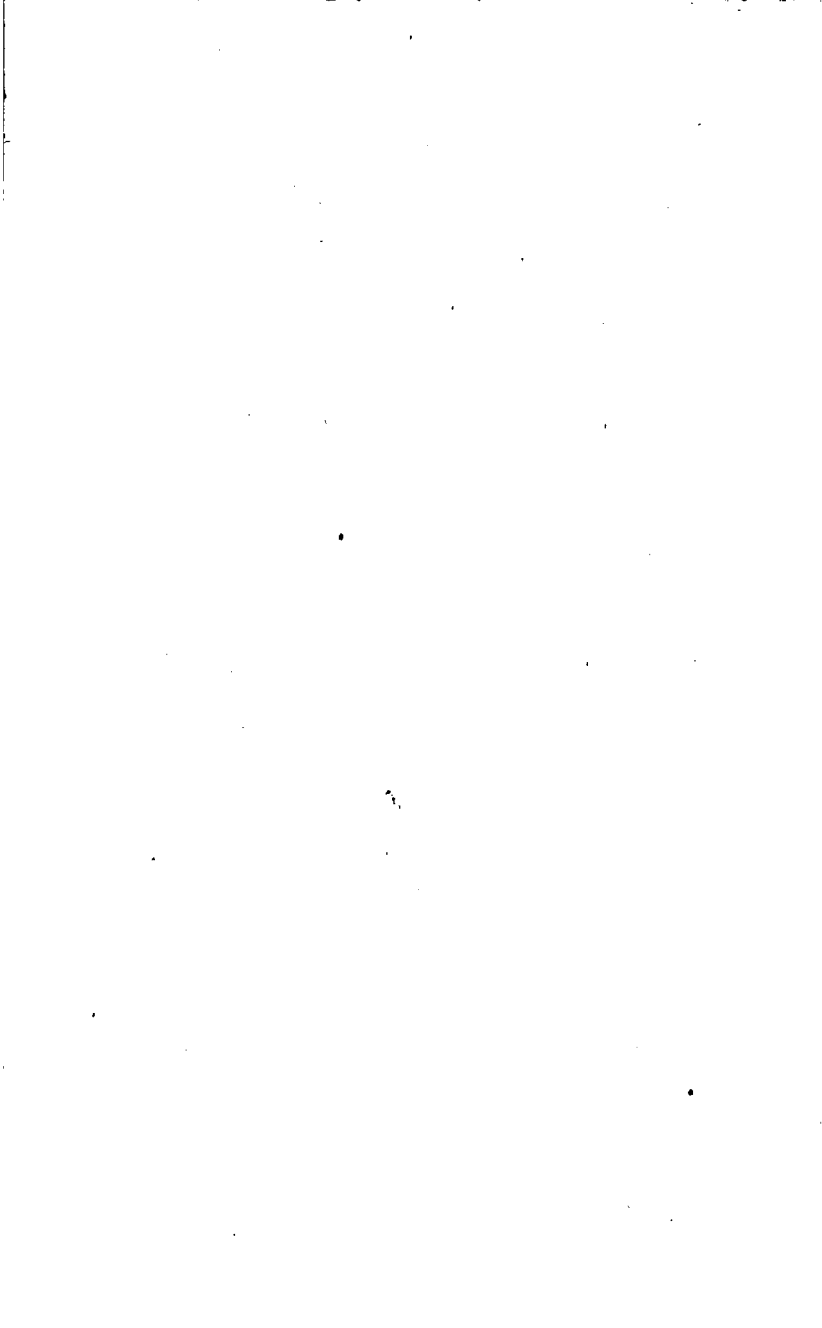
SUMME VIR,

Amplitudini Tuæ

Devotissimus

Londini,
Decemb. Idib. Anno
MDC LXXV.

THO. GALE.

N O T Æ

A D

PRIMUM LIBRUM

BIBLIOTHECÆ

Apollodori Atheniensis.

P Ag. I. lin. 1. *’Ouegde*] Fuit hæc Orphicorum de Diis traditio; ab iis ad Græcos pervenit. Diodorus, Eusebius ex Euemero, Athenagoras ex Orpheo hoc nos docent. Varro de L.L. *Principes Dei Cælum [Cælus] & Terra*, n. apud Græcos; nam in *Ægypto Serapis & Isis*, in *Latio principes Saturnus & Ops*. Philo Byblius ex Phœnicum Theologia alios deos Cœlo antiquiores recenset. V. Euseb. Boethius quoque in Porphyrium libro 3. sic scribit, *Quantum ad veteres Theologos, refertur Jupiter ad Saturnum, Saturnus ad Cælum, Cælus ad antiquissimum Ophionem,*
A cujus

cujus nullum est principium. Eadem ferè habet Schol. Æschyli ad v. 957. Promethei; & Tzetzes in Lycophronem. Epici Cycli scriptores hinc originem perpetui carminis deducebant. V. Procli Chrestomathiam.

L. 7. Βριάρεων, Γύγν,] Apud Hesiodum legis Γύγν. Athenagoras ex Orpheo eandem lectionem confirmat. Scholiastæ tamen Apollonii Rhodii ita Scribunt, ut hic editur, & Γύγν eundem esse volunt cum Briareo. Horatio quoque dicitur Gyas centimanus.

Ibid. Κοῖον] Hesiodo & Athen. Κόϊον dicitur, & Paræmiographis Κόϊον καὶ Βριάρεω λαμβάνουσιν; infra in aliâ progenie occurrit Κοῖον, cujus Virgilius meminit.

L. 15. Ἀργιν] Hesiodo Ἀργιν; Schol. Æschyli & Athenag. Ἀργον. Vox est peregrina, ostendit se in 3 Marci, v. 17. Plura de his ex Antiquis adfert Schol. Eurip. in initio Alcest. Tria esse Cycloperum genera observant viri docti. 1. Hos ipsos; 2. qui Tirynthem mœnibus cinxerunt; 3. quos Virgilius Ætnæos vocat.

Pag. 2. lin. 2. Τάρταρον] Orpheus apud Proclum

ὅς ἐστιν ἀπὸ τοῦ Οὐρανός

ἀμείλιχον ἥτορ ἔχοντα,

καὶ φύσιν ἐνομένην

πρὸς βαδὺν γαίης εἰς Τάρταρον

L. 10. Κρίον] Alii Κρίον, & Poet. Κροῖον scribunt.

16. Διόνειον] Ex Orpheo; omisit Hesiodus,

τὴν Ὀρφείως ὑποκρίσιν — καὶ παραφθοράς διορίαν.

Tzetzes & Alexander Rhetor.

23. Ὀκεανὸς] Rem narrat Orpheus apud Proclum. Solus Titenius, qui fuit antiquissimus Titanum, ut scrip-

scripsere Ister & Philochorus; *Solus Sol ab injuriâ numinum abstinuit*, inquit Servius ad 6 Æneid. Ceterum præter hos Coeli & Terræ filios Stephanus Ethnicographus alios recenset in v. Ἀδρυά & Μίανθος. Ἐμπύκλῳ hanc quam passus est Coelus & Saturnus ad Physiologiam transferunt Cornutus, Porphyrius de Antro, & Proclus in Timæum, ex Orpheo.

P.3.l.3. Παρίδων] Mss. Oxon. & Palat. παρίδων. *Ob hanc victoriam primus coronabatur Saturnus*. Tertulianus ex Pherecyde. Saturnum & Rheam homines fuisse, Deorum autem numero à Phœnicibus adscriptos prodidit Sanchoniathon apud Theodoretum, 3 contra Græcos.

21. Μελισσίων] Lege — αἰών; Melissei. *Parmeniscus ait Milissea quendam fuisse regem Creta, ad cujus filium Jovem nutriendum fuisse deportatum*. Hyginus Poetic. Astron. Servius ad 3 Æneid. Virgilius 4. Georg. has Nymphas intelligit apes. Zenobius in Adag. more suo totam hanc αἰωνίων exscripsit.

29. Πία] Orpheæ sequitur. Agathocles Babylonius lapidem hunc ex Proconneso petatum scripsit. Vocabatur Βαίπυλλος, inquit Hesychius. De Bætuliis multa Damascius in Vita Isidori. V. Seldenum de Diis Syris ex Scaligero ad N. Euseb. 2051.

P.4.l.1. Ἐμννήδην] L. ἐμννήδην.

2. Μῆν] Μῆνις Orphicorum deus erat. Hic igitur Hesiodus incipit Orpheæ παρὰ θεῶν, v. notam 16. p.2. confer Heliod. Theog. v.886.

5. Ἐρ' ἑ] Mss. ὑρ' ἑ. Mox, iidem, ἔξ ἡμετέρων legunt. Lineâ 20 restitue βροτῶν καὶ ἀσεβῶν καὶ Κεραυνόν. Damascius tamen libro περὶ ἀρχῶν Orphei versus adfert, in quibus non datur ἀσεβῶν ——. De Cyclopiis inquit Orpheus,

Οἱ Ζεὺς βροτῶν τ' ἰδὲ θεῶν, πῦξαι τε καὶ οὐρανὸν
Πρώτοι περὶ οὐρανὸν χεῖρες —————

25. 'Εν τῇ Ταρταρῷ] Saturnum cum Titanibus intellige. Nota in hac re illud apud Auctorem libelli de Fluminibus, Τὸν μὲν παλαιοὶ δῖος Ζεὺς περὶ τὸν ἑξῆς καλεῖται τάρταρον. Augustinus alicubi commemorat laneos deorum pedes. *Auream columnam positam esse in fano Jovis Triphylīi ab ipso Jove, titulus indicabat, in quā columnā gesta sua perscripsit.* Lactant. ex Ennio Eumeri interprete.
- P. 5. 1. 5. Σπῆξ] Ægii codd. & Pal. habent Σπῆξ, Hesi-
odus Ζδῆξ. Styx & Zeuxo inter Oceanidas; utra hīc
retinenda sit, dubium est; quoniam paucae recensentur, v. p. 67.
- L. 6. 'Αμφιτρίτη] Heliodus & Cod. Pal. 'Αμφιτρίτη, rectè.
Amphitrite & Styx notiores erant scribæ, quàm Am-
phiro & Zeuxo; est autem Amphitrite ex aliā
gente.
- L. 8. Ἀπὸ] Apollonius Rhodius Κοινογένηται vocat. Cal-
limacho Κοινῆς (mallem Κοινῆς) & Κοινῆς dici-
tur.
- L. 9. Θείας] Hesiodus & Schol. Η. Α. Θ. Hyginus tamen
Æthram ei uxorem dat.
- L. 11. 'Ευρυβοίας] L. 'Ευρυβίας, ut & p. 6. Hesiodus emen-
dandus in hāc parte, nam apud eum Κοῖνῃ hujus Eu-
rybiæ dicitur maritus, pro quo Κεῖν substitui debet
ex nostro & Tzetze.
14. 'Ασπίς τ'] Mss. hīc & infra legunt τ'.
20. Χείρων] Solus Centaurorum Chiron natus ex Sa-
turno, reliqui nubigenæ ex Ixione & Ne-
phele.

28. Στυγὶς] Styx numpha & fons, Jupiter Nymphæ fa-
vens honorem fonti habuit. Apollodorus libro 24.
ἐκ τῆς Στυγὸς egit de rebus apud Inferos, adeoque de Styge;
factam hanc ait ὁ Στυγὸν διὰ τὴν ἐκείνην, Styx enim
omnia corrumpit & consumit. Dii contrὰ τῇ Στυγὶ
ἀντίστοιχόν τι τῶν ἑωρῶν διεκρίσαντο. Plura vide apud Stobæum
p. 129. Ed. Canter. Est autem Styx proprie non ἐν
ἐκείνῃ, sed infra in Tartaro, ubi Dii puniuntur, Saturnus
& Titanes; nam ut Erynnyes animas punit, ita Styx
deos.

P.6.1.5. φέρει ⊕] L. φέρει. L.12. pro λίξιμοι, uterque
codex scriptus habet λήξιμοι.

18. Γλαυκοδόν] In his magna discrepantia , nam
pro

Γλαυκοθήκη, Γλαυκονόμη, Hesi.& Pal. legunt.

അറിവ്, അറിവ്.

Γαλάτεια, Γαλάττα.

Πρωτόκολλα, Πρωτόκολλα, Ηεφ.Πρωτ.Ο.& Ρ.

Ἡδὴ, Heliod.

'Αλιμέδω, 'Αλιμήδω, Hesiod.

Νεόμυεις, Νημερτής.

Διάρθεσ, Κομμάριεσ, Ιαριεσ, Ηομ.

Πολωνία, Πλευρέμη.

²Αυλονόη, ¹Αυλονόμη.

Μελίη, Μελίτη, Hes.

'Iouin, Nnouin, Hef. Horn. Sch. Apoll.

Δωαμένη, Δυσμένη, Hygin.

Inter has Nercidas quasdam miscuit Oceanidas, uti clarum est ex Hesiodo & tabulis Genealogicis. Orpheus numerabat quinquaginta, cum sequitur Hesiodus; Homerus triginta, non sine magnâ nominum varietate ab his; Apollodorus quadraginta & quinque, Hyginus his quatuor adjecit. Apud Hesiodum bis ponitur Πρωτὸς, altero in loco ponerem Πλωτὸς, hanc enim in suis

exemplaribus reperit Ægius. Aristarchus numerum Hesiodi auxit, addendo Θοῖν, vereor, ut rectè, nam ea ad aliam familiam pertinet.

P.7.1.1. Ζεὺς ὃ γαμῶν ἥγεον] Ἰσθὺς γαμῶν, multum veteribus decantatus. Pisander Larandensis de hac re VI. libros carminum scripsit. His in nuptiis citrum primò è terrâ ortum scripsit Asklepiades Rerum Ægypt. libro LX. Pythagorici numero binario Junonem ideo designabant, quod uni i.e. Jovi accessione alterius inhaereret: Vulcano ὀδονarium adscribebant, quoniam ex primo motu, i.e. dyade, quæ Juno est, constat. Capella.

3. Ἀγύλῳ] Lege Ἀγνύ. Quod autem sequitur μύγνῳ, &c. scias ex Orpheo depromi, ut locupletissime testatur Athenagoras.

9. Μολέας] Hesiodus versu 905 ex Jove & Themide procreatas scribit, idem versu 218; ejusdem Theogoniæ, Noctis filias facit. Diu est cùm suspicatus sum illud opus non esse unius hominis. Orpheus fuit auctor ultimæ sententiæ, eamque alicubi secutus est Sophocles; colligo hoc ex Phylis Stobæi.

P.8.1.10. Ἐπίστευε] L. ἔπιστρε. Porro Orpheus non invenit, sed ex Ægypto in Græciam transtulit sacra Bacchi. Ideo inventor creditus, quoniam multa innovavit. V. Diod. Sic. l.1. Bibliothecæ. In Latinis rectiùs veritas, *ille nihil tale credens, conversus respexit uxorem*. Rem hanc ἐπιστρεῖς exsequitur Virgilius 4 Georg.

L. 12. Τίτανται] L. τίτανται. O quam piget lolia hæc omni ferè lineâ renascentia devorare!

L.14. Πέρυ] Eustathius ad α.β. p.338. ed. Rom. aliam Magnetis familiam percenset, in quâ nulla occurrit Pieri Mentio.

19. Τάκινδον] De hoc v. p. 197. Hesychium in Τάκινδον, & quæ ad Παλæphatum. Schol. Nicandri vult

vult esse Amyclæi & Diomedes filium.

Ibid. Θάμυρις] Adagiographi scribunt Ἀμυρς; Eustathius quoque disertè hoc notat.

20. Ἀργυρῆς] Natalis videtur legisse Ἀργείης.

30. Στεφανῶ] Lege στεφανίδης cum O. & P. & πηλιδῆς. Eustath. & Zenobius, non agnito Apollodoro, hæc in sua derivarunt. V. Schol. 11. β.

P. 9. 19. Κερύβαντες] Hos Strabo Ἀπὸλλωνος καὶ Ῥούσης filios esse prodit ex Pherecyde, si memini; De his Scaliger ad Catullum & Eusebii Chron. multa disputat, item Casaub. ad Geographum; & Hieron. Mercurialis. Ex Ægypto (ibi enim Corybantium ponit Herodotus) in Phrygiam venisse videntur, Orpheo duce; hinc in Cretam & Græciam, Dardano auctore. Vocabulum sonat peregrinum quid. Scribitur Corybas, Curbas, & Curbeis. Non abludit ab Hebraico Cherub. Pingebant in Adytis templorum Ægyptii animalia varia; docent nos hoc Clemens, & Hero Alexandrini; vocant ζῶα πολύμορφα; Empedocles apud Porphyrium ζῶα γερῆα. Eadem locutione utuntur Interpretes 70 in Daniele ubi fit sermo de Cherubim. Orphicorum eadem est phrasis ubi de Corybante agunt, vocant enim Ἀιολόμορφον ἄνακτα, θεὸν διφυσῆ, πολύμορφον. Porro, ἀγνοολόγητον & tanquam prius notum ponit Scriptor divinus cherub suum, etiam loco eo, quo ejus primùm meminit. Diodorus scribit ἐν ἀπὸρρήτῳ esse, quo patre orti sunt Corybantes, v. eum lib. 3. Nota etiam attribui eis gladium, & Arboris Custodiam. Paria observare licet in Sacris Corybantiacis. Quòd pingi solebant Corybantes in templis, ostendit Martia: — picto stat Corybante tholus. Dicitur quoque (quod ad gladium refero) Corybas, in Hymnis Orpheo adscriptis, Ἀρμί & Φέρης. De Arbore meminit Julianus, Damascius in

vitâ Ifidori, & Kalendarium Romanum vetus, ad XI. Kal. Aprilis, Arbor intrat; tangit & Arnobius l.v. Denique Custodiam quod attinet, diserte docet Proclus Theol. libro 6. c. 13. Orphea Corybantibus attribuisse *δωάμιν φερειλικύν*. Apollodorus noster apud Lexicographos conatur, sed infelicitè, vocis, Corybas, rationem ex Græco fonte haurire. Præter Suidam & Harpocratonem, v. Porphyrium de Abst. Sed solenne est Græcis rerum hujusmodi origines ad se trahere, etiam invitâ Minervâ suâ; satis id docet quæ de vocabulo *Cabirus* delirant, ne plura addam ex Bocharto, Hensio aliisque.

- L. 14. *καρὶς ἐννῆς*] Ergo Vulcanum *καρνέμων* vocat Lucianus. Hoc modo & Corybas natus est ex Proserpinâ, teste Servio in 3 Æneid. Est autem hujus de Vulcano fabulæ auctor Hesiodus; licet enim hodie legamus in Theogoniâ

Ἦν δ' ἦρακτον κλύδον ἐν φιλότῃσι μυχῶσι

Γένετο ——— olim tamen ille versus sic concipiebatur ——— *ἐν φιλότῃσι*, ita certe Schol. Apollonii Rhodii legit; ita videtur legisse Manilius (quod non suspicatus est magnus vir Jos. Scaliger) ita Lilius Gyraldus: Dosiades in Arâ Vulcanum *ἀπὸ τῶν* dixit.

- L. 22. *Τροίαν ἑλόν*] Interpres hîc historiam neglexit, verte, *cum cepisset Trojam*, nam tempestas foeda ei immittebatur in reditu, v. p. 128. item Schol. Hom. in fine *ιλ. α.*, & ξ.

29. *Μίγυν*] *ὃ Ζεὺς δέπῃ*] Commelinus hîc dubitavit δέπῃ an δέμῃ legeret; sine dubio legere oportet *Μέπῃ*. Jupiter non devorabat aut Thetidem aut Themidem. Harum neutra mater fuit Minervæ, sed Metis. Res manifesta est ex Hesiodo, cui concinit Interpres Homeri ad *ιλ. α.* v. 195. ubi legis *Μῆτις*

ἔγκυθ

ἔχουσιν ἔσσι 'Αδωνῆα κατεπύδου ὑπὸ τοῦ Διδε, item Gale-
nus 3 de dogm. Hipp. & Platonis. Scholiastæ, Æschyli
ad v. 906. Prom. locus hic corruptus imposuit; sane
δῖτις ex linea superiori huc defluxit. Verba hæc με-
ταβαλλέσθαι εἰς π. 1. &c. posita sunt extra suum locum,
v. infra p. 218. Natalis de Comitibus multos citat
auctores, quos vidisse vix credo, inter cæteros lo-
cum hunc adducit ex Athenodoro Byzantio; quis sit
ille Athenodorus quæro.

P. 10. l. 2. 'Ελσῃ] Quis? Prometheus? p. 218. Themis?
v. p. 11. l. 3. an malles ἀλέγῃ? ἔλσῃ tamen absolute
occurrit & alibi apud hunc nostrum, quasi de oraculo
respondente, ut p. 133. l. 8.

L. 9. Καί ποιν' αὐτῶν] Ægius post hæc aliquid desiderari
existimat, mihi non videtur.

12. Τρίτων] Non ad Bœoticum, nec Thessalicum, sed
Lybicum Tritona, Schol. Apoll. 1. & 4. v. 1311. Apo-
stol. Prov. Cent. XIX. *Diogenes Babylonius* (Apollo-
dori præceptor) in eo libro qui inscribitur *Minerva*,
partum Jovis, ortumque Virginis ad Physiologiam tra-
ducit, se jungit à fabulâ, Cicero 1. de Naturâ Deorum,
apud eundem in 2. quandam Minervam legimus *na-*
tam ex Jove & Coryphe Oceani filia, quam Arcades Co-
ryphasiam vocant.

L. 18. Θάλασσαν] Lege, mare, & quæ, in Lati-
no.

20. Καὶ πόλις αἰν' ἐκείνης 'Αστρία] Πόλις an ἦσθ? post
ἐκείνης distingue & locum totum sic constitue, ἦσθ
αἰν' ἐκείνης, 'Αστρία πρῶτον κληθεῖσα, 'Ορτυγία ὀκαλοῦτο,
ὕστερον δ' Ἀῖα, Hyginus, Servius, & Enarrator Ly-
cophronis, qui hunc locum ob oculos habuit, mecum
facit. Callimach. Τόρεξ δ' ἔτ' 'Αστρίην, οὗ δ' ἰδὲ πῶ
ἔκλεο Ἀῖα. Schol. Apoll. ad ver. 308. lib. 1. omnia
perturbat, v. vers. 419.

- P. 11. l. 1. Ὑβρις] Hæc est Palat. & Oxon. Codicis Lectio, eam secutus est Tzetzes in Lycophr. Schol. tamen Pindari, Ægius, Gyraldus, & Commelinus in suis invenerunt Θύμβρις.
2. Θέμις] Delphis πρώτη νύξ ἱερουμένης, ὅτε Θέμις, Schol. Pindari; *Themis ante Apollinem responsa dabat.* Schol. Juven. Θέμις ἐνέβριτα χρησµῶν, & δαµνῶν προπρὶε χρησµὸς δίδναι. Diodorus.
4. χάσμα] V. Diodorum libro XVI. super hoc chasma stabat Templi adytum.
- L. 10. Ἑλάτης] Ἑλάτης Oxon. Ἑχάνης, Pal. primam confirmat Apollonius. l. v. 761.
- L. 16. Πύθωνα] Mss. Πυθῶ.
- L. 20. τὸς παῖδας] Apollonius & Q. Calaber soli Apollini; Callimachus Minervæ; Pausan. in Laconicis utrique tribuit necem Tityi.
- P. 12. l. 5. Ἀπόλλων, καὶ ποιεῖν] Mss. Oxon. l. καὶ αὐτὸ π. fortè καὶ ταῦτ.
12. Ἐν Δήλῳ] Hom. Od. 1. juxta alios à Scorpio interfectus. Πανσέχεια, ὅρη δ' Ἀχαΐας, ἐν ὅτε ὁ Ὀρίων ἀπὶ θανάτου, Hesych. Tzetzes aliique eum Neptuni & Βρύλλης filium dixere, sed illam dictionem ex Ἑυριάλῃς depravatam quis non videt?
24. Μερόπην] Schol. Arati Μάεπην vocat; alii Ærophen & Aeropen. Eratosthenes, cum nostro, rectè; fuit Oenopion Bacchi & Ariadnes filius.
27. Χάληϊον] Vulcani in Lemno, unde Cedalionem accipit viæ ducem. Theo in Aratum, & Hyginus.
- P. 13. l. 5. Ἀλλὰ τῇ μὲν Ποσειδῶνι] Templum Neptuno in Peloriade, terræ aggeribus extruxit. Diodor. in fine 4. Callimacho & Catullo Oarion dicitur.

P. 14. l. 2. Ἑρμῶν] Legebatur ἑρμῶν in Ægii Codd. Ἑρμῶν in aliis. Commelinus restituit Ἑρμῶν secutus Ægium & veritatem ipsam. V. Strabonem l. 8. Pausan. p. 152. l. 2. & Aristoph. Schol. in Equites, qui locum hunc exscripsit, itidem & Zenob. Schol. Hom. α. β. Hermione Sacra Proserpinæ. Variant antiqui de loco raptus Proserpinæ. Aristot. & Diodorus Siciliam, alii Atticam, alii Pontum volunt. V. Cononem p. 255.

L. 20. Ὀρίθ' ἢ τῇ [τῇ] Κλαῦ] Sic alii, & Μεγαρίη. De totâ hâc re (in quâ narrandâ valde discrepant scriptores) videas licet Schol. in Hephæst. & in Nicandrum Cl. Alexand. & Arnob. & Procli Chrestom. infra l. α. l. γ. l. δ. γ.

L. 31. Δημοφῶν] Scripti habent Δημοφῶν. Quam autem parum tibi in nominibus his constant Historici, Vide Servium in Georg. I. Diodorum V. & Hyginum.

P. 15. Τειπῶλεμ] Pro Μεγαρίη Mss. legunt Τειξιδία. Sane de parentibus Triptolemi magna est incertitudo. Pausan. in Atticis tradit Musæum parentes ei dare Oceanum & Terram; Orpheu, alios; Choerilum & Athenienses adhuc alios. Adi Arnob. V. & Servium Georg. I. Triptol. hujus leges habemus apud Xenophontem & Hieron. adv. Jovin. l. 2. & Stobæum p. 1.

21. Πολα] Ovid. Metam. V. narrat eam 7 grana edisse. Fastorum verò 4 tantum 3. Qui jejunia apud Inferos solverent, apud superos permanere, ut prius, Lex Parcarum non sinebat.

26. Καλαμαρτυρήσαν] Primò verbum illud non notat falsum testimonium; deinde Ascalaphus non dixit falsum testimonium, tantum prodidit Proserpinam edisse grana quod verum erat. Servius hunc facit Stygis

Stygis filium, Ovid. Orphnes. Melanippides fabulam
Περσεύδῃ scriptit, de Ascalapho hoc plura v. ad p.
122.451.

27. Γοργύρας] Porphyrius de Styge apud Stob. confer-
vavit nobis locum Apollodori ex libro φη' διῶν 24.
ubi hæc eadem habentur. Sophron autem lepidé, ut
alia, finxit Gorgyræ nutricem fuisse Μορμολύ-
χην.

L.30. Καθ' ἑκαστον ἐνιαυτῷ] Servius hac in re non consen-
tit, I Geor.

P.16. l.6. 'Cυερῆ]

“Οὐς κλέβει γίγαντας ἐπάνυμον ἐν μακρότατι,
“Οὐνεα γῆς ἐγένετο καὶ αἵματι ἐσάνιο. Orpheus.

15. 'Εγένοιτο] *Exorti sunt*, & φλέγρας. Videtur noster
hic distinguere inter Phlegram & Pallenem; alii,
eiusdem loci duo esse volunt nomina; de hac pugnâ v.
Stephan. de Urb. in Παλλήνη.

Ibid. Περφυρίων] Alius est Porphyrion Sisyphi filius
Schol. Apoll. Rhod. undé corrigendus est Sch. α. β. qui
Seriphi filium Porphyrionem facit.

P.16. l.20. 'Αλκυονίδες] Hujus filias recenset Apostolius
Cent. II. vox φλῦ] propter sequens K ut notant
Grammatici; fuit & alius Alcyoneus, v. p. 419.
443.

27. Λόγον] *Oraculum* potius quam rumor.

P.17. l.5. Φαίνεν] *Prodirent, Oriendur.*

16. 'Ἐπὶ τῇ γῆς] F. ἔαδ. In Ægii edit. legis, ἔξω τῇ σελήνῃ,
quæ verba interpreti Gallico Passeratio imposuere.
Porro notant Grammatici Pallenem dici de Achaicâ,
Pallanen de Arcadiâ. Schol. Pind. N. 4. & Apollonii
Rhodii aliter de hac pugnâ scribunt.

20. Ἡφα] Ptolemæus Hephæst. hâc in re duos nominat Gigantes Anonymum & Pyripnoum, v.p.310. mox θεῖος l.X.

P.18.l.1. Δρυς] In Pal. erat Διδς. Enimvero Thyrsus postulat, ut legamus Διδυρον — Scripturæ abbreviatio mendum pepererat.

12. Διαρρήξαι] Mss. Oxon. ἀπορρήξαι, sed Νήσων cum Pal. l. contra Stephan. & Strabonem sine X.

16. Γαλλίονα] Non memini me alibi hunc legere; sed & stellâ locum suspectum reddidit Ægius. An ergo Ἀργίονα leges? hunc enim huic pugnæ interfuisse scripsit Eumelus in Titanomachia, apud Sch. Apollonii Rhodii. Alii produnt à Marte interfectum Miman-tem, Picoloon Sol confecit, uti apud Eustath. in Od. K. testatur Alexander Paphius; Besbicus ab Hercule & Proserpinâ victus cecidit, v. Steph. de Urb. his addendi Obrimus, Phrutus, Pelorus, Damastor, Rhœtus, Palleneus, Rhuncus, Ascus, Echion, Pronomus, Almops, Celado, Cinnus, Theodamas, Athos, & alii ex Hygino, quorum nullus hîc ponitur, post vocem Μοῖσαι, Ἀγριον & operæ (quod & sexcenties peccarunt) omisere. Plura de his apud Stephanum habes in voce Ἀπίτυον.

26. Τυφῶνα] Homero Τυφονίδι; Pindaro Τυφῶς. Æschylo, utrâque terminatione effertur.

27. Σικελία] L. Κιλικία. Pind. Pyth. Od. 1. Τυφῶς τόν ποτε Κιλίκιον θρόνον πελυάνυμον ἄντρον, hunc versum Sch. Æschyli in Prom. Heliodo tribuit. Schol. distinctiùs, ὅτι Κιλικία μὲν ἐμνησθέν, ἀπολάσθη δὲ Τυφῶς ὡς Σικελία, v. infra. p.20.

P.19.l.7. Ξῆραι δὲ ἄχ] Leontûchus apud Zoroastrem & Jamblichum talis & tantus.

9. Κεφαλαί] Pindaro , ἐκείνον τὰ κράνη θεῶν παλῶμεθ .
Apollodorus in hac descriptione quædam sumpsit ab Æschylo.
33. Ἰδὲ μὲν βάλον] v. Ovid. Metam. 5. Anton. Liberalem p. 456. Hyginum Astron. Poet. Bocharti Hic-
roz.
- P. 20. l. 4. Καταπύσσον] L. πύσσον , ἀδελφάντην ἀρ-
πη.
6. Κασίε] Oxon. Καυχίον , Apollonius 2 Argon. hoc
confirmat, ejus tamen Schol. videtur hîc legisse Κα-
σίε , nam reprehendit Apollodorum de Sy-
riâ.
- P. 21. l. 10. Τῶν ὃ πάλιν] Sidonius ; *restinguens fulmine
fulmen*. Trophæum de Gigantibus victis alii Da-
mascum, alii Pitheculas insulas positum contem-
dunt.
25. Ἀνδράσις πάσις] Ob hæc inventa arâ & statuâ
honorabatur Athenis in Palladis templo ; erat eadem
ara Vulcano quoque sacra. Schol. Sophocl. in Oed. Co-
lon. ex Apollod. οὗ θεῶν.
- P. 22. l. 7. Ἀυτῷ λίβυς] Adde πύ. Infra lege ἔπει. De Pro-
metheo, v. p. 119.
- L. 15. Δευκαλίον] Ejus matrem Clymenen dicit Sch.
Pindari; idem notat ex Apollodoro (forte, in Catal.
Homer.) Deucalionem habitasse in Κωῶ , v. ad θ. Ol.
Strab. p. 425. & Eustath. ad β. 11.
27. Ἀνίβη] Oxon. εἰσέβη. Hæc omnia Schol. Hom. 11.
εἰ λῆξιν exscripsit. Primum diluvium contigit sub
Ogyge, secundum sub Deucalione, tertium sub Dar-
dano. Vocatum est hoc Deucalionis diluvium , quod
in iis partibus terrarum ubi regnabat , (neque e-
nim universale erat) invaluit. Tres alios Deuca-
liones recenset Schol. Apollonii. Confer. pag.
189.

- P.23.l.4. Δίῳ] Verte, Montes Theſſaliæ dirempti ſunt, *συνέκλειον* & Τέμενον Δίῳ, Sch. Hom. Seneca, aiunt aliquando Oſſam Olympo cohæſiſſe. Caſaub. ad Strabonem hæc vidit.
5. καὶ τὰ ἐκείδε] Pal. ἐνείδε, mox *συνεχόμενον* *Ἔγ.συνεχόμενον* Commel.
10. Περνασῶ] Servius, ad Athum. l. 17. αἰετῶ pro αἰετῶ, & ὑπὲρ περνασῶ, Plutarchus ex Mythologis Græcis ait Deucalionem, emiſſâ Columbâ, intellexiſſe aquas conſediſſe; quod peti-tum ex ſacrâ paginâ.
17. Ἑρμῶν] Ovid. & Serv. ex Themide aiunt Deucalionem quid facto opus eſſet, didiciſſe. V. Suidam in Δίμω.
- L.30. Ὅν ἐν Δίῳ] Eſſe enim Deucalionis tantum *ἐν Δίῳ* quidam volunt; v. infra p. 267.
- P.24.l.2. Κραναῖ] Lege Κραναῖν, eum enim expulit, p. 225. confirmant Codd. *Ἐγῖ* & Palat.
3. Πρωτογενεῖα] Schol. Pind. plenè ſed aliter, de hac, ad Olym. Θ.
6. Ὀρειῶν] Pal. Ὀρειῶν. Virgil. glomerantur Oreides; p. 430. Ὀρειῶν.
7. ἔρδε] Pulſus à fratribus ſuis è Theſſaliâ, venit in Atticam, dignuſque viſus eſt Ereſtheo, qui ei genar fieret. Pauſ. condidit Tetrapolin, obiit in *Ἐγῖ*lo, v. Schol. in initio.
9. Γρανῶν] Scal. ad Euseb. ait; primò Γρανῶν dicti ſunt, deinde Γρανῶν. Stephanus Γρανῶν facit filium Theſſali. Vox habetur apud Callimachum, Alexandrum *Ἄ*tolum, Lycophronem, Ariſto-teleſem, Thucyd. Mar-mora Arundel. Dicæarchum. Eſt autem ea appellation prior. Græcis ipſis magis placuit vox *Hellen*; aliis alia, v. Heſych. in *Ἐρανῶν*. Schol. Apollonii Rhodii ad v. 1089. l. 3. adfert ex noſtri Apollodori libris in Homeri Catalogum nonnulla quæ locum hunc illuſtrant.

P. 24. l. 24. Ἐραρίην] Schol. Pindari ad IV. Pyth. Ἐρίαν vocat. Apostolius Cent. II. Æolo aliam uxorem, & stirpem tribuit.

26. Κειθήν] Lege Κειθή. Schol. Pindari & Lycophronis

Ἀιολίδαι δ' ἐγένοντο θυμωπόλοι Καπλῆες,
Κρηδύς, ἡ δ' Ἀδάμας, καὶ Ζίσυρος αἰολομήτης,
Σαλμωνίδης τ' ἄδικος, καὶ ὑπὲρ θυμὸν ὤρε κῆρι.

Videtur in his Hesiodus primus Salmonea notasse, nam Homerus laudat.

L. 29. Κανέχην] Palat. & Hygin. ——— κίν,

P. 25. l. Ἀλκυόνη] Schol. Theocr. Id. 7. Mæoli & Canobes filiam fuisse scribit.

25. Ἀλωίδες] Schol. Il. 8. ad v. 385. Hos inter Gigantes multi recensent, non satis rectè.

P. 26. l. 14. Ἐν ἀμάξῃ] Cubat in mendo locus. Lego ἐν Νάξῳ, confirmat hanc lectionem Pindarus Pyth. 4.

24. Ἥλιος ὄμιος] Endymion Elidis rex secundum Ibycum, fuit Jovi ob singularem justitiam charissimus, alii Spartanum gente tradunt, v. omnino Schol. Apollonii ad v. 55. libri 4.

P. 27. l. 3. Νηλεΐος] V. p. 196.

L. 6. Κρηίδα] Marcianus Heracl.

————— Ἀιτωλία

Ἐξ Ἠλιδος λαβῶσα τὴν ἀποικίαν, &c.

L. 11. Ἀφ' ἑαυτῶν] L. ἑαυτῶν.

L. 29. Παρθόνα] L. Πάρδα, ut infra & Palat. Hyginus tamen Parthaona legit.

P. 28. l. 4. Ἀπαρίως] L. cum aspiratione, ut in Latin.

23. Γηρῶς] Pal. γηρῶς rectè.

27. Ἀλ-

27. Ἀλδαία] Oxon. addit Ἀήδε, ὡς ἐρμ. Thestio Ledam filiam facit Sch. Apoll. Rhod. ad. I. quanquam ibi Thespius scribatur, in Comment. in τῷ κριθίῳ Thestius. De matre horum nullo modo convenit inter veteres.

P.29.l.11. Τὸν πάρευν] Lege ᾗ πάρευν.

16. Ἀλδαίαν] Theoph. ad Autolycum p.85.

21. Παιδα] Rectius παίδα. Mox post φασὶ omittet.

P.30.l.4. Ἀτρεῖ] Vox ista omittitur à Zenobio, qui cætera ad verbum expressit; in Latino omittit vocem Natuta.

10. Ἐξελύσσο] F. ἑπλάσσο.

19. Ἐχέλειεν] Scripti & Zenob. melius, σωτρίλειεν.

24. Δρύας] Oxon. habet Γύμας.

30. Θεσίδης] Plutarchus in Theseo, hinc proverbium deductum innuit, ἐκ τοῦ Θεσίου.

P.31.l.7. Ἀτλάντη] Duas fuisse Atalantas apud plerosque contiat. Altera fuit Jasi filia, cujus meminere Ælianus, v.Hist.l.13.c.1. Propertius Eleg. 1. Schol. Apollonii Rhodii. Ἀτλάντη Ἰάσωνος θυγάτηρ ἣν ἔζησε Μελαρίων, ἐτέρα ἢ ἀρχαία [Ἀρηθς] ἢ Σχοινίως. Noster tamen infra unam tantam fuisse existimat, v. p.191. 2.3. Schol.Hom.I.11.

9. Θεσίη] Pro Thestio sæpe Thespius occurrit in variis Scriptoribus, Apollonio, Diodoro & nostro. Vide p.28.n.27.

12. Κηφίως] In Latinis lege Cephæo Ancæoque ac aliis nonnullis, venatum ire cum feminâ indignum reputantibus.

18. Ἰδῶ] Scripti, Ἰδῶ.

25. Ῥαδς] Γύλῳ Oxon. Γυλδς & Πίλῳ Pal. mihi videtur Ἰόλαῳ, ex Hygino, nili forte Κηφδς iterum cum Ancæο conjunges.

P.32.l.13. Τὰς 38] L. μδ', l. 23. l. Iphiclus. Ad reliqua illustranda de Althæâ & Meleagri interitu confer Schol. Aristoph. in Ranis. Antoninum Liber: p.407. Homer. ελ.1. Ælian.4. Animal. Hesych. in Μελαργείδης. Pausan.10.

21. Ἀμφισβ. τ' ὀφείλει] Lege τὸν ὀφείλει.

P. 33. l. 10. Ἀνέστη] Alii malè ἀνέστησαν, v. p. 171.

11. Γνωαῖκας] Liberalis & Suidas, ἀλλοφάκας

15. Ἰσπερ δὲ] Is Zenobio est Ἰσπερ κού, idem ait Περὶ βίαν Οἰνῶς βιάζει, legendum Οἰνῶς, uti mox hîc sequitur.

16. Θυβαῖδα] Κυκλογράφον intelligit.

21. Τὸ Ἀμαρυγκίως] Hipostratus non fuit hujus filius, sed Phycæi. Schol. Pind. Ol. X. ex Heliodo. Verte igitur laxius, ex genere Amaryncei.

P.34.l.1. Πίσσανδρος] Antiquus admodum poeta Hesiodo suppar, scripsit Heracleida.

11. Ἀλκμαϊονίδα] In Latinis dele *tragædiam*.

P.35.l.4. Μετ' ἄλλω] Faber reposuit Ἀδράστου, quod non probō; lego Ἐυρυάλλου, is enim cum Diomede Agrium ulciscébatur. Testis Pausanias. Hyginus tamen in hac re narrandâ Diomedî addit Sthenelum Capanei filium.

11. Θυγατέρα] In Latinis lege, *filia*.

17. Τηλέρου ἑστία] Telephi Vestam, inquit Interpres, ineptè. Emendo, Τέλφουσαν, est autem Telphussa Arcadiæ regio & urbs. Vid. Stephanum in V. & Plin.

P.36.l.1. Αὐτῆς 3] Interpres malè, *is verò uxor Nephelæ mortuâ*. Videtur legisse αὐτῆς 3. Porro unde illud, *Nephelæ mortuâ*? Athamas duxit primam Themistonem, secundam Nephelen, (quæ insana facta est) Apollolius deam habitam scribit, tertiam Iōnem Cadmi filiam.

filiam. Vid. Pausan. Schol. 11. n. Schol. Apollonii ad 1. *Ἰουδης γαμῶν*, est *Ἰαγαμῶν*, ut alibi noster loquitur.

P.37.L5. *Περωνίδης*] Al. *Πέρωνς*. V. Tzetz. in Lycophr. p. 34-gr.

16. *Καθάλαρος*] Veriora his de ariete isto vide apud Schol. Apollonii Rhodii. Crius Phruxi *Ἰερέως* cum servavit. Vel *κείδης* erat *παρό* *κείδης* *πρωτον* quo navigavit.

17. *Καμύπης*] Alii Iophossam dicunt, sed hoc erat *ἰπύριμον*. Schol. Rhodii 2. ubi & Euenian dictam prodit.

18. *Ἄργος*] Inter hos qui hīc *Κύνωρος* dicitur, O. & P. *Κυρίσσωρος* est; aliis *Κυρίσσωρος* & *Κυρίσσωρος*. Tzetzes inepte duos facit *Κάπιν* & *Σῶρον*. Meminere Schol. Apollonii ad v. 1125. & 1155. l.2. Hyginus f.14. Quatuor his Pausanias addit Presbonem, qui defuncto Phrixo in Græciam redierit.

22. *Αἰαρχόν*] Pal. *Καίαρχον*, utroque modo dicitur. Tzetz. in Lyc.

P.38. l.2. *Μηρῆς*] Pal. *μοίρας*. Tzetzes *κρίας*.

5. *Κήπος*] Non dicimus condere regionem, sed urbibus instruere. Athamantium in Pthiâ, ponit Apoll. 2. *Ἄλιν* in Thessaliâ eum condidisse ait Strabo. Schol. Apollonii vicina loca esse dicit.

9. *Λεύκονα*] Tzetzes *Ἐρυθρον*, *Σχολίονα*, *Τηλεφονον*. Oxon. *Πύον*. Steph. *Πύον*. Leuconis mentio apud Stephanum, v. *Ἀργεον*, & Schol. Apoll. ad 2. v. 1147.

13. *Κήπος*] Eumelus ait Ephyram Oceani fil. primam inhabitasse terram, ab eâque Ephyram urbem dictam. Paus. Corinth. Homerus tantum *Ἰνδα* ἢ *Σίον* *Ἰόν*, v. Stephan. *ἡλίπολις*.

15. *Μεγάρων*] Vide p. 194. *Σίον* *Ἰόν* *Ἰόν* *Ἰόν*. Præter Glæcum, habuit Therсанд. Ornytionem & Almun.

20. Κολαΐς] Hæc ex Pherecyde adfert Schol.
11. Z.

24. Τίνες] Lege τῖνι.

26. Ἀργυρα] V. p. 213.

30. Διῶν] P. 24. aliis Deioneus dicitur, v. Eustath. 11. β.
Mox pro Φακίδ, melius Φαίωπιδ.

P. 39. l. 3. Ἀνεΐδς] Pal. Ἀνεΐδς. Est autem φύλακ Ionium pro φύλαξ.

P. 39. l. 23. Πολυδάκης] Pierum hîc non γυνεὸς, quia supra posuerat p. 8. Hos Androthoes & Peristhenis filios facit, Schol. Rhodii ex Pherecyde.

28. Ἥλις] Ἥλις regio est, non tantum urbs. Schol. 11. Η. & Virgilius, mediæq; per Elidos urbes, & prius, p. 28. Σαλμωνίη Straboni, Σαλμωνία Diodoro urbs hæc dicitur, quam condidit Salmones. Ex his quæ sequuntur videas manifesto Diodorum Sic. verba Apollodori retinuisse. Cæterum Elin condidit Eleïus. Sch. Hom. 11. v.

P. 40. l. 4. Ἐξηραμύας] Lego cum Cod. Pal. Ἐξηραμύνας siccitas, vel Ἐξηρημύας, v. Serv. ad 6. Æneid.

15. Κρηθεΐ] Odio novercæ ad Patrum Crethea in Theffaliam recessit, qui etiam posthæc eam in connubio habuit, p. 42.

21. Ποσειδῶν]

*Non sic Æmonio Salmonida mixtus Enipeo
Tanarîus facili pressit amore Deus. Propert.*

Vide non abfimilem historiam in Epistolâ quâdam Æschinis.

25. Ἐκκεμύων] ἐκκεμύων, expositis.

P. 41. l. 1. Ἐκκέλε[εν] In Latinis monstrosus illud, jugulavit, jugula. Νηλεὺς autem παρὰ τὸ μὴ εὐκλεῖναι ἑαυτοῦ μήτηρ, dicebatur.

5. Μητρὶς] Erat illa Σιδηρῶ.

13. Ἀτιμάζων] Plus est, quàm negligere, n. injuriis afficere. Ἠτίμισιν, ἀτίμως ὕβεισιν, inquit Schol. Hom.
16. Ἐκπῶν] Iolco. Diodor. 4. ait Peliam, adjunctis sibi Melampode & Biante aliisque, in Peloponnesum abiisse. Cum nostro Apollodoro facit Pindar. Pyth. 4. qui ait Amythaonem (Biantis & Melampodis P.) habitasse Messenæ postquam è Thessalia decesserat. Amythaonem in Pylo allocat noster p. 42. videtur Amythaon unâ migrasse cum Neleo. Δὲ καὶ πλαιῶν ἰσχυρῶν ἀλέγει ὕπαις ὡς μὴ ὁμολογημένων σφίδεα, Strabo.
- P. 41. l. 16. Πύλος] Condidit Pylas Clefoni f. Lelegis nepos.
18. Ἀμφιόν] Alius ab Amphione Thebano. Errat ergo Diodorus Sic. l. 4. nam Homerus Odyss. XI. apertè docet hunc fuisse Orchomeniorum Principem. Consentit & Pausan. Bœoticis.
21. Ταῦρ] Inter hos non numeratur Chromius. Alii quoque ab aliis, qui hîc non numerantur. V. Schol. Apoll. ad v. 156. l.
25. Πεικλύμω] Hæc habes in fragmentis Hesiodi.
30. Ἐξέπρεθ] L. ——— θης. Vel Ἐξέπρεθ-
σι.
- P. 42. l. 4. Νέστωρ] Hæc ex Hesiodi Catalogo. V. Stephanum in Γεννήσιν.
6. Ἀραξιβίαν] Al. Ἀραξιβίαν, priorem Scripturam secutus est Eustath. & Tzetzes ex hoc loco. Fuit hæc soror Agamemnonis. Prior uxor erat Eurydice fil. Clymeni.
13. Πελλίας] Hæc excerptit Tzetzes in Lycophronem.

23. Τὴν αὐτὰ ἀδελφ.] Uncata non sunt ab Apollodoro; nec in Latinis, nec necessaria sunt. Habet tamen Tzetzes.

26. Ἐιδωρίῳ] Sch. Rhodii, Δωείῳ vocat. Quæ sequuntur de Melampode habes ferè apud Pausani. in Messenicis. Schol. Theocr. εἰδ. γ. Homeri Odyss. Rhodii ad 1.

P.43. l.26. Φυλάκῃ] Lege Ἰρίκῃ ἢ Φυλάκῃ. Schol. Rhodii. Ἰρίκῃ quali Ἰρίκωλῃ. Hesiodus miram ei pedum velocitatem tribuebat. V. Eust. ad 11. β. p. 323. & Schol. Odyss. λ. v. 325. Φυλάκῃ Thessaliæ urbs.

31. Βίαις] Hic Ægius videtur legisse βίῃ; lege in Latinis, *Quis cunctis Bīs nullo pacto abigere possit.*

P.44. l. 11. Κορυφαῖον] Faber, Ὀροφαῖον. Palat. rectè κορυφαῖον.

P.45.7. Ἰσῆς δρυὶς] Eustath. A, Odyss. p. 2685, hæc fusè enarrat. Athenæus p. 498, quosdam versus ex 2 Melampodias (quam scripsisse creditur Hesiodus) adfert, qui huc faciunt; quibus ex Suidâ ejusdem Hesiodi adjungas hos,

Ἀλλὴν μὲν Ἰσὶς δρυὶν Ὀλύμπῳ Ἀιακίδῃσι
Νῦν δ' Ἀμυδαογίδαις πᾶσιν ὃ πρός Ἀτείδῃσι.

25. Ἐν Ἀργεῖ γυναικί] Vel Προϊτίδῃς potius.

35. Τάλαῳ] Vide quæ Eustath. 11. β. p. 288.

P.46. l.2. Παρθενόποιῳ] Hic secundum nonnullos ad Thebas militavit, non autem ille Atalantes fil. Schol. Sophoclis Oedip. Colon.

Ibid. Πρῶναξ] Phlegon eum aliter γενεαλόγῃ.

28. Ἐκεί. φ. δώσῃ] Sic verte, *Pelias promiserat se daturum ei filiam, qui ad currum trahendum leonem ex aprum jungeret.*

P.47 l. 8. Πεπληρωμένων] Faber πεπλωμένων.

11. Περὶ Μοιρῶν] L. παρὰ & μάλλη.
 20. Ἀλκίης] Oxon. legit ὑπεραπίδαντε. Xenophon Ἀν-
 πλοχθὶ πῶ παρὸς ὑπεραπίδαντε.
 25. Πολυμέδῃ] Hanc Lectionem retinuit Tzetzes Enar-
 rator Lycophr. De matre Jafonis veteres litigant.
 Erat ei mater Rhæo fil. Staphyli secundum aliquos;
 Alcimeden alii vocant, Polymelen alii, atque hæc for-
 tasse est quam nonnulli Polyphemen dicunt. Præter
 has reperio Theogneten Laodici filiam, Arnen quoq;
 & Scarphen ei pro parente dari. Scholiastes Rhodii ex
 Herodoro commemorat Polymeden; noster Hero-
 dorum sæpe sequitur. Diodoro Amphinome ἰσχυρῶς. V.
 p. 63. n. 24.
 27. Ἰώλκῃ Πελίῃ] Pindarus Pyth. Ode IV. & Apolloni-
 us libro 1. hanc historiam tangunt.
 P. 48. l. 4. Θυσίας] Rectius θυσίην ut infra. Sed & Tzet-
 zes, & Zenob. qui representant hunc locum, sic legere
 in suis.
 10. Ἀναύρων] Canterus non habet pro nomine proprio,
 vertitque adeo *torrentem*. Consentit Turnebus. Et
 sanè ἀναύρεθ, inquit Apollonii Schol. πᾶς ὁ ἐν χερσὶν
 ῥέων ποταμὸς, nec inficior ità hoc loco capi posse, &
 apud Callimachum hymno in Dianam; sed & latius
 aliquando accipitur. Ἀπας ἀναύρων ῥασμὸς ἀναυδήσι. V.
 Flumina perennia exsiccabant Persæ, Ilissum, Pe-
 neum, Onochonem, Mæandrum. Atque hoc sensu oc-
 currit vox apud Schol. Callimachi, Lucanum, Hesychi-
 um, & Pindari Scholiastem.
 12. Συμβάλων] Oraculi sententiam affecutus. Euripides
 Medcæ.

Σοφώτης ἢ καὶ ἄνδρα Συμβάλλειν ἔπει.

Et Neophron ibid. in Scholiaste. Pherecydes apud.
 Pind. Interp. συμβάλλει τὸ μαγικήν.

19. Ἐσπῆλθεν] Quid sit ἐπιδουκὴ δυνάμεις ostendit Casaub. ad Theophr. Eustath. ad 11. Proæm. Verte, *sive forte ei in mentem venit.*
20. Ἦγε] Ἦγε ὁ Πηλεργίδης ἐν ἀλίγιζεν. Pelias, inquit, Apollonius. Schol. Pindari ex Pherecyde, ὅς ἐλθοι ἡ Μυδία πρὸς Περίαν κακόν. Pindarus, κλέψεν τὴν Μηδείαν σὺν αὐτῇ τὴν Περίαν φόνον. Apollonius 3. 1125. 6. & 4. v. 241. 2. V. Schol. Eurip. Medæ. P. 441.
26. Ἀρεῖ] Ἀρεῖ] V.p.27. ἐν Ἀρεῖ.
30. Ἐπὶ τῷ] L. τῷ.
31. Ἀργον ἔρριξ.] V.p.37. l.18. & sequitur Pherecydem. V. Sch.Apol.p.1. Post Phrixi mortem ejus filii in Græciam redierunt p.53. secundum autem Apollonium, non ante quàm Argonautæ expeditionem hanc jam essent ingressi. Obviam enim sibi invicem facti sunt ad Ἀρεως νῆσον. Ἀργον Ἀρεσσεῖδω vocat Apollonius 1. Erit ita hic Arestoris filius Argus alius à seniore illo Argo πανόπῃ Arestoris filio. Sed Tzetzes in Lycophr. sic scribit, Ἀργὼ ἐκλήθη ὅτι καὶ Ἀπολλόνιον, Ἀργὼ αὐτὴ ἐναυπήνησεν, ὁ Ἐσπῆς, ἡ Ἀλέκτορος ἡδὲ. &c. Apollonii Codd. non sunt usquequaque emendati in hoc catalogo.
- P.49. l.1. Περὶ τῶν πλοίων] Ante hæc tempora parvis naviculis & acatiis utebantur Græci. Phœnices primi longas naves excogitarunt, quarum prima, Græcis cognita, fuit illa Danaï p.72. Euripides in Helenâ πεινηκόντορον vocat Σιδωνίαν, hoc in loco per πεινηκόντορον non necesse est intelligere navem 50 remorum absolutè, sed longam; sic puto accipi hanc vocem apud Pindarum Pyth. Od.4. inδὲ Theocritus in Hylâ hanc ipsam navem vocat τετρακοιῶζον, i. e. ἑξηκόντορον.
6. Φωνῇ] Φωνῇ, ex Apollonio Rhodio. Fragmentum Ste-

Stephani in *Διδύμη*. Lycophron vocat *κίσαυ λαλη-
δρον*.

13. *Ἀγνίη*] Lege in Lat. Hagnii.

20. *Κέρων*⊕] Fragmentum Stephani in *Δάπων*, *Δωλίδης*
Λατίδης Κέρων⊕.

21. *Παλαίμων*] Al. *Παλαιμόνι*⊕ Apollonio.

22. *Ἀδμήτος φηρ.*] In fragm. Steph. v. *Δάπων* I. *Φερηνπίδης*
δ' Ἀδμήτος, sunt Sophoclis verba Argonautas recen-
sentis.

27. *Ἐρυσλος*] Apoll. *Ἐρυσλος*. Cui additur *Ἐχίων*. Sed
Pindaro *Ἐρυσλος*.

30. *Ἐργῆνος Ποσ.*] Manifesto errore, pro *Ἐρηνμος*,
qui male apud Apollonium dicitur Polyphemus. Pin-
darus, Pausanias, Val. Flaccus meminere Euphemi à
Τῆναρο.

P. 50. L. 12. *Ἀυγείας Ἥλιος*] Rectius *Ἥλιος*. Pausan. Eliacis.

5. *Ἰεῖλος*] Rectius *Ἰφῖλος*.

6. *Ἀλκίμος*] L. *Ἰαλκίμος*. Horum mater Astyoche Acto-
ris f.

7. *Ἀστειος*] Apollonio *Ἀστειών*. Numerum Heroum ho-
rum quod attinet, non convenit antiquis Scriptoribus
inter se, nam Diodorus Siculus scribit fuisse Argo-
nautas 54. totidem numerat Apollonius. Tzetzes in
Lycophronem, quinquaginta. Noster non ultra 45.
Idmon & Butes infra commemorantur. Nonnullos
habet hic, qui non ponuntur ab Apollonio. Sed Hy-
ginus in diversum abit longissime. Periêre Catalo-
gi quos Æschylus suis Cabiris, & Sophocles Lemnia-
dibus intexuit.

Catalogus Argonautarum secundum Apollonium Rhodium.
Quibus præfigitur stellula, non sunt apud Apollodorum.

Acastus	* Eurytion
Admetus	Eurytus
* Æthalides	Hercules
* Amphidamas	Jason
* Amphion	Idas
Ancæus	* Idmon
* Ancæus <i>alter</i>	Iphiclus
* Arcius	* Iphiclus <i>alter</i>
Argus	* Iphitus
Asterius	* Iphitus <i>alter</i>
* Asterion	* Laocoon
Augéas	* Leodocus
Butes	* Lynceus
Calais	Meleager
* Canthus	Menoetius
Castor	* Mopsus
Cepheus	* Nauplius
* Clytius	* Oileus
Coronus	Orpheus
* Echion	Palæmonius
Erginus	Peleus
* Eribotes	Periclymenus
Euphemus	* Phalerus
* Eurydamas	* Philias

Pollux	Atalanta
Polyphernus	Autolycus
* Talaus	Euryalus
Telamon	Ialmenus
Tiphys	Iritus
Zetes	Laertes
	Leitus
Ex Apollodoro his ad-	Peneleus
dantur	Phanus
	Poeas
Actor	Staphylus
Amphiaraus	Thefeus
Ascalaphus	

14. ῥυπύλῳ] Lege ῥυπύλης, & infra ἰπῶν.
 Ἰουστ. V. p. 175. & Schol. Apoll. 1. Hyginum Fab.
 XV. Æschylus Hypsipylen drama fecit.

P. 51. l. 1. ἔειπεν] Lege ἔειπον, vel ἔειπον. Homer.
 ἰλ. Z. Statius 6. ἔειπον N. Damascenus habet in Ec-
 log. Valefii.

4. Δολίοσι] De his omnibus plenâ manu Schol. Apoll.
 ad v. 947. 1. & porro.

25. Καλέλιον] Ergo Hercules. Theocrito λεοναίτης di-
 citur. Mox lege ἄρπυγι.

P. 52. l. 7. Κίε] Chius deduxit Milesios in Mysiam; inde
 urbi & fluvio nomen. Schol. Rhod. fine 2. Locum hunc
 Zenob. exscripsit.

9. Ἡρόδῳ] L. Ἡρόδωτος. ἀρχὴν, redde, ab initio. Post
 παύσαι adde τῶν.

14. Ἀφείδης] L. Ἀφείδης. Heliodus in Ceycis nuptiis
 apud Sch. Rhodii.

18. Δημάρετος] L. Δημάρετος.

19. Διοτύσι] Hanc διαγωνίαν vide apud Schol. Apoll.
 v. 1291.

24. Ἀπῆλθεν] Lege, ἀπῆλθεν.

P.53. l. 1. Πυγμαλῶν] Theocrit. εἰδ. 23. & Apollonius 2.

11. τὴν θε.] L. ἴ.

14. Ἀγήνορος] Hesioidus prodidit illum Phœnicis Agenoris filii fuisse filium. Videtur incredibile à primo Agenore ad hæc tempora perdurasse. V. Sch. Argon. 2. ad v. 178.

P.53. l. 20. βορέη] Adi Diodor. 4.

21. Μινηά] Erat ei nomen Dia. Sch. Rhodii. Ἰδιάν vocat Diodorus.

22. Ἰδης] Ex Cleopatra, Orython & Crambin, habuit etiam Manandynon & Thynum.

25. φρίξ] Prodidit hoc Hesioid. in magnis Eœis. Sch. Rhodii.

27. Ἀρπίας] Asclepiades ait immixtas fuisse à Solē. V. Schol. Hom. Od. M. Phineï filias aliqui credidēre Ἐρά-
σιαν & Ἀρπύριαν. Alii γυνήμογῶσι Thaumantis & Electræ filias, Iridos sorores. Confer Apollonium & Virgilium.

P.54. l. 32. Ὀκυδον] L. Ὀκυδόνω. Mox Ὀκυπέντω. Hesioid.

P.55. l. 1. καὶ ἄ *

 Rectius παρ.

4. Σφραγίδες] Alii apud Schol. Apollonii, quod ibi ad Jovem precantes conversi sunt Boreadæ. Infra 231.

P.56. l. 19. Συμπληγάδες] Insulæ duæ Bosphro Thracio vicinæ. Homerus & Herodotus πλεγκίδες vocant. Pindarus Vivas Petras (ex vulgi opinione) appellat. Ubi inspiciendus ejus interpres, p. 257. Alii σωδρωμάδες & σωορμάδες & κυανίδες (à colore) nominarunt. Flexuosus erat cursus, adcoq; videbantur Petræ inter se concurrere. Schol. Eurip. Medæ, ad v. 1. Post Argûs transmissionem intellectum est, eas reverâ stare. Theocr. in Hylâ ὅφ' ἔ τότε χερσίδες ἦν.

20. *Ἰδὼν γὰρ*] Idem docet Sch. Theocr. Confer Schol. Apol. 2. & Odyf. M.
- P. 56. l. 24. *Μαριανδυνὸς*] Scalig. ad Euseb. Chron. p. 37. primò Mariandyni, deinde Galatæ dicti.
- P. 57. l. 2. *Καδρυμνθίους*] L. *μινθίους*. Oxon. & Pal. Æetes nomen Regum Colchidis, ut Cæsar apud Romanos. Ut hic Æetes idem forte non fuerit cum eo qui Phrixum hospitaliter excepit.
10. *Παῖ' αὐτῶν*] An *αὐτῶν*? & mox *τέτις*, l. *τέτις*.
25. *Ἰδὼς*] L. *Ἰδὼς*. Sophocl. Scythis apud Schol. Rhod. 4.
- P. 58. l. 1. *Ὁμοσπονίῳ*] Βοῦ μὲν ὄρεος (Μήδης) καὶ Διὸς μαρτύρεθ'. Eurip. & Apollon. initio 4.
3. *Τὴς μελλ.*] Lege *μέλλοντα τὴς*.
20. *Νεὴ ἄλσος*] Sc. Hecates aut Martis, v. 29. l. *ἡγε-
μένης*.
- P. 59. l. 10. *Ἀψύρῳ*] E lecto illum rapuit. Pherecydes. Erat autem Medæ *ἱπερμήτωρ*, ex Nereide. Dictus est & Phaethon. Vide Interpretes Apollonii.
18. *ἐν δὲ*] In ædibus Ætæ hoc factum prodidit Sophocles in Colchidibus.
30. *Διαχρδίντες*] Al. *διαχρδαίντες*, & *διαχρδίντες*.
- P. 60. l. 1. *Παρεπλίνσι*] Nota non usitatam locutionem.
6. *Ἀψυρίδες*] Cave intelligas insulas Ponti Euxini, nunc enim Argonautæ alibi gentium sunt. Legit Cod. Pal. *Σύρπδες*. Inò & Tzetzes, hæc cum describeret, ita legit. Adi Aristotelem 8 Polit. c. X. & Solinum, cap. 8. Quare Strabonem & Melam hinc emendandos puto ubi de his agunt.
10. *Ἀυσονίαν*] Atqui nondum natus est Auson Ulyssis filius, à quo gens nomen cepit. Tale est *Laviníaq;* venit littor. a.

13. Αιβύων] Rectius Λιγύων, Apollonius 4. Ἐθνα μυρία
Κελτῶν καὶ Λιγύων προαῶντες.

15. Σαρδάνιον] Scribitur Σαρδάνιον (Homero,) Σαρδάνιον,
& Σαρδῶν.

27. Πίπται παγκλαί] Oxon. & Pal. interponunt Κυάνται.
Male, neque enim hæ Petræ, nisi ad similitudinem
Symplegadum, dicuntur Cyaneæ. Et sic intelligen-
dus est Tzetzes in Lycophr. p. 131. Edit. Cant. Neque
verum est quod ait Ortelius, Strabonem dicere Sym-
plegadas esse Homero παγκλαίς. Scribit enim Strabo
à Symplegadibus, quarum mentio occurrebat in Ja-
sonis expeditione, Homerum finxisse παγκλαίς suas in
Ulyssis erroribus.

P. 61. l. 1. Ἡεας] Conjunxit Homerum & Apolloni-
um.

2. Θειναχεΐαι] Al. χίαι.

8. Κερκυραίαι] L. ex Apollonio, Κερκυραίοις, sic &
Tzetzes ad Lycophronem, ubi exscribit hunc lo-
cum.

10. Ἀλμυρίδα] Lege Ἰλλυρίδα ut p. 70. alii in Illyricum
avecti incoluerunt insulas Apfyrtidas. Strabo 2 Schol.
Apollonii ad v. 1002. Tzetzes, ubi supra.

16. Ὡς δὲ σφιν] Lege ἰσθμίοις.

22. Περειπύωσι] L. περὶ πύωσι.

24. Τὴν Μενοίλιον δὲ γὰρ] Codd. scripti, τὴν Μ. Μενοίλιον. Lege
Μελανίλιος δ. Schol. Argon. Strab. Hesych. *Apollo stans
super Scopulos Melantios, missâ sagittâ, in altum ful-
gur jaculatus est.* Lego enim καλὴς γὰρ. Dignus erat
hic locus, in quo emendando aliquam operam collo-
cassent viri docti qui Apollodorum ante nos recen-
suerunt.

P. 62. l. 4. Ἀιγλαίαι] Malè Oxon. & Pal. Ἀιγλαίαι, rectius
Ἀιγλήται. V. Apoll. 4. & p. 298. infra.

11. Σκώπῃ] Adde πῆς.

14. Τέλω] Doliadæ in arâ, γυῖα λαλῶ ἔρῳ dicitur.
22. Δέγμα] Ἦλος est πρῶτον. Ruptâ venâ necesse erat ei mori. Sophocles in Talo. Sch. Rhod. V. Eustath. in Odyss. Y. p. 1893. Simonides eum prius in Sardinia fuisse; Ibycus charum Rhadamantho scripsit. Legum jurisque custos & vindex severus fuisse videtur.
- P.63.l.7. Τελειτῆσαι] Adde λέγουσι. L. 15. pro τίπρασιν lege τίπαρασι. Tzetzes in Lycoph. habet δουρῖ μοι.
18. Ἐπεσφῶν] Oxon. ὑπεσφῶν melius. Pro, desperabat, redde, cùm non crederet reuersuros.
21. Ὁ δ' αἰτῶμε.] Hic autem se ipsum interficiendi copiam postulans.
24. Μίτρε] Amphinome Diodor. & Πελία. Quæ mox sequuntur, ὡς ὧδε πύλεων, sunt uncis includenda. Sed nec Tzetzes legit. Πρύμαχον scribe cum Diodoro.
- P.64.l.10. Ἀστερόπειον] Hæc uncis comprehensa non sunt in Pal.Cod. nec Oxon. imò abesse debent. Nomina *Virginum*, inquit Pausanias, *Poetarum nemo indicavit. Micon Pictor earum imaginibus Asteropæan & Antinoen adscripsit.* Est igitur verisimile ex Pausaniâ (ut & alia nonnulla) venisse in oram alicujus Apollodori Mss. inde in textum. Hyginus, Peliadas ait fuisse Alcestin, Pelopian, Medusam, Isidocen (alii Polidicen) Hippothoen. V.p. 42. supra.
19. Ἄρνα] Æsonem, JASONEM, Dionysi nutrices cum suis viris ἀποποιήσιν. Jason ideo dictus Ἰουβος, Medea Ἰψανδρῶς, Doliadæ. Hujusmodi περιφύσεις, vide apud Zenob. c. 4. Pr.92. V. Argum. Medææ Eurip.
25. Κρευγγῦσι καὶ] Καθιψύσιν, leg.
- P.65.l.10. Μέρμερον] Al. Μέρμερον. Sequitur Euripidem.

P.65. l.21. Κορίνθιος] Euripides 5 talenta à Corinthiis accepit, ut cædem hanc in ipsam Medéam transferret à Corinthiis, vide Schol.Eurip.Medéæ,p.406.V.Plutar.*Alexandro*.

24. Θεοῖ] Plutarchus in vitâ.

27. θυγὰς δ] F. ἔξ & mox δ' αὖ' αὖθις.

P.66. l.3. Ἀσίην] Hunc Diodorus cecidisse in prælio scribit,cum Argonautas persequeretur.

10. Καίθηται] Oxon. ἀποκαίθηται.

NOTÆ

N O T Æ

A D

SECUNDUM LIBRUM BIBLIOTHECÆ APOLLODORI.

P Ag. 67. lin. 4. Ἰνάχῃ] Al. — χθον, ut p. 147. Sic & Oxon. cum Pal.

5. Ὀκεάνῃ] Hoc ideo finxerunt Græci, quoniam navi in Peloponnesum venit.

Ibid. Ποταμὸς] Auctor de Fluviiis (vulgò Plutar.) ait, dictus est 1. Carmanor, 2. Haliacmon (v. Hesiodum) 3. Inachus.

6. Μελίτῃς] Tzetzes in Lycoph. Schol. Eurip. & Schol. Hom. ἰλ. legit Μελίτῃς. Syncellus, Inachi & Niobæ filium esse Vult. Aliis, est Archia. Meliffa Epidamni filia est, Stephano in Δυρράχον. Melissæ Jovis nutrices (v. p. 3.) fuere; has Callimachus Μελίτῃς vocabat.

C

17.

17. Λαοδίκης] Oxon. & Tzetzes, Τηλοδίκης. Pausanias Cerdūs meminit, quæ fuerit Phoronei uxor. Δυνα-
των videtur post Πελαγονίδους ponendum.
21. Νιδέω] Alia est Tantalī. Habuit & fil. Spartum
sive Spartonem. Euseb.
- P.68.l.4. καὶ Τελχῖν⊕] L. ἡ. Græca Eusebii ponunt
Telchinas in Peloponneso, ut hīc noster. V. Scal. ad
Euseb.22.p. & 16.
7. Σάραπις] Non est qui ab Ægyptiis colebatur. Quæ
autem Api Sicyonio attribuenda sunt, Argivo huic
ineptè noster dat. Nymphodorus Amphipolites
apud Cl.Alex. scribit *Apin loculo (σὺρω) conditum,
repositumque in templo, primò Soroapin, postea Sarapin
dictum fuisse.*
10. Πρώτη] Et ultimæ mortalium Alcmenæ, quæ erat
decima sexta à Niob. Diod. & D.Halic.
- P.68.l.11. Ἀκυσίλα⊕] Hic Heliodum non tantum με-
τήλλαξεν, ut inquit Cl. Alex. Sed aliquando ab eo
dissentit. Interpres autem non rectè vertit; redde,
*Sed & Pelasgus quoque (Acusilao teste) à quo Pelo-
ponnesi incolæ dictos fuisse Pelasgos.*
15. Πελασγὸς] Sic & Pausan. Apia, Pelasgia, Argos,
Ægialia, Achaia, Inachia, Apidania, Peloponnesus,
Morea, eadem est gens. De Pelasgis vide Rhei-
neccium in familiis. Cum Hesiodo facit Schol. Eu-
rip. in Orest. & Nic. Damascenus, in excerptis.
24. Ἰαλόν] Oxon. Ἐλασσόν. Pal. Ἀλασσόν & Ἀλασσόν. Sed
nihil muto. Qui hīc est Πάριος⊕ Ms. Pal. est Πά-
ριος Plutarcho; Aphricano apud Euseb. & Hygino
Peranthus. Ἐπίδευρ⊕ secundum Magnas Eceas fili-
us fuit Jovis, secundum Epidaurios, Apollinis. Κρί-
τας⊕ aliis, inquit Pausanias, est Πάριος⊕. Augustinus
& Schol. Eurip. Criasum, Hyginus Crinum vocat.
Πάριος (sive Κρίας⊕) successit in regno quintus.

Ei uxorem Augustinus jungit Melanthonicem, Sch. Eurip. Oreste, Melanthonem.

27. 'Ιάρι] Hygino est Βάρι; Pal. Cod. & Sch. Euripidis 'Ευβάρι; accedit Oxon. cui supra, 'Ευρο.

Ibid. 'Αγύρω] Ex Triopâ Phorbantis (qui fuit Criasi) nati sunt gemini Pelasgus & Jasus, deinde Agenor & Xanthus: est igitur frater Jasi Agenor. Aliter. Argus Jovis genuit Criasum, hic Phorbantem, is Arestorem, Arestor Argum Panoptem. Forte igitur scriptum reliquerat Apollodorus 'Αγύρω & 'Αρέσω γίνετ' ἄτετ' ἄ 'Αργ. Arestoris & Mycenæ filius Argus. Pausan.

30. 'Οφθαλμὸς] Unum oculum ei Juno dedit infomnem, inquit Pherecydes, quatuor, alii. Vide Schol. Eurip. Phœniensis, ubi & alia huc spectantia.

P. 69. l. 4. Δίχθ] Adde post θ, δπ, ut sit Δίχθ θ δπ.

10. 'Ιαρι] Oxon. & Pal. 'Ιρι. Sed soli hoc dicunt.

11. 'Ιά] Vehementer dubitat de hâc Io, Vossius lib. 1. c. 14. de Idol. & Aphricanus apud Euseb. Chron. p. 26. Sed hanc non posse esse Inachi filiam, hoc arguit, quod Argus Panoptes ei datus sit custos, qui sex generationibus à priori Io aberat. Scholiastes Eurip. ex Phorbante Triopam deducit, ex Troipâ Jasum, ex Jaso & Leucania Iônem hanc. Deinde Iûs Sacerdotis filius fuit Trochilus, cujus tempora ab Inacho longe recedunt.

18. Πύρι] V. p. 68. ubi Πύρι. Lege Πύριος. Ex Scal. in Euseb. p. 24.

20. 'Ιεργονίω] Habuit quidem Io sacerdotium hoc primò, utra autem Io fuerit, non potest certò statui. Videtur intelligenda Io Inachi, quoniam ejus frater

Phoroneus Junoni Argivæ sacra fertur primus constituisse, suamque sororem eis præfecisse est simile veri. Scribit tamen Plutarchus Peirantem primo ea Sacra, filiamque suam Callithyan instituisse sacerdotem. Quod autem Io prima fuerit sacerdos, solus, opinor, Hefychius dicit, cujus locus non uno mendo forte laborat. V. eum in *κατασκευα*. Alii Callithyan & Callithoen vocant. V. Scal. ad Euseb. Chron. p. 24. Nec adhuc probarunt viri docti (quod tamen ponunt) Callithyan esse Iûs cognomen, quodque una sit sub duplici appellatione. Observamus autem apud Scriptores magnam discrepantiam de Iônis patre. Promethei fil. vult Euseb. nec est error calami, ut voluit Scal. nam & Plutarchus in Ilide idem dicit. Cadmi filia est Etymologici Magni auctori in *βίαιος*. Iasi & Inachi, supra. Sed & Mercurii multi esse crediderunt. Fuerunt plures homonymæ.

21. *Φωρεθής*] Latina non rectè se habent. Verte, *cum ab illo v. f. p. h. f. c. tacu suo in buaulam c. transf. & cum eâ se conc. iurejurando pernegavit.* Omissa est particula *θ* & leg. *αὐτῷ* pro *αὐτῷ*.

P. 70. l. 1. *Ἀσκληπιάδης*] Arestor duxit Mycenen Inachi filiam; ita Argus erit Inachi nepos, non filius. Sed Schol. Eurip. ex Pherecyde ostendit eum fuisse Arestoris qui fuit Phorbantis. Confunduntur Argi duo. Ægius hîc omnia perturbat. Schol. Æschyli filium Alcuidæ esse tradit.

5. *Ἀρσίλαος*] Hæc habet Sch. Sophocl. initio Elect. & Schol. Æf. h. v. 570. Prom. Codd. Scripti propius accedentes legunt *γνητῆ*. Ægius, nescio quâ de causâ, hîc Peirenem inseruit. In latinis pone *ortum*, & *fili-um*.

7. & 8. *Ἐδιδουδαν*] De hoc Luco agunt Herodotus & Pausan. Oleam hanc Pausan. *λίγρον* vocat. V. eum p.

121. & 403. Sophocles Electra — εἰς ἐργασίῃ αἰ-
 Cos Ἰνάχου κέρως.
12. Λαδῶν] Schol. Hom. ad ιλ. ι. λαβῶν, minus recte.
 Factum hoc scribit Stephanus Byzant. in Eubœâ.
 Argum, inquit, *Panoptem Hermes interfecit in Argu-
 ris.*
19. Ἰόνιος] Hos errores late describit Æschylus in Prom.
 à v. 570.
- P. 71. l. 1. Ἐπαφον] Ex Διὸς ἐπαφῆς Ἐπαφον γιν-
 ῖται.
9. Ἐμενδῆσο] Pro εἴ substitue ὦς.
18. Ἰον] Ideo & Thebis Bœotiis Ceres colebatur, quo-
 niam Cadmus Epaphi ἀπογονῇ eas condidit. Sch.
 Eurip. Phœn. & Stephan. de urb. in Βέσσει.
20. Μέμφιν] Cassiopéam vocat Hyginus.
29. Ἀγάνωρ μὲν αὖ] L. ἔν. Præter hos geminos, Leligem
 & Bufiridem genuit (Pausan. & Augustinus;) de qui-
 bus infra. Tzetzes Chil. 7. n. 136. hunc locum versu-
 bus reddidit.
32. Ἐπιδοσίμβια] Deesse videtur λέγειν. Non solet Epi-
 tomator sic loqui.
- P. 72. l. 3. Ἀγχιόλω] Schol. Hom. α. ιλ. hunc locum ad
 verbum exscriplit. Tzetzes Chil. legit Achiroen.
 Idem alibi Euryrrhoen, ex Hippostrato histo-
 rico.
6. Ἀργυπῶν] Josephus contra Apionem. Ἀργυπῶν
 qui Sethon, Danaus qui Herméas dicitur.
7. Εὐειπίδης] Arato κηρῶς Ἰασίδης. Nam Io, Epaphus,
 Libye, Belus, Agenor, Cepheus. Phineus hîc à Tzetze
 collocatur; Sch. Euripidis & hunc & Cephea ad Age-
 norem refert. His à nonnullis filia Damno addi-
 tur.
10. Καρίκην] Leg. — ιπν. Μοχχῆλας τοῦ Ἰάμβου. Eu-
 stath. c. x Schol. Hom. locum descriplit καὶ λέγειν, etiam

inclusa uncis legit, quæ in utroque Codd. Ms. meritò non comparent.

15. Παῖδες γ] Hippostratus (apud Phlegontem) ait ex Europâ tot fuisse filios.

20. Παλὼ ἐνδε] Usque ad ἀνῆλ uncis concludere omnia, nam Cod. Oxon. non habet. Deinde καὶ δὲ π καὶ ἐκ χ. ἔμειθεν ὅπ ρ. α. ε. α. καὶ, non sunt in Oxon. aut Pal. & salvo orationis contextu omitti possunt. Legit tamen Sch. Hom. & Eustath. Inquit vir doctus, alicubi Pindarus duas Danaïdas purgat hoc scelere. Imò ei contradicit Pindarus Nem. Od. 10. eique imposuit Pind. Od. 9. Pyth.

28. τὴν κληθῆν] Usque ad ἐν ᾗ absunt utrique Cod. Ms. Sanè cur πενήκοντος à numero πενήκοντα καρῶν dici debeat, non constat: hæc tamen enarratores Homericì admittunt. Qui corripit hunc locum eis os suble- vit.

34. Πεσάγων] Schol. Homer. & Mss. πεσάων, πεσάων. priùs πεσάωνσι Δήμηρ.

P. 73. l. 4. Ἐλάνωρ] Ox. & P. Eustath. hinc fecit Ἐλ.--- Sed vera lectio est apud Pausan. & Euseb. Γελάνωρ, & apud Plutarch. in Pyrrho. Danaus ab Iòne quintus jus habuit ad hoc regnum. Vide Pausan. in Corinthia- cis.

5. Ἀνίδε] Hæc Mss. non agnoscunt, quæ sequuntur usque ad — αὐτόρρ. Hinc autem dicta est Argos διψιον. Danaus Aquatica instrumenta instituit, unde ὕδρεσσιν, hoc est aquilegem Nonnus appellavit. V. Strab. 1.

P. 74. l. 6. Ἀργυρίης] Tzetæ Ἀργύρη, aliis Isæa dici- tur.

11. Εὐρώπης] Nili filiâ. Automaten commemorat Pau- sanias. Cæterùm quoniam Hyginus in his nec eadem nomina nec connubia servat, contentus ero assignasse variantes

variantes ex Mss. lectiones. Quærant interim Grammatici (qui nihil nescire volunt) harum Ægyptiaca nomina.

23. 'Αλεμίνων] Oxon. ———ω, l. 29. Pal. 'Αλεμινάδων malè, 32. Pal. Κερκένος.

P. 75. l. 3. Μίναχ'ς] Lege Μίναχ. & statim in θ'ιγ.

19. Κισδ'ς] Pal. Κισνός, & pro 'Αυθονέη, 'Αθανόη, pro 'Εγυπώ, Pal. 'Ευρωπώ.

27. Βρύκη] Lege Βεβρύκη. Eustath. ad Dionys. ait & hanc pepercisse marito suo.

28. 'Ελλη; ώπερ το αει] Supra l. 12. παρ'.

P. 76. l. 1. Πυλάργη] Pal. l. Πηλάργη, l. 2. in Græcis οὐτο promittuntur, sex tantum numerantur.

10. 'Αρβηλος] Pal. 'Αρβύλος, & Paulò infra Κρυνός, deinde ιγχις: δίδωπ, Pal. & Zenob. His addit Marmor Arundelianum 'Ελίκλω & 'Αρκιδίκλω, quarum nulla hic mentio. Hyginus priorem habet. Zenob. pro ἐλκιδάσας, habet --σας-- supra δελκίδες-- & hic ἐκιδάσας.

P. 77. l. 3. Ναύπλιον] Duo fuère Nauplii. Posterior vixit tempore Argonautarum, & Clymenen in matrimonio habuit. De priori meminit Schol. Eurip. ad Orestem. Hujus posteri erant Damastor, & Peristhenes. Ejus nominis Timotheus Milesius fabulam Scripsit. V. Athen. 8. Porro quod Nauplienses in coloniam Nauplius deduxerit narrat Pausanias lib. 4. Danaus 48 è filiabus in certamen produxit. Nam Amy-mone & Hypermnestra jam virgines non erant.

12. 'Αγρίως] Oxon. l. Κερρίως; qui autem Palamedem genuit, is est, quem Apollonius & Flaccus Valerius in Argonauticis commemorant. V. l. 16. noster duos hos debuit distinguere.

14. Κέρκωϛ] O. & P. Κέρκωϛ malè. Adeo ubique hi duo Codd. conspirant, ut credam unum & eundem fuisse, aut alterum ex altero descriptum.
18. Λυγκῆς] Stephanus in Ἀργῷ, Argivi, inquit, appellantur πατρωνυμικῶς, ἐν μὲν τοῖς Ἡρακλείῃσι πε (l. Ἡρακλῶδαι) αὐτῶν ὅς Ἡρακλῆς, Περγίδαι· αὐτῶν Περγῶς ὅς Λυγκῶδαι καὶ Δαναΐδαι, αὐτῶν ὅς Δαναὺς Ἀργυράδαι, καὶ Φορβυρίδαι. Atque hinc apud Apollonium Λυγκῆσιον Ἀργός. Schol. Eurip. ad Hecubam ait, Lyncea Danaum de medio sustulisse, unā cum filiabus.
22. Ὀρχαίαις] O. & P. legunt Ἀγαλλοίαις. Sch. Eurip. ad Orest. Ἀγλαίαις.
24. Δίδυμοι] Præter hos Idomene, Alce, & Lycus notus.
- P. 78. l. 1. Ἀσπίδαι] Non primi; usus erat Danaus & Abas Clypeo. Hyginus. Quidam Abantem Clypei inventorem ferunt. Serv. In hoc prælio ligneis clypeis utebantur. Schol. Eurip. Orest. & Strabo.
15. Μεισιπέδωροι] Non Cyclopes, ut vult Ægius, sed Proetus & Acrilius.
20. Τίρωθεν] Ibi regni caput. Possedit Heræum, Midean & oram Argolidis maritimam.
16. Ἐυρυδίκη] Aliis est Aganippe. V. Schol. Rhodii 4. Præter Danaen, alii addunt Apæfantum, Pharsalum, & Euareten.
22. Πρίστρ] Folitianus in Sylloge 1. observ. integrum hunc locum melius vertit. Sed huc adferre non vacat.
24. Ἰριάνασα] Alii his addunt Megapenthem, Elegen & Celenen. Ælian. v. H. Diodorus hanc Ἰριάνισσαν vocat, Servius Cyrianassam.
30. Ξίανον] Elegantiores & opulentiores Patris sui ædes esse affirmabant. Paus. & Schol. Odys. O.

P.79.l.6. Ἐιδυμένης] Rectè. Politianus tamen Idothean legit. Dubito an Abantis filia fuerit, nam p. 44. est Pheretis. Diodorus Aglaiam vocat.

10. Ἑσπερίης] Sc. apud Græcos. Clemens ab Ægyptiis ait Cereris sacra; Herodotus, Liberi Patris intulisse scribit Græciæ.

P.80.l.7. Σικυῶν] Pausanias ab Aroaniis montibus ad Lyfos (in Arcadiâ) compulisse, ibique in Minervæ templo eas sanasse scribit. Consentit Stephan. in λῦσι & Ἀζανία. Καθαρμῦ in P. & Ox. est καθαρμοῦ. Factam hanc medicinam aliqui credunt Helleboro nigro, qui exinde Melampodium & Præcium dici postea coepit.

14. Μελαμπίδι] Hinc familiæ Melampodiarum & Biantidarum. V. Rheineccium.

16. Μεγαπίνθω] A luctu Patris. Argivorum reges alios addunt aliqui Hipponoum, Capanea & Sthenelum.

17. Βιλλερόβοντες] Præter ea quæ jam sunt uncis confecta, Codex Oxon. etiam εἰς Ἀργῶ, omittit. Proetus Tirynthe regnabat. Pro Δηλιάδω scripti habent Ἰλιάδω. Confer. Zenob. Cent. 2. n. 87.

P. 82. 1. 4. Μαχισθῆναι] L. μαχίσθῃς, ex Homero.

9. Ἀλκίον] Errore typorum, pro Ἀλκίον, & pro π, l. τῇ, vel τότε.

P.83. l.14. Λάρινα] Hunc casum suavissimis versibus Simonides descripsit apud Dionys. Halic. εἰς σικυδίαν.

19. Ὀμομήτης] Dcest Oxon. & Pal. v. supra, p. 39. nec agnoscit Zenobius, qui totum hunc locum fideliter descripsit.

P.3. l.25. 'Εγγον] Fingebat se paraphernalia non habere, ad nuptias Hippodamiæ conciliandas.

29. Περισυὺς ὃ ἄμω] Videtur ex Pal. hic addendum, καὶ ὅτι τῇ καρδίᾳ τὸ Γοργόνος, deinde ὃ vel καὶ ἐκ ἀνίσταται. Locum hunc habet Schol. Rhod. 4. v. 1515.

P.84. l.5. Γίνα] παραγίνα]. Zenob.

L.6. 'Εντὸς, &c.] Apud permultos scriptores hæc corruptè leguntur, pro 'Εντὸς, Περὶ περὶ δὲ. Hesiodus malè Homerum interpretatus hæc finxit. Hesych. in Γοργόνω.

15. 'Αποδύσιν] Mallem δύσιν, cum Pal. & Zenob.

19. Πήραν] Hactenus Zenob. & Tzetzes. Quæ sequuntur usque ad ἄχον ὃ-- non agnoscunt. Pindarus quidem hujusce fabulæ meminit; quorsum autem testis hic adducatur non video. Κίβητις quid sit ex hoc loco docet Etymol. M. & Sch. Hesiodi. Scribitur Hesychio & Palat. Cod. κύβητις; Schol. Rhod. κίβητις. Faber vult, κίβητις. Grammatici olim Scutum habuere pro ἰδὲ ἀπὸ γάργου, uti constat ex Theodosio in Dionys. Thracem, & Dionys. Longino; nec potuit hoc ignorare Apollodorus. Multi tamen (nec ij contemnendi) Hesiodi foetum censuerunt. V. Schol. ad finem Aspidis.

P.85. l.9. 'Ερμῆ] Eratosthenes ait à Vulcano, forte ei Mercurius dedit acceptam à Vulcano. Tzetzes l. 'Ερμῆ.

22. Χρηστῆ] Adde καὶ-- hæc Tzetz. in Lycoph. excerpfit.

L.25. Τὰς χεῖρας] Oxon. & Pal. τὰς χεῖρας.

30. 'Απομνηστῆρας] Dicit hoc Eratosthenes; ut mirum sit Hyginum & Astron. affirmare neminem hoc dixisse. De his Drama Æschylus dedit, τοῦ κλέους.

- P. 86. l. 4. 'Ο μ' Περ.] Adde ζ'. Confer Palæphatum.
- P. 87. l. 19. Παπρυγ.] L. παρρηγοῦν.
23. Συγυαλίσιος] Sc. ad convivium, vel in concionem. V. Palæphatum.
- P. 88. l. 17. Τάταμις] L. Τάταμις, Dion. Halic. in l. Antiq. R.
20. Γυμνικὸν ἀγῶνα] Tzetzes interpolans hunc locum ait fuisse πέντε δαλον. Quod verum non est, nam πέντε δαλον nondum erat in usu. V. Schol. Rhod. ad 4.
- P. 89. l. 9. Πέρσις] L. Πέρσις. Herodotus & Plato hunc faciunt Persarum Principem. Sed gente Persa fuit à quo Reges Persarum originem traxêre. Ex Semeronio Babylonio Alexandrinum Chron. cum Perseum vocat. Qui hîc ἔλας, Tzetæ' Ἑλλην. Omittit Schol. Rhod. 2.
19. Ἀλκίως, &c.] L. Ἀλκαίη καὶ Ἰπποδόμης.
25. Τάταμις] Paulò aliter Schol. Rhodii ad v. 747. 2.
26. Τηλεβοῖας] V. Stephanum in Τηλεβοῖς.
- P. 90. l. 3. Ἀλίσχος] Tzetzes in Lycoph. hunc locum adducit, & legit Ἀμπίλος, & Ἐυώρης, Φιλάνυμος.
30. Μυκηναῶν] Interpres non distinxit, adeoque pervertit. Lege, Pterebai filii unà cum Ταρβίο.
- P. 91. l. 7. Προβλήσιος] L. συμβλ. nisi malletς σεκλήσιος.
11. Ἐυήρης] L. ὅς καὶ τὰς ταῦς & Ταρίων-- ἀπίπιδος. Μυκίνας, ἀντὶ.
- P. 92. l. 21. Στραπύνης] Στραπύνης Οχρόν. & συλλαβίδης i Pal. habet συλλαμβάνειδος.

- P.92.l.28. ῥποςάγος] Supra p.69.l.4. p.95.l.9. eadem vulpes cum Teumetiâ. De quâ vide quæ ad Palæphatum. V. infra p.477. &c.
- P.93.l.2. Ἀρπαζέση] Scripti, ἀρπαζέση.
10. Μίνως] Confer Hygin. Astron. P.l.11. Palæph.c.de Paliphae.Anton.Liberalem p.477. Heraclitum de Incredib.
19. Ἐλυσ] Scripti, Ἐλύσις. L. Ἐλυσ εἰ, & Ἐλυσον.
29. Τείχεα] Vides vestigia historiæ de Sampsône. Adi p.236.
- P. 94. l. 4. Κεφάλφ] Confer Eustath. ad β. ιλ. p.307.
7. Πρὸς τῷ] L. πρὸ. L. 12. malè omittitur γινόμενος.
- P. 95. l. 22. Ἐπιπλήξασα] Ἐπιπλήξω, increpo, hoc in loco.
30. Ἀρξάνη] Malletm ἀρξάνη, verte, qui ulciscitur inferentem injurias; mox ἀπλύνει habet Oxon. rectè.
- P.96.l.7. Τετραπυχαῖον) Herodorus Ponticus addit, pedem unum L. ὦν— sunt autem duo ferè choliambi. Barth.
21. Θεσιών) L. Θεσιίων. Pal. Θεσιών. Paulò post θῆραν.
29. Μεγαμήδης) L. ——— δης, ——— ἦς Ἀγνύ. Oxon.
- P.97.l.15. Κλύμενον θῆ) L. θ. Infra ἡμιθνής. Minyas Nept. & Chryfogones fil. Orchomenon non procul à Thebis condidit.
- P.98.l.25. Κατὰ θ) L. μία.
- P.99.l.2. Πέπλον) L. πάλτον vel παλτόν. Ineptè Herculi *perplum* dat Interpres.
17. Προσηγόρευσιν) τὸ θ ὁρῶν vel τὸ θδ legendum. Oraculum hac de re extat apud Tzet. in Lycoph.

25. Κερ. δ.] Scribe, in Græcis Κερ. ε. in Latino, C.V.

30. Νεμίν] L. Νεμεάν.

P.100.l.7. 'Ιερει] Sic & Ægius reperit. Scribe *ιερω*, aut *ιερεα*.

19. 'Αμφισμον] Pervium, bipatens, biforum. V. Hyginum.

P.101.l.11. 'Ηλίου] Adde, filium.

22. Πεδιον, & τὰ βοσκήματα] Verte, *inde in campos exibat, & pecora & agros depopulabatur*. Confer p. 81.

25. Κεραλές] Alii tria, alii octo; Simonides 50 capita ei dat. V. Servium in Æneid.

P.102.l.2. 'Αμυμώνης] V. p. 73. & Eustath. ad *Il.* p. 37. Ed. Rom.

7. Θᾶλλον θ'] Vidit Faber aliquid turbatum. Lege *θατί* *εφ. Zenob.*

21. 'Αναφνεμένων] Al. *ἐπρ.* & *ἀφνύμ.* mox *ἀφνύμ.*

30. 'Ανάσαι] L. 'Αναχίσαι, vel *ἀναρρήξαι*; prior lectio apud Zenob. posterior apud Anonymum, quem edidit Allatius, in Excerptis.

P.103.l.3. Παρογένεσι] L. *ἀπαγένεσι*. Semper in hac voce peccatum est.

5. Κεράσιω] Palat. *Κερνήτην*. Servius Cereniten à loco dictam scribit. Lege *Κερνήτην* ex 7 Pausaniz.

9. 'Αρτίμωθ] Hanc Dianæ sacram emisit Taygete, Epigrammate & auratis cornibus insignem.

19. Τοξεύσαι] Confirmat hoc Virgilius, Fixerit Æripedem cervam. videtur tamen non interfecisse. Alius igitur in hâc re narranda utitur *φθάνει & συλλαμβάνει*. Vide La-Cerdam ad Æneidos 6.

25. Κτείναντα] *Quod occidere vellet; meditaretur.* Nam vivam Mycenis intulit.
26. Ὑποπημοσύμβροθ] *Mallern υποπημοσύμβροθ. Vel ὑποψινάμβροθ, quod propius accedit.*
- P. 104. l. 2. Ψαρίδα] *Malè pro Φακίδα. Tzetzes & Anonymus Allatianus.*
29. Παρά Μαλίαν] *Pal. παρὰ Μελ.*
- P. 105. l. 1. Τὸ γόναι] *Pal. γόναιον, Tzetzes γόναια. Deest εἰς.*
7. Ἐπίδουκον] *Videtur hîc deesse ὁ ὃ ἀν.*
8. Σπύλαιον ἀλλάσει] *Rectius ἀπαλλάσει.]*
12. Προμηθεΐ] *Scriptorum lectio consentiens est, Διὶ Προμηθεΐ. Mihi simplicissima placet, Προμηδεία. V. p. 120. l. 1. de seipso Prometheus — ὅτῳ δαίμων μὲ ἔστιν ἐπιπρομηθεύων, apud Æschylum.*
20. Φολόην] *Nequaquam. Lege Ὠλεῖον, ex p. 107.*
23. Ἐλδοσίνα ὄρεθ] *Oxon. ὄρεθ.*
28. Εκ νεκρῶ] *Ex cadavere.*
30. Χίρως ἐλιδάσσαν] *Ὀλιδάσσαν.*
- P. 106. l. 5. Ἐκόμεσιν] *Credo addidisse ἔμπνεον, uti habetur apud Anonymum, quod etiam Tzetzes expressit, v. p. 103. l. 30.*
9. Ἀυγίης] *Semel dixerim rectius scribendum apud omnes, Ἀυγίας. Sed Ἀυγίης & Ἀυγίας longo usu invalûere.*
11. Ἠλίη] *An Ἠλίας? nam is Elin condidit, ut supra p. 50. Sed Apollonio credendum, v. 172 l. 1.*
25. Τὸ δαμάλιον] *Τὸν δαίμ. Oxon. & Anonymus incertam. Herculis.*
31. Ἐκρεΐν] *Rectius ἔκρεον.*
- P. 107. l. 2. Ἐπιτελίεις] *L. ἐπιτελέσαι, nili omittas ἔπ.*

4. Ἡρῶν] L. Ἡρῶν. Paulo infra Ἡρῶν omisit typographeta, cujus Sphalmata confer cum Augæ sterquilinio.

P. 108. l. 6. Παιδείας] Oxon. & Pal. ἀπείροις ut p. 19. l. 1. Egius ex Apollonii 2 posuit παιδείας; ubi videndi Grammatici, & Etymol. in Συναγωγῇ. Aiunt *his aves emissis pennis suis jaculatus esse*. Non potuisse autem Herculem *ἀπείροις* διὰ τὸ πᾶσι. An igitur ἀβανῶν scripserit Apollodorus; an f. ἀντιβανῶν, ut p. 1.

17. Ἀντιβανῶν] Mallem ἀπείροις.

P. 108. l. 27. Θαλάσσης καὶ] Hic aliquid desideratur, quod suppleri possit ex p. 150. l. 23, 24, &c. ex Anonymo, & Zenob. Cent. IV.

P. 109. l. 4. λαβεῖν ἀξιῶν] Lege, ἡξίειν, postulabat Hercules. Quanquam Anonymus, *μῖνος δὲ λαμβάνειν ἡξίει δαγωνιστῶν*. Totum locum sic constituo — *ἡξίει λαβεῖν ἡξίει, μῖνος δὲ πρὸς αὐτῷ, &c.* Taurum porro hunc Eurystheus sacrum abire permisit, non Hercules. Infra lege *διελυμάνειο*.

29. Ἡρῶν] O. & P. Ἡρῶν. Tzetzes Ἡρῶν. Sed receptam lectionem confirmat Ethnographus in Ἀβανῶν. V. Hesychium in Διομήδης ἀνὰ γῆν.

P. 110. l. 5. Ἀβανῶν] Alii Ἀβανῶν, & Ἀβανῶν ut Gabala, Ecbatana.

7. Τῶν ἱππῶν] L. πῶν.

8. Μειδίει] Sacras Junoni inquit Diodor. Quo de more vide quæ Casaub. ad Suetonii Julium, ubi de equis Rubiconi dicatis sermo est. Hesych. in voce ἀπείροις. Platonem de Homero e r. p. emisso.

25. Τρέφειν] Verte, *liberorum alendorum*.

32. Ἀδμήτης] De hac vide Athen. L. 15. c. 4.

P. 111. l. 5. Ἐνυμῶν καὶ] Illud καὶ deest Oxon. recte.

23. Ἀμύκω] Unci notant non reperiri vocem in scriptis: Imo contra historiam hîc ponitur, & pro Βεβρύκων res ipsa postulat Μαριανδυνῶν. Deinde post συμβαλόντων distinguendum. Sententia hæc est, *suppetias venit Hercules Lyco Mariandynorum Regi contra Bebrycas, quorum multos interfecit, inter ceteros Mygdonem, cujus frater Amycus à Polluce castibus victus erat.* V. Schol. Apollonii ad 2. v. 755. Confer Schol. Nican-dri ad Alex. Tzetzes Natali hac in re imposuit.
32. Θειμοσύραν] L. τίρας λ. mox κὶ deest, & ὡς αὐτὸν. Oxon.
- P. 112. l. 14. Ἰππολύτης] Tzetzes ad Lycophronem hæc exscriplit ipsum laudans Apollodorum, aliâque sententiam aliorum apponit. Aliarum Amazonum de-victarum nomina exhibet Stephanus in Θη-βαίς.
30. Κῆρυξ] In Lat. *qui*, & *offendit*.
- P. 113. l. 11. Δάσιν] In Latin. *Hic* pro Hoc.
31. Πολύρονον] Tzetzes hæc enarrans, legit Tmol-um.
- P. 114. l. 6. Ἐρυθείας] De hac vide doctissimum Vossi-um ad Melam. Pomponius Lætus de Sacerd. Ro-man. & alii Ἐρυθρὰν vocant. Eustath. ad Perieg. hæc Herculi Tyrio tribuit, p. 80.
14. Ἐχιμ.] L. ἐχισμ.
30. Ἀντισοίχων] Al. — χης.
- P. 115. l. 3. Χρύσειον] *χρυσέον ὃ λέβητι μίαν διενύξατο φόν-τον.* Alex. Ephes. Pherecydes apud Macrobian. & Panyalis. Hercules usus est leoninâ Pelle pro velo, clavâ pro malo.
6. Ἀρβαρί] Uterque scriptus, Ἀβαρί.

11. Μενέπ[ο]] In Mss. Μενέπ[ο]ς, ut infra p. 122. ubi Σενδων: filius etiam Mss. dicitur. Tzetzes editos confirmat.
19. 'Ενδύμ[ο]] Σηλαῖον ἀνδρῶν βυβληδῆ[ο] ἔξ' Εὐρυδῆας. Euphorion.
23. 'Αβδύειαν] Vox nihili; lege 'Ιβυρίαν. Mss. 'Ανδουρίαν, αἱς Αἰδύων non potest ferri. Pono Αἰγυρίων. Vide Stephanum in voce, ubi ex nostro pro Τάρεσσι l. Ταρ-
τηρσι.
31. Διαπλοσσιμῶ[ο]] Scripti Διαπλοσσιμῶ[ο].
- P. 116. l. 3. 'Ερυκίον] Scripti ostendunt 'Ελύμα quod ferri potest. Elyma Siciliæ urbs erat.
4. 'Ερμῆ] Filius Neptuni & Aphrodites, inquit Tzetzes.
25. 'Ηγ[ο]] O: & P. ἤγαγον. Deinde Σπύριον αἰμψύχῳ. Quod & Canterus vidit. Et mox pro πλοσδῶν, ὄν. Le-
γο πλοσδῶν δῶν, dele in Latinis; accusans, & lege, tra-
jiciens. Tzetzes in Lycoph. pro Σπύριον, posuit 'Ορρίοντιον, in mari Tyrrhenico. Vid. Orte-
lium.
- P. 117. l. 3. 'Αθλων ἐν[ι]] L. ἐν μυνί, vel ἐν
μ.
9. Κομίζ[ε]] — ἴσιν. Oxon. & Pal. h. c. — μί-
σιν.
12. 'Αθλαστον] 'Ατλαστον — Hæc ex Pherecyde de Nuptiis Junonis sumpsit Apollodorus uti discimus ex Schol. Apoll. ad v. 1396. l. 4. confer Athen. 3. c. 7. Lege mox ποικίλαις. In hac suâ Geographiâ ab aliis longe abit Apollodorus.
20. 'Αγλα] 'Ερυδῆα & f. 'Εσπερία. Nam ἑσπ[ερ]αν inter has nusquam legi. Pro 'Αγιδου Cod. Pal. habet 'Εγιδου.
30. Μί[ο]] Pal. μί[ο]ς.

34. Διδε x] Ex Pherecyde, quem noster, ut gentilem suum, hic & alibi potius sequitur, quam Herodorum Ponticum.
- P. 118. l. 2. Συναβὰς] Verte, quem comprehensum —
10. 'Αστῆς] Erat ἑξονοστάτης. Herodorus. *Gabinus historicus Romanus ait apud Lingen (vel Tingen) Antai sepulchrum esse, & sceleton cubitorum sexaginta; Sertorium autem detexisse, & iterum humasse.* Strabo l. 17. ejus ossa ad fidem faciendam, deportata ad Olympia ab Hercule scripsit Pherecydes.
15. 'Εγχεα] Forte ἰγνός, vel ἰγνός. Scripti, ὅμασι quod accedit ad ἄμασι. Pro θλίψας, κλάσας. *Lucanus l. 5. describit hanc luctam. V. Fabri Agonist. l. 1. c. 19. Euseb. Chron. Can. p. 124.*
16. Ψάοντα] Locorum & regionibus peritus, facile se defendebat; unde credebatur fortior evadere si terram suam tangeret. *Lego ἰσχυρότερον.*
21. 'Εξήψ] Melius, διεξήψ.
23. Λυ(ιδανίας] Alicubi legere memini Λυβυανίας, p. 71. Λιβύης. Tzetzes vulgatam retinet. Busiris Ægypti fil. supra p. 74.
29. Θράνη] Oxon. Θράσι. Mox παύσας.
- P. 119. l. 2. 'Εφασ] L. ἔφαξ.
7. 'Αμφιδύμαντα] Pal. & Schol. Rhodii legunt 'Ιριδύμαντα.
10. 'Ασίαι] 'Ασίαν magis probo.
11. Θερμύδῃσι 'Ροδίων] Λωδίων Oxon. & Pal. repone Λιρδίων, ex Conone p. 253. & Parœmiographis. Tzetzes l. Θερμύδῃσι 'Ρόδῃ. Idem tamen chil. 2. Hist. 40. de hac re loquens, habet ἰν τῇ Λιρδίων.

25. Δίμης] V. p. 115. v. Schol. Apollonii ad v. 1396.

1.4.

33. Δίμους δεσμὸν ἔλαμ.] Lego δέμους, δεσμὸν ἐλδιδόν
 † † ἔλ. qui elegit vinculum ex oleâ. Lectio hæc con-
 firmatur ex lib. 15 Athenæi c. 4. ubi Prometheus
 Spontaneo vinculo se constringi passus est in memori-
 am priorum malorum. Reliqua sic constituo, καὶ παρ-
 ἔχῃ τῇ Διὶ Χείρωτα, ἐδάνατον ὄντα, θνήσκον αὐτῷ δέλον-
 τα. Περμηδὺς λυδιδό. Æschyli erat drama veteribus
 notum. De vinculis Promethæis Scripsit Herodorus.
 Primus Prometheus extispicia invenit; hâc poenâ me-
 ritò affectus; prius enim inspiciebant exta, tantum ad
 salubritatis & pestilentie signa percipienda. Ci-
 cero 1. Divin. Vid. Auctorem de Fluviiis in
 Phasi.

P. 120. l. 4. ὁ τῷ Διὶ] Oxon. & Pal. ἐπὶ τῷ. Prom-
 theus ob beneficium acceptum, monuit Hercu-
 lem de iis omnibus quæ cum exequi oport-
 uerit.

12. Τρία μῦθα] V. Suidam in ἡγεμῶν ἀγαλμα, & ἡγε-
 μῶν.

14. Πόλον ἔχον] Post hæc aliquid desideratur. Atlas re-
 versus dixit se nolle cœlum recipere, poma vero ad
 Eurythea delaturum. Hercules (Promethei moni-
 tu) rogat tantisper sustinere velit polum, dum ipse
 capiti spiram componeret, dolum non intellexit A-
 tlas, cœlum recepit, eique vale dixit Hercules. V. Sch.
 Rhodii l. citato. Hæc loci mens. Verba non respon-
 dent.

33. Ὅσιν δ.] Oxon. addit ἐκ.

P. 121. l. 10. Ἐυμολπῶν] Schol. Sophocles ad Oedip.
 Colon. ostendit hunc ob Eumolpo Thrace quintum
 fuisse, qui mysteria reperit. Fiebant autem Eleuline
 quotannis Cereri & Proserpinæ. Initiati coronam Myr-

team gerebant, & vestimenta non mutabant, quam diu præ vetustate haberi possent.

13. Ἐπειδὴ πῆρ] Hæc aliquantum luxata puto. Schol. Hom. 11. Θ, ad Verbum exscriplit. Et post, *μυθήσασθαι* · *δὲ* ὁ Πυλῖος ἀφ' οὗ γένετ' ὁ δέος, καὶ παραγενέμεθα. Schol. Aristoph. scribit Athenienses non admisisse eum ad Mystera magna, sed invenisse ejus gratiâ, *μυθήσασθαι* μικρά, quæ Proserpinæ erant propria. Quod Pylii filius factus est, docet Plutarch. in Theseo. Idem honos habitus est Baccho, Dioscuris, Æsculapio & Hippocrati peregrinis, contra leges & instituta.

18. Κεφαλῶν] Sch. Hom. 1. ἡ γυνὴ οὐ οἶδ' κεφαλῶν φέρει.

20. Ἐμυθήσθαι] Prius enim tantum *μύθεσθαι*, nunc factus est *ἐμυθήσθαι*.

- P. 122. 1. 8. Ἠγάρε] Eum liberavit; quoniam suâ sponte non descendebat.

12. Ἀσκαλάρη] Supra p. 15.

17. Περεκαλλ.] L. *περεκαλλ.* & *μέσθαι*.

31. Ἀνῆκα] Pal. *ἀφῆκα*; non muto.

- P. 123. 1. 1. Ἐπεισ] Oportet sit *ἐπίσσει*.

6. Ὠπὼν] Uterque scriptus habet ὄρν. An is est qui Ocni funem comedit. V. Antonin. Liberalem p. 451. Ovid. Metam. 5. & Hesych. de Oto.

- P. 123. 1. 8. Ἠεκαλῆς] Hæc certamina Tzetzes in Chiliadibus describit iisdem sæpe verbis usus, quibus noster. Ordinem alicubi eundem non servat; Herodorum sequi se profitetur. Scholiastæ in Rhodium multa de his Laboribus habent ex Pherecyde, ordine pariter aliquantulum mutato. Ritterhulius in Comment. in II Cyneg. Oppiani, plurima Scriptorum loca adduxit, qui de hoc argumento egerunt. His adde Anonymum Allatii, quem Miss. vidi penes doctiss. amicum nostrum If. Vossium.

25. ἰρίη] De numero & nascendi ordine Euryti-
darum, vid. Schol. in Soph. Trachin. circa v.
275.

P.124.l.3. Βαῶν] Tzetzes, equos vocat. Ejus interpres lo-
cum vertere debuit — *equis abactis per Autoly-*
cum.

19. Ἀρκιῶν] ———— φινυῶν.

25. Ἀρκιόβη] Arcadiæ rex erat.

P.125.l.10. Διλλοσίη] O. & P. λαπιδισσίη v. p. 99.

Diodorus paulò explicatiùs, ἡ ἰαυτὴ πηλὴ, ut servi-
tutis pretium nomine pœnæ penderet.

10. Τιμὴν] Oblatum pretium à Mercurio, inquit Diod. in
Lat. dele *fraternæ.*

25. Ἐρύβητος] Olum & Eurybatum; juxta alios Andu-
lum & Atlantum. Ægius vocat Passalum & Eche-
mum. Hunc Suidas Acmona nominat, Vetus Lexi-
con ex Xenagorâ, ait eos in Simios mutatos fu-
isse.

26. Συλῆα] Locus hic corruptus est; restituo, Συλῆα ἢ ἢ
Ἀυδον. V. Cononem p. 256. & Tzetzem Chil. ex
Ἀυδον vel Ἀυδον facile fit Ἀυλιδ.

P.126.l.3. Πίσση] Forte Πισά.

15. Καδῦραι] Olim Canterus emendavit κατῆραι, appu-
lisse.

19. Ὀμηγερέες] Homerus, 6 tantum. Il. 6.

P.127.l.22. Ἐξ ὧς ὕστερον] Quod sæpe dixi, uncata non
sunt in Mss. habet tamen Tzetzes in Lycophronem
hæc ἐπεὶς λίξεσι.

30. Τίλειος δῶρ] Pal. τίλειος δ.

P.128.l.20. Δι' Ἀθηνᾶν] Λ. δι' Ἀθηνᾶς, sic enim prius lo-
quitur p.17.

P.128.l.27. Ἀγῶνα] Hoc factum est tribus annis à pri-
mo bello Thebano, uti colligo ex veteri Chronologo
apud Cl. Alexand. Ideo autem Pelopi inferias per-

solvit, quoniam quartum consanguinitatis gradum ab eo tenuit.

29. Δώδεκα] Pari numero Deucalion prius. V.Schol. Apoll. l. 3. Paus. & Aristoph.

32. Πύλον] Nestoris Pylus erat Triphiliaca. Strabo l. 8.

P. 130. l. 2. Περικλυμένον] Plene de eo Schol. Apollonii ad v. 156. lib. 1. Tzetzes Chil. 2. H. 45. & Severi Ethopæia.

P. 130. l. 17. Παῖδα] OEonus ei nomen. Pausan. Post ἄξιον deest in Oxon. & lin. 31.

P. 131. l. 21. Τυωδαρείφ] Hippocoon hunc fratrem suum Lacedæmone eiecerat. V. p. 200.

25. Ἀλεῦ] In Lat. lege *Alei* & *Aleus*, & l. seq. dele *antea*.

P. 132. l. 8. Τηλέφω] Hujus historiam narrant Diodor. Pausan. Arcad. & Strabo 12 & 13. noster infra, p. 191.

11. Τελδορῆας] Alia est in Paphlagonia; hæc in Mysia. V. p. 192.

15. Ἡρακλῆς] Argumentum in Sophoc. Trachin: hinc desumptum multa nostro restituit.

21. Ἐπερρὶν] Legit Sch. Soph. τὸ αἰεσιρὶν ἦν, & Eustath. ad Dionys. p. 62.

25. Ἀμαλθείας] Hoc à Mercurio accepit Hercules. Vid. Hesych. & Palæphatum & Parœmiographos.

30. Δωιάμιν ἔχει] Sch. Soph. εἶχε. Mox ἀφδοῖόν τε & ἄπονον.

P. 133. l. 2. Φύλας] Φυλάς Diodoro. Infra Phylantis filix Antiochus filius est.

7. Θέστον] Interpres hîc nihil vidit. Redde, *nisi, ac septem è filiis retinere apud se præcepit, tres autem ad Thebas mittere, reliquos quadraginta in Sardiniam,*

niam, *deducit coloniam, destinare.* Pro *πίναρος* Cod. Pal. habet *πινάρουνα*. Cætera confirmantur ex Diodoro & Pausan.

17. *Εὐρυνομ*] Cyathum vocat Paus. Tzetzes Ennomum. Diod. Eurynomum. Pro *παίους* Codd. scripti habent *παῖα*. Hæc hausit noster ex Herodoro. Interp. multa peccat; pro *pugno*, pone *talitro*, pro, *pocula*, *aquam ei affundentem*, ex historia.

P. 134. l. 1. *Διίβη*] Scripti *Διή*, & ita, Zenob. legerat. Argum. Trach. ut editus.

2. *Διαιτίρας*] Aliter *Διαιτίραν*. L. 3. *ἐπίταψεν* *ἴσω*, l. — *ψε Νέσφ*, ut legit Interpres, & Schol. Sophoclis.

6. *Ἀνακαγύους*] — *ζύους*.

10. *Προκαλεσάμε* Θ] Enarrator Sophocl. & Zenob. rectè hic habent *Διαιτίραν*.

25. *Λύους*] In Oxon. defunt *χρησάξαι* & *ἐψήους*. Et Sch. Soph. non habet *χρησάξαι*. Pro *ἴκων*, Oxon. & Pal. *ἴκων*.

31. *Ἀργυμίδ*] Stephanus & Diodorus cum nostro faciunt. Alii Æpalium ultimum Dorienſium regem esse volunt.

P. 135. l. 9. *Ααργέραν*] Mss. *Ααργέραν*. Schol. Sophoclis *Ἀαργέραν*. Tzetzes nostram lectionem retinuit.

P. 135. l. 11. *Μυλίων*] *Μυρίων*, P.

33. *Ἐπικνημίδων*] — *μυλίων*. In Latin. verte *Meliensibus Trachine oriundis*. Et, *Epicnemidiis*.

P. 136. l. 1. *Εὐρύλον*] De hoc quid veteres scripsere docet Schol. Soph. in Trachin. p. 124, 125. edit. gr.

14. *Ἐς Τραχίῖτα*] Lege, *ἐς Κίον & Λίχαν ἐπιμ*.

18. Δείσανα μὴ πάλιν] Oxon. μὴ κύνιν, Alii ἐκύνιν.
Rece.

21. Τέτυ] L. τέτυ.

27. Κατηκύνειον] Post Βαιωνίας cætera uncis conclusa apud nullum exscriptorum habentur; non malè tamen addita sunt; Æschylus in Glaucō Pontio.

Ἐυβείδα καμπὴν ἀμφὶ Κηραῖα Διδε

Ἀκλῆν, κατ' αὐτὴν πύμβον ἀδλίε Λίχα. Athen.

30. Σωμαπαῶντο ὃ] Oxon. π. L. — ὦντο ὃ αἰ.

P. 137. l. 4. Ὑλλο] Duos hoc nomine Herculis filios prodidit Panyasis, & Sch. Soph. Hujus posteros commemorat Phlegon Lycurgum Spartanum, Prytaneum, Europum, Sofum, Procleum, Aristodemum, Aristomachum, Cleodzum Hyllō natum.

10. Ἐκείδων] Ἐπείδων P. pro ἐπείδων, nisi addas αὐτῷ, lege ἐπείδων cum Sch. Sophoclis & Zenob. μοχ εἶπε non τέτυ, & φιλοκλήτης non Ποίεας officium hoc præstitit. Diodor. & Hyginus.

23. Ἡραν] L. Ἡρα.

30. Πρεσβυτήτη] Etiam natu minima geminos peperit. Pausan.

33. Θεοφίππας] Ox. θεφ. lego θεφίππας.

34. Ἐυμείδης] Oxon. Ἐυμίδ. f. Ἐυμήδης. Post quam vocem posuit Ægius stellam. Et sanè deest nomen Mulieris quæ erat mater Creontis.

1b. Ἐπιδάδω] Ægius scribit ἐπίδαδω. Divinandum est.

1b. Κράθης] Pal. Κίρθης ὃ Ἰόβης, Ἐυρύβις. Sed Ἐυρύβις probabilior lectio.

P.138J.3. Μαρίης] Nescio an hæc sit de quâ Sophoclis enarrator ad Trach. Ἰπυρῶ ἐκ Μαρίης. Fuit f. Naufithoi.

5. 'Ευρύπυλῶ] Aut hæc non sunt sana, aut ordinem immutat.V.l.11.

6. 'Αγλαίης] 'Αγλαίης Ægius & Oxon.

8. Διπδ.] Oxon. Διπδ. & Ægius.

10. Ἰπυδρῶ] Ægius & Ox. — Δρῶ.

11. Τελεπαγύρας 'Ευρυπύλῶ] Ægius ita edidit, quæ in aliis dividuntur, videl. 4. & 5. Ἰπυλῶ forte est Ἰπυδρῶ.

13. 'Ολυμῶ] Oxon. & Ægius 'Ολυμῶσις Νικδρῶσις, V.l.28.v.Steph.'Ολυδρῶ.

14. Ελέλαῶ] Natum ex servâ scribit Diodorus, cum esset Hercules apud Omphalen.

15. 'Εξέλης] Ægius & Oxon. Ἰξολῶ.

16. 'Ομήλουῶ] Ægius 'Ομήλουῶ & Σπείρῶ.

17. 'Απρῶ] Ægius & Oxon. Ἀρῶσις.

19. Κάλης] Ante hanc vocem stellam fixit Ægius, & scripsit Κλαμῆπδῶ. Nolo ὀνείροπλοῖν.V.Steph. Ἀλέλη.

23. 'Ευρύπυλῶ] Oxon. & Æg. 'Ευρυπύλης Ἀρχέδῶ. Eustathius inter hos Ῥέπαλον commemorat. Ut non male pro aliquo ex his Eurypulis hunc substituas.

27. Λυγυδῶ] Oxon. Λυγυῶ.

28. 'Ολυμῶσις] L.13. supra.

29. Ἡπυχίης] Ἡπυχίης mox 'Ευρυπύλης Oxon. & Ægius. vox Ἐλδχίης suspecta est Ægio, mihi ignota.

31. Ἀπιδῶ] Oxon. & Æg. Ἀνίμαχῶ; mox, itidem Πύειπῶ.

34. Λύσιπῶ] Oxon. Λυσίπης & Ἐράσιπῶ, ut Ægius.

- P. 139. l. 3. *Αδελπῆς*] Ox. & Æg. & Hyginus
— πῦ.
5. *Θεῖς δὲ θυγ.*] Videntur desiderari duæ in hoc catalogo. Pausanias scribit aliquos narrare unde-quinquaginta corruptas ab Hercule.
8. *Γλαυκονείης*] L. *Γλαῦ* Θ, *Ὀρείης* confirmatur hæc emendatio ex Diodoro, Sch. Pind. Sophoclis, & Lycophronis, item ex Hygino & Pausania.
11. *Δήλον*] P. 98, hunc non numeravit. Sed Interpres Pindari ad 4 Pyth. ex *Ἐνέῃ* Argivo *μεγαλο-γῆ*.
13. *Ἀγέλα* Θ] *Λάμων* dicitur Diodoro, Ovidio Læmus.
15. *Εὐρυπύλα*] Regis Coi ; Pind. Schol. sed dissentit Polyænus.
16. *Ἐπιγέης*] *Ἀγέας* quis sit quæro ; an *Ἀυγείη* ?
20. *Ἀσούρης*] Alii Medam vocant. Schol. Sophocl.
22. *Ἀυθρόνης*] Tzetzes ; ex Iphinoe, Antæi uxore, genuit Palæmona. Præter hos alii Herculis filii recensentur Antiochus, Rhopalus, Antimachus, Clymenus, Aristodemus, Polydorus, Mecistophonos, Toxoclytus, Menebrontes, Chersibius, Lamon, & qui apud Hyginum ; qui tamen forte iidem sunt cum his. De numero eorum quos ex Megarâ habuit non constat. Pindarus octo esse scripsit ; v. Tzetzem in Lycophr. & Sch. Pind. ad 4 θ. Pyth. Habuit quoque præter concubinas jam numeratas aliam, Myrto dictam, cujus meminit Plutarchus in Aristide. V. Herod. p. 4 & 227 ; Scal. in *Συναγ.* 15. p. 358.
- P. 140. l. 3. *Ἐλέν* *ῶμης*] Statius in XII de hac eleganter ; ejus situm in medio foro describit. Barthius in eum, & Petitus in leg. Atticis omnia videntur convassasse huc spectantia.

17. ῥωθ] Facit cum nostro Zenob. Cent. II. & Diodorus. Sed Eurip. Pind. Pausan. & Strabo hoc tribuunt Iolao.
34. Ἡλδον] In margine Oxon. ἀνεχόμενος in Tricorinthon inquit Diodorus. Uterque locus erat in Tetrapoli.
- P. 141. l. 2. Τραπεζαῖος] Argis jam habitabat. L. 8. ἰλδον lege. Nisi forte tollenda sit particula negans ἰα. Nec enim legimus eum coloniam deduxisse. Vid. Pind. Ode 7. Olymp. Homerum α. β.
25. Κατί] L. κατὰ. Heraclidarum Κάδοις prima ab aliis cautè distinguenda est. Hanc pro epoche temporis noster in suis Chronicis posuit, ut ex Diodoro discas. Multa Scalig. & Petav. de hâc disputarunt.
34. Κασολαί] Phlegon Κάδαλον rectè vocat. Tzetzes in Lycoph. Κάδαλον. Eusebius Ἀρίδαλον. Sylbur. ad Pausan. & Simpson in Chronol. videri possunt.
- P. 142. l. 4. Πιδόντι] Mallem πιδόντις, ita & Commelinus restituit. Loquitur de Hyllō aliisque se prioribus.
- 10, 11. Καὶ Στένυγον] Lege Στένυγον, ἢ ἐυσυγάστρα Ἀξιάν, καὶ ἢ ἱσθμὸν ἥκεισι δαίλασαν. Ambiguitas Oraculi erat in voce σενύγστρα. Quæ & Isthmum significare posset, quemadmodum Aristomachus existimavit; Et fretum illud, quod Ætolos & Peloponnesios disterninat; nam Pythia apud Euseb. Præpar. 5. explicat se, aitque ἢ καὶ ἢ γῆν λίγω σενύγστρα, ἀλλὰ ἢ ἐυσυγάστρα. Oraculum erat,

Νίηλω Ἥος φαίνεσσι δισὶ δὶ ὁδοῖο σενύγστρα.

17. 'Αιτωλίας] Antiquitūs Naupactūs ad Locridem pertinebat. Philippus postea Ætoliæ adjudicabat. Cod. scripti, ἐπὶ αὐτοῖς τῷ Λοκρίδῃ ἐνθα. νῦν. Pro τῷ παρ Faber l. κέρως.
25. 'Αυπείωνος] Hujus meminit Schol.Pind.Pyth.4.ejus filius Theras, qui Theram condidit. V.Scal.ad Euseb. Animad.p.37.
- P.143.l.3. Θύλαστος] Series hæc est; Hercules (& Meda) Antiochus, Phylas, Hippotes, Aletes. Multa ad hæc disputat Reinellius Epist.24.
13. Μάντιν] Pal. τῷ μάντιος. Alii Carnum vocant.V.Euseb.Præp.5.
16. Καὶ διὰ τοῦτο δύο ἔτη] Hæc superflua sunt. Descendere in Peloponesum sæpius tentarunt Heraclidæ; hinc nata inter Chronologos de tempore disputatio; alii ab Ilīi excidio annum 30, alii 50, alii 60, alii 80 posuere, ut noster apud Diodorum, & Euseb.
23. 'Ανδραίμωνος] Pausan.l.5. 'Αίμωνος. Andræmon ejus erat avus. Hæmon, Thoas, Andræmon, qui ex Gorge OEnēi fil. Thoantern genuit. Fuit ergo Oxylus Heraclidarum consanguineus.
24. Μορορδάμω] Pausan. δὲ ὃ ἐπὶ τοῖς δέσποσιν τῷ ἡμίονῳ τῷ ὀρδάμῳ. Mox l. ἐκέρχιστο.
- P.144.l.3. Δύμης] Apud Steph. Δυμᾶς scribitur. Et 'Αεζιμος. Horum meminit Pausanias.
26. Δολέρας ὃ τ' κλ.] Lego, ὃ λίθι τ'. V.Polyænum l.1.
- P.145.l.14. 'Ευρύπυλον] Hujus meminisse videtur Stephanus in Δρυόπῃ. Pausanias filios ei dat Κῆσον, Φάλην, 'Αγγραῖον, Κερύνην.
17. Διήφοβον] Stemma. Hercules, Ctesippus, Thrafsyanor, Antimachus, Deiphontes.
20. Τιτῆνας] Suspecta mihi hæc vox. An Δυρῆνας? erant ij populus Dorientis, & sub Temeno militabant. Faber conjicit τινὰς reponendum, quod mihi

mihî non videtur satisfacere huic loco.

28. $\phi\epsilon\iota\delta\delta\epsilon\iota\varsigma$] Quod populo magis quam Optimatibus studebat.

31. $\text{'}\Lambda\upsilon\tau\acute{\omicron}\nu\ \text{'}\text{H}$] $\text{Al}\cdot\acute{\alpha}\nu\lambda\acute{\omicron}\nu$, $\text{'}\text{H}$ H . Fortè $\text{in}\ \tau\acute{\omega}\nu$. Vcl $\acute{\alpha}\nu\lambda\epsilon$ $\text{'}\text{H}$.

P.146.1.3. $\text{'}\Lambda\iota\gamma\upsilon\pi\acute{\omicron}\nu$] Haud dubiè $\text{'}\Lambda\iota\pi\upsilon\lambda\acute{\omicron}\nu$. Hyginus vocat Telephonem.

4. $\Pi\alpha\pi\lambda\acute{\omicron}$] Cypselo.

NOTÆ

N O T Æ

A D

TERTIUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

- P** Ag. 147. lin. 5, 6. Ἀγάνορ ♂] Redi ad p. 71. unde hæc pendent.
12. Περιφραδύς] Verte, quos *supra* recensuimus.
14. Τηλεφάων] Alii alias uxores ei dant, Damnônem & Argiopen Schol. Apollonii ad 3; Antiopen Schol. Eurip.
16. Φοίνις] Belum & Agenora addit Schol. Eurip.
- P. 148. l. 1. Πίσσις] Suspectum habet hunc locum Faber, & alii. Πίσσις Pal. unde καλίσσις quis scriptum existimet. Sed nihil mutandum. Lucianus de hac re loquens ἐν ἡρώδε ἱμπιόν. Idem de Deâ Syriâ Sidoniorum Nominis

misma scribit Europam habere tauro insidentem.
V. infra pag. 279. ἀποπλίσσι, ἀδναταις.

L. 11. καὶ Ὁμήρῳ] Mirum duos confudisse Sarpedonas.
Nam is de quo Homerus loquitur fuit Evandri filius; is autem Sarpedonem Europæ filium patrem habuit. Peccatum hoc peccat noster alibi.

20. Θάρϑ] Agenoris, inquit, Pausan. & Stephanus pro κίλκῃ, Oxon. l. κίλκῃ, scilicet κίλκῃ, ut juxta Pherecydem fuerit Cilicis filius. Quod non probo. Cæterum Thasum à Poetis Pinacum dici tradit. Sch. Eurip.

35. Ἐν Θέραι] In Theram appulisse scripsit Theophrastus, teste Pindari Scholiastæ ad 4. Pyth.

P. 149. l. 3. Θάσσῃ] De hac insulâ vide quæ Scal. ad Euseb. Chron. n. 589. & Conon, infra p. 278. & Marcianus Heracl.

P. 150. l. 8. Καρρία] Rectius Καρία. Sic Diod. Pausan. Strabo, & Mss. mox. Ægius agnoscit Κρητία.

9. Διολύβια] Præter hunc tres alios ejusdem nominis enumerat, Schol. Apollonii ad 3.

10. Ἐγγίλῃ] Pal. Ἀγγίλῃ. Paus. Ἀγγίλῃ. Vid. infra p. 459.

P. 151. l. 1. Θαλασσοκρατίας] Diodorus & Strabo primo huic Minoi imperium in mare tribuunt. Fuit tamen aliter Minos Lycasti filius, hujus nepos Thalassocratia non minor. Hi duo non satis accuratè distinguuntur apud Scriptores.

4. Ὀργυδιῖς] V. supra p. 108.

P. 152. l. 4. Καρίας] Scripti habent Καρίας, perpetuo. V. p. 77. & 154. l. 4.

5. Ἀλθηνάων] Pro ἡ. Oxon ἡ.

23. Περόνη] Oxon. περιήχ, rectè.

24. Κρηλίνας] Pal. Κερίνας. In Latin. dele *de* *se*.

26. Ἀταβύειον] Pal. Ἀταβείον, male. Est autem Ἀτάβυρον nomen, v. Stephanum in voce. Tzetz. Chil.

P. 153. l. 25. Ὀρεαῖον] L. Ὀριαῖον. V. p. 77. Hoc quod non viderit qui ante nos percurrit Apollodorum, mirari non cesso. Infra, operæ aliud agentes pro ναῖς posuere ναῖς, pro ἡρώσι, ἡρώσι.

P. 154. l. 12. Τὸν μῦθον] Pal. omittit articulum, & pro μῦθον habet μῦθον, unde facies μῦθον. Vide Zenob. c. 4. Pr. 45 & 46 cum notis. Sed nihil muto. Fabulam paulò aliter narrat Hyginus, Palæphatus & Apostolius. Muscam an murem persecutus fuerit, non permagni refert.

17. Τειχόμαλον] Mallem τεύχεμα, & paulò infra pro δέαν, Oxon. habet χεῖαν, ut mox.

P. 155. l. 9. Συμπάδοι] Al. — Δη. Enarrator Lycophronis — δέαν ἀγγεῖλαι δέαν, ὅπως ἀνταρθεῖ ὡς ἀντὶ. Timebat enim mortem à Minoc. Infra ἀντὶ, Oxon. V. Palæphatum.

27. Ἐπὶ τὸ σῶμα] Tzetzes, εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. Quod autem sequitur, μέχρι τῆς μοι λελέχθαι, satis ostendit non esse Epitomen, quòd toties clamat Faber.

P. 156. l. 4. Δίλφει] Hoc Oraculum conservavit nobis Sch. Aristophanis in Ranas; Euripidis in Phœnissas. Tzetzes in Chil. tangit. Locum hunc verbatim transcripsit Sch. α. β. unde quædam hic emendari possunt.

17. Ἐνθα] Lege, ἔνθα ἢ ὅλως.

18. Ἀδοντῶ] Oraculum jussit μελαμυρῶν φθονὶ ῥέζεν.

20. Τητ' ἄλλ'] Tzetzes in Chil. duos misit, Deioleonta & Scriphum, f. *τητ' ἄλλ' — ληΐσμεν*. Et sic Schol. Hom.

β.

P.157.l.1. Σπερσίδης] De his & totâ hac historiâ. V. Sch. Apollonii ad 3. Eurip. ad Phœnissas; & quæ ad Palæph. edit. Cantabr. p.14. & Maufac. ad lib. de Flum.

13. Πέρης] Pherecydem adfert Sch. Apoll. l.3. aliis verbis hæc ipsa enarrantem. Timagoras his 5 addidit Creontem; Androtion inter Spartos numerabat Ægea. V. Sch. Lycophr.

17. Ἀλδον ἐνταυθ'] Aliter dicitur μέγας ἐνταυθ', & octo annis constabat. Suidas in Κέδμ. Et Clem. Alex. Strom. I.

21. Βασιλῆϊ] F. — λείαν.

P.158.l.11. Ἐξαπνιδίου] Lucianus Σεμέλῳ ἐνταυθ' ἢ Ἠρα. Vide quæ collegit Barthius ad 7. l. Thebaid.

11. Κελανδίου] Nutus Jovis est quasi juramentum, *ελ. α.*

Ὅ, πην κεφαλῇ κελανδίου, &c.

Ergo non potuit irritum facere, sive ἀνανεῦσαι,

22. Ἐξαπνιδίου] Lucianus ἐνταυθ' ἢ Ἠρα.

26. Λίαν] Vide quæ Scaliger ad p. III. Mani. l.ii.

P.159.l.7. Αἰετ'] V.p.37, supra.

21. Σίνρ] Erat enim frater Athamantis. V. Argumenta ad Pindari Isthmia.

P.160. l.23. Ἐπαύου] Ox. & Pal. Ἐπαυσιν. In his Canibus Aἰακῶνις plane videas ἀντιπινιδί. Adeo discrepta sunt eorum nomina, ut sanari non possint sine ope meliorum codicum. Hyginus in his sequitur

E

Apol.

Apollodorum. Ex eo (& Ovidio) iactura hæc (si qua est) levare aliquantulum possit. L. $\xi \delta \nu \tau \mu$ — nempe, masculi, ut apud Hyginum, deinde sæminæ sequebantur $\mu \sigma \lambda \alpha \tau. \alpha \lambda. \tau.$ in illo versu $\Lambda \nu \gamma \alpha \delta \iota$, &c. habebantur tres qui eum consumpserunt, uti meminit Hyginus, forte $\Lambda \nu \gamma \alpha \delta \iota$, $\text{Ἰχνοράτης πίδακι αἰνέτης, ἰδὲ Μολάμπης}$. Quod autem sequitur, $\chi \tau \omega \delta \nu \sigma \mu \alpha \sigma \iota$, sit alterius Poetæ de his canibus locus, Hesiodi aut Euphorionis. Post $\epsilon \mu \mu \alpha \omega \tau \epsilon \varsigma$ versus sequitur, qui omnino aut abesse debet, aut alio loco collocari. Videtur mihi præter morem suum facere Apollodorus, qui tot Versus hic citat in re minimè necessariâ, quod alias non facit, cum res ipsa ferè postulare. Existimo hos omnes in margine alicujus exemplaris scriptos, brevibusque lineis distractos, in possessionem non suam, ut sit, venisse, v.p.178.l.15. De Actæone potest videri Pausan.1.9. Nonnus 5. Statius 3. Pakeph. cap.4.

P.161. l.25. $\text{Ἀφικνῶν}]$ Omiserunt operæ $\mu \epsilon \chi \alpha$. Pro $\kappa \upsilon \beta \alpha \lambda \alpha$ rectius $\kappa \upsilon \beta \epsilon \lambda \alpha$. Habet Lucianus & $\kappa \upsilon \beta \epsilon \lambda \omega \nu$. Interpres Homeri ad Z.11. hæc paulo aliter ex Eumelo. Ubique in Latinis pro Dionysius, scribe Dionysus.

P.164. l.15. $\text{Ἰλλυρίων}]$ Prope montes Ceraunios.

32. $\text{Λαίων}]$ Series. Agenor, Cadmus, Polydorus, Labdacus, Laius, OEdipus, Polynices, Eteocles.

P.165. l.6. $\chi \rho \acute{\iota} \sigma \tau \epsilon \varsigma]$ Mss. $\Theta \alpha \lambda \lambda \alpha \varsigma$. Vid. Pausan.1.9.

26. $\text{Περὶ Ἐπεω.}]$ Aliqui legunt $\mu \epsilon \chi \alpha$, quod non necesse est.

P.167. l.3. $\text{Μίνυϊον}]$ Tzetzes in Chil. vocat Ἐπινυϊον . Interpres Statii Epiniten. Qui hic dicitur Ἀγίνωρις est

est aliis Ἀρχίμας. Ἐδδδδδ Cod. Oxon. scribit Ἐδδδδδ ut & Pal. mon. pro ὀλέω iidem bene habent Νίμας, ita enim hanc alii quoque appellant. ὀλέω etiam, ὀλέας vocant. Tzetzes ὀλέας. Pro Astycratea alii ponunt Chlorida. Sch. Eurip. ad Phoen. inter has ponit Νίδα. Vide quæ Barth. consarcinavit ad 3 Thebaid. Hyginum fab. XL Parthenium c. 34. Tzet. Chil. 4. Hist. 141.

29. χαῖεις] Homerus Odyss. λ. facit alterius Amphionis filiam, netape Iasidæ, ut prius ostendit.

32. Ἀμύκλας] Scripti Ἀμύκλας, quod, rectum est.

P. 168. l. 9. κατὰ] Restitue μίλ.

P. 169. l. 18. πτερόν] Pausan. p. 616. χεῖρ νο-
κα.

P. 170. l. 11. Ἀσινγμα] Habetur apud Sch. Eurip. Sophoclis, Æschyli, & Lycophronis.

21. Σινδόντις] Rectius ἐκ Σινδόντων & ἀρπύων, & πλάτων pro πλάτων, ut p. 192.

P. 171. l. 3. Ἀσδραπών] Schol. Æschyli ineditus rem ver-
sibus complexus est.

Κλυθὶ καὶ ἐκ ἐδάσσα, κακὴν μῦθον δαίνοντων,
θωνῆς ἀμετρίης σὸν τέλει ἀμπαλίνης.
Ἄσδραπών κατὰ λείξας ὅς ἐστιν αἰὲν ὀλέας,
Πρῶτον ἔφην ποταμὸς ὅτι ἐκ λαγόνων
Ἄσδραπών ὅς ἐστιν αἰὲν ὀλέας, βάνδρον ἐροῖδης
Ἀσδραπών φωνίζων, γήρας ἀμπαλίνης.

19. Ἐυρυγίαν] Pausan. & Schol. Eurip. Ἐυ-
ρυγίαν Περσέων] dicunt ; scripti Τεύδραν
τῶ.

26. Ἄγας] Pelops ob raptum Chrysiptum execrabatur Laïum; OEdipus filios suos, non minori diritate. Auctor Cyclicæ Thebaidos aliam causam attulit, uti & Æschylus in Septem ad Thebas. Vide Schol. Eurip. ad OEdip. Colon. v. 1439. Athen. l. 11. c. 3. Zenob. Cent. 5. Pr. 43. De OEdipi sepulturâ v. Schol. Soph. ad OEd. Col. v. 90.
- P. 172. l. 15. Φυλαδάδης] Vide Argumentum Septem ad Thebas.
18. Ὀρμων] Monile hoc manserat in hac familiâ ab Harmoniæ nuptiis. Vid. p. 157. Donum exi-
tiale.
21. Τάλας] *Stemma.* Æolus, Creteus, Amythaon, Bias, Talaus, Adrastus.
25. Γενεμήνης] Locum hunc descripsit Zenob. in Ἀδράστῃ Νέμει. Inspiciendus est & Schol. Eurip. ad Phoeniss. v. 412.
- P. 173. l. 10. Ἀεΐδαι] Quorum Catalogum dat Diod. Sic. & Statius 4.
12. Ἀμφιάρεος] *Familia.* Melampus, Antiphates, Oicles, Amphiarus.
19. Ἰφιν] *Genus.* Megapenthes, Argæus, Anaxagoras, Alector, Iphis.
29. Ἀνίστ] L. ἀνίστ.
- P. 174. l. 1. Γενεμήνης] Pro ἀνίστῃ lego ἐργῆς; cum incidissent lites inter se & Adrastum, juravit, reconciliatione factâ, Amphiarus, se arbitrio Eriphyles permissurum, si quando posthac oriretur inter eos aliqua contentio. Confirmatur hæc emendatio ex Sch. Pind. Nem. & Sophocl. Interpres hîc nemini satisfaciet.
12. Ἀδράστον τραυέην] Imo ἄνδρα αὐτοῦ. ut Commelinus ante nos vidit, & admonuit.

19. *Συναδρίους*] Deest *εραστῶν*. Aut aliquid tale, si vox *Γυναδρίους* sana sit. Mihi aliter videtur, puto enim rectius *Γυνάδρους* posse substitui vel, *Γυνδοιρήους*. Splendido enim convivio duces excepit Adrastus, ut constat ex Statio & Athen. l. XI. c. i. vel *Γυνωμίδους*, ut apud Pausaniam.
24. *Ἀετρώαχον*] Habuit is in matrimonio Mythidicen sororem Adraſti. Ibid. *Ταλαῦ*. Hyginus Mnesimachi filium facit.
- P. 175. l. 5. *Ἰρίον*] L. *Ἐπίκλον Ἰρίου*. Confirmat Pausan. p. 627. Mecisteus erat Adraſti frater. Pausan.
10. *Ῥήπυλιν*] Deesse aliquid videtur, si omittas *ἥης*, constabit melius sententia.
14. *Λυκέρην*] Pausan. p. III. Hyginus Lycum vocat. V. Argumenta in Nemea Pindari.
26. *Σαρμείον σῦτον*] O. & P. *πρὸς*. Amphiaraus de exitu belli hinc conjectabat. Archemorus indicat malum initium; cur Anchemoron pro eo substituat Faber non video.
- P. 176. l. 21. *Ἐκτὰ ἰσθμῶν*] Veterum historicorum loca de Thebis & Portis adducit Tzetzes ad Lycophr. edit. Cant. p. 180.
27. *Ἀγκυίδας*] Ox. & Pal. *Ὀχυνίδας*. Pausan. *Νηίδας*. Schol. Æschyli ineditus, de his ita, *Ὀγυῖς ἐν τῇ Ἀιγυπτῷ καὶ Τύρῳ καὶ τῇ Θουρίκῃ καλῶν ἢ Ἀδυναῖ*. V. Seld. D. Syr. c. 2. l. 4.
28. *Ῥήϊας*] Sic dictas, quoniam ibi colebatur Jupiter *Ῥήϊος*, de quo Hesych. Cadmus ex Phœnicia *Dei excelsi* nomen Græciæ intulit.
30. *Ἠλέκτρας*] Alii malunt *Ἠλεκβίδας*; prior lectio ter quater apud Pausan. Statium, & Schol. Euripidem. In Latin. lineâ sequenti, deest Tydeus.

P.177.l.3. ^{ἱεὺς}] Catalogum Ducum habet ex Æschylo Euripides. Æsch. Scholiastes ineditus sic locum hunc illustrat. Argivorum Duces; Tydeus, Capaneus, Eteocles, Hippomedon, Parthenopæus, Amphiaræus, Polynices. Thebarum Portæ; Proetides, Electræ, Neitides, Oncææ, Boreæ, Omoloides, Hebdomæ. Duces Thebanorum; Melanippus, Polyphontes; Megareus, Hyperbius, Actor, Læthænes, Eteocles. Vides Septem Portas, sub Duce quamque suo, intra & extra.

7. ^{Εὐήρης}] Phlegon, ^{Εὐμήρης}.

21. ^{Ἐπὶ πάντα}] F. ^{ἐπιβάντα}, vel ^{ἐπιστάτα}.

28. ^{Διαμαδάρας}] Faber ^{διαμαδάρα} ^{αὐτῶν πάντων}. v.p.208.n.9.

P.178.l.15. ^{Διευενρία}] Quos sequatur auctores Apollodorus non constat. Alii aiunt ^{μοιρῶν ἑσῶν δέος}, & ^{ἀνδρα τέρπειδ' ἢ μάαν, τῆς δὲ γυναικὸς τὰς ἐννέα}. Sic Phlegon, & Heliodus. Quare & hi, & versus sequentes Nostro adversantur. Ferè sum in eâ sententia ut credam non additos fuisse ab Apollodoro ipso, (uti nec nomina Canum Actæonis.) Occurrunt apud Tzetzem in Lycophr. & Schol. Odyss. Huc respexit Auctor Amorum apud Lucian. ἢ ^{διότι τέρπεις δὲ τῇ μοίρᾳ παλαιότερη ἢ ἄρρητα}. Barth. in 4 Statii locum hunc examinat.

30. ^{Νικήσει}] Malè, *eum*, in Lat. redde, superiores fore.

P.179.l.3. ^{Πρὸς ἧ'}] L. ^{ἐπὶ ἧ'} π. prima pugna erat apud Ismenum.

8. ^{Ἀυτῆς}] ^{Ἀυτῆς}.

20. ^{Λαίδης}] Apud Pausan. occurrit Laidas quidam Thebanus, apud Æsch. Sch. ined. Læthænes. Æschylus Megarea opponit Eteoclo.

21. ^{Ἀμφίδιχα}] Uno ore Diodorus, Eurip. Statius Asphodicum vocant, ut & Pausan. l.9.

25. **Λυσις** **ἦ**] Oxon. **Ἀλύσις** addit, sc. **Ἀπα-**
λύσις. Mox pro **ἡμιδότης**, idem Oxon. **ἡμιδου-**
τῆς.

P. 180. l. 6. **Ἐκτινεν αὐτὸν**] Aliter, **ἔπνευ αὐ-**
τῆς.

7. **Δελῶν** **ἔ** **ἐγκέφαλον**] Veteres non edebant, imò non nominabant **ἐγκέφαλον**, inquit Apollodorus noster apud Athen. quod verum non est. Eustath. p. 757. Phlegon narrat Spectrum Comedisse totum infantem **πλὴν** **ἑ** **κεφαλῆς**. Lycophron vocat Tudea **Κεφαλὸβωρον**, Diosfides in secunda arâ, **ἀνδροβρωτῆς**. Sextus Emper. l. III.c.24. tangit hunc locum. Plenius enarrat Schol. Pindari Nem.Od.X.

P. 180. l. 10. **Ἐπὶ** **π**] L. **ἀπὸ** **π**.

16. **Βάτωνι**] Pausanias ait fuisse Amphiarai cognatum ; vidit sepulchrum utriusque.

19. **Ἀδύνατον**] Ideòque ejus **μαγείον** passim in Græcia celebre. Hujus mentio apud Herod.5. Nicol. Damascenum (in excerptis) Val. Max. l. 8. c. 16. Schol. Pind. N.O.X.

22. **Ἀρτίον**] De eo videndus Strabo. Homerus ei divinum genus tribuit. Antimachus scripsit eum ex Terrâ genitum, Fuit primo Onci equus, 2. Herculis, 3. Adraști, qui fracto curru, equo hoc vehens evasit.

P. 181. l. 10. **Ἐλῆς**] V. quæ supra. Cæterum Adraštus mortuus Megaris, sepultus est Sicyone. Herod. & Sch. Pind.

16. **Ἰφιδῶ**] Ut **Ἀπιδῶ** ; Codd. tamen scripti **Ἰφιδῶ** ; quæ lectio supra ex Pausan. restituebatur. Hyginus ait Evadnen fuisse Phylaci filiam.

32. **Ματίεα**, **ἑμῶς**] Barthius mallet **ἑμῶς**.

P. 182. l. 2. **Θερσάνδρου**] Hujus posteri, Autefion, Tifame-nos, Theras qui Theram condidit.

3. Τὸν ὄρμον καὶ τὸ πέπλον] Supra ab ipso Polynice dicitur accepisse monile. Solvit dubium hoc Cod. Oxon. nam omittit voces has ὄρμον καὶ τὸ. vides ex interpolatione multa corrupta esse. Accepit prius ὄρμον, nunc πέπλον. Confer p. 157. 173.

10. Ἀλκμαίων] Sc. Ἀλκ. καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου. In his recensendis variat Pausanias.

21. Μάχη] Pugna hæc commissæ est apud Glifan-tem.

P. 183. l. 4. Τίλφυσίαν] Emenda Τίλφυσίαν ex Stephano, vel Τίλφωσφι. Τίλφωσῶν apud Diodorum, uterq; ex scriptis habet Τεαρυσίαν. Τράρφα, πύλιν Βοιωτίας. Steph. Strabo 9, paulo abit à nostro. Septem ætates, à Cadmo usque, vixisse Tiresiam aiunt. Divinis cum honoribus Thebani post mortem affecerunt.

P. 184. l. 6. Ὀϊκλία] Patrem Amphiarai, avum suum.

9. Ἀρσινόω] Ἀλφεισίβοια dicitur Pausaniæ.

18. Πύλιν διαλαµβ.] Urbem condere, munire. Τὰ quod mox sequitur, otiosum est.

P. 185. l. 15. Τεμένει καὶ] Hæc non nemo ex Pausaniâ hûc transtulit. Infra alios duos nominat noster, qui monile Delphos portarint, quos fuisse eosdem agnoscit Pausanias cum his qui insidiati sunt Alcmaoni.

P. 186. l. 7. Ἀπαθήνορα, οἱ] Deest καὶ.

20. Ἀνέβην] Phocensis quidam monile hoc Delphis furto abstulit. Ejus filius furore correptus, Paternas ædes incendit. Athen.

P. 187. l. 5. Ἀγοράπειρα] Verte, mercatum esse in servam.

17. Ἐπανόγωμαι] Connecte cum p. 68. non solet sic loqui Epitomator.

30. *Μαίναλον*] Catalogus istè conferri debet cum Pausaniâ lib. 8. & Tzetze in Lycophr.

P. 188. l. 6. *Ἐνμωρα*] Al. *Ἐναιμωρα*.

8. *Μαίναλον*] Prius. Mox pro *Ἄδριον* & *Λύκον* Tzetzes legit *Ἄδριον* & *Λύκον*, Pausanias *Λυγία*.

16. *Νύκτιμον & νεώτερον*] Hæc non sunt Apollodori verba, quoniam de Nyctimo jam egit, etiam omisit Cod. Oxon.

19. *ὄντι πάντες*] Locum hunc descripsit ex Genealogiis Hecatæi Milefii, quem Græcè citat Natalis Comes, & Tzetzes non posito nomine. Est autem notandum Lycaonem hîc purgari eo scelere, quod ei omnes Poetæ imputant. H. Grotius in Epist. ad Gallos putabat Nicol. Damascenum in hæc historiâ conscribendâ dedisse aliquid Romanorum auribus, sed vides altius provenisse. Jovi Lycæo templum posuit Lycaon. Paus.

25. *Ἐπὶ χερσίν*] Lycophron voluit esse Nyctimum; Arcada Germanicus in Aratum.

P. 189. l. 3. *Ἐκκεκύνωσι*] Hecatæus paulò distinctius, alios ex filiis cum Lycaone in lupos vertit, alios fulmine confecit. Consentit & Pausan. Nicolaus Damascenus Apollodorum secutus est tum in numero filiorum Lycaonis assignando, tum in pœna. V. ex eo excerpta; quæ in sua quoq; transtulit Suidas in *Λυγίαν*.

10. *Παραλαβόντος*] Tzetzes hæc descripsit. Nyctimum hunc (quem ni fallor Pausanias *πρεσβύτερον* vocat) ex Artoniâ genuit Lycaon. Vid. Schol. Eurip. ad Orestem.

P. 190. l. 15. *Λαωνίδας*] Schol. Eurip. ad Orest. Mss. legant *Λαωνίδας*.

19. *Χρυσοπείας*] Mss. *χρυσοπείας*. Tzetze *Περυσπείας* ; *Ἐπιμολιάδ* Pausaniz. Qui autem hīc *Ἐλάδ* Schol. Eurip. dicitur *Ἐλάτης*. Tzetzes cum nostro facit & Pausanias.
28. *Ἀυγή*] De hac prius, p. 131, 132. Atque una hæc repetitio tam proluxa satis ostendit libellum hunc non esse majoris operis Epitomen. De Auge magna apud scriptores Eurip., Strabonem, Diod. & Pausan. discrepantia est.
29. *Ἀμφίργος*] His addunt Amphidamanta Apollon : & Paus. v. infra.
- P. 191. l. 10. *Ἐφθίσε*] Supra *γυναικὶς ἐποίησεν*. Non sunt *ἀσύντακτα*.
24. *Κλειοφίλης*] Scripti, — *φύλης*. Idæus qui statim sequitur, ab aliis rectius Jasos & Jason dicitur. Nam mox, *Ἰάσου* ὧ, & Schol. Rhodii ad v. 233. l. 1.
32. *Ἀρρήνων*] In Latinis adde, *Mascula*.
- P. 192. l. 16. *Παλίσ*] Hos ludos funebres patri instituit Acastus. V. p. 64. meminit hujus agonis Zenob. c. 6. pr. 44.
- P. 193. l. 7. *Μὴ θυρδολίας*] Canterus l. *θυρδολίας*. V. Palæphatum.
12. *Ἀταλάντης*] Duas Atalantas, Arcadicam, & Bœoticam, antiqui confundunt. Callimachus Hymno in Dianam ea omnia, quæ noster hæctenus de Atalantâ scripsit (exceptis iis, quæ de pomis aureis) Atalantæ Jalii filię Arcadicę tribuit. Atalanta quæ hīc Schoenei filia dicitur, fuit Bœotica. Schoeneum inter Athamantis filios ponit Apollodorus. Condidit, aut saltem nomen dedit Schoeno Bœotię civitat. Sch. Hom. Hanc Atalantam vicit projectis aureis malis Hippomenes. Hæc antiquior est alterâ. Tzetze. Chil. XII. H. 453. V. p. 31. supra.

23. Ἀπαιθεῖ] Adip. 5.
 P. 194. l. 6. Λύκε] Aliqui Λεύκον scribunt. Ex hac Eurypyrum etiam genuit, ut testatur Schol. Apollonii 4.
 11. Ἐλδοθήρα] In Latinis dele filiam. Καλλίστη additam puto ex glossa ab imperito aliquo, qui hinc de Therâ sermonem fieri crediderat.
 P. 195. l. 12. Λύραν] Certum est ex supervacuâ repetitione, ea quæ uncis circumscripta sunt, ex orâ in ordinem venisse.
 31. Πεσδιαχομίους] Divide περὶ Δία κομίσαι.
 P. 196. l. 8. Ἀρπιδίον] Paulò aliter Schol. Nicand. Alex.
 18. Μανθάνειν ἐπαλθεῖν] Divinatio ei contingeret. ἐπαλθῆναι & δυνάμει ἐπαλθεῖν, & δῶς μοι ἐνύπνιον ἔλθιν ἔνι-θε, & ἐπαλθεῖν, apud Eustath. in Iliados Proœmio, hoc confirmant. Sed & hoc prius attigi.
 23. Ἐκ Διδε] Faber putat hinc constare libellum hunc esse Epitomen majoris. Sed τίς, quod deest, ἀπὸ κοινῆ intelligitur.
 29. Νηΐθε] Supra p. 27. 75. hæ Nymphæ Hamadryades & Epimeliades dicuntur Arcadibus. Pausan. 8.
 32. Ἀμύλλαι] L. Ἀμύλλα vel — κλυ.
 P. 197. l. 10. Τωιδάρεον] Eustath. ad 11. 6. hos γυνεζολογῆ ab OEbalo.
 12. Ἀρήνης] Tzetzes, addit ἡ Ἀρήνης ἢ Ἀρόλε, ex variante Scripturâ.
 16. Ἡνεγχαν] Scripti melius δῆνεγχαν.
 19. Καὶ φυλοδίκης ἢ Ἰνάχῃ] Hæc verba desunt Oxon. Cod.

29. Κορωνίδῃ] Theodoretus de Græc. affec. cur. Sermone 8, hæc adfert.
33. Ἀπόλλων] Scripti supra Ἀπόλλω habuere. Pro ᾗ re-
pone τῇδε ἡ.
- P. 198. l. 2. Τῇ δ'] Faber ἔπειτα, mihi placet μετὰ τῆτο δ' &
ἐλαφύη. Nam illud , subscriptum sæpe in , abiisse
deprehendimus. Pro Ἐλάτῃ ἡδ' scripti habent Καυίας
ἀδελφῷ, quod est otiosum glossema.
7. Καλαρᾷ, δ'] L. ὅν. Hanc historiam ex Pherecy-
de & Hesiodo noster, Schol. Pindari, & Ovidius hau-
sere. Nam Pindarus fabulam de Corvo respuit. V. in-
fra p. 443.
21. Γοργόνις] Γοργόνῃ. Zenob. locum excipit.
30. Καπάνια] Locum hunc ad se transtulere Sch. Pind.
Pyth. O. III. & Eurip. in Alcest. non sine aliquâ varie-
tate. Stesichorus de Capaneo & Lycurgo testis adfer-
tur, ergo post δ' dele δ'. Mox scribe Ἐειρύλιω ἡ Ἰπ-
πλ. de iis enim Auctor Naupacticorum. De Glauco
Μησαγόρας, sic enim legit Pal. Schol. Eurip. Ameliago-
ram vocat. Vossius Melesagoram. Natalis Comes
ex Mæsfagorâ quædam de Chirone adfert. V. Sextum
Emp. l. i. c. 12.
- P. 200. l. 3. Ἐμάρχορ] Ἐνάρχορ vel Ἐναρφόρ.
Pro Τίτρω Faber Σίβρ reponit. Apud Pausan. in
Lacon. Hippocoontidæ memorantur Alcimus, Ena-
ræphorus, Dorceus, Sebrus.
- P. 207. l. 5. Κάτω] Adde ἡ Κλυταιμνήστρα.
- P. 201. l. 7. Νημίπῳ] Hesiodus in eâ sententiâ. V. German.
in Phæn.
- P. 202. l. 26. Κριθάβη] L. ποικειθίβη.
- P. 203. l. 5. Νυμφί] Ὑπὸ pro ὑπὸ, c. Pal. infra in nu-
mero capitum error est; nam X bis poni-
tur.

16. Δάλης] Servâ. Paus. Nota autem Homerum scribere Helenam neminem præter Hermionen genuisse, ideo Lycophron eam *Θαλύπιδας* vocat. Sophocles in *Electra* ex eâ *Διπλῆς* *πῖδας* dat, Heliodum secutus; Eustath. ad Γ. ιλ. Nicostratum, *Ἀιθιόλαν* (Tzetzes *Ἐθιόλαν* vocat) Diæthum & Maraphium tribuit. Tzetzes his addit Menelaum.
19. Τηελῆης] Oxon. ΤηριῖδΘ.
P.204.l.9. Ἀνώγων] Tzetzes legit ἡ Ἀναξίς καὶ ἈυλοῖδΘ.
V. Pausan.
11. Βελόϊαν] Pal. βῶν λοῖαν, f. βελῶν λ. & proximis lineis *δελῶν*. Pugnam hanc ob virgines factam scribunt Lycophron & Sch. Pind.
20. Πρωτον Ἰδης] Al. *πρωτΘ*.
29. Λυγκῆς] Ἀμφότρου ἐλδχων ὑπὸ τῇ δουρί, μένον δ' Ἀνγκῆς ἡ Κάσσεα εἶδε inquit Didymus apud Sch. Pind. qui quidem Sch. Apollodori verba citat, ex hoc ipso loco.
- P.205.l.3. Πέτρα] Tzetzes in Chil. 11. H.48. fusè hanc rem narrat. Habet Lycophronis Schol. qui ait fuisse *εἰλῶν* *λιδίῶν* raptam è sepulchro Aphaeci.
17. Ἠλέκτρας] Hæc penè verbatim habes p. 260. sub hoc Dardano accidit diluvium tertium (Vide p. 22. 189.) propter quod aiunt Dardanum decessisse.
29. Νεμέμβροι Τεῦκεσι] Scholiast. ιλ. Θ. Vide p. 284.
- P.206.l.1. Βάτηαν] De hac plenè Eustath. ιλ. p.351. ed. Rom.
7. Γενεμόρον αὐτῶν] L. αὐτῶν. Infra ποτ' *περλαβὼν* abest τὰν *βασίλειαν*. Post *καμπεῖον* pro τῷ scribe τῶν.

- P.207. l.1. Καλαβῶν] Hæc exscripsit Tzetzes in Lycophri lege mox πάλω.
12. Φρυγίας Ἄπης] Sic dicebatur ab Oraculo cuius Tzetzes meminit. Sed & Ἄπης à Trojanis, ut Stephanus in Ἴλιον docet, & sane Tzetzes legit hanc Ἄπης.
21. Συμβεβηκός] Pedibus cohærentibus. Vid. Hesychium in Δαίδαλῳ. L. ult. pro illatum l. illatum.
- P.208. l.7. Περαιον] Pherecydes scripsit Παλλάδιον esse πᾶν χρυσόν τε μορφωμένον, καὶ τὸν τὸ ἔξ ἑαυτοῦ ποιεῖ γὰρ σκελετόν, καὶ τὸ Παλλάδιον δ' Ἀθηνᾶς πρὸς τὸν, vide Tzetzem; ut Palladium non solius Palladis fuerit imago. V.p.274.
9. Περαιδίων] Et lin. 1. περιδίων, sed Oxon. utrobique — δίων. Pro περιδίωνος, magis placet περιδίωνι, aut delenda est vocula περι.
10. Ἦν ἱδύ(ον)] Non caret dubio hæc lectio, Tzetzes enim in Lycophronem hæc ubi adducit, legit δ' ἁγύων αἰγίδι.
13. Καὶ δ' ἐφορᾶν] Interpres errat. Loquitur Apollodorus de stupro Electræ à Jove illato, v.p.205. dele igitur per anni pest. contag. Verto, ad hunc (Jovem) accessisse Electram, illum autem simul cum Ate demisisse Palladium, &c. lego enim Δία βίβαι μὲν Ἄπης confirmat hanc correctionem Eustath. il. p. 157. De Palladio v. Clem. Alex. Suidam in Διονυσίῳ & Παλλάδιον. Cononem p.275. Dionys. Halic. l.1. Antiq. Eust. ad il. p.627.
22. Ἀδράστου] Fuit is Meropis filius, princeps regionis quæ cum aliis novem Trojanis parebat. De eo Strabo agit libro 13. ex Homeri il. β.

23. Σφρυμὸ] Pal. Σφρυμῶ, Tzetzes Σφρυμὸ habet.
27. Λαλῶν] De eo p.204. Cæterum Porphyrius in Paralipomenis Homericis ait Alctæa Priamo matrem dedisse Λαλῶν ; Hellenicum, Τρυμὸ ; Stamis in Lesbiacis adfert Thoasæ Teucris filiam. V. infra p. 324.
29. Λάμπυρα] Homero Λάμπρῳ.
- P.209.l.1. Καλύβης] Schol. Apoll. Καλύβης. De Bucolione v. n. 222.
31. Ἡσίοω & Κίλλω] Tzetzes in Lycoph. Videtur legisse, bis, Ἀδύλλω, idem Tzetzes alibi alterius Κίλλæ meminuit. V. p.211.n. 30. cæterum Αἰδύλλω hanc Eustath. vocat Ἀδύλλω; Polyænus editus, 7, Ἀνδύω, Mss. Ἐνδύω.
- P.209.l.10. Μεκρὸν ἐρίδων] Pal. & Oxon. μεκρῶ. V. p. 127.
17. Ἀστυρίω] Legit Pal. Σπυρίω, Tzetzes vocat Μερίων. Ovid. in fine XI Metam. Hesperien vel Eperien.
25. Κασίω] Euripides hoc scripsit, quem secuti sunt Virgilius & Ennius; Homerus filiam Dymantis facit; Theophrastus verò patrem Cisseum. V. Servium. Habebat Dymas prope Sangarium, ideo Hecube credita est Sangarii filia.
28. Ἐδῶ] Stesichorus, Ibycus, Alexander Ætolus, Euphorion Lycophron Hectorem Apollinis filium prodidere. V. Schol. Homeri n. 1. & Lycophronis.
- P.210. l. 7. Γενίῳ] Tzetzes in Lycophron. p. 47. ed. Cant. hunc locum illustrat, aliterque ac Faber intellexit.
13. Ἀγύλα] Pal. legit Ἠγύλα.

21. Πάειν] 'Απὸ τοῦ πείναι τὸν μέν. Schol. Hom.
- P.211.1.2. Μανίκην] In templo Apollinis Thymbræi Helenus & Cassandra somnum captabant ; accedentes duo serpentes dormientium aures purgabant, καὶ ἀμφότεροι ἕως τῆς μανικῆς μετέλαβον. Schol. Hom. H. 11. Post μανικῆς αὐτῇ ante πρὶν deest τὸ.
9. Ἀνθρον] Iliados ultimo Ἀντίφρονος legis & Ἀγανδῶ, qui hic omittitur.
14. Παῖδες] Quinquaginta filios habuit ; septemdecem ex legitima uxore. Homerus ait illum ἐννεακαίδεκα ἐκ μᾶς νηδύος suscepisse. In his numerandis vide Hyginum fab.XC. infra lege Ἀγύροσ, Ὑπέρουχ, Ἐχίμων vel Ἐχίμμων. 11. 6.
30. Θυγατέρες] Has & Laomedontis filias p. 208. confundit Tzetzes in Lycophron. Tettius & Rutgerlius v. Lect. 1. 6. de hac re aliter, sed minus recte.
- P.212.1.7. Μὴ παῖν] Hic elapsa est (ἐκ) vocula. Rheæ sacra est quercus inquit Ger.Vossius in Libris de Idolol. citat autem hujus rei testem Apollodorum nostrum ex hoc tertio libro. Natalis eandem observationem adfert ex tertio Apollodori de Diis ; quem librum nunquam vidit.
16. Ὀινώτην] Repudii memor ; ideo μνηστῆρασ, & Lycophroni βαρύνηλασ dicitur. V. p. 349. peperat Paridi Corythum, v. infra p. 398. Quæ mox uncis circumscripta veniunt, non habentur in Mss.
30. Πηρεῖς] Hinc opinor emendandus Pausanias qui 1. 2. sic scribit Ἀσπιδος Κηγάσις καὶ περὶ δὴνσ. Pro Μετρώω ex Diodoro repone Μεδώνη.

- P. 213. l. 1. Λέλυθ' ὃ ἦ] Lege πελαγὸν θυγατὸρ αὐτῆς.) Νόμ. Pelagontem Diodorus Pelasgum vocat.
3. Ἐποσ] Harum aliquot commemorat Pausanias. Sed Diodorus disertè 12 tantum ponit.
5. Ἀργιναν] Quæ sunt circeilis circumscripta in Oxon. non leguntur.
9. Σισοφ] Consentit Pausanias, 2.
22. Μύρμιρας] Tzetzes ad Lycophron. hæc & alia.
26. Χείρων] Atqui Chironis non fuit, sed Schironis, testis Pausanias, & Plutarchus in Theseo; quid quod uterque Mss. sic legit.
29. Ἀλῆαι] Stella præfixa facit ut dubitem de lectione. Ex Pherecyde Interpres Lycophronis notat Pelea familiarem factum Euryto Actoris filio, v. p. 215. meminit idem Cychrei, qui synchronos his fuerit. Puto igitur reponendum Ἀλῆος, aut Ἀλῶν ex p. 25. pro Ἀλῆαι. Pro Κρυδαίως legi oportere Κυχεΐω, cui lectioni favent Mss. qui legunt hîc Κυδρῖω. Variè autem scribitur vox Cychreus; legitur apud Diodorum, (ubi de Telamone agit) Κερχεΐως θυγατὸς Γλαύκω; apud Tetzem utroque modo pingitur.
32. Ψαμάδω] Ἐς πύλιν quid sit, non constat. Ἐς οὐκίω Cod. Oxon. legit. Mox corrige. Διὰ τὸ μὴ βελ. ὤμαδω. Præter jam dictos Æaci filios Theocriti Schol. Crotona & Alcimum commemorat.
- P. 214. l. 5. Ἀφροδίαι] Pausan. in fine Atticorum & alibi rem narrat.

22. Τὰς καὶς τῷ ᾧδῳ] Vir doctus ut probet hunc librum esse alterius auctoris & non Apollodori, hoc loco contendit istam locutionem desumptam esse ex Sacra pagina. Enim verò legimus apud Pausaniam l. 5. ἔχει δὴ ὁ Πλάτων καὶν καὶ ἀγυζῶν ἐπ' αὐτῷ τὸ καλέμενον Ἄδην καλλῆδ' — Axiochus Platonis, τὸ δ' ἐπὶ πύλῃ τὸ οἰς Πλάτων — ὁ δὲ σιδερεῖς καὶ σφαιρὶς καὶ καλὸν ὀχύρεσθαι. Novit Homerus & Pythagoras πύλας αἰδοῦν. In Apollodoro hīc & alibi Ἄδης non debet verti *Pluto*, sed *Orcus* vel *Dis pater*.

P. 215. l. 11. Πεισοῖαν] Alii, Ἑρσοῖαν. Hanc Tzetzes ait fuisse Porthaonis filiam. Pro Ἀλκιδῷ Oxon. & P. legunt Ἀλκίδῳ. Alcathoum Pelopis filium agnoscit Pausanias.

20. καὶ ἐξείδωκεν] Latinus non satis cautē. Verte. *Hic etiam in bello contra Trojam*, &c. Telamon, non Ajax, intelligitur, p. 127.

27. Περὶς Ἑυρύτιον] Tzetzes hæc ad verbum citat ex Pherecyde; pro Eurytione tantum legit Ἑυρύτιον, ita & Mss. & Schol. Aristophanis hæc ex nostro adducens. Vide Tetzem ad Lycoph. p. 37. & Apollonium, cui Eurytion est Actoris nepos, Iri filius. Eurytum & Eurytionem unum eundemque intellige, p. 31. ex Apollonio loquitur; hīc ex Pherecyde Apollodorus. Confer. p. 472.

P. 216. l. 2. Πολυδῶρη] Iliados Π v. 175.

10. Ἐκ ρηίας] Quatuor partes Thessaliæ Apollodorus esse scripsit ad Homericum Catalogum, Pelasgiotin, Thessaliotin, Pthiotin, Jolcitin. Schol. Apollonii.

14. Ἐπὶ Πελίῃ] De quo agone supra p. 192. V. & Pausaniam libro V. Cætera habet Damascenus in Excerptis.

17. Ἀστυδάμει] Schol. Aristoph. ad Nubes exscripsit. Apollonii interpres ad 1 variat. Cretheida, aut Hippolyten juxta alios, vocat.
20. Σαΐς] Locum hunc ex Schol. Aristophanis restituiam — χεῖρον, δε, κ, ῥ μὲλιναν ὥστε ἐκζητήσας δίδου (π ὠψ).
23. Γαμοῖ] Quæ sequuntur usque ad πικνοῖ, excepta voce Πηλιδε, defunt omnia Oxon. & Palatino codici. Pro quibus hæc habent, Γαμοῖ ῥ Πηλιδε Πολυδάμαν τὸν Πειρίφρε ἔξ ἧς ὠψ γίνε] Μονίδει ἰσικαλῶ ἰ Σπριχίε τῷ ποταμῷ. Sed nihil mutandum. Confer Hom. ἰλ. Π. v. 177.
- P. 218. l. 2. Θέπει] Lego Θέπει. Pind. Isthm. Ode 8. Tzetzes ita legit, & res ipsa postulat. Libanius in Diegematis, ait Noctem prohibuisse. Mox pro ἀπὸ χόντα, pono ἀπὸ χόντα.
8. Πρωμίδεα] Æschylus inter cætera Promethei merita erga Jovem hoc commemorat. Post eum Q. Calaber l. V. Lucian. Schol. Hom. ἰλ. α. vide p. 519.
26. Γαμοῖ] Re verâ Philomelam Actoris filiam. Cupiens autem Chiron celebrem reddere Pelea, sermones sparsit eum Thetidem ducturum, deòsque nuptiis interfuturos. V. Schol. Aristoph. ad Nubes. Et Apollonii ad IV. De his nuptiis agit Pind. 3 & 8 Isth. Agamæstor Epithalamium scripsit, scripsit & Catullus, & primus omnium Hesiodus.
33. Ἡφαιστῷ] Apollodorus hoc non scripsit; defunt Oxon. omnia usque ad ἀδελφῶσι. Vides hûc non venisse, sed irruisse contra ordinem verborum. Quid quòd Machæram hanc sive à Mercurio sive à Vulcano, ante has nuptias habuit Peleus, ut ex prioribus constat, item ex Schol. Apollonii, & Aristoph. & ex Zenobio. V. plura p. 332.

P. 219. l. 11. Ἀΐωντα] Oxon. Καλυσ-
τα.

16. Νηρηίδης φησὶ] Sophocles ideo decessisse ait, quoniam Peleusei convitiatus erat. Schol. Apollonii ubi supra.

31. Δὲ ἀντὶς] Melius, δι' ἀντὶς.

P. 220. l. 9. Παρίδιον] Hic deesse videtur hujusmodi quid sit ἡ Λυκομήδης παράδιον ἐν τῇ Σκύρῳ καλῶς γγ. Homerus hæc de Achille nusquam prodidit: in A. 11. testatur Patroclum & Achillem libentissime ad bellum accessisse. V. alia p. 307. 315. & Tzetz. p. 54. in Lycophr.

13. Πύρρον] Sic dictus à Lycomedes, Neoptolemus à Phœnice. Pausan.

21. Φοῖβος] Series generis. Æolus, Cercaphus, Ormenus, Amyntor, Phœnix & Euæmon cujus fil. Eurypylos.

24. Καταΐδου φησὶ] L. φησὶν, ut p. 231. infra. Clytiam hanc aliqui vocant Phtiam; cui lectioni suffragantur Codd. Mss. & Tzetzes. Matrem quoque aliqui Hippodamiam, alii Cleobulen dixere. Veteres Grammatici Aristodemus & Sosiphanes apud Eustathium conantur purgare Heroem Phœnicem hoc crimine; imo Euripides ἐν Φοῖβικῇ, inquit Eustathius, ἀπαύσειν τὴν ἥρωα συνηγορεῖ. Et noster fictum innuit crimen. Sed apud Homerum habes fatentem reum. Adhuc, dubitatur an re ipsâ oculos ei pater excluserit, an diris & imprecationibus eum prole privaverit. Quod autem συμβολικῶς oporteat intelligere hanc excæcationem Tzetzes contendit. Ovidius priori sententiæ favet, is enim In Ibin sic scribit

Id quod Amyntorides, videas.

31. Πάρις] Confanguineus Achilli. Jupiter, Myrmidon, Actor (ex Æginâ Æacum & Menœtium genuit,) Menœtius Patrocli, Æacus Pelei pater fuit.

P. 221. l. 4. Πολυμήδης] Lego Πολυμήδης τῆς Π.

7. Κλυτάρμοον] Schol. Hom. ιλ. Μ. Κλητάρμοον, Palat. Κλυτάρμοον, Oxon. Κλητάρμοον scribit; hunc alii Æanem dixere. Nulla hîc est lacuna uti Fabro videtur, nam μέγας ἦ Τροικῶν nec ultra, has historias deduxit Apollodorus, teste Photio.

13. Κάκωψ] Certum est non fuisse ἀνέχθονα, sed Ægyptium. Dat hoc Apollodorus suis Athenientibus, qui hoc nomine plurimùm sibi blandiebantur. Barbaros tenuisse primo Græciam non negat Strabo l. 7. Cecrops ἀφνός dicebatur, quod Ægyptios mores cum Græcis miscuerat. Primus Minervam (ex Ægypto) Græciæ colendam proposuit; primus Deum Ζῆνα appellavit, (hoc sic interpretor, Deum viventem colui voluit, latet ea vis in voce quâ Hebræi deum indignant) Aram primus apud Athenienses extruxit. Euseb. Suidas. Sch. Aristoph. Pausanias tradit paulo diversa, sed verisimilia de Cecrope. Primus Jovem cognomine *supremum* vocavit; (v. quæ de Cadmo prius, quem multi Ægyptium credidere.) nihil ἔμψυχον ei immolandum duxit, &c. Plura Tzetzes ad Lycoph. p. 23. & Scal. ad Eusebium, p. 27. Nota porro hinc incipere *Arundelianum marmor*, inter quod & nostrum Apollodorum magnum existeret consensum facile videas; fuit istius Chronologiæ auctor Atheniensis, atque adeo Apollodori civis, ut minus mirum sit eadem de rebus patriis reperiri apud utrumque, ne dicam eadem verba, ut hâc ipsâ in re. Pro Ἀκλιν Palat. Mss. legit Ἀκλιν, Marmor Ἀκλιν, Pausan. Ἀκταίον.

P.222.l.2. 'Ελαίαν, ἢ ῥω] Apollodori ætate, & Varronis paulo post, ut ex eo Plinius (ex Apollodoro Vatro,) Athenis quoque durare traditur olea in certamine edita à Minerva. Hæc Pausaniæ secunda dicitur, quæ repullulavit ex primâ à Persis incensâ. Ab hac Pandroso aliæ mulieres nominari voluere, ut illa, cui Pappus Σωαρωγῆς librum inscripsit.

10. Κεραδὶ] Cod. Oxon. hic ab aliis abit, legit enim Δάπον, ἢ Δ' Ἐρεσίχθονα.

23. 'Ακταίη κέριον Ἀγρᾶυλον] Porphyr. 2. L. de Abst. vocat Nympham Agraulida. Hujus filia Agraulos; Pausaniæ l. 4. Aglauros. Cod. Pal. Ἀγρᾶυλη, & Stephano populus Atticus Ἀγρᾶυλή. Actæus iste primus Atticæ imperitavit, ut volunt aliqui. Ogygem non agnoscunt Philochorus, Apollodorus, Marmor Arund. aut alii Athenienses Chronologi. V. Syncellum.

30. Θυγατέρες] Vide Stephanum in Ἀγρᾶυλή.

P.223. l.4. Ποσειδῶν] Scaliger ad Euseb. Chron. p. 31. sic emendat hunc locum Ποσειδῶν & ἐλάγον, ἐν Α. π. κρίνει, διεζέονται ἢ δίδιχα δῶν, Ἀρετ, & ἑπολύει. Sed Græci sic loquuntur, κρίνει Ἀρετ disceptat cum Martes, sic & C. Pal. quare nihil hic mutandum in verbis puto. Servius ad illud Virgilii -- *Oleaque Minerva inventrix*, causam hujus litis paulo diversam adfert, idem tamen & Pausanias, & Marmor, collocant hæc sub Cecrope; ut errent, qui Orestem dicant primum in Areopago judicium subiisse. Id autem scripsit Eusebius ex aliquo antiquorum, & Scholiastes Euripidis ad v. 1651. Orestis; item Æschyli ad Eumenidas. Lucianus autem in libro de Saltatione expressè hanc vocat πρώτῳ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίζειν. Dicebatur locus primò πάγος, Saxum; post hoc judicium Martis, Ἀρετ. Cephalus ob Procrin, Dædalus ob Talam, Cly-

Clytemnestra ob Agamemnona, ante Orestem, ob Clytemnestram & Ægisthum interfectum, causam in Areo pago dixere.

11. Τιθωνῆν] Non hunc, sed Phaethontem Auroræ filium facit Pausanias. Alius fuit Tithonus Priami frater ἀμφιμήτης, quanquam ad λ. Iliad. v. 1. Grammatici non distinguunt. V. p. 209.
14. Σάνδακ] O. & P. Σάνδακος. Καλὸν δέστιν, P. Σαντάκων, Ox. Hesychius, in Κινύρας, vocat Φαρυακὴν. Stephanus in Ἀμαθῦν, Ἀμαθέσιον. Fateor me in his nihil liquidi tenere. Pro Sandoco vel Sandaco Satrachum; pro Megessaro Megarsum invenio in Cypri in Chronologis Μεγάλαρον.
20. Κινύρας] Hinc est quod Cyprii apud Herodotum profitentur se oriundos ab Atheniensibus. V. etiam Pausan. p. 5. præter hos filios Stephanus πεί π. dat ei Κερία & Μαρία.
21. Πάρον] Paphi filium facit Hyginus. Cinyras Paphi rex cum omni suâ prosapia nutriebatur in Veneris templo. Arnob. 6. Hinc intelliges Hesychium in Κινυρίδαι.
26. Πυγμαλίων] De eo Porphyrius l. 4. de Abstinentiâ ab Anim.
27. Κυπρίδας] Cyprus Stephanus; Smyrnam Hyginus ei filiam assignat.
- P. 224. l. 1. Ἀδωνις] Stephanus in Ἀμαθῦν, in Amathunte colitur Adonis Osiris ἐν Ἀιγυπτίῳ ὄντι Κύπριοι καὶ Φοίνικας ἰδοῦσι. Alius ab hoc erat Adonis Byblius, si rectè distinguit Tzetzes; aliqui duos quoque Cinyras faciunt Byblium & Cyprium.
6. Θάαν] Lege Θάαν. V. p. 466. Quin imo sic legitur in 3 Halieut. Oppiani, & in Græcis Scholiis & in Tzetze. Multi hanc Myrrham Cinyræ filiam esse volunt, in eâ fuit sententiâ Theodorus apud Platar-

- chum in Paral. minoribus, & Stobæum Sermone LXII. item Hyginum. V. Tzetzem ad Lycoph. p. 133. Nicephori Basilicæ Diegemata.
15. 'Η δὲ μέγας.] Mallet *μέγας*. mox O. & P. ἀπε-
νδς.
27. 'Απιδίδε] Arnobius l. IV. hoc notat. V. Hymnum Or-
phei in Adonidem.
- P. 225. l. 5. 'Ῥαὶ αὐτὸς] Fingunt Martem 'Αφλαγμένον
Veneris sub specie apri Adonidem interemisse. Tzet-
zes.
6. Κέντρον] Sepultus est in Acropoli Athenis. Clem.
Alex.
7. Κρανῶς] Pro asterisco pone βασιλίδι vel ἐβασίλιδον.
Hujus res attigere Justinus, Suidas & Tzetzes. V. Sca-
lig. ad Euseb. p. 30. His temporibus ut Varro scribit,
regnante Athenis Cranao successore Cecropis, Dilu-
vium fuit, quod appellatum est Deucalionis. Au-
gustinus l. 8. c. 10. de Civit. Eusebius sub Cecrope
id evenisse scripsit. Varro hæc ex Apollodoro
videtur hausisse, ut alia quædam, de quibus pri-
us.
20. 'Αφίχθον] Intellige Cranaum inquit Faber. Malé.
Habuit Amphictyon Cranai filiam in matrimonio,
non est ergo credibile illum fuisse Cranai fi-
lium. Lego igitur ἀφίχθονα cum Oxon. Cod. Quod
autem juxta alios, esset Deucalionis filius, testatur
Pausanias. Itonum reliquit filium, à quo Iton civi-
tas, & Minerva Itonis dicta fuit. Schol. Apoll. Arg.
1. Stephan. Βοιωτία.
23. 'Ηραϊς] Lege 'Ηραϊς καὶ Κρανῶς θυγατρὶς 'Αθηνᾶς
Tzetzes in Chil. 'Επιχθόνιον — 'Ηραϊς παῖς καὶ
'Αθηνᾶς τὴν Κρανῶς ἀδελφὴν, in margine scribitur 'Ατ-
σίδης. Idem alibi in Chil. hanc ipsam historiam per-
tex. s. sine ullâ varietate 'Αθηνᾶς habet. Athena non
nume-

numeratur inter filias Cranai. Puto igitur Apollodorum scripsisse *Ἡρακλῆς καὶ τὴν Κραναῖν θυγατρὶς Ἀτθίδος*, ut loqui intelligatur non ex suâ sed aliorum sententiâ, nam ipse supra quidem Atthidem decessisse scribit virginem.

26. *Ἀπολλῶν*] Apostolius Cent. XV. Suidas.

P. 226. l. 4. *Ἐγγὺς αὐτοῦ*] Scribe *αὐτοῦ ἐγγύς*, παλῶ, &c. Verte, quantum potuit (erat enim claudus) coire conabatur. Locum hunc adducit Sch. Hom. *ι. λ. β.* ipsis verbis. Perstrinxit Tzetzes in Lycophr. p. 24. Idem est, qui Homero Erechtheus vocatur. *Ψ. Etymol. M.* in *Ἐρεχθίδος*.

27. *Ἀπ' αὐτοῦ*] *L. ἰσ' αὐτοῦ*.

P. 227. l. 5. *Παναθηναίων*] Suidas & Meurfius.

6. *Παναθῆναι*] O. & P. *Παναθῆναι*. Tzetzes *Παναθῆναι* & *Παναθῆναι* vocat. Mox post *ὅς τις* Oxon. addit *αὐτῆς*. Mallem *αὐτῆς*. Ex hac ei natam quoque Orithyan scribit Eusebius.

12. *Ἐν τῷ α, πα*] Lego *ἐν τῷ αὐτῷ πενήντῃ*. Sepeliebatur in eo ipso fano in quo olim nutriebatur. Consule Euseb. *Præp. Evang. l. 2. c. 8.*

27. *Ἐλαύνοντες*] Pal. *ἐλαύνοντες*, sed rectius Oxon. *ἐλαυνόντες*; & mox fortè *ἐύροντες* pro *εύσαντες*, ut Faber.

P. 228. l. 4. *Πανθῶν*] Hic omiserunt operæ § & numerum VIII.

19. *Ἐρδίζε καὶ*] Hic quædam exciderunt in Latino, nimiam properantiâ operarum. Servius ad Eclogam 6. & Zenob. Cent. III. hæc narrant.

25. *καὶ διὰ τέτων*] Deesse possit καὶ. Mox *παράτις* *καὶ* *αὐτῆς* magis placet.

P. 229. l. 1. Περιτάληπτοι] Pal. ἐπιτάληπτοι. Servius notat etiam Ityn conversum in Phassam. Lege mox ἀπορνεῖ).

7. Ἀποδαγνέσθω] Ob domûs suæ calamitates mœrore confectus vitâ cessit. Thucyd. Pausanias. Euseb.

13. Βέπης] Eteobutadarum genus ab hoc ortum est, ex quo genere Sacerdotes Athenis elegebantur. Harpocr. in voce, & in Σκῆρον. Suidas, Hesych. in Βετιάδαι Porphy. in π. ἀποχ.

16. Ἐχίπαῦδας] Præter hos alii addunt Orneum, Alconem, Thespium.

18. Ουγαίεας] De numero non constat; aliqui Sex fuisse volunt. Variant scriptores de immolatione, & ordine morientium. V. Suidam in Παρθένοι. Porphyrium σε' ἀποχ. 2.

24. Διϊονέως] Recte, utcunque Pal. & Oxon. Διϊονθ, & Apostolius Δῆιθ. Infra lege Πτελίονθ.

P. 230. l. 9. Ἐχέσθω αὐτῷ] Verte, cum haberet Minos. Κεράλε glossema est; additur contra historię veritatem; nec agnoscit Oxon. Canis hic (inquit Hyginus) fuit Europæ Custos addita à Jove, inde venit ad Minoem. Tzetzes Chil. Μίνως — δὲ αὐτῷ ἔυτοχον ἀκόντιον καὶ κύνα πυχύδερμον. Quod sequitur ἐπὶ τέτοις, totum in his cum sciret virtutem suam.

13. Πίλ] Minus frequens, quam πίνθ.

20. Ἐς θήραν] Oxon. ἐπὶ θ. & mox cum Pal. idem legit διωκέσθω ὃ αὐτῷ ἐν τῇ — Pal. autem λόσχη, noster λυχμῷ retinet.

24. Τυχόν] Oxon. πυχόν, & Ἀρείφ πάγη, & φυγόν, quæ & apud Tetzem Chil. habes.

- P. 231. l. 1. Ἀρπίους Βορέας] Eam raptam scripsit Chærilus ἄνδρ ἀμείλιχ' ἰσὶ τῆς Κρητικῆς πελάγῃ; Simonides, prope Briliſſum, alii prope Ἰλισθόν, vel Ἐλισθόν ut apud Pausaniam legitur. Qui autem rapuit, erat Boreas filius Strymonis uti scripsit Hefagoras in Megaricis. Vide Schol. Apollonii lib. 1. Ori-
thyam pro deâ cultam à mercatoribus ex saxo vetu-
ſto notat Reineſius.
4. Χείρων] Sch. Rhodii addit χερσίαν. Sed forte error est ex simili dictione.
10. Πρὸς Τῆρον] Lego Αἶνον. Prope Ænum in Cepha-
leniâ ad Strophadas, ita Schol. Rhodii l. 11. ex
Hefiodo. Quod autem ibi occidebantur, aliqui qui-
dem prodidère; Hefiodus verò, Antimachus & Apol-
lonius aliter sentire.
13. Πάριον] Scholiastæ Rhodii, Κράμβις &
Orythos vel Parthenius.
16. Ἰσθίαν] Rectius quàm si cum Schol. Apoll. Δίαν scri-
bas, habet autem idem utranque lectionem. V. Schol.
Sophoc. in Antigonen.
23. Κολάζομαι] Hercules cum λαλίστους ἀπὸ κλίσιν,
inquit Schol. Rhodii, ex Dionysii Argonau-
tis.
24. Ποσειδῶνι μίγνυ] Hoc testatur Schol. Eurip. V. p. 121.
Cætera quæ de Eumolpo traduntur, à nemine alio
(quod sciam) commemorantur, (noster autem s. haulit
ex Callisthenis Thracicis, quod calligo ex Plut. Par. M.)
quare licet in his quædam suspecta habeam, nolo
tamen attingere; placet enim potius tacere, quàm
incerta scribere. Paulo infra pro Ἰνδόν ἢ Βένδε-
Cικύμης, codex Palat. legit Ἰνδόν ἢ Βένδεσι κύμης.
- P. 232. l. 10. Μῆλα Ἰσμάρι] Apud Clementem Immarus,
apud Pausaniam Immaradus, apud Eusebium Præp.
Evang. Ismarus dicitur. Cecidit in prælio pro Eleuli-
niis

niis contra Erechthea & Athenienses. Pro Τενύειον,
Oxon. legit Τενύειον. Vide Steph. τίμωρα.

P.232. l.30. Θυγατέραν [φάξ] V. Suidam in Παρσίον.
Plutar. Paral. Minor. Porphyr. 2. l. αὐτὴ 'Απ-
χῆς.

P.233. l.29. 'Αιγία] Adoptatum à Pandione scribit
Plutarchus in Theseo. Lycoph. Phemii filium scri-
bit.

P.234. l.5. Πᾶν κράτ' 'Αιγυῖς] Quoniam erat παρ-
πατ' inquit Pausanias.

13. 'Ο γ' δ' εἰς.] Oxon. 'Ο γ' εἰς.

14. 'Ασκή] Pro ποδῶρα (quam lectionem hinc Tzet-
zes retinuit) Plutarchus legit πίδα μέγα; Schol.
Eurip. ποδῶρα; hunc vide ad Medæ v. 678.
ubi eidem ἀσκή vertitur γαστήρ, ποδῶν, αἰσθη-
ον.

15. Περίν ἐς ἄκρον] Schol. Eurip. γυνὴν 'Αδ.

P. 235. l. 7. 'Επίβλη] Palatin. melius ἐπιβί-
λει.

10. Μαραθώνιον] Pausanias, p.50.

25. Πάρω] P.III. Minoam dictam notat Stephanus ex
Nicanore.

P.236. l.5. Τρίχα] V. p.89. lege mox Μίνως γ' Μεγά-
ρον.

17. Λοιμῶ] V. excerpta Helladii apud Photium. Zenob. c.
3. p.93.

20. 'Τακίνδε] Lego 'Ανδρίδα, (deinde omitto 'Ηνδυ-
ρίδα quam ex priori factam suspicor) Λυλαίαν, sic
enim Pal. & Oxon. 'Οξυδαίαν, hanc quippe addit
Oxon. Hyginus aliquam ex his Spariantiden vo-
cat. Diodorus fusè de toto hoc bello agit
lib. 4.

25. 'Τάκινδε] Suidas in 'Τακινδίδε. Mox pro ἀπείπιν pone
ἀντίπιν.

P.237.l.3. 1.δ.] Omitte 1.δ. V. p.238.

12. Κατεδάει] Lege κατεδάει.

17. Ἀγαμέμνων] Dædalus, inquit Pausaniās, nomen habuit ἀπὸ τοῦ Δαίδαλον. Erant autem antiquis ἔθνη dicta δαίδαλα. Quantum ille statuariæ addidit discas ex Euseb. Chron. ex Tzetze in Chil. pag. 10. ex Hesychio, & Zenobio, Cent. III. & Palæphato, & Callistrati *Statuis*.

19. Πέρδικα) Aliis Περδίκην dicitur.

20. Τάλα) Palat. & Tzetzes vocant Ἀτάλα; Pausanias Κέλα dicitur, Schol. Eurip. in Orestem Τάηλα. Diodoro τάλα; rectè. Servius ad VI Æneidos in hac narrandâ historiâ ab aliis decessit.

36. Περδίκης) Ταύρου) Erat hic Dux exercitus qui navi-
bus adveniens Minotem in regno acquirendo adjuvit
v.p.150. & Tetzem in Chil. 1. hist. 19. Palæphatus
hoc nomine adolescentem quendam agnoscit in Mi-
nois aulâ. Eusebius in Chron. ex Philochoro pag.
125.

31. Σωτήριος) Canterus voluit Σωτήριος; Commeli-
nus Σωτήριος, Faber Σωτήριος. Ego lego Σωτήριος.
Sic loquitur noster alibi, Σωτήριος τῷ Διὶ & p. 57.
Σωτήριος αὐτῷ & p. 151. Tzetzes de hac re loquens
τῇ μοιχείᾳ γυναικὸς αὐτῆς Σωτήριος.

P.238.l.5. Μινωταύρος) Confer p.151. Dicta est Paliphae
peperisse Minotaurum, quoniam duos peperit, unum
Minos, Tauro alterum. Serv. Atheniensium pueros
à Minoe non credidit Aristoteles fuisse interfectos, sed
in agris operam rusticam exercentes confenuisse. Cæ-
terum non videtur simile verî Apollodorum ea hic
voluisse reperere, de Minotauro & pueris, quæ su-
pèriori paginâ scripserat. Etiam suspicor, fo-
lium hic intercidisse, in quo Icarî nativitas; Dædali
incarceratio; utriusque ad Cocalum fuga contineban-
tur,

cochleam, quâ ille acceptâ, immissurum se nuntiavit, & Dædalo tradidit. Qui appenso formicæ lineo filo, & cochleam perforans, finxit se per illam iturum. Minos vero accepto fune, latere apud illum Dædalum cognovit. Statimque tradi sibi postulavit: Cocalus autem daturum se promittens, hospitio accepit. Ille forte dum lavat à Cocali filiabus ardenti resinâ infusâ necatus est.

Cætera quæ ad Minoem & Dædalum pertinent docet Diod. Sic. Paus. Bœot. Strabo 6. Arist. Pol. 2. Stephanus in Κάλμαθ. Euseb. Chron.

10. Πίσαν) Pendent hæc a p. 234. Thesei res fusè tractat Plutarchus; V. Euseb. & Pausan. & de ejus voto cum ad Minotaurum iret, vide Macrobius 1 Sat. 17. & Tzetzem ad Lycophronem pag. 144.

29. Πρωτόμυθος ὀνόματι) Pal. & Oxon. ὀνομαζῶν, unde fiat commodè ὀνομαζῶν. Lucianus, 'Εἰ μὲν περὶ ἡλίου, πρῶτον μὲν ὀνομαζῶν. Præter hos sustulit Phæam, Scironem, Cercyonem, & Damastem dictum Procrustem. Plutarchus.

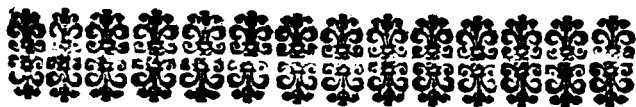
P. 239. l. 6. Ἀπόλλω) Λ. ἀπὸ Ἀλλυῖο.

ΔΕΙΠΝΕΙ ΠΟΛΛΑ΄.

Primo defunt omnia, quæ pag. 151. recepit se scripturum de Phædrâ & Ariadne; Pauca sunt quæ de Theseo reliqua habemus; nihil autem restat de Amazonum contra Athenas expeditione. De Pelope ejusque regni divisione. De Belli Trojani origine, & Ilii exidio. De erroribus quorundam Græcorum post captam Trojam. Lucianus in Libro de Saltatione videtur Apollodorum in Epitomen misisse; ex eo possit quis colligere, quæ hîc desiderantur; nempe omnia, quæ acciderunt ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς ἐκείνης ἔχει τῆς ἐν τοῖς νόμοις γνησιότητος; hæc erant Ὀδυσσεύς, καὶ Φίλοκλήτης ἐρημιάς, καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ τῆς Ὀδυσσεύς.

πᾶν, καὶ Κίρκη, καὶ Τηλέγονος, καὶ ἡ Ἀΐδα ἀνέμων δια-
 σταία καὶ τὰ ἀλλὰ μέλει τῷ μετῆσαν πωλείας. Item ἡ καὶ
 Παλαμίδος ἐπιβουλὴ. Ναυαλίου ὀργή. Ἀϊαντος μακρία, καὶ ἡ
 διατρεῖν ἐν ταῖς πύργαις ἀπόλμα. De quibus ferè omni-
 bus extant apud Lycophronis Interpretem narratio-
 nes, quas ex Apollodoro hausisse meritò videri po-
 test, quoniam ex eo alia sua pleraque mutatus
 est.

F R A G-

Fragmenta

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλμαωνίου υἱὸς ἐξέφυγεν τῶν Τροίαν
μετὰ χεῖμα ἄπο Τροίης πρὸς Μόψον· καὶ ὑπὲρ τῆ βασι-
λείας μονομαχῶντες, ἀλλήλους ἀπέκτεναν.

Amphilochus Almaeonis filius postquam profectus est ad
Trojam, tempestatis vi ejectus, venit ad Mopsum.
De regno contententes se ipsi mutuo interemerunt.
Ex Tzetze in Lycophrone.

Τινὰς εἰς Λιβύην ληπὼν τὰς ἐαυτοῦ ναῦς, ὅτι Κίρκη ποταμὸν
ἐλθὼν κατοικεῖ. Μάγνης ἢ καὶ Περδίου ὃν Ἐυβοίᾳ φερεῖ
τὴ Κασσέα σὺν πολλαῖς ἐπέροι διασείσθηναι. Νέεστος
ἢ μετὰ τῷ ἡμέτερος περὶ εἰς Μολοσσὸς ἀσπλάστ μετὰ Ἑλένη,
καὶ ὁ δὲ δαΐφας τὴ Φοίνικα. Τῷ ἢ Περδίου φερεῖ τὴ Κασ-
σέαν αὐγάζειν, εἰ σὺν αὐτῷ Μάγνης εἰς Κρήτην φερέν-
τες φερεται.

Guneus in Libyâ relinquens suas naves, venit ad fluvium Cinyphemibique habitavit. Magnes autem & Prothous ad Eubœam prope Capharea cum multis aliis periêre. Neoptolemus verò post septem dies ad penetravit decessit cum Heleno, postquam Phœnicem in viâ sepelisset. Magnetes denique qui cum Prothoo erant, postquam ipse naufragio intercidisset, ejecti Cretam occuparunt. Tzetzes.

Μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πειάμην ὃ ἀδελφαὶ Ἀίσυλλα, Ἀστυόχη, Μυδισκίαν μάλιστα τῶν λοιπῶν εἰς χαλῶτων ἐκείσιν γυνῆαι τῇ Ἰταλίᾳ, εὐλαβέμεναι τὴν Ἑλλάδα δὲ Δελφῶν, τὰ σάφην ἐνέσκηψεν, ὅθεν ὁ Πρίαμος Ναύαιδον ἐκλήσθη καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρεσίδες, οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληες ἀπὸ κλισίας τὰ σάφην, ἐκτὶ κατέσκηψεν.

Post Trojæ captivitatem Laomedontis filia (Priami sorores) Æthylla, Astyoche, Medificaste cum reliquis captivis, verentes servitutem apud Græcos, cum huc Italiæ pervenissent, navigiis ignes submisērunt; unde Flavius Nauæthus dictus est, & mulieres Nauprestides. Græci verò qui cum eis erant, deperditis navibus ibidem habitare optimum factu crediderunt. Tzetzes. V. Cononem p. 254.

Sunt & alia quædam loca de Græcorum à Trojâ reditu in his Tzetæ commentariis, quæ ego ex Apollodoro desumpta fuisse non dubito; quoniam tamen ejus nomine, ut ea quæ jam protuli, non insigniuntur, omittenda censeo. Scias interim L. C. me Venetiis & alibi gentium per literas diligenter quæsisisse Apollodori ἀπορίσματα, sed frustra. Quoniam autem Photius testatur Apollodorum Bibliothecæ finem fecisse in recensendis Ulyssis erroribus, ego quoque errores meos, quos in perlustrando Apollodoro admisi benè multos, in eodem Ulyssæ concludam; si prius

matriculam Græcorum à bello Trojano reducum,
exhibuero, quam ab hoc loco minime alienam fore
existimo. Ecce Matriculam,

Græci à bello Trojano reduces.

Acamas Thesei F.

Agamemnon Atrei F.

Agapenor Ancæi F.

Ajax Oilei F.

Amphilochus Amphiarai F.

Antiphus Theffali F.

Demophoon Thesei F.

Diomedes Tydei F.

Epistrophus Iphiti F.

Euryalus Mecistei F.

Eurypilus Euzmonis F.

Guneus Enianum Dux.

Jalmenus Martis F.

Idomeneus Deucalionis F.

Leitus Boeotorum Dux

Leonteus Coroni F.

Meges Phylei F.

Menelaus Atrei F.

Menestheus Petei F.

Meriones Moli F.*

Neoptolemus Achillis F.

Nestor Nelei F.

Nireus Charopi F.

Phidippus Theffali F.

Philoctetes Poeantis F.

Phœnix Amyntoris F.

Podalirius Æsculapii F.

Polyxenus Agasthenis F.

Prothous Tenthredonis F.

Stenelus Capanei F.

Teucer Telamonis F.

Thalpius Euryti F.

Thoas Andræmonis F.

Thrasymedes Nestoris F.

Ulysses Laertæ F.

F I N I S.

ANDREÆ

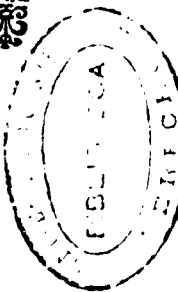
Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERUM.

A

A

Bas Melampodis filius. 45. fil. Lyncei ex Hyperm. 77. 79. **Abderus** Erimi filius. 109. — genere Locrus, ab Opunte. Hercules a-

masius ab equis Diomedelis interemptus. ibid.

Abderus urbs. 110. 325.

Abfyrtides insula. 60. per Colchos habitata. 61.

Abfyrtus frater Medea. 59.

— Medeam persequitur. 59.

— jugularur ab illa. 59.

Aecallis, Minois filia. 459.

Acalanthis avis. 422.

Acamas. 376. 377.

Acanthis, Autonoi fil. 417. vide **Acanthyllis**. 418.

Acanthus, Autonoi fil. unde sic dictus. 417. in avem versus. ibid.

Acanthyllis, Autonoi filia. 417. in avem versa. 418.

Acarman, Alemezonis filiorum unus. 126.

Acarnania. 286.

Acastus. 42. Peliz filius 49.

— Peliam patrem sepelit. 64. Jasonem & Medeam Ioleo eiecit. ib. fratrem Pelium in Pelio monte

dormientem relinquit, & ense insuper privat. 217.

Achzus. 24.

Achaia, terrapolis 267. 449.

Achelous. 24. in taurum mutatus. 132.

Acheron. 15.

Achilles adolescenculus Deidameciam comprimit. 220. v. alia p. 307. 8. 315. 317. 324. 330. 1. 2. 3. 183. 4. 5. 390. 391.

Achilleum insula. 257.

Achivi ab Achze nominati. 24.

Accipiter ex Hierace. 410.

Acontes 188.

Acontius, decipit Cydippen. 406.

Aerisus Proetum fratrem Argis exigit. 78.

— Argis imperat. 78.

— Ex Eurydice Danaen gignit. 78.

— de maribus liberis oraculum seisciratur. 82. cubiculo aeneo sub terram constructo Danaen inclusam custodiri jubet. 82.

— filiam compressam cum foetu in arca lignea conclusam in mare deiecit. 83.

— Argos deserit. 88. in Pelasgiam commigrat. 83.

A

— Eurydices

———— Eurydices maritus. 196.
 Acrotatus, fil. Lacedæm. regis. 387.
 Actæa Nympha, 6. formina 75.
 Actæon filius Autonoes & Aristæi.
 159.

———— à Chirone educatus venator evadit. 159.

———— à canibus propriis in monte Cithærone devoratur. 160.

Actæus. 213, 227.

Actæ Cecropia dicta. 221.

Acton. 25.

Actor. 31, 39.

Actor pater Menœtii, 49. ipse filius Hippasi. 49.

———— Augæ frater. 119.

Adiante. 76.

Admetus Phœreïs filius. 30.

Admetus, 46. Phœris regnat. 46.

———— Eumeli pater.

Adonis. Cinyrz & Metharmes fil. 223. Phœnicis & Alphïs. 224. Thoantis & Myrrhæ. ibid. iracundia Dianæ ab apro percussus moritur. 225. Androgynus. 328.

Adonidis amor Veneri exprobratus. 7
 Adonis ex arbore myrrhæ, quæ per eum mulier conceperat, editur in lucem. 224.

Adastæa Nympha. 3.

Adrastus, 34. ejus uxor Amphithea Pœnai filia. 46.

———— Talai filius. 172. Argis regnat. 172.

———— in Thebas exercitum ducit. 174.

———— equo vincit in certamine Nemeo. 175.

———— Athenas proficiscitur. 181.

———— ad misericordiz aram Athenis confugit. 181.

———— ab Arione equo vectus in tutum evadit. 180.

———— cadaverum tumultuorum potestatem peccatur. 181.

Ady. c. 75.

Aello. 6.

Aeilopus. 54.

Æërope. 152, 153.

Æëropus, ex Botre avis. 419.

Æëthon. 418.

Æëthlius. 24.

Æacus. 49.

Æacus Jovis ex Aegina filius. 213.

Æacus Endeiden uxorem ducit. ibid.

Æacus cum Psamathe coit. ibid.

Æacus pietatis servantissimus. 214.

———— apud inferos in honore summo est. ibid.

———— Claves Plutonis servare credimur. 214.

Ææa. 60.

Æbialis. 346.

Aedon Luscinia. 330.

Æetes Solis & Perseidis filius. 37.

———— Phrixum hospitio excipit. 37. filiam Chalcipen nuptui dat Phrixo. 37.

———— aureum vellus Jasoni se datum pollicetur. 57. non dat. 57. navem Argo inflammare vult. 58.

———— membris filii colligendis occupatus, à filia persequenda desistit. 59.

Ægeum mare. 296.

Ægeon. 188.

Ægeoneus. 211.

Ægeus. 49.

Ægeus Metam uxorem ducit. 234.

———— Pyrrham adit. ibid.

———— Aethræ præcipit, ut si filium ex eo pepererit, eum educet. 234.

———— Athenas contendit. 235.

———— Thesei pater. 238.

Ægialea, Ægialei filia. 35. Adrastræ. 35. 46.

Ægialea Peleponnesus vocata fuit. 67.

Ægialeus. 35. 46.

———— Inachi ex Melissa filius. 67.

Ægialeæ regioni nomen dedit. 67.

———— Adrastræ filius. 182.

Ægineæ sacrificant Dianæ Aphæ. 476.

Ægisthus. 319.

Ægithallus.

- Agisthalles, 443.
 Agymna Doricestum rex, 134.
 — per Lapithas armis infestatur, 134.
 — obsidione pressus Herculem in societatem & regni partem arcessit, 135.
 Agina Asopi filia, 38.
 — ab Jove rapta, 213. Insula, 63.
 Agius, 34.
 Agie, 117.
 Agleis, 236.
 Agolius, 440.
 Agupan, 20.
 Agypius Anthei filius, 413.
 Agypius Beli filius, 72.
 — Beli patris missu Arabiam habitatum vadit, 72. hic Melampodum terram per se devastatam de suo nomine Egyptum vocari voluit. ibid. è pluribus conjugibus mares quinquaginta suscipit, ibid.
 Agypius, 75.
 — Meropes filius Polyphontem perimit, 146.
 Amon Cæontis filius per Sphingem interemptus, 170.
 Amon, 118.
 Aneas, 206.
 Aërus, 39.
 Enigma Thebanis à Sphinge proponi solitum, 171.
 Ams, 113.
 Aolenses ab Aolo d'cti, 24.
 — ex Thessalia per Endymionem educiti, 26.
 Aolia Amythaonis filia, 27.
 Aolis, 269.
 Aïacus, Priami fil, 201.
 — in mergum murus quod conjugem nimium fletet, ibid.
 — artem conjectandi somnium edoctus, 210.
 Aschreis, 138.
 Aïon, 31, 42.
 Aïon Chrethæi filius, 47.
 Esculapius non filius Lucippi Arfinoes, sed Coronidis Phlegyz filiz filius fuisse putatur, 197.
 — Apollinis & Arfinoes filius, 197.
 — Podalirii & Machaonis pater, 202.
 Athilla, 254.
 Ethiopia, 231.
 Ethiopis, 75.
 Aëna Siciliz mons 21, 393, 457. descriptio ejus, 21. Aënei ignes, 288.
 Athra Thesei mater, 238 per Castorem & Pollucem captiva abducitur, 201.
 — per Ageum compressa, 234.
 Aëhus Jovis filius, 255.
 Aëhus filia Neptuni ex Alcyone, 104.
 Aëtolia, 27, 142, 143, 203.
 Aëtolus Endymionis filius, 27, 255, 320.
 Aëtolus Læo, 427.
 Aëx Nympha 469.
 Agamemnon, 151, 200. filiam mactat, 326, 455, 474.
 Aglaia, 7, 138.
 Agapenor, 185.
 — Ancei filius, 202.
 Agaptolemus, 74.
 Agathenes Polyxeni fil, 202.
 Agathon, 211, 306.
 Agave, 6, 74.
 — filia Cadmi, 138.
 Agelastus lapis, 14, Polyzelus, 14.
 Agelaus Oenei filius, 407.
 — Temeni filius, 145.
 — Priami servus, 210. al. Archel.
 Agenor Phœneis filius, 27.
 — Plutonis filius, 27.
 — in Phœnicen profectus rerum suarum sedem collocat, 71.
 Agenor, 68, 71, 27.
 — in Europam proficiscitur, 147.
 — Telephassam conjugem ducit, 147.
 Aëraulus, Aëti filia, 222.
 Agrius gigas à Diana interficitur, 18.
 Agrius centaurus, 104.
 Agon Eumeli filius, 131.
 Ajax Oilei filius, 201.
 — Telamonis

- Telamonis filius, *ibid.*
- in bello contra Ilium Herculem securus, Hesionem muneri accipit, 215
- Teucrum procreat, *ibid.* ejus monumentum, 324. honores ei à Locrensis habitus, 257.
- Alastor, 41, 370.
- Alba, 197.
- Alceus, 89.
- Alcandor Orchilus factus, 433.
- Alca: hoc Minyx filia, 422.
- Alcarhous, 29.
- Oenci frater, 34.
- Alceftis, 42.
- pro marito suo mori non dubitat, 47.
- Admeto marito restituta, 124.
- Alcidamas, 405.
- Alcides, 99.
- Alcidice, 40.
- Alcimenès, 80.
- Alcinoc, 90.
- Alcinous Phzacum rex, 61.
- Medeam Colchicis reddere non vult, 61.
- Alcinus, 200.
- Alcippe, 222, 237.
- Alcis, 74.
- Alcmzon Epigonorum dux, esse non vult contra Thebanos priusquam supplicium de matre sumperit, 181.
- Alcmzon Amphirai filius, 182.
- matrem necat, *ibid.*
- ob matricidium furis agitatur, & ad Oicleum in Arcadiam se recipit 184.
- à Phegeo lostratus Arfinoen filiam uxorem ducit, 184.
- Plophidem profectus, tum se furore liberatum iri ait Phegeo ubi monile Delphos delatum Apollini dedicavit, & pepulum, 185.
- per Phegei filios occiditur, *ibid.*
- Tisiphonen emit, 187.
- Alcmzonis tragedia sic appellata, 34.
- Alcmena, 90.
- duos parit filios, 94. Herculem quidem Jovi, sed Amphitryoni Iphiclem, 94.
- Nuptias promittit ei quicunque fratris necem ulciscatur, 93.
- Eurytheo radiis ventoris oculos effodit, 140. moritur, 466.
- Alcmenon, 74.
- Alcon, 200.
- Alcyon, avis, 426.
- Alcyone, 193.
- Alcyoneus gigantum præcipuorum unus, 16. Diomi filius, 419, 443. immortalis, 16.
- sagitta confossus, 27.
- Alecion Neptuni fil., 115.
- Alector Leiri pater, 50.
- Alector, 173.
- Aleres Hippotis filius, 200, 266.
- Aleus, 49.
- A'eus Aphidæ filius, 190.
- Alexander fluvius Rheginos à Locris separans, 248.
- Alexander, 140.
- Oenonen ducit uxorem, 398.
- Sagittis Herculeis sauciatur, 212.
- in Trojam relatus occumbit, *ib.*
- Alexander Phareus, 300.
- Alexandra filia Paridis, 319.
- Alexiades, 137.
- Alipherus, 188.
- Almenus Martis filius, 50.
- Alocus, 25.
- Aloidæ, 25.
- Aloidæ seipfos telis conficiunt, 26.
- Alopius, 138.
- Alphefubza, 224.
- Alpheus fluvius, 43, 328.
- Alibza, 28.
- Theftii filia, 19.
- ex Oeneo Melcagrum peperit, 29.
- de fratrem exde matris stipitem accendit, unde Meleager contabescit, 32.
- filium excretatur, 32.
- se suspendit, 33.
- Althemenes, 152.
- veritus nè patri mortem inferat, relicta Creta in quendam Rhodi locum adpellit, 152.
- locum quendam Rhodi Cretaniam nominat, 152.

— Cratæum patrem non agnita
interfici, 154.
— terræ hiatu absorbetur quod pa-
trem per ignorantiam occidisset, 154
Amalthæa, 3.
— Harmonii filia, 132. hæc tauri
cornu habuit, 132.
Amarynceus, 33.
Anterynchos, 161.
Amazones per Bellerophonem ex-
pugnatæ, 82.
— armis captis in navem Herculis,
equis vestæ decurrant, 112.
Ambracia, 411.
Amclera quæ & Aspalis & Heceer-
gæ, 432.
Amecurius, 138.
Aminias, 164.
Amisodarus, 81.
Ammon, 86.
Amphibiza palus, 372.
Amphianax, 78.
Amphiarus Oiclei filius, 49. unde
sic dictus, 313. vaticinandi peri-
tissimus, 173.
— Militiam subire coactus filiis
imperat, ut quàm primùm possint,
matrem occidant, 174.
— Cursum discit vincit in certamine
Nemæo 175.
— Tydeum odit, 179.
— defectum Menalippi caput ad
Tydeum perfert, ib. — cerebrum
absorbet, ibid.
— ad Ismenis amnem confugit, 180.
— in humeris à Periclymeno vulnus
accipit, ibid.
— hiatu terræ absorbetur, & nun-
quàm conspicitur amplius, ibid.
Amphyctyon Deucalionis vel homi-
nis indigenæ filius, 225.
— ab Erythronio ex Atthide expel-
litur, ubi in ea annos duodecem
regnasset, ibid.
— Vulcani & Palladis filius est
secundum quosdam, 225.
— post Cranaum expulsus in
Atthide regnat, 24. 225.
— regno pellitur, 225.
Amphidamas pater Clysonymi, 191.

Amphidicus Parthenopæum prostermit
179.
Amphilochus Amphiarai filius, 182.
— Alcæmonis filius, 186.
— Amphilochus Argos Amphilochi-
cum concedit, 187.
— Creati filius, 102.
Amphilochus Dryantis filius, 390.
Amphimachus Lyciorum rex, 249.
Amphinomus, 288, 427.
Amphion, 41.
Amphion cum Zetho obiruncat
Lycum, 165.
— citharœdicam exercet, 166.
— Nioben ducit uxorem, ibid.
— moritur, 168.
Amphion ex Jove & Antiope natus,
194.
Amphissus Nymphis templum con-
dit, cerramen instituit, 465.
Amphithea, 46.
Amphitrite, 5. 6. 232.
Amphirryo, 89.
— redemptus à Polyxeno boves,
Myceas abducit, 91.
— Thebas profectus à Creonte ex-
piatur, 92. sororem Peimeden
Licymæo tradit, ibid.
— ad Cephalum profectus contra
Teleboas bellum parat, 92. 479. Cre-
ontem sibi ad id socium adjungit, 92
— Athenas proficiscitur, 93.
— Thebas renavigat, 94. 95.
— ad Alcmenen reversus, & ab illa
negligentius exceptus, cur id faciat
ab ea petit, 94. à Tiresia concubitus
Jovis cum uxore Amphitrite rescis-
cit, 94.
Amphoterus Alcmeonis filius, 186.
Amulius, 206, 298.
Amycla Niobes fil. 167.
Amycla Eaneiræ mater, 190. 375.
Amyclæ, 278.
Amyclas Cleochares Naidis Nymphæ
filius, 196. 374.
Amycus Nepruni & Bithynidis fil. 52
— viribus præstat aliis, 52. in regnum
suum venientibus cæstibus secum
expugnare cogit, 52 devictos perdit.
ibid.

- per Pollucem pugilando perimitur, 53. ejus sepulchrum. 312.
- Bebycūm Rex. 111.
- Amymonē una Danaī filiarum quam disquiritens relum in cervam jacit. Satyrum vero dormientem ferit. 73. Cum Neptuno coacumbit. 73.
- ex Neptuno pręgnans Nauplium parit. 77.
- Amythaon. 27, 79. Pylum habitat. 42. Cethei fil. ibid.
- Amyntor Herculi armis procedere volentī impedimento est, 135.
- Amyntor Phnicis pater. 220.
- Anaphe insula, 62, 298. unde dista. 299.
- Anaurus. 48.
- Anaxibia Biantis filia. 42. Cratiei. ib.
- Anaxo. 29.
- Ancus Lycurgi filius. 30, 31, 49.
- Argo gubernat. 56.
- Agapenoris pater. 102.
- Ancillæ Medæ Argonautis illudunt. 61.
- Anchiroe Erasini filia. 475.
- Anchises Assaraci & Themidis filius. 206, 293.
- Anchius centaurus. 104.
- Andræmon. 29.
- Andræmon Oenei filiz maritus. 35.
- Andræmon Oxyli filius. 143, 464.
- Androgeus. 150, 152.
- Minois filius. 235.
- per Jovem in taurum Marathonium missus, interficitur ab illo. ibid.
- Andromache Eetionis fil. 112, 330.
- Hectoris uxor. 112, 330.
- Andromeda Cephei regis filia. 86. a ceto devoranda. 86, 283.
- Andromedes Piscator. 476.
- Anchinoe, Nili filia. 72.
- Andrus insula. 285.
- Anexibia. 75.
- Anicetus. 137.
- Animæ mortuorum fugiunt Herculem apud infē. os. 121.
- Animal habens unam vocem, quadrupes, bipes ac demum tripes, quoddam sit. 170.
- Anius. 285.
- Anogon. 204.
- Anonymus gigas. 310.
- Annus olim annis octo constabat. 157.
- Annus per Jovem in tres partes divisus. 224.
- Antæus Neptuni filius. 118. peregrinos secum palæstra demicare coactos occidit, 118. si terram contingeret robustissimus evadebat. 118. filius terræ nonnullis est habitus. 118.
- Antandrus. 285.
- Antea. 78.
- Antheis, Hyacinthi filia. 236.
- Anthelea. 75.
- Anthemus flavius. 115.
- Anthemus regio. 252.
- Antheas. 419.
- Anteus Halicar. 371.
- Antiphus. 25, 211.
- Antippe. 138.
- Antus Autonoes filius. 416.
- Antides. 138.
- Anticlea. 396.
- Antityra. 308.
- Anticyreus. 308.
- Antigone. 171.
- Oedipi filiarum sola superstes, Polynicis corpus humandum curat. 181.
- viva conjicitur in sepulchrum. 181.
- Antigone Aëtoris filia Pelæo nubir. 215. se suspendit. 216.
- Antigone Eurytionis filia. 217.
- Antigonus Ephesus. 315.
- Antileon. 137.
- Antilocus. 42.
- Antilochus Nestoris filius. 202.
- Antimache. 137, 191.
- Antinoe Peliz filia. 63.
- Antioche. 34.
- Antiochus 90.
- Antiochus Hercule natu. 143.
- Antiope.

- Antiope. 138.
 — minas patris fugiens ad Epopeam se recipit. 165.
 Antiope vinculis soluta clam ad filios contendit. 166.
 — ex Nycteo & Polyxone orta. 194.
 Antiphas. 336.
 Antodorus. 315.
 Antrum Cyllenes. 194.
 Aonia. 452.
 Apemolyne. 151.
 Aper per Dianam in Oenci agrum immisus. 30.
 Aper Calydonius. 126, 162.
 Aphareus. 39, 197.
 Aphza Britomartis. 476.
 Apheta urbs Thessalix. 52.
 Arphidas Arcadis & Leaneirz vel Meganirz filius, Elari frater. 190.
 Apia dicta Teleponnesus. 68.
 Apis Phorenei filius. 67, 27.
 — dominandi libidine furens, Teleponnesum de suo nomine Apiam denominari jubet. 67.
 — sine liberis moritur. 68.
 — inter Deos relatus Sarapis appellatus est. 68.
 Apodasmus. 278.
 Apollo diviniat faculratem edoctus est à Pane. 10.
 — Marfiam occidit. 11.
 — cum Marfya citharæ cantu contendit, 11. eum vincit. 12.
 — oculum Ephialtz lævum sagittis effodit. 17.
 — sibi Marpessam in matrimonium collocari petit, 28. ejus filii. 28.
 — virginem Marpessam Idæ aufert. 28.
 — mercede conductus servit Admeto Pheris regnanti. 46.
 — Meglæus. 62, 298.
 — pestem immittit Trojæ. 112.
 — mares Niobes in venatione omnes interficit. 167.
 — Delphicus. 191.
 — boves quatit. 194.
 — bonum quatendarum causa Pylum concedit. 194.
 — vaticinandi peritus. 195.
 — Mercurium apud matrem Maiam de bobus ipsi per eum furtim abactis accusat. 195.
 — Mercurium manibus sublarum ad Jovem portat, & ab eo, Jove presente, boves reposcit. 195.
 — Iyram à Mercurio perit. 196.
 — acceptâ Iyrâ reddit boves. 196.
 — fistulæ per Mercurium compactæ habendi desiderio miro ducitur. ibid.
 — virgam auream quâ ad boves pascendas utebatur, Mercurio pro fistula dat. ibid. eum calculandi artem docet. ibid.
 — Hyacinthum discit nolens percutiens interficit. 197.
 — Coronidem amat & cum ea statim concumbit. ibid.
 — Corvum delatorem maledictis immodicis execratur. 198.
 — Cyclopes occidit. 199.
 — armenta pascit. ibid.
 — boves domini gemelliparas omnes facit. ibid.
 — Cassandram in stuprum illicit. 211.
 — Vatinia Cassandæ facit irrita & fidei inania. ibid.
 — Agleter. 62, 298. Branchicus. 273 Carnus. 265. Erithius. 336. Gortynius. 452.
 — Hyperboreus. 441. Leucates. 336. Pythius. 330, 335. Vulturius Achilles occidit. 331. amat Daphnem. 375. Hymeneum. 419.
 Alexandri & soli Hymni. 372.
 Apriate. 192.
 Apteros Cereusium princeps. 399.
 Aqua Stygis de scopulo per interiora loca fluens, à Jove jurisjurandi religione decoratur. 5.
 — Jovi contra Titanas opem tulit. 6.

Aquila Typhonis & Echidnæ filia,
119. jecur Promethei in monte
Caucaso depascit, 22, 120. sagittis
ab Hercule conficitur, 120.
Aquila post preces Herculis de prole
maculâ obtinenda factas appa-
rens, 215.
Aia Apollini Aglæo ab Argonautis
exstructa, 62.
— Junoni Arctæ, 65.
— Jovi Cenzo, 136.
— Miserecordiæ, 140, 181.
— Arabyrio Jovi statuta, 152.
Arabia, 74.
Arabius, 475.
Aræ duodecem Deorum per Hercu-
lem excitatæ, 129.
Aræ tres Jovi excitatæ, 144.
Arbas mons quidam, 115.
Arbelus, 76.
Arcadum legislator, 326.
Arcades, 187, 135.
Arcadia, 79, 109, 184, 190.
Arcas Jovis è Callistone filius, 190.
Arce, 331.
Arceophon, 473.
Arceus hæretæ pater, 49.
Archebates, 188.
Archedice, 138.
Archelaus Cyprius, 75, 320, 356, 90.
Archemachus, 138, 211.
Archemorus, 46.
— per draconem peremptus, 175.
Archeus ab Hercule occisus, 133.
Aræ Cleochi filia, 149.
Arene Oebali filia, 197.
Areopagus, 230.
Arethor, 70.
Arete Alcinoi conjux, 61. Medeam
dat Jasoni uxorem, ibid.
Arethusa, 117.
Arethus, 42.
Arcus, 427.
Arganthon, 400, 401, 454.
Argæus, 299, 318, 431, 466.
Arge, 7.
Argele, 138.
Argæus Lycymni filius, 136.
Argia, 46.

Argiope Nympha, 8.
Argiphontes Mercurius cognomina-
tus est, 70.
Argivi cognita Thebanorum fugâ
ingrediuntur Thebas, 183.
— partem prædæ Thebanis ablatæ
Delphos ad Apollinem mittunt,
183.
Argius, 75.
Argo navis à fabro appellata, 49.
Argo navis, 51.
— Argonautas alloquitur, 60.
— à Colchis inventa, 61.
Argonautæ in Phineum animadver-
tunt, 281.
— mulieribus Lemniis admiscuntur,
50.
— à Lemno ad Doliones
perveniant, 50.
— pugnant adversus Doliones
ignati, 51.
— Phineo mensam sternunt, 52.
— ad Mariandynos perveniunt, 56.
— à Lyco Mariandynorum rege
benignissimè excipiuntur, ibid.
— in Ausoniam profecti per Cir-
cen ab Absyrti cæde expiantur, 60.
— Hæturiam legunt, ibid.
— circa Sirenes navigantes ab
Orpheo inhibentur, ibid.
— Siciliam prætervesti in
Corcyram appellant, 61.
— cum Medea in altum avehuntur,
ibid. noctu navigantes in maximam
incidunt tempestatem, ibid.
— Apollini Aglæo sacrificant, 62.
— ad Aeginam aquatum contem-
dunt, 63. illic ob aquam oritur illis
pugna, ibid. per Eubœam Locridem-
que navigant in Iolcum, ibid.
Argos urbs, 144, 159, 285, 344, 369, 495
Argo, 236, 310.
Argus Phrixii filius, 448. navem re-
morum, 50. construit, 48.
Argus è Niobe & Jove nascitur, 68.
— à Phoroneo regnum accipit, ibid.
— Pe'oponnesum à se Argos ap-
pellari jubet, ibid. Evadnen uxorem
ducit, ibid.

Argus Panoptes, ib. hunc corpore toto oculatum fuisse aiunt, 68. taurū qui Arcadium devastabat, tollebat, ibid. tauri istius corio se circumtegebat, ib. Sisyrum Arcadibus vim inferentem interficiebat, 69. Echidnam interimebat, ib. A pidis eadem ulcisceretur, ibid.
 — lapide perimitur, 70.
Argus canis Aëtionis, 161.
Argyphia Aegypti conjux, 74.
Aradne, 150.
Aries aurei velleris, 35. 37.
Aries concisus & elixarus, agnus iterum sit per Medæ veneficium, 64.
Arion, 157. 10.
Arisbe Metropis filia, 209.
Arisbe Hyrtacho datur uxor, ibid.
Aristus Auroreos fibi conjugavit, 158
Aristarchus, 329.
Aristodeme, 211.
Aristodemus fulmine ictus occumbit, 143.
Aristomachus, 46.
 — interficitur, 141.
 — Hippomedontis pater, 174.
Ariston, 388.
Aristonicus Tarentinus, 306, 310.
Arzus, 259.
Arhetus, 211.
Arinoë per Phegei filios capta, Tegeam transvehitur, & Agapenori traditur custodienda, 185.
Arinoë per Apollinem gravidata Esculapium parit, 197.
 — Leucippi filia, 195.
Artippa, 412.
Artemicha, 442.
Artemisia, 314. 323. 337.
Ascalabus Mismes fil. 451.
Ascalaphus Maris filius, 50. 202.
Ascanius, 211. 285.
Asia Oceani fil. 5. 244. 269. 279. 286. 295
Asus, 189.
Asopides, 138.
Asopus Oceani & Terhyis filius, 212.
 — Aeginam à Jove raptam quærens Corinthum abir, 213.
Aspalis, 430-31. 32.
Aspetur, 307.

Assaon, 397. 398.
Assaracus, 253. 254.
Assaracus Capyn procreat, 216.
Assario carniū per Mercurium primum inventa, 195.
Asselus, 372.
Assiria, 351.
Assyrii, 223.
Aster, 306.
Astertia, 10.
Astertia insula, 468.
Asterion regulus Cretensium, 149.
 — ex Europa in conjugem ducta filios aliquot sustulit, ibid.
Asterius, 41. Comarz filius, 50.
 — liberis nullis relictis decessit, 150.
 — cognomento Minotaurus, 151.
Asterope Cebrenis amnis filia, 209.
Asteropea, 39.
 — Peliz filia, 63.
Astra nata sunt ex Astræ & Aurora, 5
Astrus, 5.
Astyanax, 137.
Astyanassa, 317.
Astycræa, 167.
Astydamia, 139.
 — Peleum apud Acastum calumniatur quasi eam stuprare voluisset, 216
 — Acasti conjux Pelei amore correpta eum per liæras ad concubitum invitat, ibid.
Astygites, 431.
Astygones, 211.
Astynous Phæhontis filius, 223.
Astyoche Phalantis filia, 139.
Astyoche, 167.
Astyoche Simoëntis filia, 206.
Astypalza, 128.
Atabyrium mons, 152.
Antiope Nyctei filia, 165.
Aralanta Schœnei filia, 31.
 — seram Oenei agros vastantem prima perculit sagittâ, 31.
Aralanta Clymenes & Jasi filia, 192.
 — exposita per Ursam lactatur, 192.
 — per venatores in veta educatur, ib.
 — adulter facta gratis se virginem conservat, & in solitudine venatui studet, ibid.

Rhæcum

- Rhœcum & Hylæum centauros vim virginitati parantes sagittis perfodit & necat. *ibid.*
- cum viris præclarissimis ad ventionem in aprum Calydonium indictam venit. *ibid.*
- ad certamen in Peliz honorem institutum se confert, 192.
- cum Peleo luctans palmam aufert. *ibid.*
- ut nubat per patrem adducitur. *ibid.*
- armata cum procis in stadio decurrit. *ibid.*
- pomis aureis colligendis intentra, cursu vincitur per Melanionem. *ibid.*
- non Melanioni sed Hippomeni nupta, 193.
- ex Melanione, vel ex Marte Parthenopzum procreavit. *ibid.*
- Ate, 107.
- Athamantia, 38.
- Athamas, 24.
- Æoli filius, regulus Bœotiz, 35.
- de rerum penuria Levanda oraculum consulit Delphicum, 36.
- liberis etiam illis quos ex Inone sustulerat, ira Junonis privatur, 37.
- furens ipse Learchum filium sagittâ perimit, 37.
- è Bœotia pellitur. *ibid.* Denm rogat ubi habitaturus sit in posterum, & de eo per deum certior fit. *ibid.* lupis ovium semora depascentibus obviam venit, 38. regionem in qua sedem posuisset, Athamantiam vocavit. *ibid.*
- majorem natu filium Learchum quasi cervum venatus interficit, 159.
- Athenz, 140. 244. 267. 282.
- Minervæ adjudicataz sunt, 222.
- Athenienses Eurysthei filios occidunt, 140.
- Thebas capiunt, 181. 265. 266. 282. 283.
- & fame & peste vexantur, 235.
- ad Jovem placandum filias Hyacinthi jugulant, 236.
- de belli per Minoen illati exitu oraculum consulunt, 236.
- Atlantica, 74.
- Atlantidz, 194.
- Atlas humeris cœlum sustinet, 5.
- decerpta ex Hyperidum hortomala ad Herculem perfert, 120.
- audito quod Hercules cisticillum ad cœlum commodius sustinendum sibi facere vellet, rursus id onus recipit ipse. *ibid.* poma aurea Hyperidum deponit, 120.
- Atlas, 192.
- Attax, 438.
- Atthis virginitate nondum expugnata moritur, 225.
- Attica universa per Neptunum pelago inundata, 221.
- Atreus Menelai pater, 102.
- Attosa, 251.
- Atromes, 138.
- Atropos, 7.
- Atymnius Jovis & Cassiopeæ filius, 149.
- Auctores cædis Apidis per Argum Panopten perimuntur, 69.
- Auge Alci & Neæz filia, 131. 139. 190. ab Hercule eam non agnoscere vitatur, 131. puerum occulte pariens in templo Minervæ deponit. *ibid.*
- Sacerdotio Palladis in luco ejus præest, 191.
- Augeas rex Elidis, 106. cujusnam filius, 106.
- Helii filius, 50.
- pecoris ditissimus, 106. Herculi promittit postulari. *ibid.* sed paulo post promissis stare non vult, 107. ejus stabulum, 328.
- imperatur Phyleus & Hercules ab Elide facessant. *ibid.*
- per Herculem bello impetitur, 128. cui ducibus electis se opponit, 129. occiditur per Herculem. *ibid.*
- Augustus imperator, 327.

Aulis,

Anlis, 115.
 Aurora, 5.
 — Orionem rapit, 13.
 — Cephalum rapit, 39.
 — Tithonum amat & in *Ethio-*
piam aufert, 209.
 — Cephalum perdit & amat, 223.
 — Cephalum secum in *Syriam*
 asportat, ex eoque gravidata *Ti-*
thonum parit, *ibid.*
 Aufenia, 60.
 Auresion, 142.
 Autochthones, 451.
 Autoleon, 257.
 Autolychns Mercurii filius, 49.
 Automare, 74.
 Automedusa, Alcathoi filia, 98.
 Autonoe, 6, 75.
 Autonoe Pereti filia, 139.
 Autonoe Cadmi filia, 158.
 Autonous Melanei filius, 416-17-18.
 Azion Phagei filiorum unus, 185.
 Azis fluvius, 410.

B.

Babylon, 441.
 Bacchæ in vincula conjecit, 162.
 Bacchidæ, 373.
 Bacchus Argivis mulieribus furorem
 injicit, 45.
 — ad Tethym confugit, sub formâ
 puellæ, 162, tauri, 422. Melanthis, 283. Comædia, 322.
 — Indiam universam peragrat &
 Thraciam, 162.
 — In Thracia & India stelis locatis,
 Thebas revertitur, *ibid.*
 — feminas Thebanas, relictis do-
 mibus, in Cithærone monte de-
 barchari compellit, *ibid.*
 — se demum Thebanis declarat,
 163.
 — Argos adit, *ibid.*
 — ad Icariam in Naxum transvehit,
ibid.
 — prædatoriam Tyrrhenorum na-

vem mercede conducit, *ibid.*
 Balus equus Peleo per Neptunum
 donatus, 332. prius gigas, 324.
 Banus, 161.
 Barba Typhoni impera prolixaque
 erat, 19.
 Basileus Lyrci filius, 346.
 Batea, 199.
 Batea Teucris filia, 206.
 Baton auriga Ampharai, 180.
 Battus & ejus Specula, 449.
 Bebryce, 75.
 Bebryces, 52.
 — in Pollucem impetum faciunt 53
 Salmadeffum deveniunt, *ibid.*
 Bellerophon ex Eurymede Glauci
 filius, 38, 80, 148, 351.
 — Chimæram occidit ignivomam,
 38.
 — fratrem imprudens perimit, 80.
 Argos confugiens expiatur à
 eade fratribus, *ibid.*
 — cum Schemobza concumbere
 non vult, *ibid.*
 — consensu Pegaso Chimæram
 sagittis impetit, 81.
 — in Solymos pugnat, 82. *Amazo-*
nas expugnat, *ibid.*
 — Lyciorum juventutem exdir,
ibid.
 Bellum à Jove contra Saturnum
 Titanisque fratres gestum, 4.
 — inter Careres & Calydonios, 32.
 — contra Labdacum, 228.
 — inter Athenienses & Eleusinos
 232.
 Bellum Trojanum, 320.
 Belus, 71, 466.
 — ex Aegypto non discedit,
 72. regnum consequitur, *ibid.*
 Anchinoen Nili filiam uxorem
 ducit, *ibid.* liberos ex eâ tollit,
ibid.
 — Aegyptiorum rex, 147.
 Benignitas Lyci Mariandynorum
 regis erga Argonautas, 55.
 Penthesicyme, 212.
 Bis, 5.
 Bias, 42, 211.

Bias Amythaonis filius, 43. Peronem Nelei filiam in uxorem deposcit. *ibid.*
Bisaltis, 259, 272.
Bistones sumptis armis Herculi equas Diomedea eripere tentant, 109 ab Hercule perimuntur, 110.
Bithynis Amyci mater, 52.
Butes, 228.
Boetia, 149, 276, 397, 449.
Boeoti, 279.
Boreas, Oriethiam rapit & cum ea concumbit, 49.
Bores, 161.
Borus Perieris filius cognomentum Sperchii fluminis, 216.
Borysthenes, 456.
Bos Cadmo viz dux, 156.
 — percurfa Boetia humi procumbit, *ibid.*
Bos discolor Illo per Phrygiæ regem data, 207.
Bosporus unde dictus, 70.
Bottes, 439.
Bottizorum terra, 265.
Boves solis ex Erythia per Alcyonium abacti, 16.
Boves solis, 51.
 — Iphicli, 43.
 — Nestoris abiguntur, 91.
 — Geryonz punicex, 114.
 — ab Hercule poculo aureo impositi, 115.
 — Apollinis furam per Mercurium abacti, 194.
 — Phereris per Apollinem gemelliparæ omnes fiunt, 199.
Brasia Cinyæ filia, 221.
Branchidæ, 274, 290.
Branchus, 273, 290.
Brangas Strymonis filius, 248.
Bretannus, 394.
Briareus filius Czli, 1.
Briçes, 313.
Brimius mons, 243.
Britomartis, 475.
Bromius, 75.
Bronte. Cyclopus fuit unus, & Czli quidem tellurisque finis, 1.

Brusias regio, 193.
Bubastus, 345.
Bubulcus quidam Herculem execratur quod ejus taurum vorarit, 119.
Bubulcus Corythi, 191.
Bucolion, 188, 209.
Bucolus, 139, 200.
Balagoras Pharag, 338.
Buleus, 138.
Bullis 413, 414.
Bupalus, 310.
Buliris Automaten ducit, 74.
 — ex Neptuno & Lyfianaffa Epaphi filia natus, 118. regnat in Ægypto, *ibid.* ad aram Jovis monitus oraculo hoſpites immolat, 118. vatem id jubentem mactat, deinde peregrinos, 119. comprehenſum Herculem mactare vult, *ibid.* Sed ab eo cum filio & præcone perimitur *ibid.*
Butes Teleonris filius, 49.
 — Argonautarum ſolus ad Sirenas enatat, 60. per Venerem raptus ad Lilybzum habitatum relegatur, *ibid.*
Byblii, 244, 367, 364, 459, 460.
Zyſſa Eumeli filius, 434.
Byzas, 254.
Byze, 475.

C.

Cadavera Argivorum à Creonte projiciuntur inſepulta, 180.
Cadmia à vulpe devaſtata, 92.
Cadmia, 157.
Cadmus Phœnicum rex, 272, 278, 306, 397.
 — penetrat in Thraciam, 149.
 — draconem interficit, 156.
 — Minervæ conſilio dentes draconis à ſe interfecti ferit, 156.
 — ubi Telephaſſam vitæ ſunctam ſepeliſſet, à Thracibus hoſpitio exceptus, Delphos de Europa ſciſci-raturus proficiſcitur, 156.
 — Bove viz duce uti jubetur, 156.
 — Urbem coſidere jubetur, ubicunque bos viz dux deſceſſa procubuerit, *ibid.* — per

- per terram Phocensum iter facit, 156.
 — bovi inter Pelagoneis armenta obviatus, eam sequitur, *ibid.*
 — lapides inter viros armatos ex terra ortos coniecit, 157.
 — pro viris, qui à terra armati exierant, Cæcis Marti per annum totum servit, *ibid.*
 — pepulum & monile (Vulcani opus) uxori donat, *ibid.*
 — cum Harmonia ad Enchelienses commigrat, 164.
 — duces belli ab Encheliensibus contra Illyrios delecti, *ibid.*
 — Illyriorum regnum adipiscitur, *ibid.*
 Cadmus & Harmonia in dracones mutantur, *ibid.*
 — in campum Elysiu à Jove mittuntur, *ibid.*
 Cædes Danaï filiarum expiatur, 76.
 Cælus, 438.
 Cænis, 438.
 Cæneus, 49.
 Cæremonia Cybeleæ, 146.
 Cala, 138.
 Calais, 49.
 — Aquilonis filius, 54.
 Calchas vates, 220, 249, 274, 326.
 Calcho, 308.
 Calchus, 308.
 Caliane, 75.
 Callias, 145.
 Callichorus puteus, 14.
 Callidice, 76.
 Calliope musarum princeps, 7, 290.
 — Rheii mater esse putatur à plerisque, 9.
 Callirhoe Oceani filia, 114.
 Callirhoe Acheloi filia, 184.
 Callirhoe cum Alcemyne coituras se negat, nisi pepulum & monile prius acceperit Phegeō donata, 185.
 — à Jove petit, ut Alcemyonis filii Mox eam fieri prætis, ut mortem patris ulcisci possint, 185.
 Callirhoe Scamandri filia Troi in conjugem ducta, 206, 253.
 Callisto filia Lyconis, 189.
 — cum Diana venationis studio delectatur, & stolam cum stola Dianæ eandem induta virginem se apud illam mansuram jurat, 189.
 — à Jove invita comprimitur, *ibid.*
 — inter astra à Jove collocata & Ursa nominata, 190.
 Calybe, 208.
 Calyce, 24, 74.
 Calydon, 27, 29, 184, 407.
 Calydonii, 408.
 Calypso, 6.
 Campe à Jove interfecta, 4.
 Campi Phlegreæ, 16.
 Campus Elysius, 164.
 — Thriassus per Neptunum afflictus 222.
 Camirus urbs, 296.
 Canache, 24, 25.
 Cancer corporis pervasti Herculis pede admofo Hydræ opem fert, 102.
 Candaules, 324.
 Canes Actæonis in rabiem conversi dominum ipsum devorant, 160.
 Canerhus, 188.
 Canis feram perimens quacunq; 93.
 Canis Molossici generis, 130.
 Canis Cephalî perniciosissimus, 230.
 Canobus, 250.
 Cantharus, 448.
 Capaneus Hipponoi filius, 174.
 — per Jovem fulmine perimitur, 179.
 — in vitam revocatus, 198.
 — Stheneli pater, 202.
 Capita draconum centum è manibus Typhonis eminebant, 19.
 Caput Typhonis sæpius astra attingebat, *ibid.*
 — Gorgonis Minervæ donatur, 83, 84, 88. id à Minerva præcisum fuisse putatur, *ibid.*
 — Eurythæi amputatum Alcemyæ datur, 140.
 Capys Assaraci & Hic. omrems filius, 206.
 Cares, 244, 295.
 Caria, 149.
 Carme, 475.
 Carnus,

- Carnus Apollo, 265.
 Carteron, 122.
 Carthæa, 405.
 Carystii, 189.
 Catus extrema Syriz mons, 20.
 Cassamenes Ceteris filius, 392.
 Cassandra, 210.
 — Corporis sui copiam Apollini
 facere non vult, licet promiserit,
 211.
 Cassiopea Cephei conjux, 85. se
 omnium formosissimam esse ja-
 ctat, ibid. Nereidas in cenamen
 provocat, ibid. easque sic offen-
 dit, ibid.
 — filiam Andromedam ceto devo-
 randam dare jubetur, ibid.
 Castor filius Jovis, 171, 174.
 Castor & Pollux Helenam recupe-
 rant, 201.
 Castor Menelai ex Leda filius rem
 militarem exercet, 202.
 Catana, 288.
 Caucasus Scythiaz mons, 22, 56.
 Caucon, 188.
 Caurus, 346, 366. Ubi, 344, 460,
 349.
 Cebren amnis, 209.
 Cebriones, 211.
 Cecropia, 221.
 Cereops corpore humano simul &
 serpentino præditus, primus in
 Ætica regnat, 221. terræ fil. 415.
 — Agraulon uxorem ducit, 222.
 — humanitatem exuit, 225.
 Cereops Erecthei filiorum maximus,
 233.
 — Metiadusam uxorem ducit, ibid.
 Celenderis urbs, 223.
 Celæneus, 90.
 Celzno, 76.
 Celeus, 440.
 Celeus Eleusiniorum rex, 14.
 — Cererem recipit, ibid.
 Celeustanor, 138.
 Celeutor, 34.
 Celtz, 318, 412.
 Celtrine Bithanni filia, 394.
 Cenchris, 422.
 Cenzum Eubæ promontorium, 136.
 Cenzus Jupiter, ibid.
 Centauri lapidibus armati & abieri-
 bus, in Pholi antrum irrumpunt,
 104. Anchius & Agrius per Her-
 culem perimuntur, ibid. Ceteri
 Maleam usque fugantur, ibid.
 Centauricidæ Sirenes, 330.
 Centaurus filius Lamia, 316.
 Centimani fuerunt filii Cœli per
 eum ex Tellure uxore suscepti, 1.
 tum magnitudine tum robore ho-
 minibus aliis antecelluerunt,
 ibid.
 — unde dicti fuerint, ibid.
 — Tiranæ in tartaro custodiunt, 4.
 Cephalenia insula, 308.
 Cephalus, 19, 93.
 — Heres & Mercurii filius, 223.
 — ab Aurora supra modum amarus,
 ibid.
 — Procridis maritus, 229.
 Cephalus Deionei filius, 477.
 — ab Areopagi iudicibus exilio
 adjudicatur sempiterno, 230.
 Cepheus, 30.
 — Alei filius, 49.
 — Beli filius, 72.
 — Æthopum vi compulsus An-
 dromedam scopulo alligat, 86,
 283.
 Cephissus, 229.
 Ceraunii montes, 246.
 Cerberus ab inferis per Herculem
 abstrahendus, 121. qui & qualis
 fuerit, describitur, ibid.
 Cerberus Cretensis, 440.
 Cercestis, 74.
 Cercopes per Herculem capti, & in
 vincula coniecti, 125.
 Cercops, 70, 77.
 Ceres à Saturno patre devoratur, 3.
 — Proserpinam filiam per Pluto-
 nem abreptam passim quaerit, 13. &
 alia eò facientia, 255, 451.
 — Diis irata & mulieri mortali af-
 finita a Eleusinen proficiscitur, 14.
 — filium quendam Celei immorta-
 lem facit, ibid.
 — Afcapho

— *Alcalapho grave Saxum apud inferos imposuit*, 15. *ejus Spectrum*, 260.
 — *ab Aegyptiis Isis vocata*, 471.
 — *Alcalaphum mutat in bubonem*, 123.
 — *in Erinyis formam conversa ex Neptuni concubitu parit Arionem*, 180. *in equam conversa*, 312.
 — *Jaseni perdie amata*, 205. *Erinnis dicta*, 316. *ejus donum Pandaro datum*, 423. *In Atticam venit*, 451.
Certamen gymnicum, 76.
 — *Panathenzorum*, 235.
 — *Olympicum ab Hercule institutum*, 213.
 — *Laii Athenis habitum*.
 — *Isthmiorum*, 159. *Sisypho auctore fuit institutum*, *ibid.*
 — *Nemeeum*, 175.
 — *inter Eteoclem & Polyneum singulare*, 179.
Cerva cornibus auratis insignis, *Dianæ sacra ad Oenoeum*, 103.
Cetus, 189.
Ceto, 6.
Cetor Thrax, 382.
Cerus, 284.
Ceus, 405.
Crathonymus, 122.
Ceryx Luciferi filius, 25, 454.
 — *Splendidam Herculi vestem asserre jubetur*, 136.
Chetus, 74.
Chalbes Baftridis præco, 119.
Chalcidenses, 259.
Chalciope Ateræ filia, 37. *Erypyti* 139. *Rhexonoris*, 234.
Chalcis, 370.
Chalco, 308.
Chalcodon Herculem vulnerat, 128.
 — *pater Elephenoris*, 202.
Chæones, 396.
Chariclo Minervæ charissima, 177.
Charinus, 245, 338.
Carybdis, 60.
Chelidon, 422.

Cherimachus, 90.
Cherronesus, 36, 286.
Chersidamas, 90.
Chilonis, 386.
Chimæra ignivoma, 38.
 — *per Jobaren extinguenda*, 81. *primâ sui parte leo*, *postremâ draco*, *media capra*, *belluarum trium viribus sub natura una munita*, *ibid.* *Amisodari curâ enutritur*, *ibid.* *Ex Typhone & Echidna nata*, *ibid.*
Chione miscetur Neptuno, 231.
 — *clam patre Eumolpum parit*, *ibid.*
Chiron centaurus geminus, 5.
 — *ab Hercule vulneratur*, 195. *licet immortalis esset*, *talis tamen esse definit*, *ibid.*
 — *pater Endeidis*, 213.
 — *hastâ fraxinea Peleum donat*, 218. *vide* 306, 311, 331, 472.
Chius, 12, 334.
Chloris Amphionis filia, 41.
 — *filiarum Niobes natu maxima*, 167.
Chloris, 442.
Chromius, 90, 281.
Chrysa, 165.
Chrysaor Geryonæ pater, 26.
Chryseis, 128.
Chryses, 111, 150.
Chrysippe, 75.
Chrysiippus artem curulem docet, 166.
Chrysonoe, 272.
Chythonia Butz conjux, 229.
Cibisis, 84.
Cichreus Neptuni & Salaminis filius, 215.
 — *moriens sine liberis regnum Telemeni concedit*, 215.
Cilix, 148.
 — *adjungit se quærentibus Europam*, *ibid.*
 — *loca Phœnicæ finitima invadit*, *ibid.*
 — *regionem Pyramo amni adjacentem subigit*, *ibid.*

Ciliciam

- Ciliciam de suo nomine vocat, ibi.
 Cilla Laomedonnis fil. 208.
 Cimmeria, 70.
 Cingulum Hippolytz, 110.
 Cinyras Assyriorum rex, 223.
 — in Cyprum se confert, ibid.
 — Paphum condit, ibid.
 — Metharmen uxorem ducit, ibid.
 Circe, 37.
 — expiat Argonautas ab Absyni
 ezde, 60.
 Circe, 321, 368.
 Cirphis, 419.
 Cissa, 422.
 Cisseus, 75, 209.
 Cirhæron mons, 96, 162.
 Cithyrus, 396.
 Cius, 52, 400.
 Clarus, Apollo, 249.
 Clava ferrea à Periphete gestari soli-
 ta, 238.
 Claudius imperator, 386.
 Claves Plutonis ab Aeaco servantur,
 214.
 Clavus æneus in cute Tali fixus, 62.
 Cleinis, 441.
 Cleobza, 28, 252.
 Cleobza, quæ & Philachme, 371.
 Cleochæra, 196.
 Cleochus, 149.
 Cleodora, 75.
 Cleodoxa, 167.
 Cleolaus, 138, 141.
 Cleonæ, 87, 129.
 Cleonymus, 386.
 Cleopatra se suspendit, 33.
 Cleopatra, 408.
 — Trois & Callirhoës filia, 206.
 — Orithyz ex Borea filia, 131.
 — Phinei fit uxor, ibid.
 Cleopatra, 74.
 Cleophile, 191.
 Cletor, 188.
 Clinius, 267.
 Clio, 7.
 Clio Pierum deperit, 8.
 Clite, 286, 392.
 Clite, 75.
 Clitus, 75, 252, 354.
 Clonia Nympha, 194.
 Clonius, 211.
 Clotho, 7.
 Clymæe Atrei filia, 77.
 Clymæde, 152, 153.
 Clymène Minyæ filia, 191.
 Clymenus, 169.
 Clymenus Minyarum rex, 97.
 Clymenus, 29.
 Clypei per Acrisium & Prætum fra-
 tres primum inventi, 78.
 Clytonymus, 221.
 Clytemnestra uxor Agamemnonis,
 200.
 Clytemnestra, 319, 455.
 Glytia Amyntoris peller, 220.
 Clytippe, 138.
 Clytius ab Hecate ferro candenti oc-
 ciditur, 18.
 Clyrius, 208.
 Cocalus, 264.
 Cocytus, 306.
 Cœdrus, 283, 294.
 Cœus Cœli & telluris filius, 2.
 Cœlum humeris Atlantis sustinetur,
 5.
 Cœlus primus orbis universi præfuit
 imperio, 1.
 — Tellurem duxit uxorem, 1.
 — Cyclopas liberos suos victos in
 Tartarum dejecit, 2.
 — è Tellure procreat Oceanum, 2.
 — è regno expulsus, 2.
 Cœranus, 154.
 Cœus filius fuit Cœli ex Tellure con-
 iuge, 1, 10.
 Cœus, 5.
 Colchi, 37, 52, 126, 231.
 Colchici navim Argo nusquam in-
 veniunt, 61. horum alii alia fecisse
 narrantur, ibid.
 — navem Argo tandem inventiunt,
 ibid. Medeam ab Alcinoos repos-
 cunt, ibid.
 — cum Phæacibus habitare statuant
 ibid.
 Colchis, 286.
 Colonius, 171.
 Colophon, 249.

- Columba per Symplegades medias mittenda, 55.
 Columnæ Herculis duæ, 114.
 Colymbæ, 421.
 Coma Gorgonis ænea, 135.
 Comæho, 90.
 Cometes Asterii pater, 50.
 Comæho Pterelai filia, 93. amore Amphitryonis inflammatur, ibid. aureum de capite patris capillum secat, ibid. interficitur, ibid.
 Conope Lacus, 429.
 Conſuetudo quâ mulieres sacrificantes ſcommata jaciunt, unde orta ſit. 62.
 Concubio inter Neptunum & Jovem de Therydis matrimonio, 218.
 Conumelia, ſive Hybris mater Panis, 11.
 Copreus Pelopis Elienſis caduceator, 101. is poſt interfectum Iphitum Mycenis exulavit, ib. & ab Eurys- theo expiationem conſecutus ibi- dem habitavit, ib. Herculem impe- rat ut Hydram Lernæam tollat. ib. ut item Cervam cornutam Myce- nas afferat, 103.
 Corcyra inſula, 61.
 Corcyra, 146.
 Corethos, 188.
 Corinthij Mermerum & Pheretem Medæ ex Jaſone liberos trucidant, 65.
 Corinthi, 61.
 Corinthus aliquandò Ephyra dicta, 38
 Corinthus, 246, 266, 373, 449.
 Cornu Amalthææ, 132.
 Coronis Phlegyz filia, 197, 449. Mor- tua in pyra conflagrat, 198.
 — præter patris voluntatem nubens Ilchy miſcerur, ibid.
 — gravidata ab Apolline percussitur & necatur, ibid.
 Coronus Cznei fil. 49.
 Coronus Leontei pater, 102.
 Corpus Typhonis totum pennis erat circumdatum, 18.
 Corpus Icarum humatur ab Hercule, 125
 Corvus albus per Apollinem in ni- grum mutatus, 288.
 Corybantes ex Apol. & Thalia nati, 2
 Corycium antrum, 20.
 Corynetes, 238.
 Coryphaſium, 450.
 Corythus bubulcus, 192.
 Corythus Paridis filius, 262, 398.
 Corythus Herculis Amafius, 311.
 Cos inſula, 18, 128. deſtruitur per Herculem, ibid.
 Cræſus, 305, 315.
 Cragæus, 420.
 Cranaë Cranaſi filia, 235.
 Cranzchme, ibid.
 Cranaë Arthidis filia, ibid.
 Cranaus, 222.
 — ducta ex Lacedæmone Peliadæ Cranaen genuit, 225.
 Cranio, 6.
 Cratieus, 42.
 Cratos, 5.
 Crebren amnis, 212.
 Creon Corinthiorum rex, 64.
 — Amphitryoni ſocium fore contra Teleboas quâ conditione promit- tat. 91.
 — Iphiclo filiam juniorem dat uxore, 98.
 — regnum Laii invadit, 169.
 — Menœcei filius, ibid.
 — ænigma Sphingis ſolituro & reg- num & Laii uxore ſe traditurum, voce præconis renunciati jubet, 170
 — Thebanorū regnū adipiſcitur, 180
 — Argivorum cadavera projicit in- ſepulta, ibid.
 — Corinthiorum rex, 187.
 Creontiades, 139, 98.
 Crenis porta Thebana, 176.
 Crepiracula ænea Herculi per Palla- dem data, 108.
 Creſphontes Myſſenen ſortito habere volens terræ glebam injicit, 144.
 — cum filiis duobus interficitur, 145
 Creta, 62, 93.
 Creta, 295, 264, 269, 399.
 Crete Asterii filia. 150.
 Crete, 152.
 Cretenia, ibid.
 Cretenſes, 149. mendaces, 323.
 B Cretenſis

- Cretenſis puer à dracone amatus , 261.
 Creteus de vitæ exitu oraculum conſulit, oraculum infaſtum celat, 152.
 — ſenio conſectus Aſihmeni filio regnum tradere cupit, 153.
 — Rhodum contendit. ibid.
 — Aërope in terras longinquas cum Clymene amandat, ibid.
 Creihē, 137.
 Cretheus, 40.
 Cretinia regio, 353.
 Creuſa Erecthei filia, 24, 267.
 Creuſa Hecubæ filia, 210.
 Criafus, 229, 285.
 Criafus, 68, patri Argo in regno Peleponneſiaco ſuccedit, ibid.
 Crines à capite Typhonis ſqualescentes ventilabantur, 19.
 Crinò, 76.
 Criſſa, 419.
 Critheus, 24.
 Crius Cœli Tellurisſque filius, 2.
 Crius, 5.
 Crocon, 190.
 Crotoniates, 257.
 Cro opus, 259.
 Creatus dux Auger belli contra Herculem, 128.
 Creatus Amphiloichi pater, 202.
 Cteſippus, 139.
 Cteſippus, ibid.
 Cteſulla, 405.
 Cithonius, 75, 164.
 Cupido, 332.
 Curetes Jovem in Creta alunt. 3.
 — in antro Dictæo armati Jovēque puerum aſſervantes hoſtilibus ſcuta concutiunt, nè Saturnus vocem ejus vagientis exaudiat, ibid.
 — Epaphum ob preces Junonis occulunt, 71.
 — à Jove occiduntur, ibid.
 — Minoi aſunt filium ejus Glaucum bovem inter armenta tricoloreſſe, 154.
 Curia Romana, 198.
 Currus ab alatis trahendus draconi- bus, 15.
 — Neptuni pennatus, 28.
 — draconum alatorum, 65.
 Cyanippus, 46.
 Cybella Phrygiæ urbs, 161.
 Cychreus, 215.
 Cyclopes Cœli Tellurisſque filii fue- runt, 1. in media fronte oculum unum ſinguli habuerunt, unde ſic appellati, ibid.
 — Jovem tonitru donant, 4.
 — Tityrthem manibus cingunt, 78.
 Cycnus, 273.
 Cydippe, 406.
 Cydon, 399.
 Cygna lacus, 429.
 Cygnus Martis & Pyreus filius, 117.
 — Martis & Pelopææ filius, 135.
 Cylina, 255.
 Cyllene Nympha, 187.
 Cyllene mons Arcadiæ, 193.
 Cymo, 6.
 Cymothoe, ibid.
 Cynæthus, 188.
 Cynortes Amyclæ & Diomedes La- pithæ filii filius, 39, 196, 197.
 Cyprus Salaminia, 473. Serpentibus plena, 366.
 Cypſelus, 329, 411.
 Cyrene, 109.
 Cyrenzus, 314.
 Cyrus, 280, 385. Antiochi filius, ibid.
 Cytorus, 37.
 Cyzicus imperat Dolionibus, 51.
 Argonautas benigniſſimè ſuſci- pit, ibid.
 — à Dolionibus per ignorantiam occiditur, ibid. ab iſſdem ſump- tuoſè tumulatur, ibid. 265.

D.

- D** Adalus Eupalami filius, 237.
 cædis reus Athenas aufugit, 151.
 — ligneam in rotulis vaccam concavam construit, ibid.
 — pellem bubalam circumfuit, ibid.
 — in prato ubi taurus pasceret, locavit, ibid.
 Dædalus Pasiphaem in vaccam ligneam intromisit, ibid.
 — primus imagines statuasque Deorum invenit, ibid.
 — Talamus Perdicis sororis filium, discipulum suum ex arte dejectum occidit, 237.
 — In Arcopago reus cædis peractus ad Minocem fugit, ibid.
 — architectus omnium præstantissimus, ibid.
 Daiphron Sczam in uxorem ducit, 74.
 Daiphron, 76.
 Damascithon, 167.
 Damastiratus Platænsium rex, 169.
 Damasppeus, 200.
 Damiylus Gigas, 331.
 Danaë Acrisii ex Barydice filia, 78, 284.
 — in Seriphum insulam deferatur, 83.
 Danaus Beli filius, 72.
 — ad Lybiam incolendam per Belum patrem mittitur, ibid.
 — à conjugibus pluribus filias procreat quinquaginta, ibid. cum fratre Egypto de regno contendens, ope filiarum filios ejus quinquaginta præter unum alterumque necavit omnes, ibid.
 — filibus in navem *ῥαυδοππος* appellatam & à seipso fabrefactam impositis aufugit, ibid. in Rhodum appellens Minervæ Lindiæ statuam

- dedicat, ibid. inde Argos se confert 73. ibi ei Helanor regnum tradit, ibid. ille regno potitus regionis incolæ Danaos vocat, ibid. filias suas aquatum emittit, ibid.
 — pollicitationibus filiorum Egypti parum fidit, ibid. injuriæ, fugæ, exiliisque sui reminiscitur, ibid.
 — Nuptias filiarum Egypti filiis pactus, eas distribuere incipit, 74. & Hypermetram quidem dat Lynceo, ibid. Gorgophoson verò Proteo, ibid.
 — Hypermetram in vincula congestam asservat, quod Lynceum sponsum non interfecisset, 76.
 Daphne Amyclæ filia, 374.
 Daphnis Mercurii filius, 393.
 Dardania, 206, 254, 261.
 Dardanus, 205, 377. ob fratris interitum morret, ibid.
 Dardanus Thessal. 308.
 Dares, ibid.
 Darius Hytaspis, 316.
 Daleylus, 111.
 Daulia Phocidis urbs, 228.
 Daunii, 368, 471.
 Deianira, 6.
 — Herculis fit uxor, 132.
 — se ipsa suspendit, 137.
 — Oenei filia, 139.
 Deicoon, ibid. 98.
 Deidamia, 220, 315.
 Deimachus, 24, 41.
 Deion, 24, 139.
 Deion Phocidis rex, 38.
 Deioneus, 93.
 Deioptes, 211.
 Deiphobus, ibid.
 Deiphon, 14, 145.
 Deiphyle filia Adrastii, 34.
 Deipyle, 46.
 Dentes draconis, 57.
 Deliaides, 80.
 Delius, 361.
 Delos unde nomen acceperit, 10.
 Delphicum oraculum, 74.
 Delphi, 11, 36, 99, 141.
 Delphus, 278, 295, 389.
 Delphynæ

- Delphyne serpens, 20.
 Delus, 10, 12.
 Demaretus, 52.
 Democoon, 211.
 Demonice, 27.
 Demophoon Thesei filius, 465.
 Dercynus Nept. filius, 115.
 Deto, 6.
 Desiderium Junonis Porphyrii per Jovem injectum, 17.
 Deucalion filius fuit Promethei, 21.
 — cum Pyrrha in arcam ingreditur, ibid.
 — noctes diesque novem in pelago circumfertur, 23. demum Parnassum appellit, ibid.
 — generis humani restorationem deponit, ibid.
 Deucalion, 150, 189.
 Dexamenus, 107.
 Dextrhea, 150.
 Dione filia Cæli è Tellure, 1.
 Diana Taurica, 318. Dianæ cerva, 326, 456. per Dianam jurare, 375, 405. ejus statua, 432. Noctivaga, 434. templum, in Creta, 476.
 — venationis studio delectata virgo permansit, 10.
 — Orionem necat, 12.
 — Alcidas per dolum de curru perimit, 26.
 — in cervam mutata, ibid.
 — Herculi cervam aufert, 103. sed illam ab eo placata redditam Mycenis inferre vivā ei permittit, ibid.
 — Aëtionem in cervum mutat, 160.
 — filias Niobes sagittis conficit, 167.
 Diezarchus Telestinus, 320.
 Dicæus, 256.
 Dictynna, 476.
 Dictys, 39, 83. Seriphi rex, 87.
 Didymæi Apollinis templum, 345.
 Didymus Regio, 274.
 Dii ob Typhonem in Cælum irruentem in Aegyptum properant, 19. seque ob insequentem illum in varias formas transmutant, ibid.
 — Cælo relicto Nuptias Cadmi in Cadmia celebrant, 157.
 — nuptias Thethidis cum Peleo commendant singali, 218.
 Diluvium Deucalionis sub Nyctimo regnum adepto factum est, 189, 195.
 Dimortas, 395.
 Dino, 84.
 Diocorystes, 74.
 Diodorus auletes, 338.
 Diogeneia Cephissi filia, 229.
 Diognetus vates, 316. pugil, 329.
 Diognetus Erythr., 361.
 Diomede Xuthi filia, 38.
 Diomedes Rhesium in bello Trojano obtruncat, 9.
 — Thebanis Trojanisque bellum infert, 35.
 Diomedes, 34.
 — Agrii filios serè omnes occidit, 35.
 — Martis & Cyrenes filius, Bistonum Thracii generis pugnacissimus rex, 109.
 Diomedes Tydei filius, 182, 202.
 Diomedea necessitas, 276.
 Diomus, 419.
 Dione, 26.
 Dionæus, 229.
 Dionysus pater Phani, 49. & Staphyli, ibid.
 — per Jovem in hadum transformatur, 159.
 — post vitem inventam per Junonem in furem actus Aegyptum Syriamque peragrat, 161.
 Dionysus Bacchus Chironis alumnus, 327.
 — Lycurgo furem injecit, 162.
 — malum & remos vertit in serpentes, 163.
 — colitur ab hominibus ut Deus, ib.
 — matrem revocat ab inferis, 164.
 — cū matre in Cælū conscendit, ib.
 — in Atticam venit, 227.
 Diopatra, 447.
 Diore, 347.
 Dioscori, id est, Jovis filii, 197.
 Dioscori diebus alternis inter Deos esse permittuntur, 205.
 — in superos relati, ibid.
 — filias Leucippi in matrimonium habere cupiunt, 404. Di-

Dioecorus Therzus, 315.
 Diexippe, 75.
 Dirce Lyci conjux, 166.
 Dirce crinibus à tauro relegata necatur, *ibid.*
 Dirce fons, *ibid.*
 Distantia Tarrari à terra, 2.
 Dodonis Sylva, 49.
 Doliche insula, 125. Icaria per Herculem vocata, 126.
 Dolione, 51.
 Dolopes, 220.
 Delus, 260.
 Dotes in Cretam navigant, 295. in Peleponnesum, 265. unde dicti fuerint, 267, 268.
 Dorienses unde vocati, 24.
 Dorion, 74.
 Doris, 5.
 Dorus, 24. *ibid.*
 Dorycleus Hippocoontis filius, 200.
 Doryclus, 211.
 Doto, 6.
 Draco infomnis, 48.
 Draco immortalis, centiceps Hesperidum mala servat, 117.
 Draco animal formidabile, 145.
 Draco unus alterum draconem extinctum per herbam allatam, & ei appositam revocat in vitam, 155.
 Draco Epompi Samii filius, 314.
 Dryas Martis filius, 30.
 Dryas, 75.
 Dryas à patre Eurygo furente interficitur, 162.
 Dryope, 410. 465.
 Dryoper, 134.
 Dryops Sperchii filius, 410. 463. 211.
 Dule Pieris ab Astolia oriunda, 203.
 Dulichium, 107.
 Dymas, 144.
 Dynamene, 6.
 Dynastri, 138.

E.

E *Ἐνὶ Ὀρέστει* Cenimani, 1.
 Ecdydia sellum, 438.

Echedorus amnis, 107.
 Echemon, 211.
 Echemus Timandrem in conjugem duxit, 200.
 Echenais, 393.
 Echeueus fons, 367.
 Echepron, 42, 211.
 Echidna Tarrari & Terræ filia, 69.
 per Argum Panoptem interempta, *ibid.* viatores enim corripiebat, *ib.*
 Echidna, 81, 170.
 Echinades insulæ, 55.
 Echion, 157. 397.
 — Agaven duxit uxorem, 158.
 Echo, 313.
 Edoni, 162.
 Eetion, 212.
 Eidothea, 460.
 Elara Orchomeni filia, 11.
 Elates Polyphemi pater, 50.
 Elattonus, 180.
 Elatus, 105.
 — Arcadis & Leaneiræ filius, 193.
 — terum summa positur, *ibid.*
 Electra, 5, 6, 75, 193. Atlantis filia, 205, 250.
 Electra porra Thebana, 176. 466.
 Electryo filiorum eadem ulcisci cupit, 91. bellum contra Teleboas conficere parat, *ibid.* occiditur, 92.
 E totâ Argivorum terra exigitur, *ibid.*
 — cum Taphio Mycenis imperat, 90.
 Eleenses, 327.
 Elephantis, 74.
 Eliphenor Chalcodontis filius, 202.
 Eleuscha, 138.
 Eleus, 93.
 Eleusin, 121.
 Eleusini, 232.
 Eleuther fil. Apollinis, 191.
 Eleutheræ Bæotiz, 165.
 Elienses, 91, 329.
 Elis, 106.
 Elis capitur, 129.
 Elo urbs Argivorum, 91.
 Emasphorus, 200.
 Emathia, 421.
 Emathion Sithoni ex Aurora filius, 209.

- Easrete Deimachi filia, 24.
 Enceladus Amymonem ducit, 74.
 Enchelienses, 164.
 — ab Illyriis bello impetuntur, 164.
 Endeis, 213.
 Endymion Calyces & Aethlii filius,
 26. Eliden transmigrať, ibid.
 Enipeus fluvius, 40.
 Ensis Peleo per Vulcanum donatus,
 217.
 Entedides, 138.
 Entheus, 236.
 Eo, 84.
 Eone, 138.
 Epaphus, 71.
 Epaphus Memphis uxorem ducit,
 ibid.
 Ephesia, 353.
 Ephesii, 277.
 Ephesus ager, 276. 423.
 Ephesus, 125.
 Ephialtes, 27. 25.
 Ephialtes Junonem sibi in conjugem
 deposcit, 26.
 Ephippus, 418.
 Ephyriades Nymphz, 273.
 Ephyra, 38.
 Epicaſta, 168.
 Epicaſte, 27. 139. Egei filia, ibid.
 Epicedius, 311.
 Epidamnus, 319.
 Epidaurus, 68. 238.
 Epidaus, 41.
 Epigoni paternas cedes ulturi bellum
 contra Thebanos gerendum statu-
 unt, 181.
 — Alcimzone duce Thebanos op-
 pugnatum eunt, ibid.
 Epilais, 137.
 Epimerheus, 5. 22.
 Epipola Caryſtia, 325.
 Epirus, 186. 246. 348. 411.
 Epistrophus Schedii pater, 202.
 Epochus, 191.
 Epopeus, 25.
 Equz Diomedis Thracis, 109.
 — Carnibus humanis vesciebantur,
 ibid.
 Equi Jovis alati, 20.
 Erasinus, 475.
 Erasippe, 139.
 Erato, 6. 7. 75.
 Eratus, 138.
 Erechtheis locus sic appellatus, 221.
 Erechtheus, 228.
 — post Pandionem regnum accipit,
 229.
 — Praxitheam ducit uxorem, ibid.
 — unam filiarum jugulare jubetur,
 232.
 — filiarum natu minimam immo-
 lat, 232.
 — Eumolpum obruncat, 233.
 Erechthidarum genus, 283.
 Eretrius quidam scindapsi inventor,
 334.
 Erginus Neptuni filius, 49.
 — cum exercitu ingenti contra
 Thebas proficiscitur, 97. non paucis
 trucidatis pacem jurejurando ſta-
 bilitam ita dat, ut ſint ei tributa-
 rii, ibid.
 Eriſtheus, 222.
 Eriſthonius, 206.
 — Troem creat, ibid.
 — unde genitus, 226.
 — in templo à Minerva ipſa enu-
 citur; Athenarum regno potius
 eſt, 227.
 — Paſitheam uxorem accipit, ibid.
 — vita ſunctus in ſano Palladis
 primo ſepelitur, ibid.
 Eridanus, 60.
 Erigone patrem veſtigat, 227.
 — ob patrem interfectum ſe ſuſpen-
 dit, 228.
 Erimus, 109.
 Erinyes filiz fuerunt Cœli, 2. 316.
 Eriphyle, 46. nupſit Amphiarao, ibid.
 Eriphyle, 173. 182. 389.
 Erippe Xanthi uxor, 318.
 Eris, 424.
 Eritharſus, 273.
 Erithius Apollo, 336.
 Erodius, 417.
 Eros, 338.
 Erymanthus mons, 104.
 Eryanis, 316.

Erychthon Cecropis filius, 222.
 — sine liberis maribus decedit & viri, ibid.
 Erythea, 114. ab oceano non procul sita insula est, ibid.
 Erythea insula, 117. 247. 394.
 Erythras, 138.
 Erythraei, 361.
 Erythraeum mare, 283.
 Erythroe, 98.
 Eryx, Neptuni fil. 116. cum Hercule luctatur, ibid.
 Esiza urbs per Thebanos & condita & inhabitata, 183.
 Ereocles, 171. 172.
 — Adrafi & Commilitonum ejus mandata negligit, 176.
 — Thebanos armat, 174.
 Eteochus cursu vincit in certamine Nemeo, 175.
 Euboea, 167.
 Evadne Argi conjux, 68. Strymonis & Nereæ filia, ibid.
 — Iphidis filio in Capanei rogam seipsum conjicit, 181.
 Eumoni, 188.
 — Eurypyli pater, 202.
 Evagoras, 41.
 Evagore, 6.
 Evander, 211.
 Eubæa, 63.
 Euboeas, 138.
 Euboles, ibid.
 Euboeor, 74.
 Echræte, 6.
 Eudora, ibid.
 Eudonius, 308.
 Euenus, 28. 50.
 — seipsum præcipitat in fluvium, ibid.
 — Hypsipyles ex Jasone filius, 50.
 — amnis, 133.
 Eucret, 90.
 Eucret Pterelæi filius superstes, 91.
 Euginus, 339.
 Eulimene, 6. 399.
 Evippe, 75. ibid. 348.
 Evippus, 28.
 Ermeides, 34.

Eumelus, 190. 189.
 — Admeti filius, 202.
 Eumenidum lucus, 171.
 Eumides, 137.
 Eumolpe, 6.
 Eumolpus, 121.
 — infans per matrem Chionem in mare dejicitur, 231.
 — per patrem Ercitheum obtinuit, 233.
 Eumon, 188.
 Eunice, 6.
 Eunomia, 7.
 Eunomus Architelis filius per Herculem pugno percussus occiditur, 133.
 Eunomus Locrus cirharædus, 248.
 Euopis, 395.
 Eupalamus Metionis & Alcippæ filius, 237.
 Eupator, 338.
 Euphemus Neptuni filius, 49.
 Euphemus, 420.
 Euphorbus, 309.
 Euphrosyne, 7.
 Eupompus Samius, 314.
 Europa ad Jovem ducta, 108.
 Europa Phœnicis filia, 147. 271.
 Europa nusquam invenitur, 148.
 — per filios Agenoris investigatur, Agenoris ipsius jussu, ibid.
 — non invenitur, ibid. Regio, 244. 350.
 Eurotas Leleis indigetis filius, 196.
 Euryale, 85.
 Euryalus Euippes filius, 348.
 Euryalus Mecistei filius, 46. ad Trojam navigat, ibid.
 Euryba, 5. 6.
 Eurybarus Euphemæ filius, 420.
 Eurybius, 41. 140.
 Euryce, 138.
 Eurycape, ibid.
 Eurydamas, 74.
 Eurydice Orphei conjux Serpentis morsu à medio tollitur, 7.
 — quod eam maritus ejus Orpheus asperisset in Tartarum redit, 8.
 B 4 — Lace-

— Lacedæmonis filia, 78.
 — Acrisii uxor, 78.
 — Adraſti filia, 208.
 Eurygenea Hyperphantis filia, 171.
 Euryloclus, 75.
 Eurymede, 38.
 Eurymedon, 111.
 Eurymenes, 41.
 Eurynome, 5.
 Eurynome Oceani filia, 7.
 Euryops, 138.
 Eurypyle, 255.
 Euryphyle.
 Eurypylus, 138.
 — Neptuni & Aſtypalæ filius, 128.
 per Herculem peremptus, ibid.
 — Temeni filius, 145.
 — Mecistei filius, 182.
 — Euzmonis filius, 202.
 Euryſthenes, 142, 144.
 Euryſtheus, 90. imperat Mycenis, ib.
 — Stheneli filius, ibid. Septimeſtris
 in lucem prodiit, ibid.
 — non vult ut Hercules Mycenæ
 ingrediatur, 101. jubet autem ut
 res ab eo geſtæ ante portas oſten-
 tentur, ibid.
 — præ metu dolium æneum ſub
 terra ſibi occultari mandat, ibid.
 deindè per Copeum Herculi ſig-
 nificat, quos labores deinceps ex-
 antlare debeat, ibid.
 — Hippolytæ cingulum ad ſe
 deferri jubet, 110.
 — boves ſibi ab Hercule tradi-
 tas immolat Junoni, 117.
 — poma Heſperidum ab Hercule
 accepta Herculi reddit, 120.
 — Antimachen ducit, 191.
 Euryte, 28, 223.
 Euryteles, 139.
 Eurythemis Cleobœæ filia, 28.
 Eurytion, 21, 105.
 Eurytion à Pyleo nolente per jacu-
 lum conſoſſus, 31.
 Eurytion bubulcus. Geryonæ, 114.
 Eurytion Aſtoris filius, 215.
 Eurytus, 437.
 Eurytus Carum rex, 460.

Eurytus telo querno interfectus, 17.
 — Mercurii filius, 49.
 — Orthalis regulus, 123.
 — ab Hercule punitur, 135.
 — cum filiis occiditur, 136.
 Eurytus, 200.
 — Thalpii pater, 202.
 Euſeirus Neptuni filius, 446.
 Euterpe, 7, 9.
 Eutycheſ, 200.
 Euxanthius, 150.
 Exercitus Temeni in Naupactō mor-
 bo ingenti moleſtatur, 142.
 Exole, 138.

F.

FAlx adamaantina Saturno per ma-
 trem Tellurem contra patrem
 Cœlum porrecta, 2.
 Fauſtulus, 297, 319.
 Fax Ilium depaſcens & concremans,
 209.
 Feriæ Dionyſi per Proeti filias non
 receptæ, 78.
 Filiz Danai ſponſos ſuos occidunt,
 76.
 — capita præſecta in Eerna deſo-
 diunt, corpora ante urbem depla-
 rata ſepeliri curant, ibid.
 — Jovis imperio per Miner-
 vam Mercuriumque à eade ſpon-
 ſorum expiantur, ibid.
 — Proeti furentes per totum Argivo-
 rum agrum errant, ibid. in Arca-
 diam Peleponneſumque reverſæ
 per deſerta diſcurrunt, 79.
 — magis magisque inſaniunt,
 ibid. ædibus propriis deſertis in
 ſuos ipſarum filios deſerviunt,
 ibid. fugientes in deſerta ſe
 abdunt, ibid. Curantur unâ ex-
 ceptâ, 80.
 — Cadmi evulgant Semelen cum
 mortali quodam concubiſſe, ab
 Jove autem ſe compreſſam men-
 titam eſſe, & ob id fulmine peri-
 tam, 138.

Filiz

Filii Cinyrz viris alienigenis permittitur in Aegypto moriuntur, 213.
 — Erecthei se jugulant omnes, minimam sororem jussu patris jugulatam videntes, 111.
 — Hyacinthi per Athenienses jugulatur, 236.
 Filii Caeli, 1.
 — Ponti, 5.
 — Latonz Tityum sagittis conficiunt, 11.
 — Theſtii de fera agrum Oenei depopulata contendunt, 32.
 — Melanis Oeneo insidiantes, 34.
 — Agrii penè omnes occiduntur per Diomedem, 34.
 — Borex Harpyias persequuntur, 54.
 — Aegypti Argos proficiscentes similitudinem inter se gliscientem comprehendunt, 73. filias Danaï sibi dari conjugos obsecrant, ibid.
 — Electryonis vim vi repellunt, 91. concursu mutuo perimuntur, 91.
 — Hippocoontis Neteo suppetias ferunt, & Licymnii filium occidunt, 130.
 — Hercules Eurystheum fugientes ad Ceycem se receperunt, 139.
 — Athenas concedunt, 140.
 — Aegimii occiduntur, 144.
 — Agenoris investigant Europam nusquam apparentem, 148.
 — Asterionis discordiam exercent inter se mutuum, 149.
 — Alcmaeonis mox adulti facti mortem patris ulciscuntur, 185.
 — Phceum & uxorem ejus occidunt, 186.
 — Lycaonis quinquaginta mortalibus omnibus impietate antecesserunt, 188.
 — Jovi viscera pueri cujusdam conteranei edenda apponunt, ibid.
 — Borex ex Orithyia cum Jasone navigantes in Colchos, moriuntur Harpyias infectati, 231.
 Flameum aureum pro redimendo Priamo fratre per Hecionem Herculi datum, 127.

Fons Martius, 156.
 Fontes Lerni, 73.
 Fontes Amymones, 102.
 Forma Calistonis Dianæ venatricis sociis præstans, 189.
 Fratres germani filii Caeli ab imâ Tartari profunditate revocantur, 2.
 Fructus tertius, 141, 142.
 Fumus è saxis Cyaneis errantibus eructatus, 60.

G.

G Adira quondam Erythea dicta, 114.
 Galea, 6.
 Galatus quidam Achillis, 333.
 Galea Pluroni per Cyclopes donatur, 4.
 Galea Orci, 84.
 Galinthias, 458.
 Galliz — seu Celiz, 60.
 Gallia, 253.
 Galli, 3, 7.
 Ganymedes raptus, 113.
 — ob formæ præstantiam raptus per aquilam pincerna fit deorum, 206.
 Gelon Siculus, 287.
 Genetor, 188.
 Genitalia Caeli per Saturnum filium abscissa in Pelagus dejiciuntur, 2.
 Genus Inachi, 67.
 Genus Cræsi unde, 139.
 Geræstus Cyclops, 236.
 Geranii, 42.
 Geryon, 247. à Junone adjuvatur contra Herc. 310, 394, 412.
 Geryones Chrysaoris filius, 114, 86. pulchrè descriptus, 114.
 Gigantes terribili vultu, promisso capillo, proluxa barbâ, pedes anguineos habere produntur, 16.
 — saxa & arbores accensas jactantur, ibid.
 Gigonius lapis, 313.
 Glaucæ Creontis Corinthiorum regis filia, 64.
 Glaucæ, 74.
 Glaucippe, 75.
 Glaucoboe, 6.
 Glaucus,

Glaucus, 38. 150.
 Glaucus Sisyphi filius, 80.
 Glaucus Minois filius, 154.
 — adhuc infans murem insequitur,
 & in dolium mellis delapsus perit.
 154.
 Glaucus in os Polyidi iussu ejus in-
 spuit, & sic artem vaticinandi
 obliviscitur, 1. 5.
 Glycisonetes, 139.
 Gnōia Nympha, 203.
 Gorge, 29. 34. 74. 407. 409.
 Gorgon, 121. 284. 412.
 Gorgones, 6.
 — capita squamosarum anguim
 spiris obsita habent, 85 dentes tam
 magnos quam magni sunt suum, ib.
 maus item æneas & alas aureas.
 ibid. eos qui illas intuentur in
 Saxa commutant, 85.
 — somno excitæ Perseum in-
 sequuntur, 86. illum autem intueri
 non possunt, Orci galea testum.
 ibid.
 Gorgophone, 39.
 Gorgophone Danai filiarum una, 74.
 Proteo datur in uxorem, ibid.
 Gorgophone Persei filia Perieri
 nupfit, 197.
 Gorgophonus, 90.
 Gorgythion, 211.
 Gorgyra, 15.
 Græca oracula, 274.
 Græcia, 267.
 Græcia inusitatâ frugum caritate
 pressa, 214.
 Græci fabularores, 279. 283.
 Græci ad Trojam, 274. 293. reduces,
 318.
 Granum mali Punici datum Proser-
 pinæ per Plutonem 15.
 Græiz Euryanomes è Jove filiz, 7.
 Gratiz in Paro, 235.
 Gratia à Diana confectus, 18.
 Graveolentia, 50.
 Gutta virilium sanguinis Cælo ab-
 scissorum, profluente in mare,
 causæ fuerunt filiarum quarundam
 2.

Gyas unus è filiis Cæli & Telluris,
 1.
 Gyges, 325.

H.

Hæmonius, 132.
 Hæmus, 21. unde dictus fuerit, ib.
 Hæmus, 70.
 Hagnius, 49. al. Agrius.
 Halcyone, 24.
 Halcyoneus, v. Alc.
 Halia, 6.
 Halicarnassus, 325.
 Halimede, 6.
 Halirrhothius Neptuni & Eurytes
 filius, 223.
 Halis turris, 321.
 Halis Tyrrena venetica, 322.
 Halocrates, 138.
 Halocus, 382.
 Hamadiyades, 74.
 Harmonia Martis & Veneris filia,
 157. 264. 397.
 Harmonia in leonem versa, 306.
 Harpa, 442.
 Harpagus, 280.
 Harpæus, 183.
 Harpalice, 369.
 Harpalycus, ibid.
 Harpalus, 442.
 Harpe Jovi per Typhonem adempta,
 20.
 Harpes Cyclops natus è Cælo &
 Tellure, 1.
 Harpyiz, 6.
 Harpyiz in Phineum varem cæcum
 immisissæ, 53. majorem partem
 ferculorum mensa impostorum
 ipsi abripiunt, ibid. reliqua fercula
 fœdant 54.
 — per Boreæ filios insequentes ni-
 hil mali perpessæ, 55. Phineum
 se nullâ injuriâ affecturas promit-
 tunt, ibid.
 Harpyiz, 54. 55.
 Haruspicina, 13.

Hebe, 7.

Hebe. 7.
 Hebe filia Junonis. 137.
 Hebea. 407.
 Hebe. 150.
 Hecate ex Persa & Asteria genita. 5.
 Hector Andromachem ducit. 182.
 184. 212.
 Hecube filia Dymantis. 209. videretur
 sibi ardentem faciem parere. ibid.
 Helanor vel Pel. 73.
 Helas. 89.
 Helena. 201.
 Helena Nemesis & Jovis filia. ibid.
 Helena ex ovo nata. ibid.
 — forma praestans rapitur à Theseo.
 ibid.
 — per Castorem & Pollucem recu-
 perata. ibid.
 — rapitur è Sparte. 212.
 Helena sponsa. 323. filia Musci. Timo-
 nis. Micrybi. 317-18. 19-20.
 Helenion herba. 318.
 Helenus. 211.
 Helenus Priami filius. 174.
 Helicaon. 384.
 Helice. 382.
 Helicon. 421.
 Heliconis. 138.
 Heliconius Leo. 309.
 Helix. 187.
 Helias. 139.
 Helle filia Athamantis. 36.
 — decidit in Mare quod est inter
 Sigeum & Chersonesum. ib. d. in eo
 extinguitur. ibid.
 Hellen ex Deucalione & Pyrrha natus.
 23.
 Hellen. 24.
 Hellenes Graeci vocati. 24.
 Hellespontus unde dictus. 37.
 Hellespontus. 116.
 Helius Auger pater. 50.
 Hemitheia Staphyli filia. 268. 345.
 Hephæste Cranai fil. 225.
 Hephæstine. 76.
 Heracles undenam dicta. 111.
 Heraclidæ in Peleponnesum redeunt.
 140.
 Heraclidæ Peleponneso relicta Mara-
 thonem commigrant. ib.

Heraclidæ per Hyllum in Peleponne-
 sum reducti. 141.
 Heraclidæ. 145.
 Heraclitorum. 357.
 Heraeus. 188.
 Hercules Linum interficit. 7.
 Hercules ad Erythiam. 247. 394.
 Lyndius. 253. Sylei filiam amat.
 256. Prorei filios occidit. 272.
 igne moritur. 305. 309. in ejus
 sepulcro leo. b. ejus amali. 335. po-
 steri. 465. lavacra. 410. Corinthii
 ab Hercule. 412. in hinnulum
 versus. 457. cum Argonautis. 453.
 — dexterum Ephyialæ oculum la-
 gittando effodit. 17.
 — Prometheus Caucaaso affixum
 liberat. 22.
 — commissa cum Plutone pugna
 Alcestin ad antras superas reducit.
 47.
 — Jovis filius. 49.
 — Argos remeat 52. apud Ompha-
 lem se vir. ibid.
 — Argonautarum dux. ibid.
 Hercules gignendus. 90.
 — in pedes erectus Serpentes duos
 maximos necat. 94.
 — de eade Lini accusatur. 95. Rha-
 damanthi lege absolvitur. ibid. ad
 boum armenta per Amphitryonem
 amandatur. 96. ubi dum educatur.
 corporis & virum praestantia ca-
 teros antecellit. ibid. terribilis visu.
 tanquam Jovis filius. ibid. cubi-
 torum quatuor altitudine est. ibid.
 igneum ex oculis splendorem ef-
 fundit. ibid. nec frustra ab arcu
 sagittam emittit. nec jaculo ferit.
 ibid. inter boum armenta annum
 agens decimum leonem Cithero-
 neum occidit. ibid.
 — agitare curus ab Amphitryone
 discit. 95. artem luctandi ab Au-
 tolyco. ibid. rationem sagittandi
 ab Euryo. ibid. à Castore sub armis
 exerceri. ibid. à lino Citharædicam.
 ibid.
 — unam eandemque sibi puellam
 supponi

- supponi putans, viriat quinquaginta, 96. leonis pellem induit, 97.
- legatos Ergini ignominia afficit, 97. arma sumit à Minerva, 98. Erginum obtruncat, ibid. Minyas in fugam vertit, ibid. tributum geminatum Thebanis pendere jubet, ibid. Creonti filiam Megaram ob rem praeclare gesta accipit conjugem, 93. ex ea filios procreat tres, ibid.
- peritus sagittandi per Eurytum. ense à Mercurio, sagittas ab Apolline, thoracem aureum à Vulcano, peplum à Minerva accipit, ibid. Clavam in sylva Nemea sibi ipse comparat, 99. post confectam cum Minys pugnam in furorem incidit, ibid. suos ipse filios ex Megara procreatos cum duobus Iphicli natis in ignem conjicit, ibid. hinc se exilio mancipat, ibid. expiatur à Thestio, ibid. Delphos profectus sciscitatur, quo habitatum ire debeat, ib. hoc tempore per Pythiam Hercules primum vocatur, ibid. Alcides antea semper appellari solitus, ibid. Tirynche se habitaturum ex Pythia intelligit, ibid.
- Tirynthem commigrat, ib. quicquid ab Eurytheo jubetur, facit, ib. in leonem Nemeum contendens, Cleonas pervenit, 100. leonem interficit, ib. humeris impositum Mycenae portat, ibid. Jovi servatori sacra peragit, ibid.
- Iolai opem contra Hydram implorat, 102.
- cervam Dianae sacram interficere nolens annum totum persequitur, 103. tandem cum amnem Ladonem tranatura esset, sagitta percutit, ib. & capram humerisque impositam auferte vult, ibid.
- Chironis genu telo vulnerat immedicabiliter, 105. Hercules ad apri venationem contendit, ib. & eum victum Mycenis infest, ibid.
- Eurytionem centaurum obtruncat, 107. Symphalides aves fugate jubet, ibid.
- Volonum multitudine stipatus ad Diomedem navigat, 109. perdomitis equarum Diomedis custodibus, eas ad mare abigit, ib. Bistonibus eas ipsi eripere parantibus, equas Abdero custodiendas committit, 109. Bistonibus devictis & Diomede occiso reliquos in fugam agit, 110. Abdero urbe condita, equus abactus Eurytheo tradit, ibid.
- ad Hippolytæ cingulum capendum mittitur, ibid.
- Hippolyten necat, 112. Zonam ei aufert, ib. reliquis devictis renavigat, ib. Trojam appellit, ibid.
- se Hesionem salvam conservaturum promittit, 113.
- cerum occidit & Hesionem conservat, ib. excidium Trojæ minatus Aenum appellit, ib. à Poltye hospitio excipitur, ib. inter navigandum Sarpedonem interficit, 113.
- Proiei filios interemit, ibid.
- ad Geryonæ boves concedit, 114. per Europam transiens monstra multa prætergreditur, ib. in Lybiam trajicit, ib. per Tarsellum iter facit, ib. columnas duas in Europæ Libyæque finibus oppositas constituit, ib. solis radiis calefactus, arcum in illummet ipsum intendere non erubuit, ibid, 115.
- poculo aureo Oceanum trajicit, ibid. Erytheam advehitur, ibid. in Arbanthe monte pernoctat, ibid. canem clava percutit. Bubulcum item Eurytionis cani opem ferentem occidit, ibid.
- Tarsellum tranat, ibid. poculum aureum reddit Soli, ib. d. Abderam transgressus in Libyam pervenit, ib. Aebionem & Dercynum perimit, ib. per Tyrrheniam iter habet, ib. taurum amissum quatit, ibid. invenit eum inter Eycis armenta indeque reposcit, 116. Erycem iter victum tandem perimit, ibid. taurum receptum cum bobus aliis in mare Ionium reducit, ibid. collectis

collectis bobus Strymonem lapidibus opplet, & non navigabilem facit, ibid. traductas boves Eurytheo dat, ibid. ad Echedorum amnem pervenit, 117. à Cygno ad certamen singulare provocatur, ib. Aurum perimit, 118. à Libya Ægyptum peragrat, ib. comprehensus ad aram trahitur mactandus, 119. vinculis ruptis Busrin & filium ejus necat, ibid. Asia percurfa Thermyras appellit, ibid. in Arabiam pervadit, 119. Emathionem necat, ibid. facto per Libyam itinere ad mare exitum navigat, ib. Ibi Scypho sumptio in obiectam continentem navigat, ib. — Nereum comprehensum ligat, 118. cum non prius dimittit, quàm ubi Hesperides, & mala illarum aurea sunt, edoceatur, ibid. — Prometheus liberat à Caucaso, ad Jovem reducit, 119. — pro Atlante cælum sustinet, 120. diis sustinere nolens, cesticili capiti imponendum facere se velle fingens, taci ut à Cœli sustinendi onere per Atlantem liberetur, ibid. — aurea Hesperidum poma tria per Atlantem humi deposita aufert, ibid. vel ut alii. ea draconi czlo ablata Eurytheo donat, ibid. quæ ipsi per Eurytheum reddita dat Minervæ, ibid. — Eleusinem ad Eumolpum descendit ut sacris Cereris per eum initiatur, 121. à quibus ut indignus repellitur, ibid. tandem expiatus admittitur, ibid. inde ad Tænarum accedit, ib. penetrat ad inferos, ib. in Gorgonem gladium stringit, ib. in domo Plutonis Theseum & Pirithoum offendit, ibid. Theseum ibi manu prehensum excitat, 122. Pirithoum frustra in vitam revocare nititur, ibid. Sanguinem animabus præbiturus unam è bubus Plutonis jugulat, ibid. Meænetum Plutonis bubulcum modis indignis tractat, ibid. Cerberum à

Plutone deposcit, ib. oblinet canem, eumq; ad Eurytheum adducit, 123. & ad inferna reducit, ibid. Thebas reversus Megaram Iolao dat conjugem, 123. Iphitum in bubus amissis querendis juvat, 124. templum Delphicum spoliare vult, ib. avestro tripode zdem oracularem sibi propriam construere, 125. venditur, ib. Omphalz serviens Cercopas captos in vincula conjicit, ibid. Syzum cum Xenodice filia interficit, ibid. — ad Dolichen insulam delatus Icarî corpus humat, ibid. Hercules ad Ilîo classem reducit, 128. fœda tempestate per Junonem affigitur, ib. ad insulam Co navigans lapidum iactu per Coos in portum appellere prohibetur, ib. sed ille insulam vi capit, ib. Eurypylum perimit, ib. per Chalcodonem vulneratus ope Jovis salvus evadit, ibid. Co devastata Phlegram adit, ibid. ibi cum diis gigantes debellat, ib. in Augeam bellum mover, ibid. — in morbum incidit, 129. cum Molionidis inducias facit, ibid. — Certamen Olympicum instituit, ib. aram Pelopi, & diis duodecim excitat, ibid. — Elidem capit, 129. adversus Pylum castra mover, ib. expugnat, 130. Periclymenum Neleumq; cum liberis Nesso excepto interficit, ib. Plutoni Pyliis opitulantiem vulnerat, ib. Pylo vastata in Lacedæmonem bellum gerit, ibid. — Cepheû adversus Lacedæmonios bello vexandos sibi socium cupit, 130. Czto Hippocoonte, & filiis ejus in servitutem redactis Tyndareo Lacedæmonem subdit, 131. Tegeam transiens Augem non agni à viriat, ib. Calydonè profectus Deianeirâ perit in conjugem, 131. luctatus hujus rei causa cum Acheloo in tauri transformato, ei cornu unum persequit, ib. Deianiram accipit, ib. Acheloo

- Acheloo cornu reddit, *ibid.*, loco
 ejus Amalthez cornu recipit, *ibid.*
 — in exilium abiens Trachinem ad
 Ceycem se confert, 133. cum Dei-
 anira uxore ad Evenum amnem
 venit, *ibid.*. Nessum centaurum ibi
 offendit, *ibid.*
 — bovem integrum devorat, 134.
 — à Ceyce hospitio excipitur, *ibid.*
 — Dryopas debellat, *ibid.*
 — per Itonem iter facit, 134.
 — Aegimio se belli socium ad-
 jungit, 134.
 — Coronum perimit & Aegimio
 regni fines omnes liberos reddit,
 135.
 — Laogoram obruncat, *ibid.*
 — à Cygno ad cetramen singulare
 provocatur, *ibid.*
 — Cygnum interficit, *ibid.*
 — Orchomenum pervenit, *ibid.*
 — Amyntorem vitâ privat, *ibid.*
 — Jovis Cenzi aram constituit, 136.
 — sacrificat, *ibid.*
 — ægrotans navi Trachinem adve-
 hitur, *ibid.*
 — inter Deos relatus, 139.
 — Hippocoontem & liberos ejus
 interimit, 200.
 Hermione Menelai ex Helena filia,
 203.
 Hermochares, 405.
 Hermes, 75.
 Hero, 362, 384.
 Herodotus, 51, 167.
 Herse, 223.
 Hesione, 77.
 — Laomedontis filia, 113, 187.
 — saxis alligata ceto devoranda
 proponitur, *ibid.*
 — Laomedontis filia Telamoni per
 Herculem datur uxor, 127.
 Helene, 208.
 Hesperides, 117.
 Hesychee, 138.
 Hetturia, 60.
 Hiacynthus, 236.
 — Lacedæmone Athenas commi-
 grat, *ibid.*
- Hiclaon, 384, 409.
 Hierax, 70, 409.
 Hieromneme Simœntis filia, 106.
 Himerzi, 287.
 Hippalmus Penelei pater, 50.
 Hippasus pater Astoris, 49, 422.
 — Ceycis filius, 136.
 Hippeus, 137.
 Hippocles, 372.
 Hippocoon cæditur, 130.
 — Icarionem & Tyndareum Lace-
 dæmone ejicit, 199.
 Hippocoon, *ibid.*
 Hippocoontidæ puerum Licymnii
 filium, quod lapide canem, qui
 Herculem mordere voluerat pe-
 tiisset, interficiunt loris, 130. hunc
 bello per Herculem molestantur,
 129.
 Hippocorystes, 76.
 Hippocrates, 139.
 Hippodamas, 24.
 Hippodamia, 74, 416.
 — Oenomai filia, 83.
 Hippodice, 76.
 Hippodrome, 133.
 Hippolyta, 467.
 Hippolyte, 110.
 — Amazonum regina, *ibid.*
 — ad Herculem sponte profecta
 Zonam se ei daturam promittit,
 112.
 Hippolytus, 74, 198.
 Hippomedon, 174, 337.
 Hippomedusa, 74.
 Hippomenes, 193.
 Hipponome, 89. Menæcei filia, *ibid.*
 Hipponoë, 6.
 Hipponous, 33, 174, 211.
 Hipponus Triballi filius, 444.
 Hippostratus Amaryncei filius, 33.
 Hippotes Phylantis Antiochi ex
 Hercule nati filius, 143.
 Hippotes solum vendere cogitur, *ibid.*
 Hippothoe, 6, 42, 89.
 Hippothous, 74, 200, 211.
 Hippotus, 183.
 Hippozygus, 139.
 Historia de excrcatione Tiresiz va-
 ria, 177.

Historia de Palladio. 107.
 Homerus. 9. 78. 81. 167.
 Hominem animal illud per Sphingem
 ænigmatice propositum ait esse
 Oedipus. 171.
 Homines è formicis facti. 230.
 Homolippus. 138.
 Homolois porta Thebana. 176.
 Horz Jovis ex Themide filius. 7.
 Horus. 188.
 Hyacinthus Veneris ex Adonidis
 compressu filius. 2. Apollinis ama-
 sus. *ibid.* & 197.
 Hyacinthus ab Apolline iavio occi-
 ditur. 8.
 Hyades stellæ è nymphis factæ. 159.
 Hydra Lernæ copiose descripta 101.
 Hylas Thiodomantis filius. 51. Her-
 culis amatus. *ibid.* aquatum e-
 missus ob formam eximiam à
 nymphis rapitur. *ibid.*
 Hylæus. 31.
 — ab Atalanta perimitur. 192.
 Hyllus filiorum Deianiræ maximus.
 137.
 — Eurythem obtruncat. 140.
 — Iolen uxorem ducit. 141.
 — Delphos concedit quâ ratione
 Heraclidæ redire possint in Pele-
 ponneseum sciscitaturus. *ibid.*
 — Heraclidæ in Peleponnesum re-
 ducit. *ibid.*
 Hymæus. 199.
 Hymni. 313. 314.
 Hyperbius. 96.
 Hyperborei. 13. 117.
 Hyperboreus. 441.
 Hyperenor. 157.
 Hyperenor filius Apollinis. 194.
 Hyperion Cœli Tellurisque filius. 2.
 5. 21.
 Hyperipte. 76.
 Hyperlaus. 34.
 Hypermanestra. 18. 438.
 — nato filiarum Danaï maxima. 74.
 — per patrem Danaum Lynceus da-
 tur conjux. 76.
 Hyperphas. 171.
 Hypirychus. 212.

Hypseus. 38.
 Hypsirtus. 443.
 Hypsireon Milesius. 380.
 Hypsipylus. 384.
 Hypsipyle Theanris filia. 50.
 — per Jasonem comprimitur. *ibid.*
 — Lemnia. 175.
 — per mulieres Thebanas venditur.
ibid.
 — vitæ tuendæ gratia servit apud
 hycurgum. *ibid.*
 Hypsista porta Thebana. 176.
 Hyreus filius Apollinis. 194.
 Hyreus Nyctei & Lyci pater. *ibid.*
 Hyricus. 382.
 Hyrnero filia Temeni. 145.
 Hyrtacus. 209.

I.

Jaculum Cephalî inevitabile. 290.
 Jalmenus Martis filius. 202. vide
 Almenus.
 Iambe anus quædam. 14.
 Japetus Cœli c conjuge Tellure fili-
 us. 2. 5.
 Japyges. 265.
 Jardanus. 125.
 Jason Cererem deperit. 205.
 — vim facere volens fulmine ictus
 perit. *ibid.*
 — Jovis filius. 260. filius Argi. 310.
 Cyzicum occidit. 286. Amycum.
 323.
 Jason. 31.
 — Aelose natus. 47.
 — rei iusticiæ studiosus. 48.
 — Ananum amnem trajiciens al-
 terum in eo calceum amisit. *ibid.*
 — Argum fil. Phryxi invitat ad au-
 ream pellem. 48.
 — ad Actem contendit. 57.
 — pharmaco inunctus tauros per-
 domat. 58. occidit Spartos. *ibid.*
 — vellus aureum dat Pelix. 63. cum
 heroibus lectissimis in Isthmum
 navigat. 64. navem dedicat Nep-
 tuno.

- rune, ibid. monet Medeam. cogitet,
 quâ ratione injurias per Peliam
 illatas ulciscatur, ibid.
 — cum Medea Corinthum commi-
 grat, 64. per decennium totum
 fortunatè vivit, ib. dimissa Medea
 Glaucem ducit, ibid.
 Jasus, 191.
 — Argi ex Ismene filius, 69.
 Jasus, 68.
 Iberus, 311.
 Ibycus, 316.
 Icaria insula, 323.
 Icarion, 199.
 Icarion & Tyndareus Lacedæmone
 ejeti ad Thestium confugiunt, 200
 Icarus, 39, 197, 200.
 — sustibus enectus, 227.
 Icarus, 315.
 Icæraon, 208. v. Hicætaon.
 Ida nympa, 3. mons, 212. regio,
 253.
 Idæa, 205.
 Idæus, 191. Priami filius, 324.
 Idas Aphareï filius, 30. Neptuni fil.
 creditus, 197.
 — Clymeni, 369. Egypti, 76.
 Idas Misenen proficitur, 28.
 Idea per Phineum in uxorem ducta,
 231.
 Idmon vates ab apro percussus, 56.
 Idomene Pheretis filia, 42.
 — Abantis filia, 79.
 Idomeneus Deucalionis filius, 151.
 Idomeneus Priami fil. 211.
 Idyia Oceani filia, 57.
 Jelysus, 296.
 Ilaïra, 204.
 Ilaïra Philodices filia, 197.
 I'ebia, 346.
 Illissus amnis.
 Ilium ab Ilo, 207. 254. 347. 398.
 474.
 Illyrii bello infestant Enchelienfes,
 164. & Dorienfes, 471.
 Illyris, 354.
 Illyrius Cadmi fil. 164.
 Ilus, 206.
 — sine liberis extinctus, ibid.
 — Trois & Callirhoës filius, 206.
 — in Phrygiam pervenit, ibid.
 — in Phrygia palestra vincit, 207.
 — in Phrygia per regem pue-
 ris quinquaginta, puellis totidem
 donatur, 207.
 — Eurydicen uxorem ducit, 208.
 Ilithya, 7.
 Imago Herculis impiè effusa, 126.
 eadem per eundem lapide noctu
 percussa, ibid.
 Imber aureus, 83.
 Imbrus, 75.
 Imeusimus, 200.
 Impietas filiorum Deucalionis effe-
 cit, ut diluvium tempore ejus esset,
 189.
 Inachus ex Oceano & Tethye
 gignitur, 69.
 — Argivorum fluvius ab Inachæ
 nominatus, 67.
 — Philodices pater, 197.
 Indi, 161.
 India, 162.
 Ino Melicertam filium secum in
 mare deiecit, 37.
 — Athamantis post Nephelen
 mortuam uxor, 36.
 — Nephelen natus infidiatur, 35.
 mulieribus ut triticum torreat
 suadet, 36.
 — filia Cadmi, 158.
 — nubit Athamanti, 159.
 — Melicertam in ferventem lebetis
 aquam conjicit, 159.
 — cum perempto filio in maris
 profunda dehsit, 159.
 Insulg fortunatorum, 194.
 Io Argiva, 344.
 Io ex Iaso orta traditur, 69. vel ex
 Inacho, ibid.
 — ad Epaphum filium querendum
 accingit se, 71. Syriam penè uni-
 versam pervagatur, ibid. tandem
 Epapho filio invento in Aegyptum
 remeant, ibid.
 — ab Aegyptiis Isis appellatur, ib.
 Iobares Bellerophonem ad Chima-
 ram extinguendam mittit, 81.
 — Bellerophonem

- Bellerophonæ præstantiam miratus literas Proeti ei ostendit, 82.
 rogat ut secum maneat, 82. Philo.
 noen filiam ei dat uxorem, ibid.
 regni successorem constituit, ibid.
 Iocasta, 168.
 — laqueo sibi collum frangit, 171.
 Iolaus filius Iphicli, 98.
 Iolans auriga, 101.
 Iolcus, 31.
 Iolcus urbs, 42.
 — per Pelcum expugnatur, 319.
 Iole Haryti filia, 123.
 — capta abducitur, 136.
 Ion, 14, 167.
 Iones ab Ione vocati, 24, 244, 295, 366
 Ionia, 358.
 Ioniam mare, 346.
 Ionium, 348.
 Joppe, 283.
 Jovis sanguis, 441.
 Iphianassa, 78.
 Iphicles Amphitryonis filius, 31.
 Iphiclus, 28.
 — Hercules frater, 131.
 — Thestii filius, 50.
 — Proteulai pater, 202.
 Iphidamas filius Busiridis, 119.
 Iphigenia, 318, 326, 455.
 Iphimedia Triopis filia, 25.
 Iphimedia per Neptunum compressa
 geminos parit, 25.
 Iphimedes, 140.
 Iphimedusa, 74.
 Iphinoe, 78.
 — fil. Proeti nam maxima moritur, 80
 Iphis, 138.
 — Alestoris filius, 173.
 Iphirus, 101.
 Iphius, 175.
 Irene Jovis ex Themide filia, 7.
 Iris, 6.
 Iritus Nauboli filius, 50.
 Irus, 471.
 Irus Borotius, 324.
 Issa, 6.
 Ius Aegyptiis. Cere. Græc. 71.
 Ischyri Elati fil. 158.
 Ismarus Hippomedontem prosternit,
 179.
 — mortuus, 132.
 Ismene Asopi filia, 69.
 Ismene, 171.
 Ismenus, 167, 213.
 Issa, 327.
 Issicum bellum, 320.
 Ister, 74.
 Isthmus, 109, 126.
 Isthmus Corinthiorum per sinu in-
 fessus, 238.
 Italia, 246, 356, 358, 420, 450.
 Iton, 135.
 Ityr, 423.
 — trucidatus & elixatus per Proe-
 nen Tercio patri datur edendus, 228
 Julitz, 406.
 Juno, 310, 317 334, 336, 414, 436, 458.
 — per Saturnum devoratur, 3.
 — circa concubitum parit Vulcanum, 9.
 — Latonam à Jove compressam
 per totum mundum infectatur, 10.
 — Siden ad inferos detrudit, 12.
 — Acræa, 65.
 — Inonem in buclam candidam
 convertit, 69.
 — vaccam à Jove deposcit, ibid.
 acceptam Argo Panopis custodi-
 endam tradit, ibid.
 — bovem æstivo concitat, 70.
 — precatur Curetes ut Epa-
 phum occulant, 71.
 — dracones duos magnitudinis in-
 usitate mittit in lectum Herculis
 ad perdendum eum, 94.
 — sumit Amazonum unius formam,
 112. nunciat Hippolyten ab Her-
 cule & sociis ejus rapti, ibid.
 — Hesperidum mala suis in
 nuptiis Jovi munerata est, 117.
 — Herculi furdam immittit tempe-
 ratem, 128. hinc per Jovem
 suspenditur ex Olympo, ibid.
 — Thebanis Sphinxem immittit, 171
 Juno Tircenam luminum usu privat, 135
 15.
 — Dianæ persuadet ut Calistionem
 tanquam urisam configat, 190.
 Junx, 422
 Jupiter in anro Dictæo per Rheam
 eductus in lucem, 3. C — Julia

- iustis ætatis Metin socium capit, *ibid.*
- adversus Saturnum & Titanas bellum gerit, 4.
- fratres per Saturnum patrem in carcerem coniectos liberat, *ibid.*
- per Cyclopes tonitru donatur, *ibid.*
- fit rex Cœli, *ibid.*
- Menœcium in bello Tiranico in Tartarum detrudit, 5.
- aquam Stygis de scopulo per inferorum loca fluentem jurisjurandi religione decorat, *ib.*
- sibi Junonem connubio jungit, 7.
- multis cum immortalibus tum mortalibus mulieribus miscetur, 7.
- Theridi miscetur, 9.
- Thetidem gravidatam prius quàm pariat absorbet, 10.
- adjuvat Plutonium ad Proserpinam rapiendam, 13.
- imperat Plutoni ut Proserpinam remittat, 15.
- Typhonem eminus conspicatus fulmine percutit, 20. cominus autem illum falce adamantinâ deterruit, *ibid.* ad Casium usque persequitur, *ibid.*
- Typhonem ad Nyfam usque persequitur, *ibid.*
- Vulcano Prometheum ad montem Caucasum religandum tradit, 21.
- imbris largè effusus pariem Græciæ maximam cooperuit, 22.
- Phryxius, 23.
- Phryxius, 37.
- Salmonæum fulmine extinguit, 40.
- facit ut Argonautæ errent, 60.
- irascitur cum illis ob Absyrti mortem, *ibid.*
- Nioben primam mortalium init 68.
- Ionem Junonis Sacerdotio decoraram viriat, 69.
- Jupiter Cureræ occidit, 71.
- in imbrem aureum mutatus per

- impluvium in Danaes sinum delapsus cum ea concumbit, 83.
- ad Alcmenen contendit, 94. mutatus in formam Amphitryonis cum Alcmenæ concumbit, *ibid.*
- Servator, 100.
- Herculem & Apollinem de Tripode pugnabres fulmine dirimit, 125.
- Junonem ex Olympo suspendit, 128.
- Cenzus, 136.
- Europæ amore captus in taurum mutat se, & per mare Rhodium navigat, 147, 148.
- Europam per mare avehit in Cretam, *ibid.*
- Europam in Creta comprimit, *ibid.*
- Sarpedoni vitam trium ætatum concedit, 49.
- Atabyrius, 152.
- ardens Semelem cum ea clam Junone concumbit, 158.
- partum Semeles semestrem ex igne medio abreptum femori insat, 158.
- Dionysum gignit, *ibid.* edoque Mercurio tradit, 159.
- Dionysum in hœdum transformat, *ibid.*
- init Antiopen, 165.
- Tiresiæ pro luminibus adaptis vaticinandi scientiam concedit, 178.
- Capaneum fulmine perimit, 179.
- Amphiaræum immortalitate donavit, 180.
- hominis mercenarii formâ accepta ad filios Lycaonis, ut de impietate eorum cognoscat, accedit, 188.
- Lycaonem & filios ejus omnes excepto natu minimo fulmine extinguit, 189.
- à filiis Lycaonis invitatur, 188.
- Calistonem invitam subigit, 189.
- in Dianam vel Apollinem mutatus, *ibid.*

— Calistonem

- Calisthem vertit in ursam, 190.
- Atlantidas aliquas compressit, 194.
- Mercurium suum & aliorum deorum nuncium facit, 196.
- ex Taygete Lacedæmonem procreat, *ibid.*
- Apollinem in Tartarum deiecere vult, 199.
- in cygnum versus cum Leda cocumbit, 201.
- in cygnum versus Nemesein inicit, *ibid.*
- Idam fulminat, 215.
- Aegidem opponit Palladi Mineræ, 208.
- Aeginum rapit, 213.
- Aeginum comprimit, *ibid.*
- Neptunum & Minervam contendentes pacat, 222.
- deceptor, 283.
- Typhonem occidit, 457.
- Jurjurandum amantium irritum est, 28.
- Isios, 31.

L.

- L**æda, inde 200, 23.
- Labdacus Polydori ex Nyctæide filius, 164.
- senectus eadem quæ Pentheus, post eum occumbit, 165.
- bello infestatus, 228.
- Labyrinthus domicilium fuit ob multiplices viarum ambages, occultus & recursus, hominem fallens, 15.
- à Dædalo constructus, *ib.* 205.
- Læa Amaltheæ, 3.
- Lacedæmon ab Hercule bello impetratur, 130.
- Regio à Jovis filio Lacedæmone dicta, 195, 298, 309.
- Lacedæmonii, 295.
- Lachesis, 7.
- Læonia, 374.
- Lædon amnis, 103.

- Laertes Arcesii filius, 49.
- Ulyssis pater, 202.
- Lælaps in lapidem cum vulpe, quam persequitur, convertitur, 93.
- Cephalæ canis celerissimus, 230.
- Lais, 305.
- Laius filius Labdaci anniculus, 164, 440.
- fugatus, 166.
- in Peloponneso per Pelopen hospitio excipitur, *ibid.*
- regnum accipit, 168.
- uxorem ducit Jocastam vel Epicastam, *ibid.*
- per Damasum atum sepelitur, 169.
- Lamia fera, 419.
- Lampon, 208.
- Lamprus Pandionis filius, 437.
- Lampus, 75.
- Laomene, 138.
- Laodamas Eteoclis filius, 182.
- Aegialeum necat, *ibid.*
- Laodamia Bellerophonis filia, 148.
- Laodice Phoronei uxor, 67.
- filia Cinyræ, 190.
- Laodice Hecubæ filia, 211, 376.
- Laodocus, 27, 211.
- jaculo vincit in Nemeo certamine, 196.
- Laogoras Dryopum rex, 135.
- vir petulans & improbus, *ibid.*
- cum filiis suis in Apollinis luo epulans occiditur, *ibid.*
- Lapitharum adversus Ægimium socius, *ibid.*
- Laogore, 135.
- Laici populi dicti sunt tanquam lapides, 23.
- Laomedon Herculi equas, quas promiserat, non dat, 113. v. 324.
- Oicleum pugnantem interficit, 126.
- Ili ex Eurydice filius, 208.
- Laothoe, 138.
- Laphria, 476.
- Lapides per Deucalionem missi faciem virorum trahunt, 23.
- Lapis fasciis involutus à Saturno devoratur, 4.

- Lapitha Carneus, 438.
 Lapithæ, 104.
 Lapithæ Aegimium infestant, 134.
 Larissæ, 88.
 Latinus Italorum rex, 246.
 Latona, 5, 442. ejus sanum, 437.
 — Dianam & Apollinem in
 Niobes liberos irritat, 166.
 Lædæ Eteoclem per offert, 179.
 Leanira Amyclæ filia, 190.
 Leæchus filius Athamantis, 36.
 — à patre Athamante furis percussio
 perimitur sagittâ, 37.
 — filius Athamantis natu major, 159.
 Leda Thestii Aetoli filia, 200.
 — ovum per Nemefin ex Jovis con-
 cubitu partum in arcam reponit,
 201.
 Legari Ergini à Thebanis tributum
 exactum, 97.
 — Atheniensem ad Minoem mis-
 it, 236.
 Leitus Alestoris filius, 50.
 Leitus Penelei pater, 202.
 Lelas, 432.
 Lelegés, 37.
 Lelex Euorix filius, 196.
 Lemnæ, 50.
 Lemnos, 334.
 Leo Cithæroneus, 96. è Cithærone
 imperum faciens Amphitryonis &
 Thestii boves dissipat. ibid.
 — Nemeus per Herculem con-
 fiscitur, 100 invulnerabilis, ibid.
 Leodamas, 289.
 Leonte Helena, 318.
 Leophonte, 27.
 Leon, 188.
 Leonæus Coroni filius, 202.
 Lepæus, 328.
 Lerna, 76.
 Lerna palus, 101.
 Lerus Insula, 408.
 Leuca, 37.
 Leuce Insula, 456.
 Leucippa, 310.
 Leucippe, 364.
 Leucippus, 39, 139.
 Leucomas Gnolius, 3, 6.
 Leucone, 364.
 Leucopetra, 337.
 Leucopæus, 29.
 Leucophrya Mandrolyti filia, 353.
 Leucorhæa, 273.
 Libanus mons, 466.
 Libethri, 291.
 Libya Epaphi ex Memphide filia, 71.
 — ab hac pars terræ una Libya vocata
 est, ibid.
 Licentia Scommatum in Thesmo-
 phoriis unde nata sit, 14.
 Lichas per Herculem à Boeotia in
 Euboicum mare præcepta dejicitur,
 136.
 Licymnius, 91.
 — puer adhuc admodum
 servatur incolumis, ibid.
 — occiditur, 141.
 Ligyron qui & Achilles, 219.
 Lilybaum, 53.
 Limnorea, 6.
 Lindus, 296.
 Lingua Philomelæ desecta, 229.
 Linus Orphei frater, 95. citharâ per-
 cussus ab Hercule interit, ibid.
 — Apollinis filius, 258, 259.
 Littus Aeniense, 113.
 Livius, 41.
 Lixus, 75.
 Loca extra Isthmum & Peleponne-
 sum vi aquarum contestata, 12.
 Locri, 257.
 Locri Epicnemædii, 133.
 Locri, 63, 221.
 Locrus Phæaciæ, 246.
 Locus Tomi appellatus, 59.
 Louis fluvius, 270.
 Lucifer, 25.
 Lucina, 458.
 Lucius Hermioneus, 315.
 — Phoronei filius.
 Lucus Mycenæus, 70.
 Lucus Apollinis, 135.
 — Enmenidum, 171.
 — Palladis, 190.
 — Jovis, 193.
 Ludæ Isthmici tertio celebrati, 129.
 Luna, 5.

Lena Endymionem flagrantissime
deperit, 26.

Lercus Phoronei filius, 345.

Lybia, 61, 72, 114, 117.

Lycæon Cyllenes Nymphæ filius, 187.

— Arcadibus imperans è multis
uoribus filiorum quinquaginta
factus est pater, 187.

Lycrus, 449.

Lycia, 78.

Lycii, 351.

Lycomedes, 220.

Lycos, 200.

Lycopus, 34.

Lycomas, 28.

Lycorgus Arcas, 30.

— ex Pronacte natus, 46.

— Circa Nemeam habitavit, ibid.

— Ancæ pater, 49.

Lycurgus, 119.

— Dryantis filius, rex Edonorum,
162.

— per Dionysum in furorem actus,
ibid.

— Dryantem filium securi percus-
sum interfecit, ibid.

— respuit ubi corporis sui
extrema præcidit, 162.

— in montem Pangæum abductus
in vincula conficitur, ibid.

— Dionysii voto equis laniatus
occumbit, ibid.

Lycargus Rex Nemeæ, 175.

— Alci & Næaræ filius, 190.

— per medicamenta in vitam
ex morte revocatus, 198.

Lycus Mariandynorum Rex, 36.

— à Thebanis imperator belli
declaratur, 165.

— post annum imperii vigesi-
mum obtruncatur, ibid.

— Sicyonem capit, 165.

— Epopeum interfecit, ibid.

— Antiopen captivam abducit, ibid.

Lycus ex Hyreo & Nympha Clonia
natus, 194.

— Antiopen in vinculis torquet, 166

— Nyctei frater, 164.

Lycus Dascyli filius, 111.

— à filiis suis occiditur, 166.

— Agaven uxorem ducit, 74.

Lycus Neptuni fil. in insulas fortun-
atas mittitur, 194.

Lydi, 115.

Lydia, 393, 413.

Lynceus Apharci filius, 30.

Lynceus post Danaum Argis domi-
natur, 77. Abanem ex Hyperm-
nestra gignit, ibid.

Lynceus tantis oculorum perspicaci-
tate fuit, ut etiam sub terra laren-
tia pervidisse dicatur, 197.

— ex Apharco & Arene natus, ibid.

Lynceus Herculis fil. 138.

Lyra per Mercurium primum inven-
ta, 195.

Lyrus sine liberis decedit, 206.

Lyria, 145.

Lyriana, 6.

Lyridice Pelopis filia, 89.

Lyridice, 138.

Lyrimache, 45, 211.

Lyrimachus, 90.

Lyippe, 78.

Lyippus, 138.

Lytes, 137.

Lythous, 211.

Lyza, 216.

M.

Macæus, 188.

Macednus, ibid.

Macedone, 290.

Maces, 337.

Machaon Æsculapii filius, 202.

Mxnades, 8.

Mxnalus, 188.

— filius Lycaonis, 187.

— Atalanta pater juxta quosdā, 188.

Meon, 176.

Mera canis, 217.

Mera Erasini filia, 455.

Magnes, 24.

— Acoli filius Naidem Nympham
ducit uxorem, 39

Magnesia, 209 unde dicta, 449.

Mais, 190, 194.

— per Jovem in antro Cyllenes
vitiata Mercurium parit, 194.

Mala aurea Hesperidum Hercules
petit, 117.

— ut piam collocari religiosum erat,
120.

Malea mons, 104.

Mandrolis, 353.

Manes dii, 1. 6.

Mantinus, 188.

Manro filia Tiresia, 183.

Manus Typhonis altera ad Hesperum,
altera ad Orientem pertingebat,
19.

Marathon, 109.

Mare Siculum, 21.

Mariandyni, 56.

Marpessa, 28.

Mars per Ephialtem & Otum in
vincula conjicitur, 26.

— Ascalaphi pater & Jalmeni, 50,
202.

— sententiam deorum duodecim in
Ariopago contra Neptunum abso-
lutus, 223.

Marses, 139.

Marsyas Olympi filius, 18. tibia
invenit, ibid.

— Apollinem de musica provocat,
ibid.

— ab Apolline devictus, 12.

— è Pini ramo suspenditur per
Apollinem, ibid.

Massilia, 358, 361.

Matri Thebanus, 213.

Mecisteus, 46, 175, 188.

— Euryali pater, ibid.

Medea cum Theide de pulchritudine
certat, 323.

Medea Jasonem perditè amat, 57.
Aetæ filia, ibid. Idyia matre nata,
ibid.

— Jasonem adjuvat in tauris per-
domandis, ibid. pharmacum ei
suppeditat, 58.

— fratrem Absyrtum iugulat, 59.

— Jasoni conjugatur, 61.

— Relix filias, ut patrem necent

elixerentque suadendo iaducit, 64.

— arietem in frustra concisum elixe-
túmque agnum reddit, ibid.

— Jasonis uxori pepium veneno
infectum mittit, quos ex Jasone
filios habet trucidat: curru dra-
conum alarum conscendit; in
eo profugit Athenas: filios infan-
tes adhuc, in fuga ista, ante Aetæ
Junonis aram supplices reliquit:
Athenis Aegeo nupta Medam
gignit: cum filio Medo Athenis
ejicitur: nulli suorum cognita
Colchos remeare: Aetæ patris reg-
num, ex quo ejectus est, recuperat:
65, 66.

Medicasta, 211.

Medus Medæ ex Aegeo filius: mag-
num apud barbaros imperium na-
ciscitur: Mediam vocat regionem
sibi subiectam, bellum inferens
Indis moritur, 65.

Medusa, 85, 90, 121, 211. hæc Gor-
gonum sola mortalis est, ib.

Megastor, 433.

Megamède Arnei filia, 96.

Meganira Croconis filia, 190, 419.

Megapenthes, 80.

— Proeti filius, 88. Aggiverum regno
præficitur, 89.

Megara Creontis filia, 139.

— per Minoem subversa, 236.

Megara filia fuit Corti, 2.

Megaraeus Hippomenis filius, 235.

Meges Phylei filius, 102.

Megestarus Thanaces pater, 223.

Melaneus Dryopum Rex, 410.

Melanion, 175, 191.

— Atalanzæ amore inflammatur,
192.

— mala aurea à Venere accepta
objicit Atalanzæ, ut iis colligendis
intenta cursus obliviscatur, 193.

— Atalanzæ conjugio potitur, ibid.

— in luo Jovis coeuntes in leones
mutantur, 193.

Melampus, 42. voces avium intelli-
git, 43. quæ per eas futura edoce-
tur, mortalibus prædicat, 43. vari-

cinari

- cinari quoque per haruspicinam
scit, ibid.
- boves Iphicli Pylum perducit,
45.
- Amythaonis filius, 79.
- Vares insignis, 79. rationem po-
tionandi & expurgandi primus
invenit, 79. virginibus Proeti fu-
rentibus sanitatem pollicetur, 79.
- curat Proeti filias furentes, ibid.
- Melanippus, 324.
- Melanippus capite obruncatus, 180.
- Novissimus Astaci filius Tydeum
in ventre percutit, 179.
- Melanrhides Bacchus, 283.
- Melanrii scopuli, 61.
- Melas, 29, 34, 37.
- Melas Licymnii filius, 136.
- Meleager, 29, 121. Naturæ fuit in-
vulnerabilis, 30.
- Thestii liberos obruncat, 32.
- Contrahescit, ibid.
- quosdam è Thestii liberis occidit,
ibid.
- Oenei filius, 49.
- Melibora, 167.
- Oceani filia, 187.
- Melicerta, 36.
- Melegonis Insula, 347.
- Melie, 6.
- Melienses, 135, 289, 446.
- Melilotus, 323.
- Meline, 138.
- Melissa Oceani filia, 67.
- Melissus, 372.
- Melira; Erasini filia, 475.
- Melirenses, 431.
- Melius, 211.
- Melpomene, 7.
- Memnon, 209.
- Memphis Nili filia, 71. ab ea Mem-
phis urbs vocata est, ibid.
- Menachus, 75.
- Menippides, 138.
- Menæceus, 168.
- Menæceus ebrius cum uxore con-
cumbit, ibid.
- semetipsum mæstat ante portas,
179.
- Menæctius à Jove in Tartarum mis-
sus, 5.
- Menæctius Astoris filius, 49.
- Menæctius Patrocli pater, 202.
- boum Plutonis custos, 115. cum
Hercule propter boves abactas
pugnam conferens sagittâ perfo-
ditur & interit, ibid.
- Ceurhonymi filius, 122. precibus
Proserpinæ servatur, ibid.
- Menedemus Eleensis Buneæ filius,
327.
- Meneclaus, 153.
- Atrei filius, 202.
- Menelaus cum Helenâ Tauros pro-
fectus, 318. cum raperetur Helena
fuit in Creta, 325.
- à Tyndareo Helenæ sponsus de-
claratur, 203.
- ex Helena Hermionen gignit, ib.
- regno Spartano præfectus, 205.
- Menippa Orionis filia, 452.
- Mentor, 138, 140.
- Mercurius Hippolytum conficit, 18.
- ad Deucalionem missus à Jove,
23.
- Martem furto è vinculis eripit
26.
- pater Euryti, 49.
- Argiphontes appellatus, 70.
- Herculem vendit, 125.
- Mercurius fur, 434.
- Admeti boves abigit, 449.
- Apemosynes amoris correptus
eam vitiat, 153.
- Dionysum ad Junonem & Atha-
mantem affert, 159.
- Amphioni lyram donat, 166.
- Jovis è Maia filius, 194.
- adhuc vagiens in cunis, inde
erumpit, ibid.
- Pieriam pervadit Apollinisque
boves clam abigit, ibid.
- boum Apollinis, quas Pylum
abducebat, pedibus calceos induc-
bat, ne vestigia earum depheea-
derentur, ibid.
- boum Apollinis in speculo ab-
sconditarum duas immolat, earum

- coria scopulis affigit, & viscera earum partim tosta, partim elixa edit, 195.
- in Cyllenen proficiscitur, ibid.
 - ante ostium antii in quo boves Apollinis absconderat testudinem invenit, ibid.
 - testudini purgaræ nervos ex bo-um macta:arum intestinis confectos inducit, ibid.
 - rationem carniū torrendarum primus invenit, ibid.
 - lyram primus invenit, ibid.
 - fasciis adhuc involutus de bobus abactis per Apollinem accusatur apud Maiam matrem, ibid.
 - boves Apollini reddere non vult, licet per Jovem patrem id facere jubeatur, ibid.
 - Apollini donat lyram, 196.
 - pascens boves fistulam compingit, ibid.
 - Jovis reliquorūque deorum nuncius per Jovem fit, ibid.
- Mérmerus Medæ ex Jafone filius, 65.
- Merope Oenopionis filia, 12.
- Atlantis filia, 38, 199. 209.
- Merope Crespionis uxor invita ducitur à Polyphonte, 145. filium tertium patris suo ipsius alendum tradit, 146.
- Merops Aefaci avus maternus, 210.
- Messana, 287.
- Messapii, 407.
- Messena, 39.
- Messenii, 30.
- Mestor, 19, ibid. 211.
- Meta Aegei uxor, 294.
- Metanira Celei conjux, 15.
- Metarme Pygmalionis filia, 223.
- Metrodusa Eupalani filia, 233.
- Meriocha, 452.
- Merion, 219.
- Metionides, 203.
- Mentis Oceanii filia Jovis socia, 4.
- Saturno pharvacum bibendum propinat, ibid.
- Merope fluvii Ladonis filia, 212.
- Midas, 243.
- Midea mulier Phrygia, 90.
- Pelopis filius per Sthenelum commendatur, 92.
- Milesi, 318, 362, 378.
- Miletus puer à filiis Asterionis perditè amatur, 149.
- filius Apollinis & Areæ, 149.
- Acacallidæ, 149.
- in Sarpedonis amorem benevolentiamque inclinatur, ibid.
 - in Cariam appellatur ibique urbem conditam de suo nomine Miletum vocat, ibid.
- Miletus urbs, 318, 380.
- Minerva tibias abiecit quòd vultum deformem efficerent, 11. v. 332.
- Encelado fugienti Siciliam Insulam objicit, 18. pelle Pallantis de rasta corpus suum tegit, ibid.
 - expiat Danaidas, 76.
 - Herculi reddit poma Hesperidum per eum sibi donata, 120.
 - Cadmo regiam adornat, 157.
 - Cadmo Harmoniam dat uxorem ibid.
 - apud Tirionem educatur, 207.
 - post Neptunum in Attica comparet, 211.
 - Athenis de seipsa nomen imposuit, 122.
 - sibi arma conflare volens Vulcanum adit, 225.
 - Pudica & virgo virum non vult admittre, 226.
 - Erichthonium immortalem clam diis aliis facere student educat, ib.
 - Erichthonium in cista posuit Pandrolo Cecropis filia commendat, ib.
- Minyrides, 473.
- Minois filii, 111, 154.
- Mnos, 31, 93, 148.
- Neptuno taurum immolaturus, cum sibi ab eo mitti periret, 150.
 - taurum à Neptuno missum non immolat, sed eo ad armenta ducto, immolat alium, ibid. v. 366.
 - se Neptuno immolaturū promittit quicquid è mari apparuisset, 108.
 - Jovis ex Europa filius, 148.
- Miletum

- *Milem & Sarpedonem bello vincit*, 149.
- *Cum Rhadamantho iudex animarum apud inferos constituitur*, 150.
- *Cretam incolit, ibid.*
- *leges conscribit, ibid.*
- *Pasiphaen ducit uxorem, ibid.*
- *Cretæ regno prohibetur, ibid.*
- *Minotaurum intra labyrinthum conclusum custodiri jubet*, 151.
- *cum Procride concumbit*, 152.
- *cum mulieribus multis rem habet*, 230.
- *audita filii morte subitam è capite coronam abiecit*, 235.
- *in Faro Græciis sacra facit, ibid.*
- *classè Athenas oppugnat, ibid.*
- *Megareum interiecit, ibid.*
- *Megaris ponitur*, 236.
- *Scyllam pedibus vincit à puppe deiecit, & eam submergit, ibid.*
- *Athenas capere nequit, ibid.*
- *orat Jovem Athenienses puniat, ibid.*
- *Septem pueros totidemque puellas ab Atheniensibus Minotauro devorandos perit*, 237.
- Mnesthem Pereti filius*, 202.
- Minotaurus* (autino est vultu, cætera homo est), 151.
- *in Labyrintho conclusus*, 237.
- Minyas*, 191.
- Minyæus*, 167.
- Misma*, 451.
- Mnemosyne Cœli è Tellure filia*, 2, 421.
- Mnesticus*, 204.
- Mnestimache*, 107.
- Mnestra*, 75.
- Molione*, 129.
- Molionidæ copias Herculis ægrotantis ex insidiis aggrediuntur, ibid. & multos ex iis trucidant, ibid. trucidantur ab Hercule, ibid.*
- Molorchus pauper*, 100. *Herculem hospitio excipit, ibid. eidem hostiam immolare vult, ibid.*
- Molus*, 27, 154.
- Monomachia inter Herculem & Cygnum*, 117.
- Mons Artemisius*, 103.
- Montes Thessalici aquarum diluvii immunes*, 23.
- Mopsus*, 436.
- Mors Melæagri*, 31.
- Mors Ablyrti per Jovem vindicata*, 60.
- Morsimus Trachinius*, 308.
- Moyseus Hebræus*, 329.
- Mulciber in bovem*, 457.
- Mulier quæ mortuum Meleagrum deploans in aves commutatur*, 33.
- Mulieres Lemniæ Venerem nihili faciunt*, 93.
- Mulieres Lemniæ cum patres tum viros suos jugulant, ibid.*
- Munichus Dryantis filius*, 422.
- Munirus Acamanis filius*, 377.
- Musa Jovis ex Mnemosyna filia*, 7.
- *Tuamyrin cantu victum oculis & citharædica privant*, 9.
- Mycenæ*, 89, 90.
- Mycenæus lucus*, 70.
- Mygdon rex Amyci frater*, 111.
- Myiscus Ulyssis monitor*, 301.
- Myrmidon*, 25.
- Myrrha Thoantis Assyriorum regis filia*, 224.
- *irâ Veneris, amore patris corripitur, ibid.*
- *rogat deos ut nusquam compareat, ibid.*
- *per deos in arborem nominis istius mutatur, ibid.*
- Mythi*, 191. *Mysia*, 51, 191. *Candaule uxore*, 324.

N.

- N**is, 27, 75.
- *Nympha, sit uxor Magnæ*, 115, 39.
- Nanis Cæxi filia, arcem Cyro prodit*, 386.
- Narcissus*, 263.
- Navis ἡντινὸς ἱπποῦς appellata*, 72.
- Natobolus Iuri pater*, 50.
- Nautæ loandem sit dictus*, 142.
- *situs in Ætolia, ibid.*

Nauplius

Nauplius Neptuni filius. 77. morientium casum moleste ferit, ibid. moritur & ipse tandem, ibid. Clymenem habuit uxorem, ibid. & 153.

Nausimedon. 77.

Nausithoe. 6.

Nautz quidam in furorem per Dionysum acti in mare se precipitant, 163. & in Delphines mutantur, ibid.

Naxii. 381.

Naxus. 163. 380. 381.

Nemra. 68.

— Perei filia. 190.

Nebrophenus. 51.

Neleus. 41. 294.

— regno pulsus Messenam migrat, ibid.

— Periclymeni pater. 49.

— Pyliorum Dynasta. 124. Herculem expiare non vult. ibid.

— ab Hercule cum filiis, excepto Nestore, perimitur. 130.

Nelidz. 370.

Nelo. 75.

Nemea. 46. 157.

Nemexus leo. 309. 310.

Nemesis. 201.

— concubitus Jovis fugiens in anserem mutatur, ibid.

— à Jovis concubitu ovum parit, ibid.

Neometis. 6.

Neoprolems. 220.

Nephalion Minois fil. 117. 150.

Nephele Athamantis uxor. 35.

— moritur. 36.

— Phryxum Jovi immolandum liberat, ibid.

Nephos Herculis filius. 138.

Neptunus à Saturno deglutitur. 3.

— à Cyclopius donatur tridente. 4.

— Rex maris fit. ibid.

— Amphitriten uxorem ducit. 13.

— Polyboren infectatur. 18.

— Iphimediā comprimit. 25.

— formā fluminis Enpei sumpta

cum Salmonei filiâ concumbit. 40.

— pater Euphemi & Ergini. 49.

— Inacho fontes siccat. 73.

— Amymonæ fontes Lernæos indicat. ibid.

— Cephei regnum inundat, & cetero vastat. 86.

— raptam Hippothon in Echinadas insulas infert. 89. comprimit, & Taphium ex ea procreat. ibid.

— Cetum immittit Trojæ. 112.

— Mæto irascitur. 157.

— Pasiphaen sic afficit, ut, taurum deperiret, ibid.

— duas Pleiadas corrumpit. 194.

— Idæ parit. 197.

— equos donat Peleo nuptias cum Theride celebranti. 218. 332.

— primus venit in Atticam. 221.

— campum Thriasium mure affigit. 222.

Neptunus Cererem sollicitat. 312.

— Mariem in Arcopago cordis reum agit. 223.

— Eumolpum in mare a matre dejectum excipit, & in Æthiopiam transfert educandum. 231.

Neceides. 6. 86.

Nereus Catanzur. 318.

Nereus Deus marinus. 6. 25. 472.

Nessa. 422.

Nessus Cenæurus. 309.

Nessus Centaurus. 133. 309. per amnem Euenum homines trahit. 133.

Hoc tibi iustitiæ causa, à Diis assignatum jactitat. ibid.

Deianiræ Herculis uxori, dum trahit, vim infert. 134. ob id ab Hercule in corde sagittâ percussus moritur. ib.

Moriturus Deianirâ docet quomodo, ut à marito ametur, efficiat. ib.

Nestor. 41.

— pereuntibus fratribus, solos incolumis servat. 42. apud Gerenios educabatur. ibid.

Nervi pedum manuumque Jovis per Typhonem dissecti. 20.

Nervi Jovis rursus agglutinati. ibid.

Nymphæ Jovis & Themidis filix 117

Nicandra

Nicandra testis. 391.

Nice, 5. 138.

Nicharchus. 328.

Nicippe. 90. 138.

Nicocteon Rex Salaminus. 474.

Nicodemia. 436.

Nicodromus. 138.

Nicostratus Memelai ex Helena filius. 203.

Nicothoe. 54.

Nilus fluvius. 251.

Ninus. ibid.

Niobe. 67. primam è mortalibus Jovis compressit. 68.

— Tantalum aut Alcaonis filia. 167. 397.

— ob liberorum numerum se Latona frondorem esse iactat. 167.

— ad Tantalum patrem pervenit. 168.

— Jovem precata in saxum commutatur. ibid.

Nireus Symzus. 309.

Nilus. 233.

— Pandionis filius Megaris regnat. 235.

— abscissis per filiam capillis petit. 296.

Nisyris Insula. 18.

Nomades. 456.

Nomion. 415.

Nothus. 154.

Nunivior. 296.

Nyctis Nyctei filia à Polydoro in uxorem ducta. 164.

Nycteus Cithonii filius. ibid.

— se ipsum interficit. 165.

Nycteus ex Hyreo & Clonia nymphe natus. 294.

Nyctimus junior. 188.

Nymphæ Nysam habitantes à Jove in stellas mutatae Hyades vocantur. 159.

Nymphæ in Alno murtæ. 447.

Nysamons. 20.

— Afiz urbs. 159.

Nysia. 215.

O.

O Calca Mantinei filia. 77. al. Agallia.

— Bzoiz regio. 98.

Oceanides ter millenæ. 5.

Oceanus Cæli Tellurisque filius. 2.

Ocnus Avis. 418.

Oculi Typhonis igne micabant. 19.

Ocypete. 6. 54. 75.

Ocypode. 54.

Ocythoe. ibid.

Odyssis Regio. 290.

Oechalis. 135.

Oeagrus. 290.

Oeagri filius Linus interficitur ab Hercule. 7.

Oear. 77.

Oebalus. 199.

Oedipus à pedum dolore sic vocatus. 168.

— suppositivus, & spurius appellatur. 199.

— Delphos profectus, deum de parentibus suis sciscitatur. ibid.

— patrem occisurus, & matrem initurus per oraculum dicitur, si in patriam revertatur. ibid.

— in patriam redire non vult. ibid.

— Polyphontæ de via oedere non vult. ibid.

— Polyphontem & Laiam necat. ibid.

— Thebas pervenit. ibid.

— ænigma Sphingis solvit. 171.

— regnum Laii accipit & matrem ignorans ducit. ibid.

— Oculis orbatus Thebis expellitur, & filios non defendentes execrat. 171.

— fugit cum Antigone in Colonus Atticæ locum. ibid.

— in Enmenidum luto supplicem confedit. ibid.

— a Theseo suscipitur. 171.

— è vita migrat. ibid.

Ome. 76.

Oeneus.

- Oeneus, 29, 75, 407, 408.
 — Diis omnibus, Dianâ solâ præteritâ, primitias rerum omnium dedidit, 30.
 — Peribœam uxorem ducit, 33.
 — in vincula coniectus & flagris caesus, 35.
 — senio confectus, ibid.
 — in Peleponnesum abductus, ibid.
 occiditur in Arcadia, ibid. Argos translatus in Oenoe sepelitur, ibid.
 — pater Meleagri, 49.
 Oenoe urbs ab Oeneo appellata, 35, 212.
 — puella, 436.
 Oenomaus Strepopen ducit uxorem, 194.
 Oenone Crebrenis amnis filia, 212.
 — à Rheâ vaticinandi artem edocta fuit, ibid.
 — Paridem sanare non vult, ibid.
 — pharmaca curando Alexandro Paridi parat, ibid.
 — Alexandrum mortuum intelligens, laqueum vitam finit, ibid.
 Oenopion, 382.
 Oestribles Herculis fil. ex Hefychee, 138.
 Oeta Trachiniorum mons, 137, 463.
 Oeteci, 311.
 Oetho Neptuni filius, 252.
 Ogygia, 167.
 — porta Thebana, 176.
 Oicleus, 49, 125.
 — interficitur à Laomedonte, ibid.
 — Amphiarai pater, 173.
 Oileus Ajacis pater, 202.
 Olea in Lucò Mycenæ, 70.
 — à Minervâ inventa, 222.
 Olenius, 34. Olenus opp. Achaiz expugnata, 31.
 Olympia, 324.
 Olympici, 310.
 Olympus, 26.
 — Mons, 110.
 Olympuse, 118.
 Olyvhus, 248, 377.
 Omphale, 52.
 — Lydorum Regina, 139.
 Onchaïdes portæ Thebæ, 176.
 Onchestus Agrii filius, 34.
 — lucus Neptuni, ibid.
 Onesirus ab Oreste occisus, 315.
 Onesippus, 138.
 Opis una virginum quæ ex Hyperboris venerant, 13.
 Ops Titanibus irata, gigantes à Cœlo procreat, 16.
 Opheltes, 46.
 — Eurydice & Lycurgi filius, 175.
 Oples, 234.
 Opleus, 15, 188.
 Opus, 109, 221.
 Orax, 158.
 Orchomenus, 95, 135, 453.
 — Vir, 188, 422.
 Orcus, 18, 330.
 Oreas, 138.
 Oreiochia, quæ & Iphigeneia, Achilles uxor, 456.
 Orestes, 24, 315.
 Oreus, 382, 444.
 Orgia, 291.
 Orion in Delo à Diana necatur, 12, 13.
 — Neptuni ex Euryale filius, ibid.
 Orithyia, 229.
 — à Boceâ rapta, 231.
 Orpheus Citharœdicam exercet, 7.
 lapides arborisque cantu Citharæ mover, ibid.
 — in domum Plutonis ad Eurydicem morsu serpentis sublata, revocandam descendit, 7.
 — non obtemperans Plutonis consilio, conjugem respicit, 8.
 — Mytheria Bacchica invenit, 8. à Mnadibus discerpitur, ibid.
 — ad Pieriam sepultus esse traditur, ibid.
 — Argonautas inhibet, 60.
 — Oeagri filius, 49.
 Orpheus canis biceps boum Geryonæ custos, 114. ex Echidna & Typhone oriens, ibid.
 Orsedee, 223.
 Orseis Nympha, 14.
 Orygius, 442.
 Orythia, 466.

Ossa Olympo imponitur, 26. mons
Theſſalis, 310.

Otho, 252.

Othrys mons, 446.

Otus, 25.

— ſibi Dianam in conjugem dari
vult, 26.

'Oppidis quis, 1.

Orum quod Nemefis è Jovis concu-
bitu peperit, ab Opilione in nemo-
re inveniam, & Ledæ allatum, 204.

Orynius, 193.

Oxyus è Protogenea & Marte na-
tus, 27.

— Andræmonis filius, 143.

— anoculus erat, ibid.

Oxyopus, 223.

P.

Pacis templum, 320.

Pæan, 63.

Pæas Thaumaci filius, 49. v. Poc.

— Philoctetæ pater, 202.

Pælamon fil. Vulcani, 49.

Pælamon, 139.

Pælamedes, 77, 153, 305, 325.

Pælladium ſignum Ilo à Jove datum,
209.

— deſcriptum, 210.

Pællas, 5.

— armata è Jovis capite exilit, 10.

— filia Tritonis, 207.

— Minervæ vulnus illatura, ibid.

Pællens, 259, 272.

— Oethonis filia, 252.

Pællene, 331, 354, 355.

Pæmmon, 211.

Pæmphylius, 144.

Pæan Jovis & contumeliæ filius, 11.

Pænaſtes, 438.

Pæanthenza, 235. Celebritas Pæa-
nthenzorum, ibid.

Pæncrato, 382.

Pændareus, 423, 425. Meropis filius,
470.

Pændon, 76, 218, 270, 437.

— maritus ſux (O. orem habuit uxo-
rem, 228.

— Procnen filiam Tæreo dat ux-
orem, ibid.

— moritur, 219.

— Phineî è Cleopatra filius, 237.

— cum Cærope patre regnans, per
liberos Metionis ejecit, 229.

— Megaris regnat, 233.

Pændorus, 229.

Pændroſum, 222.

Pændroſos, ibid.

— Cæropis filia, 226.

Pængæum, 162.

Pænope, 6. 137.

Pænopeus Phoceniſis, 193.

Pænyafis, 15, 197, 224.

Pæphus, 223.

Pærcæ, 7.

— Agrium Gigantem conficiunt, 18.

— Typhonem fruſtratæ ſuar, 21.

Pærdalis, 396.

Pæria Nympha, 150.

Pæris, 262, 274, 307, 317, 334.

Pæris Alexander cognominatus, 210.

— inventos parentes agnoſcit, ibid.

Pærnaffus, 23, 267.

Pæros Inſula, 111, 235.

Pærrhaon, 27. ibid.

Pærrhenius mons, 191.

Pærrhenope Stymphali filia, 139.

Pærrhenopus Pærmachum gignit,
46.

— arcu vincit in certamine Ne-
mezo, 175.

— per Amphidicum proſtratus, ibid.

— bellum gerit in Thebanos, 193.

Pærtus Alcmenes prohibitus, 90.

Pæſiphæ Solis filia, 478.

Pæſiphæ, 37. conjux Minois, ibid.

— Solis & Perſeidis filia, 150.

— Neptuni inſiſtu taurum ada-
mar, 151.

— in vacca lignea collocata à Tau-
ro inſitur, ibid.

— Aſterium cognomine Minerau-
rum parit, ibid.

— efficiebat incantatione, ut quo-
ties alia cum Minoe marito cu-
barer, eam viperæ lethali morbo
aſſigerent, 230.

Tæſithea

- Pasithea Nais Nympha, 227.
 Patroclus Menœtii & Sthenæles filius.
 138. 202. 220.
 Pedias, 225. Menetis filia, ibid.
 Pegæus, 427.
 Pegæus equus Bellerophonæ aliger,
 ex Medusa & Neptuno natus, 81.
 85.
 Pelagon, 213.
 Pelagus Sardiniz, 60.
 Pelagia Peleponnesus à Pelasgo
 dicta, 68.
 Pelasgi, 258.
 Pelagus, 68.
 — Jovis & Niobes filius, 187.
 Peleus Aesci filius, 31. 40. 213.
 Peleus, 256. 272. 330.
 — ab Actore expiatus Antigone
 filiam ejus in conjugem accipit.
 215.
 — cum Atalanta certat pugna
 palæstrica, 216.
 — Terthin uxorem ducit, 217.
 — ad Eurytionem exulatum se
 confert, 215.
 — cum Eurytione in aprî Calydoni
 venationem egressus, Eurytionem
 telo missio ferit, 216.
 — à Centauris comprehensus ubi
 moriendum putat, 217.
 — per Chironem servatur incolu-
 mus, ibid.
 — Antigone uxorem ducit, ibid.
 — Polydoram filiam Sperchio dat
 uxorem, ibid.
 — ferarum captarum linguas de-
 stas in peram condit, ibid.
 — in monte Pelio obdormit, ibid.
 — Jasonis & Dioscurorum ope Iol-
 cum expugnat, 219.
 — Phœnicem ad Chironem, ut ab
 eo curetur, ducit, 220.
 — Phœnicem Dolopum regem con-
 stituit, ibid.
 Pellene, 16. 17.
 Pelias, 233.
 — à lividula faciei patre vocatus,
 40.
 — Junonem nunquàm honore ullo
 affectisse narratur, 41.
 — Thessaliam incolit, 42.
 — ab Admeto currum à leone &
 dracone trahendum postulat, 46.
 — Iolci regnat post Cretheum,
 47.
 — à filiabus enecatur & elixatur,
 63.
 — reditum Argonautarum iniquo
 animo fert, ibid. de Aëtone obtrun-
 cando cogitat, ibid.
 — filium à matre Jasonis relictum
 perimit, ibid.
 — à filiabus concisus elixatur, 64.
 Pelides, 384.
 Pelion Ossa monti imponitur, 26.
 104. 269.
 Pelias pater Acasti, 49.
 Pellis velleris aurei Colchis in Martis
 luco à quercu su pensa, 48.
 — leonis Nemei, 99.
 Pellus, 418.
 Pelopea, 42. & 167.
 Peloponnesi, 142.
 Peloponnesus, 35. 250. 255. 275. 328.
 389.
 — Apis ab Api denominata, 67.
 — peste gravatur, 140.
 Pelops, 89.
 — Laïum in Peleponneso hospitio
 accipit, 166.
 Pelor, 157.
 Pemphredo, 84.
 Peneleus Hippalmi filius, 50.
 — Leiti filius, 202.
 Penelope Ulyssî elocata, 200.
 Pencus, 269.
 Penthesilea, 330.
 Pentheus Agaves & Echionis filius.
 162.
 — à Cadmo in regno subrogatur,
 163.
 — in Citheronem Minallonidas
 exploraturus se confert, 163.
 — furorem feminarum abhorrans
 in Cithrone compescit, 162.
 — à matre illum feram esse putante
 membratim conciditur, 163.
 Περικλῆρος navis unde dicta, 72.
 Peplum Harmoniz dat Cadmus, 157.
 Peppo,

- Pepo. 422.
 Perdis. 237.
 Peres Elati filius. 190.
 Pergama. 113.
 Periander. 377.
 Peribora Hipponei filia. ducitur ab
 Oeseo in uxorem. 33.
 — Polybi conjux. 168.
 — Alcathei filia. 215.
 Periclymenus. 41. hic, licet in varias
 formas mutandi se à Neptuno
 potestatem accepisset. 41. interfi-
 citur tamen ab Hercule. 42.
 — Nelei filius. 59.
 — filiorum Nelei fortissimus. 130.
 varias inter pugnandum formas
 induit. ibid. ab Hercule perimitur.
 130.
 — Neptuni filius. 179.
 Perieres. 24. 39. 89.
 — Menorci auriga. 97. Clymenum
 lapidis ictu vulnerat. ibid.
 — Cynorra filius fact. 197.
 — Acoli filius. 199.
 Perilaus. 200.
 Perimede. 24.
 Perimedes. 140.
 Perimele. 448.
 Periphas. 75.
 Periphetes Vulcani & Aetolicæ
 filius.
 — Mygdonix rex. 151.
 Peripous. 110.
 Perisbanes. 75.
 Peritænes Arcas. 307.
 Pero. 41. 212.
 Persa. 252. 314.
 Perseus. 5. ibid.
 Perseus. 42. 83.
 — Phineum ejusque conjuratos in
 Sazæ convertit. 87. in Seriphum
 revertitur. ibid.
 — Phorci filias adit. 84.
 — adamantina harpe à Mercurio
 accepta ad oceanum devolat. 85.
 Gorgonas dormientes deprehendit.
 ibid. Medusæ caput amputat. ibid.
 hoc in pera ponit & rescindit.
 86.
 — Orci galea tectus invisibilis est.
 ibid. in Æthiopiam pervolat. ibid.
 Andromedam deperit. ibid. à cetor-
 eam liberaturum promittit Ce-
 pheo, si in uxorem dare velit.
 ibid.
 — Argos properat. 88.
 — ad Teutamix Regis certamen
 gymnicum accedit. ibid. Acrisii
 pedem disco percutit, & interficit.
 ib. extra urbem sepelitur. ibid. Tiry-
 ræum proficiscitur, Megapenthem
 invisurus ibid.
 — Tiryntem adeptus. Midæam &
 Mycenæ munivit. 89.
 Pessis in Peleponnesum universam
 grassatur. 140.
 Peleus Menesthei pater. 102.
 Petrus Scironides. 140.
 Peucetius. 187.
 — Lycæonis filius. 461.
 Phædimus. 167.
 Phædra. 150.
 Phæstus. 437.
 Phæstii. 438.
 Phæthom filius Tithoni. 223.
 Phagrus. 430.
 Phalæcus. 411.
 Phalias. 138.
 Phanites. 327.
 Phantasia Memphitis. 128.
 Phantes. 75.
 Pharus Dionysi filius. 49.
 Phatax. 364.
 Pharmacus Saturno à Mæte pro-
 pinatum. 4.
 Pharræ. 74.
 Phasis Terræ Colchicæ flumen.
 56.
 Phastus. 188.
 Phayllus. 328.
 Phæaces. 61. 246.
 Phædra. 152.
 Phegeus. 184.
 — Alcæoni pepulum & monile
 tradit. 185.
 Pheneatenes. 246.
 pheræ urbs Thessaliæ. 46.
 Phæzi. 300.

- Phereas, 42, 221.
 — Crethei filius, 46.
 — Admeti pater, 49.
 — Medea ex Jafone filius, 65.
 Phereus, 407.
 Pherusa, 6.
 Phiceum, 190.
 Phigius, 186.
 Philamon, 210.
 Philzus, 432, 433.
 Philammon, 8.
 — Philonidis filius, 350.
 Philippus, 312, 316.
 Philobie Persei uxor, 376.
 Philoctetes Pzantis filius, 202.
 — Serpentis ictu perit, 326. Pati-
 dem vulnerat, 350.
 Philodice Inachi filia, 197.
 Philolaus, 111, 150.
 Philomache Amphionis filia, 42.
 Philomela, 128. à Tereo viitata.
 Procne Sotori miseras significat, ib.
 fit hirundo, 129, 171.
 Philonoe Tyndarei filia per Dianam
 immortalis facta, 200.
 Philonomus Lacedaemonius, 90, 278,
 295.
 Philostephanus vates semper inuestis,
 313.
 Philottus, 397.
 Philyra Saturni conjux, 5.
 Philyra Nauplii uxor, 77.
 Phineus, 34.
 — Vates cecus, 53. Agenoris filius,
 53, vel Nepruni, ibid. excecatus
 fuit à diis, quod hominibus futura
 prædiceret, ibid. vel à Boea &
 Argonautis, vel à Nepruno. Filios
 per novercam eorum inductus o-
 culorum luce privatur, ibid.
 — ab Harpyiarum injuriis liberatus,
 Argonautas docet de navigatione,
 55.
 — Boli filius, 72.
 — Cephei frater, 87, 283. Perseo
 insidiatur ob Andromedam, 87.
 primus Andromedæ maritus desig-
 natus, ibid.
 — Cleopatram uxorem ducit, 231.
 — Idæam ducit uxorem, ibid.
 — filios oculis privat, ibid. Lycas,
 nis filius, 188.
 Phirres, 289.
 Phlegæa, 128.
 Phlegrei Campi, 16.
 Phlegyas Maris & Chryseæ Borotidis
 filius, 165, 197.
 Phobius, 374.
 Phocis, 228.
 Phocus Asiæ filius, 214, 472.
 Phocus in certaminibus præstabat al-
 tiis, 214.
 Phœbe filia Cœli & Telluris, 2.
 — Philodices filia, 197.
 Phœnice, 148.
 Phœcissa, 75.
 Phoenix in Phœnicen se confert, 148.
 — Andromedam rapit, 283.
 — Amyntoris filius, 220.
 — per Amyntorem oculorum luce
 privatur, ibid.
 Pholoë, 104, 105.
 Pholus Centaurus Sileni & Melis
 Nymphæ filius, ibid.
 Phœmonoe oracula edit, 321.
 Phorcus, 6, 84.
 Phorbas, 306.
 Thorbus, 27.
 Phorcyades, 6.
 Phorcys filius Ponti, 6.
 Thoroneus Agialeæ positur, 67. ex
 Laodice nympha Apin & Nioben
 procreatur, ibid.
 — Inachi filius, ibid.
 Thrasimus, 229.
 Thryxus Nephelæ ex Athamante
 filius, 35.
 — Iovi immolandum ad aram con-
 stituitur, 36. liberatur per Nephelæ
 matrem, ibid.
 — in Colchos penetrat, 37.
 — Argi pater, 50.
 Thronitis, 37.
 Phryges, 244.
 Phrygiæ, 161, 106.
 Phrygius, 372.
 Phthia, 27, 31, 215, 167.
 Phthoris, 267.

Phthius,

- Phthius, 188.
 Phylace, 44.
 Phylacus, 39.
 Phylas rex Ephyræ præfectus, 137.
 — Antiochi filius, 143.
 Phyleus Megetis filius, 202. Augeæ fil. 106.
 — ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, 106. Dulichium commigrat, 107.
 Phyllus, 427. ejus monumentum, 430.
 Phylus, 188.
 Pitthones Apolloniates, 270.
 Pieris, 421. 443.
 Pitirrhos, 317.
 Pisidice, 383.
 Placia Atrei filia, 208.
 Platenfes, 169.
 Platanus Xerxis, 314.
 Platon, 188.
 Pleetrum primò per Mercurium fuit inventum, 195.
 Pleiades, 193.
 Pleione, ibid. Oceani filia, ibid.
 Pleisare, 6.
 Pleisthous, 314.
 Plemon, 27.
 Plexippus, 18.
 — Phineis à Cleopatra filius, 231.
 Plifthenes Aëropen uxorem ducit, 153.
 Pluto à Saturno devoratur, 3.
 — à Cyclopihus galea donatus, 4.
 — rex inferorum fit, 5.
 — potestatem facit Orpheo conjugis ex inferis domum reducendæ, 8.
 — rapit Proferpinam, 13.
 — Proferpinæ granum mali Punici dar edendum, 15.
 — Pyliis contra Herculem opem ferens ab eo vulneratur, 130.
 Pieris, 194.
 Pierus Magnetis filius, 8.
 — Veneri Adonidis amorem exprobrat, ibid.
 Pione, 6.
 Piranthus, 68.
 Piren, 63, 80.
 Pirene, 74.
 Pitirrhos Ixionis filius, 31.
 — nuptias Proferpinæ pollicit, 122.
 — Polypætz pater, 202.
 Pisander, 34.
 Pisidice, 24, 42. ibid.
 Pisistratus, ibid.
 Pisus, 197.
 Pittheus Pelopis filius, 234.
 Pityocampes Sinis à pinis curvandis nominatus, 219.
 Pocula Medæ, 62.
 Poculum aureum Herculi à Sole donatum, 115.
 Podalirius Æsculapii filius, 102.
 Podarce, 75.
 Podarces Hefiones frater, 127, 208.
 Priamus vocatus, 128.
 Polichus, 188.
 Polis, 278, 295.
 Polites, 211.
 Pollux, 20, 201.
 — filius Jovis, 47, 197.
 — Amycum in pugilatu interficit, 53.
 — genus pugnandi celticum exercet, 203.
 — Lynceum occidit, 204.
 — per Jovem in Cælum evehitur, 205.
 — Castore mortuo immortalitatem renuit, ibid.
 Polyis Serpedonis frater, 113.
 Polybores per maris fluctus in Insulam Cò pervenit, 18.
 Polybus Corinthiorum rex, 168.
 Polycasse, 41.
 Polycor, 75.
 Polycles, 363.
 Polycrite, 361.
 Polydamas, 313.
 Polydestes, 32.
 Polydestes merinus Diisyllis frater, 83. Seriphi rex, ibid. Danaes amore corrumpitur, ibid.
 Polydora Pelei ex Antigone fil. 216.
 Polydorus filius Cadmi unicus, 158.
 — Thebanorum rex, 164.
 — Nyctidem uxo em ducit, ibid.
 Polygonus Protei filius, 113.
 Polyidus Cæran fil. 154. draconem ad cadavere Glauci accidentem occidit, ib. herbâ illâ, quâ draco alium draconem vivificaverat, Glaucum è mortuis revocat, 155. D — Colo.

- colorem bovis, rubi
 fructui assimilar, ibid.
 — per Minœm non prius dimit-
 titur, quàm Glaucum filium etiam
 vaticinandi artem docuerit, ibid.
 — coactus docet, ibid.
 Polylaus, 138.
 Polymede Autolyce filia, 47.
 Polymedon, 211.
 Polymela, 347.
 Polymelus, 221.
 Polymnia, 71.
 Polynices, 171.
 Polynices Thebis fugatus monile &
 pepalum exporans Argos adit, 172.
 — Argiam capit uxorem, 173.
 — ad Iphin Alektoris filium contem-
 nit, ibid.
 — vincit lucta in certamine Ne-
 meo, 176.
 Polynoe, 6.
 Polypemon, 238.
 Polyphemus, 423.
 Polyphemus Elati filius, 50.
 — Hylam à latronibus abripi
 putans, eos ense nudato persequi-
 tur, 52.
 Polyphontes Heraclidarum genere
 ortus, 145.
 — Laio præco, 169.
 — Oedipo ut sibi de via ce-
 dat, imperat, 169.
 — equorum Oedipi jugalium alterum
 interficit, ibid.
 Polyphotes, 27.
 Polyphotes Pirithoi filius, 202.
 Polytechnus, 425.
 Polyxena, 210.
 Polyxenus Eliensium Rex, 91.
 — Agasthenis filius, 202.
 Polyxo, 75.
 — Anriopæ mater, 194.
 Polyzelus Cyrenæus, 314.
 Pompeius Magnus, 327.
 Pontus, 6.
 Porphyrio in Herculem & Junonem
 imperum facit, 17.
 — à Jove & Hercule sagittis trans-
 figitur, 17.
 — gigantum præcipuus, 16.
 Portæ Thebarum septem, 176.
 Porthæus Martis filius, 188, 407.
 Potamon, 75.
 Præctides portæ Thebanæ, 176.
 Præctus, 77.
 — per Acrisium fratrem Argis exa-
 ctus in Lyciam ad Iobaten se con-
 fert, ibid.
 — Amphianactis filiam ducit, 78.
 — imperat Tirynthe, 78.
 — è Sthenobza Lysippem procreat,
 78. 190.
 — curatori filiarum furentium æ-
 gide assentitur, 79.
 — scribit ad Iobaten ut Bellerophontem occidi curet, 80.
 — viriat Danaen, 83.
 Praxithea, 138.
 — Phrasimi & Diogenæ filia, 229.
 Præmus, 128, 248, 274.
 Priami filii, 210.
 Priamus Arisben Hyrtæo dat uxorem, 209.
 Prion, 423.
 Procella ignis magna ex ore Typhonis
 efferebat, 19.
 Procles, 142, 144.
 Procne, 228.
 — Tereo datur uxor, ibid.
 — fit lusciniæ, 229.
 Procris Erecthei filia, 38, 229.
 — Cephalæ uxor, 229.
 — in adulterio per Cephalum mari-
 tum deprehensa ad Minoem confu-
 git, ibid.
 — cum Pteleonte concumbit, ibid.
 — radice Circeæ sumpta, incantati-
 one Pasiphaës Ixdi non poterat,
 230.
 — conjugem Minois verita Athenas
 proficiscitur, ibid.
 — in gratiam Cephalæ redit, ibid.
 — studiosissima venationis, ibid.
 — in venatione per jaculum Cepha-
 li mariti inevitabile percussa mo-
 ritur, ibid.
 Proles ænea Jovis consilio sublata,
 22.
 Promachus

Fromachus cum Epigoni in bello contra Thebanos militat. 46.
 — **Parthenopæi** filius. 182.
Promedon Naxius. 380.
Prometheus, 5.
 — ex aqua & terra formatis hominibus ignem, quem Jovi in ferula furatus est, impertitur. 21.
 — loco Chironis immortalitatem adipiscitur. 105.
 — **Herculem** monet, ne ad **Hesperidum** mala proficiscatur ipse, sed **Atlanti** ad Cælum sustinendum succedens eum pro se mittat. 120.
 — **Vaticinatur** natum è **Tethide** filium **Cœlo** dominaturum. 218.
Proas. 46.
Pronoe Nais. 255.
Pronoe **Phorbi** filia. 27.
Pronous **Phegei** filius. 186.
Propontis. 55.
Proserpina **Jovis** è **Sryge** filia. 7.
 — per **Plutonem** raptâ. 13.
 — **Adonem** conspectum reddere non vult. 224.
Protesilaus **Iphicli** filius. 202.
Proteus. 113. ex **Neptuno** procreatus. *ibid.*
 — **Ægyptiorum** Rex, **Dionysium** primus omnium hospitio excipit. 161.
Prothens. 74.
Prote. 6.
Protogenea **Deucalionis** filia. 255.
Protomedusa. 6.
Prothous. 34.
Psalacantha herba **Ægyptia**. 322.
Pfamarhe. 6.
 — **Crotopi** filia. 258.
 — **Nerei** filia in fontem mutata. 213.
Psophidii, **Alcmæonis** filios, (**Phegei** & uxoris ejus occisores) **Tegeam** usque persequuntur. 186.
 — per **Tegeenses** & **Argivos** fugantur. *ibid.*
Psophis. 104.
Pteleon. 229.
Pteroclaus ex **Taphio** natus. 89. hic

per **Neptunum** fit immortalis. 89.
 90.
 — **Taphum** capere nequit. 93.
 — moritur. *ibid.*
Ptolemæi canis. 312.
Ptoeus. 38.
Puer **Thebanus** singulis mensibus vulpi agros **Thebanos** vastanti apponi solitus. 93.
Pueri **Athenienses** septem quorannis mittuntur **Minotaurum** devorandi. 238.
Pygmæi. 336.
Pygmalion **Cypriorum** Rex. 223.
Pyla. 223.
Pylaon. 41.
Pylarge. 76.
Pylas patrum **Bianrem** occidit. 233.
 — traducto in **Peleponnesum** populo **Pylum** condit. *ibid.*
Pyleus **Eurytionem** nolens jaculo confodit. 31.
Pylis de bobus abactis per **Apollinem** examinati. 194.
Pylus. 121.
Pylus. 27. 233.
 — **Urbs** à **Neleo** condita. 41.
 — per **Herculem** expugnatur. 130.
Pyramus amnis. 148.
Pyrene. 117.
Pyrippe. 138.
Pyrrhous **Achilles**. 335.
Pyrrha **Epimethei** & **Pandoræ** filia. 22. hæc omnia prima fuit à diis plasmata. *ibid.*
Pyrrha dictus **Achilles** apud **Lycodemem**. 307.
Pyrrhus **Achilles** ex **Deidamia** filius.
 — **Neoptolemus** est nominatus. 220.
Pyrrhus **Epirotarum** rex. 387.
Pythagoras. 330.
Pythia **Alcidi** dat nomen **Herculis**. 99. **Tirynthe** habitaturum prædicat. *ibid.* **Eurysteo** annos duodecim servitutum, totidemque labores imperatos confecturum. *ibid.* tandem immortalitate donatum. *ibid.*
 D 2 ————— per

- per Temenum reprehensa, 142.
- Pythius, 327, 405.
- Pytho serpens templi Delphici custos, 11.
- per Apollinem perimitur, ibid.
- Pytholaus, 300.

Q.

QUinquaginta remis *πενήμισσι* navis, 71.

R.

- R**ADIX Circea, 230.
- Reges Persarum unde originem habeant, 81.
- Reges Græciæ Helenam petitori Spartam adveniunt, 201.
- Regia Hippocoontis, 130. spectatur ab Hercule, ibid.
- Regnum cæli Jovi obtingit, 4.
- Remus, 319.
- Rhadamanthus Jovis fil. 98. post Amphitryonis eadem Alcmene ducit, ib. Ocaleam habitatū concedit, ib.
- leges condit, 149.
- legibus à se conditis Insulanis imperat, ibid.
- ex fuga in Boeotiam contendit, 149.
- Alcmene uxorem ducit, 150.
- vita functus iudex animarum apud inferos constituitur, ibid.
- Rhea filia Cœli è Tellure, 2.
- Saturni soror, ab eodem in uxorem ducitur, 3.
- Jovem in utero ferent in Cretam proficiscitur, ibid.
- involutum fasciis lapidem Saturno dat devorandum, ibid.
- varicinandi perita fuit, 212.
- Rheginus, 248, 249.
- Rhegium, 400, 401, 402.
- Rhelus bello Trojano per Diomedem obtruncatus, 9.
- Euerpes & Strymonis filius, ibid.

- Rhoetus ab Atalanta interficitur, 192.
- Rhexenor, 234.
- Rhode, 13. ibid.
- Rhodia, 74.
- Rhodiorum portus, 119.
- Rhodus, 295, 296.
- Rhododaphne, 315.
- Rhodope Amassena, 338.
- Rhodus, 141.
- Rhoetus filius Staphyli, 345.
- Roma, 298.
- Romani unde, 294.
- Romulus, 296.
- Ropalus Herculis filius, 383.
- Rubra si peregrinetur nullis se viribus tueri potest, 145.
- Ryndacus, 286.

S.

- S**ACERDOTIUM Minervæ & Neptunæ, 229.
- Sacra Cereris, 121.
- Sagitta Herculis, 105.
- Salamin filia Afopi, 215.
- Salamis, 472.
- Salmoneus, 24.
- ubi habitasset circa Thessaliam, in Elidem reversus urbem condit, 39. contumeliosus sapie ingenio, ibid. adæquat se Jovi, ibid. pœnas impietatis hujus luit, ibid.
- Salmydessus urbs Thraciæ, 53.
- Samothrace Insula, 260, 205.
- Sandalium, 319.
- Sandocus Astynoi filius, 223.
- è Syria in Ciliciam profectus Celerem condit, ibid.
- Sangarius fluvius, 209.
- Sanguis Nessi philtum, 136.
- Sao, 6.
- Serapis, 68.
- Sardes, 186.
- Sardinia, 60.
- Insula, 133.
- Sardiorum Arx, 385, 458.
- Sarpedon Neptuni filius, Poltyis frater,

- res, homo contumeliosus ab Hercule perimitur, 813.
 — Jovis ex Europa filius, 148. v. 460.
 — Jovis ex Laodamia Bellerophon-
 tz filia, potius quam ex Europa,
 filius, 148.
 — Cilici adversum Lycios bellum
 gerenti opitulatur, 149.
 — ex Lyciz parte sibi regnum com-
 paravit, ibid.
 — vitam ad tres etates per Jovem
 consequitur, ibid.
 — Atymnium amat indeque in se-
 ditionem cadit, ibid.
 Saturnus filius Coeli novissimus è
 Tellure uxore, 2.
 — defecta Caeli genitalia in pelagus
 defecit, ibid.
 — in locum patris Coeli è regno ex-
 pulsus sufficitur, ibid.
 — Titanas fratres compeditos in
 Tartarum demittit, ibid.
 — Rheam sororem sibi in matri-
 monium copulat, 3.
 — liberos suos devorat, ibid.
 — vi pharmaci per Metin propinati
 cum lapidem devoratum, cum fi-
 lios alios antea deglutitos evo-
 mit, ibid.
 Saryrus ab Amydone Danaï filia re-
 lo percussus expergescit, 73. miro
 puellæ inenandæ capitur desiderio,
 ibid. at Neptuni intervenit in
 fugam se dare cogitur, ibid.
 Saxa errantia, 60.
 Scæa Danaï filia, 74.
 Scærus, 200.
 Scamander fluvius, 205.
 Scellis, 382.
 Schedius Epistrophii filius, 202.
 Scheria Insula, 248.
 Scione, 254.
 Schæneus Atalantz pater, 49.
 Schæneus Autonoi filius, 417.
 Scylla, 60.
 — Nisi fil. Minoïs amore flagrat, 236
 Scyrius, 233.
 Scyros insula, 220.
 Scythæ, 250. 310.
 Scythia, 70.
 Seis, 27.
 Seleucus Nicatoris filius, 326.
 Semele filia Cadmi, 158.
 — metu externata partum semestri
 ejecit, ibid.
 — abastione in uxorem perita, 160
 Semiramis, 251.
 Seriphus, 39.
 Seriphus Insula, 83.
 Sicania, 264.
 Sicilia, 280, 288, 347. 393. 450.
 Siculum mare, 347.
 Siculus, 265. 289.
 Sicyon, 80.
 Side uxor Orionis, 12.
 Sigenum, 35.
 Silenus, 243. 336.
 Simois, 206.
 Simulacrum Junonis per Proeti filias
 contemptum, 78.
 Sinis Polypemonis & Sylex filius,
 238.
 — Corinthiorum Isthmum insidet,
 238.
 — viatores ad arboreas flectendas
 compellebat invitos, ibid.
 — per Thecum è medio sublatus,
 239.
 Sinus Ionius ab Ione vocatus, 70.
 Siproetes Cretenus, 438.
 Sipylos, 267. 168.
 Sirenes ex Melpomene & Acheloo
 natæ, 9. Centauricidæ, 325. 330.
 interficiunt Telemachum, 335.
 Sirenes è Sterope & Acheloo ortæ,
 29.
 Sirenes, 60.
 Sisyphidæ, 266. 411.
 Sisyphus, 24. 213.
 — Æoli filius, 38.
 — apud inferos saxo volutando
 cruciatur, ibid.
 — ducit Meropen, 193.
 Sithon, 354.
 Sithonia, 272.
 Sithonia, 248.
 Sithonius puer, Orpheus, 367.
 D 3 Smicrus

- S**micrus Democli Delphi filius. 272.
Smyrna. 466.
Socleus. 188.
Sol. 5.
 — Herculem poculo aureo donat. 115.
Sol cum Circe gigantem interfecit. 321.
Solymi. 82.
Sophoclis mors. 305.
So ores Pandrosi cistam, in qua Erichthonius regebatur, reegunt. 226.
Sortes facta in Stralam aquæ plenam. 144.
Spargapiza Darium educavit. 316.
Sparta. 278.
Spartani. 248. 386.
Sparte filia Eurozæ. 196.
Spartus. 161.
Sperchius flumen. 217.
Sphinx per Junonem Thebanis immissa. 170.
 — ex Echidna & Typhone orta. ibid.
 — ab adiunctis ipsius descripta. ibid.
 — ænigmatis per musas instructa in monte Phiceo confedit. ibid.
 — ex omnibus ænigma propositum solvere nescientibus, abreptum unum devorat. ibid.
 — se ex arce quadam præcipitem dat. 171.
Spio. 6.
Spiræ viperarum in cruribus Typhonis erant. 19.
 — Staphylus Dionysi filius. 49.
Statuæ Cereri per Iōnem posita. 71.
Strenygrus. 142.
Sternops. 34.
Sterope. 27.
 — Cepnei filia. 131.
 — conjux fit Oenomai. 194.
 — Acasti filia. 216.
Steropes unus fuit de Cyclopihus; filius Cæli & Telluris. 1.
Stesichorus Himeræus poeta. 287. excæcatus. 321.
Sthenele. 73.
Sthenele Acasti filia. 220.
Sthenelus. 75.
 — Amphitryonem ex tota Argivorum terra ejicit. 92. Mycenarum & Tirynthis ditione potitur. ibid. Mideam Pelopis filii commendat. ibid.
 — Capanei filius. 182. 202.
Stheno. 85.
Sthenobza. 78. Bellerophonem de concubitu interpellat, & accusat. 80.
 — Proeto nubis. 190. Antza dicta. ibid.
Stichius Aetolus. 335.
Straticus. 42.
Stratobates. 90.
Stratonice. 27.
Strongyle quæ & Naxos. 382.
Strophades Insulæ. 55.
Stymno Scamandri filia. 208.
Strymon Thracum Rex. 348.
 — flumen navigabile innavigabile fit per Herculem. 116.
Styx. 5.
Stygne. 75.
Stympthalis palus descripta. 108.
Stympthalus Arcadiz urbs. ibid.
Stympthalus Arcadum Rex. 214.
 — Elati de Laodice filius. 190.
Sybaris. 420.
Syleus per Aulidem iter facientes terram fodere compellit. 125. inter-
 ficitur ab Hercule. 125. 207. 256.
Sylea Corinthi filia. 238.
Symplegades. 55.
 — immobiles factæ. 56.
Syzia. 165.

T.

- T**Abula vocalis. 49.
 Tanarus. 129.
 Talus Biantis & Peronis filius. 45.
 Cretz custos. 62. Argonautas repellit. *ibid.*
 Talus Perdicis fil. 237. ferram invenit à Dædalo per invidiam occisus. *ibid.*
 Tanais. 354.
 Tantalus. 470.
 Taphus. 89. Taphius Neptuni fil. *ibid.*
 Taphii. 91.
 Tartarus locus est in inferno tenebrosissimus. 2.
 — à terra tantum distat, quantum cælum. *ibid.*
 Tarsellus. 114.
 Tauri arripedes. 57.
 Taurica. 258.
 Tauromenium. 280.
 Taurus mons. 218.
 Taurus Nelei filius. 41.
 Taurus Cretensis. 108.
 — Marathonius. 235.
 Taygete. 194.
 Tebris. 100.
 Tegea. 185.
 Tegyrius Thraciz Rex. 232.
 Telamon Aiaci filius. 31.
 — prior quàm Hercules in urbem Trojam intrat. 127. igitur ab eo, quod meliorem se omnibus præstaret, ense striso invaditur. *ibid.* proximos lapides colligens, & in quem finem id faceret per Herculem rogatus, responderet aram se Herculi Callinico extructurum. *ib.* laudatur ab Hercule. *ibid.* Laomedonris filiam uxorem accipit Hesione. *ibid.*
 — procreat Teucrum ex Hesione. *ibid.*
 — Aiacis & Tenecri pater. 202.
 — Aiaci filius. 213.
 — amicus Pelei, non frater fuit. *ibid.*
 — Phoco fratri disco caput ferit, & occidit. 214.
 — occisum, adjuvatore Peleo, in Sylva occultat. *ibid.*
 — ad Cychreum in Salaminem exulatum vadit. 215.
 — Periboeam uxorem ducit. *ibid.*
 Telchis. 68.
 Tebeboz. 89.
 Telegonus imperii Aegyptiaci administrator. 71.
 — Protei filius. 113.
 Teleon Butz pater. 49.
 Telephassa conjux Agenoris. 147.
 — Agenoris liberis ad querendam Europam adjungit se. *ibid.*
 — penetrat in Thraciam cum Cadmo. 148.
 Telephus. 35.
 — à cerva appellatus. 191.
 Teles. 138.
 Telephilla. 167.
 Telefinus. 120.
 Telestas. 211.
 Teleus. 369.
 Telemagoras. 138.
 Tellis. 316.
 Tellus uxor fuit Cæli. 1.
 — Jovi victoriam contra pa rem Saturnum varicatur. 4.
 Telum Herculis Chironis genu infligitur. 105.
 Temenus ob occisum varem quandam ad exilium decennale damnatur. 142.
 — militum copias legit. *ibid.*
 — sortes jactit in simulam aquæ plenam. 144.
 — Phegei filius. 161.
 Teneus. 170.
 Tennes. 268.
 Tenus Insula. 231.
 Templum pro Palladio per Ilium constructum. 208.
 Terambus Eusebi filius. 416. 447.
 Tetrapolis Atrica. 267.
 Tereina Strymonis filia. 444.
 D 4 Tereus

- Tereus Martis filius*, 228.
 — *Philomelam & Procnem fugientes persequitur*, *ibid.*
 — *in upupam mutatur*, *ibid.*
Teridæ, 203.
Termera, 400.
Terpsichore, 7.
Terpsicratea, 138.
Terra indignè fert filiorum, per *Cœlum maritum in Tartarum dejectorum*, *interitum*, 2.
 — *Titanas incitat ut patrem Cœlum dolo aggrediantur*, *ibid.*
 — *Saturno filio falcem adamantanam suppeditat*, *ibid.*
 — *Tartaro admitta*, 18. *annonam negat*, 36.
 — *Jovis dexteram contractu suo demulcens*, *iram compefcit*, 187.
Tethys filia Cœli è Tellure, 2.
Tettigidra Myrhenza, 337.
Teucer, 261, 474.
Teucer Telamonis ex Hefione filius, 227.
 — *Telamonis filius*, 202.
 — *Scamandri & Idæi filius*, 205.
 — *moritur*, *ibid.*
Teucris à Teucro vocari, *ibid.*
Teumessus, 479.
Teutamias Latissorum rex, 88. *in patris honorem certamen gymnicum edit*, *ibid.*
Teuthras Myſorum Dynaſtes, 192.
Thalia, 7.
Thalpius Euryti filius, 201.
Thamiris Philammonis & Argiopes nymphæ filius, 8. *Thrax*, 394.
 — *cum formâ corporis tum fidibus præſtans vir*, *ibid.*
 — *muſas cantu provocat*, *ib.*
Thanace Megæſſari filia, 223.
Thargelia, 362.
Thaſus Inſula, 113. *à Thaſo, Cadmi filio*, 149, 278.
 — *Androgei filiis habitanda per Herculem datur*, 121.
 — *Neptuni filius adjungit ſe Europam quærentibus*, 147.
 — *Thaſum urbem de ſuo nomine appellatam inhabitat*, 249, 278.
Thaumas pater Poeantis, 49.
Thaumas, 6.
Thæſeo, 75.
Thebz, 57.
 — *urbs undè diſta*, 166.
 — *clade non mediocri afficitur*, 170.
Thebais poema, 33.
Thebani Ergino veſtigales, 97.
 — *Tydeo ſtruunt inſidias*, 176.
 — *ad moenia contugiunt*, 183.
 — *diu multumq; vagati Heſtizam urbem à ſe conditam incolant*, *ibid.*
Thebe Alexandri Tyranni uxor, 300.
Theias Beli fil. 466.
Thelxion, 63.
Themis filia Cœli è Tellure, 2.
 — *oracula dat Delphis*, 207.
 — *Ili filia*, 11.
Themifcyra, 111.
Themifto Hypſei filia, 38.
Themiftoctes, 315.
Theoclus, 259.
Theonoe, 250.
Theophractus, 315.
Thera, 167.
Theragrus, 369.
Thereus, 315.
Therimachus, 98, 139.
Thermodon, 56.
Thermopylæ, 313.
Thermus finus, 293.
Thermydræ Rhodiorum portus, 119.
Therſander Polynicis filius, 182.
Therſippus Agrii filius, 35.
Thæſeus Œgei filius, 30. *ex Æthra*, 238.
 — *apud inferos ab Hercule conſpectus*, 112.
 — *Helenam rapit & Athenas eam abducit*, 201.
 — *clavam ferream geſtare ſolitus*, 238.

- Thesmophetia*, 14. 958.
Thespiz, 96.
Thespiades, 139.
Thespis adoptivus Pylæ filius,
 121.
Thesproti, 184.
Thesprotus, 187.
Thessalia, 256, 286, 364.
Thessalus bos lignivorus Cerambis,
 448.
Thessalus, 139.
Thesius, Iphicli pater, 50.
 — *Æriolus*, 200.
Thera, 287.
Thersis, 6. *Nerei fil.* 162. *Vulcanum*
servat, 9. *filium ex se natum*
Patre præstantiorem fore prævidit,
 218.
Thetidis preces, 330. *alas Achilli*
dat, 331. *nup. ix.* 218, 332. *cum*
Medea contendit de formâ. 323.
Argo navem per Cysneæ petras
ducit, 60. *Monente Junone ab-*
stinet à Jovis concubitu, 218.
formam variat, *ibid.* *Achillem*
immortalem facere vult, 219.
bello Trojano periturum metuit,
 220. *occultat in Seyro*, *ibid.*
Thia, 2. 5.
Thiodamas, 134.
Thoas Hypsipyles pater, 50.
 — *per filiam Hypsipylem servatur*,
 50.
 — *Borysthenis filius*, 456.
 — *Assyriorum rex*, 224.
 — *cum Myrrha filia per menses duo-*
decim concumbit in scius, *ibid.*
 — *Myrrham stricto ense persequi-*
tur, *eam interfecturus*, *ibid.*
Thoon gigas à Paris confectus, 18.
Thoricus, 93. *Atticæ locus*, *ibid.*
Thracæ, 355.
Thracæ per Herculem in Thaso ex-
pugnati, 113.
Thracia, 162.
Thrasa Maris filia, 444.
Thrasymedes, 42.
Thrasius campus, 222.
Thrasippe, 137.
Thylæ Siculæ, 324.
Thymætes, 282.
Thyone, 164.
Thyrens, 29.
Thyris Amphinomi filia, 427, 429.
Tibiz per Marfyan inventa, 11. *per*
Minervam fuerunt abjectæ, *ibid.*
Tiberius Cæsar, 329.
Tigafis, Herculis filius, 138.
Tigris annis 54. nominatur Harpys
ab unâ Harpyiarum, *ibid.*
Tilphæus fons, 183.
Timandra, 200.
Timon Ægyptius, 320.
Tiphys moritur, 56.
Tiphysæ, 138.
Tireus vates Thebanus, 177. *longa-*
vus, 178.
 — *formam mutat septies*, 306. *An-*
gues necat, 438.
 — *Eucris & Charicleia filius*,
 177.
 — *oculis caprus*, *ibid.*
 — *Thebanis futura prædicit*, 178.
 — *repentinâ morte perit*, 183.
Tiryns, 78.
Tisamenus Orestis filius, 141. *Peles*
ponnefiorum Rex, 143.
 — *occiditur*, 144.
Tisiphone filia Cœli fuit, 2.
 — *forma præstantissima per Cre-*
ontis conjugem divenditur, 187.
Tisiphonus, 300.
Titanes, 188.
 — *appellati fuerunt filii quidam*
Cœli è Tellure procreati, 2.
 — *omnes in patrem excepto*
Oceano impetum faciunt, *ibid.*
 — *in vincula coniecti, & in Tar-*
taram detrusi Centimanis dantur
custodiendi, 1.
 — *à filiis Temeni ad Temenum*
occidendum conducuntur, 145.
Titanides Clœi & Telluris filiz,
 2.
Tithonus, 209.
 — *in Æthiopiam ab aurorâ abduc-*
tur, *ibid.*

- Tironychus** (Tynnichus) Chalcidoni-
 nus Poeta. 326.
Tityrus *Aetolus*. 320.
Tityus Jovis ex Elara filius. 11.
 — magnitudinis inusitata fuit. 11.
 — laronam conspicatus abripit.
 ibid.
 — etiam mortuus cruciatur. 11.
Titys Alexandro insidiatur. 316.
Tlepolemus. 133. 139.
 — Licymnium occidit quidem, sed
 non sponte. 141.
 — exul magna cum manu Rhodum
 venit. 141.
Tomi. 59.
Torgus coloniam deducit. 411.
Torone. 113.
Toxeus. 29.
Toxicratea. 139.
Trachin. 133. 135.
Trachion Carystius. 325.
Tragasia. 366.
Trajanus Thracius unde nominatur.
 70.
Trambelus. 390. 391.
Trapezita Tauromenitanus vaseri
 281.
Trapezus. 188.
Triballus. 444.
Tridens Neptuno per Cyclopes dona-
 tur. 4.
Trimilis Lycia dista. 469.
Tirolulus. 143.
Triops. 25.
Tripodiscium urbs. 259.
Tripolemus Metanira natorum
 maximus. 15.
Tripus Delphicus Delphis per
 Herculem avectus. 125.
Triticum suavis Inonis per mulieres
 costum. 36.
Triton amnis. 10. 13.
Troades. 377.
Troxen. 125. 395.
Troja peste affligitur per Apollinem.
 112. ceto per Neptunum. ibid.
 — à Troe nuncupata. 206.
Troxia mala. 254. obsidio. 274. ex-
 cidium. 317. 249. 377.
 — ab Hercule capta. 209.
 — bello impetita. 212.
Troilus. 211.
Tros. 206. Eriphonii filius. 253.
Tudas Candaulx uxor acutissimi
 visus. 325.
Tumulus Ares. 207.
Tumulus Gerasti Cyclopi. 236.
Tydeus. 34.
 — adversus Thebas in bellum pro-
 ficiscitur. ibid.
 — à Menalippo vulneratus occum-
 bit. ibid. & 179.
 — Oenei filius. 172.
 — Deipylen uxorem accipit. 173.
 — cæstibus vincit in certamine
 Nemezo. 175.
 — Eteoclis orator. 176.
 — cerebrum Menalippi absorbet.
 180.
 — Diomedis pater. 202.
Tyndareus. 197.
 — Oebali & Barez filius. 199.
 — Thestii filiam Ledam ducit uxo-
 rem. 200.
 — metuit ne si uni è procis multis
 Helena despondeatur, seditio mo-
 veatur per alios. 202.
 — procos Helenæ eo adigit, ut ju-
 rent seditionem se non moturos.
 203.
 — Menelaum filiz suæ sponsum
 declarat. ibid.
 — Menelao regnum tradit. 205.
Typhon humana ferinaque natura
 nascitur è terra in Sicilia. 18. hic
 corporis vastitate & robore cæte-
 ris, quos terra genuerat, omnibus
 antecellebat. ibid.
 — lapides in Cælum candelentes
 jaculatus, cum sibilo boarumque
 magno ferebatur. 19. 456. 457.
 — Spirarum volumine Jovem cir-
 cumplectitur & detinet. 20.
 — matura mitiaque poma gustat.
 21.
 — in Thraciam contendit. ibid.
Typhus Hagnii filius. 49.
Tyramus. 90.

Tyrens. 29.
 Tyria mulier uxor Egypti. 75.
 Tyrimma. 348.
 Tyro Salmonis filia, 40. 42.
 — geminos parit & exponit, ibid.
 Tyrrheni, 163.
 Tyrrhenia. 321. 325. 335.
 Tyrrhenum mare, 347.
 Tyrrenia, 325.

V.

Vates quidam magus existima-
 tus, 142. interfectus. 143.
 Udzus. 157.
 — unus è Spartorum genere, 177.
 Vena Tali à collo ejus ad calcem
 peringens, 62.
 Venatio apri Calydonii, 126.
 Venti nati sunt ex Aurora & Astræo.
 5. 317. 319. 334.
 Venus ex Dione Jovis filia, 7.
 Venus Neflam contra Herculem dolis
 instruit. 309. ei dies festus, 315.
 ejus Scyphus, 332. Pani Echus
 amorem injicit, 333. cum aliis
 Deabus contendit, 334. cum Mer-
 curio, 335.
 — Mascula per quem primum in-
 cepta, 8.
 — Auroram ardore perpetuo cruci-
 ciat, 19.
 — à mulieribus Lemniis nihili facta,
 59.
 — Bucea ad Elybæum relegari 60.
 — cum Anchise congregitur &
 Æneam gignit, 206.
 — Adonin clam diis in arca ocul-
 ratum ante Proserpinam constitu-
 it, 224.
 Vespasianus Imperator, 320.
 Vesta, 381. v. 35.
 Victoria Jovis contra Saturnum pa-
 trem certâ conditione per Tellu-
 rem prædicta, 4.
 Viperæ in crateribus Typhonis sibilum
 ingentem excitabant, 19.

Virga aurea per Apollinem Mercurio
 pro fistulâ data, 196.
 Virgines Athenienses septem Mino-
 taro quorannis mittuntur devo-
 randæ, 238.
 Viri Lemnii ancillas è Thracia abdu-
 ctas subigunt, 50.
 — è terra ex dentibus satis orti
 profiliunt, 58.
 — armati è dentibus draconis per
 Cadmum satis oriuntur, 156. Hi
 mutuis vulneribus sese conficiunt,
 157.
 Virus graveolentia terribilimum mu-
 lieribus Lemniis per Venerem in-
 jectum, 50.
 Visum Hecubæ Priamo per eam re-
 citatum, 210.
 Ulysses Laërta filius, Helenæ procur,
 202.
 — Palladium aufert, tibia vincit,
 335. ejus errores, 322. 347. 348.
 — instruit Tyndareum de procis
 Helenæ sic obligandis, ne si uni
 desponderetur seditionem moveant
 alii, 203.
 — Tyndareo promittit opem contra
 procos Helenæ seditionem motu-
 ros, ibid.
 — Achillem apud Lycomedem
 quæsitum invenit, 220.
 Voluptas in coeundo non virorum
 an mulierum major sit, 178.
 Urania, 7.
 Vulcanus è Cælo præcipitatus, 9.
 — in Lemno per Thetidem serva-
 tus, ibid. 43. 332.
 — Peleum ense donat, 217.
 — Minervam stuprare cupit, 226.
 — in femur Minervæ semen effun-
 dit, 226.
 Vulpes agros devastans, 91.
 — animal dolosum, 145.
 Vultur occulta revelat, & futura
 prædicat, 44.
 Vultures cor Tiryi apud inferos
 depascere non desistunt, 11.
 Vulturius Apollo, 277.

X.

- X** Anshippe Dori filia, 27.
 Xanthippus, 34.
 Xanthis, 138.
 Xanthius pater Leucippi, 353.
 Xanthus equus Peleo per Neptunum
 donatus, 218.
 — Borotia Rex, 282.
 — fluvius, 321, 468, 469.
 — Samius, 361. Termerensis, 400.
 Milesius Erippen redimit à Celta,
 358.
 Xenodamus Menelai è Gnosis nym-
 pha filius, 203.
 Xenodice Sylei filia, 125. ab Hercule
 interfecta, ibid.

Xenodice, 150.

Xuthus, 24.

Xuthus Peleponnesum adipiscitur, ib.

Xuthus Creusæ maritus, 229.

Z.

- Z** Elus, 5.
 Zetes Boreæ filius, 49.
 — Boreæ & Orithyæ filius, 237.
 Zethus unus ex Lyci intersectoribus,
 165.
 — rei pecuariae studiosus, 166.
 — Theben ducit, ibid.
 — Sagittis confixus occumbit, 168.
 — ex Jove & Antiopæ natus, 194.
 Zeuxippe Pandionis uxor & matris
 ejus soror, 228.

INDEX AUCTORUM.

A.

A Bas Sophista, 325.
A Acusilaus, 68. 69. 78. 108. 160. 187.
 203. 212. 231.

A Esopus, 329.

A lcanianis Narrantes, 326.

A lcamenonidis Scriptor, 34.

A lexander

A trolus, 372.

M yndius, 310.

A ndrisci Naxica, 361.

e jus operis, I. 11. 382.

A ntenor Cretensis, 329.

A ntigoni Mutationes, 449.

A ntiochus Mythicus, 325.

A ntipater Acanthus, 308.

A pollonius Rhodius

i n Argonauticis, 55.

C auno, 344. 366.

E pigrammar, 448.

A pollonius Astronomus, 329.

A rchelaus Cyprius, 320.

A reus Laco, in Cygno, 427.

A ristarchus Grammat, 329.

A ristocritus

d e Milero, 366.

A ristodemus Nylcus, 357.

A ristonicus Tarentinus, 307. 310.

A ristoteles, 307. 371.

A sclepiades Myrileanus, 70. 151.

i n I. Bithyniacum, 399.

A sius poeta, 189.

A rhanadz Ambracica, 410.

A rhenodorus Eretrienfis, 323.

B.

B acchylides, 325.

B oetus [al. Boetius] poeta

i n Ornithogonia, 409. 416. 444.

i n II. ejus operis, 436. 439.

440. 441. 444.

B otrias Myndius, 308.

C.

C allimachus, 322.

C asor Chronographus, 69.

C ephalo Gergethius

i n Troicis, 349. 398.

C ercopi Milesius, 70. 77.

C harinus Iambographus, 338.

C orinna

i n Heterocamenon I, 452.

C ratini Easida, 326.

C rinagoras Epigrammatogr. 322.

D.

D are Phrygius, 308.

D efladas, 369.

D emaratus, 52.

D emetrius Scepsius, 326.

D emocydes, 330.

D emodocus, 335.

D idymarchus

i n Metamorphoseon, III. 448

D iodorus Ixus, poets, 374.

D iogenes Historicus, 314.

D iognetus vates, 316.

D ionysius Myrilenus, 52.

E.

E ubulus comicus, 322.

E umelus poeta, 189. 190. 203.

E uphorion in

A pollodoro, 392.

H yacintho, 306.

T hraci, 369. 390.

E upolidis Hybristodicz, 327.

E uripides, 72. 179. 186. 193. 327.

G. Gallus

G.
Gallus Cornelius, 343.
H.
Hegesippus in
 Melesiacis, 376.
 Palleniacis, 354.
 Helena poetria, 320.
 Hellanicus in Troicis, 398.
 Hermes, 347.
 Hermesianax
 Leontio, 351.
 in II. ejus operis, 473.
 Herodorus, 52. 167.
 Herodotus, in I, 306. 314. 321. 324.
 Heliodus, 33. 54. 63. 69. 78. 81. 167.
 178. 193. 224.
 in Op. & D. 326.
 in Aspide, 84.
 in Eois magnis, 448.
 Homerus, 9. 78. 81. 148. 167. 306.
 307. 310. 313. 318. 321. 336.
 Hypermenes de chio, 334.
I.
IBycus Poeta, 216.
L.
Lesbiacum scriptor, 384.
Licymnius chiensis, 385.
 Lycophron Alex. 330.
M.
Matris Thebanus Hymnogr. 313.
 Menecrates Xanthius
 in Lyciacis, 468.
 Melesiacum scriptor, 371.
 Mnesagoras, 199.
 Mero in Diris, 391.
 Muszus Atheniensis, 310.
N.
Naupacticum scriptor, 199.
 Neanthes Cyzicenus
 in II. 397.
 Nicæneus in Lyco. 344. 366.
 Nicander, 468.

Herodorus in I. 410. 446. 448. 472.
 II. 410. 437. 459. 461.
 III. 405. 457.
 IV. 419. 421. 427.
 451. 452. 453. 455.
 456. 458. 463.
 De Poetis, 349.

O.
Orphici, 199.
P.
Pamphilus, 448.
 Panyasis, 15. 199. 224.
 Parthenius, 267.
 Phantias Erebus, 356.
 Phanires Hierogram. 328.
 Phantasia Memphisitis, ibid.
 Pherecydes, 12. 15. 34. 52. 70. 95. 131.
 148. 157. 177. 189. 213. 465.
 Phileas ad Hermen. 347.
 Philocrates, 221.
 Phylarchus, 388. 395.
 in XV. 374.
 Pisander, 34.
 Plefirrhous Hymnographus, 314.
 Reditum [Nésw] scriptor, 77.
S.
Satyrus, 329.
Simmius Rhodius, 397.
 in Apollinæ, 441.
 Sophocles Euryalo, 348.
 Stesichorus, 199. 258. 313. 320.
T.
Telles, 326.
Thebaidos scriptor, 33.
 Theodorus Samothrax, 334.
 Theophrastus in Epist. 315.
 in L. de temp. I. 380. III. 361.
 Telestilla, 167.
 Timæus Siculus, 393.
 Tragici, 69. 77. 78.
 Tynnichus Chalcidensis, 326.
X.
Xanthus Lydius, 397.

F I N I S.

DISSERTATIO

DE

SCRIPTORIBUS MYTHOLOGICIS.

C A P. I.

*De Mythologiâ. Quæ sint ejus species; contra
Asclepiadem Myrleanum.*

OMne genus scriptionis ad certam aliquam discipline partem & sedem revocare oportet. Ταξιν vocant Græci, & post quatuor illa *συν-
πικνελογύματα*, sc. *ἑξηγεσθῆναι, συγγραφέα, σκοπεῖν, τέλει* &
χρήσιμον, quæ in quôque libro considerata veniunt,
agunt loco ultimo de Ordine, quem in orbe disciplina-
tum sibi postulare debeat id, de quo instituitur sermo.
Atque hæc, quanquam vulgaria sint, non omisit Am-
monius in Porphyrii Isagogen, nec Theodosius ad Dio-
nysium Thracem.

Jam qui de Grammaticæ partibus accuratissimè dis-
putasse videntur, Historiarum cognitionem & expli-
cationem ad Grammatici officium pertinere unanimi-
ter decreverunt. Dionysius Thrax & Asclepiades apud
Sextum Empiricum *adversus Mathematicos* c. XII,
hanc ejus partem *ιστορικὴν* vocant.

Historia porro omnis aut vera est, aut quasi vera, aut planè falsa. Veram intelligo, quæ de iis agit, quæ aliquando in rerum naturâ extitère; Verisimilis illa erit, in quâ versantur Dramatici & Mimi: ut falsa sit ea, quæ continet *μύθους*; ea volo, quæ nec fuerunt unquam, neq; *post aliis erunt in annis*. Suetonius in Tiberio *Mythistoriam* appellavit.

Mythistoriæ speciem unam tantùm constituit Asclepiades, *ὁ μυθικὸς ἐν ἡδὺ μόνον γυναιολογόν*. Angusta autem & iniqua mihi videtur hæc Asclepiadæ ratiocinatio; imò tota Peripateticorum Schola litem ei intendet, qui genus in unâ specie consistere posse affirmabit.

Sit igitur & alia species *τὸ πηλασμένον*, sive Plasmâ. Sanè cùm scriberent Theogonias Heliodus aut Orpheus, & cùm Apollinem *Ἀλλῆς καὶ Διὸς ἡδὺ* diceret alius è Poetis; in Genealogico charactere versati sunt. Cùm autem Simonides *Ἀυεῖον* fecit *Δαίμονα*; Homerus *Δαίμον* & *Φέβον* deos; cum alius *Ζηλοπυρίαν* deam finxit, cui *invidiam* pro vittis, pro *ζωνᾷ* contentionem apposuit; omnes quidem *μυθικῶς* scribebant, non tamen *γυναιολογικῶς*. Restat igitur aliud adhuc membrum alligandum.

Porro si hoc aliud adjiciamus membrum; erit, quò commodè referamus *Allegorias*; nam & hæ sunt inter *μυθικὰ*: Tale est; *Apollo Admeto servitium exhibuit. Laomedonti murum ædificavit*. Plura hujusmodi Sallustius de Diis, & Julianus *περὶ βάρπης* exhibent. Erit quoque ubi collocemus *διωγμάτια μυθικὰ*, cujusmodi scripsere Libanius & Severus Sophista. Denique habebimus caput ad quod *Metamorphôseis*, & istiusmodi scriptiones, tanquam ad fontem suum, revoce-

Genus hoc cum suis speciebus isthoc pacto subdu-
ctis, illustrare videtur voluisse divinus Plato in *Sym-
posio*. Certè quæ *ibi* Aristophani & Agathonì attribuun-
tur, sunt planè τὸ μυσικὸν πέννι; quæ porro Phædrus
de Amore disputat, sunt μυθελογικὰ; Socrates au-
tem apertè finxit, quæ de Poro & Peniâ, ad imaginem
veri, differit.

Quamquam autem parum dignitatis habere potuit
tota hæc scribendi ratio, ut quæ omnia ferè de le-
nocinio, parum de veritate traheret; quæq; nullâ arte,
scientiâ aut fine comprehendi possit, cùm error om-
nis infinitum quid & incertum sit, & pro scriptorum
ingenio varium, & mutationi semper obnoxium;
habuit tamen cultores suos, benè multos, nec eru-
ditionis famâ incelebres. Quorum institutum si
aliud nihil, saltem numerus defendere posse videatur.

Acestorides libros quatuor edidit τὰ τετρα μυσ-
ικῶν *De civitatum fabulis*. In his, veris multis non
pauciora falsa admiscuit; ut tamen simul calumniam
effugeret, & operis jucunditatem palam faceret, μυ-
θικὰ nominavit.

Sed ad alia festinanti satis erit nuda nomina hujus-
modi aliquot Scriptorum in mediũ conjecisse.

Fabularem igitur historiam pro suo quisque consi-
lio pertractarunt apud Græcos præcipuè Agatharci-
des, Antiochus cognomento *Mythicus*, Apollonius
Alexandrinus, Alexon Myndius, Aristodemus, Cha-
mælion, Herodoti duo, & Herodorus, Diodotus,
Euanthes, Silenus Chius, Didymus: præter poetas Eu-
phorionem, Rhianum, Leschem, Onomacritum, Arcti-
num, Parthenium aliosque, quos index Apollodo-
ri complectitur.

Potentosa Græcorum mendacia minus placuere
Latinis ingeniis. Hyginus tamen, & Marfus hanc vi-

am ingressi sunt; Cornelius quoq; Nepos paulò minus monstifica quàm Græci tradidit, & si Plinio fides, avidissimè credidit.

Sed his, ut jam dixi, prætermisiss, ad Apollodorum Atheniensem (qui Græcorum hodie extantium in hoc genere scribendi aut antiquissimus aut præcipuus est) sermonem converto.

C A P. II.

Apollodorus Atheniensis. Antiquorum aliquot de eo judicia. Recentiorum de eo scripta. Scripto Testius. Ger. Vossius. Joannes Jonsius.

NEminem latet, qui in Græcis literis planè hospes non sit, quàm in omni Philologiæ parte Apollodorus Atheniensis Grammaticus diligenter, & cum laude se exercuit. Atque hoc abundè constare possit, cum ex aliis argumentis, tum ex eo, quòd ut frequens occurrat Apollodori apud Veteres commemoratio; ita nulla ferè extet, quæ non ad ejus honorem pertineat. Plinius scribit lib. 2. Naturalis Hist. *Amphictyonis Apollodoro honorem habuisse.* Quintetiam *μετὰ πλείων* Stephanus *Θυμαζιώτην*; & Marci-
anus in *ἐπισημῶς γνήσιον φιλόλογον* vocat. Quare quanquam interierunt omnia pænè Viri doctissimi scripta, ex quibus justam, & solidam diffusissimæ eruditionis gloriam, & famam sponte suâ esset consecutus; qualis tamen quantusq; fuerit Apollodorus non malè possumus conjectare, ex fragmentis, & ut sic dicam, fructuris de ejus lumine haultis, quas adhuc retinent alii Scriptores; quemadmodum & Solem nobis,

bis, etiam post occasum, radii fracti, & vibrantes in aere inferiori representant.

Tantis celeberrimi viri meritis permotus Johannes Jonſius accuratè eundem multa attulit ad illuſtrandum Apollodori nomen in elaborato opere de *Scriptoribus Hiſtoriæ Philoſophicæ*. Ante Jonſium hoc argumentum tractavit J. Gerhardus Voſſius (& fortè J. Meurfius in *Athenis Atticis*) ita tamen, ut Jonſio non ſatisfecerit, & ulteriori diligentiae aditum potiùs aperuiſſe, quàm ſpem, aut fructum ademiffe viſus ſit.

Utriſque his in hoc curriculo lampadem tradidit Scipio Tettius Neapolitanus. Is enim Commentarium edidit, in quo recepit ſe acturum de *Vitâ, & Scriptis Athenienſis Apollodori*, & illorum omnium pariter, quos cognomines huic noſtro, de quo nunc agitur, in veterum Scriptis reperiffet.

Dices igitur, quid eſt, quod tua diligentia amplius efficere poſſit in hac re poſt iſtos Triumviros? *invento ſcalmo fortè navem ædificas*; Nolo de aliis quicquam humiliùs, nec de meipſo ambitioſiùs dicere. Licuit Voſſio Tettii veſtigiis inſiſtere; nec Jonſium à ſcribendo deterruit Voſſius. Liceat & mihi in eodem campo me exercere. Procul enim habeo & omnem invidiam, & contumeliam; nec aliena pro meis, nec mea præ alienis venditabo.

C A P. III.

Apollodori multi, Scriptores ὁμώνυμοι. Laertius tentatus. Caſauboni lectio reſutata. Cl. Alexandrinus illuſtratus.

V Eriſſimè, ut alia, illud Ariſtoteles protulit, τῶν ὁμώνυμων. Nihilq; adeo hiſtoriæ, & veritatis

tatis faciem ignorabilem reddidit, ac nimia nominum Similitudo, hominûmque longè inter se diffimilium homonymiæ. Vitio huic diligenter cavet *Magnus Magister* Topicorum libro 6, ne Philosophiæ disputationibus officeret; eidemque malo in ævo cognitionis genere occurrere voluit Agresphon, & Demetrius Magnes, qui ἀπὸ ὁμωνύμων ποιητῶν, & Συγγεγραμμένων *De Scriptoribus*, & Poetis homonymis egregium opus edidisse cognoscitur.

Ego autem in recensendis Apollodoris variis id temperamentum servabo, ut eos omnes, qui ab hoc nostro planè diversi sint, strictim, & quasi κατ' ἐμᾶς nominasse satis tim habiturus; de iis autem explicatius agam, quos pro Atheniensi Apollodoro lectoribus incautis aliquando imposuisse deprehenderim.

Primò igitur Apollodorus Adramyttenus; item Arithmeticus qui sæpè & Logisticus appellatur; Artemites; Carystius (cujus fabulæ nonnullæ Apollodoro Gelôo attribuantur;) Cittiensis; Corcyræus; Cyzicenus; Dorieus; Erythræus; Gelôus; Lemnius; Megarensis; Nicænus; Pergamenus rhetor; Pythagoræus; Socraticus; Tarentinus medicus; Apollodorus sculptor, Tarsensis (sive Cilix) tragicus; Telmessensis onirocrites, ab Atheniensi alius omnino est, quod nemini, puto, dubium esse possit. De his ferè omnibus agit in Bibliothecâ Gesnerus, ubi etiam quis à quoquam citetur, & quæ scripserit, distinctè docet.

Accedo ad alios, inter quos & Atheniensem nostrum non ita in promptu sit discrimen ponere.

Primus sit Apollodorus quidam Atheniensis. Scripsit is, teste Laertio, supra quadragintos libros; vide-

videtur operi suo titulum fecisse *Συναγωγὴν δόγματων*; è quibus libri de vitâ Epicuri adducuntur ab eodem Diogene Laertio. Idem opus videtur mihi intelligi, cùm Apollodorum idem citet in τῆς ἀπὸ τῶν δόγματεσσιν ἀποκατὰ. Quanquam enim *Ἐφίλλω* à Laertio, libro 7, cognominetur; eundem tamen esse post Jonsium, putat Menagius cum eo Apollodoro, de quo jam sumus locuti. Huic porro tribuitur *συναγωγὴ ἡθικῶν & φυσικῶν*. Nequeo autem Gesnero assentiri, qui existimat has *Synagogs* ad Apollodorum Atheniensem Grammaticum pertinere; Quoniam ad distinctionem innuendam Laertius perpetuò Apollodorum istum aut Epicuræum vocat, aut *Ἐπιτολάρχον*, aut denique Ephillum, vel ut alii legunt, Syllum. Fateor interim ætatem utriusque ita coincidere, ut nihil ausim in hâc re definire. Quinimo *nostrum* inter Philosophos numerari infra observabimus.

Laertius Apollodorum adfert ἐν τῇ περὶ τῶν φιλοσόφων αἰρέσεων; ea autem quæ laudantur, omninò sunt τῇ ἡθικῇ γένους; ut meritò suspicetur aliquis idem adhuc opus innui cum *Συναγωγῇ ἡθικῇ*. Porro idem Laertius *Ἀντίδοτον δαικέρειον* citat, aitque Heraclidæ Ethicis contradixisse. Jam vero cùm Antodorus ille (Neque enim intelligendus videtur Antodorus Cummæus Grammaticus, cujus meminit Theodolius ad Dionysium Thracem, & fortè Cl. Alexandrinus) nullibi inveniatur, non est alienum à probabilitate Apollodorum in corrupto vocabulo latere.

Secundus Apollodorus sit Atheniensis, sed poeta Comicus; ejus fabulæ fuere XLVI vel XLVII. Diversus hic esse creditur ab Apollodoro Gelœo qui Menandro Synchronus fuit, & à quo Terentius duas fabulas transtulit. De his Apollodoris Ric. Montacutius ad Phôtii Epistolam 156, sic scripsit, *Scipio Tettius*

in commentario de Apollodori negligenter satis hic se gessit.

Est & alius adhuc Apollodorus Athenientis. Hunc tamen ab eo quem quærimus, facile internoscas, quòd ab Eustathio in K. *il.* p. 723. ed. Frobenianæ, apertè *συναγέρ* & dicitur. Hic Ulyssis capiti pileum primus pictorum circumposuisse traditur; ejus meminit Plinius Historiæ Natur. l. 35. c. 9. Est quoque & in Plutarcho hujus mentio, & apud Hephæstionem in Enchiridio, & Eustathium in *il.* p. 984.

Subtilioris erit acuminis alios adhuc quos producarn Apollodoros ab Athenienti illo discriminare; quoniam aut obscura aut nulla secum adferunt *γνώσιμα*.

1. *A Polluce*, inquit Gesnerus, adducitur Apollodorus *ὁ ἐν τῷ poemate*, qui fortè erit navium catalogus. Laudatur quidem Apollodorus noster *ὁ ἐν τῷ πρῶτῳ βιβλίῳ*, & *ὁ ἐν τῷ ἑξῆς λόγῳ*, hoc est, in opere eo, quod de catalogo Homérico fecit, libris duodecim; sed opus illud nullo modo dici potuit *ποίησις*, vel *ποίημα*, quod infra demonstrabo.

2. *Ἡ τὴν ἐν τῷ ποίησιν* ita fuisse Apollodori dicitur à Polluce, ut & Philonis cujusdam ab aliis existimatam innuat. De libris Apollodori in catalogum navium Græcarum, siye Bœotiam, nemo unquam dubitavit.

3. Apollodorus *ὁ τῶν τῷ ἐν τῷ ποίησιν* *ὡς περὶ μηχανῶν*, potest esse Apollodorus Mechanicus. Philonem & Apollodorum de iisdem rebus scripsisse significat Pollux. De *Ædium sacrarum Symmetriis* Philonem laudat Vitruvius in præfatione ad librum septimum. At enim Apollodori *τῷ ἐν τῷ ποίησιν*, non erat fictio poetica; sed tale opus, quale egregius Mathematicus & ingeniosissimus Architectus *Christophorus Wren* Londini nunc moritur, qui Templum D. Paulo ejusmodi ædificat, quod omnia omnium poetarum opera, artificio, & elegantia longè superabit.

4. Alius

4. Alius in hoc censu erit Apollodorus ille, cujus *ἑρμῆς* ἡ *Ἀπολλοδότης* *ἑρμῆς* *ἡ* *Ἀπολλοδότης* commemorat Athenæus lib. 14. c. 9. Scripserat Aristocles *πρὸς Μυζικῆς* & *πρὸς χορῶν*; in his disputabat de nominibus mulicorum instrumentorum, uti colligere licet ex variis Athenæi locis; conjicit Jonsius Aristoclem hunc vixisse circa eadem tempora, in quibus Apollodorus Grammaticus; & proinde qui ad Epistolam hanc Aristoclis respondit, videtur ei esse idem Apollodorus.

5. Distingui debet Apollodorus Cyrenæus Grammaticus ab Atheniensi nostro; scripsit sanè uterque *de poculis*, ut non obscurè innuit Athenæus libro XI, C. 12, ubi de Cyrenæo verba facit, & libro eodem, c. 13. & 14, ubi Atheniensem citat de poculis *ἡ* *ἑρμῆς*. Illud autem scriptores hos ab invicem distinguere possit, quòd Cyrenæus de poculis egit tanquam glossographus, & proinde cum Pamphilo eum conjungit Athenæus, Suidas cum aliis *γλωσσόγραφοις* in voce *Ἀντικρὺς* & *βλαβύω*, ut & Etymologus magnus; Apollodorus autem noster poculorum *historias* collegisse videri meritò potest.

Iidem Apollodori non sunt confundendi, licet *πρὸς θεῶν* scripserit uterque fortè reperiatur. Sanè Natalis de Comitibus libro 3. c. XVI. sic scribit, *Theagenes & Apollodorus Cyreniacus in libro de Diis scriptum reliquit, Jovem ad placandam Proserpinam, Ipsi Siciliam donasse. Idem c. 17, Ære veteres utebantur in omnibus expiationibus, quod scriptum fuit ab Apollodoro Cyæniaco in libro de Diis. Alia producit de Britomarti, c. 18. de Rheæ quercu l. 9. c. 5. Equidem fateor ignotum esse mihi hunc Apollodorum Cyrenæum, credo & aliis. J. Ger. Vossius libro 5 de Idol. citat Apollodori Bibliotheces lib.*

lib.3. de quercu Rheæ sacrâ; quæ autem adducit, eadem sunt cum iis quæ Natalis l.9. c.5. Adhuc, locus ille de ære quem laudat Natalis lib.3. c. 17, ad verbum occurrit in Scholiis græcis ad Theocriti *ιδ. β.* ibi tamen Apollodorus *πρὸς Διών.* sine adjecto Cyreniaci habetur. Quod autem ibidem statim sequitur, *Θηርὶν Ἀπολλώδωρος Ἀθήνησι δ' ἐκπαύεται τὸ κέρας,* &c. Apollodorum Atheniensem tantum non sonat. Ut igitur rem in pauca mittam, Apollodorum Natalis & Scholiastæ alium non esse pronuncio, quàm Apollodorum Atheniensem; Hunc autem à Natali visum fuisse nequeo à me impetrare ut credam.

6. Apollas de civitatibus Peloponnesi commemoratur Athenæo, lib. IX. Hunc cum Apollodoro eundem judicet quis, factâ diminutione, quæ frequens est in hujusmodi vocabulis, ut in *Ζωῆς*, Ἀρτεμῆς : Quin imo & Cyrenæum, hunc quoque dictum existimat D. Ger. Vossius, ex epitome Artemidori Ephesii. Quare idem quoque non nemini videbitur cum Apollodoro Cyrenæo. Hunc igitur pro nostro minimè admittendum censeo.

7. Apollodorus ὁ γράβας πρὸς ὕμνος profertur Erotiano in explicatione vocis *τίμωρον*. Idem ne sit cum Apollodoro Logistico (nam & is versus fecit, ut ex Laertio & Plutarcho, p. 1094. discimus) videntum; certè cum Atheniensi, nulla hæcenus oboritur suspicio, cur eundem existimemus.

8. Addo his Apollodorum Mechanicum. Floruit sub Hadriano; cujas fuerit nondum mihi constat; Pollux eum appellat l. XI. c. li. ejus extare Mechanica & Poliorcetica Romæ, affirmat Gesnerus; in Galliis Labbæus: cum aliis Stra-
tege-

tegeticis Salmasius se editurum receperat ; quod, puto, non præstitit. Hoc in scriptionis genere quoniam nusquam laudatur Atheniensis Apollodorus minimè dubito, quin hi pro diversis sumi debeant.

Sunt & alii Apollodori, quos faciliùs est distinguere à nostro, quàm qui sint, determinare.

1. Horum primus sit Apollodorus Cumæus. De eo prodidit Cl. Alex. Strom. I. quòd *πρῶτος τῆς κελικῆς ἱστορίας τῶν γεγραμμένων*. Hujus Scripta *nusquam* commemorantur, adeoque nihil habet cum nostro commune, excepto quod uterque *ἑμπερίστατος*. Grammaticus fuit cognominatus.

2. Sit secundus Apollodorus ille, ad quem Lyncei Samii Epistola data fuit, cujus meminit Athenæus. Fuit Lynceus Theophrasti discipulus ; longo intervallo ab Apollodoro nostro disjunctus.

3. Eodem discrimine sejungimus Apollodorum, ut credibile est, Atheniensem, Archilai patrem à Grammatico Apollodoro. Fuit enim Archilaus Socratis magister, atque ita Apollodorus Socrate est prior. Horum igitur tempora non conveniunt. De hoc Apollodoro legere est apud Diogenem Laertium & Justinum Martyrem.

4. Apollodorum *πρὸς Θηερίων* laudat Athenæus XV. c. 8. Causabonus dubitat an rectè legatur *πρὸς Θηερίων*, mallétque, *πρὸς θηῶν* ; alius potiùs, *μύθων* substitueret ; loquitur enim Apollodorus non de animalibus, sed de plantis, apud Deipnosophistam. Sed nihil mutandum censeo, quoniam Plinius l. XI. Nat. Hist. quædam se desumpsisse agnoscit ex *Apollodoro de bestiiis venenatis* ; meminit hujus Apollodori Scholiastes Nicandri semel atque iterum.

5. Apol-

5. Apollodorus quintus est ille qui Athenæo l. XV. c.8, producitur *περὶ μύθων καὶ τεράτων*. Quin hic idem fit cum eo,quem Plinius ait scripsisse de Odoribus, vix dubito.

6. Apollodorus Corcyræus memoratur Cl. Alexandrino Strom. 5. ubi narrat quid de Branchi vatis Iustrali *carmine* (non autem Empedoclis, ut scripsit Jonsius) Apollodorus ille prodidit. De hoc alibi me legere non memini; cur autem cum Atheniensi aliquis hunc eundem esse velit, nihil est, opinor, quod vereamur.

Quoniam autem incidit mentio *carminis* istius apud Cl.Alexandrinum valdè ænigmatici, in quo explicando multi olim sudarunt viri docti, proferam hîc in medium,quæ Porphyrius ad id commentatus est, nondum, quod sciam, à quoquam producta.

Πορφυρίου φιλοσόφου περὶ τοῦ Κνάξ. ζβλ. χθὺ πλς. φλέγμα.
δρῶφ. ἐρμηνεία —————.

Hæc est libri veteris & amicissimi E. Bernardi Oxoniensis scriptura. Apud Clementem Alex. paulò aliter; Κνάξζβλ, χθὺ πλς, φλέγμας, Δρῶφ; & quidem rectiùs; nam voces istæ sunt *πυχνικαί*, & continere debent elementa linguæ Græcæ omnia, prout Clementis locus ea exhibet. Sed Porphyrium audiamus. Ἐν Δέλφοις, εἰς τὸν ναὸν ἐπιγύγχαται. Τράγος ἰχθύς ἐπὶ δελφῖνος ἐπικείμενος. Κνάξ μὲν γάρ ἐστιν ὁ τράγος καὶ ἀποκοπὴν τῶν στοιχείων τοῦ Κδς· ἢ καὶ πάλιν ἀφαίρεσις τοῦ ξ. Κνακδν γὰρ καλεῖται· ὡς καὶ Θεόκριτος ἐν Βυκόλοις λέγει, εἶπεν τράγος καὶ ἰχθύς, ὁ μὲν φλεγόμενος· ὁ δὲ δρὸν ὀφόν· λέγει δὲ ὅτι ὁ τράγος φλεγόμενος ἐστίν

ἔστιν πάντοτε ὑπὸ λαγνείᾳ, ὅπ' ἔάν τις τὰς ῥίνας ἐκπῶ ἀπὸ σφαλίζῃ, διὰ τῶν καρμάτων ἀναπνῶ. Multa in his sunt, live Scribæ antiqui incuriâ, live rei ipsius obscuritate, συγβηται. Imo ipse Philosophus, quasi nec sibi nec aliis satisfecisse se crederet, aliam statim subnectit interpretationem, & ipsam quoque mancarn. Τὸ Κραῖξ ζβλ, γάλα ἐστὶ. τὸ δ' ἔχθ' πῆς, πυρὸς. δρδϕ ὁ ἀνδρῶπος δρῶπες γδ ἀνδρῶποι λέγοντ'. Hæc eadem fere apud Hesychium habes in ζαβίχ, δρδϕ & Κρακόν; ubi πυρρδς pro πυρδς non esse substituendum constat ex eodem Hesychio in Κρυκδν & Κρυκός.

Apud Clementem Alex. aliud eodem loco adducitur carmen, huic planè simile. Βεδῶ, Ζάϕ, χθῶν, Πλῆκλεον, Σρήγξ: in quo etiam Alphabetum Græcum comprehenditur. Nec multum discrepat Porphyriana hujus carminis explicatio à Clementinâ. Sic enim pergit Porphyrius; ἡ ἔπερα ἡ πλῆσα τοιαῦτα διὰ τῶν Κδ σοιχαίων ἀπερρίζοντα ἴδιον σκοπὸν ἔνευκα, οἶον, βέδω [βέδω] ζάϕ, χθῶ [χθῶν] πλῆκλεον, Σρήγξ [Σρήγξ] ἃ ἔστιν ἔπος. βέδω ἐστὶν ἡ ὑγρασία. ζάϕ ἡ πυρώδης ἐστὶν. χθῶν ἡ γῆ. Πλῆκλεον ὁ αἶψ. σρήγξ ἡ τέτων φιλία, διὰ τὸ λωι: σρήγχαται. Κλόδος δ' ὁ Νεαπολίτης ἔπος ἡρμάνδου τὸ σερκείδιον. αἶψ, δάλασσα, γῆ, ἥλιος. ἡ ἔπεσι πνικε φιλόσοφοι ἡ ποιηταὶ τῶτον τὸν σκοπὸν [τέρπον] ἡρμάνδουσαν.

Quaquam autem ex his dictionibus pleræque aliquam significationem in Græcâ linguâ obtinuerint; inventas tamen existimo à Grammaticis ad puerorum memoriam & pronunciationem confirmandam; quod ipsum Cl. Alexandrinus innuit, ubi vocat σοιχαίον τῶν παιδῶν διδασκαλίαν. Monet quoque Quintilianus alicubi de hujusmodi auxiliis.

Sed ad obscuritatem de Apollodoris ulterius tollendam, illud amplius monendum censeo, non tantum alios Apollodoros pro hoc Nostro venire, sed etiam pro

Apollodoro Apollonium, & vicissim, frequenti errore permutari. Stephanus adducit Apollodorum *ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆς γῆς, & ἐκ Κεικωῖς*. Quibus in locis Apollonium Aphrodisiensem substituo. Idem in *Χαλκηδόνιον* ex Apollodoro fecit Apollonium : Quo pacto Erotianus Apollonium Cittiensem pro Apollodoro laudat. Porro apud Scholiastem Apollonii Rhodii legitur Apollodorus in Ponticis: Sed & hæc quoque Apollonio attribuerim. D. Vossius Lib. 1. de Historicis Græcis Apollonium Logisticum commemorat: Is tamen Lactio Apollodorus dicitur. Nolo tamen his annumerari Apollonium, quem Scholiastes Homeri ad *Iliad. θ.* producit in *κατάλογον ἡρώων*. Nam certum est designari Apollonium Rhodium in catalogo Herōum; quemadmodum patebit inspicienti Pindari Interpretem ad Nemeorum Oden quintam, ubi Apollonii versus ex libro primo eadem de re proferuntur, de quâ loquitur Homericus Scholiastes.

His ita utcunque absolutis, restâ deveniamus ad eum Apollodorum, quem jamdudum mente agitamus, cujus opusculum nunc edimus, & cujus gratiâ hoc, quicquid est subitanæ scriptiois, aggredi sumus.

Pauca sunt & obscura, quæ de eo Suidas in suis collectaneis; *Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδης γραμματικός. εἶς τῶν Παναθηναίων ῥοδίου φιλοσόφος, καὶ Ἀριστάρχου τῶν γραμματικῶν μαθητῶν Ἀθηνῶν τὸ γένος. ἦρξεν δὲ αὐτὸς τῶν καλεσμένων τραγιάμβων.. Apollodorus Asclepiades F. Grammaticus; unus discipulorum Pausanii Rhodii Philosophi, & Aristarchi Grammatici. Genere Atheniensis. Primus Tragiamborum inventor extitit.*

Quin fuit domo Atheniensis Apollodorus hic, dubitavit nemo; præter unanimem omnium Scriptorum consensum (qui quoties illum ad partes vocant, Ἀπολλόδορος appellant) cum omninò gentis istius fuisse illud argumento esse possit, quòd in dubiis Chronologiæ rationibus, & speciatim in controversis Antiquitatum Atticarum locis, Scriptorum Atticorum sectam perpetuò sequatur.

Primum Atticæ Regem Chronologi aliarum gentium affirmant fuisse Ogygem; Hoc Philochorus in *Atthide* pro figmento habuit, ut ex Eusebio colligimus: Philochorum Apollodorus sequitur libro 3 Biblioth. c. 13. Argivi Historici de Cereris adventu ad se quid fenserint, docet Pausanias libro 1; docet idem quòd de ea re diversa ab aliis scripserint c. Ἀθλωνιστῶν παρὰ τέτοις: cum his eadem prorsus tradidit Apollodorus Biblioth. libro 1. cap. 5. Inter scriptores rerum Atticarum non ultimæ notæ fuit Pherecydes Leærius, (qui & Atheniensis dictus fuit, quia apud eos viveret;) Hujus Pherecydæ sententiam ubique ferè amplectitur Apollodorus. Plures hujusmodi ὀνόματες possint addi, sed rem manifestam nimia solitudine in dubium non vocabo.

Illud potiùs videtur ventilandum, utrum Ἀσκληπιάδης apud Suidam, vertendum sit, *Asclepiade filius*, quemadmodum vertit Portus, D. Voßius in Histor. Græcis, & Gesnerus; an rectiùs, *Asclepiade discipulus*? Frequens est ellipsis nominativi, ita ut subintelligatur aliquando *pater*, *mater*, *uxor*, *amicus*, aliquando *discipulus*. Sic Παρθένιος ὁ τοῦ Διονυσίου apud Athenæum, est Dionysii *discipulus*, non *filius*: constat utique ex Suidâ aliisque, Dionysium Alexandrinum fuisse Parthenii præceptorem. Quid multis? Stephano παρὶ πόλεων dicitur Ἀλέξανδρος ὁ Ἀσκληπιάδης Alexan-

der (*Cornelius Polybistor*) *Asclepiadæ discipulus* in v. *Κελύαδον* ; sin minus, Apollodorus noster erit Alexandri frater, quod, si verum fuisset, non tacuissent, opinor, qui de utroque scripserunt ; imò *Ἀριστῆ-
λης ὁ Πλάτων*⓪, duos patres habiturus est. Hac ratione tot fuerint *Asclepiadæ filii*, quot erant discipuli. Denique, Polyhstor fuit Milesius, Apollodorus verò Athenienfis, *Asclepiades* autem Myrleanus ; quis credat filios gente tam diversos unius fuisse patris, qui & ipse aliunde esset ?

Asclepiades interim ille Myrleanus sit, oportet, *Diotimi* filius, qui floruit sub regibus Pergamenis. *Attalo I*, & *Eumene* ; Circa hæc tempora floruit *Panætius* ; clarus fuit & *Aristarchus*, quos auditos ab Apollodoro testes sunt *Suidas* & *Marcianus Heracliota*. Quare cùm nullus *Asclepiades*, præter Myrleanum illum, his temporibus vixerit (fuit quidem alius, sed junior, Romæ non ignotus Pompeio,) sit is, necesse est, quem Apollodorus præceptorem habuit, quémque ipse apud Etymologum in *Ἀσκληπιδῶν* laudare videtur.

Aristarcho & *Asclepiadæ* debuit Apollodorus quicquid in Grammaticâ potuit. Non inferiores secutus est in Philosophiâ magistros, *Panætium* & *Diogenem* sectæ Stoicæ principes. De *Panætio* audivimus *Suidam*. *Diogenem* ei præficit *Marcianus* in *Periegesi*,

Τῶν Ἀπικῶν πρὸς γνησίῳι φιλολόγων,

Γεωγῶς ἀκρυδὸς Διογένης τῷ Στωικῷ.

Ex Atticis quoque inclutis scriptoribus,

Diogenis auditor docentis in Stoâ, &c.

Auditorem hunc fuisse Apollodorum volo mihi tantisper credi, donec ad eum locum venero, ubi de *Opere Chronico* Apollodori disputabo ; ibi huic rei probandæ locus

locus erit opportunior. Diogenem autem hunc Babylonium vulgò cognominant; is est qui pro populo Atheniensi nobilem Romæ legationem obibat cum Carneade & Critolao, Olymp. CLVI, 2. P. Scipione & M. Marcello Coff. Anno V.C. DXCVIII.

Credi possit Apollodorus sectam Stoicorum fuisse amplexus. Sanè Jonsius libro II, c. XV. de script. Hist. Philos. de eo hæc reliquit, *Apollodorus Panætii Rhodii Stoici discipulus; Stoicus fortassis & ipse, sed hæc sententia dubio non caret.* Idem tamen cap. XVIII, inter Stoicos recenset. Vereor ut hæc idoneis auctoribus probari queant. Enimverò Apóllodorus cognomine Ephillus patria fuit Atheniensis, fuit quoque sectâ Stoicus; quod colligi videtur ex Suidâ in *Θίωρ*. Considerandum igitur, uter ex his meliori jure Stoicus dici debeat.

Felix erat, & magnorum virorum, si quod aliud, fecundissimum illud seculum, in quo vixit Apollodorus. Habuit enim Apollodorus æquales & *αυγέστους*, florentissimos in omni eruditionis genere homines, Posidonium & Mnesarchum *Stoicos*, Polemonem, & Lælium *Sapientissimum*, condiscipulos sub Panætio. Cognovisse potuit Mnasæam *Patarensem*, Demetrium *Scepsium*, Aristodemum *seniorem*, Menecratem, & Apollonium, omnes *Nyſeos*; iisdem temporibus celebres erant Herodicus *Cratetis discipulus*, Clitomachus *Carneadis*, Aristocles *Musicus*, Dionylus *Thrax* (cujus Grammatica non edita in Bibliothecâ Regis nostri Clementissimi, & Oxoniensi-Bodleianâ servatur) Alexander *Polyistor*, Artemidorus *Ephesius*, Apollonius *Tyrius*, Castor *Chronographus*, Didymus *Chalcenterus*, Lyfimachus *Attali præceptor*, Lycon *Troadensis*, Attalo in primis amicorum, & præter innumerabiles alios, potuit vidisse Nicandrum *Colophonium*, Ctesibium *Mechanicum*, Apellicontem *Tei-*

um, *Æschinem Neapolitanum*, *Melanthium Rhodium* *Philonem* & *Charmidem Academicos*; quos omnes secunda apud veteres fama prosequitur.

Ex his igitur possit colligi ætas Apollodori. Nam si Aristarchum & Panætium vidit, sequitur eum floruisse, quo tempore Ægypti regnum obtinebat Ptolemæus cognomine Physco, sive Euergetes secundus; in cuius tempora incidit Attalus Philadelphus Pergami Rex. Fuit igitur Olympiade CLX, & deinceps, nam sub Lathuro quoque eum collocant Vossius & Jonsius. Atque ista firmè sunt quæ de patriâ & ætate Apollodori impresentiarum exploratè & liquidè affirmare possum. Pauca in hanc partem alia subijciam, quo loco de Chronicis Apollodori sermo instituetur. Venio ad scripta.

CAP.

CAP. IV.

*Apollodori scripta historica. De iis Heraclidæ
judicium. Temporis triplex discrimen, se-
cundam Varronem, ἄδελον, μυθικόν, ἱστορικόν.
Tria hæc, suis quodque scriptis, illustravit
Apollodorus. Ejusdem XXIV libri περί διῶν,
quale habuerint argumentum. Sopatri Ecloga
ex iisdem. Fragmenta. Vera Inscriptio.
Male cum Bibliothecâ confundi. De diis
quinam scripsere.*

V Ideo Apollodorum in scribendo varium fuisse, & valdè diffusum; nullam non, pænè, partem humaniorum literarum illustrasse comperio. Cum autem nullis indiciis constet, quo primùm in campo eruditionis se ostenderit; de ejus scriptis agam ita, ut quodque se obtulerit.

Heraclides Ponticus (modo is auctor sit Allegoriarum Homericarum) Apollodorum περί τῶν ἱστορίων διῶν vocat. Est autem Historia testis temporum. Tempus porrò aliud ἄδελον, aliud μυθικόν, aliud deniq; ἱστορικόν dici possit; tria hæc temporum discrimina suis lucubrationibus complecti voluisse videtur Apollodorus. De iis igitur non abs re fuerit Varronem audire differentem.

Censorinus libro de die natali, cap. 21, ex eo sic scribit. *Hic, inquit, tria discrimina temporum esse tradit: primum, ab hominum principio ad cataclysmum priorem, quod propter ignorantiam vocatur ἀδύλον. Secundum, à cataclysmo priore ad Olympiadem primam; quod, quia in eo multa fabulosa referuntur, μυθικὸν nominatur: tertium, à primâ Olympiade ad nos; quod dicitur ἰσοεικὸν, quia res in eo gestæ veris historiis continentur. Primum tempus, sive habuit initium, sive semper fuit, certè quot annorum sit, non potest comprehendì. Secundum non planè quidem scitur, sed tamen ad mille circiter & sexcentos annos esse creditur. De tertio autem tempore fuit quidem aliqua inter auctores dissensio, in sex septemve tantummodo annis versata.*

Primo illi intervallo illustrando Apollodorus attribuebat libros πρὸς Διῶν; opus, haud dubiè, multiplici antiquitatis & historiarum varietate plenissimum. De Diis apud veteres duplex erat sermo & sententia, Philosophorum unus, vulgi alius. Quòd Deus naturâ esset ingenuus & incorruptibilis, illi serè existimabant. Nili quod Plato videatur, ad aliam sententiam descivisse, ubi scribit, *ἡ γὰρ αὖτις ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἶναι Διὸς.*) Vulgus omnes Deos γέννηται, nec ullos Jove aut, fortè, Saturno priores credebatur; unumque hoc in Sallustio desiderabat, quòd non sentiret *πρὸς Διῶν τὰ ἀντὶ τῶν πολλῶν.*

Ceterum quousque priorem sermonem de Diis in hoc opere suo excoluerit, quàmque altè penetrârît in scrutandâ & peruestigandâ primâ causâ Apollodorus, tam est mihi incertum, quàm certissimum habeo, in posteriori sermone longè latèque eum fuisse spariatum. Certè ex reliquiis librorum de Diis facile est observatu, quòd ejus disputatio complexa sit Deorum γένεσις, & quid de eis tradiderint tum Græci, tum Barbari; Atque hîc discrebat de ætatibus deorum; quis fini-

senior, quis recentior. Item quis pro Deo sine controversia admittebatur, & de quo non conveniret, putà de Hercule & Baccho. Porro hujus loci erat dicere de potestatibus deorum; etiam quot quisque in se contineret; aiebant enim ut Solem & Apollinem eundem esse, sic Lunam, Dianam, Hecaten. Nec omisit Apollodorus imperia exponere, sive in Coelis, in terris, in aquis versarentur; nec tacuit opera, inventa, beneficia erga humanum genus, *ἑποδμίας* (nam Apollo Delios & Milesios, Diana Argivos invisere credebatur,) Festa, & cognomina, Tempa, Sacra, Loca, Animalia, Arbores, Plantas, Herbas, Fontes, Fluvios, Hymnos, Sacerdotes, Oracula, Dies, & quicquid erat hujus *ἑλως*, explicuisse debuit. Fuit autem genus hoc commentandi historicum, quatenus Grammatici historiam attingunt; Quamquam ad Theologiam referri quoque possit, quatenus de Diis agebat, licet id ipsum fecit aliter, ac Philosophi, qui scripsere *περὶ θεῶν*.

Hos libros perdidit aut sua moles, aut Sopatri Epitome; Eclogas ex his fecerat Sopater, libris duodecim, inquit Photius Cod. CLXI. Horum primus *περὶ τῆς περὶ Ἑλληνικῆς μυθολογικῆς διῶν διαλαμβαίνε*; ὁ σωμαίνει *ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγου*. Ἀδελφῶν *ἡ δ' Ἀπολλοδώρου, καὶ γραμματικῆς τῆς τέχνης ἐκ ἐκ τῆς βίβλου ἡ μόνον ἡ διαλογὴ αὐτῶν πεποίηται*, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ Δ' καὶ Ε', καὶ Δ', ὅτε Α' πάλιν, καὶ Ιβ', καὶ Ιε' τε καὶ Ις', μέχρι καὶ Κδ'. ἐν ἡ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπραγμένα, καὶ ἐπὶ καὶ δ' ἱστορικῶς περὶ πεινήων· περὶ τε τῶν παρ' ὧν ἡρώων καὶ διοσκόρων· καὶ περὶ τῶν ἐν ἡρώων καὶ ὅσα παραλήψεις.

Horum

Horum I de Grecorum Diis fabulosis tractat. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis Grammaticam docuit. Nec verò è tertio duntaxat libro hæc selegit. Sed & è quarto, quinto, ac nono; Item è primo, duodecimo, decimo quinto, & decimo sexto, usque ad quartum & viceffimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabulose ficta sunt, quæque historicè narrantur, complectitur universa, ut & de Heroibus ac Dioscuris; de his item quæ apud inferos sunt, aliaque id genus plurima.

Præter Photium alii quoque scriptores passim utuntur testimoniis ex hoc Apollodori opere petitis. Stephani Fragmentum librum I. adducit in Δωδώνη.

Ἀπολλόδορος ἐν α' περὶ θεῶν τὸν Δωδωναῖον ἔπος ἐτυμολογῇ. Εἰ δ' αὖτε δι' ἧς Δία Δωδωναῖον μὲν καλεῖσθαι, ὅτι διδόνει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ. Πελασγικὸν δ', ὅτι γῆς πέλας ἐστὶ. Apollodorus l. i. de Diis, vocis Δωδωναῖον hanc Etymologiam ponit. Jovem aliqui Dodonæum vocant, quoniam bona nobis donat; Pelasgicum verò quoniam terræ vicinus est.

Ex II libro de Diis Stobæus libro I. Eclogæ Phylicæ hæc habet, Ἀπολλόδορος ἐν δ' αὖτε περὶ θεῶν, Πυθαγορείῳ ἢ περὶ τέτων αὐτὸν ἢ εὐφροσύνης ἱστορεῖν εἴξει. Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait primum opinatum esse, eundem esse Luciferum, & Hesperum. Erotianus in γ' χάρις, ejusdem II libri adhibet hunc locum, Ἀπολλόδορος ἐν β' περὶ θεῶν, φησὶν αὐτὰς κληθῆναι ἀπὸ μὲν τῆς χάριτος, χάριτας· καὶ γὰρ πολλὰς αὐτὰς ποιεῖν ἢ χάριν χάριν καλεῖσθαι. Apollodorus in 2 de Diis dicit charitas à χάρις derivari, & Poetas sæpe χάριν ponere pro χάριν.

Librum

Librum VI citat Harpocration in ἀπποκριπῆς. Ἀπποκριπῆς ποῖς ἐκκαλεῖτο θεοὶ, περὶ οὗ Ἀπολλόδορος ἐν ἑστῇ περὶ θεῶν διακρίσει. Dii quidam appellantur ἀπποκριπῆς, de quibus Apollodorus agit in VI libro περὶ θεῶν. Stephanus Ethniconographus in Ἀρεῖ παγῷ IX ad-vocat, Ἀρεῖ παγῷ, ἀμφὶ ἡμεῖς Ἀθήνησιν, ὅς Ἀπολλόδορος ἐν ἐννάτῳ περὶ θεῶν. Areus Pagus est locus editus Athenis, quemadmodum docet Apollodorus libro IX de Diis.

Macrobius XIV appellat, Saturn. l. I. c. 17. ubi ait Apollodorum affirmare ἥλιον Solem dici ἀπὸ τοῦ κῆ-κίσμου ἰσθῆ, καὶ ἰέναι. Quod Sol per orbem impetu fertur.

Laudatur Stephano liber XVI in v. Ἀρεῖς. Inde quædam de Cerere nobis narravit. Sed locus corruptus est.

Profertur XVII Sophoclis Scholiastæ ad Oedip. Colon. οὗ τῷ ἡν Ἡουχιδῶν γένος καὶ ἱερεῖς. De familiâ Hesychidarum, & Sacerdote.

Stobæus denique in Ecl. Physicis, libro I, p. 129, locum benè longum ex XX οὗ θεῶν Apollodori conservavit. Cæterum cùm in eo libro egerat Apollodorus οὗ ἡν ἐν ἡδῶν, ut quidem Stobæus inquit, ut autem Photius, de istis tractârat in libro XXIV; suspicor peccatum esse in numero, aut apud hunc aut apud illum.

Jam ut de filo & ratione totius operis περὶ θεῶν plenius constare possit, libet eundem Apollodori locum (quem nec Porphyrium, nec Stobæum exscribere piguit) hic ob oculos ponere.

Τὴ δὲ Ἀπολλοδώρου ἐν τῷ εἰκοστῷ περὶ τῶν θεῶν συγ-
γραμμάτων, ὅ ἐστι περὶ τοῦ ἄδου, τὰδε περὶ τῆς συγᾶς λεγού-
μενα θεωροῦμεν. Ἀρχίον γὰρ ἀπὸ τέτων, τὴ τὴ ἐν τῷ ὀνομα-
των παρεκράσει, ἐκείνου ἐκείνου. ἐν γὰρ τοῦτων ὁ μὲν ἄλλος
παιδῶν, καὶ τῶς ἐν ἄδου νομιζομένης πηλαγὸς ἐκείνου ἐκεί-
νου. Ἀχίοντα μὲν δὲ τὰ ἄλλα, ὡς καὶ Μελαμπόδου
ἐν Περσέων. Καλεῖται δὲ ἐν κόλποις γαίης ἀχίοντα
περὶ τῶν Ἀχίων.

— Ἐπὶ καὶ Διόνυσος φησὶ,

Μυρίασι παῖσι δακρύων ἀχίων τε βρύει. καὶ πάλιν,
Ἀχίων ἄλλα περὶ μὲν βροτοῖσι.

Ἀχίων δὲ καὶ Ἀχρεσία λίμνη ταυθὲν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν
Πολυξένη τῷ Ἀχιλλεύῳ ψυχὰν εἰσάγει λέγοντες.

Ὡς τὰς Αἰῶνας τε καὶ μελαμβροῖς,
Διπύσσας λίμνης Ἀχίοντα ὀξυπλόγας,
Ἦχου γόνυς ἦλδον ἄρσενας χάας.

Τὰς τῶν νεκρῶν λέγων, παιδῶν ἐκ ἐχέου· ἄρσενας δὲ, πᾶς
ἐκείνου ἐκείνου, ὅτι μὲν γὰρ τὰ κεκοιμημένα· ἄρσενας, τὰ
ἄλλα λέγοντες, τὸ μὲν, τὸ σπέρμα παρέχον μόνον. Τὴν δὲ, καὶ
ἐκείνου· ὅθεν καὶ θῆλυς ἐστίν, ἢ πολύτροπος, καὶ ὁρμή.
Διπύσσας δὲ ὑπὸ τῷ ὑπονοούμενῳ τῷ Ἀχίοντα ἐκείνου
εἰκότως· ὁ γὰρ μετὰ τῶν πάντων τὰ τῷ ζῆν ἄλλοι ἄλλοι
ἐκείνου, καὶ ἐστὶν ἐν ὑπνῷ καὶ ἀνυσίᾳ πάση· Γοργύων δὲ
τῷ Ἀχίοντα γυναικὶ περὶ πλάγος, ἀπὸ τοῦ γοργῶς
φαίνοντες πᾶσι πολλοῖς τὰ ἐν ἄδου· καὶ δὲ καὶ αὐτὴ τίτε π-
θιμὴ ὁ Σώρων Μορμολύχων ὀνόμασιν. Εἰπὼν περὶ τοῦ Ἀχί-
οντα Ἀπολλοδώρου ἐκείνου περὶ τῆς συγᾶς αὐτῇ λέγει
τὰδε. Σπύρα δὲ δεινὴ πηλὴ, καὶ φοβεράν ὑποσημαίνουσι δαί-
μονα, θεῶν ὄρκον, ἐν ἄδου τε ταύτῃ ἐκείνου καὶ τῷ περὶ
γῆρας

γρίαι ταύτης ἡξίωσαν, ἀπὸ τοῦ συγναζέειν πῶς πίνουσι,
 καὶ σύγκειται τὰ ἐν αὐτῇ ἔργων καὶ τῶν δυνάμεων, δι' ἐκείνην οὖν
 μὴ γὰρ ὅντων τὴν τὴν ζώντων φανερὰν ἔχει δυνάμιν, ὅσον
 ἐν αὐτῇ, οἱ δὲ τῇ περὶ αὐτῆς καὶ τῇ πρὸς αὐτὴν διεκρίσει.
 τοιαῦτα περὶ τῶν συγνῶν ἀπάντων, ἐπὶ γὰρ, καὶ πάλιν ὅτι πῶς
 μὴ ἀνέπαυσαν ἀπὸ τοῦ κακῶν, ὅς ἐστι συγνῶν καὶ συγνῶ-
 νων ἀπορροή. Τοιαῦτα δὲ ἐστὶ γένος καὶ ὁ Πνευματικός.
 ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ περὶ φλέγας τῆς πλάττωσιν· ὡς
 ὁμοιωθεὶς φησὶ,

Ὅπου γὰρ ἐπὶ σάρκα καὶ τὸ καὶ ὅτι ἐστὶν ἔχειν,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ πνεύματος καὶ πνεύματος μὴ αἰδομένων
 Δαμῶν, ἐπὶ καὶ πῶς αἰσθάνονται αὐτῶν ὅτι ἐστὶν θυμὸς,
 Ψυχὴ δ' αὖτ' ὅτι ἐστὶν ἀποπνεύματος πῶς πῶς.

ὑποσέβεται γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰσάλλοις τοῖς ἐν τοῖς καὶ πνεύματι
 φανομένοις ὁμοίαις, καὶ τοῖς διὰ τῶν ὑδάτων ζωοποινοῖς· ὡς
 καὶ πάλιν ἡμῶν ὁμοίαις, καὶ τὰς καὶ πνεύματος (μῦθος), περιμένει
 δ' ὑποσέβεται ὑδατῶν ἔχειν οἷς ἀνίστηται, καὶ αὐτῶν ὅθεν αὐ-
 τὰς ἐρεθίσαντες εἰσάλλονται λέγει.

In vicessimo Apollodori de diis volumine, quod de
 Inferis inscribitur, hæc de Styge reperi: Ab his enim
 incipiendum est, nec Nominum contemnenda Notio.
 Siquidem hæc notione fluxivos quoque inferorum nuncu-
 pârunt, Acherontem quidem à doloribus, quemadmo-
 dum ait in Proserpina Menalippides: vocatur autem in
 terræ visceribus fluens doloribus Acheron. Ac simili-
 ter ait Licymnius, Infinitis lachrymarum, ac dolo-
 rum fluit fontibus: ac rursus, Acheron dolores homi-
 nibus parit. Acheron porro, & Achernusia palus idem
 valent, quemadmodum Sophocles in Polyxena Achilles
 animam introducit loquentem, Ad Pæonis expertia, &
 nigricantia, relinquens paludis Acherontis planities,
 mas-

mascula veni libamina: in quibus quidem mortuorum dicit libamina, quæ medico carerent: mascula verò, quæ nihil producerent. Siquidem frugifera quidem feminea, sterilia verò mascula dicuntur, quod ille semen duntaxat suppeditet, hæc etiam nutriat: unde etiam ros femineus à fecunditate dicitur. Nec immeritò dicunt à mortuis Acherontem trajici, quoniam tales omnes vitæ dolores excefferunt, omnique labore, ac mæore carent. Gorgyam deinde Acherontis uxorem sinxerunt, quod horrendi quibusdam inferi videantur: ut & ejus Nutricem Sophron Mormolycem vocavit. Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subjungit: Stygem verò horrendam quandam singentes deam, ac decorum iusjurandum, tum apud inferos eam collocârunt, tum quod præ lucû inuisi sint inferi, hoc eam nomine donârunt: ut iurijurandi per contrarium, quandoquidem ut hæc vitæ tollendæ vim in se habet, ita illi voluntate, ac moribus ab eâ distant. Quibus de Styge positis, hæc subjicit: Cocytum porro fluvium à ploratu sinxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alterius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait.

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi.
 Illa sed ardentis Viatrix violentia flammæ
 Edomat, ut primùm spirantem vita reliquit.
 Ast anima ut fumus supera in convexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum, vel aquarum similes, quæ ut planè nos exprimunt, ac matris imitantur, ita solidam Naturam ad contactum non habent: qua de causa illas vitæ simulacra carentum nominat.

Quinimò sine ullo librorum discrimine sæpe occurrit Apollodorus *πρὶ θεῶν* ; sæpè simpliciter, nec posito *πρὶ θεῶν* indice ; si quis tamen ad ea de quibus fit sermo, diligentius attenderit, facillè perspiciet quæ loca ad hoc opus pertineant. Clemens Alexandrinus, Athenagoras, Theodoretus, Arnobius, Suidas in *ἀπορρῶντες, μετὰ γῶντα. Ταυρεπλόον, & χῆτες*. Hesychius in *Ἀγρῆς*, Stephanus in *Ἰαίωθ*, Scholiastes Odyss. 4. Apollonii Rhodii & Aristophanis, Sophoclis ad Oedip. Colon. Porphyrius *πρὶ ἀποχῆς* L. 1 Laliq; (ne infinitus sim in re non necessariâ) ex his Apollodori rivis largiter hauserunt.

Illud non prætermittam, posse alicui videri hos libros fuisse inscriptos *πρὶ θεῶν καὶ ἡρώων*. Nam & Photius hoc aliquatenus innuit, & Scipio Tettius verbis conceptis affirmat.

Equidem existimo Apollodorum scriptis his suis titulum fecisse *πρὶ θεῶν* : descendisse tamen eo usque, ut etiam Heroas (intervalli Mythici partem) complecteretur. Constat hoc ex Photii verbis jam allatis; Multùm quoq; sententiæ huic favet locus Zenobii in *Μῆλον Ἡερκλῆς*, ubi ait *ὅτι δὲ ἡ Ἀθήνη ἐστιν Ἡερκλῆος ἀλεξιπῆχης ἰδιόζυγος πρὶ θεῶν*, & quæ sequuntur ; sunt autem ex libris *πρὶ θεῶν*.

Favet & ille locus apud Demetrum Triclinium in Sophoclis Oedip. Colon. ubi Apollodorus de Promethei cultu & statuâ allegatur. Sed, ut hæc ita sint, certum est Tettium errare; & obtorto collo (quod aiunt) ad testimonium traxisse Macrobius. Imò testis est locupletissimus Macrobius (ut qui legerit Apollodorum) nos verum titulum indicasse, nam libro I. Stat. C. XX apertè ita scribit, *Apollodorus in libris quibus titulus est πρὶ θεῶν*.

Atque

Atque ita quidem apud omnes sine ullâ discrepantiâ isti libri indigitantur, ut mirum sit repertos fuisse, qui hoc opus cum Bibliothecâ idem esse crediderunt.

De diis, ut jam diximus, multi scripsere; Maussacus ad Harpocratonem, & nos alibi complures delignavimus. Pauci tamen eo instituto, quo noster Apollodorus, nisi forte Cleanthes, & ex parte Cornutus, & Nicolaus Damascenus, (quem Simplicius in *Physicis* adducit) nam & is libenter usus est Apollodori collectionibus, ut ex Photio discas, & ex Notis nostris ad Apollodori Bibliothecam; De quâ jam sermonem instituemus.

C A P.

C A P. V.

Secundam temporis intervallum. Huic Bibliothecam applicuit Apollodorus. Photii de eâ iudicium. Errare qui idem opus cum libro nostri sibi faciunt. Erroris origo. Agii Spoletini, contra veteres, tam codices, tum scriptores inceptum. Error eorum qui epitomen esse contendunt. Erroris dua causa. Quid sit synopsis hac Bibliotheca, sed ab ipso Apollodoro facta. Testimonia ex epigrammate, & Jos. Scaligero. Argumenta contra opinionem eorum qui epitomen putant. Refellitur F.T. qui Castorem ante Apollodorum vixisse statuit. Bibliotheca titulus huic libello quare inscriptus. Diodori Bibliotheca. Veterum de eâ iudicia huic Apollodori conveniunt. Apollodorus Anaximenem Lampsacenum, Dodorus & Hyginus hunc & Apollodorum imitati sunt. An librorum divisio in hoc opusculo antiqua sit? Editiones variae.

Secundo temporis intervallo, quod *μυδιαν* Varro dixit, Bibliothecam accommodavit Apollodorus. Quale fuerat id opus, docet Photius Cod. CLXXXVI. *Ἐν τῷ αὐτῷ ᾧ τὸ ἄλφ' ἔχει Ἀπολλοδώρου γεγραμμένην*

μαλὶκὺ βιβλιοθήκειον ἀνεγνώδισται, βιβλιοθήκη αὐτῇ ἡ δὴ
 γεγενη. φησὶ γὰρ τὰ παλαιότερα τῶν Ἑλλήνων, ὅσα τι αὐ-
 τῶν καὶ ἡρώων ὁ χρόνος ἀνέλοις. Δεξιᾶν ἔδωκεν, ὀνομασίας
 ποταμῶν, καὶ χωρῶν, καὶ ἔθνων, καὶ πόλεων. ὅθεν καὶ τὰ
 πολλὰ ὅσα εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀνατρίχει, καὶ ἐστὶν μάλιστα τῶν
 Τρωϊκῶν καὶ ἀνδρῶν τινῶν περὶ ἀλλήλους μάχας καὶ ἔργα
 ἐπιτρέχων. καὶ τῶν ἀπὸ Τροίας πλάνας πηγάς, μάλιστα δ'
 Ὀδυσσεύς, εἰς δὲ αὐτῇ καὶ ἡ ἀρχαιολογία περικλείεται. (Ὁ-
 ρήσεις δ' ἐστὶ τὰ πολλὰ τῶν βιβλίων, καὶ ἐκ ἀρχαίων τοῖς τὰ
 παλαιὰ ὅτι μάλιστα ἔχον λόγων ματαπειρηθῆναι).

*In eodem item volumine legi Apollodori Grammati-
 ci libellum, cui Bibliotheca titulus erat. Continabat
 antiquissimas quasque Græcorum historias, & quæ sive
 de Diis sive de Heroibus temporis ratio dedit opinanda,
 cum appellationibus, fluminum, regionum, gentium, &
 urbium. Hinc & pleraque antiqua, ad ipsa usque
 Trojana tempora descendens, refert. Virorum quoque
 nonnullorum inter se pugnas, resque gestas commemor-
 rat, & capta jam Troia, errores quorundam, præcipuè
 Ulyssis, in quom ejus præscarum rerum narratio termi-
 natur. Compendiosa quædam narratio est maxima
 hujus libelli pars, in non inutilis, qui vetera complecti
 memoriâ volunt.*

Meminit idem Photius cod. CLXXXIX, ubi docet
 easdem magnâ ex parte historias à Conone & Apol-
 lodoro fuisse congestas.

Quamquam autem verbis differis de Bibliothecâ
 Apollodori loquatur Photius his in locis, alibi autem
 Librorum αὐτῶν non minus distinctè, video tamen
 viros doctissimos complures, (quorum nominibus par-
 co, quoniam laudare nequeo,) utrumque opus mirâ
 quâdam ἀβελήᾳ ita confundere, ut libri παρὰ αὐτῶν
 nunc pro Bibliothecâ ponantur, nunc hæc, vice versa,
 pro illis sumatur. *Video, inquit F.T. librum XVI*

Bibliotheca ab Hermolao citari in voce 'Αργεῖς. Atenim nulla ibi βιβλιοθήκη mentio.

Huic errori tam latè diffuso occasionem dedit Benedictus Ægius Spoletinus, qui Romæ anno MDLV primus edidit Græcè, cum versione & notis, Apollodori Bibliothecam.

Ægius enim in epistola ad Fulvium Ursinum, postquam de operis hujus titulo vero, BIBLIOTHECA, (quémque adeo apud veteres solum repererat) verba fecerat, sic scribit, *Quid autem, sive DE DEORUM ORIGINE LIBRI TRES adjecerimus; Hic, qui hujusce auctoris primi certè libri unam aut alteram pagellam vel lippientibus oculis legerit: in sententiam nostram, & manibus & pedibus, cum iturum certò scio.*

Ausu temerario (ne quid gravius dicam) indicem operis obscuravit Ægius, dum adjicit de suo cerebro, quod nullius è veteribus libri auctoritate comprobare poterat. Nam ut de Photii accuratâ & planè criticâ in titulis librorum distinguendis diligentiam nihil dicam, affirmo

1. Nullos codices manu exaratos, quos Ægius Romæ vidit, aut quos servant Bibliothecæ Venetæ, Florentina, Palatina, Altempsiana, Montchaliana, Gallicana Regia, aut Oxoniensis, alium dare huic libello titulum, quàm hunc

Ἀπολλοδώρου Ἀθηναίου γεγραμμένη Βιβλιοθήκη.

2. Affero neminem ex antiquis Poëtarum Scholiastis (qui frequenter tamen depromptis ex hoc opusculo testimoniis utantur) alio nomine, quàm Bibliothecæ, hunc librum appellare.

Sed nec hic solus error de libello isto doctorum hominum animis insedit. Prodierunt in lucem quoque, qui epitomen esse contendunt, & diffusioris operis

Διῶν compendium. Duo sunt quæ mihi videntur impulsisse eos, qui sic sentiunt, in istam fraudem.

Primò Apollodori libros περί Διῶν passim laudari observabant; deinde istud opus constare libris non minus viginti quatuor; exiguum porrò librum qui circumferebatur, περί Διῶν inscribi: esse ergo epitomen, quòd tantùm nomine, non mole operi illi εἰς Διῶν responderet.

Secundò Photii verba malè intellecta errorem aut peperere aut auxere. De hâc Bibliothecâ sic Photius prodidit, Περὶ τὰ παλαιὰ τῶν Ἑλλήνων, ὅσα περὶ Διῶν καὶ ἑτέρων ἐχρήθη ἀνθρώποις δεξιὰ ἐδιδυκαν.

De diis egisse in hoc opusculo Apollodorum quis potest inficias ire? Enimverò (ut notarum p. 1. ostendi) hic tantùm Græcorum de Diis traditiones & historias persecutus est; in illo autem altero opere aliarum quoque gentium Theologiam, & ritus sacros enarraverat, saltem attigerat. Quæ dixi partim ex Photii verbis pressius observatis patent, partim ex Cl. Alexandrino; (is enim Apollodorum de Scytharum, & Carum sacris egisse ostendit in Protreptico ad Gentes,) & ex eo Arnobius lib. IV. Idem colligi potest ex iis, quæ de Ταυροπόλει Suidas ab Apollodoro, alii que ante Suidam mutuati sunt. Nec est nunc primùm à me excogitata ista Græcarum & Barbaricarum traditionum distinctio; Docuit me Diodorus Sic. qui sex primis libris complexus est Βαρυβαρκῆς simul & Ἑλλήνων ἀρχαιολογίας. Apollodorus hic tantùm Græcanicas perstringit.

Alius Photii locus, qui à vero nonnullos abduxit, paulò infra sequitur ea quæ jam posui; ὧν τὸ πλεονέκτην τῶν βιβλίων. Quæ non ita accipienda sunt, ac si hic libellus esset epitome alterius alicujus ab Apollodoro scripti, sed ita dicta sunt, ut intelligamus ea quæ

quæ fusiùs apud varios scriptores de re Mythologicâ pertractata fuêre, quæque apud Poetas sparsim & variè occurrunt, hîc uno quasi intuitu conspicienda proponi. Confirmatur hæc mea sententia disticho ultimo elegantissimi Hexastichi, quod de Apollodori hâc Bibliothecâ apud Photium & alibi extat.

Ἄϊων ἀντίσημα ἀφυστάμην ἀπ' ἐμοῖο
 Παιδείης, μύθους γινῶσι παλαιγενίας.
 Μῦθ' ἐς Ὀμηροῖω σιλίδ' ἔμβλεπ, μῦθ' ἐλεγεῖω,
 Μὴ τραγικὴν μῦθ', μῦθ' ἐμολογεσσέω.
 Μὴ κυκλίων ζήτησιν παλῶν σίχον' ἐς με γὰρ ἀδρῶν
 Ἑυρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

*Scelorum seriem nostrâ si legeris arte,
 Antiqua binc fiet fabula nota tibi.
 Meonide ne volue volumina, neve Elegian,
 Ne Tragicam Musam, ne melicos numeros.
 Multisonos Cyclicum versus ne quære : quod in me
 Inuenis, quicquid maximus orbis habet.*

Quoniam autem in hoc testimoniorum quasi loco versamur, addam de Bibliothecâ hac quod magnus Scaliger ex vero scripsit in Elencho Orationis Chronologicæ. Apollodori Bibliotheca, opus sanè ingeniosissimum, & elegantissimum, fabula est: Non si homines, sed si hominibus attributa considerantur. Eam totam si velimus, possumus & γινῶσκειν in certum Chronicum conjicere.

Enimverò ne eminùs diutius veliter; Quæro quid sit epitome? Strabo, Stephanus, Artemidorus Ephesius, Athenæus, Dionys. Halicarnassensis (ne plures addam,) epitomatores, iratis diis suis, experti sunt; ii tamen ità se gesserunt, ut multa immutata &

intacta reliquerunt, nec commiserunt, ut prorsus Stephanum in Stephano desideraremus; alii medullam, alii saltem ossa & cutim, (ut olim Jovi Prometheus) nobis afferunt. At qualis est hæc Apollodori *περὶ Διῶν* epitome, in quâ nec vola nec vestigium majoris operis apparet, imò meliora & *γλαφυρότερον* omittuntur, minus utilia comparent?

1. Mecum sentiet qui loca ea, quæ jam supersunt apud antiquos scriptores, ex libris *περὶ Διῶν* contulerit cum hac Bibliothecâ.

2. Qui varias & benè longas, quæ subinde in hac Bibliothecâ occurrunt, repetitiones, & transiiones, qui dicendorum *οὐκ ὀλίγας*, & *ὡς δὲ* animadvertet, non poterit pro epitome habere.

3. Qui consideret multis in locis *ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ* loqui Apollodorum, aliter statuet. Perpendat enim prudens lector hæc & hujusmodi plura loca, p. 9. *περὶ δὲ ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσεύς ἐρῶμεν*, p. 21. *ἀλλὰ περὶ τοῦ Νέστορος λέγει τὸ Διῶν, ἡμῖν λεγέτω*. v. & p. 152. Adstantur his primæ linæ libri secundi, & varii loci, quos in notis adduxi; Quis epitomatorum sic solet loqui? quis tam religiosus est in indicandâ historiæ serie & methodo? quis tam verborum prodigus, ut puras putas repetitiones nobis representare, & ingerere locis quamplurimis non parcat?

4. Qui attenderit hæc duo opera Apollodori ab antiquis, (qui utrumq; viderunt,) ita distinctè citari, ut libri *περὶ Διῶν* nunquam ab iis Bibliotheca appellerentur, nec hæc illorum titulo proferatur.

5. Libri de Diis XXIV non poterant non conficere justum volumen; erat quippe argumentum latum, varium & spissum: Photius autem ubi Bibliothecam describit, *βιβλιοθήκη* vocat. Sed Photius non vidit Epitomen esse? Vellem autem qui Photio tantum tribuit, ubi de loco Josephi contenditur, etiam in hac re non minus eidem daret.

Nec momenti quicquam habet, quod scripsit V. D. *Castor post Apollodorum vixit, itaque ab Epitomiste additum id fuerit.* Castor certè vixit eodem tempore, quo Apollodorus, sed paulò senioreni fuisse ostendunt Jonsius & Rheinesius; quorum sententiæ & illud favet, quòd Josephus II contra Apionem, post Castorem collocet Apollodorum: Quòd autem Bibliothecæ titulum tantillo libellulo parùm convenire nonnulli existiment, id me parùm movet. Est enim hic libellus, quasi Bibliotheca eorum tantum scriptorum qui Antiquitates Græcicas intervalli Mythici conscripserunt; est *ἱστορίων βιβλιοθήκη*, ut enarrator Aristophanis de Diodori Bibliothecâ loquitur. Et Diodorus ipse videri potest, ut in argumento aliquatenus, ita & in titulo nostrum secutus; adeoque quæ ab H. Stephano de inscriptione Diodoréi operis disputantur, omnia ferè pro nobis faciunt. De Diodoro ait Eusebius, *ὁ ἐκ τῆς ἱστορίας ἀναλεξαμένη*, & alibi, *ὁ τῆς βιβλιοθήκης ἐπὶ πάντων ἡμῶν συγγραφεύς*. De eodem Justinus Martyr sic scripsit, *ὁ τῆς βιβλιοθήκης διηγητής*. Atqui nihil aliud de Diodoro dicunt, quàm Photius de Apollodori Bibliothecâ, cùm, ut jam innuimus, scriberet, *ὡς ἴσως ἐστὶ τὰ πολλὰ τῆς βιβλίου*. Opus utriusq; variorum historicorum monumenta ita complectitur, ut, tanquam instructissima & commodè disposita Bibliotheca, omnes exhibeat auctores, qui in isto commentandi genere à quoquam expeti possent. Quare non malè

Barthius ad Statium alicubi vocat libellum hunc *medullam omnium Mythologiarum*.

Ut autem Apollodorus Anaximenem Lampſacenum habuit quem sequeretur, ita Diodorus & Hyginus (cujus Genealogiæ epitomen tantum habemus, quam Grammaticus quidam penes V. D. If. Vossium, ait se fecisse, Maximo & Apro Coss.) utrumque videntur expressisse: De Anaximene Diodorus; ἡ ἀρχὴ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνέξεως, ἀρχαῖος ἀπὸ διογίας καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου γένους τῶν ἀνθρώπων. *Anaxamenes Lampſacenus primam rerum Grecarum historiam descripsit; eamque à deorum ortu & generis humani primordiis exorsus est. Quæ planè gemina sunt iis, quæ paulò suprâ ex Photio audivimus de Apollodori Bibliothecâ.*

Quæri potest, ad quam classẽ & ordinem scriptorum Apollodori hoc opusculum referri mereatur. Sanè cùm partim ex Genealogiis, partim ex Mythologiis (sunt enim hæc inter se diversa) consurgat; ita tamen utrumque perpetuò inter se connectat, & quasi misceat, unius non erit nec simplicis naturæ scriptum hoc, sed ex mixtorum genere. Grammaticos tamen de his agere non negabit Sextus Empiricus, alioqui his hominibus parum æquus; περὶ δὲ τῶν καὶ ἀνθρώπων γενέσεως, περὶ ἀρχαίων καὶ μύθων eorum provinciam peculiarem esse concedit. Hæc igitur cùm scriberet Apollodorus non recessit ab arte suâ.

Porro illud non injuriâ quæri possit, an in libros I, II & III, hos suos labores dispescuerit Apollodorus an continenti & perpetuâ scripturâ à capite ad calcem deduxerit. Illud certè constat, nullum ex scriptis codicibus librorum istos numeros ponere. Scholiastes tamen Homeri adducit primum, & secundum; tertium, quod sciam, nemo. Non est diffitendum interim huic di-

distinctioni ansam dedisse ipsum *βιβλίον* *πρὸς* nam apertis & manifestis exordiis utitur iis in locis, unde I, II, & III liber jam initium capit. Et Lectoris fastidio mederi fortè voluere qui tot, quasi interstitia, constituerunt. Nec hoc improbandum, nec recens incœptum est. Nam Ennii Annales Vargunteius divisit libros; & Nævium Octavius, & Lampadio. Nos quoq; ut longius iter falleremus, plures adhuc quasi *παρὰ* sumus dimensi. Nam singulos libros in capita; hæc iterum in *περὶ* divisimus; quarum tamen unam & alteram à Typothetis contrà atque oportet, positam seriùs deprehendi.

Editiones hujus libelli tres vidi, Romanam, Commelinianam, & Salmuriensem; Antwerpianæ nondum incidi; nec versioni Gallicæ. Quid post has in nostrâ præstitum sit quæris? Interpretationem multis in locis ad Græca exegimus; ipsa Græca emendavimus; aliorum tamen culpâ, *πρὸς* iterum *ἐκ* *τῶν* *ὑποκείμενων*. Notæ brevitæ suâ (quanquam etiamnum longiores, quàm speraram, evasisse video) placere voluerunt.

CAP.

C A P. VI.

*Tertium temporis intervallum. Ejus initium
varium. Diodorus & Porphyrius Apollodo-
rum secuti. Marciani locus expensus.
Χρονικὸν συντάξις verus titulus operis Apollodorèi
de tertio intervallo. Ejus argumentum ex
reliquis. Attalo II dicabatur. De At-
talo. Chronicum Apollodoro an epitomen
sensit? metro conscriptum. Quale illud.
Tragiambi, Heroiambi, Meliambi.*

Tertium temporis intervallum isœvov Varroni
dicebatur, quia res in eo gestæ veris historiæ con-
tinentur.

De initio hujus intervalli nonnulla videtur fuisse
inter auctores dissentio. Varro id exorsus est à primâ
Olympiade; & Julius Africanus pronunciavit μέχρι τῆς
ὀλυμπιάδων ἐδὲν ἀρχαῖς ἐς ὅρη τῶν Ἑλλήνων. Idem sen-
sit Eusebius Chronicorum p. 28. Nihilominus
Apollodorus ab ipsis temporibus Trojanis exordium
hujus intervalli arcessivit, & ad ejusdem notitiam
nobile & fidei plenum opus Chronologicum elabo-
ravit.

De eo opere loquitur Diodorus Siculus in pro-
œmio, Ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἀκολουθεῖς Ἀπολλοδώρῳ πρὸς Ἀ-
θηναίῳ, τίθειμεν ὀργανήκοισι καὶ πρὸς τὴν ἑσθλότητα
καὶ ἰσχύον. Eadem ex Apollodoro adfert Porphyrius
apud

apud Eusebium, loco quem jam attuli. Atque hæc ut mihi quidem videtur, satis clarè ostendunt, illa Marciani Heracleotæ verba omninò de Apollodoro Chronographo esse accipienda. Dicit enim Marcianus Atticum quendam Philologum, Aristarchi discipulum, composuisse Chronographiam à captivitate Trojæ usque ad sua tempora. Subnectam ipsa Marciani carmina, quoniam istius scriptoris non nimis frequentia sunt exemplaria; simul quòd eam rem quam agimus, mirificè illustrent.

Τῶν Ἀπικῶν πρὸς γνησίῳν τὸ φιλόλογον,
 Γερωνὸς ἀκουσῆς Διογένης τῷ σοικῷ,
 Σωσιχολακὸς ὃ πολὺν Ἀεισάρχῳ χρεόν,
 Σωσίταξι τὰ ἀπὸ τῆ Τρωϊκῆς ἀλώσεως,
 Χρονογραφίαν σοιχῶσιν ἄχει τῷ νῦν βίῳ.
 Ἐπὶ ὃ πεπαισθητὰ ὄρεοι τοῖς χιλιεῖς
 Ὀρειμένιος ὁξέδρις, καὶ αἰεθμύμοθ
 Πόλειον ἀλώεις, ἐκλοπιμὸς τραποπέδων,
 Μίσαντας ἄλεις ὕδρων, τραίτας βασιβάρων,
 Ἐρέδες, περσιώεις τε ναυλικῶν εἶδων,
 Θέεις ἀγώνων συμμαχίας σπονδὰς, μάχας,
 Περσῆς ἑξελίων, ὀπρωῶν ἀνδρῶν βίης.
 Φυγὰς, τραίτας, καὶ αλύεις περσινίδων.
 Πάσιον ὀπρωῶν τὸ χυδῶν οἰσημόρων,
 Μήτις ὃ ταῦτις ἐκλείδειναι σπονδῆς,
 Τῷ κομικῷ ὃ, τὸ λαφύρας χέειν,
 Ἐμμημένιος τὸν ἰσομίνην ὅπως ὄρων.

*Ex Atticis quoque inclitis scriptoribus,
 Diogenis auditor docentis in Stod.
 Qui nunc cum Aristarcho diu versatus est,
 Conscripsit à Trojæ ruinis inclite*

Chronographiam

*Chronographiam pergentem usque ad hoc seculum,
 Annos quaterdenos super mille integros
 Comprendit omnino, oppidorumque explicat
 Excidia, castra quoque metata, indeque
 Migrationes gentium, atque barbaros
 Exercitus, trajectiones classium,
 Certamina, Arma socia, federa, praelia,
 Regum acta, vitam, & virorum illustrium :
 Exilia, labe imperj tyrannici.
 Summam omnium, quæ dicta sunt fuscè supra,
 Versu explicare voluit, atque comico
 Potissimum, dilucidi causâ ordinis,
 Duntaxat id juvare memoriam videns.*

Credo genuinum titulum operis fuisse *Χρόνου χρονικὴν*, cum ob Marciani verba, tum etiam quoniam Diodorus libro XIII sic scribat. Ἀπολλόδωρος ὁ ἑὸς χρονικὴν τὴν *Χρόνου πραγματεσίαν*. Aliàs, passim Apollodori *χρονικὴ* dicuntur.

Ex iis est, quod Cicero, libro XII petit ab Attico doceri, cum alia, tum *qui etiam Athenis πολιτείας fuerint illustres, quæ*, inquit, *ex Apollodori, primo posse inveniri*. Hinc est quod Diodorus libro XIII quo tempore *Euripides mortuus sit, nos docet*. Nam Eusebius quot & quanta ex Apollodoro desumpsit, nemini ignotum esse possit. Idem dixerim de Diogene Laertio, & Stephano. Hujus operis fidem advocant etiam Gellius, Cl. Alexandrinus, Phlegon, Eustathius, Tzetzes, Plutarchus, Strabo, Scholiastes Nicandri, alique, quibus enumerandis abstinco. Illud tantum adjicio Chronographiam hanc diversis libris constitisse, nam III Laertius, I. III & IV. Stephanus, & VIII forte Syncellus laudat.

Inscripsit Chronica hæc Attalo. Marcianus,

Ἐπεὶ βασιλέως ἀπέδωκε φιλαδέλφου χάριν,
 Ἀθάνατον ἀπονέμωσα δόξαν Ἀθήνῃ.

*In principis Philadelphi honorem condidit,
Et gloriam æternam dederunt Attalo.*

Attali tempora plenè cognita, Apollodori quoque illustrabunt. De Attalo igitur pauca adjiciam.

Fuit hic Attalus ob fraternam benevolentiam, & amorem erga Eumenem cognominatus Φιλάδα-
ϕος. Livius ejus industriam & fortitudinem cum singulari modestiâ conjunctam prædicat. Hic est, cujus egregiam operam in Romanis bellis navatam legimus. Ad Magnesium strenuè pro iis depugnavit. Manlio Volsoni contra Galatas auxiliariis copiis adfuit. Regnum à fratre morituro (nam & priùs, falso nuncio de Eumenis morte inductus, occupaverat) per manus traditum accepit. Is est Attalus, qui Antiochum Magnum obsessus Pergami rejecit; qui Nicomedi Epiphani auxilia subministravit. Nicomedes idem est, ad quem scripsit Periegeseos metricæ auctor qui Marcianus Heracleota appellatur, scripsit. Ostendit autem idem Periegetes Attalum hunc II, Nicomedem, Apollodorum, & seipsum fuisse συγχρόνους; nam ad ea tempora descendisse tradit Apollodori Chronicon.

Attalo quoque labores suos obtulit Biton Mechanicus. G. Vossius in Mathematicis de Bitone hæc habet; *Opusculum suum Bito inscripsit τῷ πάλαι βασιλεῖ*. Nesciit, quem intelligere oporteat παλαιὸν βασιλέα; tandem Dionysium Corinthi agentem esse suspicatur. Codex meus calamo exaratus, (in quo cum aliis nonnullis Bito ille comprehenditur,) apertissimè hunc titulum præ se fert. Βίτωνος καὶ ασκιδᾶ πολυμήκων ὀργάνων καὶ κατὰ πλῆθος, πρὸς Ἀττάλον.

Nicandri Biographus & Suidas notant Poetam suam quædam Attali nomini dicasse. Atqui hic Attalus junior, & Γαλασίωνος cognominatus fuit; alius ingenio moribusque à secundo, & secundi interfector. Hunc igitur, an potius secundum Attalum Bitonis libellus sibi præscripserit, nequeo affirmare.

Epitomen sensit hoc Apollodori *ἐπιτομή*; incertum cujus manu. Stephani Fragmentum in v. Δύμω sic loquitur, Ἀπολλόδωρος ὁ ἐπὶ τῆτι ἐπιτομῇ, Apollodorus, vel qui cum in epitomen redegit. Hæc autem ex Chronicis desumpta fuisse ex iis patet, quæ mox subnectit ibidem Stephanus. Idem sentire videatur & Marcianus his verbis

Πάντων βιβλίων τὴν χύδον περιέχων.
Summam omnium quæ dicta sunt fuit.

Equidem fui aliquando in hæc sententiâ, ut existimarem Apollodorum in compendium metricum contraxisse, quæ fusiùs scripserat de rebus Chronologicis, solutâ oratione. Sanè Philochorus Atthidem suam in epitomen constrinxit. Hunc imitari in hæc re, quod fecit in aliis, potuit Apollodorus. Enimverò ut, quid statuendum sit, nesciam, facit Marcianus ;

Ἐκείνη ἔστι ἐν κεφαλαίοις ἑσπερίαις χρονολογία.
 Apollodorus, inquit, *summa temporum capita & res maximè insignes complexus est.* Quod profectò aliud non erit, ac Apollodorus ipsum de multis rebus breviter & concisè in opere isto egisse, quemadmodum se quoque scripturum profitetur verbis his ipse Marcianus ;

Ἐκ τῶν παλαιῶν καὶ ἰσορροπῶν

Ἐν ἐπιτομῇ σοι γέγραφα —

*Nam sparsa varie olim à quibusdam literis
 Compendiariâ viâ scripsi —*

Faci-

Facilius in hâc relâdecipi potuit Stephanus, qui longius ab Apollodori ætate disjunctus erat, quàm Marcianus, qui eodem tempore cum eo vixit. Et rectius judicare videatur is, qui opus hoc in materiâ Chronologicâ talem fuisse *Cumulus* credat, qualis fuit in re Mythicâ ejusdem Apollodori Bibliotheca.

Ostendit porrò idem Periegetes Chronicon istud ab Apollodoro carmine fuisse consignatum. Hoc ut tacuisset ille, ostendisset tamen Stephanus *μετὰ πλάσιν*, cujus *Fragmentum* locis aliquot Apollodori carmina nonnulla reliqua nobis fecit. Eriam in v. *χαλκίστην* versas compareret, non certè ex Apollonii (ut ibi habetur) sed Apollodori Chronicis. Nec cuiquam insolens in hoc argumento existimari debet metrum : fecere hoc alii, item boni; Helladius apud Photium, Manasses, Tzetzes *χρονολογικὴ ἱάμβος*, ut ipse de se testatur; quinimò ante hos omnes, Nævius Saturnino metro, Ennius Heroico historias & res gestas luculentè concepere.

Restat dubium quoddam de Apollodori metro, cui tollendo, ut par sim, vereor. Suidas igitur in v. *τραγῳδία*, dicit Apollodorum invenisse *Τραγιάμβους*. Ex Suidâ Gyrardus & G. Vossius idem docent, nec tamen docent, quid metri fuerit Tragiambus. Augetur dubium ex eo; quòd Marcianus, uti jam vidimus, apertè dicat Apollodori cårmen fuisse *χωρικόν*. Ego sic censeo; dicuntur Heroiambi, quando Heroicis miscentur Jambi; *Ἰαμβέλιγοι*, cùm in Elegiaco veniant; *μικτοὶ ἰαμβοὶ* si *ὅν τῷ μέτρῳ* adhibeantur. Primum genus Homerus in Margite attulit, secundi meminit Hephæstion, tertio usus est Cercidas. Pari ratione Tragiambi dici videntur, ubi in carmine Jambico (Comicis

micis & Tragicis usitatissimo) plures Tragici Jambi interponerentur. Qualis autem fuerit Jambus Tragicorum, docent Hephæstion, Tzetzes, & post Latinos Grammaticos Delrius ad Senecam.

Res huc redit. Quod Marcianus laxè loquendo *καμνός* vocabat, id Suidas pressius, *τραγυῖαμβος*; quemadmodum Cercidæ versùs Athenæo simpliciter *ιαμβοί* audiunt, quos Laertius appellavit *μετὰ ἰαμβοίς*. Aliis quoque versibus scripsit bellum Punicum Nævius, quàm Saturninis; quoniam tamen aliis crebrior is erat, dicitur Nævius eo *ἰαμβοίς* fuisse usus. Potuit igitur Apollodorus auctor istius Tragiambi à Suidâ dici, non quidem absolutè, sed quia in Chronicis primus Græcorum cum frequentissimè adhiberet.

CAP. VII.

Alia Apollodori scripta. In Catalogum navium apud Homerum. De Poculis. De Sophrone & Epicharmo. An de legum latoribus? De Etymologiis, & fortè de Proverbiis. De Meretriculis Atheniensibus. Non scripsisse de Heraclidarum reditu; nec de rebus Geographicis opus aliquod distinctum.

Festino ad reliqua Apollodori scripta, in quibus primum locum do libris *περὶ τῶν ναυολόγων*. Libros XII impendit explicandæ Homericæ Bæotiz. Horum ineminere Eustathius, Tzetzes Chil. VII, Hist. 144. Etymol. M. Scholiastes Apollonii, & Homeri, Athenæus, & imprimis Strabo, qui vehementius subinde contra Apollodorum, præcipuè l. XIV insurgit. Meminit & Enarrator Nicandri; quamquam in totum Homerum scripsisse Apollodorum nonnulli ex eo loco fortè conjiciant; nam *Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς ἐν Ὅμηρον*, nihil certi ponit. Scripsere in eundem Homeri catalogum Polus, ut testis est Suidas, & Menogenes, quemadmodum ex Porphyrio ostendit Eustathius.

Apollodorum scripsisse *περὶ κυλικῶν & περὶ κρατῆρων* docet nos Athenæus libro XI c. 12. dubito, utrùm opere separato, & his proprio.

Egit quoque de Sophrone mimographo Siculo, uti manifestum est ex Etymologi variis locis p. 72, 51, 151. item Schol. Aristophanis; ex Athenæi l. 3. ut & l. 7, in quo loco *extendo* pessimè lapsus est latinus interpretes,

terpres. Ex quibus locis inter se collatis liquet ab Apollodoro Sophronem (sermonis peregrinitate obscurum & pænè obsoletum minimâ vetustate,) sive glossis, sive commentariis fuisse illustratum. De Sophrone egi aliàs, & plenâ manu ad Aristotelis Poeticen.

In Epicharmo recensendo similem operam collocavit Apollodorus. Testis est Porphyrius in vitâ Plotini, ubi se Apollodori exemplo disposuisse Plotini scripta fatetur. Testatur & Lexicon vetus in v. *Καρδιόητιν*.

Asclepiades Apollodori præceptor ἐν τοῖς περὶ *Καρδίου* videtur explicuisse voces apud eum difficiliores, ut docet Athenæus lib. XI. ubi sermo est περὶ βαλανιομαφάων. Alexander Polyhistor laudatur ἐν τῷ περὶ τῆς παρ' Ἀλκιμᾶνι τοπικῶς εἰρημύων. Alcman enim in suis Hymnis Dianam ἐκ μυρίων ὀρέων, πόλεων, ποταμῶν ἀνακαλῶ, inquit Menander; in his tenebras depellere voluit Alexander. Hos igitur quos imitaretur in isto scribendi genere habuit Apollodorus.

Vix persuaderi mihi potest, quin περὶ Νομοθεσιῶν scripsit Apollodorus. Istius operis II expressè citat Laertius in *Solone*; nisi malis secundum librum Chronicorum intelligere; certè ex Chronicis Apollodori multa hausit Eusebius de Legum Latoribus; τὰ Λυκίργου νόμια, ὡς Ἀπολλόδωρος. *Lycurgi leges à Lacedæmone juxta sententiam Apollodori, hâc ætate susceptæ,* inquit Hironymus. Nec est alius quisquam præter Laertium, qui meminerit librorum Apollodori περὶ Νομοθεσιῶν.

Citantur Apollodori libri ἐτυμολογιῶν; ex iis enim profecisse se testatur Varro l. 4. & 5. de L.L. Etymologus multis locis; Schol. Apollonii, & Harpocration. Ad hunc librum pertinere puto duos Athenæi locos de *Paphiis*, & de *Deliis*, quos describere

bere longum esset. Nescio autem an & *περὶ παραμυῶν* commentatus sit; nam quæ ex eo Hesychius & Paræmiographi in *γλαῦς Σειρη* adducunt, non satis evidenter hoc probant.

Adhuc sunt inter veteres auctores, qui Apollodori libros in testimonium vocant, qui inscribebantur *περὶ τῶν Ἀθήναιων ἐταρτίδων*, de meretriculis Atheniensibus. Scriptum hoc legere Harpocraton, Etymologus, aliique ex quibus Suidas sua compilavit. Quale fuit illud opus, possit sciri ex jam prolatis scriptoribus; & plenius ex Athenæo. In hoc argumento (quod mireris meritò) tempus posuere Antiphanes, Ammonius, Aristophanes, Gorgias Atheniensis, & Callistratus; quos omnes cum Apollodoro non leviter perstringit Athenæus libro XIV; ac si in re parum honestâ malè abusi essent otio suo.

Hactenus videor certos & indubiratos Apollodori factus suo parenti restituisse. Plures si quis ei attribuet, non invitus pro suis admittet, modò justa monumenta & necessaria agnitionis indicia proferantur; spurios interim non adoptavit.

Hujus notæ erit *Historia Atheniensium*. Scripsit (inquit vir quidam doctus) *Historiam Atheniensium usque ad reditum Heraclidarum*. Atqui nemo antiquorum opus hoc aut vidit, aut laudat. Dum hujus erroris fontem quæro, puto me in Diodoro Siculo malè intellectoprehendisse. Ait Diodorus se collocare *Ἡρακλίδων ἔξοδον* in anno à Trojâ captâ octuagesimo *ἐκλαλῶς Ἀπολλοδώρου*. Hæc quidem habes in fine proœmii ad librum primum, nec ultrà quicquam.

Hujus quoque notæ erit *Apollodori Geographia*. Vir magnus & nunquam satis laudandus J. Ger. Vossius libro III de Hist. Græcis, existimabat se invenisse Apol-

lodorum Geographum, apud Tzetzem chil. 3.H.100. Perpendenti Tzetze verba aliud mihi videtur. Nam hæc, ἐν τῷ περὶ πόλεων, καὶ γένων, καὶ δίκων, non sunt ad Apollodorum (qui præcedit) referenda, sed ad Stephanum qui proximâ lineâ subsequitur. Deinde, quæ ibi Tzetzes scribit, ex Bibliothecâ Apollodori haurit, non aliunde. Sed hunc, & si qui alii sunt, errorem tollet secunda editio istius operis, quod quidem optimus Vossius ante mortem auxerat plurimum, & emendaverat. Atque de Apollodoro nihil addam amplius, ut qui jamdudum longius provectus sim, quàm decreveram,

C A P. VIII.

Conon. Ejus tempus, scripta, stylus, homonymi. Ptolemai, vu'gò Hephæstionis, atas. Tzetzes de eo; integrum vidit. Tertulla. Parthenius; de ejus atate. Dabitatur an ad Tiberium pervixerit. Suida locus controversus. Parthenii scripta; & versio Gallica. Plures Ἐρσίνων Scriptores. Antoninus, vel Antonius Liberalis; doctorum de eo dissidia. Metamorphoseων Græci aliquot scriptores.

Sequuntur Conon, Ptolemæus Hephæstionis, Parthenius, & Antoninus Liberalis. In his, L.C. tædium tuum brevis solabitur.

Apollodorum excipit Conon. Floruit is Julii Cæsaris tempore & sub Augusto. Photius bene animadvertibat

vertebat opus suum Cononem Archelao dicasse. Archelaus porro dictus Philopator is erat, qui M. Antonium in Asiâ secutus est, eique favit contra Augustum.

Idem Photius ait se ἐν τῷ αὐτῷ τόχῳ reperisse has Cononis Narrationes & Apollodori Bibliothecam. Ea ratio me permovit, ut hîc quoque conjungerem. Præcessit in eo codice, quo utebatur Photius, Apollodorum Conon. Sed ab illo cûm viderem pleraque hunc fuisse mutuatum, volui ut hîc etiam Apollodorum sequeretur. Quicquid de Conone reliquum est, acceptum referimus Photio; qui de stylo operis quid senserit, sic nos docet. Ἀπὸ τοῦ ἑκείνου ἐστὶν Κόνων· τοῖς περὶ Συναγωγῆς καὶ ἀρίστων χειρὶς περὶ ἐπαρηγόρησις. Attico sermone mittitur Conon; compositione ac dictione elegans est & venustus.

Conones plures memini me legere. Erat Atheniensium Prætor nemini ignotus Conon; erat Zenonis imperatoris frater hoc nomine, cûmque fortè intelligit Stephanus in Συναγωγῇ. Conon Mathematicus fuit Archimedis amicus. Fuit denique qui περὶ Ἡρακλείας, περὶ Νηλεΐδης, περὶ Ἰπυλίας citatur. Jam, an unus, an plures fuere qui de his scripsere; & si unus, utrum is noster fuerit Conon, incertum habeo.

Ptolemæum subjunxi Cononi; habui rationem argumenti, (quod utrique simile est) non temporum. Suidæ testimonio Alexandrinus fuit Ptolemæus, cognomento Chennus. Quòd autem Hephæstionis filium vulgò faciant viri eruditi, dubio non caret. Vixit enim Ptolemæus sub Trajano; Hephæstion autem sub Antonino Pio; alius certè non occurrit apud veteres, excepto illo Hephæstione, qui Enchiridii auctor existimatur, & cujus meminit Capitolinus inter Veri præceptores. Hephæstion apud Apfyrtum inferioris seculi omnino fuit. Tzetæ interim Ptolemæum Hephæstiona,

stiona, non Hephæstionis, dici video, Chil. VIII. Hist. CXCV, (ubi etiam quædam refert quæ in excerptis non habentur) quod quanti sit, doctis æstimandum relinquo. Emisit Ptolemæus VII libros *καινῆς* ut Photius, *παραδόξῃ ἱστορίᾳ* ut Suidas indicat. Dedicavit labores lectissimæ feminæ Tertullæ, cujus τὸ φιλολόγον & πολυμαθὲς vehementer suspiciebat. Photius minimè malus iudex credidit hoc scriptum utile fore *ὅτι πολυμάθην ἱστορίαν*, ideòque excerpta fecit, nec jucunditatis nec fructûs expertia. Plura de eo commemorat Suidas.

Parthenius merito suo & exemplarium paucitate jamdudum carus factus est. Ideo locum in hoc corpore Mythologico invenit. Ejus tempora notiora sunt, quàm ut in iis colligendis moram faciamus. Vixit cum Cornelio Gallo familiarissimè, habuitque in Græcis auditorem Virgilium, (qui ex eo nonnulla transtulit, inter alia, Moretum; quod D. V. Isaci Vossii observatione didicimus.) Bello Mithridatico captus à Cinnâ Romam venit. Atque hæc certa sunt. Suidas autem mox magnas turbas creat, ubi scribit eum ad Tiberium in vivis perdurasse; ita enim anni, inquit Gyraldus, CXX plus minus ei attribuendi sunt. Huic incommodo J. G. Vossius sic mederi conatur, ut *Tiberii tempus intelligi velit, non quo imperare, sed quo florere cepit*. Solenne est Suidæ homonymos commiscere. Sanè Parthenii plures fuere. Fuit quidam Grammaticus Dionysii Alexandrini discipulus. Hunc in testimonium advocat Athenæus, & ejus compilerator Eustathius p. 1412 Il. item p. 567. Odyss. Editionis Frobenianæ. Cùm autem Dionysius ille sub Nerone vixerit, nullo pacto ad Tiberium revocari potest ejus auditor Parthenius. Fuit quoque alius, patriâ Phocensis; Is cùm in scriptis suis Magnentii memi-

meminerit, ut ex Stephano in *Δακτύλοις* clarè constat, longè abest ab iis temporibus, in quibus scimus Nicænum nostrum innotuisse. Tertius adhuc Parthenius fuerit, Chius gente, poeta ex Homeri familiâ oriundus. Scripsit hic inter alia *ἐλεγῶν ἐς Ἀργεΐταις*; colligo hoc ex Scholiis in Epigrammatum Græcorum librum 3.c.40. Suidas tamen hæc ipsa attribuit Parthenio Nicaensi. Qui, si Scholiastæ fides sit, duos diversos Parthenios confudit, & poterit Chius ille sub Tiberio floruisse. Sed redeo ad nostrum. Præter ea ejusdem scripta quæ alii ex Suidâ congeßere, reperio citari in Crinagorâ, apud Etymologum; in Leucadiis, apud Stephanum. Quod autem *Ἐρωϊκὰ* hæc ejus sint, licet solutâ oratione concepta, ambigere nos non sinunt Plutarchi Parallela Minora. Si cui argumentum operis minùs placeat; poetam fuisse Parthenium cogitet. Quinimò *Ἐρωϊκὰ* scripsit Aristoteles, Aristo Chius, Cadmus, Capito, Clearchus, Heraclides Ponticus, Phanocles, Plutarchus junior, Philippus Amphipolites, Achilles Tatius, Heliodorus, Antonius Diogenes, Aristænetus, Longus, Alciphron, Ælianus, Jamblichus *Babylonicorum* auctor, Lucianus, Lucius Patrentis, Xenophontes tres, Babylonius, Ephesius, Cyprius; Zeno Cittieus; Lysias Rhetor, Zonæus, Eustathius, Cyrus Prodromus. His Herodianum adderem, ex Rheinesii Var. Lect. si quis esset, affirmare possem. Secutus sum in Parthenio Cornarii Editionem, ducem non satis fidam. Exemplar Ms. nullum invenire potui, sed nec versionem Gallicam, quam J. Fornjer adornavit.

Antonini Liberalis incertum an apud veteres fiat mentio. Existimabat Is. Caufabonus in notis ad Suetonii Rhetoras, hunc esse Antonium Liberalem illum, quem Hieronymus ex Suetonio ponit ad annum Euseb. Chronici CIO CIO LXIV; hujus opinioni refragantur

gantur Scaliger, Mauffacus, & G. Vossius; accedit ei Abr. Berkelius V. D. qui Liberalem nuper in lucem emisit. Ego in re dubiâ *ἰνυχω*. Narrationes complectitur Antoninus ex scriptoribus ævi melioris, qui intercederunt; quo nomine commendatior esse debet Philologis. Metamorphoseis apud veteres scripsisse reperio (præter eos quos laudat Liberalis) Callisthenem, Dorotheum, Theodorum, Parthenium, & Adrianum Sophistam. Sed de his hætenus. Ne fortè, ut citra laudem (quod facillè credo,) scripsi, ita ultra veniam quoque molestus esse pergam.

ERRATA.

In Dissert. p 41, lege in lib. 45, dele scripsit. In Notis, p. 85, l. col. 90, addit. 98, ad Molossos, *de d. decessit.* 147, *Ulyssis.* 148, *Pausania*, cætera L.C. condonabit.

APOL-

APOLLODOR I ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ
 ATHENIENSIS ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
 BIBLIOTHECES ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
 Liber primus. βιβλίον α'.

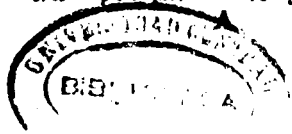
CAPUT I. ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

COELUS om-
 nium primus
 mundi univēsi
 imperio praeſuit:
 ductaque uxore Tellure,
 priores ex ea filios ſuſtulit,
 quos Centimanos cognomi-
 narunt, Briareum, Gyen,
 ac Cæum. Qui, quod ſin-
 guli centum manus & capita
 quinquaginta haberent, cor-
 poris cum magnitudine, tum
 robore cæteris mortalibus
 antecelluerunt.

ΟΥΡΑΝΟΣ
 παλαιός τ' παν-
 τὸς ἐδωάσθαι
 κόσμῳ γέμας ὃ
 Γῆν ἐπικρατοῦσά τε καὶ
 ἑκατόγχερας ποσειδά-
 δοντα, Βριάρεον, Γύην,
 Κοῖον. οἳ μὲν διὰ τὴν αὐ-
 τήν ἐκλειπτοὶ καὶ δυνάμει κα-
 θεστώμενοι χεῖρας μὲν
 αἰεὶ ἑκατὸν, κεφαλὰς
 δὲ αἰεὶ πεντήκοντα ἔχου-
 σιν.

§. 2. Post hosce autem ἐ
 Cælo Tellus Cycloπas, Har-
 pen, Steropen, & Bronien,
 quorum singuli unum ocu-
 lum in media fronte habe-

§. β. Μετὰ τούτους δὲ,
 αὐτῷ πεποιτὶ Γῇ Κύκλωπας,
 Ἀρπῆν, Στερεπῆν, Βρόν-
 τιον, ὧν ἕκαστος εἷς
 ὄφθαλμόν ἐστι τῷ με-

germanis fratribus , Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Postea cum Cœlus ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædicerent , singulos , ut quisque in lucem prodibat atque nascebatur , ita devorabat : & Vestam prius , Cererem deinde , & Junonem ; post has Plutonem & Neptunum deglutivit. Quamobrem irata conjux Rhea in Cretam , quo tempore Jovem in utero ferebat , proficiscitur , ubi in antro Dictæo illum parit ; & Curetibus , Adrastæque ac Idæ Nymphis Melissarum filiabus alendum dedit. Hæ verò Amaltheæ lacte puerum educant. At Curetes , in antro armati infantem aservantes , hastilibus scuta ; ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret , quatiabant. Rhea verò involutum fasciis lapidem pro nato patri filio devorandum dedit.

γαγεν ἀδελφούς. καὶ πῶς ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκεν. Ὁ δὲ τέ-
τοις μὲ πρὸς Ταρτάρῳ , πάλιν
δύσας , καταδέρξει. ἥ δὲ ἀδελ-
φῶν Ρέα γήμας· ἐπειδὴ Γῆ
τε , καὶ Οὐρανὸς ἐδεσπιάσθην
αὐτῇ , λέγοντες ὑπὸ παιδὸς
ιδίῃ ἥ ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεται,
κατέπινε τὰ θυνώμματα , καὶ
πεφύτῳ μὲ θυνήδευσαν Ἐρίαν
κατέπινε· εἶτα Δήμητραν , καὶ
Ἥραν· μεθ' αἷς Πλούτωνα καὶ
Ποσειδῶνα· ὀργισθεῖσα δὲ
ὅτι τέτοις Ρέα , παρεγγέ-
ται μὲ εἰς Κρήτην , ὁππότε
ἥ Δία ἐγκυμονοῦσα ἐπέσ-
χανε. θυνᾷ δὲ ἐν αὐτῇ ἥ
Δίκη Δία. καὶ τῶτον μὲ
δίδωπ τρέφει Κούρησί τι ,
ταῖς Μελισσέων παισὶ νύμ-
φαι , Ἀδραστία ἥ καὶ Ἰδῆ.
αὐταὶ μὲ κοῦν ἥ παῖδα ἐτρε-
φον πρὸς ἥ Ἀμαλθείας γάλακ-
τι. οἱ δὲ Κούρητις , ἐνοπλοὶ
ἐν τῷ αὐτῷ τὸ βρέφος φυ-
λάσσοντες , τοῖς δόρασι τὰς
ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ ἥ
ἥ παιδὸς φωνῇ ὁ Κρόνος
αἰκέσῃ. Ρέα δὲ λίθον παρ-
αγνώσασα , δίδωκε Κρόνῳ
καταπιεῖν, ὥς ἥ γαμημένον
παῖδα.

ΕΠΙΘὺ δὲ Ζεὺς ἐξυμῶν
 τέλειος, λαμβάνει Μή-
 πην ἢ Ωκεανὸς σωτέρον· ἢ
 δίδωπ Κρόνῳ καταπιεῖν φάρ-
 μακον· ἐφ' οὗ ἐκείνος ἀναγ-
 καθεῖς, πρὸς τὸν μὲν ἔξω
 ἢ λίδον, ἐπιπτα τοὺς παῖ-
 δας, οὓς κατέπιε. μεθ' ὧν
 Ζεὺς ἢ πρὸς Κρόνον, καὶ
 Τίτανας ἐσόντες πελεμον.
 μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνταυ-
 τοῖς δέκα, ἢ Γῆ πρὸς Διὶ
 ἔχρησε ἢ νίκην, τοὺς κα-
 ταπείρασε δύντας αὐτῶν συμ-
 μάχοις. ὁ δὲ, πῶς φρου-
 ρῶσαν αὐτῶν τὰ Διὸς
 Κάμπην ἀποκλείνας, ἔλυ-
 σεν. καὶ Κύκλωπες τότε
 Διὶ μὲν δίδωπ βροχὴν τῶν, καὶ
 κεραυνόν. Πλούτωνι δὲ κυ-
 νήν, Ποσειδῶνι δὲ τρεῖς
 νῆας. Οἱ δὲ, τοῦτοις ὅπλι-
 σθέντες κρατῶσι Τίτάνων. καὶ
 καθεύδοντες αὐτοὺς ἐν πρὸς
 Τάρταρον, τοὺς ἑκατόβυ-
 χιρας κατήσταν φύλακας.
 αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται
 πρὸς τῆς ἀρχῆς. καὶ λαγ-
 χάνει Ζεὺς μὲν, πῶς ἐν
 οὐρανῷ δυνασταίαν· Ποσει-
 δῶν δὲ, πῶς ἐν θαλάσσῃ.

MOx ubi Jupiter justæ
 atque integræ fuit æ-
 tatis, Metin Oceani filiam
 sociam capit : quæ Saturno
 pharmacum bibendum pro-
 pinat : cujus ille vi coactus,
 lapidem prius, deinde, quos
 antea filios devorarat, evo-
 mit : quorum adjumento Ju-
 piter adversus patrem Sa-
 turnum ac Titanas bellum
 gessit. Verùm decimo post
 hujusce inter eos belli anno,
 Tellus victoriam Jovi, si in
 Tartarum dejectos sibi in
 societatem adscisceret, vari-
 cinata est. Tum is, Campe
 custode interfecta, eos è vin-
 culis liberavit. Tum etiam
 Cyclopes Jovem tonitru,
 fulgetraque & fulmine: Plu-
 tonem autem galea, & Ne-
 ptunum tridente condona-
 runt. His illi telis armati Ti-
 tanas subigunt, & conjectos
 in vincula, atque in Tarta-
 rum detrufos, Centimanis
 custodiendos dederunt. Quo
 facto, iidem rerum impe-
 rium sorte inter se partiun-
 tur : ac Jovi quidem cæli
 regnum, Neptuno maris,

Plutoni autem Inferorum loca obtigerunt.

§. 2. Cæterum Titanibus procreantur Oceano quidem & Tethye Oceanidum tria millia, Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cæro autem ex Phœbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione ac Thia, Aurora, Sol, Luna. Crius ad hæc & Eurybœa Ponti filia genuerunt Astræum, Pallantem, Persen.

§. 3. Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cælum sustinet; Prometheus item, & Epimetheus, ac Menœcius, quem in Titanico bello fulminatum Jupiter in Tartarum detrussit.

§. 4. Sed è Saturno ac Philyra natus est Chiron geminus Centaurus: ex Aurora verò & Astræo nati sunt Venti & Astra; Perses ex Asterio Hecaten genuit. Pallanti & Stygi Oceani filij procreati sunt Nice, Cratos, Zelus, Bia.

§. 5. Jupiter Stygis aquam de scopulo per Inferorum loca fluentem, jurisjurandi

Πλούτων δὲ, πῶς ἐν γ' ὁρᾷ.

§. β. Εγένοντο δὲ Τιτάνων ἱκνηνοί, Ωκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος, τετρακτὶς Ωκεανίδης, Ἀσία, Στύξ, Ηλέκτρα, Δωρίς, Εὐρύνομη, Ἀμφιτρίτη Μῆτις· Κοίη δὲ καὶ Φοίβης, Ἀσπεία, καὶ Λητώ. Τυποῖον δὲ καὶ Θείας, Ἡώς, Ἡλίου· Σελιών· Κρίου δὲ καὶ Εὐρυβοίας τῆς Πόντος, Ἀστᾶος, Πάλλας, Πέρσης.

§ γ. Ἰαπετῷ δὲ καὶ Ἀσίᾳ τῇ Ωκεανοῦ, Ἀτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὄρεσι τὸ οὐρανόν· καὶ Προμηθεύς, καὶ Ἐπιμηθεύς, καὶ Μενόπειος, ἐν κρημασίᾳ· ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς, κατεταρτάρασαν.

§. δ. Εγένετο δὲ ὁ Κρόνους καὶ Φειλύρας, Χείρων διφυὲς Κένταυρος. Ἡὸς δὲ καὶ Ἀστᾶς, αἶθερος καὶ ἀστρά. Πέρσου δὲ καὶ Ἀσπείας, Εὐκρίτης. Πάλλας δὲ καὶ Στυγὸς τῆς Ωκεανοῦ, Νίκης, Κράτους, Ζήλου, Βίης.

§. ε. Τὸ δὲ τῇ Στυγὶ ὕδωρ ἐκ πύργου ἐκ γ' ὁδοῦ ῥέον, Ζεὺς ἐποίησεν δρεκόν, ταύτῃ αὐτῇ

πρὸς διδοὺς, αἰδ' ὧν αὐτῷ
 καὶ Τιταίων μὲν καὶ παίδων
 σωσιμῶν.

§. 5. Πόντε δὲ καὶ Γῆς,
 Φόρκου, Θαύμας, Νηρεὺς,
 Εὐρύβοια, Κητώ. Θαύμαν-
 τος μὲν οὐδ' καὶ Ηλέκτρας
 καὶ Ωκεανός, Ἰρις, καὶ
 Ἀρπυιαί, Αἰλλῶ, Ωκυπέ-
 τη. Φόρκου δὲ καὶ Κηλῆς Φορ-
 κυάδες Γοργόνες. καὶ ὧν
 ἑξῆς, ὅταν τὰ κατὰ Περ-
 σία λέξομεν.

§. 5. Νηρέως δὲ, καὶ Δω-
 είδος καὶ Ωκεανός, Νη-
 ρεΐδες ὧν τὰ ὀνόματα,
 Κυμοδόη, Σπηνώ, Γλαυ-
 κοδόη, Ναυσδόη, Ἀλίνη,
 Ερατώ, Σαώ, Ἀμφιτείτη,
 Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη,
 Αἰαυή, Εὐδώρα, Δότω,
 Φέστυσα, Γαλαΐα, Ἀκταΐη,
 Πρωτομίδουσα, Ἴπποδόη,
 Λυσισάσσα, Κυμώ, Πίονη,
 Ἀλιμίδα, Πλησαύρη, Εὐ-
 κράτη, Πρωτώ, Καλυψώ,
 Πανόπη, Κραντώ, Νέομεις,
 Ἴππονόη, Δηϊάσμερα, Πο-
 λιωδόη, Αὐτονόη, Μελίη,
 Διώνη, Ἰπώη, Δηφώ, Εὐα-
 γόρη, Ψαμάθη, Εὐμόλη,
 Ιόνη, Δωαμένη, Κητώ,
 Λιμνώρεα.

religione decoravit : quod
 ipsi contra Titanas unà cum
 filiis opem tulisset.

§. 6. Ponti verò & Terræ
 hi sunt filij, Phorcus, Thau-
 mas, Nereus, Euryboia ;
 Ceto. Ex Thaumante autem
 & Electra Oceani filijs, natæ
 sunt Iris, Harpyiæ ; Aëclo &
 Ocypete. Phorco ex Cetone
 gignuntur Phorcyades Gor-
 gones : de quibus dicendum
 erit, ubi de Persei rebus age-
 mus.

§. 7. Nerei & Doridis,
 quos Oceanus genuit, Ne-
 reides filia fuerunt, quæ his-
 ce nominibus appellantur,
 Cymothoë, Speio, Glauco-
 thoë, Naufithoë, Halia ;
 Erato, Sao, Amphitrite,
 Eunice, Thetis, Eulimene ;
 Agave, Eudora, Doto, Phe-
 rusa, Galatea, Actæa, Pro-
 tomedusa, Hippothoë, Ly-
 fianassa, Cymo, Pione, Ha-
 limede, Plesauze, Eucrate,
 Proto, Calypso, Panope,
 Cranto, Neomeris, Hippo-
 noë, Dejanira, Polynoë, Au-
 tonoë, Melie, Dione, Isæa,
 Dero, Evagore, Psamathe,
 Eumolpe, Ione, Dynamene,
 Ceto, Limnorea.

CAP. III.

ΚΕΦ. Γ.

Jupiter autem Junonem sibi connubio junxit, ex eaque Heben, Ilithyan, & Argen procreavit : Ad hæc multis cum mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit. Ex Themide igitur Cœli filia, Horas procreavit, Irenen, Eunomiam, Dicen : Parcas Clotho, Lachefin, Atropon. Ex Dione Venerem : ex Eurynome Oceani filia Gratias, Aglaïam, Euphrosynen, & Thaliā : de Styge Proserpinam : è Mnemosyne, Musas, quarum prima fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

§. 2. Atqui Calliopes & Oeagri, Linus, qui & patrem habuisse Apollinem dicitur, filius fuit, quem Hercules interemit : & Orpheus, qui citharædicam exercuit : qui & canens lapides arboresq; movebat. Hic post Eurydicen conjugem serpentis morfu è medio sublatam, ad Inferos, revocaturus ipsam

Ζεὺς δὲ γαμῆ ῥ' Ἥραν, καὶ πενθ' Ἥρας, Εἰληθῆσαν, Ἀργῆν. μίγνυται δὲ πλλαῖς, θνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναιξίν. ἐκ ῥ' οὗθ' Θέμιδος τ' Οὐρανὸς, γυνῆ θυγατέρας Ὠρας, Εἰρήνην, Εὐωνοίαν, Δίκην. Μοίρας, Κλωθῶ, Λάχων, Ἀτροπον. ἐκ Διώνης γὰρ, Ἀφροδίτῃ. ἐξ Εὐρυνόμενης δὲ τ' Ωκεανὸς Χάειρας, Ἀγλαΐῃ, Εὐφροσύνῃ, Θάλειαν. ἐκ δ' Στυγὸς, Περσιφόρῃ. ἐκ δὲ Μνημοσύνης, Μύσας, πρῶτῃ ῥ' Καλλιόπῃ, εἴτα Κλειῶ, Μελπομένῃ, Εὐτέρπῃ, Ερατῇ, Τερψιχόρῃ, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

§. β. Καλλιόπῃ μὲν οὐθ' καὶ Οἰάχῃ, κατ' ἐπικλήσιν δὲ Ἀπόλλωνος, Ἀἴνους, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκλεινε· καὶ Ὀρφέος, ὃ ἀσκήσας κιθαριδίαν· ὃς ἄδων ἐκίνοι λίθοις τε καὶ δένδρεσσι· ἔπειτα δὲ Εὐρυδίκης τ' γυναικὸς αὐτῷ δολοφονίας ὑπὸ ὄψεως, καὶ ἔλθεν εἰς ἄδου,

δι' αὐτὸν ἀγαγεῖν αὐτὴν· καὶ
 Πλούτωνι ἐπεισὼν ἀνὰ πύμ-
 ναι· ὁ δὲ ὑπέσχετο τῷτο
 ποιήσθην, ἀλλ' οὐκ ἔπειθε·
 ὅθεν Ὀρφεὺς ἐκτεράσσει
 πρὸς εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
 παρὰ τοῦτο· ὁ δὲ, ἀπ-
 εὐν, ἐκτεράσειε ἐνθάδε
 τὴν γυναικα. ὁ δὲ, πῶς
 ἐκτεράσει· εὖρε δὲ Ὀρφεὺς
 καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια, καὶ
 τίταται πρὸς τὴν Πιερίαν,
 διασπαρτὸς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Μαινάδibus, ad Pieriam sepultus fuisse proditur.

§. γ. Κλειὸς ἡ Πιερίη τῇ
 Μάγνητι· ἡ ἐξ ἧς καὶ μῦ-
 θον Ἀφροδίτης· ὡς εἰδὼς γὰρ
 αὐτὴν τὸν Ἰ. Ἀδωνίδος ἔρωτα.
 στυγερὰ ἡ ἐξ ἡρώου ἐξ
 αὐτῆς πᾶσι τ' ἀκινδονοῦ· Θά-
 μυρις, ὁ φιλαμμόνος καὶ Ἀρ-
 γιόπης νύμφης, ἔχον ἔρωτα,
 ἀφροδίτης ἀρξάμενος ἐρᾷ ἀρ-
 ρέων. ἀλλ' Ἰ. ἀκινδονοῦ μὴ ὕ-
 σερν Ἀπόλλων ἐρῶμενος ὄν-
 τα, δίσκω βαλὼν, ἄκων ἀπέκ-
 τενε. Θάμυρις δὲ, ἡ ἄλλοι δι-
 νεγκὼν καὶ καθαρὰ δῖα, πρὸς μου-
 σικῆς ἤσει Μῦσαις, στυγερὰ
 μὲν, ἀλλ' οὐκ ἔχον ἑρῶτα, ὡς
 ἐρᾷ αὐτὴν· ἐρᾷ δὲ ἡ Πιερίη
 στυγερὰ οὐκ ἔχον δι' αὐτὴν.

descendit : ab eoq; persuasus
 Pluto ei reducendæ uxoris
 potestatem facit, ea lege, ut
 inter redeundum Orpheus
 conjugis conspiciendæ gratiâ
 antea nunquam respiceret,
 quàm cùm jam domum per-
 venisset suam. Ille autem
 haudquaquam fidens, con-
 versus Eurydicen uxorem in-
 sequentem spectavit : quæ
 tum ad Inferos remeavit. Post
 hæc Orpheus Dionysij my-
 steriis inventis, discerptus à
 Mænadibus, ad Pieriam

§ 3. Clio Pierum Magne-
 tis filium, Veneris ira, quòd
 ei Adonidis amorem expro-
 brasset, deperivit, cujus com-
 pressu Hyacinthum filium
 concepit. Hujus amore Tha-
 myris, Philammonis & Ar-
 giopes Nymphæ filius, in-
 flammatus fuit; ac masculâ
 Venere primus usus dicitur.
 Sed Hyacinthum amasium
 disco percussum Apollo in-
 vitus occidit. Thamyras cùm
 forma corporis præstans,
 tum fidibus clarus, de cantu
 Musas provocavit, omnium-
 que concubitum victor, vi-
 ctus autem, illarum arbitratu
 se multatum iri paciscitur.

Musæ

Musæ itaque superatum
Thamyryn , oculorum luce
& citharædica privant.

§. 4. Cæterum Rhesus fuit
Euterpes ac Strymonis am-
nis filius, quem in bello Tro-
jano Diomedes obtruncavit.
Nec desunt, qui hunc Callio-
pe natum scribant. Cory-
bantes ex Apolline , & Tha-
lia geniti sunt. At Melpome-
ne & Acheloo, Sirenes ; de
quibus, ubi de Ulysse agetur,
dicemus.

§. 5. Juno citrà cujusquam
concubitum peperit Volca-
num. Sed Homeri testimo-
nio, & hunc Jove natum esse
confirmatur : Quem Jupiter
matri in vincula conjectæ
opem ferentem de cælo præ-
cipitem dedit. Nam conju-
gem , quod Herculi ad Ilium
devastandum naviganti tem-
pestatem intulisset, ex Olym-
po suspenderat. Vulcanum
verò in Lemno insula deje-
ctum , & eo casu claudum
factum , Thetis servavit in-
columem.

§ 6. Jupiter ad hæc The-
tidi, varias alternanti formas
quo illius vitaret amplexus,
immiscetur. Quam , cùm

καθυπέρπεραι ἢ αἱ Μῆσαι γα-
νόμεναι, καὶ τ' ὁρμάτων αὐτὸν
καὶ τ' κινδυνώδεις ἐστέρησαν.

§. 4. Εὐτέρπης ἢ καὶ πα-
τμοῦ Στρυμόνθ' Ῥῆσθ'.
ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀ-
πύκτηνεν. ὡς ἢ ἔνιοι λέ-
γουσιν, ὅπ' Καλλιόπης ὑπῆρ-
χεν. Θαλαίᾳς ἢ καὶ Απόλ-
λωνθ' ἐγένοντο Κορύβαν-
τες· Μελπομένης ἢ καὶ Ἀχα-
λάων, Σειρῶνες· περὶ ὧν ἐν
ποίσι περὶ ΟὈδυσσεύος ἐρῶ-
μεν.

§. 5. Ἥρα ἢ , χωρὶς ἑν-
νῆς ἐγέννησεν Ἡφαιστον· ὡς
ἢ Ὀμηρὸς λέγει, καὶ τῷτον
ἐκ Διὸς ἐγέννησεν. ῥίπτην ἢ
αὐτὴν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς,
Ἡῖρα δὲ θείῃσιν βοήδουσιν τα-
πῷ τῷ γ' ἐξέκρεμασεν Ζεὺς
ἐξ Ὀλύμπου, χειμῶνα ἐπι-
τίμψασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε
Τροίαν ἐλὼν ἔπλη. πόνον-
τα δ' Ἡφαιστον ἐν Δήμῳ,
καὶ πρῶτόν τε τῷ βιάσσει,
δίδωσιν Θέης.

§. 5. Μίγνυται δὲ Ζεὺς
Θέῃσι, μεταβαλλοῦσιν εἰς
πλῆθος ἰδέας, ὥστε τῷ μὴ
συνελθεῖν. καὶ αὐτὴν γῆρο-

μένω ἔγκυνον , κατὰ πινυ
φθάσας· ἐπὶ πύρ' ἔλεγε γυνή-
σιν παῖδα , μετὰ δ' ἑμύλλεσαν
ἐξ αὐτῆς γυνέδαι κάρην , ὅς
ἔρανον δυνάμει γυνήσται·
τὺτο φοβήσιν , κατὰ πινυ αὐ-
τῶν· ὡς δ' ὅ τ' ἡγήσας ἐνέειν
χρύνθ' , πλήξασθ' αὐτὴν δ'
κεφαλῇ πλέκει Προμη-
θεύς , ἢ , κατὰ τὸν ἄλλον λέ-
γουσιν , καὶ Ἡφαιστὺς , ἐκ κορυφῆς
ὅπῃ ποταμὺ Τείτωνθ' , Ἀθη-
ναὶ σὺν ὀπλοῖς αἰέειδον.

Κ Ε Φ. Δ.

Τὼν δὲ Κοῖνυ θυγατέ-
ρον Ἀστεία μ' , ὁμοιω-
θεῖσα ὄρεσιν , ἐαυτῇ εἰς θά-
λασσαν ἔβρισε , φεύγουσα
τὴν πρὸς Δία σωμοσύνην ,
καὶ πόλιν ἀπ' ἐκείνης Ἀσ-
τεία πρῶτον κληθεῖσα , ὕστε-
ρον δὲ Δῆλονθ' . Λιπὴν δὲ ,
σωελθεῖσα Διὶ καὶ τὴν γυνὴν
ἄπασαν ὑφ' Ἡρας ἡλαυνε-
το , μέχρις εἰς Δῆλον ἐλ-
θεῖσα , γυνὰ πρῶτῳ Ἀρτε-
μιν· ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα , ὕστε-
ρον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν . Ἀρ-
τέμις μ' οὐκ , τὰ πρὸς θήραν
ἀσκήσασα , παρθένος ἔμει-
νεν· Ἀπόλλων δὲ , τὴν μαν-
τικῇ μαδὼν καὶ τῷ Πατρὶ

gravidam esse persensisset ,
absorbere occupat , quoniam
post natam ex ea puellam ,
filium se parituram dicebat ,
qui cæli dominatione potitu-
rus esset. Id futurum veritus
eam absorbit. Ubi verò pa-
riendi tempus advenit , Pro-
metheus , sive , ut alij tra-
dunt , Vulcanus , ejus caput
securi percussit , deque illius
vertice secus Tritonem am-
nem armata Pallas exilivit.

C A P. I V.

CÆterum de Cœi filia-
bus Asteria fugiens Jo-
vis complexum in coturni-
cem mutata seipsam demisit
in mare , quæ ab ea urbs
Asteria appellata fuit , quæ
postea Delos nomen acce-
pit. Siquidem Latonam ab
Jove compressam per uni-
versum terrarum orbem Ju-
no insectata est , donec De-
lum pervenit , atque ibi Dia-
nam prius peperit : qua ob-
stetrice adjuta mater Apol-
linem deinceps edidit. Enim-
vero Diana venationis studio
delectata , virgo permanfit :
Apollo autem divinandi fa-
cultatem edoctus à Pane

Jovis & Contumeliaz filio, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, se contulit. At cū templi custos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus oraculi locū occupat, neque longo post tempore Tityum quoque Jovis ex Elara Orchomeni filia natum interemit: quam Jupiter ubi compressit, Junonis metu sub terram occuluit, conceptumque filium Tityum inusitatæ magnitudinis in lucem edidit. Hicigitur in Pythonem contendens, Latonam conspiciatus, ejusque desiderio deventus, abripit. Hæc filiorum opem implorat, ij Tityum sagitis conficiunt: qui & mortuus cruciatur. Vultures enim apud Inferos ejus cor depascere nunquam desistunt.

§. 2. Apollo etiam Marſyan Olympi filium occidit. Hic enim, cū tibias invenisset, quas Minerva, quod informem vultum effacerent, abjecerat, Apollinem de Musica provocare non dubitavit. Hoc de compacto in

τῷ Διὶ καὶ Τυβέως, ἦσαν αἷς Δέλφοις, χρησμοδοῦσας τότε Θέμιδος. αἷς δ' ὁ φρουρεῖν τὸ μαρτεῖον Πύθων ὄφει, ἐκάλυεν αὐτὸν περιελθεῖν ὅππῃ τὸ χάσμα, οὗτον ἀνελών, τὸ μαρτεῖον ἔκταλμαζάν. κτείνει δ' μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν· ὅς μὲν Διὶς υἱός, καὶ τῆς Ορχαμνοῦ θυγατρὸς Ελάρης, μὲν Ζεὺς, ἐπειδὴ συνῆλθε, δίδσας Ἡραν, ὑπὸ γῆν ἔκρυψε· καὶ τὸν κυοφορηδόντα παῖδα Τιτυὸν ὑπερμεγέθην, εἰς φάος ἀνήγαγν. ἔτ' ἐρχόμενος εἰς Πύθωνα, Λιτὸ δουείσας, πύθων καταχευεῖς ὀπισσάται· ἢ δ' τὰς παῖδας ὀπισθελεῖται, καὶ κατατοξάζουσιν αὐτόν· κολλάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον· γύπτις γὰρ αὐτῷ πύθων καρδίαν ἐν ἄδου ἐδίονον.

§. 3. Ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν Ολύμπου παῖδα Μαρσύαν. ἔτ' ὅς, εὐρὺν αὐλὴν, ὅς ἐρρίψεν Ἀθλῶα, διὰ τὸ πύθων ἔλπειν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορτον, ἔλθων εἰς εἶν περὶ μουσικῆ· Ἀπόλλωνι. συνδεμένων δ' αὐτῶν, ἵνα

ὁ νικήσας, ὃ βέλεται διαδῆ-
 τὸν ὑπὸν μένον, τ' κρείσσει
 ἡμιόμοις. πλὴν κιδάρων κρέ-
 ψας, ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσε τ' Μαρ-
 σύαν. οὗ δὲ ἀδωαπυῶτος,
 εὐρεθεὶς κρείστων ὁ Ἀπόλλων,
 κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ π-
 νθ' ὑπερπνοῦς πίτυθ', ἐκ-
 τεμὼν τὸ δέρμα, ὅπως διέζ-
 θειρεν.

§. γ. Νείωνα δὲ Ἀρτε-
 μιν ἀπὸ κτενεν ἐν Δήλῳ.
 οὗτον γηγῆν λέγουσιν ὑπερ-
 μεχέειν τὸ σῶμα· φερεκύδης
 δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνθ' καὶ
 Εὐρυάλης λέγει. ἐδωρήσα-
 το δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν δια-
 βάνειν πλὴν θάλασσαν. ὅτε
 μὲν ἐγῆμε Σίδων· ὡς ἔρ-
 ριψεν εἰς ἄβου πρὸ μέρ-
 οῦς ἐείσασαν Ἡρα. αὐτὸς
 δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον, Με-
 ρόπην πλὴν Οἰνοπίωνθ' ἐμ-
 νητεύσατο. μεθύσας δὲ Οἰ-
 νοπίων αὐτὸν, κοιμώμενον
 ἐτύφλωσε, καὶ πρὸς τοῖς
 αἰμαλοῖς ἔρριπεν. ὁ δὲ,
 ὅττι τὸ χαλκίον ἐλθὼν,
 καὶ ἀπ' αὐτῆς παῖδα ἔνα,
 ἐπὶ τῇ ἄμυν ἐπαδέμα-
 νθ', ἐκέλευσε ποδηγεῖν
 πρὸς τὰς ἀνατολάς. ἐκτὸς δὲ

certamen descendunt, ut vi-
 ctor arbitrato suo devictum
 afficiat. Inito igitur certami-
 ne, conversa cithara certabat
 Apollo, idemque ut Marsyas
 faceret, imperavit: quod
 cum ille nequiret, Apollo
 præstantior est inventus.
 Quare suspensum Marsyan è
 proximè ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.

§. 3. Sed & Diana Orionem
 in Delo necavit. Hunc terra
 natū vastissima corporis ma-
 gnitudine fuisse memorant:
 eum Neptuni ex Euryale fi-
 lium Pherecydes esse refert.
 Huic à Neptuno patre in
 summo mari pedibus ince-
 dendi facultas data fuit. Hic
 Siden uxorem habuit, quem
 Juno secum de forma certare
 ausam ad Inferos detrusit;
 Quique cum remeasset in
 Chium, Meropen Oenopio-
 nis filiam in connubium po-
 stulavit. Hunc Oenopion per
 ebrietatem somno gravatum
 excæcavit, & secus littora eje-
 cit. Hic officinam ærariam
 ingressus puerum abripuit, ac
 suis humeris imposuit, seque
 versùs orientem solem ut du-
 ctaret, imperavit: quò cum

venisset, solis radiis excalfactus, pristinam oculorum lucem recuperavit, inde confestim adversus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Volcani artificio subterraneum domicilium fecit.

§.4. Ad hæc Aurora Orionis amore capta ipsum rapuit, ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quod cum Marte concubuerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec defunt qui scribant, Orionem, quod Dianam, ut secum disco luderet, invitasset, occisum fuisse. Sed aliis proditur inferentem vim Opi uni è virginibus, quæ ab Hyperboreis venerant, à Diana sagittis confixum fuisse.

§.5. Neptunus autem Amphitriten Oceani filiam sibi conjugio copulavit: ex qua Triton ac Rhode, quæ Soli nupsit, orti sunt.

CAP. V.

PLuto Proserpinæ amore succensus incredibili, eam Jovis adjumento furtim rapuit. At Ceres, accensis faeibus, noctes, atque dies universum terrarum orbem

ἄφρονόμῳ, ἀέελεψεν
ἐκχαεὶς ὑπὸ τῇ ἡλιακῇ ἀκ-
τῇ, καὶ διὰ τεχνῶν ὅτι
τῷ Οἰνοπίωνι ἐστυδεν. ἀλ-
λὰ τῷ μὲν Ποσειδῶνι, Ἡφα-
ίστῳ πευκτον ὑπὸ γλῶ κρυπτικέ-
υασιν οἶκον.

§. δ. Ωείων δ' Ἡὸς
ἐραδιῖσα ἤρπασεν, καὶ ἐκ-
μυσεν εἰς Δῆλον. ἐποίησεν
αὐτῷ Ἀφροδίτη σωτήριον ἐ-
λθόν, ὅππῃ Ἀρεὶ στυδενάσθη.
ὁ δὲ Ωείων, ὡς μὲν ἔντοιοι
λέγουσιν, ἀνῆλθεν, δισσεύων
Ἀρτίμῳ ἀνταγόμενος. ὡς
δὲ πνεύς, βία ζόμενος ὤππῃ,
μῖαν ἤν' ἐξ Ἑπιδόρων
παρρημομένων παρδένων,
ὑπὸ Ἀρτίμῳ ἐπὶ ξυ-
δῃ.

§. ε. Ποσειδῶν δὲ, Ἀμ-
φίτριτῳ τῷ Ωκίανῳ γα-
μῶν καὶ αὐτῇ γένεται Τεί-
των καὶ Ρόδῃ, ὡς Ἡλῖος
ἐγγημι.

Κ Ε Φ. Ε.

Πλάτων δ', Περσεφόνης
ἐραδιῖς, Διὸς στυερ-
γῶτος, ἤρπασεν αὐτῷ κρύ-
φα. Δῆμῳ δὲ, μὲν λαμ-
πῶν νυκτὸς τε καὶ ἡμέ-
ρας, καὶ πᾶσαν τῷ γλῶ

ζητῶσα φησὶ· μαθῶσα δὲ παρ' ἑρμῶϊων, ὅπ Πλὺ-
των αὐτῷ ἤρπασεν, ἔργ-
ζομένη θοοῖς, ἀπίλιν ἐ-
ρενόν· ἐκχευῖσα δὲ γυναι-
κί, ἦκεν εἰς Εὐβοίαν· καὶ
περὶ τὸν ῥ' ὅπ τῷ ἀπ' ἐκεί-
νης κληθεῖσαν Ἀγέλαον ἐκά-
δοισι πίπτει παρὰ τὸ Καλ-
λίχορον θρέειν καλὸν μῦθον·
ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλ-
θῶσα τὸν βασιλεύοντα τό-
πῃ Εὐβοσίων, ἔνδον εἶσιν
γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν
τύπων, παρ' αὐτὰς κεδίζου-
σαι, χαίει περὶ ἰάμβη,
σκώψασα τῷ Διῶν, ἐποίη-
σι μισδιάσαι· διὰ οὗτο ἐν
πῖσι Θεσμοφορίοις ταῖς γυ-
ναῖκας σκώπειν λέγουσιν. ὄν-
τ' ὁ δὲ τῷ Κελεῖ γυναι-
κί Μεταγείρα παιδί, οὗ-
το ἔδρεψεν ἡ Δημήτηρ πα-
ραλαβῶσα· βυλομένη δὲ
αὐτὸ ἀθάνατον ποιῶσα,
ταῖς νύκτας εἰς πῦρ κατέ-
δει τὸ βρέφ' ὅ, καὶ πειν-
ρη ταῖς θνηταῖς σάρκα αὐ-
τῆ.

§. β. Καθ' ἡμέραν δὲ,
παραδέξωι ἀνξαρομένῃ τῇ
Δηϊφῶντ' ὅ, οὗτο γ' ὁ ἑὸς
ὄνομα τῷ παιδί, ἐπειρήσεν

vestigando lustravit: quæ, ubi
renunciatur, à Plutone filiam
fuisse abreptam, Diis irata
cælum reliquit, mortali que
assimilata mulieri, Eleusi-
nem contendit, ac primo qui-
dem lapidem Ἀγέλαον de suo
mœrore appellatum, non
procul à Callichoro puteo,
insedit; Inde ad Celeum jam
tum Eleusiniarum Regem
profecta, ad illius mulieres
introduceta est: à quibus,
cùm, ut assideret, rogaretur,
Anus quædam, cui Iambe
nomen fuit, Deam scommat-
ibus laceffivit: eaq; ratione
risum illi excussit: qua de re
in Thesmophoriis, mulieri-
bus scommatum licentiam
enatam fuisse memorant. Ce-
leo tum ex Metanira conjuge
filius erat: hunc in sinu suo
assumptum Ceres alebat,
quem, cùm immortalem fa-
cere vellet, per noctes in igne
deponebat infantem, ac eum
in modum, quidquid in illo
mortalitatis inerat, adime-
bat.

§. 2. Puer autem, cui Dei-
phonti nomen erat, in dies
supra quàm credi posset, ado-
lescebat: mater quidnam

Dea faceret, observat, cū-
que igne coopertum depre-
hendisset filiolum, exclama-
vit; Quocirca puer ab igne
fuit absumptus, seque ipsam
Dea agnoscendam dedit; ac
Triptolēmo Metaniræ nato-
rum maximo currum ab ala-
tis trahendum draconibus
comparat, triticūque con-
cessit, quod per aërem vectus
universo terrarum orbi se-
rendum condonaret. Atqui
Panyasis Triptoleum Eleu-
finis filium facit: ad eum enim
Cererem pervenisse refert;
Pherecydes autem ipsum O-
ceano & terra natum esse ait.

§. 3. Inter hæc Jupiter Plu-
toni, ut Proserpinam remit-
teret, imperavit. Quare Plu-
to, ne penes matrem ea diu
remaneret, Punici mali gra-
num dedit illi comedendum.
Hæc autem, cūm quid man-
daret, minimè prævideret,
id ipsum confecit. Ceres Al-
calapho, Acherontis & Gor-
gyæ filio, quod falsum in
eam testimonium dixisset,
grave superimposuit saxum
apud Inferos. Sic demum
Proserpina tertiam singulo-
rum annorum partem cūm

Μετασίρας ἢ περὶ διὰ.
καταλαβῶσα εἰς πῦρ ἐγκα-
χυμένον ἀνέβησεν. διότι
τὸ μὲν κρέσθ' ὑπὸ τοῦ πυρὸς
ἀνελώθη, ἡ δὲ διὰ δὲ αὐτὴν
ἐξέφηνε· Τειρεσίαν ἢ τῆς
προσβυτέρῃ τῇ Μετασίρας
παύδων, διότι κατὰ δά-
ζαν πηλῶν δράκοντων, καὶ
πυρὸν ἔδωκεν, ὅτι τὴν ἑλκω-
εἰκυμένῃ δὲ ἑατοῦ αἰε-
τός· κατέσπρε. Παύσας
ἢ, Τειρεσίαν ἑλκῶν
λίγει. φησὶ γὰρ Διμήτριον οὗτος
αὐτὸν ἑλκῶν· Φερεκύδης ἢ
φησὶν αὐτὸν ὑπὸν Ὠκεανὸς καὶ
τῆς.

§. γ. Διὸς δὲ Πλάτωνι
τὴν Κόρινθον ἀπαμίψαι κα-
λέσαντο, ὁ Πλάτων, ἵνα
μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῆς
μητρὸς καταμείνῃ, ῥοιὰς ἔδω-
κεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἡ
δὲ, ἐπειδὴ μείνη τὸ συμ-
μασπόμενον, κατέκλωσεν
αὐτὸν. καταμαρτυρήσαντο
δὲ αὐτῆς Ασκαλάφου τῷ
Ἀχέοντι, καὶ Γοργύ-
ρας, τούτῳ μὲν Δημή-
τρος ἐν ἁδου βαρύναν ἐπί-
θηκε πέτραν. Περσιφόνη
δὲ, καὶ ἑατὸν ἐναιου-
τὸν, τὸ μὲν πρίν, μὲν

Πλάτων Θ' ὡς ἀγχιόσθῃ μί-
ναι· τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ
τοῖς θεοῖς. καὶ μὴ οὐδ' Ἀή-
ματες ταῦτα λέγουσι.

Plutone manere compelli-
tur. Quod superest illi cum
superis degendum fuit. Hæc
itaque sunt quæ de Cerere
traduntur.

Κ Ε Φ. ς.

C A P. V I.

Γῆ δὲ, καὶ Τιταίων
ἀγανακτοῦσα, θυμῷ
Γίγαντας ἐξ οὐρανοῦ, με-
γίστοι μὲν σωμάτων ἀνυσφ-
ελήτοις, δυνάμει δὲ ἀκα-
ταγνώστῃ· οἱ φοβεροὶ μὲν
ταῖς ὄψεσι κατὰφάνοντο,
καὶ δεινὰ βαδίζοντες κύμῳ
ἐν κεφαλῇ καὶ γυνέων·
εἶχον δὲ πᾶς βάσις φοβί-
δας δρακόντων· ἐγρόντο δὲ,
ὥς μὲν πνέει λίγιστον, ἐν
φλέγας· ὥς δὲ ἄλλοι, ἐν
Πελλῶνῃ. ἡκόντ' ὅν δὲ εἰς
οὐρανὸν πύρας, καὶ δρυὶς
ἡμμένας· διέφερι δὲ πάν-
των Πορφυρίων τε καὶ Αλ-
κυονίδας, ὅς δὴ καὶ ἀδά-
νατος ὡς, ἐν ᾗ τὸν ἐγρο-
νῆδον γῆ μαχόμενος· οὐτὸς
δὲ καὶ πᾶς Ἡλίου βόας ἐξ
Ερυθίας ἤλασεν τοῖς δὲ θεοῖς
λόγον ὡς, ὑπὸ θεῶν μὲν μη-
δὲνα καὶ γιγάντων ἀπολέ-
σθαι δυνάσθαι· σὺν μαχρῶν
τὸ δὲ θεοτοῦ πνέον, πλεον-

Ops ad hæc Titanibus
irata, Gigantes ἐ Cælo
non modo corporis magni-
tudine præcellentes, sed viri-
bus etiam invictissimos pro-
creavit : qui terribili planè
vultu, ac promisso ἐ ca-
pite, & proluxa ἐ mento
barba, præditi esse videban-
tur, & anguineos pedes
habuisse produntur. Sunt
qui in Phlegæis campis, alij
verò ad Pellenen eos habi-
tasse ferunt. In cælum saxa
atque accensas arbores jacu-
labantur : in quibus Porphy-
rionem & Halcyoneum om-
nium facile principes fuisse
legimus. Qui ea, in qua na-
tus esset, terra, dimicans, erat
immortalis. Hic etiam Solis
boves ex Erythia abegisse
dicitur. Cæterum inter Deos
rumor erat, Gigantum posse
occidi neminem : verum si
mortalium quisquam in so-
cietatem arcessatur, eos inte-
rituros

nituros esse. Quod cum Terra præfensisset, ne mortalis cujuspiam viribus Gigantes occiderent, remedium quaeritabat. Tum Jupiter Auroræ, Lunæ, ac Soli ne proderent, imperavit. Ipse itaque medicamentum ne Terra comperiret, antevertens præcidit. Siquidem ad se consilio Palladis Herculem socium arcessivit. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: hic autem longè plus quàm antea virium resumebat à Terra, donec Minerva submonente, ipsum extra Pellenem urbem abstraxit: atque ita mortuus est.

§. 2. Porphyriion autem in Herculem & Junonem pugnans imperum facit. Cui tum Jupiter Junonis desiderium injecit: quæ, cum sibi peplum descindi, ac vim parari videret, opem advocat. Tum Gigas ab Jove fulminatus, & ab Hercule sagittis transfixus occubuit. Inter cæteros Apollo lævum Ephialtæ oculum, dexterum Hercules, sagittarum ictu effoderunt; Eurytum verò querno

πασιν. αἰσδομένη δὲ γῆ τοῦτο, ἐξέτει φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητῶ δουρηθῶν ἀπολέσται. Ζεὺς δ' ἀπηπὼν φαίνειν Ἡοῖ τε καὶ Σελλῶν, καὶ Ἠλίφ. τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φάσαι· Ἡρακλέα δ' σύμμαχον δὲ Ἀθλῶαῖ ἐπεκλείσατο, κακῆνθ' ὠφεπν μὲν ἐπὶ ξυσεῖν Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ ὅτι τῆς γῆς μάλλιν ἀνεδάλλετο· Ἀθλῶαῖ δὲ ὑποδεμένης, ἔξω τῆς Πελλήνης ἔλκυσεν αὐτόν. κακῆνθ' μὲν ἔτω ἐπὶ πλεύται.

§. 3. Πορφυρίων δὲ Ἡρακλῆ καὶ μάχῃ ἐφώρμησε, καὶ Ἡρα. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πίδον Ἡρας ἐπέβλεπεν, ἥ τις καπαρήγησεν αὐτῷ τοὺς πέλεις, καὶ βιάζεσθαι θέλοντ' ὠφεπν, βοηθὸς ἐπεστέλλετο. καὶ Διὸς κεραυνῶσαντ' αὐτόν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. καὶ δὲ λοιπῶν, Ἀπὸλλων μὲν Εφιάλτου τὸν ὀφθαλμὸν ἐπὶ ξυσεν ὀφθαλμῶν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν. Εὐρυτον δὲ θυρεῶν,

δρυὸς ἐκτείνε· Κλύπῳ δὲ
 φασὶν ἑκάτῃ μάλλον δὲ
 Ἡΐφαιστος, βελῶν μύδροις.
 Ἀθλῶα δὲ Εὐκαλιάδῳ φεύ-
 γοντι, Σικελίαν ἐπὶ ῥήϊφι *
 νῆσον. Πάλλαντι * δὲ * δὲ
 ἐκτιμῶσα, ταύτῃ κτῖ
 τὴν μάχῃ τὸ ἴδιον ἐπίσκειπ-
 τῶμα. Πολυβώτης δὲ δὲ *
 θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ
 Ποσειδῶνι *, ἦκεν εἰς Κῶ.
 Ποσειδῶν δὲ τῆς νῆσου μέρ-
 [διαρρήξας] ἐπὶ ῥήϊφι αὐ-
 τῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον.
 Εὐρύς δὲ, * Αἶδῳ κυνέῳ
 ἔχοντι κτῖ τὴν μάχῃ, Ἰππό-
 λυτον ἀπίπτειν· Ἀρτεμις δὲ
 * Γεαπίωνα· Μοῖραι δὲ * ὅα-
 να χαλκείας ῥοπαλοὺς μαχο-
 μένους· τὺς δὲ ἄλλοις κραυ-
 νοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε.
 πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυ-
 μένους ἐτόξευσεν.

§ γ. Ὡς δὲ ἐκράτησαν
 οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Γῆ
 μάλλον χολωθεῖσα, μίγνυ-
 ται Ταρτάρῳ, καὶ γυνᾷ Τυ-
 φῶνα ἐν Σικελίᾳ, μεμυγμέ-
 νῳ ἔχοντα εὐσιν, ἀνδρὶ καὶ
 θηρίῳ. Ὡς μὲν καὶ μεγάλῃ
 καὶ θωάμει πάντων διη-
 νόγκαν, ὅσοις ἐγέννησε Γῆ·
 ὧς δὲ αὐτῇ τὰ μὲν ἄχρη

telo peremit. Clytium ab
 Hecate, seu potius à Vol-
 cano candenti ferro occisum
 fuisse scribunt. Minerva En-
 celado fugienti Siciliam insu-
 lam iniecit. Pallanti autem
 pelle detracta in pugna, suum
 sibi corpus contextit. Poly-
 botes item per maris fluctus
 Neptuno insectante, in Cō
 tandem pervenit. In hunc
 Deus insulæ partem revul-
 sam pro telo conjecit: quæ
 Nisyron dicitur. Mercurius
 Orci galea tectus pugna con-
 fecit Hippolytum, * Gratio-
 nem Diana, Agrium deinde
 Parcæ & Thoonem, ænea
 clava pugnantes contude-
 runt. Reliquos autem fulmi-
 ne ictos Jupiter interfecit;
 sed & Hercules ita pereuntes
 sagittis confodit.

§. 3. Post igitur debellatos
 à Superis Gigantas Terra
 longè atrocius indignata
 Tartaro immiscetur, ac Ty-
 phonem duplici natura, hu-
 mana simul atque ferina con-
 stantem in Sicilia parit. Hic
 & corporis vastitate & ro-
 bore cæteris omnibus quos
 Terra genuerat, antecelle-
 bat. Huic etiam crurum te-

mus immensa humanæ formæ magnitudo erat, ut omnium montium cacuminibus altior esse videretur : cujus etiam caput sæpenumero astra pertingebat. Sed & ejusdem manuum altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebant : ex his centum draconum capita eminebant. In oruribus maximas viperarum spiras ille continebat : quarum volumina ad verticem ipsum usque protendebantur ; æque viperæ ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum : Squalentes autem è capite crines, & mento bœa impexa prolixaque, ventilabant. Ignis oculis emicabat. Talis itaque tantusque Typhon candentes in cælum lapides jaculatus, cum sibilo simul atque boatu ferebatur ; magna etiam ex ipsius ore ignis procella defervebat. Hunc ubi Dij in cælum prospiciunt irrumpentem, acti in fugam properare in Ægyptum cœperunt, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese

μερῶν ἄριστον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὅτε ὑπερέχεν ἄνδρ' πάντων ἧς ὄρεων ἡ δὲ κεφαλὴ, πηλάκεις ἧς ἄστρον ἔψανε· χεῖρας δὲ εἶχε, πῶς ἄνδρ', ὅτι πῶς ἰσπεύσαν ἐκτενόμενον. πῶς δὲ, ὅτι ταῖς ἀνατολαῖς. ἐκ τούτων δὲ ἐξείχον ἑκατὸν κεφαλὰς δρακόντων· τὰ δὲ ἀπὸ μερῶν, σπείρας εἶχον ὑπερμεγέθους ἐχιδνῶν ὧν ὁλοι σφὺς αὐτῶν ἐκτενόμενοι κορυφῶν, σπειγμῶν πολὺ ἐξείσαν· παρ' δὲ αὐτῶν τὸ σῶμα χεττιπύρροτο, ἀνχημυρὰ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ ἡνείων πρίχες ἐξηνεμουῶτο· πῦρ δὲ ἐδύκετο τοῖς ὀμμασι τοῖς· τῷ ὧν ὁ Τυφὼν καὶ τῷ λικοῦτῷ, ἡμμένας βίλλων πίπτας ἐπ' αὐτὸν οὐρανὸν, μετὰ σπειγμῶν ὁμοῦ καὶ φοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ σώματος πυρὸς ἐξέβρεσσε ζάλη. θεοὶ δ', ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὁρμώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγὰς ἐφύεροντο, καὶ διακόμενοι, ταῖς ἰδίαις μετέβαλον

εἰς ζῶα. Ζεὺς δὲ πῆρ' ὤμων
 ὄντα τυφῶνα ἔβαλε
 παρανοῖς· πλησίον δὲ γρό-
 μον, ἀδαμαντίνης καπ-
 πησεν, ἐφ' ἧς ὄντα ἄχρη τῷ
 Κασίῳ ὄρουσ', σωμαδινέξο·
 οὗτο δ' ὑπερέκειται Συρίας.
 καὶ δι' αὐτὸν καταπετρα-
 μένον ἰδὼν, εἰς χοῖρας σω-
 βάλε. Τυφῶν δὲ, ταῖς ἀσεί-
 ραις πειπλεχθεὶς, κατὰ γὰρ
 αὐτὸν· καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ πε-
 λόμην, τὰ τε τῶν χερῶν,
 καὶ τῶν ποδῶν διότιμι νεῦρα,
 ἀεὶ μὲν δὲ δὴ τῶν ὤμων,
 διακόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θα-
 λάσσης, εἰς Κιλικίαν· ἐν πα-
 ρελθὼν, εἰς τὸ Καρύκιον
 αὐτὸν κατέβητο· ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄκ-
 τε δόρα, καὶ δι' ἀπ' αὐτοῦ,
 καὶ κατέστησεν Δελφύων δρᾶ-
 κειαν· (ἡμῖν δὲ τῷ αὐ-
 τῷ ἡ κόρη) Ἐρμῆς δὲ καὶ
 Αἴγιπτον ἐκκλέψαντες τὰ
 νεῦρα, ἤρμισαν πρὸς Διὶ
 λαθόντες. Ζεὺς δὲ, τὴν
 ἰδίαν ἀνακομισάμενος ἰσ-
 χυῶ, ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ
 δὴ πηλυῶν ὀχρόμην ἵπ-
 πων ἄμαρ, βάλλειν κα-
 ραυνοῖς, ἐπ' ὅρ' ἐδίωξε
 Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύ-

quisque transmutabant. Ju-
 piter autem procul à se Ty-
 phonem conspicatus, fulmi-
 ne percussit: ubi verò comi-
 nūs fuit, adamantina illūm
 falce deterruit: ac fugientem
 ad Casium usque extremæ
 Syriæ montem persecutus
 est: ibique cū saucium esse
 cognovisset, manus conse-
 ruit. Typho autem spirarum
 volumine circumplexum Jo-
 vem detinuit, eique harpe
 adempta, pedum manuumq;
 nervos dissecuit, impositum-
 que humeris in Ciliciam us-
 que transvexit: quocūm per-
 venisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemque
 modum nervos præcisos
 in ursi pelle occultatos ibi-
 dem collocavit, ac Delphy-
 nem serpentem, (semifera
 hæc erat puella) velut custo-
 dem apposuit. Interim verò
 Mercurius & Ægipan nervos
 suffurati, clanculum Jovi
 rursus compegerunt. Mox
 Jupiter receptis pristinis viri-
 bus, alatos equos currui re-
 pente jungit, eumq; actutūm
 conscendit, ac Typhonem ad
 Nysam usque montem ful-
 minibus impetendo, est per-

fecutus, quò à Jove actum
 Parcæ deceperunt. Nam,
 cùm ipsi in animum induxis-
 sent, se valentiorē fore,
 matura ac mitia poma gusta-
 vit. Proinde cùm Jovem rur-
 sus insequentem videret,
 contendit in Thraciam, pu-
 gnâq; ad Hæmum commis-
 sa, solidos montes jaculatus
 est. Hi verò contra nova ful-
 minum vi deturbantur, mul-
 tùmque in ipso monte san-
 guinis exundavit: à quo Hæ-
 mi nomen factum fuisse fe-
 runt; Cuique cùm per Sicu-
 lum mare fugere incœpisset,
 Jupiter Ætnam Siciliæ mon-
 tem superinjecit: Hic miræ
 vastitatis est, à quo in hanc
 usque tempestatem ob fre-
 quentem fulminum jactum,
 ignium in eo fieri spiramenta
 ferunt. De his autem hæc ha-
 ctenus à nobis dicta sunt.

σαν· ἵπε Μοῖραι αὐτὸν διω-
 χθέντα ἐπάτησαν. παῖδες γὰρ
 ὅτι βωδῆσται μάλλον, ἐγού-
 σατο ἧς· ἐφηνίεον καρτῶν·
 διόσφ· ἐπιδιωκόμεν· αὐδης,
 ἦκαν εἰς Θράκην, καὶ μα-
 χόμεν· περὶ τὸν Αἷμον,
 ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τῶν δὲ
 ἐκ' αὐτὸν ὑπὸ τῷ κεραυνῷ
 πάλιν ὠδυμένων, πολὺ ὅππ
 τῷ ὄρει ἐξέκλυσεν αἷμα· χέ-
 ρασιν ἐκ πυύτε τὸ ὄρε·
 κληθῆναι Αἷμον. φάγην δὲ
 ὄρηθεντ· αὐτὲ διὰ τῆς
 Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς
 ἐπὶ ῥόμφιν Λίτνῳ ὄρε· ὅς
 Σικυλία· τῷτο δὲ ὑπηνί-
 μες· ὅστιν· ἐξ οὗ μέγχε
 δεῦρ φαπ' ἀπὸ ἧς βλη-
 θέντων κεραυνῶν γίνεσθαι
 πύρρς ἀναφυσήματα. ἀλ-
 λά περὶ μὲν τοῦτον μέ-
 γχε τῷ δεῦρ, ἡμῶν λε-
 λέχθω.

CAP. VII.

ΚΕΦ. Ζ.

INterea verò Prometheus
 formatis ex aqua & terra
 hominibus, clam Jove ig-
 nem in ferula furatus dedit.
 Quod ubi sensit Jupiter, Vol-
 cano ad montem Caucasum
 religandum affigendùmque

Προμηθεὺς δὲ, ἐξ ὕδα-
 τ· καὶ γῆς ἀνθρώπους
 πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πύρ-
 λάθρα Διὸς, ἐν τῷ θηκε
 κρύψας ὡς δὲ ἤδεντο Ζεὺς,
 ἐπὶ τῇ ξεν· Ἡφαίστῳ τῷ Καυ-
 κάσῳ ὄρει τὸ σῶμα ἀπὸ

προηλαῶσαι· τῷτο δὲ Σκυ-
θικὸν ὄρεθ' ὄξιν. ἐν δὲ τύτῳ
προηλασθεὶς Προμηθεύς,
πολλῶν ἐπ' αἰθρῶν ἐδέδε-
το· καὶ ἐκείνῳ δὲ ἡμέραν
αἰετὸς ἐφεισάμεθ' , αὐτῷ
λοβοῖς ἐνέματο ὅτ' ἡπάτων
αὐξανομένων διὰ νυκτός. καὶ
Προμηθεύς μὲν πρὸς κλα-
πύντ' ἐκίλῳ ἐκπνεύων
τῶν , μέγας Ἡρακλῆς αὐ-
τὸν ὕπερ ἔλυσεν , ὡς ἐν
τοῖς καὶ Ἡρακλῆα δηλώ-
σμεθ'.

§. β. Προμηθεύς δὲ παῖς
Δευκαλίων ἐγένετο. οὐτὸς
βασιλεύων ὅτ' ἐπὶ τῶν
Φθίων τόπων , καμὶ Πύρ-
ραν τῶν Επιμηθεύς καὶ
Πανδώρας , ἣν ἔπλασαν
θεοὶ ἀπὸ τῆς γυναικός. ἐπὶ
δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλ-
κὸν γένος ἠδέλησεν , ὑπο-
δυσμένου Προμηθεύς , Δευ-
καλίων πεκτηνάμεθ' ἀφ-
ραῖς , καὶ τὰ ὀπιθήδεια
ἐνδέμεθ' , εἰς ταῦτῳ με-
τὰ Πύρρας ἀέλη. Ζεὺς
δὲ , πελὼ ὕπερ ἀπ' ἕρα-
νοῦ χέας , τὰ πολλὰ μέ-
γα τῆς ἑλλάδος ἐπέκλυ-
σεν· ὅτε διατρεφῆναι πά-
ντας ἀνθρώπους , ὀλίγων χω-

dedit. Scythiaz mons est Cau-
casus, ubi Prometheus clavis
confixus multorum anno-
rum curriculo religatus per-
mansit; ad quem Aquila quo-
tidie devolans hujus hepatis
fibras per noctem succres-
centes depascebatur. Igitur
ob ignis furtum hanc pœnam
Prometheum dedisse memo-
rant, donec Hercules eum
vinculis liberavit: quemad-
modum in rebus ab Hercule
gestis demonstrabimus.

§. 2. Cæterum Deucalion
Promethei filius fuit. Hic
imperio tenens ea loca quæ
ad Phthiam sunt, Pyrrham
filiam Epimethei & Pando-
ræ, quam mulierem omnium
primam D. j finxerunt, uxo-
rem duxit. Post, ubi prolem
æneam tollendam Jupiter
censuit, Deucalion Prome-
thei consilio fabrefacta è li-
gnis arca, in eamque ad vi-
tam transigendam rebus ne-
cessariis impositis, cum Pyr-
ra ingressus est. Mox Jupi-
ter largè effusis de cœlo im-
bribus, maximam Græciæ
partem cooperuit: ut, quic-
quid in ea mortalium foret,
interierit, præter admodum

paucos, qui in altissimos circa montes confugerant. Tum verò Theſſalicos montes aquarum diluvij immunes fuiſſe ferunt, necnon, quæ ſunt Iſthmum extra & Peloponneſum loca, undarum vi omnia contecta fuerunt; quo tempore Deucalion novem dies, totidémque noctes pelago circumlatus, Parnafſum demum appellit, ibique cum imbres deſuiſſent, egreſſus, Jovi Phyxio, [qui ad eum confugientibus opem ferre conſuevit] ſacris operatur. Jupiter interea demifſo ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, injunxit. Quo factò Deucalion humani generis reparationem depoſcit: inde Jovis monitu ſumptos de terra lapides trans caput jaçtavit: tum quos miſit Deucalion, virorum faciem traxerunt: qui verò Pyrrhæ jaçtu tranſmiſſi ſunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod eſt populi, translatione quadam dicti ſunt, quaſi lapidei. λάαις enim lapidem ſignificat. Porro ex Deucalione ac Pyrrha alios, quem ab Jove ortum

εἰς, οἱ σωέσθων εἰς τὴν πλῆσιν ὑψηλὰ ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ περὶ τοὺς Ἰσθμὸς καὶ Πελοποννήσου σωεχόμενα πάντα. Δευκαλίον δὲ ἐν τῇ λαφύρῃ, διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενον, ἐφ' ἡμέρας ἐνεία, καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Πarnaſſῷ προσίχῃ, καὶ αὐτῷ ὅτι ὄμβρον παύσαν λαβόντων, ἐμβαλεῖν Διὶ φυξίῳ. Ζεὺς δὲ, πῦμας Ἑρμῶν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτελλεν αὐτῷ· οὐδὲν, π βούλεται. ὁ δὲ, αὐτῷ τὰς αἰσώπεις αὐτῷ ἡμῶν καὶ Διὸς οἰκόντων, ἵνα καὶ καὶ αὐτῶν ἐβαλεῖ τοῖς λίθοις καὶ οὐς μὲν ἐβαλεν ὁ Δευκαλίον, αὐτοὶς ἐχόντων οὐς δὲ Πύρρῃ, μεταίχας ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὀνομάσθησαν ἀπὸ τῆς Λάαις λίθου. γίνονται ὅτι ἐν Πύρρῃ Δευκαλίονι παῖδες, Ἕλληες μὲν πρῶτον. ὅν ἐν Διὸς [ἐνίοις] μεταίχας λέγουσι [δευτέρως] nati ſunt, Hellen, ante eſſe nonnulli tradunt: inde

δ'] Ἀμφικτῶν ὁ μετὰ
Κραναῦ βασιλεύσας τ' Ἀτ-
τικῆς· θυγατὴρ δὲ Πρωτο-
γένεια· ἐξ ἧς καὶ Διὸς ,
Ἀΐδου⊕. Ἐλλῶ⊕ ἡ καὶ
νύμφης Ορσείδος, Δῶρος ,
Ξῦδος, Αἰολ⊕.

§. β. Αὐτὸς μὲν ἦν ἀφ'
αὐτοῦ, τὸς κελευμένοις Γραι-
κὺς, προσηγόρευεν Ἑλλήνας·
τοῖς δὲ παισὶν ἑμέριος τ' ὥ-
ραν. καὶ Ξῦδος μὲν λαβὼν τὴν
Πελοπόννησον, ἐκ Κρέως
τ' Ερεχθίδος Ἀχαιὸν ἐγέννησε,
καὶ Γῶνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ
Γῶνες καλεῦνται· Δῶρος δὲ,
τ' ἴσταν χώραν Πελοποννήσου
λαβὼν, τὸς κατοικοῦς ἀφ'
ἑαυτοῦ, Δωριεὺς ἐκάλεσεν·
Ἀἰολ⊕ δὲ, βασιλεύων τῇ
ἐπὶ τ' Θεσσαλίαν τόπων, τὸς
ἐνοικαῦτας Αἰολεῖς προσ-
ηγόρευεν· καὶ γῆρας Ἐναρέτιν
τ' Δηϊμάχην, παῖδας μὲν ἐγεν-
νησεν Ἠπείαν, Κειδίαν, Σίσυφον,
Ἀδάμαντα, Σαλμωνίδα, Δηϊό-
να, Μάγνητα, Πειρήλιον·
θυγατέρας δὲ πάντε, Κανά-
χην, Ἀλκυόνην, Πεισιδί-
κην, Καλύκην, Πειριμή-
δην. Πειριμήδης μὲν οὐδὲ καὶ
Ἀχελῷον, Ἴπποδάμου καὶ
Ορέστης· Πεισιδίκης δὲ καὶ

Amphictyon, qui cum Cra-
nao Atticæ imperavit. Huic
insuper Protogenea filia fuit:
ex qua & Jove Aëthlius pro-
creatur. Ex Hellene verò &
Orseide Nympha, Dorus,
Xuthus & Æolus.

§. 2. Is quidem de se Hel-
lenas, qui postea Græci vo-
cati sunt, nominavit: filiis &
hic loca partitus est. Xuthus
adeptus Peloponnesum; ex
Creusâ Erechthei filia, A-
chæum genuit & Ionem, à
quibus Achivi & Iones nun-
cupantur. Dorus autem, quæ
trans Peloponnesum est, ter-
ram nactus, incolas suo de
nomine Dorientes appella-
vit. Æolus verò locis quæ cir-
ca Thessaliam sunt imperans,
populis Æolensibus nomen
imposuit. Qui ducta Enare-
te Deimachi filia, septem
ex ea filios procreavit, Cri-
theum, Sisyphum, Atha-
mantem, Salmoneum, Deio-
nem, Magnetem, & Perie-
ren. Sed & filias quinque,
Canachen, Halcyonen, Pi-
sidicen, Calycen, ac Peri-
meden. Ex Acheloo verò
& Perimede, Hippodamas
& Orestes. Ex Pisidice &
Myrmidone

Myrmidone Antiphus & Αἰών nati sunt. Μυρμιδόν & Ἀντίφους καὶ Ἀἰών.

§. 3. Cæterum Halcyonen Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim conjugem suam Junonem : hæc verò virum suum Jovem esse dicebat. Utrumque Jupiter in aves, illam in Halcyonem, hunc in mergum mutavit. §. γ. Ἀλκυονίδην δὲ, Κηϋξ ἑγνήμενος Βασφόρου παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο. ὁ μὲν γὰρ, πτωχυνθεὶς ἔλαβη Ἡραν· ἡ δὲ, τὸν αὐτὰς Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπετρέψε· καὶ ἦ μὲν, Ἀλκυονίδην ἐποίησε, τὴν ἡ, κήρυκα.

§. 4. Atqui Canache & Neptunus Opleum, Neceum, Eroeum, Aloëumque & Triopem genuerunt. Sed Aloëus Iphimedian Triopis filiam, quæ Neptunum exarfit, uxorem habuit: ea continenter ad mare se conferens, & haustos manibus fluctus intra sinum ferebat; quæque à Neptuno compressa geminos peperit, Otum & Ephialten, quos Aloïdas appellarunt. Hi quotquot annis, latitudine cubitum, longitudine verò ulnam increfcebant: qui ubi nonum explevere annum, latitudinem cubitum novem, & ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum inferre non erubuere. §. δ. Κανάχη δὲ ἐποίησεν ἐκ Ποσειδῶνος· Οπλεῖα καὶ Νηρία, καὶ Ἐροία, καὶ Ἀλοῖα, καὶ Τριόπη. Ἀλοῖα μὲν ἔν ἑγνήμῃ Ἰφιμέδειαν τὴν Τριόπην· ἥ τις Ποσειδῶνος ἠγάθη, καὶ συνεχθεὶς φοιτῶσα ἐπὶ τῷ θαλάσσῃ, χερσὶν ἀνυμένῃ τὰ κύματα τοῖς κόλοις ἐνεφόρει. συμπλῶν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐγέννησε παῖδας, ὧν καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλοῖδας λεγόμενους· ἔτι καὶ ἑταῖον τὸν Νύξαρον πλάτθ'· μὲν περὶ αἶον, μῆκος δὲ ὀργυαῖον· ἐνία δὲ ἐπὶ τῶν ἡμῶν, καὶ τὸ μὲν πλάτθ' περὶ ἔχοντες ἐνία, τὸ δὲ μέγθ' ὀργυῶν ἐνία, πρὸς θεὸν μάχεται διενοῦντο.

καὶ τὴν μὲν Ὄσαν ὧν ἔ-
 ολυμπον ἔδεισαν· ὧν δὲ
 τὴν Ὄσαν δίντης τὸ Πή-
 λιον, διὰ τοῦ ὄρεος τοῦ-
 τιν ἠπείλου εἰς οὐρανὸν
 ἀναβήσασθαι· καὶ τὴν μὲν δά-
 λασαν χάσαντες τοῖς ὄρεσιν,
 ποιήσῃν ἔλαρον ἠπείρον· ἃ
 ἔν γλῶσσαν, δάλασαν· ἐμῶντο
 δὲ, Εἰφιάλτης μὲν Ἥραν·
 ὦτ' αὖτ' Ἀρτεμιν· ἔδυσαν
 δὲ καὶ Ἀῖλῶν ἥτορ μὲν οὐδ'
 Ἑρμῆς ἐξέκλεψεν· ἀλλ' αὖτε ἔ-
 τες Ἀλωείδας ἐν ἀμάξει
 Ἀρτεμιν δι' ἀπάτης ἀλλάξα-
 σθ' ὅτ' ἰδέαν εἰς ἔλαφον,
 διὰ μίσου αὐτῶν ἐπέδυσεν.
 οἱ δὲ, βουλόμενοι δ' εὐχόμενοι
 τὸ θνητόν, ἐπ' ἑαυτοὺς ἠ-
 κόνισαν.

§. 3. Καλύκῃς δὲ καὶ
 Αἰθλίου παῖς, Ενδυμίων
 γένετα· ὅστις ἐκ Θεσσαλίας
 Αἰολίας ἀγαθὸν, Ἥλιν
 ἠγάπησεν· λέγουσι δὲ αὐτὸν
 πνέειν ἐν Διὸς γυμνάσιον· τῆ-
 του χάλλιν διενεγκόντ' αὖ-
 τ' ἐσχάτῃ Σελήνῃ· Ζεὺς δὲ αὐ-
 τῷ δίδωκεν ὃ βέλτεται ἐλέ-
 σθαι· ὃ δὲ, αἰετῶν κο-
 μᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθά-
 ναστον καὶ ἀγήραον μέ-
 νον.

Proinde Olympo Ossam im-
 posuerunt, Pelioque super
 Ossam imposito, eum in mo-
 dum cælum conscensuros se
 minitabantur. Ingestis ad
 hæc montibus, de mari con-
 tinentem, deque terra rursus
 maria se reddituros dictita-
 bant. Quinetiam Ephialtes
 Junonem, Otus autem Dia-
 nam sibi conjugem deposce-
 bant. Martem insuper in vin-
 cula conjecere: quem de-
 mum Mercurius furto cri-
 puit. Diana interim Aloidas
 per dolum de curru peremit;
 nam in cervam mutata per
 eorum medium exilivit. Tum
 hi velut in feram collimaturi,
 alter alterum telis conjecitis
 occiderunt.

§. 5. Ad hæc Endymion ex
 Calyce & Aethlio nascitur:
 qui eductis Æolensibus è
 Thessalia Eliden transmigra-
 vit. Nec desunt qui eum Jove
 natum esse memorent. Hunc
 ob eximiam corporis pulchri-
 tudinem Luna flagrantissimè
 deperivit. Qui data ab Jove
 quæcunque velleret, deligendi
 potestate, cum somno perpe-
 tuo immortalem sibi juven-
 tatem concedi postulavit.

§. 6. Cæterum Ætolus Endymionis & Seidis Nymphæ, aut Naidis, sive, ut quidam aiunt, Iphianassæ filius fuit. Qui cum peremisset Apin Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus, Phthiæ & Apollinis filiis, Doro & Laodoco, ac Polypræte, suo de nomine terram Ætoliam appellari voluit. Sed ex Ætolo & Pronoe Phorbi filia Pleuron & Calydon nati sunt: à quibus, quæ sunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt.

§. 7. Pleuro ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agenorem procreat, & filias Strophon, Stratoniceque & filium Leophontem. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicasten & Protogeneam suscepit, ex qua & Marte nascitur Oxilus. Agenor Pleuronis filius, Epicasten Calydone natam conjugem duxit, de qua Parthaonem & Demonicen genuit: quæ ex Marte, Evenum, Molum, Pylum, Thestiūque conceptos peperit.

§. 8. Ενδυμίωνος δὲ καὶ Σεΐδος νύμφης, ἡ Νυΐδος, ἡ, ὡς πρὸς, Ἰφιδάσσης, Αἰ' πολέος. ὃς ἀποκτείνας Ἀπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήνδε γῆραν. κτείνας τοὺς ὑποδιξαμένους, Φθίας καὶ Ἀπίλλωνος υἱοὺς, Δωρὸν καὶ Λαοδόκον, καὶ Πολυπρίτην, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν γῆραν Αἰ' τολίαν ἐκάλεσεν. Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Περωνέος καὶ Φόρβου, Πλερώων καὶ Καλυδῶν ἐγένοντο· ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰ' τολίᾳ πόλεις ὠνομάσθησαν.

§. 9. Πλερώωνος μὲν οὖν γήμας Πανδήππῳ τῷ Δωρῷ, πάντῃ ἐγέννησεν Ἀγρόεα· θυγατέρας δὲ, Στροφίῳ καὶ Στρατονίῳ καὶ Λεοφόντῳ. Καλυδῶνός δὲ καὶ Αἰ' ολίας τῆς Ἀμυθίωνος, Ἐπικάστην [καὶ] Πρωτογένεα· ἐξ ἧς καὶ Ἀγρίος, Οξύλος. Ἀγρίως δὲ ὁ Πλερώωνος, γήμας Ἐπικάστην τῷ Καλυδῶνός, ἐγέννησεν Παρθάονα καὶ Δημοσθένην· ἧς καὶ Ἀγρίος, Εὐνή, Μῶλος, Πύλος, Θείος.

§. η. Εὐνήθ' ἔ' οὐδ' ἐξή-
νθησι Μάρπασαν. ἡ δ' Ἀπόλλων-
ος μνησδομένη, Ἰδᾶς ὁ
Ἀταρείος ἦρπας, λαβὼν
ᾧδ' Ἡσιονδῶνθ' ἄρμα, ὑπὲρ
ῥῆσιν· δῖόν τε δὲ Εὐνήθ'
ἐφ' ἄματ', ὅτ' τὸν Λυ-
κόρμαν ἤλθε ποταμὸν κατα-
λαβὼν δ' ἐδωάμενθ', τὸς
ἵππους ἀπίσφαξεν· ἑαυτὸν
δ' εἰς τὸν ποταμὸν ἐββαλε·
καλεῖται Εὐνήθ' ὁ ποτα-
μὸς παρ' ὀρεῖν.

§. ζ. Ἰδᾶς δὲ εἰς Μεσ-
σῆνιον ᾧδ' ἀγίνεται, καὶ αὐτῷ
ὁ Ἀπόλλων ἐπιτυχῶν, ἀφαι-
ρεῖται τῷ κόρῳ. μαχομέ-
νων δὲ αὐτῶν ἐπὶ ᾧδ' τῆς
παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύ-
σας, ἐπέταψεν αὐτῇ τῇ παρ-
δίνῃ ἐλέσθαι ὁποτέρῃ βού-
λεται σιωπῆσαι. ἡ δὲ, δει-
σασα ὡς αὐτὴ μὴ γρηῶσαν
αὐτῷ Ἀπόλλων καταλίπη,
καὶ Ἰδᾶν εἴλετο ἄνδρα.

§. ι. Θεσίφ' ἔξ' Εὐρυδί-
μυδος καὶ Κλεοβοίας, ἐγένοντο
δυοκατρε· μὲν Ἀλδαία, τ' ἑρ-
μηνῆρα· ἄρρενες δ', Ἰφικλ' &
Εὐίππος. Παλήξιος, Εὐ-
ρύπυλ'.

§. κ. Παρθάωνθ' καὶ Εὐρύ-
της Ἰπποδάμαντ', ἐγένοντο

§. 8. Evenus genuit Mar-
pessam, quam cum Apollo
sibi collocari in matrimo-
nium quæriraret, Idas Apha-
rei filius, accepto à Neptuneo
curru pennato, rapuit: illum
inde è curru insequens Eve-
nus, ad amnem Lycormam
venit, neque assequendi vo-
ti compos factus equos jugu-
lavit, seque ipsum deinceps
in fluvium præcipitem dedit:
eique Eveno nomen inditum
fuit.

§. 9. At Idæ Messenen pro-
ficiscenti obviam factus Ap-
ollo virginem aufert. qui
cum inter se de puellæ ma-
trimonio concertarent, Ju-
piter eorum lite diremptâ,
virgini, utri collocari vellet,
optionem dedit. Hæc verita-
ne se anum factam Apollo
desereret, Idam sibi virum
esse maluit.

§. 10. Thestius verò ex Eu-
rythemide Cleobææ filia,
fœminei sexus quidem, Al-
thæam & Hypermnestram
sustulit: mares autem, Iphi-
clum, Evippum, Plexippum
Eurypylumque creavit.

§. 11. Parthaonis verò &
Eurytes Hippodamantis filij

fuerunt OEneus, Agrius, Al-
cathous, Melas, & Leuco-
pens: filia Sterope, de qua
& Acheloo Sirenas ortas esse
dicunt.

παῖδες, Οἰνύς, Αχιϑ,
Αλκαθούϑ, Μίλας, Λευκο-
πύς· Στυάτης δὲ, Στιερπί.
ἐξ ἧς καὶ Αχελύς, Σειρήνας
γενέσθαι λέγουσιν.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

SEd OEneus Calydone
imperans vitis plantam à
Dionysio primus accepit, ac
ducta uxore Althæa Thestij
filia, Toxum gignit, quem
ipse, quòd fossam transilie-
rit, interfecit: & post hunc,
Thyreum & Clymenum, fi-
liam quoque Georgen, quæ
nupsit Andræmoni: ac Deia-
niram, quam nonnulli Al-
thæam ipsam ex Dionysio
genuisse ferunt. Hæc autem
aurigandi perita rem belli-
cam exercebat: de cujus ma-
trimonio Hercules cum A-
cheloo dimicavit.

Οἶνύς δ', βασιλεύων
Καλυδώνϑ, παρὰ
Διόνυσου ρυτὸν ἀμπέλου
πρωτϑ ἔλαβε. γήμας δὲ
Αλθαΐαν τὴν Θεσίην, θυ-
γατέρα Τεξέας· ὃν αὐτὶς ἐκτε-
νειν ὑποπιδύσαντα τὸν πά-
ρην καὶ πρὸς αὐτὴν, θυ-
ράα καὶ Κλύμενον, καὶ Στυά-
την Γόργην, καὶ Ἀνδρά-
μων ἑγγυμὸν καὶ Διηϊάνειραν·
καὶ Αλθαΐαν λέγουσιν ὅτι Διο-
νύσει γεννηθεῖσα· αὐτὴ δ' ἠνιό-
χη [καὶ τὰ] κατὰ πόλεμον ἦσεν·
καὶ πρὸς τὴν γάμον αὐτῆς Ηρα-
κλῆς πρὸς Αχελῶον ἐπάλα-
σεν.

§. β. Εγγόνισσι δ' Αλθαΐα παῖ-
δας ἐξ Οἰνέως Μελέαρον
ὃν ἐξ Ἀρεϑ γεννηθεῖν φασί.
τέτε δ' ὄντϑ ἡμερῶν ἐπὶ δ',
πρὸς ἀλλήλους καὶ Μοίρας,
φασὶ δὲ ἐπὶ τῶν· τότε τελευ-
τήσας Μελέαχϑ, ὅταν ὁ καυ-
μῶν δὲ τῆς ἐχάρας δια-
λὸς κατακαῖ· τὸτο ἀκύνει.

σι, τὸν δαλδὲν ἀνέλατο ΑΛ-
 δαία, καὶ ἐκτίθετο εἰς λαφ-
 ραίη. Μελίαρχος δέ, αὐτῇ
 ἄγρωτος καὶ θυγαῖος ἡμο-
 μῦος, τόνδε τὸν τρόπον
 ἐπιλεύησεν. Επησίων καρ-
 πῶν ἐν τῇ χάρᾳ ἡμομένων
 παρ' ἀπαρχᾷ Οἶνους Διοῖς
 πᾶσι δύναν, μόνῃς Ἀγρίμ-
 δος ἐξελάδου. μινίρασσε
 δὲ ἡ Διὸς, ἡσέων ἐφῆκεν
 ἕξοχον μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ,
 ὅς τιμῇ τε γλῶσσοισιν ἐπι-
 δεῖ, καὶ τὰ βοσκήματα ἡ
 τοῖς ἐπιτρίχαιοντας διέφθει-
 ρεν. ἐπὶ τοῦτον τὸν χά-
 σον, τοῖς αἰείσοις ἐν τῇς
 Ἑλλάδος πάσας ἐκάλεσε,
 καὶ πᾶς κτήνασιν τὸν ὄν-
 ρα, τίμω δαδὲν δώσειν ἀρι-
 στέον ἐπηγγέλατο. οἱ δὲ
 σπουδάζοντες ὅππῃ τίμω τῷ χά-
 σον ὄνραν, ἦσαν οἱ δὲ
 Μελίαρχος Οἶνους Δρύας
 Ἀρεος ἐν Καλυδιῶνος ἔτοι.
 Ἰδας ἡ Λυγκυῖς Αφαρέως,
 ἐν Μεσσηνίᾳ Καστωρ καὶ
 Πολυδύκης, Διὸς καὶ Ἀθή-
 νης, ἐν Λακεδαιμόνῳ.
 Θησεύς Αἰγέως, ἐξ Ἀθη-
 νῶν Ἀδμητὸς Φέρητος,
 ἐν Φερεῶν Ἀγκυραῖος καὶ
 Κηφεύς, Λυκούργου, ἐξ

vit, stipitem, ex igne subla-
 tum, intra arcam asservandā
 causā condidit. Porro Me-
 leager cū naturā esset in-
 vulnerabilis ac fortis, hunc
 in modum occubuisse dici-
 tur. Cū annuæ in agro fru-
 ges rediissent, earum priuati-
 tias Oeneus Diis omnibus,
 unā tantūm Dianā per obli-
 vionem prætermittē, conse-
 cravit. Quocircā irata Dea
 aprum immisit, & magnitu-
 dine & robore insignem, qui
 terram colit, ac in ea sata fieri
 minimē sinebat, pecorāque
 omnia, & obuium quemque
 tollebat ē medio. In hunc ita-
 que aprum valentissimum
 quemque convocavit, eique
 qui feram tam immanem oc-
 cidisset, pellem pulcherrimi
 facinoris præmium se daturū
 pollicetur. Qui autem ad aprī
 venationem convenerunt, hi
 fuere; Meleager Oenei,
 Dryas Martis, hi Calydonij
 sunt. Idas & Lynceus Apha-
 rei, Messenij: Castor ac Pol-
 lux fratres, Jovis & Leda
 filij, Lacedæmonij: Theseus
 Ægei Atheniensis: Admetus
 Pheretis, domo Pheris: An-
 cæus Cepheúsq; Lycurgi, ex

Arcadia : Jason Æsonis ab Iolco : Iphicles Amphitryonis , Thebanus : Pirithous Ixionis , Larissæus ; Peleus Æaci , à Phthia : Telamon Æaci , Salaminus : Eurytion Ætoris , Phthius : Atalanta Schœnei , ab Arcadia : Amphiarus Oiclis , Argivus : Quibus cum & Thestij filij fuerunt. Hos OËneus novem dies , ubi convenerunt , hospitio excepit : decimo autem post die Cepheum Anczúmque ; ac nonnullos alios venatum ire cum fœmina indignum facinus esse reputantes , Meleager Cleopatrx , quæ Idæ & Marpessæ filia erat , maritus , quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat , illos cum ipsa simul in venationē exire compulit. Deinde verò cum clarissimi illi venatores aprū ipsum circumstitissent , Hyleus atque Anceus à bellua crudeliter vulnerati interierunt. Sed Peleus Euritionem nolens jaculo confodit ; & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit : post illam verò Amphiarus aprum in oculo vul-

Αρχαδίας. Ἰ΄άσων Αἰ΄ωνος, ἐξ Ἰωλκοῦ Ἰφικλῆς Ἀμφι-
τρύωνος, ἐκ Θηβῶν Πι-
ρίδου Ἰξίωνος, ἐκ Λα-
ρίσσης Πηλεὺς Λιάκοῦ, ἐκ
Φθίας Τελαμῶν Λιάκοῦ,
ἐκ Σαλαμῖνος Εὐρύτιον
Ἀκτοῦρος, ἐκ Φθίας Ἀτα-
λάντη Σχοινείας, ἐξ Ἀρχα-
δίας Ἀμφιάρεα Οἰκλέους,
ἐξ Ἀργείας. μετὰ τέτων καὶ
οἱ Θησίαι παῖδες. σιωπῶν-
τες δὲ αὐτοὺς, Οἰνέως
ὅτι ἐνέει ἡμέρας ἐξένισι.
τῇ Διότῃ δὲ, Κηφείας καὶ
Ἀγκαίου καὶ πίων ἀγῶν
ἀπαξιούντων μετὰ γυναικὸς
ὅτι πῶς θύραν ἐξίεναι, Με-
λέαχον, ἔχον γυναικα
Κλεοπάτραν, πῶς Ἰδοῦ καὶ
Μαρπείας θυγατέρας, βου-
λόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάν-
της τέκνον ποιῆσαι, σιωπῶν-
τάς γε αὐτοὺς ὅτι πῶς θύ-
ραν μετὰ ταύτης ἐξίεναι. πε-
ρισσόντων δὲ αὐτῶν τὸν κέ-
λεον, Τῆλες ἤ καὶ Ἀγκάιος
ὑπὸ τῷ θύρῳ διαφάρησαν.
Εὐρύτιονα δὲ Πηλεὺς ἄ-
κων κατηκόντισε. τὸν δὲ κέ-
λεον περὶ τῇ Ἀταλάντῃ εἰς
τὴν ἰσθμὸν ἐτόξευσεν. δίδρα-
μι δὲ Ἀμφιάρεος εἰς τὴν ὄφ-

δαλμών. Μελέαχος δὲ αὐ-
τὸν εἰς τὴν κυρτὴν πλά-
ξας, ἀπὶ κτηνῆς κ' λαβὰν
τὸ δῖρα·, ἔδωκεν Ἀταλάν-
τῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδας
ἀδελφοῦντες, εἰ παρόντων
ἀνδρῶν, γυνὴ τὰ ἀντίβια λή-
ψεται, τὸ δέρος αὐτῇ ἀφεί-
λοντο· χυτῆρος αὐτοῖς περὶ
ἡκιστ' ἀνέροντες, εἰ Μελέα-
χος λαμβάνειν μὴ θεωρεῖ-
το. ὀργισθεὶς δὲ Μελέαχος,
τὺς γ' Θεσίου παῖδας ἀπὶ κ-
τηνῆς, τὸ δ' ἄλλοις ἔδωκε τῇ
Ἀταλάντῃ.

§. γ. Ἀλθαία δὲ, λυ-
πηθεῖσα ὅτι τῇ ᾗς ἀδελ-
φῶν ἀπώλειαν, τὸν δαδὸν
ἦλθε· κ' ὁ Μελέαχος ἐξαί-
φνης ἀπὸ δανεινῶν. οἱ δὲ φα-
σὶν ὅτι ἔπειτα Μελέαχον πε-
λευτῆσαι. ἀμφισβητοῦντων
δὲ τῆς θήρας [φασὶ] ᾗς
Θεσίου παῖδων, ὡς Ἰφί-
κλου πρῶτου βαλόντος,
Κέρησι καὶ Καλυδωνίοις πό-
λεμον ἐκτελεῖν. ἐξελθόν-
τος δὲ Μελέαχου, καὶ π-
ντας ᾗς Θεσίου παῖδων φο-
νέσαντος, Ἀλθαίαν ἀρε-
σασθαι κατ' αὐτῆς. τὸν δὲ ὀρ-
γισθέντων οἴκοι μένειν. ἦδη
δὲ ᾗς πολέμων τοῖς πεί-

neravit: inde Meleager trans-
fisso latere, belluam interfe-
fecit: mox detractam pellem
Atalantæ muneri dedit. Tum
Thestij filij, quod viris præ-
sentibus, sæminæ præmia
concedantur, indignum pu-
tantes, pellem Atalantæ do-
natam abripiunt: quam sibi
jure sanguinis obvenire, si
Meleager eam capere nolit,
affirmabant. Quamobrem
irarum plenus Meleager The-
stij filios obruncavit, ac pel-
lem Atalantæ restituit.

§. 3. Interea verò Althæa
mœrore confecta de fratrum
cæde, stipitem rursus accen-
dit, quo facto, Meleager ex-
templò contabuit. Sunt au-
tem, qui Meleagrum non ita
extinctum fuisse dicant: Sed
cùm Thestij filij de fera ita
contenderent, quod primus
omnium Iphicles aprum sau-
ciasset, Curetibus & Calydo-
niis bellum conflatum esse.
Inde in medium progressus
Meleager, nonnullos etiam è
Thestij filiis occidit. Tum
Althæam filium execratam
fuisse aiunt, cum verò ob
conceptam iram domi man-
sisset. Dehinc hostibus ad
mœnia

mœnia proximè accedentibus, & civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laborâti opem ferret orantibus, ægrè ab uxore persuasum, tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit, pugnando, in humanis esse defuisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa & Cleopatra sese suspenderunt. Et, quæ mortuum deploravere mulieres, in aves sunt commutata.

§. 4. O Eneus, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hippoti filiam duxit uxorem. Is autem, qui Thebaidem conscripsit, expugnata Oleno, accepisse hanc in præmium ait, O Enea. Sed Hesiodus, ex Oleno Achææ oppido, deploratam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad O Eneum, qui tum procul à Græciæ agebat, ut ipsam longè aliquò amandarer, præcepisse.

§. 5. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cùm filiam suam ab O Eneo vitiatam fuisse cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse, quæ demùm O Eneo

χρησθεύσασθαι θέλων, καὶ τῆς πολιτῶν ἀξιοκρίτων μεθ' ἱκαταίας βοηθῆν, μάστιγι παιδίστην ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξέλαβεν, καὶ τὰς λοιπὰς κήληντα τῆς Θεσίου παίδων, ὑποδαρῆν μαχόμενον· μετὰ δὲ τὸν Μελεάγρου θάνατον, Ἀλθαΐα καὶ Κλεοπάτρα ἑαυταὶ ἀνέστησαν. αἱ δὲ θρήνησαν τὸν νεκρὸν γυναικὸς, ἀπὸ φρεσίν θησαν.

§. 4. Ἀλθαΐας δὲ ὑποδαρῶσιν, ἐγηγῆσθαι Οἰνέως Παιεβοΐας πρὸ Ἰπποπόου. πάντῳ δὲ, ὃ μὲν χάριτας πρὸς Θεβαΐδα, πολυμηδύσης Ὠλένου, λέγει λαβῆναι Οἰνέα ῥέας· Ἡσίοδος δὲ, ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαιᾶς ἐφ' ἀμαρύνῳ ὑπὸ Ἰπποστράτου τῷ Ἀμαρυγκίῳ, Ἰππένου τὸν πατέρα πείθει πρὸς Οἰνέα πῶρρον τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ὅτι λαβόμενον ὑπολαβεῖται.

§. 5. Εἰσὶ δὲ πρὸς οἱ λέγοντες Ἰππόνουμ ὀπρῶντα πρὸς ἰδίαν θυγατέρα ἐφ' ἀμαρύνῳ ὑπὸ Οἰνέως, ἐγκλον αὐτῷ πρὸς τὸν ἀποπεμφθεῖσαν· ἐξηγήθη δ' ἐν ταύτης

Οἶν' αὖ Τυδεύς. Πίσσανδρ' ὅ
 δ' αὖτις ἐκ Γόργης ἤε-
 δαι λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
 τρός Οἶν' εἶα πατρὶ τὴν βύ-
 λησιν Διὸς ἐρεδύναι. Τυ-
 δεύς δ' ἐπὶ ἡν ἡμόρμ' ὅ-
 ἡμν' αὖ ὅ, ἐφ' ἡμ' αὖ δ' ἐπ' ἡμ' αὖ
 νας, ὡς μὲν πρὸς λέγουσιν,
 ἀδελφὸν Οἶν' εἶας Ἀλκί-
 δουρ' ὡς δ' ὁ τὴν Ἀλκ-
 μαονίδα γαλαρῶς, τοὺς
 Μέλαν' παῖδας ὀπρὸς
 λεύοντας Οἶν' οἱ, Φινεία,
 Εὐρύαλον, Τύρλαον, Ἀγ-
 πόχην, Εὐμήδην, Στίρνο-
 να, Ξάνθιππον, Σθένε-
 λον· ὡς δ' ἐφεκύνει φη-
 σὶν, Ωλένιον ἀδελφὸν ἴδιον.
 Ἀχίου δ' ἰκας ἐπέγν' ὅ-
 αὐτῷ, φυχὸν εἰς Ἀργ' ὅ,
 ἦκα πρὸς Ἀδράστ' ὅ, τὴν
 τέτου γήμας θυγατρίαν. Δι-
 πύλῳ, ἐπ' ὅρμ' ὅ Διομέδῳ.
 Τυδεύς μὲν οὖν, ὅτι Θήβας
 μετὰ Ἀδράστου στρατοσάμ-
 ν' ὅ, ὑπὸ Μεναιπποῦ τρα-
 ποῖς ἀπὸδανεν.

§. 5. Οἱ δ' Ἀχίει παῖδες
 Θέρσιππος, Οἰχιστός, Περί-
 δουρ, Κελεύτωρ, Λυκαωνεύς.
 Μεναιππος, ἀφελόμενοι δ'
 Οἶν' εἶας βασιλείαν πατρὶ
 ἴδωκαν· καὶ πρὸς τὴν ζῶντα

Tydeum peperit. Pisander
 autem ipsam ex Gorge or-
 tam esse ait, OEnéumq, ita
 volente Jove, filiam arden-
 tissimè deperisse. Tydeus ve-
 rò, cùm jam vir fortissimus
 evasisset, interfecto, ut qui-
 dam docent, OEnéi fra-
 tre Alcathoo, in exilium
 fuit ejectus. Sed is, qui Alc-
 mænidem tragædiam scrip-
 sit, testatur, Melanis filios
 OEnéo insidiantes, nempe
 Phineum, Eurialum, Hyper-
 laum, Antiochen, Eumedem,
 Sternopem, Xanthippum, ac
 Sthenelum: ut verò Phere-
 cydes ait, Olenium fratrem
 ipsum suum: Agrio autem ipsi
 dicam impingente, confugis-
 se ad Argivos, Adrastumque
 adisse; ductaque ejus filia
 Deiphyle in matrimonium,
 Diomedem procreasse. Ty-
 deus itaque adversus Thebas
 cum Adrasto in bellum pro-
 fectus, à Menalippo vulne-
 ratus occubuit.

§. 6. Sed Agrij filij, Ther-
 sippus, Onchestus, Prothous,
 Celeutor, Lycopeus, Mela-
 nippus, occupatum OEnéi
 regnum patri attribuerunt:
 quinetiam viventem adhuc

OENEUM in vincula conjec-
tum flagris cædebant. Dein-
de verò Diomedes ab Argis
regressus cum altero clancu-
lùm, Agrij quidem filios præ-
ter Onchestum, Therrip-
púmque omnes è medio su-
stulit, quoniam illi in Pelo-
ponnesum ex fuga sese antea
recepissent. Atqui regnum,
cùm jam senio confectus
Oeneus esset, Andræmoni
Oenei filio marito concessit
habendum, Oeneúmque in
Peloponnesum abduxit. Sed
qui periculum evaserant, A-
grij filij in insidiis latitantes,
circa Telephi Vestam in Ar-
cadia senem occiderunt. Ve-
rùm vitâ functum Diome-
des Argos translatum, hîc,
ubi nunc ab eo urbi nomen
est inditum OENOË, sepelivit:
& ducta uxore Ægialeâ A-
draستي filia, sive, ut aliis pla-
cet, Ægialei, contra Thebas
Trojámque militasse perhi-
bent,

τὸν ΟΙ'νέα καὶ δούρξαντες ἡμί-
ζοντο. ὕστερον δὲ Διομήδης
ἐξ Ἀργεὺς ἀνδραμόμῃ
καὶ ἄλλου κρύφα, τὺς μὲν
Ἀχίου παῖδας, καὶ τοὺς Οἰ-
χαστὸν καὶ Θερίππου, πάν-
τας ἀπέκτανεν. ἔπειτα γὰρ,
φθάσαντες εἰς Πελοπόννη-
σον ἔφυγον· πῶς δὲ Κασσι-
οίαν, ἐπειδὴ γεγενηὶς ἦν
ὁ Οἰνὺς, Ἀνδράμονι τῷ
πῶς θυγάτηρα τοῦ ΟΙ'νέως
γῆμαι δίδου· τὸν δὲ ΟΙ'-
νεα εἰς Πελοπόννησον ἤγα-
γε. οἱ δὲ διαφυγόντες Ἀχίου
παῖδες, ἐπεδρούσαντες πε-
ρὶ τῷ Τηλέφῳ ἔσαν τῆς
Ἀρχαδίας, τὸν προσβύπῳ
ἀπέκταναν. Διομήδης δὲ,
τὸν νεκρὸν εἰς Ἀργεὺς κο-
μίσας, ἔθαψεν, ἔνθα νῦν
πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνῶν κα-
λεῖται, καὶ γῆμαι Ἀιγά-
λειαν πῶς Ἀδράστου, ὡς
ἔνιοί φασι, πῶς Ἀιγαλέως,
ὅτι τὴν Θήβης καὶ Τροίαν ἐφρά-
πτυσεν.

CAP. IX.

ΚΕΦ. 9.

CÆTERUM ex Æoli filiis
Athamas Bæotiz Re-
gulus, ex Nephelē marem
genuit Phrixum, filiam verò

Τὸν δὲ Αἰόλου παῖδον,
Ἀθάμας Βωοτῶν
Βοιωτῆα, ἐκ Νηφέλης πενθοῖ
μὲν παῖδα Φρίξον, θυγατέρα δὲ

Εἰς τὴν αὐτὴν δὲ Ἰνώ γα-
 μιῇ ἐξ ἧς αὐτῇ Λεάρχης καὶ
 Μελικέρτης ἐγένοντο. ὁπότε
 λεύεσσι δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφε-
 λῆς τέκνους, ἔπεισε τὰς γυ-
 ναῖκας τὸν πυρὸν φεύγειν·
 λαμβάνουσι δὲ χρύφρα ἥν
 ἀνδρῶν, οὗτο ἔπεισαν. Ἦν
 δὲ, πορφυρέου πυρὸς
 διεχόμενη, καρπὸς ἐπὶ τοῖς
 ἐκ ἀνδρῶν. διὸ πέμπων ὁ
 Ἀδάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλ-
 λαγνὸς ἐπυνθάνετο τῆς ἀφο-
 ρίας. Ἰνώ δὲ τὰς πηλοφύ-
 τας ἀνέπεισε λίσσασθαι, ὥς εἴη
 καχεημένον πᾶσι τῶν
 ἀκαρπῶν, ἐὰν σφαγῇ· Διὶ
 ὁ φείδετο. οὗτο ἀκίους Ἀ-
 δάμας, στυγερὰ καὶ βίβλη·
 ἵππῳ τῷ γλῶττι κοινώ-
 των, τῷ βυμῷ παρέστη
 φείδων. Νεφέλη δὲ μὲν τῆς
 θυγατρὸς αὐτὸν ἀνέρπασε.
 καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβὼσα χρυ-
 σόμαλλον χρὶδὸν ἔδωκεν. ἐφ'
 οὗ φερέμενοι δι' ἕρμενος, καὶ
 μεταξὺ γλῶττι ἐφύεσσον, καὶ
 δάλασαν. ὥς δὲ ἐγένοντο
 κατὰ τῶν μεταξὺ καί μιν
 δάλασαν Σιγέου καὶ Κερ-
 βονήου, ὧς αὖτε εἰς τὸν
 βυθὸν ἢ Ἑλλη· καὶ καὶ θα-
 λήσας αὐτῆς, ἀπ' οὐκείνης

Hellen. & is uxore Nephele
 mortuâ, Inonem sibi connu-
 bio jungit: de qua Learchum
 & Melicerten filios habuit.
 Sed infidias neçtens à Ne-
 phele natis Ino, triticum ut
 torrerent mulieres, persuasit,
 quo sumpto clam viris, im-
 perata faciunt. Terra, quòd
 fruges tostas excepisset, an-
 nonam minimè tribuebat.
 Quocirca Delphos Athamas
 de caritate ac penuria rerum
 vitanda misit, qui scitaren-
 tur oraculum. Ino verò, mis-
 sos ad id respondendum in-
 duxit, ut, si sterilitate liberari
 velint, Apollinem præcepisse
 referant, Jovi Phrixum esse
 jugulandum. Quòd ubi acce-
 pit Athamas, cùm ab agro-
 rum colonis impelleretur,
 Phrixum ad aram constituit.
 Nephele interim ipsum cum
 filia eripuit, & à Mercurio
 aurei velleris arietem acce-
 ptum dedit: quò cùm per æ-
 rem veherentur, quidquid
 terræ ac maris interjacebat,
 superarunt. Pòst cùm ad id
 freti, quod Sigeum intet &
 Chersonesum existit, venif-
 sent, Helle in profundum
 decidit, ibique extincta, ab ea

helleſpōtus appellatur. Phrixus autem in Colchos usque penetravit, huc scilicet, ubi Æetes Solis ac Perſeidis filius imperabat. Hanc Circes & Pasiphaes, quam Minos conjugem habuit, sororem fuisse perhibent. Æetes itaque Phrixum hospitio suscepit, eique Chalciopen unam ex filiabus nuptui dedit. Hic autem Jovi Phyxio velleris aurei arietem sacrificavit: & ejus pellem Æetæ socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco eam clavis affixit. Phrixus verò ex Chalciopæ Æetæ filios quatuor extulit, Argū, Melanem, Phrontidem, & Cytorum.

§. 2. Athamas deinde ob Junonis iram, & filiis etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagittâ interemit. Ino autem Melicertam secum ipsa in mare dejecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogavit, ubinam gentium esset habitaturus; oraculo verò monitus est, eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret. Qui, cum

Ελλάσποντο· ἐκλήθη τὸ πλάγος· φεῖξθ' δὲ ἤλθον εἰς Κόλχους, ἧν Αἰήτης· ἰδασίλῳι· ταῖς Ἡλίου καὶ Περσίδος· ἀδελφῆς δὲ Κίρκης, καὶ Πασίφαις, ὡς Μίνως ἔγχετο· ἔτ' αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μάστιγι· θυγατέρα·ν Χαλκιόπην δίδωσιν. ὃ δὲ, τὸν χρυσόμαλλον κρινὸν Διὶ δόντι φυξίῳ· τὸ δὲ τύτου δίδρας Αἰήτη δίδωσιν. ἐπεὶ δὲ αὐτὰ περὶ δρῦν ἐν Ἄρρε· ἄλσιν κεδύλασσιν· ἐγρόντο δὲ ἐν Χαλκιδέσσιν τῆς Αἰήτι πύσας· φεῖξθ' παῖδες, Ἀργός, Μέλας, Φρόντις, Κύτιος.

§. 3. Ἀθάμας δὲ ὕσπεν διὰ μύθῳ Ἡρᾶς, καὶ ἦλ' ἐξ Ἰνός· ἐστρέθη παίδων. αὐτὸς μὲν γὰρ μακρὸς· ἐτόξεντο Λέαρχον· Ἰνὴ δὲ Μελικέρτῳ μεθ' ἑαυτῆς εἰς πλάγος ἔρριπεν· ἐκπεσὼν δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπαυδάνετο τῷ Διὶ πρὸς κερτακίῳ· χρυσόκρινος δὲ αὐτῷ κερτακίῳ ἐν ὄρεϊ· ἀπὸ τοῦ ὑπὸ ζώον ἀγρίων ξενοῖν· πολλὰν χάριν δίδει.

δῶν, ἐνέπυχε λύκαισιν περ-
 λάτων μερὲς νημεράνοισι·
 οἱ δὲ δουρῆσαντες αὐτὸν,
 αἷδι φρεσὶν ὠκυπέτεσσιν
 ἔφονον. Ἀδάμας δὲ κήσας
 πῶς χέρεσσι, Ἀδαμωπίαν ἀφ'-
 ὧν αὐτὸν περὶ στήθεσσι. καὶ γὰρ
 ἄμας Θμισσὸν πῶς Τυφίωσιν,
 ἐξήρτησιν Λεύκωνα, Εὐρυ-
 θρόνον, Σχαινέα, Πτόλον.

§ γ. Σίσυφος δὲ Αἰό-
 λου κήσας Εφύραν πῶς νῦν
 λεγόμενον Κόρινθον, γα-
 μῆν Μερόπην πῶς Ἀτλαν-
 τος. ἐξ αὐτῆς παῖς γίνεται
 Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλερο-
 φόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐξήρ-
 τήθη· ὃς ἐκτείνει πῶς ποεί-
 πτωσιν Χίμαιραν. καλεῖται
 δὲ Σίσυφος ἐν Ἄιδου,
 κήσας πῶς χεῖρσιν καὶ τῇ κε-
 φαλῇ κυλίων, καὶ τῶτον
 ὑπερβάλλειν δόλων, οὐδὲς γὰρ
 ὠδόμενος ὑπὸ αὐτοῦ, ὠδμή-
 ται πάλιν εἰς τὴν πόσιν. ἦντες
 δὲ πάντες πῶς δίκην, διὰ
 πῶς Ἀσπιδὸς θυγατέρεσσι Ἀί-
 γιναν. ἀπῆσαντες γὰρ αὐτῶν
 κρύφα Δία, Ἀσπιδὸς μινύσσει
 ζήτουσιν λέγεται.

§ δ. Δείων γὰρ Φαιακῶν
 τῶν Φαιακῶν, Διομήδην γὰρ

multum terrarū peragrasset,
 lupis qui ovium femoribus
 pascebatur, sit obvius: quem
 cum illi vidissent, quæ dila-
 niabant, relictis, in fugam se
 se dederunt. Post Athamas,
 regioni à se conditæ nomen
 Athamatiam imposuit. Dein-
 de Themistonem Hypseï fi-
 liam cepit uxorem, ex eaque
 Leuconē, Erythroen, Schæ-
 neum, & Proum genuit.

§ 3. Sisyphus autem Æoli
 filius conditâ Ephyrâ, cui
 nunc Corintho est nomen,
 Meropen Atlantis filiam sibi
 uxorem conjungit: ex iis
 Glaucus oritur, qui Bellerō-
 phontem ex Eurymede sus-
 cepit. Hic ignivomam Chi-
 mæram occidit. Ad hæc Sisy-
 phus apud inferos saxo ma-
 nibus & capite subvolvendo
 cruciatur, idque, ubi in sum-
 ma subvolvit, de integro mox
 ad ima devolvitur. Sunt, qui
 hanc pœnam ob Æginam A-
 sopi filiam illatam ei fuisse
 dicant, quod occultum illius
 raptorem Jovem Asopo fi-
 liam vestiganti detexisse fer-
 tur.

§ 4. Deion autem Phocidis
 Rex Diomedem Xuthi filiam

duxit uxorem: quæ illi filiam Asteropeam parit, & mares Ænetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erechthei filiam sibi conjugavit. Hunc autem contra Aurora impatienter amans, rapuit.

§. 5. At Perieres Messenae potitus, Gorgophonem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus & Icarius filij orti sunt. Plerique verò Perieren asserunt non ex Æolo, sed Cynorta, qui Anyclæ filius fuit, natum. Proinde quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

§. 6. Magnes autem Æoli filius, Naidem Nympham duxit uxorem, ex qua filios gignit Polydectem ac Diictyn. Hi Seriphum incoluere.

§. 7. Salmoneus autem prius quidem circa Thessaliam habitavit; at reversus ipse in Elidem, urbem ibi condidit. Qui cum contumeliosus foret, seque Jovi adquereret, suæ ipsius impietatis poenas luit. Nam se Jo-

κείνου γαμή. καὶ αὐτὸν γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστειπία· παῖδες δὲ Αἰνιτὶς, Ἀκτὴρ, Φύλακος, Κίραλος, ὅς γαμῶ Πύκριν τὴν Ἐρεχθίδος. αὐτὸς δὲ ὁ Ἥως αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἑσπερίας.

§. 5. Πειήρης δὲ Μεσσηνίᾳ καταχθῶν, Γοργόφωνα τὴν Περσίδος ἐγγυμὸν ἐξ ἧς Ἀφάρους, αὐτὸν καὶ Λεύκιππος, καὶ Τυμδάρεως, ἔπτε Ἰκέειος, παῖδες ὄνόντο. πολλοὶ δὲ τὴν Πειήριον λέγουσιν, ὅτι Αἰόλου παῖδα, ἀπὸ Κυνόρτης τῆς Ἀμόκλειας διότι καὶ αὐτὴ τῆς Πειήρης ἐκγόνος, ἐκ τῆς Ἀτλαντικῆς γυναικὸς θυγατρὸς.

§. 6. Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμῶ τὴν Νάϊδα. καὶ γίνονται αὐτῇ παῖδες, Πολυδέκτης, καὶ Δίκτης. ὅτοι Σέριφον φέρεται.

§. 7. Σαλμωνεύς ὁ, τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ Θησσελίδαν κατοίκοι. παρεγγυμῶν δὲ αὐτὸς εἰς Ἡλίδαν, ὅτι πόλιν ἐκτίσεν. ὕβρις δὲ αὐτοῦ τῆς Διὸς ἐξισοῦσθαι θέλων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ὀνομάσθη. ἔλαχε γὰρ αὐτὸν ὁ

Δίας, καὶ τὰς ἑαίνν ἀφελόμεναι. θυσιὰς ἑαυτῇ προσέποιε. θυεῖν. καὶ βυσσας μὲν ἐξηρημίνεας ἐξ ἄματ' ἑμῶν λαβήτων χαλκῶν σέρον, ἔλεγε βροχῶν. βάλλον δὲ εἰς ὑψὲν αἰθμίνεας λαμπρίας, ἔλεγε ἀσπείρειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κρητίσταν ἑαυτῇ πολὺν καὶ τοὺς οἰκλήτορας ἡρώεσσιν πάσαι.

§. 8. Τυρὸ δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδέως, πατρὸς Κρητῆ τοῦ Σαλμωνέως ἀδελφοῦ τρυφώμην, ἔρωτα ἔχει Ἐνιπέως τοῦ πατρὸς καὶ σωτῆρος ὅτι τὰ τούτου ῥεῖθρον ποιεῖται, τούτοις ἀποδύρετο. Προσηδῶν δὲ εἰσδόντες Ἐνιπῆ, συγκατελίδου αὐτῇ. ἡ δὲ, ἡμνήσασα πρῶτα διδύμους, παῖδας ἐκτίθησιν. ὁγκωμένους δὲ τοῖς βρεφῶν, πλείοντων ἰσποφορῶν, ἵππος μία προσεψάμενη τῇ χαλῇ θυγέτρου τοῖς βρεφῶν, πλείοντι τοῖς προσώπου μέλει ἐποίησιν. ὁ δὲ ἰσποφορῶς ἀφοτίετι τοὺς παῖδας ἀνελόμεναι ἔδραχε. καὶ ἡ μὲν,

venisse prædicabat, & quæ illi dedicari solebant, ea sibi immolari jubebat. Necnon pelles derraçtas in quadriga cum lebetibus æneis agitans tonitrua se concitare dictitabat; necnon jaculans in cœlum ardentes faces, fulgura se imitari jactitabat; Hinc ipsum Jupiter fulminat, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solo æquavit.

§. 8. Cæterùm Tyro Salmo-
nei filia ex Alcicide gnata,
cùm apud Cretheum Salmo-
nei fratrem aleretur, Enipei
fluvij amore flagravit, atque
ad illius fluentia continenter
accedens, propter amnem
conqueri minimè desinebat.
Neptunus interim sumptâ
Enipei formâ, cum ipsa concu-
buit. Hæc autem, cùm ge-
minos clanculùm peperisset,
infantes exponit. Expositis
autem pueris, & equariis pa-
storibus prætereuntes, e-
quarum una, cùm infantium
alterum unguâ tetigisset, fa-
ciei partem lividulam reddi-
dit. Tum equarius infantes
ambos suscepit alendos, &
cui lividula reddita est faciei
pars,

παῖς, Peliam ^{λομίζω} ~~jugulavit~~, quasi Livium dixeris: alterum verò Neleum vocat. Qui cū ad justam integrāque ætatem pervenissent, agnitā matre, novercam, quod ejus operā parentem malè affectam percepissent, factō in eam impetu, occiderunt: quæ, tametsi intra Junonis templum confugere antevertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam jugulavit: & in omnibus rebus Junonem negligebat.

§. 9. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demū regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe conditā, Chloridem, Amphionis filiam sibi copulavit: de qua Peronem puellam genuit: sed mares, hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, & Periclymenum: cui etiam Neptunus in varias se se formas transmutandi potestatem fecit: hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modō in leonem, modō in serpentem,

πλωθέντα, Περίαν ἐκλεσέν· τὸν δὲ ἔπειρον, Νηλεῦ. πηλωθέντες δὲ, ἀνέγνωσαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητέρα ἀπέκτειναν σιδῆρῳ. κακχυμένῳ γὰρ γόντις ὑπὸ αὐτῆς τὴν μητέρα, ὤρμησαν ἐπ' αὐτήν. ἡ δὲ φθάσασα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τέμενος κατέφυγον· Περίας δὲ ἐπ' αὐτῇ ἦν βωμῷ αὐτὴν ἐτίσφαξε· καὶ κατόλυσεν διέτιλιν τὴν Ἥραν ἀπὸ μάζων.

§. 10. Ὁ Εὐασίαςαν δὲ ἔστηεν πρὸς ἀγγέλοις. καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκποσὼν, ἦκεν εἰς Μεσσηνίαν, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γαμῆι Χλωεΐδα τὴν Ἀμφίωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται θυγάτηρ μὲν Πηνελόπεια· ἄρρενες δὲ, Ταῦρος καὶ Ἀστειός, Πυλάων, Διήμαχος, Εὐρύβις, Ἐπίδαος, Ράδιος, Εὐρυμίνης, Εὐάγρας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Περικλύμενος. ὃ δὲ Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν ταῖς μορφαῖς καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεπύρδη Πύλον, γυνόμενος ἐπὶ μὲν λέων· ὅτι δὲ ὄφεις,

ὅτῃ δὲ μέλισσα, ὅφ' Ἡ' ἑ-
 κλῆς μὲν ἔφ' ἄλλων Νηλέως
 παίδων ἀπίδαρεν. ἐσώθη δὲ
 Νέστωρ μόνος· ἐπειδὴ παρὰ
 Γερώνιοις ἐτρέφετο. ὅς γή-
 μας Ἀναξιβίαν ἔκρεπείας,
 θυγατέρα μὲν, Πησιδίκην καὶ
 Πολυκάστην ἐγέννησε· παῖ-
 δας δὲ, Περσία, Στρατί-
 χον, Ἀρήτον, Εἰφφωνα,
 Πησίφρατον, Ἀντίλοχον,
 Θεασυμίδην.

§. 1. Πελίας ὃ παρὰ Θεσ-
 σαλίαν κατῴκει καὶ γῆμας
 Ἀναξιβίαν τῷ Βίαντος, ὃς
 δὲ ἔνιοι λέγουσι, Φιλομά-
 χῳ ἔκρεπείας, ἐγέννησε
 παῖδας μὲν Ἀχέον· θυγατέρας
 δὲ, Πησιδίκην, Πελοπίαν,
 Ἰπποθόην, Ἀλκην.

§. 1α. Κρηθεὺς ὃ κῆρας
 Ἰωλκὸν, γαμέει Τυρὸν ἔκ Σαλ-
 μονέως [ἔκ αὐτῆς ἀδελφίδος]
 ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες,
 Αἴσων, Ἀμυθάων, Φέρης.
 Ἀμυθάων μὲν ἐν οἴκῳ Πύ-
 λον, Εἰδομένῳ γαμέει τῷ
 Φέρητι καὶ γίνονται παῖδες
 αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπος. ὅς
 ὅτῃ τῷ χωρίῳ διατελῶν, ἔσθι
 σὲν τῷ οἰκῇσις αὐτῷ δρυὸς, ἐν
 ᾗ φωλὰς ὄρεων ὑπῆρχον,
 ἀποκλινάτων τῷ διερχόμενῳ

nunc in apem facie conversâ,
 ab Hercule tamen cum cæteris
 Nelei filiiis occisus est. So-
 lus autem Nestor servatus est
 incolumis, quippe qui apud
 Gerenios educabatur: & du-
 cta uxore Anaxibiâ, Cratiei
 filiâ, fœminas Pisidicen &
 Polycasten: mares autem
 Perseum, Straticum, Are-
 tum, Echephronem, Pisi-
 stratum, Antilochum & Tra-
 symedem suscepit.

§. 10. Pelias verò Thessa-
 liam incolebat: ductâ Biantis
 filiâ Anaxibiâ, sive, ut qui-
 dam volunt, Philomache ex
 Amphione orta, filium Aca-
 stum genuit, & fœminei se-
 xus Pisidicen, Pelopean,
 Hippothoen & Alcestin.

§. 11. At Cretheus conditâ
 Ioico, Tyronem Salmonei
 filiam cepit uxorem: ex qua
 ipsi filij nascuntur Aeson, A-
 mythaon & Pheres. Amy-
 thaon igitur Pylum habitans,
 Idomenen Pheretis filiam si-
 bi conjugio sociavit, cui ex ea
 liberi oriuntur Bias & Me-
 lampus; qui, cum ruri ageret,
 ac pro ipsius ædibus quercus
 esset, in eâq; serpentum late-
 bra esset, occisus à ministris

Serpētibz, cētera quidem reptilia congestis lignis concremavit; at serpentium pullos educavit: qui cūm ad justum corporis modum succrevissent, ipsum jam dormientem circumstunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem expegefactus, excitatūsq; , ac perterrefactus, supervolitantium avium voces intelligebat, & quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. per haruspicinam præterea vaticinari ab iis didicit. Ad hæc Apollini prope Alpheum obviam factus, circa cætera vaticinandi peritissimus evasit.

§. 12. Bias verò Amythao-
nis filius, Peronem Nelei filiam uxorem deposcit. Hic, permultis filiam suam expectantibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum, dictitabat. Eæ verò ad Phylacam urbem custodiâ canis servabantur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat. Quare cūm nullâ vi boves abigi possent, Melam-

πως ὄφεις, τὰ μὲν ἔρπον-
τὰ, ξύλα συμφορήσας,
ἔκαστος τοῖς δι' ἧς ὄφειν
νεοσσοῖς ἔδρεψεν. οἱ δὲ,
ἡρόδομοι τίληιοι, περὶ αὐ-
τὸς αὐτῷ κοιμωμένῳ ἧς φ-
μων ἐξ ἐκείνου, καὶ ἀ-
κοῇ τῆς γλώσσης ἐξεχέ-
δασεν· ὁ δὲ, ἀνὰ τὰς, καὶ
ἡρόδοτος περὶ αὐτοῦ, ἧς
ὑποπτομένων ὀφείων καὶ
φωνὰς σωίει· καὶ παρ' ὀφεί-
ων μανθάνων, περιέλα-
βε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλ-
λοντα. περιέλαβε δὲ καὶ
τὴν ὅτι ἧς ἰερείων μαν-
τικῶν. περὶ δὲ τὸν Αλφειὸν
σωπυχὸν Ἀπόλλωνι, τὸ λο-
πὸν αἶψα ἰὼ μάλιστα.

§. 13. Βίας δὲ ὁ Ἀμυ-
θάωνος ἐμνηστεύετο Πηρώ-
την Νηλείως. ὁ δὲ πολλῶν
αὐτῷ μνησδόμενων τὸν θυ-
γάτρα, δώσειν ἔφη τῷ καὶ
Φυλάκῳ βόας κομισσάπαι-
ναι. αὗται δὲ ἦσαν ἐν Φυ-
λάκῃ. καὶ εὖων ἐφύλασ-
σιν αὐτὰς· ὃν οὔτε ἄνθρω-
πος, οὔτε θηρίον πύλας ἐλ-
θεῖν ἐδυνάτο. πάντας ἀνυ-
πατῶν Βίας καὶ βόας κλέ-
ψαι, παρεκίλει τὸν ἀδελ-
φὸν συλλαβεῖν. Μελάμ-

ποις δὲ ὑπέχετο· καὶ προσέειπεν ὅπῃ φεραθήσεται κλέψων· καὶ διδοὺς ἐν αὐτῷ, ὕπναι βόας λήψεται. μὲν δὲ τὴν ὑπόχρεσιν, εἰς φυλάκῳ ἀπήει· καὶ κατὰ σφῶν προσέειπε, φεραθεὶς ὅπῃ γῆ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκῇ μαπ ἐφυλάττειτο. ληπομένῳ δὲ τῷ ἐν αὐτῷ βραχέῃ χροῖον, σφῶν χεῖρ τὸ κορυφαῖον τῆς σείρης σκολήκων ἀκούει. τῷ μὲν ἐρωτῶντος πόσον μέγεθος ἦν τῷ δοκοῦ διαβέβρωται· σφῶν δὲ, ἀποκριναυένων λοιπόν· ἐλάχις ἐστὶν ἡ γῆ. καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἔπειρον οἰκημα μεταγαγεῖν. ἡγομένῳ δὲ τότε, μετ' ὅσον πολὺ σκεῦος τὸ οἶκημα· θαυμάσας δὲ φύλακος, ἐμαδῶν ὅπῃ ὅττι μάντις, λύσας παρεκάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτῷ τῷ παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδες γίνονται. ὁ δὲ, ὑπέχετο, ἐφ' ᾧ τὰς βόας λήψεται, καὶ κατὰ δύσας ταύρους δύο, καὶ μιλείσας, τὰς οἰωνὺς προσεκαλέσατο· ὅρα ἡγομένῳ δὲ αἰγυπῷ, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tau-

podis fratris opem sibi constituit implorandam. Id illi germanus se præstiturum pollicetur; eiq; abigeum deprehensum iri prædixit: qui, si jam annum planè exactum in vinculis jacuerit, ita demum boves habiturum se cecinit. post ejusmodi pollicitationem Phylacen versùs contendit, atque, ut prædixerat, deprehensus in furto, conjectus in vincula domi custodiebatur. Deinde verò toto propè anni circuitu revolutò, teredinum in summo tecti culmiue trabem corrodentium sonum audit: & quantum è trabe derosum esset, percontante, teredinibus tum minimum superesse respondentibus, aliò se statim traduci jubet, quò vixdum factò, domicilium illud corrui. Id admiratus Phylacus, ubi vatem illum optimum esse animadvertit, solum vinculis, quì posset Iphiclus filius prolem habere, ut vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus boves recipiat,

set, ab eo jam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro castrans non procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum locavit. Quare puer metu perculsus cùm sese in fugam conjecisset, in sacra quercu gladium defixit, eúmque obductus cortex operuit. Invento itaque cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hæc à vultu predoctus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam propinavit; & is Podarcen filium procreavit. At Melampus boves Pylum perduxit, fratrique Peronem Nelei filiam cōsecutus in conjugium collocavit, & Messenæ aliquandiu mansit. Postea verò quàm Bacchus Argivis mulieribus furorem injecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit, quò etiam cum Biante fratre commigravit.

§. 13. Porro Biantis & Peronis filius Talaus fuit, de quo & Lysimache Abantis

ἔφατ' ἐπεὶ μανθάνει δὴ, ὅπῃ
φύλακος ποτὲ χριοῖς τέμνων
ὅτῃ ἤϊ' ἀρχῶν, παρὰ τῷ Ιφί-
κλῳ πῶ μάχαιραν ἠμασίμην
νῦν ἔτι κατέδειπτο· δέισα δ'
δὲ τῷ παιδί, καὶ θυγόντ'
αὐτοῖς, καὶ τῆς ἱερᾶς δρυὸς
αὐτῷ ἐπιξέ, καὶ ταῦτ' αὖ
ἀμφοτεροχῶσας ἐκάλυψεν ὁ
φλοῖος· ἐλεῖν οὐκ εὐρεθεί-
σῃς τῆς μαχαίρας, εἰ ζύ-
σων τὸν ἰδὸν ὅτῃ ἡμέρας δέχῃ
Ιφίκλῳ δῶ πῖν, παῖδα
ἡμνήσει. ταῦτα μανθὼν παρ'
αἰγυποῦ Μελάμπος, πῶ
μὴ μάχαιραν εὔρε, τῷ
δὲ Ιφίκλῳ τὸν ἰδὸν ζύσας,
ὅτῃ ἡμέρας δέχῃ δέδωκε πῖν,
καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρκης
ἐγένετο. τὰς δὲ βόας εἰς
Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ α-
δελφῷ πῶ Μηλέως θυγα-
τέρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ
μέχρι μὴ πνθ' ἐν Μεσ-
σῇ κατῴκει. αἰς δὲ τὰς
ἐν Ἀργεὶ γυναικας ἐξέμηνε
Διόνυσος, ἕως μέρει τῆς
βαπλείας ἰασάμενός αὐτὰς,
ὅκαὶ μετὰ Βίαντ' κατῴ-
κησε.

§. 17. Βίαντος δὲ καὶ
Πηροῦς Τάλαιος, οὗ καὶ
Λυσιμάχης τῆς Ἀβαντῆς

τῷ Μελάμποδος, Ἀδραστὸς, Παρθινοπαῖς, Περφναξ, Μηκιστὺς, Λειστόμαχος, Εὐφύλη, τῷ Ἀμφιάρεϊ γαμῆ. Παρθινοπαίου δὲ Πρώμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τοῦ Ἐπιγόνου ὅπῃ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηκιστὺς δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἦκιν εἰς Τροίαν. Πρώνακτος δὲ ἐγένετο Λυκούργος, Ἀδράστου τὸ καὶ Ἀμφιδίας τῆς Πρώνακτος, θυγατρίς μὲν Ἀργία, Δηϊπύλη, Αἰγιάλεια. παῖδες δὲ Αἰγιάλειος, Κυάνιππος.

§. 13. Φέρης δὲ ὁ Κρηδεύς, Φέρας ἐς Θεσσαλίαν κτίσας, ἐκλήνησεν Ἀδμητον καὶ Λυκούργον. Λυκούργος μὲν οὐδὲ Νεμέαν κατήκησεν γήμας δὲ Εὐρυδίκην, ὡς δὲ ἐγιοίφασιν, Ἀμφιδίαν, ἐκλήνησεν Οφελτίην κληδόντι Ἀρχήμορον.

§. 14. Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τοῦ Φερῶν, ἐδιδόσαν Ἀπίλλων αὐτῷ μνηστευομένην τὴν Περίην θυγατέρα Ἀλκην. αὐτὴν δὲ δώσεν ἐπαγγελιαμένου Περίην τὴν θυγατέρα, τῷ κατεζῶσαντι ἄμα λεόντων καὶ

Malampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, eriphyle, quæ nupsit Amphiarao. Parthenopeus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronactis filia, fœminæ quidem sexus Argiam, Deipylen, Ægialeam sustulit: mares autem Ægialeum Cyanippumq; habuit.

§. 14. Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thesaliæ condidit, Admetum ac Lycurgum procreavit; Lycurgus circa Nemeam habitavit. Qui ductâ Eurydice, vel, ut alij narrant, Amphithecâ uxore, Ophelten cognomento Archemorum genuit.

§. 15. Cæterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede conductus servivit, quo tempore Pelias filiam uxorem deposcebat. Pelias ab eo currum à leone & apro trahendum postulat: Admetus Apollinis ope leonem &

aprum junctos ad Regem perduxit: & Alceſtin capit, qui, cū in nuptiis de more ſacra faceret, Dianę immolare oblitus, aperto thalamo, magnum draconum globum invenit. Cui tum Apollo numinis iram placandam eſſe monuit, & à Parcis deinde depopoſcit, ut cū Admetus in humanis eſſe deſiturus eſſet, tum mortis periculum evaderet, ſi quis pro eo ſive pater, ſive mater, aut uxor mortem ultrò ſubieciunt. Poſt, ubi illi moriendi dies advenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alceſtis autem pro marito ſuo mori non dubitavit, & eam Proſerpina rursùs in vitam remiſit; ſed, ut quibuſdam placet, Hercules commiſſà cum Plutone pugnà, ad ſuperas auras reduxit.

§. 16. Jaſon autem Æſone, Crethei filio, & Polymede Autolyçi filia natus, Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci poſt Cretheum regnavit: cui de regni ſucceſſore ſciſcitanti reſpondit Apollo, qui alterum pedem duntaxat calceatum haberet, cavendum eſſe. Pri-
mò cū id genus oraculi mi-

κἀ πρὸν Ἀπέλλων Ζεύξας
ἴδωκεν· ὁ δὲ κομίσας πρὸς
Πελίαν, Ἀλκῆσιν λαμβά-
νει. Νύων δὲ ἐν τοῖς γά-
μοις, ἐξελάδεται Ἀρτέμιδι
Νύσῃ. διὰ τοῦτο δὲ θάλαμον
ἀποιόξας, εὖρε δράκοντον
ἐπὶ ῥαμα πεπληρωμένον.
Ἀπέλλων δὲ εἰπὼν ἐξελά-
σκεσθαι τὴν Νύδον, ἣ τίσαστο
πρὸς Μοῖρῶν, ἵνα ὅταν Ἀδ-
μυτῷ μέλλῃ πάλω γῆναι,
ὑπολυθῇ τοῦ θανάτου, αἶ-
ψασιός τις ὑφ' αὐτῆς διή-
σκῃν ἔλθῃται, πατήρ, ἢ μή-
τηρ, ἢ γυνή. ὥς δὲ ἦλθεν ἡ
Νύς διήσκειν ἡμίρα, μήτε γὰρ
πατρός, μήτε δὲ μητρὸς ὑφ' αὐ-
τῆς διήσκειν θελόντων Ἀλ-
κῆστος ὑφ' αὐτῆς ἀπόθανε· ὃ
αὐτὴν πάλιν ἀπέπλεον ἢ
Κόρη. ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσιν,
Ἡρακλῆς μαχρὸς ἀμύμος Ἀθή.

§. 15. Αἰσωνος δὲ τοῦ
Κρηδεως καὶ Πολυμήδους
τῆς Αὐτολύκκου, Ιάσων.
οὐτὸς ὅτε ἐν Ἰωλκῷ. δὲ
δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασί-
λευσεν μετὰ Κρηδεά, ὅτε
χρᾶμένῳ πρὸς τῆς βασι-
λείας ἐδέσποντο ὁ Νύδης, δὲ
μονοσάδαλον φυλάξασθαι.
τὸ μὲν οὐδὲ πρῶτον, ἡγούσιν

τὴν χησμένην, αὖθις ὃ ὕστερον αὐτὸν ἔγνω. πλὴν γὰρ ὅτι τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαι, ἀλλοῖς τὲ πολλὰς ὅτι παύτῃ, καὶ τὴν Ἰάσονα μεταπίμψατο. ὁ δὲ πρὶν μωρίας ἐν τοῖς χωρίοις διαπλάων, ἔσπευσεν ἐπὶ τῷ θυσίαν. διαδαινῶν δὲ ποταμῶν Ἀναύρεν, ἐξῆλθε μοῖνοσάδου, τὸ ἔργον ἀπολέσας ἐν τῷ ῥείθρῳ πιδίλον. θεασάμενος δὲ Περίας αὐτὸν, καὶ τὴν χησμένην συμβαλὼν, ἔρωτα προσελάδω· πᾶν αὐτὸν ἐπιόσιν ἐξεσίαν ἔχων, εἰ λόγον ἦν αὐτῷ, πρὸς πνυθονδῶν ἰσχυρὰν πολίων. ὁ δὲ, εἴτε ἐπὶ λῶν ἄλλως, εἴτε διὰ μῶν Ἡρας, ἢ ἑλθοὶ κακὸν Μήδεια Περίαν· τὸ γὰρ Ἡραν ἐκ ἐπὶ ματὶ τὸ χρυσόμαλλον δίσκας, ἔφη, προσέταπτον αὐτὸν φέρειν αὐτῷ. τῷτο Περίας ἀκίσας, ἐνδὸς ὅτι τὸ δίσκας ἐλθὴν ἐκέλευεν αὐτὸν, τῷτο δὲ ἐν Κόλχρῃ ὑπὸ Ἀρεθῶν κρεμάμενον ἐν δρυὶς. ἐφρενὶ τὸ ὑπὸ δρᾶκοντα εὐπνε. ὅτι τῷ πεμπόμενος Ἰάσων, Ἀργον. παρὲς ἑλθεσθαι τὸν Φέξκ. καὶ κείνῃ Ἀδῶνα

nimè intellexisset, paulò post reipsâ percepit. Nam cùm in littore Neptuno immolaret, cùm permultos, tum etiam Jasonem eò accersivit. Is veniò, quòd rei rusticæ desiderio teneretur, ruri agens ad eadem sacra properavit: & Anaurum amnem trajiciens, alterum in amnis alveo amisit calceum. Id ubi Pelias vidit, oraculum animo reputans, propius eum accedit, rogatq; Quidnam habens potestatem, facturum esset, quando sibi ex oraculo prædictum fuerit, à civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem siue sorte quadam supervenit, siue Junonis ira, ut Medea malum veniret Pelix, quippe qui Junonem nullo dignabatur honore, pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperarem, respondet Jason: quòd ubi Pelias audivit, Jasonem ad pellem ejusmodi ire statim præcepit. Hæc autem Colchis suspensa è quercu in Martis luco visebatur: ac sub insomnis draconis custodia aservabatur. Ad hanc igitur missus Jason Argum Phruxi invitavit. At is, Minervæ consilio

consilio navim remorum
 quinquaginta construit, eam-
 que à fabri nomine Argo ap-
 pellavit : ad cujus proram ta-
 bulam vocalem è fago Dodo-
 nidis sylvæ Minerva accom-
 modavit. Navi itaque confe-
 ctâ, Jasoni sciscitanti oraculū,
 Deus vela facere permisit,
 cū totius Græciæ optimum
 quemque in unum congre-
 gasset, quorum nomina hæc
 sunt : Tiphys Hagnîæ filius,
 cui navis gubernaculum dele-
 gatum fuit. Orpheus OEagri,
 Zetes, & Calais Boreæ filij,
 Castor & Pollux Jovis, Telo-
 mon ac Peleus Æaci, Hercu-
 les Jovis, Ægei Theseus. Idas,
 & Lyncens Apharei, Am-
 phiaraus Oiclis, Cænei Coro-
 nus, Palæmon Volcani vel
 Æroli, Cepheus Alex, Laer-
 tes Arceſij, Autolicus Mer-
 curij, Atalanta Schœnei,
 Menæcius Actoris, Actor
 Hippasij, Admetus Phere-
 tis, Acastus Peliæ, Eurytus
 Mercurij, Meleager OEnei,
 Ancæus Lycurgi, Erginus
 Neptuni, Pæas Thaumaci,
 Butes Teleontis, Pha-
 nus, & Staphylus Diony-
 ſij, Ergintis Neptuni, Peri-

ὑποδουμένης πεντηκόντορον
 ναῦν κατασκευάσει ἢ κατα-
 μετρίσειεν ἀπὸ τοῦ κατα-
 σκευάσαντο, Ἀργῶ. καὶ ἦ
 πῶς περὶ τὴν ἐνέριμνον Ἀπὸ-
 νῆ φωνῇ φησὶν ὅτι Δου-
 νιδος ἐρύλον. αἷς ἦ ἡ ναῦς
 κατασκευάσθαι καὶ χρωμένῃ,
 ὃ διὸς παῖν ἐπιτρέψει συν-
 αδροῖσαν πρὸς τοὺς αἰετοὺς ἢ
 Ἑλλᾶδος. οἱ ὅτι σιωαδροῖσιν
 τὴν εἰσὶν οἷον Τίφης Ἀγνίης,
 ὅς ἐκυβέρνα ἢ ναυῶ. Ὀρφῶς
 Οἰάχης, Ζήτης καὶ Καλαῖς
 Βορέης· Κάτωρ καὶ Πολυδύ-
 κης Διός· Τελαμών, καὶ Πη-
 λῶς Αἰακῷ· Ἡρακλῆς Διός·
 Θησῶς Αἰγίως· Ἰδᾶς καὶ
 Λυγκῶς Ἀφαρέως· Ἀμφιά-
 ρα· Οἰκλέης· Κανέως Κό-
 ρων· Παλαίμων Ἡφαίστου,
 ἢ Αἰτωλῷ· Κηφῶς Ἀλεοῦ·
 Λαέρτης Ἀρκείου· Αὐτόλυ-
 κος Ἑρμῷ· Ἀταλάντη Σχαι-
 ρέως· Μενόϊπος Ἀκτῶρος.
 Ἀκτωρ Ἰππόστου· Ἀδμητος
 Φέρη· Ἀχαιὸς Πελίου·
 Εὐρύλος Ἑρμῷ· Μελέαγρος
 Οἰνέως· Ἀλκίονος Λυκέρχου.
 Ἐργίνου Ποσειδῶνος· Ποίαις
 Θαιμάκω· Βύτης Τηλέοντος·
 Φάιος καὶ Στάφυλος Διονύ-
 σου· Ἐργίνος Ποσειδῶνος· Πε-

τὴν χρομένην, αὐτὸς δὲ ὕστερον αὐτὸν ἔγνω. πλὴν γὰρ ὅτι τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαι, ἄλλοις τὲ πολλὰς ὅτι ταῦτη, καὶ τὴν Ἰάσονα μεταπέμφατο. ὁ δὲ πρῶτος κωρύχας ἐν τοῖς χωρίοις διαπλάων, ἔπεισεν ἐπὶ τῷ θυσίαι. διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναύρεον, ἐξῆλθε μνηστῆρας, τὸ ἔπεισεν ἀπολέσας ἐν τῷ ῥείθρῳ πιδίλον. διασάμβου δὲ Περίας αὐτὸν, καὶ τὴν χρομένην συμβαλὼν, ἔρωτα προσελάδων, πᾶσι ἐπίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγον ἦν αὐτῷ, πρὸς πνέοντα δόσιον αὐτῷ πολιτῶν. ὁ δὲ, εἴτε ἐπὶ λῶν ἄλλως, εἴτε διὰ μῶνιν Ἡρας, ἢ ἐλθοι κακὸν Μήδεια Περίᾳ. τὴν γὰρ Ἡραν ἐκ ἐπὶ ματὶ τὸ χρυσόμαλλον δίφρος, ἔφη, προστάτην αὐτὴν φέρειν αὐτῷ. τῷτο Περίας ἀκίστας, ἐνδὺς ὅτι τὸ δίφρος ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτὸν, τῷτο δὲ ἐν Κόλχοις ὑπὸ Ἀρετῆς ὄσσι κρεμᾶμαον ἐν δρυὶς. ἐφρενῆτο δὲ ὑπὸ δράκοντος αὐτῷ. ὅτι τῷ πεμπόμενῃ Ἰάσων, Ἀργον. παρεκάλεισε τὴν Φεΐξ. καὶ κείνῃ Ἀθήνας

nimè intellexisset, paulò post reipsâ percepit. Nam cùm in littore Neptuno immolaret, cùm permultos, tum etiam Jasonem eò accersivit. Is veniò, quòd rei rusticæ desiderio teneretur, ruri agens ad eadem sacra properavit: & Aneurum amnem trajiciens, alterum in amnis alveo amisit calceum. Id ubi Pelias vidit, oraculum animo reputans, propius eum accedit, rogatq; Quidnam habens potestatem, factururus esset, quando sibi ex oraculo prædictum fuerit, à civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem siue sorte quadam supervenit, siue Junonis ira, ut Medea malum veniret Pelix, quippe qui Junonem nullo dignabatur honore, pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperarem, respondet Jason: quòd ubi Pelias audivit, Jasonem ad pellem ejusmodi ire statim præcepit. Hæc autem Colchis suspensa è quercu in Martis luo visebatur: ac sub insomnis draconis custodia aservabatur. Ad hanc igitur missus Jason Argum Phruxi invitavit. At is, Minervæ consilio

consilio navim remorum
 quinquaginta construit, eam-
 que à fabri nomine Argo ap-
 pellavit: ad cujus proram ta-
 bulam vocalem è fago Dodo-
 nidis sylvæ Minerva accom-
 modavit. Navi itaque confe-
 ctâ, Jasoni sciscitanti oraculū,
 Deus vela facere permisit,
 cū totius Græciæ optimum
 quemque in unum congre-
 gasset, quorum nomina hæc
 sunt: Tiphys Hagnix filius,
 cui navis gubernaculum dele-
 gatum fuit. Orpheus Oëagri,
 Zetes, & Calais Boreæ filij,
 Castor & Pollux Jovis, Telo-
 mon ac Peleus Æaci, Hercu-
 les Jovis, Ægei Theseus. Idas,
 & Lyncens Apharei, Am-
 phiaraus Oiclis, Cænei Coro-
 nus, Palæmon Volcani vel
 Ætoli, Cepheus Aleæ, Laer-
 tes Arcefij, Autolicus Mer-
 curij, Atalanta Schœnei,
 Menætius Actoris; Actor
 Hippasij, Admetus Phere-
 tis, Acastus Pelix, Eurytus
 Mercurij, Meleager Oënei,
 Ancæus Lycurgi, Erginus
 Nepruni, Pæas Thaumaci,
 Butes Teleontis, Pha-
 nus, & Staphylus Diony-
 si, Erginus Nepruni, Peri-

ὑποδιδυμένης πεντηκόντην
 ναὺν κατασκευάσει ἢ κατα-
 πορδύσειεν ἀπὸ τοῦ κατα-
 σκεδάσαντο, Ἀργῶ. καὶ ἡ
 πλοῦς περὶ ἄνδρα ἐν ἡρώσων Ἀθῆ-
 νᾶ φωνῇ φησὶν ἢ Δωδὺ-
 νιδος ξόλον. αἷς ἢ ἡ ναῦς
 κατασκευάσῃ, καὶ χρωμένῃ,
 ἢ δὴ οὗτος πλεῖν ἐπιτρέψῃ συν-
 αθροίσαντι τὰς αἰέτους ἢ
 Ἑλλάδος. οἱ ἢ σιωαθροισθέν-
 τες εἶσιν οἷον Τίφης Ἀγνίου,
 οὗς ἐκὺβέρνα ἢ ναυῶ. Ὀρφέας
 Οἰάχου, Ζήτης καὶ Καλαῖς
 Βορέου· Κάστωρ καὶ Πολυδύ-
 κης Διός· Τελαμών, καὶ Πη-
 λῆς Αἰακῶ· Ἡρακλῆς Διός·
 Θησῆς Αἰγέως· Ἰῆδης καὶ
 Λυγκᾶς Αφαρέως· Ἀμφιά-
 ρα· Οἰκλέης· Κανέως Κό-
 ρων· Παλαίμων Ἡφαίστου,
 ἢ Αἰτωλῶ· Κηφῆς Ἀλεοῦ·
 Λαέρτης Ἀρκειοῦ· Αὐτόλυ-
 κος Ἑρμῆ· Ἀταλάντη Σχει-
 ρέως· Μενόϊπος Ἀχιλλέως.
 Ἀκτωρ Ἰππόστου Ἀδμητος
 Φέρη· Ἀκάστος Πελοῦ.
 Εὐρύτος Ἑρμῆ· Μελέαγρος
 Οἰνέως· Ἀλκίνοος Λυκέρου.
 Ἐργίν· Ποσειδῶνος· Ποίαις
 Θαυμάκου· Βύτης Τελεοντίου·
 Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύ-
 σου· Ἐργίνος Ποσειδῶνος· Πε-

εικλόμεν⊕ Νηλῆος· Λυγίας·
 Ηλίου· Ιφικλ⊕ Θέσσι·
 Ἀργεὺς· Φείξ· Εὐρύαλος·
 Μηκιστός· Πινύλαος· Ιπ-
 πάλμ· Λήϊτος· Αλέκτορος·
 Γεί⊕ Ναυόλου· Ασκάλα-
 φος· καὶ Αλμέμος· Ἀρε⊕ Ἀστέ-
 ριος· Κομήτης· Πολύφημος·
 Ελάτης· ὅπως ναυαρχῶντ⊕
 Ιάσονος ἀνιερχθέντες, πρὸς
 ἰσχυρῶν Λήμνῳ

§. 17. Ἐντυχὸς δὲ ἡ Λήμ-
 ν⊕ αἰδρῶν πρὸς ἑσά ἔρη-
 μος, βασιλομένη δὲ ἐπὶ
 Τψπύλ⊕, ἡ Θόαντος, δι'
 αἰτίαν τινοςδε. αἱ Λήμνισαι
 πρὸς Ἀφροδίτην ἐκ ἐπι-
 μουῶν ἢ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει
 δυσσείαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ
 γήματα αὐτῶν ὅκ ἡ πλη-
 σίον Θράκης λαβόντες αἰχ-
 μαλὶ πρὸς συνδράζοντο
 αὐταῖς. ἀπμαζόμεναι δὲ
 αἱ Λήμνισαι, τὴν τε πα-
 τέρων, καὶ τὴν αἰδρῶν οὐ-
 νόοισι· μὲν δὲ ἐσοσεν Τψ-
 πύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα
 κρύψασα Θόαντα. πρὸς ὅν-
 τες οὐδὲ πότε γυναικοκρα-
 τεμένη ἡ Λήμνῳ, μίση-
 γονται ταῖς γυναιξίν· Τψ-
 πόλῃ δὲ Ιάσονι συνδ-
 νάζεται, καὶ ἡμῶν πα-

clymenus Nelei, Augeas He-
 lij, [seu Solis] Iphiclus
 Thestij, Argus Phrixii, Eu-
 ryalus Mecistei, Peneleus
 Hippalmi, Leitus Alektoris,
 Iritus Nauboli, Ascalaphus,
 & Almenus Martis, Asterius
 Cometæ, Polyphemus Elati.
 Hi igitur navarcho Jasone
 evecti in Lemnum appel-
 lunt.

§. 17. Hæc insula tum viris
 omnibus orbata Hypsipyles
 Thoantis filia imperio rege-
 batur, cujus rei causam hanc
 fuisse legimus. Lemniæ mu-
 lieres Venerem nihili facie-
 bant, quæ ea de causa teterri-
 mum illis graveolentiæ virus
 injecit. Et viri è Thracia Lem-
 no proxima, abductis captivis
 mulierculis, cum iis concum-
 bebant. Tum Lemniæ quòd
 à conjugibus spernerentur,
 non modò patres ipsos, sed &
 viros, suum quemque jugula-
 runt, una tamen omnium Hy-
 psipyle Thoantem patrem ab-
 sconditum servavit illæsum.
 Mox Argonautæ in Lemnum,
 quæ tum à mulieribus tene-
 batur, appulsi, cum illis rem
 habuerunt. Hypsipyle verò
 ab Jasone compressa Evenum

ac Nebrophonum liberos gignit.

§. 18. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissimè excepit. Qui nocte illinc avecti, reflantium ventorum impetu, noctu nescij rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum Pelasgorum hostium copias esse arbitrarentur (continenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conserunt ignari adversus ignaros. Cæsis itaque Dolionum plerisque, & Rege Cyzico, Argonautæ, ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrymis, ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt: quo factò abiere: nec longo post tempore in Mysiam devenerunt.

§. 19. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt: quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amasius a quatum emissus, ob eximiam ipsius formæ præstantiam à Nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense

δαι, Εὐλών καὶ Νεβροφόνον.

§. 1η. Ἀπὸ Λήμνου δὲ περισέχουσιν Δολίῳσιν, ὧν ἑκατοῖς ἄνδρες Κύζικος. ὧν αὐτὸς ἀπεδέξατο φιλοφρόνως. νυκτὸς ἀναχθέντες ἐν πῦρριν καὶ ἀπαισύνοντες ἀπὸ ποταμῶν, ἀγροοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι περισέχουσιν. οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν ἔπυχεον γὰρ ὑπὸ Πελάσγων σωεχῶς πολέμῳ μῆμοι, μάχῃ δὲ νυκτὸς σωσάμεσιν ἀγροοῦντες πρὸς ἀγροοῦντας. κτείναντες δὲ πολλὰς Ἀργοναῦτας, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ἀποδιδόμενοι ταῖς τιμῇς ἐπέσαντο, καὶ τὸν Κύζικον πολυτελεῶς ἔθαψαν. καὶ μετὰ τὴν τιμὴν πᾶσιν ἔδσαντες, Μυσίαν περισέχουσιν.

§. 1θ. Ἐνταῦθα, Ἡρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. Ἦλθεν γὰρ ὁ Θηοδάμαντος παῖς, Ἡρακλῆος υἱὸς ἐρσόμενος, ἀποσταλὴς ὑπὸ τοῦ πατρὸς, διὰ χάριτος ὑπὸ νυμφῶν ἠπάγη. Πολύφημος δὲ ἀκύνσας αὐτὴν βοήσας, ἀπασόμενος τὸ ξίφος,

ἐδίωξεν ὑπὸ ληστῶν ἀγχιπυ-
νομίζων· καὶ δηλοῖ στυ-
γρόν τι Ηρακλῆϊ. ζητου-
των δὲ ἀμφότερων ἢ Ὑ-
λαν, ἢ ναεῖ ἀνέχθη. καὶ
Πολύφημος μὲν ἐν Μυ-
σίᾳ κήσας πόλιν, Κίον ἐκα-
σίλωσεν· Ηρακλῆς ὅμως
ἐστρεψεν εἰς Ἀργος. Ἡρόδο-
τος δὲ αὐτὸν εἰς ἢ ἀρ-
χὴν φησι πλεῦσαι, ἀγὰρ
παρ' Ομφάλῃ δουλεύειν.
Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀ-
φετίᾳ τῆς Θεσσαλίας ἀπο-
λειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀρ-
γοῦς φθιγγεμένης, μὴ
δυνάμεται φέρειν τὸ τέτοιον
βάρος. Δημάρτης δὲ αὐ-
τὸν εἰς Κόλχους πηλώ-
κῳτα παρέδωκε. Διονύσιος
μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγήματα
φησὶ εἶναι Ἀργοναυτῶν ἡγέ-
ται.

§. κ. Ἀπὸ τῆς Μυσίας ἀπῆλ-
θον εἰς ἢ Βεβρύκων γλῶττι, ἥς
ἐκασίλωσεν Ἀμύκος Πισσι-
δῶντος παῖς καὶ Βιθυνίδης·
ἡμῶν δὲ ὦν ἔστι, τὸς
ἐπὶ χρόνους ξένους ἡνάγκη-
ζε πικρῶς, καὶ τῶτον
ἢ πρῶτον ἀνέγει. παρὰ ἡμῶν
μὲν οὖν καὶ τότε ὅτι πρὸς
Ἀργῶν, τὸν ἄριστον αὐτῶν

à latrone abduci putans, per-
secutus est, idque Herculi ob-
viām facto indicat. Interea
verò dum puerum Hylan u-
terque perquirunt, navis in
altum ducta fuit; Mox Poly-
phemus conditâ in Mysia ab
se urbe Cio, regni sedem illic
collocavit. Verùm Hercules
Argos remeavit, quem Hero-
dotus neque jam tum statim
navigasse, sed apud Ompha-
len servitutem servisse affir-
mat. Pherecydes autem illum
in Aphetis Thessaliae urbe re-
lictum fuisse refert: propterea
quòd Argo hujus herois pon-
dus perferre haudquaquam
posse dictitabat: Atqui De-
maretes ipsum in Colchos us-
que navigasse tradidit. Nam
Dionysius quidem ipsum Ar-
gonautarum ducem fuisse re-
censuit.

§. 20. Inde à Mysia in Be-
brycum terram, ubi Amycus
Neptuni, ac Bithynidis filius
regnabat. Is Amycus, cùm
viribus egregiis polleret, qui
in sua regna venirent, secum
cestibus contendere cogebat,
&c devictos ita perdebat. Tum
igitur advectus ad navim Ar-
go, præstantissimum quemque

ad pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerisque in fugam actos obtruncant.

§. 21. Hinc autem avecti Salmyssum, quæ Thraciæ urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbat, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumque excæcatum fuisse produnt, à Diis, alij, quod futura mortalibus prædiceret: Nonnulli verò à Boreæ, & Argonautis, quod à noverca inductus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixi filiis à Colchis in Græciam navigationem significasset. Ad hæc etiam Dij Harpyas in illum immiserunt: Ex verò alatae erant. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cælo devolitantes majorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua per pau-

εἰς πυγμὴν προσελαβέτο. Πολυδάκης δ' ὑπερχόμενος πυκτεύσας πρὸς αὐτὸν, πλῆξας χεὶρ ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. οὗ δ' Βεβρυκῶν ὄρμυσαντων πρὸς αὐτὸν, ἀπίσαντες οἱ ἀειεῖς τὰ ὅπλα, πολλοὺς φέρυντας φονδαίσαν αὐτῶν.

§ κα Εἰτευθέν ἀαχθέντες, κατατῶσιν εἰς τὴν Θράκης Σαλμυδασὸν, ἔνθα ῥ' καὶ Φινεὺς μαίης, τὰ ὄψις πιπρωμένος. οὗτον οἱ μὲν τὸν Ἀγένορος υἱὸν λέγουσι, οἱ δὲ Ποσειδῶνός υἱόν. καὶ πρὸς δὴ αὐτῶν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ Διῶν, ὅπ' ὅσῳ λέγει τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέα, καὶ τῇ Ἀργοναυτῇ, ὅπ' ἐπιδεῖς μητρὸς, τὰς ἰδίους ἐπύφλασσε παίδας. πνέει δ' ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅπ' τοῖς φείξεται αἰσὶ καὶ Κόλχων εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν ἐμίσχουσιν. ἐπιμύσαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπύιας οἱ θεοί. πρὸς ταῖς δὲ ἦσαν αὐταί. καὶ ἐπιδάσας τῷ Φινεῖ παρεπιδέτο τράπεζα, ἐξ ἧς αὐτοὺς καθιπτάμεναι, τὰ μὲν πλείονα ἀνήρπαζον· ὀλίγα δ'

ὅσα ὁσμῆς ἀνέπνια κατ-
ληπον, ὥς τε μὴ θιωα-
σαι περιενέγκασα. βυλο-
μένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις
τὰ πρὶ τῆς πλοῦ μαθεῖν,
ὑποθέσασα τὸν πλοῦ ἔφη,
ὅτ' Ἀ'ρπυῶν αὐτὸν ἐὰν
ἀπαλλάξωσιν. οἱ δὲ πα-
ρέδωσαν αὐτῇ τράπεζαν
ἐδεσμάτων· Ἀ'ρπυια δὲ
ἐξαίρνης σὺν βοῇ κατα-
πῆσσε τὴν τροφὴν ἥρπα-
ζον. διασάμφοι δὲ οἱ Βο-
ρέε παῖδες, Ζήτης ἔχ' Κά-
λαϊς ὄντες πειροτοί, πα-
σάμφοι τὰ ξίφη, δι' αἰέ-
ρα ἐδίωκον. ὧν δὲ τῶν
Ἀ'ρπυίας χρεὼν περναίαι
ὑπὸ ὅτ' Βορέου παίδων·
τοῖς δὲ Βορέε παισὶ, τό-
τε τελευτήσων, ὅτε αὖ
διώκοντες μὴ καταλάβω-
σι. διωκομένων δὲ ὅτ' Ἀ'ρ-
πυῶν, ἡ μὲν χ' Πειλοπόν-
νησον εἰς τὸν Τίγρεω πο-
ταμὸν ἐμπέσσει. ὃς νῦν ἄρ'
ἐκείνης Ἀ'ρπυς καλεῖται·
ταύτῃ δὲ, οἱ μὲν Νι-
κοδόμω, οἱ δὲ Αελλόπου
καλοῦσιν. ἡ δὲ ἐτέρη κα-
λεμένη Ωκυπέτη, ὥς δὲ
ἔνιοι, Ωκυδον. Ηῴοδος δὲ
λέγει αὐτῇ Ωκυπέτην.

ca, & ea quidem tam gravi
odore foedata remanebant, ut
edere minimè posset. Argo-
nautis igitur, quæ ad naviga-
tionem suam spectarent, dis-
cere volentibus, dixit se om-
nia præmonitutum, si eorum
operâ ab Harpyiarum injuria
liberaretur. Tum hi Phineo
mensam sternunt, in qua si-
mul ac edulia apposita erant,
en repente Harpyiæ vastum
clangorem fundentes devo-
lant, & esculenta diripiunt. Id
verò ubi viderunt Aquilonis
filij, Zetes & Calais, alati
juvenes, nudatis ensibus illas
per ærem insequuntur. Cæte-
rùm planè Harpyiis Boreæ
filiorum manibus tum mo-
riendum erat : sed & Boreæ
filij jam tum quoque, cùm
insectarentur, & eas minimè
adepti fuissent, erat pereun-
dum. Cùm itaque pueri per-
sequerentur Harpyias, earum
altera ad Peloponnesum in
amnem Tigren decidit : qui
nunc ab illa nominatur Har-
pys. Hanc autem alij Nico-
thoen, alij verò, Aëllopum :
sunt qui alteram Ocypeten
nominent, alij, Ocypethen ;
At Hesiodus eam Ocypoden

nuncupat. Hæc itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque pervasit, quæ nunc ab illa Strophades appellantur; Quippe quæ cum ad eas pervenisset, iter convertit: quæ ubi littus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verùm Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Boreæ filios Harpyiarum infectionem tenuisse refert: neque mali quicquam passas, quod jurejurando nihil postea injuriarum ampliùs se illaturas Phineo promiserunt.

§. 12. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis, reliquam Argonautis navigationem explanavit: necnon illos Symplegadum petrarum discriminis admonuit. Eas verò ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum imperu agitatæ vicissim concurrebant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebulæ vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transvolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittere præcepit,

αὐτὴ κατὰ τὴν Περποντι-
δα φεύγουσα, μέγχις Ἐχ-
νάδων ἦλθε νήσων· αἱ νῦν
αἰτ' ἐκείνης Στροφαδίδες κα-
λουῦνται· ἐφάφη γὰρ ὡς ἠλ-
θιν ὅττι ταύταις καὶ ἡμο-
μίῃ κατὰ τὴν ἡϊόνα ὑπὸ
καμάτου πίπῃσι σὺν τῷ Διό-
κοντι. Ἀπολλωνίου δὲ ἐν
τοῖς Ἀργοναύταις ὡς Στρο-
φαδῶν νήσων ἐποιῶν αὐτὰς
διωχθῆναι, καὶ μηδὲν πα-
θεῖν, δοῦσας ὄρεον, τὸν
φινέα μυχίῳ ἀδικῆσαι.

§. 12. Ἀπὸ λαγῆς δὲ
τῆς Ἀρπυῶν φινεύς, ἐ-
μύνησε τὸν περὶ τοῖς Ἀρ-
γοναύταις καὶ ἐπὶ τῇ Συμ-
πληγίδων ὑπέδειτο πετρῶν
τῇ κατὰ θάλασσαν. ἦσαν
δὲ ὑψηλὰς αὐταί, συγ-
χροίόμηναι δὲ ἀλλήλαις
ὑπὸ τῆς τῆς πίεματον
κίρας, τὸν διὰ θαλάσσης
πύρον ἀπύκλιον. ἐφέρετο
δὲ πολλὰ μὲν ὑπ' αὐτῇ
ὁμίχλῃ, πολλὰ δὲ πάντα
γὰρ· ὡς δὲ ἀδυνάτον ἔ-
τοις πεπνοῖς δ' αὐτῇ ἐλ-
θεῖν, εἶπεν οὐδ' αὐτοῖς ἀρεῖ-
ναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν,

καὶ πάντων ἐὰν μὴ ἴδω-
σι σαθεῖσαν, διαπλῆν κη-
ταφρονουῦται; ἐὰν δὲ ἀπο-
λομένῳ, μὴ πλὴν βιά-
ζεσθαι. τῷτῃ, αἰήζοντο,
ἀκούσαντες καὶ ὅς πλη-
στον ἦσαν ὅψι πτερυγῶν, ἀ-
φιάσιν ἐν τῆς περὶ τὰς πε-
λοάδας τῆς διὰ ἰππαιμέ-
νης, τὰ ἄκρα τῆς ἕρας
ἢ σύμπῃσι ὅψι πτερυγῶν
ἀπιδείκνυν. ἀναχωρούσας
οὐκ ἐπιτηρήσαντες τὰς πέ-
τρας, μετ' εἰρεσίας ἐντό-
νου, συλλαβομένης Ἡῖρας,
διῆλθον, τὰ ἄκρα ὅψι
ἀφλάσαν τῆς νηὸς σελ-
κοπίσης. αἱ μὲν ἔν Συμ-
πληγάδεσιν ἔκτοτε ἔκησαν.
ῥεῶν γὰρ ὡς αὐταῖς νηὸς
ἐφαιωθήσεως εἶναι πανπύ-
λῳς.

§. κγ. Οἱ δ' Ἀργεναῦται
πρὸς Μαριάνδυνος πρὸς γέ-
νοντο. καὶ κεῖ φιλοφρόνος ὁ
βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λυ-
κός. ἐνθα διήσκει μὲν Ἰδμόν
ὁ μάστις, πλήξας αὐτὸν
πύθρι. διήσκει δ' καὶ Τίφης.
καὶ τὴν ναῦν Ἀγκῆος ὑπερῆ-
ται κωκυρῶν. φέρεσθαι
τὸς δὲ Θερμόδοντα, καὶ Καύ-
κασον. ὅτι φάσιν ποταμὸν

quam si incolumem transvo-
lasse videant, per eas traji-
cere non dubitarent: si verò
illa interiisset, nullis inter pe-
tras viribus transire conaren-
tur. Quæ cum accepissent,
solutâ navi discedunt, & cum
proximè Symplegadas perve-
nissent, de proa columbam
dimittunt: quæ cum per me-
dium concurrentium scopulo-
rum impetum volitaret, sum-
mam caudam Symplegades
coëuntes deterferunt. Obser-
vato igitur scopulorum reces-
su, acerrimo remigationis cer-
tamine, Junone opitulante,
summâ tamen puppis parte
mutilatâ, incolumes trajece-
runt. Itaque Symplegades ab
eo tempore immotæ perman-
serunt. Nam post hujusce na-
vis transmissionem eas fore
omnino stabiles in fatis erat.

§. 23. Inde verò Argonautæ
ad Mariandynos pervenerunt:
ubi ab Lyco Rege benignè
excipiuntur. Hîc Idmon vates
ab apro percussus decessit. Ti-
phys hîc etiam moritur: &
Ancæus navim se gubernatu-
rum pollicetur. Dein præter-
vecti Thermodontem, Cau-
casumque, ad Phasim amnem
venere.

venere. Hic terræ Colchicæ flumen est. Navi in portum delatâ , ad Æeten contendit Jason : cui , quæ sibi à Pelia imperata essent , enarrat : illum ad vellus aureum dandum cohortatur : quod se daturum Æetes pollicetur, si solus æripedes tauros sub jugum misisset. Hi autem duo erant & feri, ac miræ magnitudinis, Volcani munus: qui æreis prædicti pedibus, ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi , ubi hosce jugo junxisset, ut draconis dentes fereret, imperat: quippe qui à Minerva dono acceptos, dimidiâ eorum, quos antea Thebis Cadmus severat, partem secum Jason habebat. Ambigentem itaque Jasonem, quam arte tauros subjugaret, Medea illum depereire cœpit. Hæc erat Æetæ filia ex Idyia Oceano genita, beneficiis & incantationibus insignis. Quæ veritate Jason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Græciam simul, navigantem pervecturum juret, pollicetur. Id ubi

ἦλθον. ὅττι τῆς Κολχικῆς
ἐν γῆς. καθορμηθεὶς δὲ
τῆς τοῦ, ἦκε καὶ πρὸς
Λιήτιν Ἰάσον. καὶ τὸ ὀπι-
τηρήσει ἀπὸ Πελοῖα λέγων,
περιχάλοι δοῦναι τὸ δῖρας
αὐτῷ. ὃ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν
τοῖς χαλκίποδας ταύρους
μὴν τε καταζεύξῃ. ἦσαν ἣ
ἄχιοι παρ' αὐτῶν ἔτοι,
ταύροι δὲ οὐ μὲν διὰ διαφέ-
ροντες, δύνοντες Ἡφαίστου· οἱ
χαλκοῖς μὲν ἔχον πόδας·
πῦρ δὲ ἐκ σπλάγνων ἐφύοντο.
τέτοις αὐτῷ ζεύξαντι ἐπι-
τάσσεται ἀείραν δράκοντες
ὀδόντας. ἔχει γὰρ λαβὼν
παρ' Ἀθηνᾶς τοῖς ἡμίσεις
ὦν Κάδμῳ ἔσθλην ὅσα
Θήβαις. ὑπερωτῶν δὲ ἦ
Ἰάσον, πῶς αὖ δυνάητο
τοῖς ταύροις καταζεύξαι,
Μήδεια αὐτῷ ἔχοντα ἰχθί.
ὧν δὲ αὐτῇ θυγάτηρ Λιήτις,
καὶ Ἰδύης ἡ Ὀκλειῶ, φαρ-
μακίς. διδιδίκα δὲ μὲν πρὸς
τῷ ταύρῳ διαφθεῖν, κρύφα
ἦ πατρὸς σωεργήσιν αὐτῇ
πρὸς ἡμετέρας ἐξέειπε, καὶ τὸ δῖρας
ἐλχειεῖν, ἐὰν ὁ μύστη αὐτῷ
ἔξειν γυναικα. καὶ εἰς Ἑλ-
λάδα σύμπλοον ἀγαγόντων.

ὁμώσαντες ἢ Ἰάσον· φαρ-
μακον δίδουσι, ὃ καταζευ-
γυῖναι τὸς μάλλοντα ταύρους,
ἐκάλειυσεν χρίσαι τὸν ἑαυτί-
νῃ, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῆ-
μα. τετραγὼν χρίσαντες ἔφην
πρὸς μὴν ἡμέραν μὴτ' αὐ-
τῷ πολεῖν ἀδελκιδήσιδου,
μὴτε αὐτῷ σφίρει. ἐδήλωσε
δὲ αὐτῷ, περιεργόμενον ὅτι
ὁδόντων, ὅτι γῆς ἀνδρας μά-
λιν ἀνεδύετο ἐπ' αὐτὸν
κατακλιόμενος· ὃς ἔλαβεν
ἐπὶ δὲ ἀνδρας διέστηται,
βάλλει εἰς μέσον λίθους ἀ-
πιδειν. ὅταν δὲ ἔσθ' ἑταί-
μαχόντων πρὸς ἀλλήλους,
τότε κτείνων αὐτούς. Ἰάσον ἢ
εὖτε ἀκύνει, καὶ χρίσας φαρ-
μάκῃ, καταγυρόμε-
νος εἰς τὸ πνεῦμα ἄλσος, ἐμεί-
συνε τὸς ταύρους καὶ σὺν πολ-
λῷ πολεῖ ὁρμήσαντας, αὐτὸς
κατέκτενε. ἀπείρουσι δὲ
αὐτῷ τὸς ὁδόντας. ἀπέπλον
ὅτι γῆς ἀνδρας ἔνοπλοι. ὃ
ἢ, ὅπου κτείνοντες ἐώρα, βάλλων
ἀφανίζετο λίθους πρὸς αὐτούς,
μαχόμενος πρὸς ἀλλήλους
περὶ τὸν ἀνέρεα. καὶ καταζευ-
γυμένων τῶν ταύρων, ἐκ ἐδί-
δου τὸ δόρυ Αἰήτης ἐβύλατο
ἢ τὸν Αργὸν καταφλέγει, καὶ

præstiturum se juravit Jason,
pharmacum, quo tauros sub
jugum mitteret, dedit: eoque
clypeum, hastamq; , ac mem-
bra corporis sui inungere præ-
cepit. Hoc enim delibutum
unum dumtaxat diem, nullâ
neque ignis, neque ferri vio-
lentiâ læsum iri assererat: Sed
& illi indicavit, ut è satis den-
tibus viri terrâ orituri essent,
& armati quidem in ipsum in-
cursuri, quos statim quàm
frequentes spectarit, inter eos
eminus lapides conjiceret.
Postea verò quàm ea de re
inter se pugnam commise-
rint, tum illos interimat. Sic
itaque instructus Jason, &
pharmaco inunctus, in templi
lucum penetrat, tauros per-
quirat, quos cum multa flam-
marum vi erumpentes, edo-
muit. Satis deinde dentibus,
armati è terra viri statim pro-
filieri. Tum Jason ubi plures
esse vidit, conjectis inter eos
occultè lapidibus, pugnantes
inter se adortus, occidit. Por-
rò perdomitis tauris, tantum
abest ut vellus aureum ex pa-
cti & conventi formulâ tra-
dat Æetes, sed & Argo navim
inflammare voluerit: necnon

eos omnes qui cum eo navigabant, occidi studuerit. Quod ubi Medea rescivit, ad Iasonem ire antevertit, eumque per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem beneficiis aggressa sopivit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in navim Argo se contulit: eam verò Apfyrus frater consequebatur. illi noctu cum hisce avehuntur.

§. 25. Cæterum Æetes cognitâ Medæ audaciâ, ad navim persequendam accingitur. Quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem jugulat, ac ejus membra articulatim dividit, eâque in profundum jactit: Æetes autem filij membris colligendis occupatus, filiam persequi defuit: quocircâ converso itinere, servatos pueri artus sepelivit, eique loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo navim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturos comminatur. Tum ij alius aliò diffusi, in perquirendis Argo-

κρίνας τὴς ἐμπόρουται. φάσκει δὲ Μήδεια, τὸν Ιάσονα νυκτὸς, ὅττι τὸ δίδραμα ἤγαγε καὶ τὸ φυλάσσοντα δράκοντα πετακομένησαν τοῖς φαρμάκοις, μὲν Ιάσονα ἔχουσα τὸ δίδραμα, ὅττι πῶς Ἀργὸν παρελθέτω. σκευεῖπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτος. οἱ δὲ νυκτὸς μὲν τύπων αὐτῶν ἔχουσιν.

§. καὶ Αἰήτης δὲ ἐπὶ τὸν πῶς τῇ Μηδίᾳ τιτολημμένα, ὅρμησις πῶς ταῦν διώκων. ἰδῶσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὸ ἀδελφὸν φονεῦσι καὶ μελίσσας, ἔτι βυθοῦ ῥίπῃ. σωμαδροῖζων δὲ Αἰήτης τὰ τῷ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησι. διότι ὑπογράφας, καὶ τὰ συνδέντα τῷ παιδὸς μέλη δάψας, τὸν τόπον περισηρόδου Τόμοις. πολλοὺς δὲ τῶν Κόλχων ὅττι πῶς ζήτησιν τῆς Ἀργὸς ἐξέστημι. ἀπειλήσας. εἰ μὴ Μήδειαν ἄξουσιν, αὐτὸς πείσασθαι τὸ ἔκκρησις. οἱ δὲ, διαχρόνως ἀντιδράχου, ζήτησιν ἐπιτεῖναι, τοῖς Ἀργοναύταις τὸν

Ἡεῖδανδον ποταμὸν ἦδ' ἡ πα-
ραπείσοι. μινίσας ὃ Ζεὺς
ὑπὸ τῷ φοινιδέντος Ἀψυρ-
τι, χερσὶν αὐτῶν λάβεν ἐπι-
πύμας, ἐμβάλλει παρὶν
καὶ αὐτῶν τὰ Ἀψυρτίδας
νήσους παραπλέοντων, ἡ ναὺς
φθίσσεται, μὴ λήξον τιῶ
ὄργῳ τῷ Διὶ, εἰ μὴ πο-
ρινδέντες εἰς τιῶ Ἀυσονίαν,
τὴν Ἀψυρτί φόνον καὶ θανάτῳ
ὑπὸ Κίρκης. οἱ δὲ παραπλεύ-
σαντες τὰ Λιβύων καὶ Κελ-
τῶν ἔστη, καὶ διὰ τὴν Σαρδι-
νίαν πλάγας κορυμνίαν, πα-
ρὰ μιν ἰάμενοι Τυρρηνίαν,
ἦλθον εἰς Αἰαίαν, ἐνθα Κίρ-
κη ἰκίται γυμνοὶ καὶ δαί-
ονται.

§. 16. Παραπλέοντων δὲ
Σειρηνῶν ἀοτῶν, Οροῦς τὴν
ἐσπέρην μέσαν μελωδῶν,
τὴν Ἀργοναυτὰς κατέχευε μό-
νος ὃ Βούτης ἐξενήξατο πρὸς
αὐτῶν, δὲ ἀπάσσα Ἀφροδίτη
ἐν Διλυδαίῳ κατὰ φύσιν. μὲν
ὃ τὰς Σειρηνῶν τὴν ναὺν Χά-
ρύβδης ἐξεδίχτο, καὶ Σκύλ-
λα, καὶ πύσαι πλαγκταί.
ὑπὸ δὲ φλὸξ πολλὴ καὶ κα-
πνὸς ἀσπασερόμενος ἐπὶ ὤρετο.
ἀπὸ δὲ τῶν τεύχων διεκόμισεν τὴν
ναὺν σὺν Νηρείῳ Θέῳ πα-

nautis occupantur, Eridanum
amnem jam prætereuntibus.
At Jupiter ob Apfyrty cadem
iratus, ingenti immisâ tem-
pestate, Argonautis errores
injicit: ac dum secus Apfyrty-
das infulas navigant; Argo
navis eos alloquitur his ver-
bis: Jovis iram nunquam an-
teâ desituram esse, quàm in
Ausoniam profecti, Apfyrty
necis ergò à Circe fuerint ex-
piati. Hi autem Libya Gallia-
que gentes prætervecti, &
per Sardinia pelagus delati,
Hetruriam legunt. Inde ad
Æzam contendunt, ubi à Cir-
ce expiantur.

§. 25. Qui cùm præter Sire-
nas navigarent, Orpheus,
quòd contrariam occineret
cansionem, Argonautas inhi-
buit. Verùm solus omnium
Butes ad eas enatavit, quem
raptum, Venus ad Lilybzum
habitatum relegavit. Pòst à
Sirenibus navim Charybdis
excepit, Scyllâque, & erran-
tia saxa: è quibus ingens flam-
marum vis ac fumus eructari
videbatur. Atqui per ea The-
tis cum Nereidibus; Junonis
monitu, incolumem navim

transvexit. Siciliam itaque prætervechi, ubi Solis boves inerant, ad Corcyram Phæacum insulam appellunt, ubi Rex Alcinous imperabat. Porro cum Colchi Argo navim nusquam inveniunt, horum alij Phæacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati, Apfyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac navim Argo tandem deprehendunt, & Medeam ab Alcinoο reposcunt. Tum ille, si jam, inquit, uxor Jasoni copulata sit, eam illis se non daturum: at si nondum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enim verò Alcinoi conjux Arete antevertens, Jasoni Medeam conjugavit. Hinc igitur Colchi cum Phæacibus simul habitare statuerunt.

§. 26. Argonautæ verò cum Medea in altum avehuntur: qui cum noctu navigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hæc Apollo Menæcium impetens, secundum jugulum sagittâ percussit, eumque in mare deturbavit. Hi verò cum proximam insulam conspiciunt, ad eam de-

εκαλιδέσθαι ὑπὸ Ηγεσ. πα-
ραμειψάμενοι ὃ Θειταχρίας
ῥῆσον, Ἠλίω βῦς ἔχουσαν,
εἰς ἣ Φαιάκων ῥῆσον Κέρκυ-
ραν ἦκον. ἥς βαπλευς Ἰὺ
Ἀλκίνοῦ. ἥ δὲ Κολχικὴν
ἣ ναῦν εὐρύτην μὲν διωαμεί-
νων, οἱ μὲν τοῖς Κερκυραίοις
ὄρεσιν παρῶκησαν· οἱ δὲ εἰς
τὴν ἀλμυρὴν κομίσαντες,
ἔκπυσαν Ἀψυρτίδας νήτους.
ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαίακας
ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατή-
λαον, καὶ ἣ Μήδειαν ἀπή-
τοιω παρὰ Ἀλκινόου. ὁ δὲ,
εἶπεν· εἰ μὲν ἤδη σωμαλήλυ-
θεν Ἰάσονι, ἔδωκεν αὐτὴν
ἐκείνῳ· εἰ δὲ παρδύνῃ ὄσθι,
τῇ πατρὶ ἀπὸ πῆμψιν. Ἀρή-
τη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθά-
σασα Μήδειαν Ἰάσονι σω-
μάξωκεν ὅθεν οἱ μὲν Κολχί-
κοι μὲν Φαιάκων κατῶκησαν.

§. 27. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται
μὲν τῆς Μηδείας ἀνήχθη-
σαν. πλείοντες δὲ νυκτὸς,
σφοδρῶν πειπνῶσι χειμῶ-
νι. Ἀπόλλων δὲ πᾶς ὅστις
τὴν Μενόιτιον ἡρσεν, το-
ξεύσας τῇ βέλῃ, εἰς τὴν
θάλασσαν κατέπεψεν. οἱ
δὲ, πλησίον ἐδιδάσαντο
ῥῆσον· τῇ δὲ φῶς ὄρεσ-

δούαν ἀναφανῆναι περὶ
 μυδόντες, Ἀνάφιω ἐκάλει-
 σαν. ἰδρυσάμενοι δὲ βαρὺν
 Ἀπόλλωνος Αἰγλαίην, καὶ
 θυσιάσαντες, ἐπ' ὕψους
 ἐτράπισαν. δόδοισι δὲ ὑπὸ
 Ἀρήτης Μινδίας δώδεκα δι-
 εόπαναι, τὸς αἰεσίᾳ ἱκαν-
 ῶν μὲν παγίας. ὅθιν' ἐπ'
 καὶ νῦν ἐστὶ θυσιὰ σωμη-
 δίς ἐστι παρόπῃν γυναιξίν.
 ἐντοῦθ' ἀναθρόντες, κο-
 λούοντο Κρήτην περὶχον
 ὑπὸ Τάλω. σῦν, οἳ μὲν
 σὺ Καλχοῦ ἥροισι ἐν Λέ-
 γων· οἳ δὲ, ὑπὸ Ηφαίστου
 Μίνῃ δόδωται ὅς τ' ἔχουσιν
 καὶ αἶψα οἳ δὲ, Ταῦρος
 αὐτὸν λέγουσιν· εἶχε δὲ
 φλόκα μίαν ὑπὸ αὐχένος
 πετατίνυσαν ἄχρι σφυ-
 ρῶν· κατὰ δὲ τὸ δίεσμα
 τῶς φλόγος ἦλθεν δὴεον
 χαλκός. αὐτὸ δὲ Τάλως τοῖς
 ἀκάσας ἡμίσεας τὴν νῆσον
 περὶτοχάζων ἐπύρει. διὸ καὶ
 τότε τὴν Ἀργὴν περὶτοχάζον-
 ταν διωκόν, τοῖς λί-
 θοις ἔβαλεν. ἐξαπατηδὲς
 δὲ ὑπὸ Μινδίας, ἀπίδα-
 νον· ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν,
 ἀλλ' ἰατρικὸν αὐτῷ μα-
 χίαν Μινδίας ἐμβάλους·

veniunt, ac præter spem osten-
 tatum portum ingressi, Ana-
 phen nominarunt: ubi Apol-
 lini Æglæ aram statuunt, ibi-
 que peractis de more sacrifi-
 ciis, epulati sunt. Quæ verò
 ab Arete duodecim ancillæ
 Medæ dono jam datæ fue-
 rant, fortissimos illos viros
 per lusum sugillabant. Hinc
 & adhuc etiam vetus ea in
 sacris deridendi consuetudo
 mulieribus manet. Inde ave-
 ρῶ, in Cretam appellere pro-
 hibentur à Talo. Hunc sanè
 alij ex æreo genere produnt;
 Sunt qui à Volcano Minoi
 datum esse ferunt. Qui vir
 æneus fuit, idémque ab aliis
 Taurus appellatur. Huic au-
 tem venam unam à collo ad
 calcem pertinentem fuisse
 tradunt: atque in hujusce ve-
 næ cute clavus æneus affixus
 esse videbatur. Hic igitur Ta-
 lus ter in die circum insulam
 currens, eam tuebatur. Quo-
 circa & tum Argo navim præ-
 tereuntem spectans lapidibus
 impetebat; Demùm Medæ
 veneficiis circumventus occu-
 buit, siquidem, ut nonnulli
 memorant, Medæ poculis ad
 insaniam reductus, excessit è

vita. Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clavum illi Medeam extraxisse, omniq; ex ejus corpore effuso ichore, ipsum obuisse narratur. Nec defunt qui illum à Pœante sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt. Noctem autem unam illic non amplius morati Argonautæ, ad Æginam aquatum contendunt, ubi de aqua pugna conferitur inter eos; inde verò per Eubœam Locridemq; navigantes, Iolcum, quarto demùm mense post initam velleris aurei expeditionem, pervenerunt.

§. 27. Verùm Pelias, quòd Argonautarum reditum desperabat, de Æsone obruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem consciscere quærit, immolati tauri sanguinem intrepidè hausit, & interiit. Atqui Jasonis mater, Peliam execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium jugulavit. Interea redit Jason, ac vellus aureum Pelix dedit. Qui, cum injurias, quibus affectus erat,

ὡς δὲ πρὶν, ὑποχρῶμεν ποιήσῃν ἀδάματον αὐτὸν, καὶ τὸ ἥλον ἐξελεύσῃς, ἐκρυέντος τῷ παντὶ ἐχῶρ ὑποδαρῶν. πρὶν δὲ αὐτὸν πρὸς δόξαντα ὑπὸ Ποίαντ' εἰς τὸ σφυρὲν, τελευτῆσαι. μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα μείναντες. Αἰγὴν περιόχοισιν, ὑδρεύσασθαι θέλοντες. καὶ γίνεται πρὸς τὴν ὑδρείας αὐτοῖς ἀμύλλα. ὁκῆδον δὲ, διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἰωλκὸν ἤλθον, τὸν πάντα πλουτὴν ἐν τῷ πρῶτῳ μνηστὴρ λειώσαντες.

§. κζ. Περίας δὲ ἀπογνὸς πρὸς ἐπιτροπὴν οὗ Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἰσώνα κλίνειν ἤθελεν. ὁ δὲ αἰτησάμεντος αὐτὸν ἀνελθὼν, θυσίας ἐπιτελῶν ἀδελφὸς τῷ πατρὶ αἷμα πασάμεντος ἀπιδανέν. ὃ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἐφῆρασμαμένη Περίαν, νήπιον ὑπολιπῶσα παῖδα, ὡς πρὸς πόλεμον πρῶμαχον, αὐτῷ ἀνῆρτησεν. Περίας δὲ καὶ τὰ κατακρηδνέοντα παῖδα ἀπὸ κλίνης αὐτῆς. ὁ δὲ Ἰάσονος καταλὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε. πρὸς ὅν δὲ ἡ δίκη

μεταλθῆν ἐδόντων, καὶ τὸν
 ἐξεδίχατο. καὶ τότε μὲν εἰς
 Ἰσθμὸν μεταθῆν ἀρίστων
 πλοῦτας, ἀνίσταται τὴν ναῦν
 Ποσειδῶνι. αὐτὸς δὲ Μή-
 διαν Ἐγκαλῆι ζητοῖν
 ὅπως Πελίας αὐτῷ δίκας
 ὑσώχῃ. ἡ δὲ εἰς τὰ βα-
 σίλεια τοῦ Πελίου παρελ-
 θούσα, πίδει τὰς θυγα-
 τράς αὐτῆς [Ἀστροπείαν
 Ἀηλαδὴν, καὶ Ἀντιόκην]
 τὸν πατέρα κτερυγῆσαι, καὶ
 κατεψῆσαι, διὰ φαρμάκων
 αὐτὸν ἐπαγγελομένη ποιή-
 σην νέον. καὶ τῷ πτεῦσαι
 χάριν, κρινὸν μελίττασιν,
 καὶ κατεψύττασιν, ἐπίπινον
 ἄφρα. αἱ δὲ πτεῦσασιν, καὶ
 πατέρα κτερυγῶσι, καὶ κα-
 τεψῶσιν.

§. κη. Ἀκαστος δὲ μὲν τὸν
 Ἰωλκὸν οἰκύνει, καὶ πατέ-
 ρα θάπτεται τὸν δὲ Ἰάσονα μὲν
 τὸν Μηδίας, καὶ Ἰωλκοῦ ἐκ-
 βάλλει. οἱ δὲ ἦγον εἰς Κόριν-
 θον καὶ δίκας μὲν ἐπὶ φρεσί-
 λουσι συντυχόντες αὐτὸς δὲ
 τὸν Κόρινθον βασιλεὺς Κρέον-
 τος καὶ θυγατέρα Γλαυκίην
 Ἰάσωνι ἐγλυῶντος, ἔδωκεν
 ψάμενος Ἰάσων Μήδιαν,
 ἑγάμεν. ἡ δὲ ἦν πτεῦσιν Ἰά-

ulcisci veller, occasionem ex-
 pectabat. Proinde sumptis se-
 cum lectissimis heroibus, in
 Isthmum navigavit, ac navim
 Neptuno dedicavit. Inde Me-
 deam monet ut rationem
 ineat, quâ Pelias illi tot inju-
 riarum pœnas luat. Tum illa,
 Peliae regiam ingressa, Regis
 filias, Astropeam nempe &
 Antinoen, patrem dissecan-
 dum, elixandumque suasu in-
 ducit suo: atque eundem in
 vitam mox ætate juvenem
 suis se beneficiis revocaturam
 esse pollicetur. Idque ut faci-
 lius credi posset, arietem in-
 frustra dissectum, elixatum-
 que agnum reddidit. Tum illi
 credulæ, patrem occidunt,
 membratimque concisum elix-
 xant.

§. 28. Acastus autem unâ
 cum Iolcensibus patrem sepe-
 livit: Jasonemque & Me-
 deam Iolco ejecit. Hinc illi
 Corinthum commigrant: ubi
 decennium totum fortunatè
 transegerunt. Inde cum Glau-
 cen Creon Corinthiorum
 Rex filiam Jasoni despon-
 disse, eam, dimissâ Me-
 deâ, in matrimonium duxit.
 Tum illa quos Jason Deos
 jurasset,

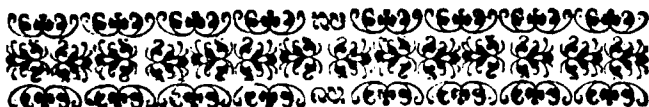
jurasset, obtestata, ingrátum-
que illius animum subinde
detestata, uxori quidem pe-
plum venenis infectum mi-
sit: quem simul ac illa sibi
induit, cum adjutore patre,
valido igne correpta conflag-
avit. Medea insuper quos
ex Jasone filios habebat,
Mermerum nempe ac Phe-
retem, trucidavit, & sum-
ptum ab Sole alatorum dra-
conum currum conscendit,
in eoque profugit Athenas:
qua in fuga, ut quidam fe-
runt, filios infantes adhuc,
supplices ante Acræ Juno-
nis aram constitutos, omi-
sit: quos surgere jussos, Co-
rinthij multis vulneribus con-
trucidarunt. At Medea, quæ
convolarat Athenas, mox
ibi Ægeo nupta, filium, cui
Medo nomen fuit, gignit.
Posteà verò, cum Theseo
comparasset insidias Athe-
nis, in fugam acta cum Me-
do filio ejicitur; Qui ma-
gnum apud Barbaros impe-
rium consecutus, subjectam
sibi provinciam universam
Mediam vocari voluit; &
bellum contra Indos infe-
rens vitam cum morte com-

συν εἰς ὀπκαλισμένον,
καὶ πῶς ἰάσονται ἀχαι-
σίαν μμψαμένην πολλὰς,
τῇ μὲν γαμουμένη πύλον
μμψαμένην φαρμάκῳ ἔ-
μψατον· ὃν ἀμφισαμένη,
μὲν τῷ βοηδοῦντι πατρὶ
πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει·
τούς τε παῖδας, οὓς εἶ-
χον ἐξ ἰάσονται, Μέρ-
μερον καὶ Φέρτα, ἀπέ-
κτεινε. καὶ λαβοῦσα πρὸς
ἡλίῳ ἄμα πλωῶν δρα-
κόντων, ὅθι τούτῃ φεύ-
γουσα, ἔλθιν εἰς Ἀθή-
νας. λέγεται δὲ ὅτι φεύ-
γουσα, τοὺς παῖδας νη-
πίς ἔπ' ὄντας κατέλιπε,
ἐκείνῃ καὶ θύσας ὅθι τὸν
βασιλῆα τῆς Ἡῆρας τῆς Α-
χαιῆς Κοείνδοι δὲ αὐ-
τοῖς ἀσπασάντες κατε-
πναιμάπσαν. Μήδεια δὲ
ἦσαν εἰς Ἀθῆνας. καὶ καὶ
γαμουμένη Αἰγέῳ, παῖδα ἔφυ-
γεν Μῆδον. ὅθι βουλεύουσα δὲ
ὕπερ ὅτι φεύγει δὲ
Ἀθῆναι μὲν τῷ πατρὶ ἐκ-
βάλλεται. ἀλλ' ἔτι μὲν πόλ-
λῳ κρατήσας βαρβαρίων, ἢ
ὕψ' ἑαυτὸν χάραν ἄπασαν
Μηδίαν ἐκάλει, καὶ φα-
τὰ δόμος ὅθι Ἰνδοὺς ἀπὶ-

Ἰαν. Μήδεια δὲ τῆς Κόλ-
χης ἑλθεῖν ἄγαστος, καὶ κα-
ταλαβόντα Αἰήτην ἀπὸ τοῦ
ἀδελφοῦ Πήρην τῆς βασι-
λείας ἐκτομήσιν, κτείναντα
εἶναι, καὶ πατρὶ τὴν βασι-
λείαν παρτίσκειν.

mutavit. Sed Medea nulli
suorum agnita, ad Colchos
remcavit : quæ cūm Ætæa
patrem Persei fratris dolo
ab regia sede ejectum inve-
nisset, illi regnum recupe-
ravit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

BIBLIOTHECES

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber secundus.

βιβλίον β'.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ Α . α .

QUONIAM verò Deu-
calionis genus enarra-
vimus, Inachi dein-
ceps explicemus. Inachus igitur
ex Oceano & Tethye pro-
creatur: à quo Inachus Argi-
vorum flumen nominatus est.
Huius & Melissæ Oceani fi-
lij fuerunt. Egialeus tamen si
nullâ de se prole relicta, sit ex-
tinctus, Egialeam tamen ab
eo, cui præfuerat, dictam
fuisse terram legimus. Atqui
Phoroneus universæ terræ,
cui post nomen fuit Pelopon-
neso, imperio potitus, ex Lao-
dice nymphea Apin & Nioben
creavit. Apis itaque commu-
tato in dominandâ libidinem
regno, vi cuncta gerens, ac

ΕΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τῷ
Δευκαλίῳ δαξ-
ηλυδαμῶν γένος
ἐχόμενος ἀρχομένου τοῦ Ἰνά-
χου. Ὀκεανὸς καὶ Τηθύς
γένετο παῖς Ἰναχός· ἐξ
ὃ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰνα-
χὸς καλεῖται. τούτου, καὶ Με-
λίσης τῆς Ὀκεανὸς, Φο-
ρνεύς τε καὶ Αἰγιαλεὺς
παῖδες ἐγένοντο. Αἰγιαλεὺς
μὲν οὐδ' ἀπαίδος ἀποδιδόν-
τος, ὃ χάρις ἔπειτα Αἰ-
γάληνα δαλύνει. Φορνεύς
δὲ ἀπίσης τῆς Ὑψιφύης Πε-
λοποννήσου περιουχόμενος
αὐτῇ, ἐκ τῆς Λαοδίκης νύμ-
φης, Διῶσυνον, Ἀπὴν καὶ
Νιόβην ἐγέννησεν. Ἀπα-
ρὸν οὐδ' εἰς περὶ νύκτα τινα
ἐαυτῷ μετατίνας δυνάμει, καὶ

βίασθ' ὅτ' ὤρεσθ' , ὁνομασας ἀφ' ἑαυτῷ τῷ Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελξίωνθ' καὶ Τελχῖνος ὀπυυλάδης, ἀπὸς ἀπίδανος καὶ τομυάδης διδς, ἐκλήθη Σάραπες. Νιόβης δὲ, καὶ Διδς, ἡ ὀφρῆτη γυναικὶ Ζεὺς δὴν ἱμῶν, παῖς Ἀργος ἐγένετο. ὡς δὲ Ἀκυόλαός φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' ἧς κληθῆναι τοῖς ὅτι Πελοπόννησον οἰκουῶτας Πελασγούς. Ησίοδιθ' δὲ, ὅτι Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν ἦν). ἡγὰρ περὶ μὲν τῆς πάλιν ἐρῶμεν.

§. β. Ἀργος ἡ λαβὼν ὤρεθ' ὀφρῆτης ὅτι βασιλείαν, ἀφ' ἑαυτῷ ὅτι Πελοπόννησον ἐχάλασεν Ἀργος. καὶ γῆμας Εὐάδειαν ὅτι Στρυμόνονθ' καὶ Νεαίρας, ἐτίκτωσιν Ἰασον, Πείσανδρον, Επιδαυρον, Κείασον. ὅς καὶ ὅτι βασιλείαν παρέλαβον. ἐξ Ἰάσου ὅτι, Ἀθήνας γενέτω. τῆς ὅτι Ἀργθ' ὅτι Πανόπτης λεγόμενθ'. ἦγε ὅτι ὀφθαλμοῖς μὲν ἐν παντὶ [τῷ] σώματι. ὑπερβάλλον δὲ διωάμοι, ὅτι μὲν ὅτι Ἀργθ' ὅτι λυμμενόμενον παῖς ἐν αἰσῶν, ὅτι τῆς δὲ δὲ ἡμ-

planè tyrannico more administrans, Peloponnesum Apriam suo de nomine vocari iussit. Is demum Thelxionis ac Thelchinis insidiis appetitus, sine liberis excessit è vita: & relatus inter Deos, Sarapis appellatus est. De Niobe autem, & Jove, quam primam mortalium Jupiter inivit, Argus natus est. Sed Acusilai testimonio Pelasgus is dicebatur, à quo Peloponnesus dicta deinde Pelasgia fuit. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenam refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicaturi sumus.

§. 2. Argus itaque simul ac à Phoroneo regnum accepit, Peloponnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ductâ uxore Evadne, Strymonis ac Neærae filiâ, Iasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autem nascitur Agenor, ex quo ille Argus, qui Panoptes dicitur, ortus est: hunc toto corpore oculo fuisse legimus. Hic etiam viribus præstans, sublato, qui Arcadiam devastabat, tauro, ejus sese corio cir-

cumtexit. Ad hæc Satyrum, qui Arcadibus vim inferebat, pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari ac Terræ filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem nactus interemit: idémque sublatis cædis auctoribus, Apidis interitum ultus est.

§. 3. Argi verò, & Ismenes Afopi filix Jasus est filius: ex quo Ionem ortam esse ferunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit, necnon complures tragædiarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant: quam Junonis sacerdotio decoratam Jupiter vitiauit: à quo cum violatam fuisse puellam hanc Juno comperisset, in buculam candidam transformavit, cum qua Jupiter se concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus inquit, amantium iurandum irritum esse, neque ad Deorum iram quicquam pertinere. Juno interim vaccam ab Jove depoposcit, acceptamque Argo Panoptæ custodiendam dedit. Hanc

φύσαστο. Σάτυρον δὲ τὸς Ἀρκάδας ἀδικουῦντα, καὶ ἀφαιρέμενον τὰ βοσκήματα, ἵστας ἀπὸ κλέιντο λέγεται ὅτι καὶ Τάρταρον καὶ τῆς Ἐχιδνῆς, ἣ τὸς περιόντας σωήρπυζεν, ἐπιτηρήσας κοιμωμένῳ ἀπὸ κλέιντο. ἐξεδίκησε δὲ καὶ τὸ Ἀπιδίου φόνον, τὸς αἰτίοις ἀποκτείνας.

§. γ. Ἀργυ δὲ καὶ Ἰσμενέως τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰάσος, οὗ φασὶν ἰὼ γένεσθαι. Κάστωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ χρονικὰ ἀγνοήματα, καὶ πολλοὶ ἄλλοι τραγικῶν, Ἰνάχου τινὲς ἰὼ λέγουσιν. Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλαῳ Πειρεῖαν αὐτὴν φασὶν εἶναι. πάντῳ, ἰεροσίνῳ τῆς Ἡῤας ἔχουσας, Ζεὺς ἔφθηρε. φεραδίς ὑφ' Ἡῤας, τῆς μὲν κόρης ἀλάμῳ εἰς βῆν μπιμύρφωσι λελκίῳ αὐτὴν δὲ ἀπωμόσαστο μὴ συναλθεῖν. διὸ φησὶν Ἡσιόδους ἔκ ἐπιπαύσασθαι τινὲς ἀπὸ τῆς θιῶν ὀργῆς τοῖς νομόμενοις ὄρκους ἵσθ' ἔρεσθαι. Ἡῤα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τινὲς βοῦν, φύλακας αὐτῆς ἐπέστησεν Ἀργον τὸν Πανόπλῳ ἄν

Ασκληπιάδης μὲν, Ἀρέστος· αὐτὴν Ἀσκληπιάδης Ἀρεστίου,
 λέγει ὕδωρ· Φερεκύδης δὲ, Pherecydes verò Inachi, sicut
 Ἰνάχης· Κέρκω δὲ, Ἀργυρῶν· Cercops Argi, & Ismenes,
 καὶ Ἰσμενῶν τὴν Ἀσπιδόθεν· quæ Asopi fuit, filiam scri-
 γὰρ· Ἀκουσίλαος δὲ ἐκ bunt: sed Acusilaus è Pitene,
 γῆς γαμήσθαι αὐτὴν λέγει. ut dictum antea fuit, ostam
 ὥστ' ἐκ τῆς ἐλαίας ἐδιδόμην esse refert. Hic eam ad oleam,
 αὐτῆς, ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίῳ ὑπῆρχεν ἔκειτο. Διὸς quæ in Myceneo luco erat,
 δὲ ἐπιτάξαντος Ἑρμῆς κλέ- alligabat. Cùm verò Juppiter
 ψαι τὸ βοῦν, μὴ ὕσαντο· eam Mercurio ut furtim ab-
 Ἰέρωνος, ἐπεὶ δὲ λαδῶν ὑκ- duceret, imperasset, idque ab
 ἡδυνάτο, λίθῳ βαλὼν ἀ- Hierace detectum fuisset, ne-
 πίκλιντα τὸν Ἀργόν. ὅθεν que celari amplius posset: la-
 Ἀργεφόντης ἐκλήθη. ἥρως pide percussum Argum pene-
 τὸν βοῦν ὅστις ἐμβάλλει. ὁ mit. Hinc itaque Mercurius
 δὲ, ὅστις ἦν ἐν εἰς τὸν ἀπ' ΑΡΓΕΓΓΟΝΤΗΣ cognomen-
 ἐκείνης Ἰόνιον κώπην κλη- tum accepit. Juno de-
 δόντα· ἐπὶ τῇ δὲ τῇ Ἰλλυ- mūm bovem æstro concita-
 εἶδος παραδόντα, καὶ τὸν vit. Quo facto, ea primū in
 Αἴγρον ὑπερβαλόντα, διέ- sinum ab se Ionium appella-
 βη τὸ τότε μὲν καλόμενον tum penetravit: Mox per Il-
 πόρον Θράκιον· νῦν δὲ lyricum progressa, Hættum
 αὐτὸ ἐκείνης Βόσπορον ἐπι- transcendit, ac per ea tempo-
 δόντα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ ra trajectum Thracium nomi-
 τὴν Κιμμερίαν γῆν, πολλὴν natum, ab illa deinde Bospo-
 χερσον περηνθεῖσα, καὶ rum dictum, tranavit. Inde,
 πολλὴν διασηξαμένη δα- cūm in Scythiam penetrasset,
 λυσαν Εὐρώπης τε καὶ Α- & Cimmeriam terram, cūm-
 σίας, τελευτῶν ἦν ἐν εἰς que per continentem multam
 Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν decerrasset, multaque Europæ,
 μορφὴν ὑπολαβούσα ἦν αὖ atque Asiæ maria tranasset, in
 παρὰ τῇ Νείλῳ ποταμῷ recepiſſet, ad Nili fluenta

Epaphum peperit. Juno Curetes ut alicubi puerum occulerent, exoravit. illi verò Junonis orata fecerunt: quod factū ubi Jupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium sese vestigandum accingit. Quæ cum Syriam propè universam pervagata esset, quodā illic Bybliorum Regis uxor filium educare significabatur, ea tandem, Epapho invento, in Ægyptum remeavit; ac Telegono, qui tum Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Ilin vocarunt Ægyptij, statum collocavit; & Ionem quoque Isidem appellarunt.

§. 4. Epaphus autem Ægyptiis imperans, Memphin Nili filiam sibi conjugavit: de qua uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaque Libyam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Ceterum ex Libya Neptunūque gemini Agenor ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magnæ sobolis auctor extitit: quare de eo in præsentia di-

Ἐπαφὸν παῖδα. ἦσαν δὲ ἡγεστῶτι Κυρήτων ἀφάρῳ ποῦσιν. αἱ δὲ ἰσχυρῶς αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰσδιόμηντο, κτείνοντι Κερεταις. Ἰὼ δὲ διὰ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐστράπτει. πλανώμενη δὲ ἐπὶ Συρίαν ἀπερχομένη ἐπὶ τῷ ἐμβύσσῳ τῷ Βυβλίῳ βασιλέως γυνὴ ἐπιδύκει τὸν υἱόν. καὶ τὸν Ἐπαφὸν εὐρύσκει, εἰς Αἴγυπτον ἐλθούσα, ἐγαμήθη Τηλεγόνοιο τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. ἰδρύσας δὲ ἄλλα μαθήματα, ὡς ἐκάλουν Ἰλιν Αἰγυπτίαν, καὶ τὴν Ἰὼν ὁμοίως ὀνομαζόμεναι.

§. 5. Ἐπαφὸς δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων, γαμήει Μίμφον τὴν Νείλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μίμφον πάλιν. καὶ περὶ τῆς θυγατέρος Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ γῆ ἐκάλουν Λιβύην. Αἰγυπτιῶν δὲ καὶ Πασιδῶν, γίνονται παῖδες δύο, Αἰγύριος καὶ Βήλος. Αἰγύριος δὲ αὖ εἰς Φοινίκην ἀπαλλάττει ἐκαστάς. καὶ καὶ τῆς μεγάλης ῥίζης ἐξήστει γένος. ἴδου ὑποδομιδα

πρὸ τούτου. Βῆλ' ὁ δὲ ὑπο-
 μέinas ἐν Αἰγύπτῳ βασιλεύει
 μὲν Αἰγύπτῳ. γαμει δὲ Ἀγχι-
 νόλῳ ἢ Νείλῳ θυγατέρας. ἣ
 αὐτῷ γίνονται παῖδες διδύ-
 μοι, Αἰγυπτιῶ καὶ Δαναός.
 ὡς δὲ φησὶν Εὐριπίδης, καὶ
 Κηφεύς καὶ Φινεύς περὶ σπ.
 Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλ' ἐν
 Λιβύῃ κατέκνησεν. Αἰγυπτιῶν
 δὲ ἐν Ἀραβίᾳ. ὅς τε πα-
 ρεφέμενοι ἢ Μελαμπί-
 δων χώραν [αὐτῶ]
 εὐνόμασεν Αἰγυπτιῶν. γίνον-
 ται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν,
 Αἰγυπτιῶ μὲν παῖδες πεντήκον-
 τα. θυγατέρες δὲ Δαναῶν
 πεντήκοντα. σασιανῶν δὲ
 αὐτῶν περὶ δὴ ἡλίου ἐπὶ τῷ
 ἀρχῇ, ὅτερον Δαναὸς τοῖς
 Αἰγυπτιῶ παῖδας, πλεὺς ἐνδὲς
 ἢ δυοῖν, διὰ τῶν ἢ αὐτῶν θυ-
 γατέρων ἀνείλε, διδουκῶς
 [ἐξόπι καὶ ἐκ χρησιμοῦ, ὅπ
 φονεῖσθαι ὑπὸ ἐνδὲς αὐ-
 τῶν, καὶ] ὑποδιδάσκων Αἰθι-
 οῦ αὐτῷ, ταῦτ' αὐτῷ περὶ τοῦ
 πιεύσεως, [ἢ κληθεῖσαν
 ὡς καὶ σὺ ἀφ' ἱδμεῦ τῶν θυ-
 γατέρων αὐτῶν πεντηκόντορον]
 ἐν ἣ ταῖς κόραις ἐξέμενοι
 ἔφυγον. περὶ αὐτῶν δὲ Ρόδιον,
 τὸ τῆς Λινδίας Ἀδελφείας

cere supersedebo. At Belus;
 quod ex Ægypto minimè dis-
 cessisset, Ægypti regnum
 consequitur: atque Anchi-
 noen Nili filiam duxit uxo-
 rem, de qua filios geminos
 creavit, Ægyptum ac Da-
 naum; sed & ut Euripides ait,
 Cepheum, Phineúmque. Igi-
 tur Danaum Belus ad Libyam
 incolendam, Ægyptúmque ad
 Arabiam habitandam misit.
 Qui, cum devastasset Melam-
 podum terram, eam Ægypti
 nomine appellari de seipso
 voluit. Porro & Ægypto è
 pluribus conjugibus filij ma-
 res quinquaginta gignuntur:
 at fratri Danao filiarum totidem.
 Qui, cum de regno inter se
 contenderent, Danaus Ægy-
 pti filios præter unum aut al-
 terum, filiarum suarum operâ
 necavit: nam ex oraculo ca-
 dem sibi imminere acceperat:
 metu perculsus Minervæ con-
 filio, navim nominatam ab
 eo de filiarum suarum nume-
 ro πεντηκόντορον, quasi dixeris
 quinquagintiremem, primus
 fabricavit, in quam filias
 impositis, aufugit. Inde ad
 Rhodum insulam cum appul-
 sus esset, Minervæ Lindiæ
 statuam

statuam dedicavit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis regnabat. At ipse Danaus ejus regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarum inopiâ laborabat, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, fontes exsiccaverat, quod eam Minervæ terram esse testatus est, filias suas interim aquatum misit. harum una Amymone aquam quærens, telum in cervum jactit, ac fortè Satyrum dormitantem ferit: quare ille somno expergefactus, puellæ ineundæ miro desiderio capitur. At Neptuni superventu, Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lernæos fontes indicavit.

§. 5. Porro Ægypti filij Argos profecti, ut mutuam inter se similitudinem componerent, sese cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul quod parùm crederet eorum pollicitationibus, simul quod fugæ exiliique sui

ἀγῶμα ἰδρύσατο. ἐντεῦθεν δὲ ἦκαν εἰς Ἀργύον, καὶ ἤ βασιλείαν αὐτῷ ὄψαδιδωσι Ελασίῳ ὁ τότε βασιλεύων. [αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀπ' ἐαυτοῦ τὰς ἐνοικοῦντας Δαναὺς ὠνόμασεν.] αὐτοῦ δὲ τῆς χώρας ὑπαρχίσις, ἐπειδὴ καὶ τὰς παῖδας ἐξήγαγε Ποσειδῶν μνηστῆρας ἵνα χυθῇ, διότι ἡ χώραν Ἀθηνᾶς ἐμαρτύρησεν ἔνθ' αὐτῇ θυγατέρας ὑδρασμένους ἐπιμύσει. μία δ' αὖτ' Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδατος, ῥίπτει βέλος ἐπὶ ἑλαφον, καὶ κοιμωμένον Σάτυρον τυγχάνει. καὶ καὶ τὸν ὄψαδα, ἐπιδύμει συγγλυέσθαι. Ποσειδῶν δ' ὀφθαλμῶντος, ὁ Σάτυρος μὲν ἐφύγῃ Ἀμυμώνη δὲ, τέτρωσιν ἀνάζεται. καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγαὺς ἐμβλύσεν.

§. 6. Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἐλθόντες εἰς Ἀργεὺς, τῆς τε ἑχθρῆς παύσασθαι παρενόησαν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν γαμῆν ἠξίωσαν. Δαναὺς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτοῖς τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνηστῆρῶν ὄψιν φοβηθεὶς,

ᾧ μολόγει τοὺς γάμοις, καὶ
 διακλήρει τὰς κόρας. Τῆρμνή-
 τραν μὲν οὐδ', ἢ πρὸς βυτί-
 ραν, ἐξῆλθε Λυγκίῃ, καὶ
 Γοργόφοντι Πρωθέῳ. ὅτε γὰρ
 ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀρ-
 γυφίης ἐγαμόνησαν Αἰγύ-
 πτω. ἣν δὲ λοιπὴν ἔλαχον,
 Βέσις μὲν καὶ Εὐκίλαδος,
 καὶ Λύκος ἢ Δαΐφρων, τὰς
 Δαναῶν γυναικείας ἐξ Εὐ-
 ρώπης. Αὐτομάτιν, Ἀμυμό-
 νην, Ἀγαύην, Σχεαίω. αὖ-
 ται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγόν-
 το Δαναῶν. ἐκ δὲ Ἐλεφαντί-
 δος, Γοργόφοντι καὶ Τῆρμνή-
 τρα. Λυγκίῃ δὲ καὶ Καλύ-
 κῳ ἔλαχον. Ἰπποδάμειαν Ἰππο-
 δάμειαν· Χαλκώδων, Ρωδία·
 Ἀγλιῶν, Κλεοπάτρα· Χαΐ-
 πος, Ἀσπείαν· Διοκορυστὸς,
 Ἰπποδάμειαν· Ἀλκίς, Γλαύ-
 κῳ· Ἀλκμήων, Ἰππομέ-
 δεσαν· Ἰππόδοτον, Γόργῳ.
 Εὐκλήνῃ, Ἰφιμέδυσαν· Ἰπ-
 πέλυντον, Ρόδῳ. ὅτε μὲν οἱ
 δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς·
 αἱ δὲ παρθέναι, ἐξ Ἀμα-
 δρυάδων νυμφῶν· αἱ μὲν, Ἀ-
 τλαντίης· αἱ δὲ ἐκ Φοίβης.
 Ἀγαπτόλεμον δὲ ἔλαχε Πει-
 ρηνίῳ· Κέρκαστι δὲ, Δάσειον·
 Εὐρυδάμας, Φάρτῳ· Αἴγιος,

injuriā haudquaquā obli-
 tus esset, nuptias pactus for-
 titō puellas distribuere cœpit.
 Hypermnestram igitur, nata-
 rum maximā, Lynceo, &
 Gorgophonem Protheo sele-
 git. Hos enim ex conjuge Re-
 gina Argyphia Ægyptus ex-
 tulerat. Inde suam quisque
 fortiti sunt, Busiris quidem &
 Enceladus, Lycusque ac Dai-
 phron, Automaten, Amy-
 monen, Agaven, Scæam,
 Danao ex Europa regia ma-
 trona satas ducunt. At ex Ele-
 phantide ortæ fuerunt Gorgo-
 phone, atque Hypermnestra:
 sed Lynceus & Calycen sorte
 duxit. Ister autem Hippoda-
 miam: Chalcodon, Rhodiam:
 Agenor, Cleopatram: As-
 teriam, Chætus: hippodamiam,
 Diacorystes: Alcis, Glaucen:
 Alcmenon, Hippomedusam:
 Hippothous, Gorgen: Iphi-
 medusam, Euchenor: Rho-
 den, Hippolytus. Hi decem
 ex Arabia uxore geniti sunt.
 Sed puellæ ex Hamadrya-
 dibus Nymphis: aliæ ex
 Atlantæa, aliæ ex Phæbe
 natæ sunt. Agaptolemo Pi-
 rene, Cercesti Dorion, Eu-
 rydamanti Pharte, Ægio,

Μνήσαν· Ἀρχιϑ, Εὐίπ-
πλω· Ἀρχίλαϑ, Ἀνξι-
σίλω· Μίναχϑ, Νηλώ. οἱ
δὲ ἐπὶ αὐτοῖς φοινίσσης γυναι-
κός. αἱ δὲ παρθένοι, Αἰ-
δίποδος. ἐκλεφεθὶ ἡ ἑλα-
χον δ' ὁμνυμένας τῇ Μέμ-
φιδος, οἱ δὲ Τυεΐας. Κλη-
τὸς Κλειτῶν· Σθενέλϑ
Σθενέλῳ· Χρύσιππος Χρυ-
σίππῳ. οἱ δὲ ἐκ Καλιαΐ-
δος [καὶ Νηΐδος] νύμφης
παῖδες δώδεκα, ἐκλεφεθ-
σαντο, ὧς καὶ ἐκ Πολυ-
ξοῦς· Ναΐδος. ἦσαν δὲ οἱ
ῥῆμ' παῖδες, Εὐρύλοχος,
Φάτης, Πειδιόνης, Ερ-
μϑ, Δρύας, Ποταμῶν,
Κιωεῖς, Δίξϑ, Ἰμβρος,
Βρύμϑ, Πολύκτωρ, Χθό-
νιϑ. αἱ δὲ κόραι Νύμ-
φης, Αὐπινόη, Θεανὴ,
Ηλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐ-
ρυδίκη Γλαυκίππη, Ἀνθή-
λεια, Κλεοδόρη, Εὐίππη, Ε-
ρετώ, Στόγη, καὶ Βρύχη.
οἱ ἡ Γοργόνων Αἰγυπία γα-
νόμενοι, ἐκλεφεθάντο ὧς
καὶ ἐκ Πιερίας, ἡ λαρχά-
νη, Πείρας ῥ' Ἀκταίῳ.
Οἶνους Ποδάκῳ· Αἴγυ-
πϑ Διοξίππῳ· Μενάλ-
κης δὲ Ἀδύτῳ· Λάμπος,

Ωκυπέτῳ· Πυλάργῳ Ἰδ-
μων. ὁκτὼ δὲ εἰσι νεώ-
τατοι· Ἰδας, Ἰπποδίκῳ·
Δαΐφρων, Ἀδαντίῳ (αὐ-
ταὶ δὲ ἐκ μητρὸς ἐγένον-
το Ερως) Πανδίῳ, Καλ-
λιδίκῳ Ἀρβηλῷ, Οἰμῳ·
Ἵππερβιῷ, Κελαινώ· Ἰπ-
ποκορυστῆς, Ὑπερίπῳ. ὅ-
τοι ἐκ Ἡφαιστίνης. αἱ δὲ
ἐκ Κρινόος. ὥς δὲ ἐκλη-
ρόσαντο τοὺς γάμους, ἐ-
στάσας ἐγχεΐδα διὰ δι-
δωσι ταῖς θυγατέρας· αἱ
δὲ κοιμώμεναι τοὺς νυμ-
φίους ἀπικτείνεν, πολλὰ
Ἵππερμνήστῳ· αὐτῇ δὲ Λυ-
κίᾳ διέσωσε, παρθενὸν αὐ-
τῷ φυλάξαντα· διὸ κα-
λεῖται αὐτῷ Δαναὸς,
ἐφρουρεῖ. αἱ δὲ ἄλλαι ἦν
μὲν Δαναοῦ θυγατέρας,
παῖς μὲν κεφαλὰς ἦν νυμ-
φίων ἐν τῇ Λέρνῃ κα-
τόντες, τὰ δὲ σώμα-
τα, πρὸ τῆς πόλεως ἐκ-
δόσαν· καὶ αὐταὶ ἐκείνη-
σαν Ἀδελῶν τε καὶ Ἑρ-
μῆος, Διὸς κελεύσαντο·
Δαναὸς δὲ ὕπερρον Ἵππερ-
μνήστῳ Λυγκίῃ σωφύ-
κει· ταῖς δὲ λοιπαῖς θυγα-
τέρας εἰς Γυμνικὸν ἀγῶνα

pro, Pylarge Idmoni. Sex au-
tem novissimi, Idas, qui Hip-
podicen : Daiphron, qui A-
dianten (hæc autem sunt ex
Herse matre natæ) Pandion,
qui Callidicen : Arbelus, qui
Oemen : Hyperbius, qui Ce-
læno : Hippocorystes, qui
Hyperipten sibi conjugarunt.
Hi ex Hephæstine oriuntur :
at puellæ matre Crinone fue-
runt. Post, ubi suam quisque
sortitus conjugem duxerunt,
acceptos in convivium cun-
ctos Danaï filiarum datis à patre
pugionibus somno sepultos,
suum quæque sponfos occi-
dunt, unâ tantummodò excep-
tâ Hypermnestrâ : hæc enim
sola Lynceum, quod ejus vir-
ginitate abstinuisset, incolu-
mem servavit. Quamobrem
hanc Danaus onustam vincu-
lis custodiri jubet. Reliquæ
Danaï filiarum præfecta sponso-
rum capita in Lerna defode-
runt, corpora verò ante ur-
bem deplorata sepelienda cu-
raverunt. Has autem Miner-
va Mercuriûsque Jovis impe-
rio expiarunt. Demùm post-
eà Danaus Hypermnestram
Lynceo copulavit, cæteras in
gymnicum certamen produ-

etas victoribus habendas dedit. Amymone Nep tu ni semine prægnaus , Nauplium peperit. Hic longævus factus, mare navigans , morientium casum permolestè ferebat: sed & ipsi tandem aliquàdo obiisse contigit , vel eo mortis genere , quo alios defungi mortissimè conspiciebat. Verùm antequàm è vita discessit , ut Tragicorum auctoritate comprobatur , Clymenen Atrei filiam sibi uxorem conjugari placuit. Qui verò Reditus conscripsit , Philyram duxisse ait. Cercopis autem testimonio , Hesionen cepit : de qua Palamedem , OEacem , Naumedontem gignit.

CAP. I I.

LYnceus autem , qui post Danaum Argis dominatus est , ex Hypermnestra quidem Abantem filium genuit : ex quo & Ocaleâ conjuge Mantinei filiâ , gemini procreantur , Acrisius ac Proetus , qui cùm in utero matris adhuc essent , inter se dissidere cœperunt. Ubi verò per ætatem potuere , de regno certare non dubitarunt. Hique belli-

ποῖς νικῶσιν ἔδωκαν. Ἀμυμὼν ἢ ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησεν Ναόπλιον. ὅσῳ μακρότερος ἢ ὁ ὅμοιος , πλέον τι πῶς θαλάσσαν , τοῖς ἐμπόροις ἐπὶ θανάτῳ ἐδυσφόρει. σιωπῇ οὐδὲ καὶ αὐτὸν πλῆθος ἐκείνῳ πρὸ θανάτου , ὅ ὅσον ἦσαν πλεονεξίας ἐδυσφόρει. πρὶν δὲ πλεονεξίας , ἔφημερ , ὡς μὲν οἱ Τραγικοὶ λέγουσι , Κλυμένην πῶς Ἀτρείδης· ὡς δὲ ὁ ποιητὴς νόστιμος γράφει , Φιλύραν· ὡς δὲ Κέρκυρα , Ησιόνην. καὶ ἐγέννησεν Παλαμήδην , Οἰάκην , Ναυσιμέδοντα.

Κ Ε Φ. β.

ΛΥκεὺς δὲ μετὰ Δαναὸν Ἀργεῖς διωσσέμενος , ἐξ Ὑπερμήστρης τέκνοντος παῖδα Ἀβάντα. τέκε δὲ καὶ Ὀκαλείας τὴν Μαντινέαν , δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο , Ἀκρίσιος καὶ Προίτιος. ὅτε , καὶ κατὰ γὰρ ὅσον ἐπὶ ὄντες , ἐπαισάζοντες ἀλλήλους. ὡς δὲ αὐτοὶ τράφησαν , αὐτὴ τῆς βασιλείας ἐπολέμουν. καὶ πολλοί

μῦντις εὖρον ἀσπίδας αἰσῶ-
ποι· καὶ κρατήσας Ακρίσιος,
Προῖτον Ἀργεῖς ἐξελαύνει·
ὃ δ' ἦκεν εἰς Λυκίαν αἰεὶς
Ἰοδάτῳ· ὡς δὲ πνεῖ φα-
σὶ, αἰεὶς Ἀμφιάρακτο· καὶ
γαμῆ τῷ πύτου θυγατέ-
ρα, ὡς μὲν Ὀμηροῖς, Ἀν-
τιαν· ὡς δὲ οἱ τραγικοί,
Σθενέβοιαν. πρῆγῃ δὲ αὐ-
τὸν ὁ κηδεὺς μῦν φάτοδ'
Λυκίῳν, καὶ πρῆτα λαμβά-
νει Τίρυνθα· ταύτῃ αὐτῇ
Κυκλώπων τριχσάκτων· Με-
εισάμενοι δὲ, τῷδ' Ἀργεῖαν
ἄπασαν πρῆγ' ἔκωον· καὶ Ακρί-
σιος μὲν Ἀργεῖς βασιλεύ-
ει· Προῖτος δὲ Τίρυν-
θος· καὶ γίνεται Ακρίσιος μὲν
ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαι-
μόνης, Δανάη.

§. β. Πρὸς τὴν δὲ ἐκ Σθεν-
εβοίας, Λυσίππη, καὶ Ἰφι-
νόη, καὶ Ἰφιδάασα. αὗται
δὲ ὡς ἐπληρώθησαν, ἐμεί-
νησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος
φησιν, ὅτι καὶ Διονύσιος πε-
λατοὶ ἐκατιδύχοντο. ὡς δὲ
Ακυσίλαος λέγει, διότι τὸ
τῆς Ἥρας ξόανον ἐξηυτί-
λισαν. γινώσκουσι δὲ ἐμ-
μαρῶς, ἐπλανῶντο ἀδ' ἢ
Ἀργεῖαν ἄπασαν. αὗται δὲ

gerantes primi clypeos inve-
nerunt. Inde victor Acrisius
Proetum Argis exegit : qui ad
Iobaten in Lyciam pervenit :
sed, ut alij produnt, ad Am-
phianactem confugit, cujus
etiam filiam ducit : Homerus
autem Anteam dicit ; At si
tragœdiarum scriptoribus si-
dem habemus, Sthenobœam.
Hunc demùm focer cum Ly-
ciorum copiis reduxit, ac Ti-
rynthem occupavit, quam
ipsius gratiâ Cyclopes mœni-
bus cinxerunt, atque in par-
tem assumpti, Argivam ter-
ram propè universam colue-
runt. Sic Acrisius Argis impe-
rat : & Proetus Tirynthe. Ad
hæc Acrisius ex Eurydice La-
cedæmonis filiâ Danaen gi-
gnit.

§. 2. Proetus verò de Sthe-
nobœa Lysippen, Iphinoén-
que, & Iphianassam : quæ cum
adultæ jam ætatis essent, in
insaniam inciderunt, quòd, ut
Hesiodus inquit, Dionysi fe-
rias minimè receperant : At
Acusilai sententiâ, quòd Ju-
nonis simulacrum nihili fece-
rant. Sic itaque furore perci-
tæ per omnem Argivorum
terram decerrabant. Inde ite-

τὴν Ἀρχιδίαν καὶ τὴν Περ-
λοπόνησον διελθούσας μὲν
ἀκουσίως ἀπάσης, διὰ τῆς
ἐρημίας ἐτρέχοντες. Με-
λέμποις δὲ ὁ Ἀμυδάων
Θ, καὶ Εἰδομένης τῆς
Λεώπας, μάλιστα ὅν, καὶ
τὴν διὰ φαρμάκων καὶ ψυ-
δαμνῶν διεκπύειν ἀντι-
τὸν δὲ ἰσχυρῶς καὶ
διεκπύειν τὰς παρδίους,
εἰ λάβοιτο τὸ τρίτον μί-
κρον τῆς διακρίσεως. ἐκ ὅ-
τι περὶ τὸν Περὶ τὴν δι-
εκπύειν ὅτι μισοῖς τῆς
κούρας, ὅτι πολλοὶ ἐμαί-
νοντο αἱ παρδίους· καὶ
ἀντιτὸν μὲν τούτων αἱ
λοιπαὶ γυναικες· καὶ γὰρ
αὐτὰς τὰς οἰκίας ἀπολι-
ποῦσαι, τοῖς ἰδίους ἀπώλ-
λυνον καὶ τὰς, καὶ εἰς τὴν
ἐρημίαν ἐφοίτων. ἀντιτὸν
δὲ ὅτι περὶ τὸν Περὶ τὴν
μισοῖς ὁ Περὶ τὸν ἰδίον.
ὁ δὲ ἀντιτὸν διεκπύειν,
ὅταν ἔπρεπε τοσοῦτον τῆς
γῆς ὅ ἡ διακρίσεως αὐτῆς
ἐκρίβει. Περὶ τὸν δὲ ἐκρίβει
καὶ βελτιώσεως
τῆς διεκπύειν, ἀντιτὸν
καὶ πολλόν, διεκπύειν

συνεχόρησεν ὅτι τοῦτοίς.
 Μελάμποις δὲ ὄφθαλμοῖς
 τοῖς δὲ διωαπώταις
 ἢ νεισιῶν, μετ' ἀλα-
 λαγμῶ καὶ πνέοντι
 χορείας ἐν ἢ ὅθεν αὐ-
 τὰς εἰς Σικυῶνα σπιδίω-
 ξε. καὶ δὲ τὸν διωγμὸν,
 ἢ προσβυτάτη ἢ δυατί-
 ρον, Ἰρινὸν μετήλλαξεν.
 ταῖς δὲ λοιπαῖς πυχούσαις
 καὶ δαρμῶ σφενῆσαι σπυ-
 εῖβη. καὶ ταύτας μὲν ἐξέ-
 δοτο Περίτῳ Μελάμποδι
 καὶ Βίαντι. παῖδα δὲ ὕσ-
 ρον ἐγέννησε Μεγαπένθη.

sensus, filias Melampodi cu-
 randas cominifit. Quare Me-
 lampus, adhibitis validissimis
 adolescentibus ejubilatum si-
 mul, & entheam quandam
 choream imitatus, de monti-
 bus virgines ipsas in Sicyo-
 nem est usque infecutus. Has
 dem persequeretur, Iphinoë
 natu maxima vitam cum mor-
 te commutavit. Reliquæ ve-
 rò, repurgatâ vesaniâ, resipue-
 runt. Harum demùm, Melam-
 podi unam, & Bianti alteram
 Proetus in matrimonium col-
 locavit: neque longo post
 tempore Magapenthem fi-
 lium genuit.

Κ Ε Φ. γ.

C A P. I I I.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ δὲ ὁ
 Γλαύκε ἢ Σησυφί,
 κείνας ἀκουσίως ἀδελφὸν
 Δηλιάδην, ὡς δὲ πνέ-
 φασι, Περσέω· αἱ δὲ,
 Αλκιμένει, εἰς Ἀργῷ
 πρὸς Περίτον ἐλθὼν κα-
 δαίρεται. καὶ αὐτῷ [γυνή]
 Σθενόβοια, [ἢ καὶ Ἀν-
 τία] ἔσται ἰσχυρὴ, καὶ
 σπέρματι λόγους περὶ συν-
 ουσίας· ἢ δὲ ἀπαρνού-
 μένη, λέγει πρὸς Περίτον

CÆterùm Bellerophon-
 tes Glauci, qui Sisyphi
 fuit, cùm per imprudentiam
 Deliadem fratrem, sive, ut
 quidam ferunt, Pirenen, aut,
 ut alij volunt, Alcimenem
 peremisset, ad Proetum Argos
 confugit, ab eoque expiatur.
 Mox autem cùm illius amore
 Sthenobœa, quæ & Antea di-
 cebatur, deperiret, spargit ver-
 ba de concubitu. Qui, cùm
 mulieris libidini minimè con-
 sensisset, Sthenobœa Proeto
 Bellerophontem,

Bellerophontem, quod se de stupro interpellasset, infimulavit. Proetus credulus, dat illi ad Iobaten socerum literas hujusce argumenti; ut Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates te cognitâ, illum ut ad Chimæram extinguendam iret, impetavit. Si quidem ita juvenem à fera perditum iri arbitrabatur, quando ea non unius modò, sed ne multorum quidem viribus facilè perdomari poterat. Nam primâ in parte leo, postremâ draco, mediâ verò capra esse videbatur, quæ flammam evomebat, ac proxima quæque disperdebat, pecorâque vastabat: Hæc enim trium belluarum viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimæram ex Homeri testimonio Amisodari curâ enutritam fuisse, natamque ex Typhone & Echidna: id quod Hesiodi carminibus comprobatur.

§. 2. Conscenso igitur Pegaso, quem ex Medusa ac Neptuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatum in altum, ex eo Chimæ-

ἔπ' Βελλεροφόντης αὐτῇ πε-
εὶ φθορᾷ περιεπίμψατο
λόγους. Πρωῖτ' ὃ πεινέ-
σας, ἔδωκεν ὀπισθὰς αὐτῷ
πρὸς Ἰοβάτῳ [τὸν πενδυ-
ρὸν] κομίσαν· ἐν αἷς ἐπε-
ρχαμένο, Βελλεροφόντῳ
ἀποκτεῖναι Ἰοβάτης ὃ ὀπι-
μοί· ἐπίταξεν αὐτῷ Χί-
μαιραν κτεῖναι, νομίζων
αὐτὸν ὑπὸ τῇ θείᾳ δια-
φραθήσεσθαι. ὡς γὰρ ἔμνον
ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς ἐκ ἐυά-
λωτον. ἔχε δὲ θετομὴν
μὲν λέοντ', ἔχεν δ' ὀρέ-
κοντ', τέτλις δ' κεφαλὴν
μίσλῳ αἰγός· δι' ἧς πῦρ
αἶψα, καὶ πῶς χάραξ διέφ-
θιρε, καὶ τὰ βοσκήματα
ἐλυμάνετο. μία γὰρ φύσις
πειῶν θείων ἔιχε διώαμιν.
λέγεται δὲ καὶ πῶς Χίμαιραν
πάντῃ παραφύει μὲν ὑπὸ
Ἀμισοδάρι, καὶ δὲ εἰρηκε
καὶ Ὀμηρ'· γνηθῆναι δὲ
ἐκ Τυφῶν' καὶ Ἐχιδνῆς,
καθὼς Ἡσίοδος ἰσχυρῇ.

§. β. Αναβιάσας οὖν
ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ὅπῃ
τὸν Πήγασον, [ὃν] εἶχεν
ἵππον ἐκ Μεδέης πλῆθυν
γεγνημένον, καὶ Προσιδῶ-
ντ', ἀφ' οὗ εἰς ὕψος, ὑπὸ

τέτε χεπτόξασι ἢ χί-
μαιραν. μὲν δὲ τὸν ἀγ-
να ἦντον, ἐπίταξεν αὐ-
τῷ Σολύμοις μαχεῖσθαι·
ὥς δὲ ἐπιδότωσι καὶ ἦν-
τον, Ἀμαζόσιεν ἐπίτα-
ξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. ὥς
δὲ καὶ πάντας ἀπέκλινε,
τοὺς τε νεότητι Ἀλκίον
διαφέρειν δοκοῦντας ἐπι-
λέξας, ἐπίταξεν ἀποκτεῖ-
ναι λοχίσαντας. ὥς δὲ
καὶ τοῦτοὺς ἀπέκτεινε παύ-
τας, θουμάσας πῶς δυ-
ναμὴν αὐτῷ ὁ Ἰοβάτης, τέ-
τε γερόμματα ἔδειξε, καὶ
παρ' αὐτῷ μένειν ἠξίωσε,
δοῦς πῶς θυγατέρας φιλο-
νόω. καὶ Σηήσων, πῶς
βασίλειαν χετέλιπεν αὐ-
τῷ.

ram sagitis impetebat. Quâ-
demum peractâ pugnâ, Ioba-
tes eundem in Solymos pu-
gnaturum misit. ubi & id feli-
citer exegit, ad Amazonas ex-
pugnandas proficisci impera-
vit. Quibus item devictis, col-
lectam Lyciorum juventu-
tem, quæ cæteris præcellere
videretur, in insidiis confide-
re jubet, atque ita Bellerophontem occidi præcepit.
Ubi autem & hosce ad unum
omnes ab eo cæsos accepit,
admiratus juvenis præstan-
tiam Iobates, literas illi Proe-
ti ostendit. Inde, ut secum
maneret, rogavit: eique Phi-
lonoen filiam uxorem dedit.
Qui demum, cùm fato con-
cessisset, Bellerophontem ge-
nerum suum regni successo-
rem instituit.

Κ Ε Φ. Δ.

C A P. IV.

ΑΚεῖσιν δὲ, ἀπὲρ παί-
δων θμύσεως ἀρρέ-
νων χρησθειζομένων, [ὁ
θεός] ἔφη, θμύεσθαι παῖδα
ἐκ τῆς θυγατρὸς. ὅς αὐτὸν
ἀποκτενῆθαι δέσας οὐκ Ἀκέρ-
σιθ' ἦντο. ὑπὸ γλῶσσῃ δαλα-
μων χετυσκιάσας χάλκον,
ἢ Δαναῶν ἐφευρεῖ. πάντως

INterim Acrisio de mari-
bus filiis oraculum sciscitan-
ti, numen respondit, fue-
rum de filia oriturum esse qui
avo necem illaturus esset. Id
igitur Acrisius pertimescens,
æneo sub terra cubiculo con-
structo, inclusam Danaen
custodiri jubet. Hanc, ut non-

nulli tradunt, vitiavit Proetus : unde inter eos orta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Jovem in aureum imbrem transmutatum per impluvium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse : mox ubi Perseum de filia natum esse cognovit Acrisius, ab Jove compressam filiam minimè credens, eam unà cum filio in arca lignea conclusam in mare dejecit : quæ cùm in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys desumptum puerum educavit.

§. 2. Cæterùm, Polydectes uterinus Dictys frater, Seriphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem ætatem pervenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam convocat : iisque ob Hippodamiæ OEnomai filię nuptias eranum se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Quanam, inquit, in re conficies eranum? equo, Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit capite. Tum Rex contrà nihil subjecit. Mox verò, ab aliis equos exposcit : sed, quòd equum à Perseo

ὡς ἔνιοι λέγουσιν, ἔφθιρα
Περσῖτ', ὅθεν αὐτοῖς καὶ
ἡ γαστήρ ἐκινήθη. ὡς δ' ἔνιοι
φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς
εἰς χυτὸν καὶ διὰ τὸ ὄρε-
φῆς εἰς τοὺς Δανάης εἰσ-
ρυεῖς κόλπους, στυγνὰ δὲν.
αἰσθόμενον δὲ Ἀκρίσιον
ὑπερὶν ἐξ αὐτῆς γέμνημα-
τον Περσέα, μὴ πιστεύσας
ὑπὸ Διὸς ἐφθάσθαι, τὴν
δυγατῆρα μὲν τῷ παιδί· εἰς
λάγνα βαλὼν, ἔρριπεν εἰς
θάλασσαν. περιστερὶ χθίστης δ'
τὸν λάρνακος Σείφῳ, Δίκτυς
ἄρας, ἀνέθηκεν ὄντον.

§. β. Βασιλῶν δὲ τῆς
Σείφου Πολυδέκτης, ἀδελ-
φὸς [ἰμομέτης] Δίκτυος
Δανάης ἑταῖρος, καὶ ὑπὸ
μῆνι Περσέως, μὴ δυνάμε-
νος αὐτῇ στυγεράν, στυγνὰ
λεγεῖν τὴν φίλην, μὲν δὲ καὶ
Περσέα, λέγων ἔρανον στυ-
γεῖν ὅτι τὴν ἱπποδαμείαν τὴν
Οἰνομάου γάμει. τῷ δὲ Περσέως
ἀπάντησεν ὅτι τίς ὁ ἔρανος
ἐπιχέται; καὶ δὲ φήσαντο
ὅτι ἱππῶν Περσέως δὲ ἔστιν,
ὅτι τῇ καθεστῇ τὸ Γοργόν.
ἐκ δὲ τῆς Πολυδέκτης πα-
ρὰ μὲν οὐδὲν τοῖς ἡγεῖσιν
ἱππῶν παρὰ δὲ τῷ Περσέως

ἡ λαβὼν τοις ἵπποις, ἐπι-
 ταξε τὴν Γοργὸν κομίζουσαν
 τὴν κεφαλὴν. ὃ δὲ Ερμού καὶ
 Ἀθηνᾶς συνεδουρομένων,
 ὅττι τὰς Φόρκας γίνεται θυγα-
 τέραις, Ἐντώ, καὶ Πιερφρηδῶ,
 καὶ Δεινῶ. ἦσαν [δὲ] αὐταὶ
 Κητύς τε καὶ Φόρκας Γοργόνων
 ἀδελφαί, καὶ αἶσαι ἐκ γενεῆς.
 ἵνα τε ὀφθαλμὸν αἰσέειν, καὶ
 ἵνα ὀδόντα εἶχον. καὶ ταῦτα
 ὅλβη μίετο ἡμεῖς ἀλλή-
 λαις. ὅν κεν εἰδέναι ὁ Περ-
 σεύς, ὡς ἀπὸ τοῦ, ἔφη ἀπο-
 δώσειν, αὐτὸς ὕψηλόν τι πρὸς
 ὁδὸν πρὸς ὅττι τὰς νύμφας φέ-
 ρουσιν. αὐταὶ δὲ αἱ νύμφαι
 ὅλβη εἶχον πύλαις, καὶ τὴν
 Κίβιν, ἣν φασὶν πνεύσασθαι
 Πίνδαρον δὲ, καὶ Ἡσίοδος ἐν
 Ἀσπίδι, ἐπὶ τοῦ Περσέως

Παῦ δὲ μετὰ φρεσὶν εἶχε
 κέρας διενόητο πλώμενον
 Γοργόνος, ἀμφὶ δὲ μιν κί-
 βις δῖος.

Εἴρηται δὲ ὅτι τὸ κεῖθεν
 ἀπὸ τοῦ ἰδῆται καὶ πρὸς τὸ
 εἶχον δὲ καὶ τὴν Ἀΐδου κυ-
 ρῆν. ὕψηλόν τι πρὸς
 Φορκίαν, ἀποδοῖς τὸν τε
 ὀδόντα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν αἰ-
 σέειν, καὶ ὅλβη ἡμεῖς ἀλλή-
 λαις, καὶ τὴν Κίβιν ἣν

habere non posset, pro sym-
 bola Gorgonis caput illi ut
 afferret, imperavit. Tum Per-
 seus, Mercurij ac Minervæ
 ductu, Phorci filias adiit, En-
 to, Pemphredo, & Dino. Hæ
 fuere Cæty & Phorci na-
 tæ, Gorgonum sorores, ab
 ortu ipso statim anus factæ,
 unòque tres oculo, & dente
 uno præditæ, quibus & vi-
 cissim, inter se utebantur.
 Hæc, ubi positus est Persens,
 reposcentibus se redditurum
 pollicetur, si, quæ ad Nym-
 phas ipsas duceret, viam com-
 monstrarent. Erant autem
 Nymphis alata talaria, & ci-
 bisis, quam peram quidam
 esse putant. Id Pindarus, &
 Hesiodus in clypeo, ubi de
 Perseo sic ait:

*Horrendæ totas scapulas ca-
 put occupat ingens
 Gorgonis, idque intra cibis sin-
 latet.*

Nam cibisis, quòd inibi con-
 dantur indumentum, & ciba-
 ria, dicta esse videtur. Ad hæc
 Orcigaleam habebat. Resti-
 tutis itaque Phorcibus &
 dente, & oculo, quòd viam
 demonstrassent, ad Nymphas
 pervenit: Adeptus inde, quæ

capiebat, humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talia accommodavit: postremo galeam capiti imposuit. Hac igitur rectus, quoscunque voluisset, ipse invisus aliis, pervidebat. Is ubi à Mercurio adamantinam harpen accepit, ad Oceanum devolvit: hinc Gorgones dormientes deprehendit. His autem Euryalæ uni: Sthenoni alteri; tertiæ Medusæ nomen fuit, in quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad hujusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita: dentes præterea tantæ magnitudinis, quantæ suum esse videntur. Ad hæc manus æneæ, & alæ aureæ, quibus convolabant: quæ, quicumque obtueretur, eos in saxa omnes commutabant. Has demum Perseus somno sepultas adortus, cujus manus Pallas dirigebat, averfus, oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusæ caput amputavit: quo resecto, Pegasus alatus equus

ἐπεὶ δὲ καὶ μὲν κίβισιν περιεβάλετο· τὰ δὲ πίδαλα τοῖς σφυροῖς προσόρμισε. πλὴν δὲ κωλιῷ τῇ κεφαλῇ ἐπέδρετο. ταύτῃ ἔχων, ἀπὸ τοῦ μέρους ἤθελεν, ἔβλεπεν, ὑπὸ δῆλον δὲ ἔχον ἔωρθετο. λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Εὐρυάλῃ ἀδαμαντίνῳ σπῆλκι πτόμῳ θύει· εἰς δὲ Ὀκεανὸν ἤκων. καὶ κατὰ λαβὴ τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ἦσαν δὲ αὐτῇ, Σθενώ, Εὐρυάλη, Μίδισσα. μὴν δὲ ἦν Σθητὴ Μίδεσσα. διὰ τοῦτο δὴ τούτῃ κεφαλῷ Περσεὺς ἐπέμφοθη. εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περὶ σφραγισμένας φολίσσας δακνόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν, καὶ χεῖρας χαλκὰς πῆρυγας χευσσᾶς, δι' ὧν ἐπτόντο· τὰς δὲ ἰδόντας, λίθους ἐποίουν. ἐπιστὰς δὲ αὐτῇς ὁ Περσεὺς κοιμωμένας, κατεπυθινούσας τὰς χεῖρας Ἀδριαῆς, ἀπσφραγίσας, καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκίῳ, δι' ἧς πλὴν εἰκόνα δὲ Γοργόνος ἔβλεπεν, ἐκαρπατόμυσεν αὐτῇ. ὑποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνος ἔβρεξε Πήγασος πλωδὸς ἵππος,

καὶ Χρυσάωρ ὁ Γερυόνης πα-
τὴρ. τύτους δὲ ἐγέννησεν ὁ
Ποσειδών.

§. γ. Ὁ μὲν Περσεύς ἐσ-
τάμενος εἰς τὴν κλισίαν ἢ
περὶ τὴν τῆς Μεδούσης, ὅπ-
ου πάλιν ἐχώραν. αἱ δὲ Γορ-
γόνες ὅλῃ τῆς καίτης ἀναστὰ-
σαι. ἢ Περσέα εἰδὼσαν, καὶ
συνελθόντες αὐτὸν ἐκ ἡδύ-
ταντο διὰ ἢ κυρτῶν. ἀπὸ
κρύπτειτο γὰρ αὐτὸς παρὰ
τὸν ὄμιλον. ἢ εἰς Αἰθιοπίας,
ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὗρε
τὴν τύτου θυγατέρα Αν-
δρομέδαν, παρεκκειμένην
βορᾶν θαλάσσης κήτι. Κασ-
σιόπεια γὰρ Κηφεύς γυνή,
Νηρηίδην ἦλπε καὶ κάλ-
λους καὶ πασῶν ἔτι κρείσ-
των ἡυχῶσι. ὅθεν αἱ Νηρηί-
δες ἐμάνισαν καὶ Ποσει-
δῶν αὐταῖς σωοργῶντες,
πλημύνειν τι ὅτι ἢ χόρει
ἐπιμύει, καὶ κῆτ. Ἀμ-
μων δὲ χηῖσαντο ἢ
ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορῆς,
ἐὰν ἡ Κασσιόπεια θυγάτηρ
Ἀνδρομέδα περὶ τὴν τῆς
βορᾶς. ὅτο ἀναγκα-
στὴς ὁ Κηφεύς ὑπὸ ἔτι Αἰ-
θιοπῶν, ἔπειτα, καὶ περὶ
ἐδουσε τὴν θυγατέρα πύργου.

repente profluvit, & Chry-
saor Geryonæ pater. Holce
autem è Neptuno creavit.

§. 3. Igitur Perseus reposito
suam intra peram Medusæ ca-
pite, recessit. Verùm Gorgo-
nes ipsæ somno excitæ Per-
seum insectabantur, quem
intueri ob Orci galeam mini-
mè poterant: quòd eâ Per-
seus contegebatur. Qui cùm
in Æthiopiam pervolasset,
Cephei Regis filiam Andro-
medam maris ceto jam-jam
devorandam offendit: quo-
niam Cassiopea Cephei con-
jux de corporis formæ præ-
stantia, quòd se omnium for-
mosissimam jactitabat, Ne-
reidas in certamen provoca-
vit. Quamobrem ea sibi Ne-
reidas iratas fecit. Tum etiam
Neptunus irâ percitus Ce-
phei regnum, & aquarum
multitudine, ac ceto immisso,
pervastavit. Cepheus autem
Ammonis oraculo monitus
est, tum demùm tantæ cala-
mitati modum fore, cùm
Cassiopea filiam Androme-
dam ceto devorandam propo-
suerit. Id igitur Cepheus Æ-
thiopum vi compulsus fecit,
scopulòque filiam alligavit.

Quam conspiciatus Persens, & illius amore succensus, Cepheo sese cetum ipsum interempturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimonium collocet. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andromedam solvit. Huic non ita multò post Phineus Cephei frater insidias parat, ut is qui primus jam Andromedæ conjux designatus erat. Verùm id ubi rescivit Persens, cum conjuratis omnibus Phineum Medusæ capite ostentato, in saxa repente convertit. Itaque Persens reuersus in Seriphum, matrem ad aras cum Dictæe, ob Polydectis violentiam confugisse deprehendit. Inde impetu facto aggressus Regem, concurrentium amicorum auxilio fretum, aversus Gorgonis caput ostendit: idque quotquot aspexerunt, qualicumque quisque formâ esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Mi-

τωντων διασώμην· ὁ Πορσεύς, καὶ ἐρχομένης, αἰσείρησεν ὑπάρχοντο Κηφεί τὸ κῆτος, εἰ μίλλοι σωθῆσαν αὐτῷ αὐτῷ δώσιν γυναικα. ὅτι τέτοις ἡγομένων ὄρκων, ὑποσπῶν τὸ κῆτος ἔκτεινε, καὶ ἢ Ἀνδρομέδα ἔλυσεν ὀγκυλόντος· ὁ δὲ αὐτῷ φινέας, ὅς ἦν ἀδελφὸς τῆς Κηφείας, ἐγυνώμην· ὡς τῷ ἢ Ἀνδρομέδαν, μαδὼν ἢ ὀγκυλῶν, πῶς Γοργόνα διέξας, μὴ ἔμ' σμειπυλδόντων, αὐτὸν ἐλίδωσι παρὰ χερσῶν. Ἐξ ἡγομῶν δὲ εἰς Σείριον, καὶ καταλάβων περὶ γῆαν τοῖς βομῶις μὴ τῆς Δίκτυς ἢ μητίεα διὰ πῶς Πολυδίκτε βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλεία, συγκατέσταντος τῆς Πολυδίκτε τοῖς φίλοις, ἀπαραμύντος πῶς κεφαλῇ ἢ Γοργόντος ἔδειξε. ἔμ' δὲ ἰδόντων, ὅποιον ἔχουσας ἐπὶ χερσῶν ἔχον, ἀπλιδόθῃ καταστήσας δὲ ἢ Σερίφου Δίκτυν βασιλεία, ἀπιδόκε πᾶσι μὴ πῆδλα, καὶ πῶς κίβισον, καὶ ἢ κυνῶν Ἑρμῶν ἢ δὲ κεφαλῇ τῆς Γοργόντος

Αθλῶα. Ερμῆς μὲν οὖν τὰ
 περιηρημένα πάλιν ἀπὸ δωκα
 ταῖς νύμφαις. Αθλῶα δ' ἐν
 μέσῃ τῇ ἀσπίδι, ἢ Γοργονο-
 ῦ κεφαλῇ ἀνέδθηκε. λέγα-
 ται δὲ καὶ ὅτι ἐσίαν, ὅππῃ
 δὲ Αθλῶα ἢ Μέδουσα ἐκ-
 εχτομένη. φασὶ δὲ ὅτι καὶ
 περικαλλοὺς ἠδελφόν ἢ Γορ-
 γῶ αὐτῇ συγκριθῆναι.

§. δ. Περσεύς δὲ μὲν Δα-
 νάης καὶ Ἀνδρομέδας ἑσπεί-
 δον εἰς Ἀργεῖ, ἵνα Ἀκρίστον
 διασώσῃ. ὁ δὲ δεδιὸς τὸν
 χησμον, ἀπολιπὼν Ἀργεῖ,
 εἰς τὴν Πελασγῶν ἐχώρησε
 γῆν. Τῷ περὶ δὲ τῷ Λαεϊσ-
 σίων βασιλέως ὅτι καποχο-
 μένῳ τῷ πατρὶ διαπεδίῃ
 γυμνικὸν ἀγῶνα, παρέχοντο
 καὶ ὁ Περσεύς ἀγωνισάμε-
 νός τινος. ἀγωνίζομενος δὲ
 πάντα θλον, ἢ δίσκον ὅτι τὸν
 Ἀκρίστου πέδα βαλὼν, ὅ-
 ρῃ μα ἀπὸ κλίειεν ἀπὸ τῶν αἰ-
 σθόμενος ἢ τὸ χησμον πεί-
 λωτον, ἢ μὲν Ἀκρίστον ἔξω
 τὸ πέλαος ἔδειξεν. αἰχμώ-
 μενος ἢ εἰς Ἀργεῖ ἐπανελ-
 θεῖν ὅτι ἢ καλῶν ἢ δὲ αὐτῷ
 ἢ τῷ ἀλκίῳ πλεονέκτητος
 εἰς Τίρυνθα φερόμενος ἢ Περίτε-
 παῖδα Μεγαπέντην, ἢ ἀλλὰ ξα-

nervæ dono dedit. Ea verò
 Mercurius omnia Nymphis
 restituit. Cæterùm Pallas in
 medio clypeo Medusæ caput
 apposuit. Nec desunt qui Gor-
 gonis caput à Minerva præci-
 lum fuisse dicant. Aiunt enim
 eam sese pulchritudine Pal-
 ladi comparare non eru-
 buisse.

§. 4. Atqui Perseus cum Da-
 nae & Andromeda Argos A-
 crisium visurus properavit. Is
 autem oraculi metu Argos de-
 seruit, atque in Pelasgiam
 terram commigravit. Interea
 Teutamia Larissæorum Rege,
 patri jam vitâ functo gymni-
 cum certamen edituro, ad id
 etiam Perseus decertaturus
 advenit: ac etiam quinquet-
 tium ludens, disci jactu Acri-
 sij pede percusso, acturum
 eum interfecit. Post, ubi Per-
 seus oraculum jam expletum
 esse animadvertit, Acrisium
 quidem extra urbem sepeli-
 vit; Verùm, quòd Argos ad
 illius hæreditatem adeundam,
 quæ ejus operâ occubuisse, re-
 meare pueret, profectus Τί-
 rynthem ad Megapentem
 Proeti filium, cum eo re-
 gnum vicissim commutavit.

Nam

Nam illi Perseus Argos tradidit, Megapenthes Argivorum regno præficitur: Perseus verò Tiryntem adeptus, Mideamque, & Mycenæ admunivit.

§. 5. Porro ex Andromeda Perseus filios habuit ante quam in Græciam venisset, Persen scilicet, quem apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originem duxisse feruntur. At Mycenis procreavit Ancæum; Scheneium, Helam ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonen, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alcæo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestore, ac Lyfidice Pelopis filia Hippothoe gignitur: quam, cum rapuisset Neptuneus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaque Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas, ideò quòd procul à patria ivērit, appellavit. Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hunc Neptuneus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Cæterum Pterelai septem filij

το. τέτρωπε τὸ Ἀργεὺς ἐνε-
χρίσει, καὶ Μεγαπένθης μὲν
ἐβασίλευσεν Ἀργείων. Περ-
σεὺς δὲ Τίρυντος, περσεται-
χίσας Μίδειαν, καὶ Μυκῆνας.

§ 5. Εἰσὶν οὖν οἱ ἐξ Ἀνδρο-
μέδας παῖδες αὐτῷ, πρὶν μὲν
ἔλθειν εἰς τὴν Ἑλλάδα [Πέρ-
σω,] ὃν ὧδε Κηφεὶ κατέ-
λιπον. ὑπὸ τέτρε οὗτος Περ-
σῶν βασιλεὺς λέγεται ἡμέ-
τερος. ἐν Μυκῆναις οὗτος Ἀλκῆος,
καὶ Σθένειος, καὶ Ἑλᾶς,
Μήτωρ τε καὶ Ἡλεκτρυῶν,
καὶ θυγάτηρ Γοργόφωνα. ἣν
Πειρήρης ἐγχεῖται. πάλιν ἐξ
Ἀλκίως Ἰππονόμης οὗτος Με-
νοικίως Ἀμφιτρυῶν ἐγένετο,
καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ. ἐν δὲ
Μήτωρ καὶ Λυσιδίκης τῆς
Πέλοπος, Ἰσποδόης. ταύ-
τῳ ἀπ' αὐτῆς Ποσειδῶν, καὶ
κομίσας ὅττι τὰς Ἐχινάδας
νῆσους, μίγνυται, καὶ γένε-
ται Τάφιον, ὃς ὥς τις Τάφον·
καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβόας
ἐκάλεσεν, ὅτι πολλοὺ τῆς
πατρίδος ἔβη. ἐν Ταφίῳ δὲ,
παῖς Πτερέλαος ἐγένετο.
οὗτον ἀθάνατον ἐποίησε
Ποσειδῶν, ἐν τῇ κρο-
τάφῃ χρυσῇν ἐνδεδίς περιέ-
λαον. δὲ ἐγένετο θυ-

γάτηρ Κομαιδῶ, καὶ ἄρρενες
 παῖδες, Χρόμῳ, Τύραν-
 νῳ, Αντίοχος, Χερσιδάμας,
 Μήστωρ, Εὐήρης. Ἡλεκ-
 τρύων δὲ γήμας ἔλκευ
 θυγατέρα Ἀναξῶ, ἐλκύν-
 σι θυγατέρας μὲν Ἀλκμή-
 νῳ, παῖδας δὲ Στρατο-
 βάτην, Γοργόφονον, Φιλο-
 νόμον, Κελαινέα, Ἀμφί-
 μαχον, Λυσινόμον, Χιρ-
 μαχον, Ἀνάκτορα, Ἀρχέ-
 λαον. μὲν δὲ τῦτες, καὶ
 νόδον ἐκ Φρυγίας γυναικὸς
 Μιδείας Λικύμνιον. Σθενέ-
 λῳ δὲ καὶ Νικίππῃς ἔλκευ
 Πέλοπος, Ἀλκινόῃ καὶ Μέδῃ-
 σῃ ὅσπερ δὲ καὶ Εὐρύστειος
 ἐλκύντο, ὅς καὶ Μυκηνῶν
 ἐβασίλευσεν. ὅτε γὰρ Ἡρα-
 κλῆς ἐμελλε γυνάμει, Ζεὺς
 ἐν θεοῖς ἔφη, ἔλκευ ἀπὸ Περ-
 σείως γυναικὸς μόνον τότε
 βασιλεύειν Μυκηνῶν. Ἡρα
 δὲ διὰ τὴν ἦλον, Εἰληθῆσαν
 ἔπεισε ἔλκευ Ἀλκμῆνης
 τέκον ἐπιχεῖν, Εὐρυδία ὅ-
 τον Σθενέλῳ παρεσχεῖν
 γυναικῶν, ἐπαμυνῶν
 ὄντα.

§ 5. Ἡλεκτρύων ὁ βασι-
 λεύωντος Μυκηνῶν μὲν Τα-
 φίου, οἱ Πτερελαίου παῖδες ἐλ-

fuerunt, femina quidem Co-
 matho, at mares, Chromius,
 Tyrannus, Antiochus, Cher-
 sidamas, Mestor, Everes. At-
 qui Electryon ductâ in matri-
 monium Anaxone Alcæi filia,
 suscepit feminei quidem sexus
 Alcmenam; mares autem,
 Stratobaten, Gorgophonum,
 Philonomum, Celæneum,
 Amphimachum, Lysino-
 num, Cherimachum, Ana-
 ctorem, Archelaum: sed post
 hosce spurium ex Phrygia
 muliere Midea Licymnium.
 E Sthenelo verò & Nicippe,
 quæ Pelopis fuit, Alcinoe &
 Medusa procreantur: mox
 etiam eidem Eurystheus natus
 est, qui Mycenis imperavit.
 Nam quo tempore Hercules
 gignendus esset, tum Jupiter
 inter Deos dixisse fertur, qui
 è Persei prole oriturus est,
 Mycenis regnabit. Hinc Juno
 persuasit ob invidiam, Ili-
 thyiæ, ut Alcmenes partum
 cohiberet; eamque, ut Eu-
 rystheus Stheneli filius in lu-
 cem, jam septimestris, pro-
 diret, subornavit.

§. 6. Ad Electryonem autem
 Mycenis cum Taphio impe-
 rantem Pterelai filij profecti,

ab eodem Mestoris regnum avo materno repetunt : qui , quod ab eorum postulatis maximè abhorreret Electryo , ipsius boves abegerunt. Tum Electryonis filij vim vi repellentes , mutuo concursu perimuntur. At ex Electryonis liberis Licymnius , quod puer admodum esset , servatur incolumis. Atqui ex Pterelai natis Everes , qui naves asservabat , superstes fuit. Tum qui de Taphiis evasissent , vela vento dederunt , & abactas secum boves Polyxeno Eliensium Regi commendarunt. Cæterum Amphitryo redemptas de Polyxeno boves Mycenæ abduxit. Interea verò Electryo filiorum cadē ulturus , regno simul cum Alcмене filia in Amphitryonis potestatem tradito , jurisjurandi religione illum prius adegit , ut ad reditum usque filiam virginem servaret intactam , Bellum enim contra Teleboas constare cogitabat. Is autem cum boves reduceret , earumque unā aufugeret , in ipsam Amphitryo tum quam manibus fortè clavam gestabat , immisit. Quæ de bovis corni-

δόντες , τὴν Μήσσορος ἀρχὴν τῆς μητροπάτορι ἀπῆρτουν . καὶ μὴ προσίχοντο Ἡλεκτρύον , ἀπὸ λαυνοῦ τὰς βόας . ἀμυνομένων δὲ τῶν Ηλεκτρύον παίδων , ἐκ προβλήσεως διήηλους ἀπῆκτειναν . ἐσώθη δὲ τῶν Ηλεκτρύον παίδων Διόκμωνι ἔπνεος ὑπάρχων . τῶν δὲ Πτερεάων , Εὐήρης , ὅς καὶ ταῦς ἐρύλασσε . τῶν δὲ Ταφίων οἱ διαφυγόντες , ἀπὸ λῶσαν τὰς ἐλαδιίστας βόας ἐλόντες καὶ παρέδοντο τῷ βασιλεῖ τῶν Ηλείων Πολυξένῳ . Ἀμφιτρυῶν δὲ παρὰ Πολυξένῳ λυτῶσά μιν αὐτὰς ἤγαγον εἰς Μυκῆνας . ὁ δὲ Ηλεκτρύων τὸν τῶν παίδων θάνατον βουλόμην ἐκδικῆσαι , παραδὼς τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρυῶνι , καὶ τὴν θνητῶν Ἀλκμήνῳ , ἐξορκίσας ἵνα μέγχι τῆς ἐπανόδου παρδίνον αὐτῷ φυλάξῃ , στρατεύειν ἐπὶ Τηλεβόας διενεῖτο . ὑπολαμβάνοντο δὲ αὐτῷ τὰς βόας , μὲν ἐκδορύνουσιν , Ἀμφιτρυῶν ἐπ' αὐτῇ ἀφῆκεν ὁ μὲν χεῖρας εἶχε , ῥόπαλον . τὸ δὲ ὑποκρεθὲν ἀπὸ τῶν κερ-

των εἰς ἥλεκτρον κατα-
 φάλλω ἐλθόν, ἀπικτηνεν
 αὐτόν. ὅθεν λαβὼν ταύτην
 πῶς περὶ Σθίνειλον,
 πάντες Ἀργεὺς ἐξέβαλεν
 Ἀμφιτρυῶνα, καὶ πῶς ἀρ-
 χὴν ἦν Μυκηναῶν, καὶ τὴν
 Τίρυνδος αὐτὸς κατήχε. ἥ
 δὲ Μίδεα, μεταπηλά-
 μῃς τὴν Πέλοπος παῖδας
 Ἀγρία καὶ Θυέστω, παρέ-
 δειδο τέτοις. Ἀμφιτρυῶν δὲ
 σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ
 ἔσχετο ὅτι Θήβας,
 ὑπὸ Κρέοντος ἡγήσθη· καὶ
 δίδωσι πῶς ἀδελφῷ Πει-
 μνίδῳ Λικυμνίῳ. λεγέσθης
 ἥ Ἀλκμήνης γαμηθῆσθαι
 πρὸς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς ἐκδι-
 κήσαντι τὸ θάνατον· ὑποχό-
 μῃς ὅτι Τηλεβόας στατί-
 υεν Ἀμφιτρυῶν, καὶ παρεκ-
 λει συμβάλλεσθαι Κρέοντα. ὁ
 δὲ ἔφη στατᾶσθαι, ἐὰν περὶ
 πρὸς ἐκείνῃ· ἥ Καδμίαν τὴν
 ἀλώπηκος ἀπαλλάξῃ. ἔφθε-
 ρε γὰρ ἥ Καδμίαν ἀλώπηξ
 θηρίον. ὑπεσάπτος δὲ ὅμως,
 εἰμαρμένον ἦν αὐτῷ μηδέ-
 πνα καταλαβεῖν.

§. 7. Ἀλκμῆνης δὲ τῆς
 χώρας, ἕνα ἦν ἄσων παῖ-
 δα οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῦθα

bus repulsa in Electryonis ca-
 put resiliens, ipsum vitâ pri-
 vavit. Sthenelus itaque hanc
 nactus occasionem, è tota
 Argivorum terra Amphitryo-
 nem exegit. Inde non modò
 Mycenarum, sed etiam Ti-
 this ditione potitus est : mox
 autem Pelopis ad se filiis A-
 treo Thyestéque accersitis,
 Mideam commendavit. Am-
 phitryo verò cum Alcmena
 & Licymnio Thebas profe-
 ctus, à Creone fuit expiatus,
 ac Perimeden sororem Li-
 cymnio tradidit. Interea verò
 Alcmena dictitante ei nuptu-
 ram se esse, qui fratrum suo-
 rum interitum ulcisceretur;
 tum Amphitryo pollicitus ad-
 versus Teleboas sese bellum
 moturum, Creontem quoque
 ad id sibi socium advocavit.
 Tum is socium se belli fore
 inquit, si prius ille Cadmiam
 à vulpe liberaret : nam fera
 vulpes Cadmiam devastabat.
 Hic etsi recepisset, fato ta-
 men cautum erat, eam à nul-
 lo unquam mortalium ca-
 ptum iri.

§. 7. Interim, dum fines à
 vulpe diripiuntur, unum ex
 urbanis puerum Thebani sin-

gulis mensibus ipsi apposuerunt : quæ , nisi hoc factum fuisset , plures raptura erat. Igitur Amphitryo Athenas profectus , ad Cephalum Deionei filium , hunc Teleboarum spoliorum partem promissâ , induxit , ut in venationem adduceret canem , quem Procris è Creta sumptum à Minoe duxerat ; Cui fato concessum fuerat , ut quamcumque feram insectaretur , occideret. Quamobrem canem cum vulpem insequitur , Jupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thorico , qui Atticæ terræ populi nomen est , belli socium habens , & de Phocenibus Panopeum , ab Elo urbe Argivorum Eleum , Persei filium : à Thebis Creontem , Taphiorum insulas devastat. Verùm Pterelaus , donec in humanis fuit , Taphum capere nunquam potuit. Pòst , ubi Comætho Pterelai filia Amphitryonis amore inflammata est , aureum de patris capite capillum prosecuit : inde Pterelai morte infecutâ , omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfectâ

περιθίσαν αὐτῇ , πολλὰς ἀπαξέσθην , τῷτ' εἰ μὴ γένοιτο. ἀπ' ἀλλογαίς οὐδ' Ἀμφιτρυῶν , εἰς Ἀθῶνας πρὸς Κέφαλον τὸν Διόνειος σωμαίνον ὅτι μέρει τῷ ἐν Τηλεβοῶν λαφύρων ἄγειν ὅτι τὸν ἄγειν τὸν κύνα , ὃν Πρὸς κρίς ἤγαγον ἐκ Κρήτης , ὅθεν Μίνωος λαβέσθαι. ἦν δὲ καὶ τέτταρτος παρορμῶν , παῦρ , ὃ , παῦρ δὲ αὐτῇ , λαμβάνειν. διωκομένης οὐδ' ὑπὸ τῷ κυνὸς τὸν ἀλώπικος , Ζεὺς ἀμφοτέρους , λίθους ἐποίησεν. Ἀμφιτρυῶν δὲ ἔχον ἐκ μὲν Θοείκης τῆς Ἀπλικῆς Κέφαλον συμμαχοῦντα· ἐκ δὲ Φωκίων Παροπία· ἐκ δὲ Ἐλίου τῆς Ἀργείας Ἐλεον τὸν Περσίου· ἐκ δὲ Θεβῶν Κρέοντα , καὶ τῇ Ταφίων νήσους ἐπέσθην. ἄλλοι μὲν οὐδ' ἔζη Πτερέλαος , ὃς ἐδύνατο πῶν Τάφον ἐλθεῖν. ὡς δὲ ἡ Πτερελαία θυγάτηρ Κομαιδὸν ἐραδιῖσιν Ἀμφιτρυῶντος , πῶν χρυσὸν πρὶν αὐτὸν πατρός ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο , Πτερελαίου πλάτσαντος , ἐχρησάτο καὶ νήσους ἀπάσας. πῶν μὲν οὐδ' Κο-

μαιδῷ κτείνας Ἀμφιτρυῶν, καὶ ᾧ λείαν ἔχων, εἰς Θήβας ἔπλην, καὶ ταῖς νύσους Ἐλείῳ καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. καὶ κεί-
νοι πόλεις αὐτῷ ἐπωνύμους κτίσαντες, κατῴκησαν.

§. η. Πρὸς τῷ δὲ Ἀμφι-
τρυῶνα παραγινώσκει εἰς Θή-
βας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλ-
θὼν, καὶ ᾧ μίαν τειχασσάσας
νύκτα, ὅμοιος Ἀμφιτρυῶνι
Ἀλκμήνῃ σπιδνάσθῃ καὶ τὰ
ἡρόδωτα παρὰ Τηλεβοῶν
διηγῆσται. Ἀμφιτρυῶν δὲ
παραἡρόδωτο, ὡς ἔχῃ ἰά-
ρα φιλοφρονεμένην πρὸς
αὐτὸν ᾧ γυναικα, ἐπωδά-
ειλο ᾧ αἰτίαν· εἰπέσους δὲ, ὅπ-
τῃ περὶ τῆς νυκτὸς παραἡρό-
δωτο αὐτῇ συγκακοίμηται·
μαρτάνῃ παρὰ Τειρεσίῳ ᾧ γα-
νομένῳ τῷ Διὸς σωσέσθαι.
Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγγήνους
παῖδας· Διὶ μὲν Ἡρακλέα μᾶ-
νυκτὶ προσβύπεν· Ἀμφι-
τρυῶνι δὲ Ἰφικλέα. τῷ δὲ
παιδὶ ὅντι οὐκαμύσιαι
δύο δράκοντες ὑπεμύδους
ἦσαν ὅτι ᾧ ἐνὶ ὄμφῃ,
διαφθαῖναι τὸ βρέφος· δέ-
λυσαν. ὁπλοομένης δὲ Ἀλκμή-
νης Ἀμφιτρυῶνα, Ἡρακλῆς
διαναστῇ, ἄλχων ἐκείνους

post Comæthone, captis spo-
liis Thebas renavigat, & in-
fulas Eleo Cephaloque tra-
didit. Mox illi conditas sibi
cognomines urbes habitatum
commigrarunt.

§. 8. Prius autem quàm
Amphitryo Thebas redisset,
per noctem Jupiter ad Alc-
menam contendit, cum qua
erinoctio facto mutatus in
Amphitryonis viri formam,
concubuit: quæque adversus
Teleboas gesta essent, omnia
recensuit. Ubi verò Amphi-
tryo rediit, ac se à conjuge
negligentiùs excipi videt, ab
ea hujusce rei causam postu-
lat. Cui cùm Alcmena respon-
disset, priore nocte concu-
buisse: à Tiresia Jovis cum
uxore concubitum factum re-
sciscit. Alcmena verò duos
peperit filios: Jovi quidem
Herculem, unâ nocte gran-
diorem: Atque Amphitryoni
Iphiclem. At cùm Hercules
octo jam menses natus esset,
dracones duos inusitatæ ma-
gnitudinis Juno infantem per-
dituros in lectum demisit: Alc-
menâ Amphitryonis opem
implorante, Hercules in pe-
des erectus utraq; manu

constrictos ipsos necavit. Cæterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum uter esset ejus de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas lectumve injecisse: Quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognovisse refert.

§. 9. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demùm à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit; Qui cùm Thebas commigrasset, ac Thebanorum civium numero allectus fuisset, citharâ percussus ab Hercule, interiit: quod enim ab eo velut præceptore vapulasset, irâ succensus interemit: cui cùm quidam diem dicerent, & cædis, & commissi criminis postularent, ille contrà, Rhadamanthi legem recitans ejusmodi: Qui manibus injustis irritantem punierit, insons esto; hunc in modum Hercules evasit incolumis. Veritus au-

ταῖς χερσὶν αὐτοῦ διέφαιρε. Φερεκύδης δὲ φησὶν Ἀμφιτρυῶνα βεβλόμενον μαθεῖν, ὅπως εἰς τὸν παῖδον ἐκίνη, τὲς δράκοντας, εἰς τὴν οὐνὴν ἐμβάλλειν. καὶ τοῦ μὲν Ἰφικλέως φύγοντο, τὸ δὲ Ἡρακλέους ἵσταίντο, μαθεῖν ὡς Ἰφικλῆς ἐξ' αὐτοῦ γήνηται.

§. 9. Εἰδὼς δὲ μὲν Ἡρακλῆς ἀμαθιὰν τὴν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνος παλαίειν δὲ, ὑπὸ τοῦ Ἀυτολύκου ποθέειν δὲ, ὑπὸ Εὐρύτου. ὁπλομαχεῖν δὲ, ὑπὸ Καστοῦ. κινῆσαι δὲ ὑπὸ Λίνου. ἔτι δὲ ὑπὸ ἀδελφοῦ Ὀρφέως, ἀφικόμενον δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαίων γυμνασίου, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κινῆσει πληγεὶς ἀπίθανε. ἐπιπλάξαντα γὰρ αὐτὸν ὄρχαις ἀπικτενε. δίκην δὲ ἐπαρόντων πινὼν αὐτῷ, φόβου, παρατρέγων νόμον Ραδαμάνθου, λέγοντο, ὅς αὐτὸν ἀμύνεται τὸν χροῶν ἀδίκων ἀξάνει, ἀδίκον εἶναι. καὶ ἔτι αὐτὸν λείπει. Διόσεως δὲ Ἀμφι-

πύων μὲ πάλιν τι ποιήσει
 τιοῦτον, ἔπιμψεν αὐτὸν
 εἰς τὰ βουφόρβια, καὶ κοί-
 τειφόρβου, μέθην τι καὶ
 βόμην πάντων διήνεγκεν. ἦν
 δὲ καὶ Διογενίδης φοβερός,
 ὅτι πάντες Διὸς ἦν, περὶ α-
 πλοῦτον μὲν γὰρ εἶχε τὸ
 σῶμα. πρὸς δὲ ἐξ ὁμ-
 μάτων ἑλαμπρὸν αἴγλιον.
 ἐκ ἡσυχίας δὲ ἔτι τοξεύων.
 ἔτι ἀκοντίζων. ἐν δὲ τοῖς
 βουκολίοις ὑπαρχὼν ὀκτω-
 κωδιδότης, τὸν Κιθάρ-
 ονιον ἀνέϊλε λέοντα. ἔ-
 τθ' ὀρμήμηνον ἐκ τοῦ Κι-
 θάρου, καὶ Ἀμφιτρυό-
 νον ἑφθήμερον βόας, καὶ καὶ
 Θεσίην.

§. κ. Βασιλεὺς δὲ ἦν ἔ-
 τθ' Θεσπιῶν, τοῦτον δὲ
 ἀφίκετο Ἡρακλῆς, ἐλθεῖν
 βουλόμηνον τὸν λέοντα.
 ὁ δὲ, αὐτὸν ἐξέτισε πεν-
 τήκοντα ἡμέρας καὶ ὅτι
 πῶς θύρας ἐξίόντι νυκ-
 τὸς ἐκείνης μίαν σωμα-
 τὴν δυγατίαν. πεντή-
 κοντα δὲ αὐτὸν ἦσαν ἐκ
 Μεγακλήδονος γήρηνιμηναι
 τῇ Ἀργαίου. ἐσπούδαζε
 γὰρ πάσας ἐξ Ἡρακλῆος
 τεκνοποιήσασθαι. Ἡρακλῆς

tem Amphitryo ne quid ite-
 rum ejusmodi faceret, eum
 ad boum armenta amandavit,
 ibique dum educatur, & cor-
 poris & virium præstantiâ
 cæteris omnibus antecellebat.
 Ad hæc visu terribilis erat,
 nempe Jovis filius, quique
 cubitum quatuor erat altitu-
 dine; igneum ex oculis splen-
 dorem effundebat: nec frustra
 aut ab arcu sagittas emitte-
 bat, aut jaculo feriebat. Qui,
 cum inter boum armenta es-
 set annum agens decimum-
 octavum, leonem Cithæro-
 neum interfecit. Hic è Cithæ-
 rone imperu facto, Amphi-
 tryonis ac Thestij boves diffi-
 pabat.

§. 10. Is autem Thespien-
 sium Rex erat, ad quem, leo-
 nis illius occidendi ergo se
 contulit Hercules: apud quem
 dies quinquaginta exceptus
 hospitio permansit. Huic ve-
 natum eunti noctibus singulis
 singulas filias subigendas da-
 bat. Is autem filias quinquaginta
 ex Megamede Arnæi fi-
 lia natas habebat: qui summâ
 ope nitēbatur, ut Herculis
 semine repletæ omnes sibi ne-
 potes procrearent. Hercules
 unam

unam eandemque sibi supponi puellam existimans, cum omnibus tandem coivit: ac subacti suis viribus leonis pellem sibi induit, & hujus hiatum galeæ loco habuit.

§. II. Redcunt verò illi à vegetatione, Ergini legati missi à Thebanis tributum vectigalve exacturi, obviàm facti ierunt. Thebani verò Ergino hanc ob causam vectigales tributariive erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis suæ ultionem mandat. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis, pacem demùm jurejurando stabilitam Thebanis dedit eâ lege, ut ij ad annos viginti, boves centum quorannis tributum nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tributum petendum Thebas adeuntes, sorte quadam obviàm habens, ignominia affectis auri-
bûsque & paribus, funiculis

δὲ μίαν νομίζων ἦ) ἢ ἀεὶ σωδοναζομένῳ, σωπῆλα πάσις. καὶ χειρὸς μὲν ἢ λείοντα, τὴν μὲν δὲ εὖ ἠμφιάσαστο· τὴν χάσματι δὲ ἔχρησαστο κόρυδι.

§. κα. Αναχάμψοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θύρας, σωπῆντησαν κήρυκας ὅτε Εργίτου πικροδύντες, ἵνα παρὰ Θεβαίων τὸν δασμὸν λάβωσιν. ἐπίλωσιν δὲ οἱ Θεβαῖοι τὸν δασμὸν Εργί- νῳ δι' αἰτίαν τινίδα· Κλύμενον ἦν Μινυῶν βασιλέως λίδφ βαλὼν Μυοικίως ἠνίοχος, ὄνομα Πειρήνης, ἐν Ορχοσῇ Ποσειδῶν ἔτι μῖνει πτερόσκει. ὁ δὲ, κωμωδῆς εἰς Ορχομῶν ἡμυ- θανῆς, ἐπικλήθει τελευτῆς Εργίῳ τῷ παιδὶ ἐκδικῆσαι ἢ θάνατον αὐτοῦ. στρατοσά- μῳ δὲ Εργίνῳ ὅτι Θή- βας, κτήνας ἢ οὐλίους, ἐσπείσαστο μὲν ὅρκων ὅπως πύμπωπν αὐτῷ Θεβαῖοι δα- σμὸν ὅτι εἰκοσὶν ἔτη, ἥτις ἔτος ἕκατὸν ἔβας. ὅτι σῶτον ἢ δα- σμὸν τὰς κήρυκας εἰς Θήβας ἀπὸ τῆς σωπυχῶν Ηρακλῆς ἐλωλέσαστο. ἀπολέμων γὰρ αὐ- τῷ τὰ ὅτι καὶ βῆνας, καὶ διὰ

χεινίων τὰς χεῖρας δισσας οὐ
 ἔβ' τρυχάλων ἴσην ἦντον Ερ-
 γίνῳ καὶ Μινύαις δισσὸν
 κομίζον. ἐφ' οἷς ἀγανακ-
 τῆς ἐσάτ' αὖτις δὴ Θήβας.
 Ηρακλῆς δὲ λαβὼν ὄπλα
 παρ' Ἀθηνᾶς καὶ πλεμύ-
 ρων, Εὐρύκην μὲν ἔκτεινε-
 τις δὲ Μινύας ἐστράτευσεν.
 καὶ τὸ δισσὸν διπλοῦν ἦν ἄλ-
 κος Θεβαίοις φέρειν σω-
 ῖν δὲ καὶ μάχῃ Ἀμφι-
 τρύωνα ἡναιῶς μαχεύοντα
 πελάτῃσι. λαμβάνει δὲ
 Ηρακλῆς ἑὸν Κρέοντα
 αἰεσίον τιμὴν προσβυτά τιμῇ
 θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς
 αὐτῷ παῖδες ἐχρόντο πρεῖς,
 Θερίμαχος, Κριονπιάδης,
 Δηϊκόων. τὴν δὲ νεώτεραν
 θυγατέρα, Κρέων Ἰφίχλω
 δίδωσιν, ἥδη παῖδα Ἰόλ-
 κων ἐχρόντο ἐξ Ἀυτομεδύσης
 τὴν Ἀλκίαν. ἔγνηται δὲ καὶ
 Ἀλκμήνῃ, καὶ τὴν Ἀμφι-
 τρύωντα θάνατον, Διὸς
 παῖς Ραδάμανθυς. κατὰ
 δὲ ἐν Ὀρεαλίᾳ τὸ Βοιω-
 τίας πεδύρας. προσμαθὼν δὲ
 παρ' Εὐρύτου τιμὴν τοξικῇ
 Ηρακλῆς, ὅλας τὰς Εὐρυ-
 μὲν ξίφος, παρ' Ἀπείλων δὲ
 τόξα, παρὰ Ἡφαίστου, δὴ-

quoque suas iis collo. mantus
 circumligans, Hoc, inquit,
 Ergino, & Minyis tributum
 reportate. Quas ob res indi-
 gnatus Erginus Thebis bel-
 lum intulit. At Hercules ar-
 mis à Minerva sumptis, &
 bello præfectus Erginum qui-
 dem obtruncavit, Minyas au-
 tem in fugam vertit: eosque
 geminatum tributum Theba-
 nis pendere imperavit. Quo
 bello cum fortissimè pugna-
 ret Amphitryo, interficitur.
 Porro Hercules à Creonte ob-
 rem præclarè gestam natu
 maximam filiam, Megaram,
 uxorem accepit: de qua filios
 tres, Therimachum, Creon-
 tiadem & Deicoontem ha-
 buit. Juniozem verò filiam
 Creon Iphiclo, qui jam Io-
 laum filium ex Automedusa
 Alcathei filia, suscepserat,
 conjugavit. Rhadamanthus
 autem Jovis filius post Am-
 phitryonis cædem, Alcmenam
 duxit. Nempè Ocaleam Boeo-
 tiæ in exilium eiectus habi-
 tatum concesserat. Hercules
 per Euritum sagittandi peri-
 tiam antea consecutus, ense
 à Mercurio, ab Apolline sa-
 gittas, à Volcano thoracem

aureum , & à Minerva p-
plum accepit. Nam clavam
ipse sibi in Nemeæa sylva cæ-
sam comparavit.

§. 12. Post confectam cum
Minyis pugnam , Junonis
odio in furorem incidit , ac
suos ipse filios ex Megara
procreatos , unâ cum duobus
Iphicli liberis , in ignem con-
jecit : qua de causa se ipsum
exilio mancipavit , expiatur
demum à Thestio. Inde Del-
phos profectus , Deum scisci-
tatur , ubinam habitatum itu-
rus esset. Pythia tum primùm
Herculem ipsum appellavit :
nam prius Alcideꝯ nomine vo-
cabatur : eumque Tirynthem
habitaturum esse dixit , Eury-
steóque annos duodecim ser-
viturum , & imperatos labo-
res totidem confecturum. Ad
postremum verò peractis æ-
rumnis , ipsum immortalitate
donatum iri prædixit.

CAP. IV.

ID ubi Hercules accepit,
Tirynthem commigravit,
ac quicquid ab Eurystheo ju-
bebatur , faciebat. Primùm
itaque illi Nemeæi leonis pel-
lem afferre jubet : id verò

ερεε χρυσῶν. ὅθεν δὲ
Αἰθυσῆς πέπλον, ῥόπαλον μὲν
ἃ αὐτὸς ἐπὶ μέντοι ἐν Νε-
μείᾳ.

§. 13. Μετὰ δὲ πῶς τοῦτο
Μινύας ἀπὸ μάχης σωθέν
ἤλθον Ἡῤας μαρτυρεῖται. καὶ
τὸς τοῖς ἰδίοις παῖδας, εἰς ἐκ
Μεγάρας εἶχον, εἰς πῦρ ἐμ-
βαλεῖν, καὶ τῶν ἱφίχλων δύο.
ὁ δὲ καταδεδυμένος ἐαυτὸν φυ-
γὼν, ἐκδιώκεται μὲν ὑπὸ Θε-
στίῳ. ὅθεν ἤμειβεται εἰς
Δελφοῖς, πυνθάνεται τῷ Πυθίῳ,
ποῦ κατακίσει ἢ δὲ Πυθίᾳ
τότ' αὖτον Ἡρακλῆα κατὰ τὸν
προσηγορούμενον. ὁ δὲ καὶ αὖτον
Ἀλκίδαν προσηγορεύει. κα-
τακίειν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τί-
ρυντι, Εὐρυστεῖ λατρεύοντα
ἔτη δώδεκα, καὶ τὸς ὀπτασ-
σομένους ἀθλοῦς δώδεκα ὀπ-
ταῖν. καὶ ἔπειτα ἔφη τῷ ἀθλῶν
σωτηλαδίνων, ἀθλάτων
αὐτὸν ἔσονται.

Κ Ε Φ. Δ.

ΤΟῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρα-
κλῆς, εἰς Τίρυντα ἦλ-
θε. καὶ δὲ προσηγορούμενον ὑπὸ
Εὐρυστεῖος ἐτίλει. αὖτον μὲν
οὐκ ἐπίταξεν ἀπὸ τῷ Νεμείᾳ
λέοντος θύραθεν κομίζεσθαι. τῷ τε

δὲ ζῶεν ὡς ἄτρωτον, ἐν
 Τυφῶν-Θυγῆννημένον. πο-
 ρδόμενος οὐδ' ἂν τ' λείοντα,
 εἰς Κλεωναίᾳ ἦλθε, καὶ ξε-
 νίσταται ὧδ' ἀπὸ χερνή-
 τη Μολόρχῳ. καὶ δύνειν
 ἱερεῖ δίλονται, εἰς ἡμέραν
 ἔφη περὶν τετακοσύν. καὶ αὖ
 μὲν ὑπὸ τῆς θήρας σῶ-
 ῖσπανέλθῃ, Διὶ σωτῆρι
 δύνειν· ἐὰν δὲ ὑποδάνῃ, τότε
 ὅς ἤρῃ ἐναγίζεν. εἰς δὲ
 τ' Νεμέαν ἀφικόμεν, καὶ
 τὸν λείοντα μαρτύσας, ἐτό-
 ξάσιν περὶτον. ὅς δὲ ἔμα-
 ριν ἄτρωτον ὄντα, ἀνα-
 τεταμέμεν τὸ ῥόπαλον,
 ἐδίωκεν συμφυρόν-Θε δὲ εἰς
 ἀμφίστομον ἀπὸ λαιον, αὖ-
 τὲ πῶν ἐτέραν ἀφικοδόμη-
 σιν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς
 ἐτέρας ἐπεισῶλθε πρὸ θυ-
 εῖφ, καὶ περὶ τὴν χεῖρα
 πρὸ τραχύλῳ, κατέχευε ἄγ-
 ρων ἕως ἐπιπύει καὶ δέμε-
 ν-Θε ἐπὶ τῇ ὤμῳ, ἐκό-
 μωζεν εἰς Μυκήνας. κατα-
 λαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον,
 ἐν τῇ πελοπόννησος ἡμε-
 ρῶν ὅς τεκρῶν μάλιστα τὸ
 ἱερεῖον ἐναγίζεν, Σωτῆρι
 δόσας Διὶ, ἥγλυ εἰς Μυκή-
 νας τὸν λείοντα. Εὐρυπύδης

animal Typhone genitum in-
 vulnerabile fuit. Hercules
 contendens in leonem, Cleo-
 nas pervenit, ubi Molorchus,
 vir qui manibus suis victum
 sibi quaritabat, ipsum hospi-
 tio excepit: cuique hostiam
 immolare volenti, eam ad
 diem trigesimum servare ju-
 bet. Nam si à venatione inco-
 lumis reverteretur, Jovi eam
 Servatori mactaret; si verò
 occubuerit, sibi tum per eam
 velut heroi inferias ageret.
 Pòst, ubi in Nemeam perve-
 nit, quaritúmque leonem re-
 perit, sagittis illum priùs im-
 petivit: ut verò nullis posse
 vulneribus occidi cognovit,
 protentâ clavâ, feram perse-
 quitur, quæ cùm in spelzum
 anceps confugisset, ejus alte-
 rum ostium obstruxit, ac per
 alterum irrupit in feram: &
 circumpositâ collo manu, eò
 usque astrictam tenuit, donec
 eam præfocavit, impositâm-
 que humeris Mycenâs impor-
 tavit. Sed ubi extremâ sui re-
 ditus die Molorchum, ut mor-
 tuo hostiam immolaturum
 apprehendit, Servatori Jovi
 sacris peractis, leonem Myce-
 nas intulit. Cæterùm Eury-

Isthæus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nunquam permisit: at pro portis res à se gestas ostentare præcepit. Ad hæc aiunt metu perculsum dolium sibi æneum sub terra occultè comparasse. Deinde Co-preum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, injunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulavit, ibique, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitavit.

§. 2. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernæam obtruncandam imperavit. Hæc intra paludem Lernam enutrita, plana omnia & campestria, eruptione factâ, disperdebat, in pecora atque agros sæviebat. Hydra mirâ corporis magnitudine fuit, novem capitibus munita, quorum octo morti obnoxia fuisset dicuntur. Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse ferunt. Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurigæ operâ usus, ad Lernam contendit; quò cùm pervenisset, equos sistit, Hydram

δὲ καταλαβὼν αὐτὴν τὴν ἀνδρίαν, ἀπίπατο λοιπὸν αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν εἰσεῖναι. διηκνύειν δὲ πρὸς τῆς πυλῶν ἐκείδου τοὺς ἄλλους. φανὶ δὲ, ὅτι δίδου καὶ πῖθον αὐτῇ χαλκοῦ εἰς χρυσῆναι ὑπὸ γῆς κατασκάσει. καὶ πῖμπον κήρυκα Κοπρία Πέλοπος τοῦ Ηλείου ἐπίταξεν τὰς ἄλλους. οὗτο δὲ ἴφριτον κτείναν, φυχρὸν εἰς Μυκήνας, καὶ πυχρὸν παρ' Εὐρυπίου κατασίαν, ἐκεῖ καταθήκει.

§. β. Δεύτερον δ' ἄθλον ἐπίταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν Ὕδραν κτείνειν. αὐτῇ δὲ ἐν τῇ τῆς Λέρνης ἑλκεῖ ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαιναν εἰς τὰ πεδία, τὰ τε βοσκήματα, καὶ τὴν χώραν διέφθειραν. εἶχε δὲ ἡ Ὕδρα ὑπερμέγαντος σώματος, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα, ταῖς μὲν ὀκτὼ θηταῖς; τὴν δὲ μέσλῃ, ἀθάνατον. ἐπὶ δὲ οὐδ' ἄμα τῷ, ἡνιοχουῶτο Ἰολαῖς, περιήγετο εἰς τὴν Λέρνῃν καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε τὴν δὲ Ὕδραν

εὐρὺν ἐν πνι λόφῳ, παρὰ
 ταῖς πηγαῖς τῆς Ἀμυμώνης,
 ὅπου ὁφθαλμοὶ αὐτῆς ὑπῆρ-
 χε, βαλὼν βέλεσι πνι-
 ρομίνοις, ἠγάγεσεν ἐξελ-
 θεῖν. ἐκβαίνουσαν δὲ αὐτὴν
 κρατῆσας κατένιχεν· ἡ δὲ
 λατῆρον ἔφ' ποδῶν ἐρείχετο
 περιπακίσσῃ· τῷ ῥοπαλῷ
 δὲ ταῖς κεφαλαῖς κόπῳν,
 ἐδὲν αὐτοῖν ἐδύατο· μίαν
 γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς,
 δύο ἀνέφύοντο. ἐπιβοήθει
 δὲ καρκῖνῳ τῇ γ' ὅρα ὑπὸ
 μεγάρῳ, δάκνων τ' πόδα.
 διὸ τῷτον ὑποκρίνας, ἐπι-
 κλέσειτο καὶ αὐτὸς βοηθὸν
 τ' ἰόλαον. οἱ μὲν τὴν γε-
 ταπρήσας τῆς ἐγγυὲς ὕλης
 τοῖς δαλοῖς ὀπκαίνον τὰς
 ἀσπίδας ἔφ' ἀναφυομένων
 κεφαλῶν, ἐκώλυεν ἀνίστασθαι.
 καὶ τῷτον τ' ἔσχατον ἔφ' ἀνα-
 φυομένων κεφαλῶν περιγι-
 νόμην, τ' ἀπὸ πάλιν ἀπο-
 κόψας κατέρυξε· καὶ βαρύναν
 ἐπίθηκε πέτραν παρὰ τ' ὁδὸν
 τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης
 εἰς Ελεούτα. τὸ δὲ σῶμα
 τ' ὅρα ἀνὰ σῆμα, τῇ χο-
 λῇ τὸν ὀϊστοῦ ἐβαλεν. Εὐ-
 ρυσθεὺς δὲ ἔφη, μὴ δέειν γε-
 πειθμῆσαι ἐν τοῖς δαδὶ κα-

in tumulo quodam nactus,
 propter Amymones fontes,
 ubi ea latitare consueverat:
 quam cū ignitis sagittis im-
 perisset, de latebris exilire
 compulit, egressamque ipsam
 manu prehensat, prehensam-
 que tenet: ea verò pedibus
 statim circumplicata cohibe-
 bat. Hercules capita contun-
 dens clavâ, nequicquam ela-
 borabat: namque uno contu-
 so, duo subnascebantur. In-
 super Hydræ pervasti corpo-
 ris Cancer admorso Herculis
 pede, opem ferebat. Quocir-
 cā, interfecto Cancro, Iolai
 & ipse opem imploravit. Qui
 cū proximæ sylvæ partem
 succendisset, inflammatis tor-
 ribus renascentia Hydræ ca-
 pita inurens, eum in modum
 renascentium capitum ortus
 suboriri prohibebat: victor
 caput illud morti haud obno-
 xium recisum defodit, eique
 ingentis ponderis lapidem su-
 perimposuit, secus viam, quæ
 per Lernam ducit Eleuntē.
 Ad hæc Hydræ corpore con-
 ciso, sagittas suas ejus felle
 tinxit. At Eurystheus hunc
 Herculis laborem duodecim
 ærumnis annumerandum esse

negavit, propterea quòd Hercules non solus, sed Iolai adjumento Hydram superaverat.

§. 3. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, ut cornutam cervam Mycenæ vivam adferret. Erat enim ad Oënoen auratis cornibus insignis cerva Dianæ sacra. Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, annum totum est insecutus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem: quem cum jam tranatura esset, sagittâ percussam cepit, humeris sublatam ferens: & per Arcadiam iter agebat. Cui, cum Apolline, Diana simul obviâ facta, cervam recipit: atque Herculem, quòd sacrum sibi animal occidere voluisset, objurgavit: tum ille, necessitate rei damnatâ, Eurystheum auctorem esse dixit. Placatâ Deæ iracundiâ, feram vivam adhuc Mycenæ importavit.

§. 4. Quartum inde ei certamen imperavit, Eryman-

τὸν ἄθλον. ὃ γὰρ μὲν, ἀλλὰ καὶ μὲν Ἰολάου τὸ γένος ἀπεργάσασθαι.

§. 3. Τεῖτον ἄθλον ἐπιτάξεν αὐτῷ, πῶς κερῶν ἐλαφον εἰς Μυκῆνας ἔμπον εὐεργεῖν. ὡς δὲ ἡ ἐλαφὸς ἐν Οἰνὸν ἡρυσόκερος, Ἀρτέμιδος ἱερὰ. διὰ καὶ βυλόμην αὐτῷ Ἡρακλῆς μήτε ἀελεῖν, μήτε τραῦσαι, σωεδιοξεν ὅλον ἐν αὐτόν. ἐπὶ δὲ κέρμενον τὸ θείον τῇ διώξει, σωέφυγμιν εἰς ὅρτον τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, καὶ κείθεν ὅππότερον Λάδωνα· καὶ ὅτερον διαβάλλειν μέλλουσαν, τοξεύσας σάελας· καὶ δὲ μὲν ὅππότεν ἦν ὅμων, διὰ τὴν Ἀρκαδίαν ἠπείγτο. μὲν Ἀπόλλων δὲ Ἀρτεμὶς σωπυχόσα ἀφῆρετο· καὶ τὸ ἱερὸν ζῶον αὐτῆς κλείναντα κατεμέμφετο· ὃ δὲ ὑποπμπασόμεν πῶς ἀνέγκω, καὶ τὸν αἶπον εἰπὼν Εὐρυδία γερονέται, φράσας πῶς ὀργῶν τῆς θεοῦ τὸ θείον ἐκόμενον ἔμπον εἰς Μηκῆνας.

§. 4. Τέταρτον ἄθλον ἐπιτάξεν αὐτῷ τὸν Εὐρυμα-

θιον χάσθων ζῶντα κομάζεν.
 ἔτο δ' τὸ θηρίον ἠδὲ καὶ ἔψω-
 φίδα ὀρμώνδον ἐξ ὄρεος, ὃ
 καλεῖσιν Εἰρυμανθον. διερχό-
 μενος οὐδ' φολόβω ὀπιξεν ὅ-
 ὃ Κενταύρῳ Φόλῳ Σιληνῷ
 καὶ Νυμφῇ Μελίᾳ παιδί.
 Ἡ ἑαλει μὲν ὀπίᾳ παρῆχε τὴν
 κρέα· αὐτὸς δ' ὅμοις ἐχρῆτο.
 αἰ τοῦτ' ὅτι οἶνον Ἡ ἑα-
 κλέος, ἔφη διδοίκαται ἢ κοι-
 νὸν ἔκ Κενταύρων αἰ οἷζαι πί-
 στον. παρῆν δ' παρκαλῶσα-
 ῖμος Ἡ ἑαλῆς, αὐτὸν ἤνοι-
 ξε. καὶ μὲν ὁ πολὺ, διὰ τῆς
 ὀτμῆς, αἰσθόμενοι παρῆσαν
 οἱ Κενταῦροι πίπταις ἀπι-
 σμένοι, καὶ ἐλάττωσιν ὅτι τὸ
 σὺ Φόλῳ σπῆλαιον. τοῖς
 μὲν οὐδ' ὀφείτοις τολμώ-
 σαντας εἶσω παρελθεῖν,
 Ἀγχον καὶ Ἀγριον, Ἡ
 ἑαλῆς ἐτρέψατο βαλὼν
 δαλοῖς. τοῖς δὲ λοιποῖς
 ἐτόξασιν δυνάων ἄχει ἢ
 Μαλίας. ὀπείδεν δὲ πρὸς
 Χείρωνα σωέφυρον. ὃς
 ἐξελαθεῖς ὑπὸ Λαπίδων
 ὄρεος Πηλίου, ὅθεν Μα-
 λίαν κατῴκησε, τούτῳ
 ἐπιπῆκώτας τοῖς Κεν-
 ταύροις τοξάων ἵησι βέ-
 λῳ· τὸ δὲ ὀνεργεῖν Εἰλά-

thium aprum ad se vivum fe-
 rat. Hæc autem fera Psophi-
 dem usque ab Erymantho
 monte prorumpens devasta-
 bat. Hercules itaque per Pho-
 loen transiens, à Pholo Cen-
 tauro, Sileni ac Meliæ Nym-
 phæ filio, hospitio excipitur.
 Hic hospiti costas carnes
 edendas apposuit : ipse verò
 crudis vesci maluit. Herculi
 interim vinum poscenti, ve-
 reri se dixit, commune Cen-
 taurorum dolium relinere : ac
 bono illum esse animo Her-
 cules jubet : ac ipse dolium
 relevit. Neque ita multò post
 Centauri, quòd vinum subo-
 luissent, affuere lapidibus ar-
 mati, & abietibus in Pholi an-
 trum irrumpunt. E quibus
 Anchium & Agrium, quòd
 primi intrare spelæum ausi
 fuissent, Hercules accensis
 torribus percussos in fugam
 vertit : reliquos autem ad Ma-
 leam usque sagittis persecutus
 est. Inde verò ad Chironem
 confugère, qui à Lapithis eje-
 ctus è Pelio monte, ad Ma-
 leam habitavit. In hunc Her-
 cules, cùm circa delapsos
 Centauros sagittis impeteret,
 telum emisit, quod delatum
 per

per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitiâ affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datûmque à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille verò immedicabili vulnere fauciat, in spelæum se recepit, quòd in eo vitâ excedere vellet: qui cùm per immortalitatem, quâ donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Jovis permissu, immortalitatem adepto, Chironis loco, tandem esse desuit. Cætera verò Centaurorum multitudo, alius aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in Maleam montem confugerint: Eurytion verò in Pholoen: atque Nessus ad Evenum amnem: reliquos autem Neptunus excipiens, ad Eleusinum montem occulit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum aliis morientem conspicatus, erutâ de mortui corporis sagittâ, quo pacto tantos tam parvâ sagittâ occidisset, mirabatur. Hæc autem è manu delapsa in illius pedem decidit, atque actum ipsum interemit. Igitur

τε διὰ τοῦ βραχίονος τοῦ γένους τοῦ Χείρωνος ἐμπύτυται. αἰσθηθεὶς δὲ Ἡρακλῆς σπινθηροῦν, τὸ, τι βέλτε ἐξείλκυσε, καὶ δόντος Χείρωνος φάρμακον ἐπίθεν. αἰσίων ἔχων τὸ ἔλκος, εἰς τὸ σπήλαιον ἀλλάσσει· καὶ καὶ τελευτῶντι βολόμενος, καὶ μὴ δυνάμενος, ἐπὶ τῷ ἀθάνατον ἔσθ'· ἀπὸ δὲ τοῦ Διὸς Προμηθεὺς, τὸν αὐτὸν αὐτῷ ἡμιτόμον ἀθάνατον, ὅπως ἀποθανεῖ· οἱ λοιποὶ δὲ οἱ Κενταύρων ἐξέρχονται καὶ σπῆλαι· καὶ πινεὶ μὴ παρὰ γόνυ εἰς ὄρεα Μαλείαν· Εὐρυτίων δὲ εἰς Φολόων· Νέσος δὲ ὅτι πολλῶν Εὐλύων. τὸς δὲ λοιποὺς ὑποδιξάμενος Προμηθεὺς εἰς Ἐλευσῖνα ὄρεα κτελέλυψε. ἐπαρελθὼν δὲ εἰς Φολόων Ἡρακλῆς, καὶ Φόλον τελευτῶντα διασάμενος μὴ καὶ σῶν πολλῶν, ἐλκύσας [π] ἐκ νεκροῦ τὸ βέλτε, ἐθαύμαζεν εἰ τοιῶν τελευτῶν τὸ μικρὸν διέφθειρε. τὸ δὲ, τῆς χειρὸς ὀλισθίσαν ἤλασεν ὅτι τὸ πῖδα, καὶ ὅρα χεῖρμα ἐπὶ κλίνειν αὐτόν. θάψας δὲ

Φόλον Ηρακλῆς ἐπὶ τῷ ᾧ
 κέπῃ θήσαν παραγίνεται.
 καὶ δώξας αὐτὸν ἐκ πινυ-
 λοχμῆς μετὰ κραυγῆς εἰς
 χίονα πολλῶ παρειμένον,
 ἐμβρυχίσας πελάομυσιν εἰς
 Μυκῆνας.

§. 6. Πέμπτον μὲν ἐπιτά-
 ξεν αὐτῷ ἄθλον, ᾧ δὲ Αὐ-
 γείῃ βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ
 μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι πλὴν
 ὄνδον. ὡς δὲ Αὐγείας βα-
 σιλεύς Ἡλίδος, ὡς μὲν π-
 νες εἶπον, καὶ Ἡλίου.
 ὡς δὲ πνες, Ποσειδῶντος.
 ὡς δὲ ἔνιοι, Φόρβαντος.
 πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων
 ποίμνας. τούτῳ προελα-
 βὼν Ηρακλῆς, καὶ δηλώσας
 πλὴν Εὐρυδίας ἐπιταγὴν,
 ὅρασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ ὄνδον
 ἐκφορῆσιν, εἰ δύσιν πλὴν
 δειχάτω αὐτῷ τῶν βοσκημά-
 των. Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπε-
 ρεῖται. μαρτυρήσει δὲ
 Ἡρακλῆς τὸν Αὐγείῃ παῖδα
 Φυλῆα, τῆς τε αὐλῆς τὸ δε-
 μέλιον διῆλε, καὶ τὸ Ἀλ-
 φειδὸν ποταμὸν, καὶ τὸ Πη-
 λιδὸν σιῶεργις ῥέοντα πα-
 ρεχάιδους, ἐπὶ γὰρ, ἐν-
 ρεῖν δὲ ἄλλης ἐξόδου ποιή-
 σαι. μαθὼν δὲ Αὐγείας ὅτι

Hercules, Pholo humi con-
 dito, ad apri venationem con-
 tendit; quem ἐ fruteto quo-
 dam ingenti cum clamore ex-
 citatum, per altam nivem de-
 fessum, ac vinculis præpedi-
 tum Mycenæ invexit.

§. 5. Quintum deinde labo-
 rem imperavit, ut Augeæ pe-
 coris finem unius diei curri-
 culo solus exportaret. At Au-
 geas Rex Elidis fuit: sunt qui
 illum Solis filium fuisse di-
 cant; nec desunt qui Neptuni,
 & qui Phorbantis. Hunc mul-
 tos pecorum greges habuisse
 ferunt: ad quem cum Hercu-
 les, nullâ de Eurysthei man-
 dato mentione factâ, unâ die
 finem omnem exportaturum
 se pollicitus est, si decimam
 pecoris universi ipsi donaret.
 Augeas autem huic minimè
 credulus, se illi tamen postu-
 lata concessurum promittit.
 Hercules inde antestatus Phy-
 leum Augeæ filium, stabuli
 fundamentum evertit, Al-
 pheumque & Peneum, flu-
 mina præterfluentia, per
 fossam deducta corrivatæque
 immisit: ita ut, per alienum
 à priore alveum defluerent,
 effecit. Augeas, ubi de Eury-

sthei imperio confectum fuisse accepit, non modò mercedem pactam non persolvebat, sed etiam quicquam se promississe negabat: eaque de re iudicum sententiæ se statutum esse dictitabat. Confidentibus itaque iudicibus, Phyleus ab Hercule citatus, in patrem testimonium dixit, quòd is mercedem Herculi se daturum pactus fuerit. Proinde Augeas irâ inflammatus, antè quàm iudicum suffragiis sententia ferretur, uti & Phileus & Hercules ab Elide facesserent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Ubi illam necessitate compulsus, Eurytionem Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferret, exoratus Hercules, Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, obtruncavit. Sed Eurystheus neque id inter duodecim certamen admisit; quippe qui cum mercede hoc fecisse assererat.

§. 6. Sextum ei laborem, ut Symphalidas aves fugaret,

κατ' ὅλητα γὰρ Εὐρυθείας
 ὄντο δειτρίελάδαι, ἃ μισ-
 θὸν ἐκ ἀπιδίδου. περὶ τῆς
 δ' ἡρεῖτο καὶ μισθὸν ἰσο-
 χόδαι δώσειν, καὶ χρεῖσθαι
 περὶ τούτου ἔποιμεν ἑλπί-
 ῃ. κερδίζουσιν δὲ οἱ
 δίκασται, κληθεὶς ὁ Φυλεύς
 ὑπὸν Ἡρακλῆος, ὅτι πατὴρ
 δεπμαρῶνται, εἰπὼν ὁμα-
 λογησάμενος μισθὸν δώσειν αὐ-
 τῷ. ὁρμηθεὶς δὲ Αὐγείας
 πρὶν τὴν ἡρεσίαν ἐνεργη-
 θῆναι, ἃ τὴν Φυλίαν, καὶ τὸν
 Ἡρακλῆα βαδίζοντες ἐξ Ἡ-
 λίδος ἐκέλευσε. Φυλεύς μὲν
 οὐδ' εἰς Δουλίχιον ἦλθε,
 καὶ καὶ περὶ τῆς. Ἡρακλῆς
 δὲ εἰς Ὀλένον περὶ Δα-
 ξαμένον, καὶ καὶ περὶ τῆς.
 καὶ περὶ τῆς οὗτον μάλ-
 λοντα δὲ ἀνὰ γὰρ μνη-
 στήν Εὐρυπίωνι Κερταύρῳ
 Μνησιμάχῳ τὴν θυγατέρα.
 ὅθ' ἔτι περὶ τῆς βοή-
 θειαν, ἐλθόντα δὲ ἃ νύμ-
 φῳ Εὐρυπίωνι ἀπικτείνεν.
 Εὐρυθείας δὲ, ἐδὲ οὗτον
 ἐν τῇ δόξῃ περὶ τῆς
 τοῦ ἄθλου, λέγων ὅτι μισθὸν
 παραχῆναι.

§. 5. Εκτον ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἄθλοις
 αὐτῷ τῷ Συμφαλίδῃ ὁρ-

νιδας ἐκδιῶξαι. ὣς δὲ ἐν
Στυμφάλῃ πάλῃ τῇ Ἀρχε-
δίῃ, Στυμφαλὶς λεγόμενη
λίμνη, πολλῇ σωτηρείᾳ
ἔσται. εἰς ταύτην ὄρνεις σω-
φύρονται πλείους τῶν ἀπὸ τῆς
λύκων ἀπαγνῶς διδοικῶνται.
ἀμυχανῶντος ἔν Ηρακλείῳ
πῶς ἐν τῇ ὕλῃ ταῖς ὀρνι-
δας ἐκβάλλῃ, χάλκῃα κρό-
ταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθῶνᾳ
παρὰ Ηφαίστῳ λαβῆσα. ταύ-
τα κρύων ὑπὸ πνέοντος
τῇ λίμνῃ περικαιμένη, ταῖς
ὀρνιδας ἐφόβει. αἱ δὲ τὸν
δρόπον ἔχοντες ἀπομένεσσι μι-
τὰ δύνει ἀνίπῳ. καὶ τῶν
τῷ δρόπον Ηρακλῆς ἐπὶ τῷ δρόπον
αὐτῶν.

§. 7. Ἐξ ὧν ἐπὶ τῇ
ἄθλῳ τὸν Κρήτη ἀγαγεῖν
ταῦτον. τῶν Αἰγυπτιῶν
μὴ εἶναι φασὶ τὸ διαπορευ-
σασθαι Εὐφράτη Διὶ πνέει
τὸν ἀπὸ Ποσειδῶνος ἀν-
δρῶντα ἐν θαλάσῃ, ὅπως
ταύτην Ποσειδῶνι Μίνως
εἴποι τὸ φανέντα ἐν θαλάσῃ.
καὶ φασὶ διασάμνον αὐτὸν
τῷ ταύρῳ τὸ χάλκον, τῶν
μὴ εἰς τὰ βυβάτια ἀποτίμ-
πῃν, δύσαι τὸν ἀπὸ Ποσειδῶ-
νος. ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν Διὸν

injunxit. Erat autem ad
Stymphalum Arcadiæ urbem
Stymphalis palus multis con-
fecta, atque umbrosis arbori-
bus addensata : quare in hanc
magna avium multitudo, lu-
porum vim pertimescentes ex
fuga sese recipiebat. Herculi
itaque quam ratione aves
ἐ σὺλῃα dispelleret, ambigen-
ti, Pallas ænea crepitacula
Volcani munere accepta de-
dit. Hæc ille quassans sub
monte quodam paludi proxi-
mo aves territabat. Quæ soni-
tum minimè sustinentes præ
metu subvölabant : eumque
in modum Hercules ipsas sa-
gittis impetivit.

§. 7. Septimum inde labo-
rem Cretensis tauri adducen-
di imposuit. Hunc Acusilaus
quidem esse refert, qui Euro-
pam ad Jovem tulit; Nonnul-
li verò Neptūno ἐ μῆρὶ sub-
missum, quo tempore Minos
id se Neptuno immolaturum
dixit, quod ἐ μῆρὶ apparuis-
set. Atque aiunt admiratum
ipsum tauri formam, ac spe-
ciem, tunc planè hunc inter
armenta dimisisse, pro quo
alium Neptuno sacrificasse:
quas ob res iratum numen

tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti * Minos, inquit, Ubi expugnarit, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurysthéo translatus ostendit. Cætera verò sacrum, numinique dedicatum abire permisit. Hic Spartéque, & Arcadiâ universâ peragratâ, Isthmum trajecit, ac in Marathonem Atticæ terræ profectus, incolas pessimè habebat.

§. 8. Octavum certamen Diomedis Thracis equas Mycenæ abigendi fuit. Is Martis & Cyrenes filius, Bistonum, Thracij generis ac pugnacissimè, Rex fuit, cui tum equæ erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus navigasset, domitis qui æquarum præsepibus præerant, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amasius, quem equæ discerptum inte-

αἰχμαλωτῆς τῶν ἐν. ὅτι τῶν παρθενῶν εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπιδὼ λαβεῖν ἀξιουῶν * Μίνος εἶπεν αὐτῷ λαμβάνειν διαγωνισμῶν, καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρυδήϊ διακομίσας ἔδειξε. καὶ τὸ λοιπὸν εἶασεν αὐτόν. ὁ δὲ κρηναῖος Σπάρτῃ τε καὶ Ἀργεῖαι ἀπασαν, καὶ διαβαλὶ τὸν Ἰσθμὸν, εἰς Μαρεσσῶνα τὴν Ἀπικῆς ἀφικόμενος, τὸς ἐγχωρίους διελυμάνετο.

§. 9. Ὁ γὰρ ὁ ἄθλον ἐπιτάξεν αὐτῷ τὸς Διομήδους τῷ Θρακῶς ἵπποις εἰς Μυκῆνας κομίσαι. ὡς δὲ ἔπος Ἀρεῖος καὶ Κυρῆως, βασιλεὺς Βιστωνῶν, ἔδωκε Θρακίαν, καὶ μαχημαχέας· εἶχε δὲ αἰδρωτοφάγοις ἵπποις. πλεῖστας οὖν μὲν τῶν ἐκείως σωσωμένων, βιασάμενος τὸς δὲ τὴν φάτναις τῶν ἵππων ὑπαφύοντας, ἤγαγον ἐπὶ τὴν θάλασσαν. τῶν δὲ Βιστωνῶν σὺν ὅλοις ἐπὶ Κορινθίων, τοὺς μὲν ἵππους παρῆδωκεν Ἀλκίνοῳ φυλάσσειν. οὗ δὲ ὡς Ἡμίονος παῖς Λοκρὸς ἐξ Οποῦντος, Ἡρακλῆος ἐρῶμενος. ὅν αἱ ἵπποις διέφθεραν ἐπιπασσά-

μῆλαι. οὗτος δὲ πρὸς Βίστο-
νης διαγωνισάμενος, ἐν Διο-
μήδειω ὑποκρίνας, τὸς λοι-
πὸς ἠνάγκασε φέρειν. καὶ
κτίσας πόλιν Ἀβδερν, ὅθεν
τὸ πάρον τῷ διαφθαρίντῃ
Ἀβδέρῃ, τὸς ἱππεὺς κομίσας
Εὐρυπίῃ ἔδωκε. μεθύντορες δὲ
αὐτῇ Εὐρυπίως, εἰς τὸ λεγό-
μενον ὄρος Ολυμπον ἐλθόντες
οὗτος δὲ θνήσκων ἀπώλοντο.

§. 3. Ενναπον ἄδλον
Ηρακλῆς ἐπίταξε, ζωνῶ-
ρα κομίζων τὸν ἱππολύ-
της. αὐτῇ δὲ ἐβασίλειον
Ἀμαζόνων, αἱ πρὸς κοινῇ
ἐπὶ τὸν Θερμόδοντα πε-
ταμέν, ἔδωκε μέγα τὰ γε-
νὰ πόλεμον ἥσκειν γὰρ ἀν-
δρίαν· καὶ εἵποτε μνησ-
ται θῆνησιν, τὰ θήλαα
ἔπρεπον· καὶ τοῖς μὲν δι-
ξίους μαστοὺς ἐξέθλιβον,
ἵνα μὴ κολύωνται ἀκατή-
ρυνται· τῶς δὲ ἀειτίους εἶπον,
ἵνα πείθοιεν. εἶχε δὲ ἱπ-
πολύτῃ τὸν Ἀρεῶ ζων-
τῆρα, σύμβολον ὅτι πρε-
τύειν ἀπαύσιν. ὅθι ὅτερον
τὸν βωτῆρα Ηρακλῆς ἐ-
πίμνητο λαβόν, αὐτὸν
ὀπδυμένης τῆς Εὐρυπίως
δυχατρὸς Ἀδμήτης. ὅθεν

remerunt. Hercules, devictis
Bistonibus, atque occiso Dio-
mede, reliquos in fugam abi-
re compulit. Inde Abdero ur-
be ad Abderi perempti sepul-
chrum conditâ, abactas equas
Eurystheo tradidit. Quæ post-
eâ ab Eurystheo sunt in O-
lympum montem transmissæ:
eò cùm pervenissent, à feris
dilaniatæ sunt.

§. 9. Nonus labor est, quo
Hippolytæ cingulum ad se
ferri iussit Eurystheus. Hæc
erat Amazonum Regina, quæ
circa Thermodontem amnem
habitabant. Hæc gens erat
bello gerendo præstantissima,
quippe quæ viriliter fortitu-
dinem exercebant: ac si quan-
do viris admistæ peperissent,
partus fœmineos educabant.
Dextras ad hæc mammas, ne
jaculis emittendis impedi-
mento forent, exterebant;
lævas autem alendi filiorum
gratiâ succrescere patiebantur.
Cæterùm Hippolyte Mar-
tis balthem, argumento, ut
omnibus aliis præfesset, habe-
bat. Ad hunc igitur Hercules
capiendum emittebatur, ut il-
lud capienti Admetæ filiæ Eu-
rystheus obsequeretur. Impo-

fitis itaque voluntariis sociis, una in navi Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad insulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Eurymedon, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex omnibus quos secum in navi vehabat Hercules, duo à Minois filiis interfecti fuerunt: quorum interitum iniquissimè ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit, ac reliquos intra oppidum conclusos obfidione premebat: donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet: Tum ille, solutâ obfidione, atque Androgei filiis Alcæo Sthenelôque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium contendit: atque hospitio exceptus Amyci Bebrycum Regis jussu cum Mariandynis, Lycum adjuvans multos trucidavit, in quibus & Mygdonem Regem Amyci fratrem occidit, mox excisâ Bebrycum urbe, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Hercleam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyræ por-

λαβὼν οὐκ ἔδειλονταί συμμάχους, ἐν μᾶν τῇ ἑπείῃ. καὶ περιέρχεται νήσῳ Πάρῳ, καὶ κατὰ πῶτον οἱ Μίνωϑ ὧδ', Εὐρυμέδων, καὶ Χρύσης, Νηφαλίῳν, Φιλόλαϑ. ὁπότε πάντων δύο τῶν ἐν τῇ συνέβη τελευτῆσαι ὑπὸ τῶν Μίνωϑ ὧδων. ὑπὸ δ' ὧν ἀγανακτῶν Ἡρακλῆς, τότε τοὺς μὴ παρερχῆμα ἀπίκτινεν· τὺς δὲ λοίπους καταλείσας ἐπιλιόρκει. ὥς ἐπ' αὐτοῖς βδυσσάμενοι παρεχόμενοι πρὸς τὸν τῶν ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν ὅς αὐτοὺς θύλῃσιν. ὁ δὲ λύσας τὴν πολιορκίαν, καὶ τὺς Ἀνδρόγεον τῶν Μίνωϑ ὧδ' ἀνελόμενους, Ἀλκῆον καὶ Σθένηλον, ἦκον εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλιν, καὶ ξενιθεῖς ὑπὸ [Ἀμύνου] τῶν Βεβρύκων βασιλέως, συμβαλόντων βοηθῶν Λύκῳ, πολλὰς ἀπὸ κίχον, μεθ' ὧν καὶ τὴν βασιλείαν Μύγδονα, ἀδελφὸν Ἀμύνου, καὶ πῶν Βεβρύκων πλείονα ποιεόμενος, γέμει δὲ Λύκῳ, ὁ δὲ, πῶς ἐκείνῳ ἐκάλεσεν Ἡρακλεῖαν. καταπλάσαντες δὲ εἰς τὴν Θέμισκυραν

λιμένα, καὶ παραγχομένης
 εἰς αὐτὸν Ἰππολύτης, καὶ
 τίνος ἥκοι χάριν πυδομένης,
 καὶ δώσειν τὴν ζώνην ὑπερχυ-
 μένης, Ἡρα μὲν ἤν' Ἀμα-
 ζόνων εἰσκαδῶσι, τὸ πλῆθος
 ἐπφοῖτα, λέγεται, Τυώ
 βροχίδα ἀπ' αἰζέουσιν οἱ περ-
 ελδοντες ξένοι. αἱ δέ, μεθ'
 ὅλων ὅτ' ἑταῶν ἐπείθοντο
 σὺν ἵπποις. ὡς δὲ εἶδεν
 αὐταὶ ἐδωπλισμένας Ἡρα-
 κλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τῆτο
 γινώσκει, τὴν μὲν Ἰππολύτην
 κτείναι, τὴν ζώνην ἀφαιρῆ-
 ναι. περὶ τὴν λοιπὰν ἀγ-
 νιστάμεθα ὑποπλεῖ καὶ περ-
 ῖχι Τροίαν. σωεβελέηκει δὲ
 τότε καὶ μύων Ἀπόλλωνος
 καὶ Ποσειδῶνος ἀνυχεῖν τὴν
 πόλιν. Ἀπόλλωνος γὰρ καὶ Πο-
 σειδῶνος τὸ Λαομέδοντος ὕβριν
 πινέσκει δόλοντες, εἰκα-
 δόντες ἀνθρώποις, ὑπέχετο
 ὅτ' ἡμισυ λείχεῖν τὸ Πέργα-
 μον. τοῖς δὲ τειχίσκοις, τὸ μ-
 σθὸν ἔκ ἀπιδόου. διὰ τῆτο
 Ἀπόλλωνος μὲν, λοιμὸν ἔπιμ-
 ψεν. Ποσειδῶνος δὲ, καὶ τὸ
 ἀσφραγίσμον ὑπὸ πλημμυ-
 εῖδος, ὃ τὴν ἐν τῇ πόλει
 σωήσκει ἀνθρώπους. χρη-
 σμῶν δὲ λεγόντων ἀπαλλά-

tum appulso, ad eumque pro-
 fecta Hippolyte, atque ejus
 adventus causam percuncta-
 ta, & zonam se daturam pro-
 mittente: Juno, sumptâ Ama-
 zonum unius formâ, multitu-
 dinem adit: nuncians reginam
 ab advectis hospitibus rapi.
 Tum illæ, captis armis, in
 navem, equo vectæ decur-
 runt. Hercules, ut armatas
 Amazonum copias prospexit,
 ratus id jam non sine dolo fie-
 ri, Hippolyten necat, & zo-
 nam aufert: ad hæc reliquis
 devictis, renavigat, & Tro-
 jam appellit. Tum fortè acci-
 dit per Apollinis & Neptuni
 iram, ut civitas infelicitè
 ageret; Quoniam Apollo Ne-
 ptunúsque Laomedontis in-
 juriâ ulcisci volentes, mor-
 talibus assimilati, ac veluti
 mercenarij, Pergama se ædi-
 ficaturos paciscuntur: quibus
 cum opere absoluto constitu-
 tam mercedem Laomedon
 minimè solveret, tum Apollo
 pestilentiam, ac Neptunus
 cum inundatione cetum im-
 misit: quod, quicquid, mor-
 talium in campis ostendit,
 corripiebat: cùm verò ex ora-
 culis, malorum finem tum
 deinde

demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam ceto devorandam apposuerit: tum ille in proximis pelago saxi illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganimedidis jactura, ei Jupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon: Hercules cetum occidit, & Hesionem servavit: at Laomedonte mercedem pactam non solvente, Hercules Trojæ excidium minatus, abivit, & Ænum appulit: ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter navigandum in littore Ænienfi Sarpedonem Neptuni filium, ac Poltyis fratrem, virum contumeliosum atque improbum, sagitis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum pervenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filiis habitandam dedit. At è Thaso profectus adversus Toronem, Polygonum, Telegonumque Prote, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad luctandum provocantes, in ipsa palæstra inte-

γῆν ἔσταντο τῆς συμφορῆς, ἐὰν προῦν Λαομέδων Ησιό-
νῳ πῶς θυγατέρα αὐτῷ βο-
ρὰν κῆται· ὁ δὲ προὔθικε,
ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης
πίττας προσαρτίσας. ταύ-
τῳ ἰδὼν ἐκκαίμενῳ Ηρα-
κλῆς, ὑπὸ χροτὸν σῶσιν αὐ-
τῶν, εἰ ταῖς ἵπποις παρὰ
Λαομέδοντα λήψεται, αἳ
ὁ Ζεὺς ποινῇ τῇ Γαρμύ-
διδι ἀπαγῆς ἔδωκεν. δῶ-
σιν δὲ Λαομέδοντα εἰπὺν-
τος, κτείνας τὸ κῆτος, Ησιό-
νῳ ἔσωσε. μὴ βυλομένους ὃ
τῷ μισθὸν ἀποδῆναι, πολυ-
μίσην Τρώϊαν ἀπειλήσας,
αἰήθη, καὶ προσέχει Αἴτω.
ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλ-
τυτα. ἀποπλέων δὲ, ὅττι ἡΐο-
ντα τῇ Αἰνίας, Σαρπηδόνα
Προσίδῳντα μὲν ὕδρ, ἀδελ-
φὸν δὲ Πόλυτα, ὑβρίζον-
τα, τοξόους ἀπὸ κτείνει.
καὶ παραγυρόμενος εἰς Θάσον,
καὶ χειροπάμῳ τὸς ἐνοί-
κοντας Θραῶνας, ἔδωκε τοῖς
Ἀνδρόγῳ πασι κατοιχεῖν. ἐπὶ
Θάσῃ δὲ ὁρμυδιὸς ὅττι Το-
ρόνῳ, Πολύγονον καὶ Τη-
λέγονον τὸς Πρωτίως τῷ Προ-
σίδῳντα ὕδρ παλαίον προ-
καλούμενος, καὶ πῶς πάλλω

ἀπὶ κλίνης. πομίσας δὲ τὸν
ζῶσθρα εἰς Μυκῆνας, ἔδω-
καν Εὐρυπύλῳ.

§. 1. Δέκατον δὲ ἐτάγη
ἄδλον, παῖ Γηρυόνου βῆς
ἐξ Ερυθείας κομίζον. Εὐρύ-
πυλα δὲ ἡ Ὠκεανοῦ πε-
σίον κοιμένη νῆσος, ἣ
νῦν Γάδιον καλεῖται.
παύτῳ κατὰ Γηρυό-
νον Χρυσάορος, ἡ Καλ-
λιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, τοῦ
ἔχον ἀνδρῶν συμφυεῖς σώ-
μα, σωμαζόμενον εἰς ἐν
κατὰ πῶν γαστέρας ἐχμέ-
τον τὸ εἰς τρεῖς ἀπὸ λα-
γόνων τὸ καὶ μυρῶν. εἴ-
χε δὲ φοινικὰς βύας, ὧν
ἡ βοσκὰ Εὐρυπύων·
φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ
πῶν δικέαλος, ἐξ Εχιδ-
νης καὶ Τυφῶνος γήμνη-
μῶν. πορδόμενος οὖν
ὅτῃ παῖ Γηρυόνου βόας
διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄρεια
πολλὰ παρίδων, Λιβύῃ
ἐπέβαινε. καὶ παρελθὼν
Ταρτησὸν, ἔστη σμῆμα τὸ
πορείας ὅτῃ ἦν ὄρεον Εὐ-
ρώπης καὶ Λιβύης ἀπ-
ερίχον, δύο σίλας. στρ-
μυνόμενος ὅτῃ ἀπὸ ἡλίου
καὶ πῶν πορείαν, τὸ τόξον

remit. Demum illatam My-
cenas zonam Eurystheo de-
dit.

§. 10. Tum decimum ille cer-
tamen ægumnâque indixit
Geryonæ boves ab Erythea
abigendas. Erythea autem
non procul ab Oceano insula
erat, quam nunc Gadira no-
minant. Hanc Geryones
Chrysaoris, & Callirrhoes,
quæ filia erat Oceani, habi-
tabat. Is erat trium hominum
corpore præditus, ita com-
pacto, ut in unum ventre te-
nus coiret, & ab ilibus, femo-
ribusque in trium rursus par-
tes divisum esse videretur. Ad
hæc illæ puniceæ boves erant,
quibus bubulcum Eurytio-
nem præesse voluerat. His au-
tem Orthrus canis biceps ex
Echidna & Typhone genitus,
custos præerat. Concedens
igitur ad Geryonæ boves, per
Europam, monstra inter eun-
dum multa prætergressus, in
Libyam trajecit: atque cum
per Tartessum iter fecisset, iti-
neris sui monumenta in Eu-
ropæ ac Libyæ finibus oppo-
sitæ inter se columnas duas
construit. At, ubi in itinere
Solis radiis calefieret, arcum

in Deum ipsum intendere non erubuit. Hic verò hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donavit, quo Oceanum trajecit, & Erytheam advectus in * Arbante monte pernoctavit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc heros clavâ percussit, necnon Eurythionem bubulcum, cani suppetias atque opem ferentem occidit. Inter hæc Menæstius Plutonis boum pastor rem omnem Geryonæ nunciavit. Hic Herculem ad Anthemuntē fluvium boves abigentem nactus, commissâ pugnâ, sagittâ perfoctus interiit. Hercules autem impositis poculo bobus, Tartessum tranavit, ubi Soli poculum reddidit: transgressus inde Abderam, in Libyam pervenit: in qua Alebion ac Dercynus Neptuni filij boves abigere solebant: quibus peremptis, cūm per Tyrrheniam iter haberet, taurorum unus ab Rhegio aufugit, atque in fretum repente delapsus, in Siciliam tranavit: ac vicinâ terrâ percursorâ, quæ ab illo Italia fuit appellata (nam Tyrrheni,

ἐπὶ τῷ θεῷ ἐκείνῳ. ὁ δὲ τῷ ἀνδρείῳ αὐτῷ δαυμά-
σαι, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν
ᾧ τὸ Ὀκεανὸν διεπερασε, καὶ
παρυγμόμενος εἰς Ἐρύθραν,
ἐν ὅρῳ * Ἀρβαντι αὐλίζετο.
αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπὶ
αὐτὸν ὤρμα. ὃ καὶ τὸν τῆς
ροπαλῆς παῖσι. καὶ τὸν βυκόλον
Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθῆν-
τα ἀπέκτεινε. Μενοίτιος καὶ
ἐκείνῳ τῷ Ἀδύ βόας βόσκων,
Γηρυόνη τὸν γεροντὸς ἀπήγγει-
λεν. ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρα-
κλέα, ἐξ ἑὸς ποταμὸν Ἀνθε-
μουῦ παρὰ τοῖς ἀπάρκοντα,
συστομίσαντος μάχην, καὶ το-
ξοδότης, ἀπέθανεν. Ἡρακλῆς
ὠδόμενος τὰς βόας εἰς τὸν δέ-
πας, καὶ διαπλάσας εἰς Ταρ-
τηρὸν, ἡλίσσας πάλιν ἀπέδωκε
τὸν δέπας. διελθὼν καὶ Ἀΐδου
ραν, εἰς Λιβύην ἦλθεν, ἐν ᾗ
τῷ βόας ἀφ' ἑρμού το Ἀλε-
βίων το καὶ Δέρκυνος οἱ Πο-
σειδῶνος υἱοὶ, εἰς κτείναν δια-
Τυρρηνίας ἦσαν. καὶ Ρηγίῳ καὶ
οἱ ἀπορήγησι ταῦτες, καὶ τα-
χίως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπ-
σάν, καὶ διαπλάσμενος εἰς
Σικελίαν, καὶ τὴν πλησίον χώ-
ραν διελθὼν, τὴν ἀπὸ ἐκείνου
κληθεῖσαν Ἰταλίαν Τυρρῆ-
ν

... in Ery-
 ... Is Ery-
 ... parte impe-
 ... Nereus natus, qui
 ... armis
 ... Commen-
 ... Volcano,
 ... queritur
 ... invenif-
 ... arma, ab
 ... Iam is, nil ip-
 ... superavit, tan-
 ... esse nega-
 ... ite-
 ... ab se victum
 ... peremit; Is
 ... cum aliis in
 ... mare perduxit. Qui
 ... in ponti recessus pe-
 ... bobus asilum Juno
 ... quo perciti ad Thra-
 ... montana dissipantur. Hic
 ... bouum partem col-
 ... ad hellepontum com-
 ... pulit. Quæ verò reliquæ fue-
 ... cætera feræ, atque agre-
 ... es evaserunt. Hercules tan-
 ... agrè collectis bobus,
 ... Strymonem, ut olim naviga-
 ... flumen, accusans, opple-
 ... lapidibus, innavigabi-
 ... effecit: ac traditas bo-
 ... Eurytheo dedit, quas

ille postea Junoni immolavit.

§. 11. Confectis autem hisce certaminibus intra unius mensis annorumq; octo curriculum, Eurystheus Augeæ pecoris, & Hydræ laboribus minimè admissis, undecimam Herculi ærurnam imposuit, ut ab Hesperiiis aurea mala reportaret. Hæc verò non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Juno suis in nuptiis Jovi muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis & Echidnæ [filius] centiceps asservabat. Hic variis etiam omniumque generum vocibus utebatur: cum quo & Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem pervenisset, à Cygno Martis & Pyrenes filio, ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit: demissum è cælo fulmen inter utrosque medium diremit. Iter deinde per Ilyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem, Nymphas Jovis & Themidis filias adiit.

αὐτὰς κατέδυσε· Ἡῤα.

§. 12. Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄλλων ἐνὶ μνῇ καὶ ἔπειτα ὁκτὼ, μὴ περὶ δεξιά μιν ἔφυγε· Εὐρυδιδὺς τὸν τε τῶν τῶν Αὐγείης βοσκημάτων, καὶ τὸ γ' ὄρας, ἐξιδίκετον ἐπίταξεν ἄλλον παρ' Εὔπειδον χεύσει μῆλα κομίζε· ταῦτα δὲ ὡς ἔχ, ὥς πινε· εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ὅτι τῶν Ἀθλασίων ἐν Τ' ἄφ' ὁρίοις· ἂ Διὶ γῆμαν Ἡῤα ἐδωρήσατο· ἐφύλασσε δὲ αὐτὸν δράκων ἀθάνατος, Τυφῶν καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχον ἑκατόν· ἐχρῆτο δὲ φωναῖς πολλοῖσι, καὶ ποικίλαι μὲν τέτε· ἢ Εὔπειδης ἐφύλαθον, Αἴγλη, Ἐρυθία, Ἑστία, Ἀρεθούσα· πορδόμενον οὐδ' ὅτι ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε· Κύκλω δὲ Ἀρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν ἀνέχοντο· Ἀρεὶ δὲ τῆς ἐκδοκῆς, καὶ σωιστῆτος· μονομαχίαν, βληθεὶς κεραιὸν μέσον ἀμφοτέρων· διαλύει τὸ μάχην· βαλὼν δὲ Ἰλλυρίων, καὶ ἀπ' αὐτῶν ὅτι ποταμὸν Ἡεραιδὸν, ἦκε πρὸς Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος.

αὐτοὶ μὲν οὖν αὐτῷ Νη-
 ρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν
 κοιμώμενον, καὶ παρτοίας
 ἐπαλλάσσοντα μερῶς, ἔδω-
 σι, καὶ ἐκ ἑλυσεν, πρὶν ἢ μα-
 θῆναι παρ' αὐτοῦ πῶς πυγχα-
 νοίεν τὰ μῦθα, καὶ αἱ
 Εὔπειδες. μαθὼν δὲ Λι-
 βύῳ διεξήκει. ταύτης ἐβασί-
 λδε πᾶσι Ποσειδῶν ὁ Ἀν-
 τὶλ, ὃς τοῖς ξένοις ἀνα-
 χάζων παλαίειν, ἀνῆρει.
 τότε δὲ παλαίειν ἀναγκά-
 ζόμενος Ἡρακλῆς, ἀρρε-
 μένος ἐγκρασι μετένερθεν
 θλίψας, ἀπέκλινεν. ἴα-
 νοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότατον
 σωθέντα ἤνευδα. διδὲ καὶ Γῆς
 πνέες ἐφασαν ὅτιον ἦν παῖ-
 δα. μετὰ Λιβύῳ δὲ Αἴγυ-
 πτον ἐξήει. ταύτης ἐβασίλευ-
 ον Βύσις Ποσειδῶν ὁ
 Πάρις, καὶ Λισσανάσης ὁ
 Ἐπίφης. οὗτος τοῖς ξένοις
 ἔδωκεν ἐπὶ βαμῶν Διὸς, κα-
 τὰ πλῆθος. ἐνθάδε γὰρ ἐπὶ
 ἀφορέα πρὸς Αἴγυπτον κα-
 τίλασθε. Θρασίῳ δὲ ἐλ-
 θὼν ὅτι Κύπρον, μάστιγι
 πρὸς ἐπὶ στήμῳ, ἔφη ὅτι ἀφο-
 εῖαν παύσασθαι, ἐὰν ξένον
 ἀνδρα πρὸς Διὶ σφάξωσι κατ'
 ἔπος. Βύσις ὅτι ἀεὶνον ποιεῖ-

Hæ ipsi Nereum indicant :
 comprehensumq; ipsum dor-
 mientem, atque omnigenas
 formas alternantem devinxit :
 neque illum prius, quam ab
 eo ubi jam mala illa, & Hef-
 perides essent, docuisset, abi-
 re permisit. Quod ubi didicit,
 Libyam percurrit. Huic An-
 tæus, Neptuni filius præerat,
 qui peregrinos secum palæ-
 strâ dimicare compellens, oc-
 cidebat. At Hercules cum eo
 luctari coactus, sublimem il-
 lum è terra ulnis elisum inter-
 emit : nam si terram conti-
 gisset, is robustissimus eva-
 debat : quapropter hunc Ter-
 ræ filium nonnulli esse dixe-
 runt. Inde à Libya Ægyptum
 peragravit, in qua Busris ex
 Neptuno ac Lysianassa Epa-
 phi filia natus regnabat. Hic
 ad Jovis aram hospites ora-
 culo quodam monitus immo-
 labat : annos enim novem Æ-
 gyptus agrorum sterilitate la-
 boravit. Inter hæc Thrasius
 vaticinandi peritus, è Cypro
 advenit, qui hanc annonæ
 caritatem desitutam esse pro-
 nuntiavit, si virum hospitem
 quotannis Jovi macravissent.
 Tum Busris vate illo prius

immolato, advenientes deinceps jugulabat. Comprehensus itaque & Hercules etiam ad aras trahebatur; at disruptis vinculis, Bufirímque, & ejus filium Iphidamantem, & Chalbem caduceatorem necavit. Post hæc, Asiâ percur-sâ, in Thermydras Rhodiorum portum appulit: & bubulci cujuscumque alterum de plauistro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxiliij copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari cœpit. Quocircâ & nunc etiam, cum faciunt Herculi sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc Hercules in Arabiam pervasit, ubi Emathionem Tithoni filium necat, & facto per Libyam itinere, ad extremum usque mare navigabat: ubi scypho sumpto, in objectam continentem trajecit: atque aquilam, Typhonis & Echidnæ filiam, Promethei jecur in Caucasomonte depascentem, sagittis conficit: & Prometheus, detracto permolesto vinculo, solutum liberavit: eumque ad Jovem

πὺν σφάζας τῇ μαίην, τὺς ἀπὸντας ξένοις ἔφαζε. συλληφθεὶς οὐδὲ καὶ Ἡρακλῆς, τοῖς βωμοῖς προσέφευτο. τὰ δὲ δισημὰ διαρρήξας, τὸν τι Βύσειν, καὶ τὸν ἐκείνῳ παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε, καὶ τὸν κήρυκε χάλκιον. διεξίδων δὲ Λαίαν Θερμυδρᾶς Ροδίων λιμένι προσέειπε, καὶ βοηλάτῃ πρὸς λύσας τῆς ἐπὶ τῷ ταύρῳ ἀπὸ τῆς ἀμάξης, ἐνωχίτο δύσας· ὁ δὲ βοηλάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμενον, καὶ ἐπὶ τὴν ὁδὸν καταφεύγει. διὸ καὶ νῦν ἐπιδὼν δόσιν Ἡρακλεῖ, μὴ καταφεύγει τῷτο πράγῃσι. περὶ δὲ Ἀραβίαν, Ἡμαθίωνα κτείνει παῖδα Τιθωνοῦ. καὶ διὰ τῆς Λιβύης πορεύμενος, ἐπὶ πλὴν ἔξω δαλασσαν καταπλεῖ. ὅτε δὲ πᾶς καταλαμβάνει. καὶ περὶ αὐτοῦ ἐπὶ πλὴν ἡπείρου τὸν ὠπκρὺν, κατατόξασιν ἐπὶ τῷ Καυκάσῳ τὸν ἐσθιοντα τὸν τῷ Περμηνίδῳ ἡπαρ αἰχμὴν ὄντα ἐχιδνῆς καὶ Τυφῶντος· ὅς καὶ τὸν Περμηνίδα δέλυσεν δισημὸν ἐλόμενον τὸν ἐκείνῳ. καὶ παρέχετο τῷ Διὶ.

χερσὶν ἀθήσκειν, ἀλάν-
 τον αὐτ' αὐτῷ δέλοντα. ὦφ-
 δ' ἦκειν εἰς Ὑπερβορείους
 πρὸς Ἀτλαντα, ὑποθύν-
 τ' Ὁ Προμηθεύς τῷ Ἡρα-
 κλεῖ αὐτὸν ὅτι τὰ μῦλα
 μὴ πορεύεσθαι· διαδείξάμε-
 νον δ' Ἀτλαντ' ἔ-
 πλον, ὑποσελὲν ἐατῖνον·
 σκεδῆς δ' ἐ, διεδίξατο.
 Ἀτλας δ' ἐδρεψάμεν' ὅ-
 τ' ὥστείδων τεῖα μῦλα, ἦ-
 κε πρὸς Ἡρακλέα. καὶ μὴ
 βυλόμενος τὸν πόλον ἔχειν,
 καὶ σπείραν ὅτι τῆς κεφα-
 λῆς δέλων περισσάειναι. ἦ-
 το ἀκούσας Ἀτλας ἐπ' ὕψους
 χεῖρας τὰ μῦλα, τὸν
 πόλον διεδίξατο. καὶ ἔ-
 πως ἀνελόμεν' αὐτὰ, Ἡ-
 ρακλῆς ἀπὸ πλάττειτο ἔνιοι
 δ' ἐφασιν, ἔ-
 παρ' Ἀτλαν-
 τ' αὐτὰ λαβεῖν, ἀλ-
 λὰ αὐτὸν δρεψάειν τὰ
 μῦλα κτείναντα τὸν φρε-
 σμῶτα ὄφιν. κρείσας δ' ἐ
 τὰ μῦλα Εὐρύπιδι ἔδω-
 κεν· ὁ δ' ἐ λαβὼν, Ἡρα-
 κλεῖ ἔδωξέσαστο. παρ' ἔ-
 λαβεῖσα Ἀθηνᾶ, πάλιν
 αὐτὰ ἀπέκρυψε, ὅσον
 ὃ δ' αὐτὰ περὶ νῦναι πε.

reduxit : qui illum pro Chi-
 rone , qui inori cupiebat , im-
 mortalem esse declarat. Post
 autem quam Hyperboreos ad
 Atlantem pervenit , ac Pro-
 methei prudentiâ commone-
 factus est Hercules , ne ad
 Hesperidum mala proficisce-
 retur , sed ipse Atlanti in cœ-
 lo sustinendo succederet , il-
 lumque pro se mitteret , per-
 suasus excepit. Atlas autem ,
 decerptis ex Hesperidum hor-
 tis tribus malis , ad Herculem
 redit. Qui , cū cœlum ha-
 bere subterfugeret , cesticil-
 lum , inquit , se velle facere
 suo capiti imponendum [quo
 commodius tantum cœli pon-
 dus ferre posset.] Quod ubi
 audivit Atlas , depositis hu-
 mi pomis cœlum , recepit : at-
 que ita poma Hercules conse-
 cutus discedit. Sunt verò qui
 dicant , hæc non ab Atlante
 habuisse , sed ipsum , cœso
 dracone custode , decerpsisse ,
 quæ secum delata dedit Eury-
 stheo. Tum ille accepta Her-
 culi condonavit , à quo cū
 Minerva accepisset , ea rur-
 sus reportavit , quoniam re-
 ligiosum erat , ea alicubi col-
 locari.

§. 12. Duodecimus labor in-
 junctus est Cerberi ab inferis
 abstrahendi. Hunc autem ter-
 na canum capita, & draconis
 caudam, & in dorso serpen-
 tum omnium generum capita
 habuisse ferunt. Descensus
 igitur ad hunc canem, Eleusi-
 nem ad Eumolpum se contu-
 lit, ut ab eo Cereris sacris ini-
 tiaretur. At verò externis ad
 ea sacra tunc admitti non lice-
 bat. Thespius factus adopti-
 vus Pylij filius, initiabatur,
 qui ne mysteria spectare qui-
 dem jam poterat, qui nondum
 Centauri cadem expia-
 rat. Hercules demum ab Eu-
 molpo tanti criminis conta-
 gione expurgatus, Cereris sa-
 cris initiatur. Inde ad Tæna-
 rum Laconiae promontorium,
 ubi ad inferni descensum of-
 tium patet, accessit. Hac ad
 inferos penetravit: quem cùm
 animæ conspexissent, duabus
 exceptis, Meleagri ac Medu-
 sæ Gorgonis filiae, omnes in
 fugam abiere. In Gorgonem
 verò Hercules ensē ut in vi-
 vam nudavit: tum illud à
 Mercurio vanum spectrum es-
 se discit. Mox, ubi ad Plutonis
 portas ventum est, Theseum

§. Δωδεκάτον ἄδλον ἐπι-
 τάγῃ, Κέρβερον ἐξ Ἄδου
 κομίζων. εἶχε δὲ ἑτά-
 ρης μὲν κυνῶν κεφα-
 λὰς, πύλιν δὲ ἐχόντα δρά-
 κοντα, καὶ δὲ τοῦ σώματος
 παντοίων εἶχεν ὄφρων κε-
 φαλαί. μίλλων οὐδ' ὅτι τῆς
 τὸν ἀπίναι, ἦλθε πρὸς
 Εὐμόλπον, πρὸς Ἐλ-
 σίνα βουλόμενος μυστή-
 ναι. ὡς δὲ ἐκ ἐξόντος
 τοῖς τότε μυσθίου. ἐπειδὴ
 οὐ θέσπι Πυλίῳ παῖς
 ἡρόμενος ἐμυστο· μὴ δὲ
 νόμος δὲ ἰδοὺ τὰ μυ-
 στήσια, ἐπεὶ οὐκ ἔκ ἡγι-
 σμένον τὸν Κενταύρου νό-
 ρον. ἀγροῦτος ὑπὸ Εὐμόλ-
 πῳ, τότε ἐμυσθῆναι καὶ πα-
 ραῖον ὅτι Τάναρον
 τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς
 Ἀδου καταστάσεως τὸ σῶ-
 μόν ὄναι, διὰ τὴν ἀσπίδα.
 ἐπὶ νύκτι δὲ ἰδὼν αὐτὸν αἰ-
 ψυχαί, χεῖς Μελεάγρε
 καὶ Μεδύσης τὸν Γοργόνος
 ἔφυγον. ὅτι δὲ πύλιν Γορ-
 γόνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν,
 ἔλκει. καὶ παρὰ Εὐμοδίου
 δάνει, ὅτι καὶ τὸν ἑλδόν
 ὄναι. πησίον δὲ οὐκ Ἀδου
 πυλῶν ἡρόμενος, Θεσίω

ἀπὶ κλίνει. κομίσας δὲ τὸν
ζῶσῃα εἰς Μυκῆνας, ἔδω-
κεν Εὐρυδίῃ.

§. 1. Δέκατον δὲ ἐπ' αὐτῇ
ἄθλον, τὰς Γηρυόνου βῆς
ἐξ Ερυθείας κομίζον. Ερύ-
θαια δὲ ἡ Ὠκεανοῦ πε-
σίον κομίσθη νῆσος, ἣ
νῦν Γάδιον καλεῖται.
πάντῃ κατὰ καὶ Γηρυό-
νου Χρυσάορος, καὶ Καλ-
λιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, τοῖαν
ἔχον ἀνδρῶν συμφυεῖς σῶ-
μα, συνηγμένον εἰς ἐν
πετὰ πλὴν γαστέρα· ἐχμέ-
νον τὸ εἰς πρὸς ἀπὸ λα-
γόνων τὸ καὶ μετέωρον. εἰ-
ρη δὲ φοινικὰς βόας, ὧν
ἡ βοσκία Εὐρυπύου.
φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ
κύων διχέαλος, ἐξ Εχιδ-
νης καὶ Τυφῶνος γνη-
μῖνος. ποσειδῶνος οὐδ'
ὅτι τὰς Γηρυόνου βῆας
διὰ τῆς Εὐρώπης, ἀγρία
πολλὰ παρελθὼν, λιβυλῶ
ἐπίβαινε. καὶ παρελθὼν
Ταρτησὸν, ἔστη σημεῖα τῆ
πορείας ὅτι ἦν ὄρεον Εὐ-
ρώπης καὶ λιβύης ἀντι-
σείχον, δύο σίλας. διε-
μοινομένη τῇ ὑπὸ ἡλίου
καὶ πλὴν πορείαν, τὸ πῶς

remit. Demum illatam My-
cenas zonam Eurystheo de-
dit.

§. 10. Tum decimum ille cer-
tamen ærumnâque indixit
Geryonæ boves ab Erythea
abigendas. Erythea autem
non procul ab Oceano insula
erat, quam nunc Gadirâ no-
minant. Hanc Geryones
Chrysaoris, & Callirrhœes,
quæ filia erat Oceani, habi-
tabat. Is erat trium hominum
corpore præditus, ita com-
pacto, ut in unum ventre te-
nus coiret, & ab ilibus, femo-
ribusque in trium rursus par-
tes divisum esse videretur. Ad
hæc illæ puniceæ boves erant,
quibus bubulcum Eurytio-
nem præesse voluerat. His au-
tem Orthrus canis biceps ex
Echidna & Typhone genitus,
custos præerat. Concedens
igitur ad Geryonæ boves, per
Europam, monstra inter eun-
dum multa prætergressus, in
Libyam trajecit: atque cum
per Tartessum iter fecisset, iti-
neris sui monumenta in Eu-
ropæ ac Libyæ finibus oppo-
sit. At, ubi in itinere
Solis radiis calefieret, arcum

in Deum ipsum intendere non erubuit. Hic verò hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donavit, quo Oceanum trajecit, & Erytheam advectus in * Arbante monte pernoctavit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc heros clavâ percussit, necnon Eurythionem bubulcum, cani suppetias atque opem ferentem occidit. Inter hæc Menætius Plutonis boum pastor rem omnem Geryonæ nunciavit. Hic Herculem ad Anthemuntem fluvium boves abigentem nactus, commissâ pugnâ, fagittâ perfoctus interiit. Hercules autem impositis poculo bobus, Tartessum tranavit, ubi Soli poculum reddidit: transgressus inde Abderam, in Libyam pervenit: in qua Alebion ac Dercynus Neptuni filij boves abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniam iter haberet, taurorum unus ab Rhegio aufugit, atque in fretum repente delapsus, in Siciliam tranavit: ac vicinâ terrâ percursorâ, quæ ab illo Italia fuit appellata (nam Tyrrheni,

ἐπὶ τῷ Διὶ ἐὼς ἐπὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἀνδρείας αὐτῷ δαυμάσας, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸ Ωκεανὸν διαπερασε, καὶ παρὰ γρόμοντος εἰς Ἐρύθραν, ἐν ὅρῃ * Ἀρβαντι αὐλίζετο. αἰσθόμενον δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὤρμα. ὃ καὶ τῷ τῶτον τῆς βοπάλης παῖσι. καὶ τὸ βυκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθῶντα ἀπέκτανε. Μενοίπειος καὶ πατρὶς Ἀδύ βόας βόσκων, Γηρυόνη τὸ γερὸν ἀπήγγειλεν. ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρακλέα παρὰ ποταμὸν Ἀνθημουῦτα πατρὶς βόας ἀπείροντα, συνεπολέμει μάχην, καὶ τοξιδότῃς ἀπείδαρεν. Ἡρακλῆς ἐνδόμενος τῷ βόει εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλάσας εἰς Ταρτηρὸν, ἡλίοσ παλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας. διελθὼν δὲ Ἀΐδαρην, εἰς Λιβύην ἤλθεν, ἐν ᾗ τῷ βόει ἀφ' ἑρμούτο Ἀλεβίων τε καὶ Δέρκυρος οἱ Ποσειδῶνος υἱοί, ὧς κτείνουσιν διὰ Τυρρηνίας ἦεν. ἀπὸ Ρηγίου δὲ αὐτὸν ῥήγισι ταύρῳ, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπέσων, καὶ διαπλυσάμενος εἰς Σικελίαν, καὶ τὴν πλησίον χώραν διελθὼν, τὴν ἀπ' οὐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν Τυρρην-

τοὶ δὲ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον
ἐκάλεισαν· ἦλθεν εἰς πεδίον
Ερυκος, ὃς ἐκασιλίδεν Ερυ-
κινων. Ερυξ δὲ ὡς Ποσειδῶ-
ν ὁ παῖς, ὃς τὸν ταῦρον
ταῖς ἰδίαις συγκατέμει-
ξεν ἀγέλαις. Ἐργαδάρμῳ οὖν
ταῖς βόαις Ηρακλῆς Ηφαίστω,
ὅτι τὴν αὐτῇ ζήτησιν ἠπί-
χετο. Εὐρὺν δὲ ἐν ταῖς αὖ
Ἐρηκος ἀγέλαις, ἀπαυτεῖ.
καὶ λέγειν ὅτι δώσειν, εἰ
μὴ παλάσας αὐτῷ πειρήσ-
ται, πρὶς Ἐργαδάρμῳ χρι-
τὴν πάλῳ, ἀπέκλινε. καὶ
τὸν ταῦρον λαβὼν, μὲν
ἄλλων ὅτι τὸν Ἴόνιον
ἤλαυνε πόντον. ὡς δὲ ἦλθεν
ὅτι τὰς μυχοὺς αὐτοῦ πίντε,
ταῖς βουῖν οἶστρον ὀρέσασθαι
ἢ Ἡρα. καὶ χρίζοντες χρι-
ταῖς Θρακίης ὑπερρείας. ὃ δὲ
διώξας, ταῖς μὲν συλλαβὼν
ὅτι τὸν Ελλησποντον ἦν.
αἱ δὲ ὑπολειφθεῖσαι, τὸ λοι-
πὸν ἦσαν ἄγραι. μάλιστα δὲ
ἔβ' βοῶν στυλιδουσσῶν
Στρυμόνα μεμψάρμῳ τὸν
ποταμὸν, πάλαι τὸ ρέι-
δρον πλωτὸν, ὃν ἐμπλή-
σας πέτραις, ἀπλυντον ἐποίη-
σε. καὶ ταῖς βόαις Εὐρυ-
στῆ κομίσας δέδωκε. ὃ δὲ

quem Latini taurum voca-
runt ἰταλὸν dixerunt) in Ery-
cis campos se contulit. Is Ery-
cinis, in Siciliae parte impe-
rabat, ex Neptuno natus, qui
hunc ipsum taurum suis ar-
mentis aggregavit. Commen-
datis itaque bobus Volcano,
Hercules taurum quæsiturus
procedit, quem cum invenis-
set inter Erycis armenta, ab
eo reposcit. Tum is, nisi ip-
sum palæstrâ superarit, tau-
rum se redditurum esse nega-
bat. Hercules semel atque ite-
rùm, & tertio, ab se victum
Erycem luctando peremit; Is
taurum receptum cum aliis in
Ionium mare perduxit. Qui
simul ac in ponti recessus pe-
netravit, bobus asilum Juno
injecit: quo perciti ad Thra-
ciæ montana dissipantur. Hic
insecutus, boum partem col-
lectam ad hellepontum com-
pulit. Quæ verò reliquæ fue-
runt, cætera feræ, atque agre-
stes evaserunt. Hercules tan-
dem agrè collectis bobus,
Strymonem, ut olim naviga-
bile flumen, accusans, opple-
tum lapidibus, innavigabi-
lem effecit: ac traductas bo-
ves Eurystheo dedit, quas

ille postea Junoni immolavit.

§. 11. Confectis autem hisce certaminibus intra unius mensis annorumq; octo curriculum, Eurystheus Augeæ pecoris, & Hydræ laboribus minimè admissis, undecimam Herculi ærumnam imposuit, ut ab Hesperiiis aurea mala reportaret. Hæc verò non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Juno suis in nuptiis Jovi muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis & Echidnæ [filius] centiceps asservabat. Hic variis etiam omniumque generum vocibus utebatur: cum quo & Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem pervenisset, à Cygno Martis & Pyrenes filio, ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit: demissum è cælo fulmen inter utrosque medium diremit. Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem, Nymphas Jovis & Themidis filias adiit,

αὐταὶ κατέδυσαν Ἡῖρα.

§. 12. Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐνὶ μνηρὶ καὶ ἔτι πινυμένῳ, μὴ περὶ τὴν ἐξάμηναν Εὐρυστεύς τὸν τε τῶν τῶν Αὐγείης βοσκημάτων, καὶ τῶν ἱερῶν, ἐδικατοῦ ἐπὶ ταξίαν ἄθλον παρ' Ἐσπερίδων χροῖσα μῦθον κομίζουσα ταῦτα δὲ λέγει ὅτι, ὡς πρὶν εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ὅτι τῶν Ἀθλασίων ἐν τῷ ὄρει ῥόοις· ἃ Διὶ γῆμαντι Ἡῖρα ἐδωρήσατο. ἐφύλασσε δὲ ἀπὸ τοῦ δράκοντος ἀθάνατος, Τυφῶν καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχοντες ἑκατόν. ἐχρήτο δὲ φωναῖς πασίσαις, καὶ ποικίλαις μὲν τύτῃς Ἐσπερίδης ἐφύλαττον, Αἴγλην, Ἐρυθίαν, Ἑστίαν, Ἀρεθούσαν. πορρόμενον οὐδ' ὅτι ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε· Κύνῃ δὲ Ἀρεὸς καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν πρόκληεῖτο. Ἀρεὶ δὲ οὕτως ἐκδικαῶντος, καὶ σωισαίνοντος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραιανδρὸς μίσσην ἀμφοτέρων, διαλύει τὸ μάχην. βασιζόμενος δὲ Ἰλλυρίων, καὶ ἀπὸ δὲ πηγαίων Ἡειδανόν, ἦκε πρὸς Νύμφας Διδὸς καὶ Θέμιδος.

αὐτοὶ μὲν οὖοισιν αὐτῷ Νη-
 ρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν
 κοιμώμενον, καὶ παρ' οἴας
 ἐραλλάσσοντα μερραῖ, ἔδου-
 σι, καὶ ἐκ ἔλυσεν, πρὶν ἢ μα-
 θῆναι παρ' αὐτῇ πῶς πυγχα-
 νοισιν τὰ μῦθα, καὶ αἱ
 Ἐπειεῖδες. μαθὼν δὲ Λι-
 βύῳ διεξήκει. ταύτης ἐλασί-
 λδε πᾶσι Ποσειδῶν ὁ Ἀγ-
 πῆθ, ὃς τοῖς ξένοις ἀνα-
 κέζων παλαίειν, ἀνῆρει.
 τότε δὲ παλαίειν ἀναγκα-
 ζόμεθ' Ἡρακλῆς, ἀρε-
 μέθ' ἔγκρασι μετένεον
 θλίψας, ἀπὸ κλίνης. ψά-
 νοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότατον
 σπινθήρα ἔνευεν. διὸ καὶ Γῆς
 πνέες ἐφασαν ὅτετον ἱὴν παῖ-
 δα. καὶ Λιβύῳ δὲ Αἴγυ-
 πτον ἐξήει. ταύτης ἐλασίλα-
 νε Βέσις Ποσειδῶν ὁ
 πᾶς, καὶ Λισσανάσσης ἡ
 Ἐπίφρ. οὗτος τοῖς ξένοις
 ἔδουεν ἐπὶ βαμῶν Διὸς, κα-
 τὰ τὸν λόγον. ἐνθάδε γὰρ ἔπῃ
 ἀφορέα πῶς Αἴγυπτον κα-
 τίλασε. Θράσιος δὲ ἐλ-
 θὼν ἐπὶ Κύπρῳ, μάστιγι
 πῶς ἐπιστήμιω, ἔφη ἡ ἀφο-
 εῖαν παύσασθαι, ἐὰν ξένον
 αἰδρατὴν Διὶ σφάξωσι κατ'
 ἔπος. Βέσις δὲ ἐκείνον περὶ-

Hæ ipsi Nereum indicant :
 comprehensumq; ipsum dor-
 mientem, atque omnigenas
 formas alternantem devinxit:
 neque illum prius, quam ab
 eo ubi jam mala illa, & Hef-
 perides essent, docuisset, abi-
 re permisit. Quod ubi didicit,
 Libyam percurrit. Huic An-
 tæus, Neptuni filius præerat,
 qui peregrinos secum palæ-
 strâ dimicare compellens, oc-
 cidebat. At Hercules cum eo
 luctari coactus, sublimem il-
 lum è terra ulnis elisum inter-
 emit : nam si terram conti-
 gisset, is robustissimus eva-
 debat : quapropter hunc Ter-
 ræ filium nonnulli esse dixe-
 runt. Inde à Libya Ægyptum
 peragravit, in qua Busris ex
 Neptuno ac Lysianassa Epa-
 phi filia natus regnabat. Hic
 ad Jovis aram hospites ora-
 culo quodam monitus immo-
 labat : annos enim novem Æ-
 gyptus agrorum sterilitate la-
 boravit. Inter hæc Thrasius
 vaticinandi peritus, è Cypro
 advenit, qui hanc annonæ
 caritatem desitutam esse pro-
 nuntiavit, si virum hospitem
 quotannis Jovi mactavissent.
 Tum Busris vate illo prius

immolato, advenientes deinceps jugulabat. Comprehensus itaque & Hercules etiam ad aras trahebatur; at disruptis vinculis, Busirímque, & ejus filium Iphidamantem, & Chalbem caduceatorem necavit. Post hæc, Asiâ percur-sâ, in Thermydras Rhodiorum portum appulit: & bubulci cujuscumque alterum de plauastro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxilij copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari cœpit. Quocircâ & nunc etiam, cum faciunt Herculi sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc Hercules in Arabiam pervasit, ubi Emathionem Tithoni filium necat, & facto per Libyam itinere, ad extremum usque mare navigabat: ubi scypho sumpto, in objectam continentem trajecit: atque aquilam, Typhonis & Echidnæ filiam, Promethei jecur in Caucasomonte depascentem, sagittis conficit: & Prometheus, detracto permolesto vinculo, solutum liberavit: eumque ad Jovem

τον σφάξας ἑ·μαύτην, τὺς ἀπόντας ξένους ἴφαζε. συλληφθεὶς οὐδὲ καὶ Ἡρακλῆς, τοῖς βωμοῖς προσέφερετο. τὰ δὲ δισημὰ διαρρήξας, τὸν τι Βέσειν, καὶ ἑ·ἐκείνῃ παῖδα Ἀμφιδάμου τι ἀπύκτεινε, καὶ ἑ·κῆρυκα Χάλβω. διέξισθ' δὲ Ἀσίας Θερμυδραῖς Ροδίων λιμένι προσέειχ', καὶ βοηλάτῃ πρὸς λύσας ἑ·ἔπειρον ἧς ταύρων ἀπὸ ἑ·ἀμάξης, ἐνωχίτο δύσας· ὁ δὲ βοηλάτης βοηθῆν ἐαυτῷ μὲ δυνάμεθ', καὶ ὅτι πνέουσι κατερεῖτο. διδὲ καὶ νῦν ἐπιδαν δύσαν Ἡρακλῆ, μὲ κατερεῖν τῷτο πρὸς ἦενσι. πειρῶν δὲ Ἀράβιαν, Ἡμαθίωνα κτείνε παῖδα Τιθωνοῦ. καὶ διὰ ἑ·Λιβύης πορθοῖς, ὅτι πρὸ ἔξω δάλασσαν καταπλῆ. ἑ·τὸ δύναις καταλαμβάνει. καὶ πειρωθεὶς ὅτι πρὸ ἧπειρον ἑ·ἀπ' κρὺ, κατατόξιδον ὅτι τῷ Καυκάσου ἑ·ἐσθίουσα τὸ τῷ Προμηθέως ἧπαρ αἶτον ὄντα Εχιδνῆς καὶ Τυφῶν· ὅς καὶ ἑ·Προμηθέα διέλυσε δισημὸν ἐλόμεθ' ἑ·ἐλπίας. ἑ·παρέχε τῷ Διὶ

Χιερὸν ἀθήσκειν, ἀθάνατον αὐτ' αὐτῷ θέλοντα. ὥς δὲ ἦσαν εἰς τ' ὀφθαλμοὺς παρὰς Ἀτλάντα, ὑποδύντες Προμηθεὺς τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ὅτι τὰ μῦλα μὴ πορεύεσθαι διαδέξαμενον δὲ Ἀτλάντην τὸ πόντον, ὑποσελῆν ἐκείνον. σπειδὴς δὲ, διεδίξατο. Ἀτλας δὲ δρεψάμενος παρ' Εὐπειδῶν τέια μῦλα, ἦκε παρὰς Ἡρακλέα. καὶ μὴ βυλόμενος τὸν πόντον ἔχων, καὶ σπείραν ὅτι τῆς κεφαλῆς θέλων κειῖσθαι. τῷτο ἀκούσας Ἀτλας ὀπίγῃς χεταπὶς τὰ μῦλα, τὸν πόντον διεδίξατο. καὶ ὕτως ἀνελόμενος αὐτῷ, Ἡρακλεῖς ἀππλάητο ἔνιοι δὲ φασιν, ὅτι παρὰς Ἀτλάντην αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρεψάσθαι τὰ μῦλα κτείναντα τὸν φρυγῶντα ὄφιν. κριόμενος δὲ τὰ μῦλα Εὐρυπύτῃ ἔδωκεν· ὁ δὲ λαβὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωκεν. παρ' ἧς λαβούσα Ἀθηνᾶ, πάλιν αὐτὰ ἀπικόμισεν, ὅσον γὰρ αὐτὰ τεθῆναι πε.

reduxit : qui illum pro Chirone , qui mori cupiebat , immortalem esse declarat. Post autem quam Hyperboreos ad Atlantem pervenit , ac Promethei prudentiâ commonefactus est Hercules , ne ad Hesperidum mala proficisceretur , sed ipse Atlanti in cœlo sustinendo succederet , illumque pro se mitteret , persuasus excepit. Atlas autem , decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis , ad Herculem redit. Qui , cū cœlum habere subterfugeret , cesticulum , inquit , se velle facere suo capiti imponendum [quo commodiùs tantum cœli pondus ferre posset.] Quod ubi audivit Atlas , depositis humi pomis cœlum , recepit : atque ita poma Hercules consecutus discedit. Sunt verò qui dicant , hæc non ab Atlante habuisse , sed ipsum , cœlo dracone custode , decerpisse , quæ secum delata dedit Eurytheo. Tum ille accepta Herculi condonavit , à quo cū Minerva accepisset , ea rursus reportavit , quoniam religiosum erat , ea alicubi collocari.

§. 12. Duodecimus labor in-
 junctus est Cerberi ab inferis
 abstrahendi. Hunc autem ter-
 na canum capita, & draconis
 caudam, & in dorso serpen-
 tum omnium generum capita
 habuisse ferunt. Descensus
 igitur ad hunc canem, Eleusi-
 nem ad Eumolpum se contu-
 lit, ut ab eo Cereris sacris ini-
 tiaretur. At verò externis ad
 ea sacra tunc admitti non lice-
 bat. Thespius factus adopti-
 vus Pylij filius, initiabatur,
 qui ne mysteria spectare qui-
 dem jam poterat, qui nondum
 Centauri cædem expia-
 rat. Hercules demum ab Eu-
 molpo tanti criminis conta-
 gione expurgatus, Cereris sa-
 cris initiatur. Inde ad Tæna-
 rum Laconiae promontorium,
 ubi ad inferni descensum of-
 tium patet, accessit. Hac ad
 inferos penetravit: quem cum
 animæ conspexissent, duabus
 exceptis, Meleagriae Medu-
 sæ Gorgonis filiae, omnes in
 fugam abiire. In Gorgonem
 verò Hercules ensen ut in vi-
 vam nudavit: tum illud à
 Mercurio vanum spectrum ef-
 se discit. Mox, ubi ad Plutonis
 portas ventum est, Theseum

§. Δωδεκάτον ἄλλον ἐπι-
 τάγῃ, Κέρβερον ἐξ Ἄδου
 κομίζων. εἶχε δὲ ἕτθ'
 κεφαλὰς κυνῶν καὶ δρᾶ-
 καυτθ', καὶ δὲ τῷ σώματι
 πάντων εἶχεν ὄφιν κα-
 φαλαί. μίλλων οὐδ' ὅτι τῶν
 τῶν ἀπάντων, ἥλθε πρὸς
 Εὐμόλπον, πρὸς Ἐλδ-
 ὄνα βουλόμενθ' μνηστῆ-
 ραι. ὡς δὲ ἐκ ἐξόν ξέ-
 νοις τότε μνηστῆραι ἐπειδή-
 κθ' ὁσίωσθ' Πυλίῳ πάν-
 τηρόμενθ' ἐμυεῖτο· μὴ δυ-
 νάμενθ' δὲ ἰδεῖν τὰ μυ-
 στήσια, ἐπείπερ ἐκ ὧν ἡγι-
 σμένθ' τὸν Κενταύρου φό-
 νον ἀγριότητις ὑπὸ Εὐμόλ-
 πῳ, τότε ἐμνήσθ'. καὶ πα-
 ραγγρόμενθ' ὅτι Ταινάρῳ
 τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς
 Ἀδου καταβάσιος τὸ σῶ-
 μιν ὄρεσι, διὰ τῆς ἀπῆι.
 ὁπνίχα δὲ ἰδὼν αὐτὸν αἱ
 ψυχαί, χρεῖς Μελεάγρει
 καὶ Μεδύσῃ τ' Ὀργῶνθ',
 ἔφυγον. ὅτι δὲ πῶς Ὀρ-
 γῶνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν,
 ἔλκει. καὶ παρὰ Ἐρμῶς μνη-
 σάνει, ὅτι κατὸν εἰδωλόν
 ὄρεσι. πλησίον δὲ τῆς Ἀδου
 πυλῶν γρόμενθ', ὁσίωσθ'

εὔρε , καὶ Πειρίδου τὸν
Περσιφόνης μνησδόμῳ
γάμον , καὶ διὰ τοῦτο διδίν-
ται. Διαισώμενοι ἦ Ἡρακλῆα ,
ταῖς χεῖρας ᾤρεον , ὡς ἀν-
τιστάμενοι διὰ τῆς ἐκείνου
βίαις. ὁ δὲ Θησῖα μὲν λαβό-
μεν ὅτι χεῖρὸς ἤσχε· Πει-
ρίδου δὲ ἀνὰ σῆσιν βυλόμα-
νεν , τῆς γῆς κινεμένης ,
ἀφῆκεν· ἀπὸ κύλισι δὲ καὶ
ὁ Ασκαλάφου πύθρον. βυλό-
μεν δὲ αἶμα τῆς ψυχῆς
ἐξελθόντα , μίαν ἤν' Ἀΐδου
βοῶν ἀπίσφαξεν. ὁ δὲ νέ-
μων αὐτὰς Μενόϊπτος ὁ Κό-
δωνύμης προσκαλεσάμεν
εἰς πάλιν Ἡρακλῆα , ληθ-
νοῖς μίσην , καὶ ταῖς πόδεσσι
κρητάρει , ὑπὸ Περσιφόνης
παρητήθη. αἰτοῦντο δὲ αὐ-
τῷ Πλῦτωνα ὁ Κέρβερον ,
ἐπίταξεν ὁ Πλῦτων ἄρση
χειρὸς ὅν' εἶχεν ὅπλων κρα-
τουῦντα. ὁ δὲ δῖον αὐτὸν
ὅτι τῆς πύλαις τοῦ Ἀχέρον-
τος , τῇ τε θύρῃ συμπι-
σσεύμενον , καὶ τῇ λεοντῇ
συσκευαδὸν , καὶ περικλυτὸν
τῇ κεφαλῇ ταῖς χεῖρας , ἐκ
αὐτῆς , καὶ ὅτι δακτύλῳ
ὑπὸ τῇ χεῖρὶ ἐρεν δράκοντος ,
κρατῶν ἐκ τοῦ τραχήλου , καὶ

ac Pirithoum Proserpinæ nu-
ptias poscentem , eaque de
causa devinctum invenit. Hi
conspicati Herculem , velut
illius viribus redituri in vitam,
manus porrigebant: tum ille
Theseum manu prehensum
excitavit: sed Pirithoum quo-
q; revocare in vitam cupiens,
ob terræ motum dimisit, &
Ascalaphi saxum revolvit. Ad
hæc sanguinem animis præbi-
turus, unam ex Plutonis bubus
jugulavit. Cæterum Menœ-
tius, Ceuthonymi filius, Plu-
tonis bubulcus, cū provo-
casset in palæstram Hercu-
lem, perfractis costis, ac me-
dius ab eo prehensus, Pro-
serpinæ deprecatione serva-
tus est. Demū Hercules
Cerberum à Plutone depof-
cit. Is illi, sine armis, quibus
communitus advenerat, ca-
nis abducendi potestatem fa-
cit. At Hercules nactus illum
pro Acherontis portis, thora-
ce circumseptus, ac leonis
pelle contectus, & circum-
jectis illius capiti manibus,
haud abire permittit, etsi à
dracone, qui in Cerberi cau-
da existeret, morderetur,
cervicem comprimens, ac

belluam præfocans , parere coegit. Captum itaque Cerberum ad Eurystheum regressus per Træzenen , abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutavit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reduxit.

CAP. VI.

Κ Ε Φ. ς.

Porro Hercules exantlatis laboribus , Thebas regressus , Megaram quidem Iolao conjugem dedit : ipse verò uxorem ducturus, Eurytum Oechaliæ regulum , qui sagittandi peritiâ se , ac filios suos vicerit , certaminis præmium Ioles filiz connubium proposuisse accepit. Oechaliam igitur profectus , cùm sagittandi arte iis omnibus præstantior extitisset , uxorem certè promissum certaminis præmium minimè consecutus est. Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat : At Eurytus , cæterique filij dehortari , ne , quam fortè prolem ex ea susciperet , aliquando obtruncaret , pertimescentes.

ἄρχων τὸ θνητὸν ἔπεισι.
συναβῶν ἔν αὐτὸν , ἥκα
[σὺς Εὐρυδία] διὰ Τροί-
ζην· ποιησάμεν· ἢ ἀ-
σασιν. Ασκάλαφον [μὲν]
ἔν Δημότρῳ ἐποίησεν ὄππῃ.
Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυδιδί δει-
ξας ἢ Κέρβερον, πάλιν ἐκέ-
μισεν εἰς Ἀΐδου.

Mετὰ δὲ τὰς ἀθλοῦς
Ἡρακλῆς ἀφικόμε-
νος εἰς Θήβας , Μέγαραν
μὲν ἰδὼκεν Ἰολάῳ· αὐτὸς δὲ
γῆμαι θέλων , ἐπαυδάνε-
το [Εὐρυτον] Οἰχαλίας
δυνάστου ἀθλοῦ συνεπιθέσθαι
τὸν Ἰόλης ἢ θυγατρὸς γά-
μον , τῇ νικήσαντι τοξικῇ
ἢ αὐτὸν τι , καὶ τὸς παῖ-
δας αὐτῷ ἐπαύχοντας· ἀφί-
κόμεν· οὐκ εἰς Οἰχαλίαν,
καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐ-
τῷ γυμνῶν , ἐκ ἔνχεα γὰρ
γάμου. Ἰφίτε μὲν ἢ πατρὸς τι-
μεῖν καὶ παῖδων λέγοντες δι-
δόναι τῷ Ἡρακλεῖ ἢ Ἰόλῳ,
Εὐρύτε δὲ καὶ ἄλλοι λοιπὸν
ἀπαγορεύοντων , καὶ διδοί-
κασαι λέγοντων , μὴ πικρο-
ποιησάμεν· τὰ γυμνησόμενα
πάλιν ἀπαλείψῃ.

§. β. Μετ' ἑ πολὺ δὲ
 κλαπείσων ἐξ. Εὐβοίας ὑπὸ
 Αυτολύκου βοῶν, Εὐρυ-
 πος μὲν ἐνόμζεν ὑφ' Ἡρα-
 κλέους γαρτέναι τῆτο. Ἰφι-
 τῶ δὲ ἀπείων, ἀφικνεῖ-
 ται πρὸς Ἡ'ρακλέα, χύσων
 τυχῶν ἕκοντι ἐν Φερῶν
 αὐτῷ στυγερῶν πλὴν ἀπὸ πα-
 νοδσαν Ἀλκηνσιν Ἀδμήτην,
 ὅθεν αὐτῷ συζητῶσι τὰς
 βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπε-
 χρεῖται, καὶ ξενίζει μὲν
 αὐτόν. ματιεὶς δὲ αὐτῶν
 ἀπὸ τῆς Τυρυνθίαν ἔρρι-
 ψεν αὐτὸν τυχῶν. κερδάρ-
 θῆναι δὲ θέλων τὸν φό-
 νον, ἀφικνεῖται πρὸς Νη-
 λέα. Πυλίων μὲν οὕτω
 δουλῆσιν. ἀποσπόμενον δὲ
 Νηλέως αὐτὸν διὰ πλὴν
 πρὸς Εὐρυπον φίλιαν, εἰς
 Ἀμύκλας παραφύειν, ὅθεν
 Διηφίβου τοῦ Ἰπ-
 πολύτου κερδαίρεται, κα-
 ταχθεὶς διηνῆ νόσῳ διὰ
 τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς Δελ-
 φοὺς παραφύειν, ἀπαλ-
 λαγνὸς ἐπυνδάνετο τὴν νό-
 σον. μὴ χρησάμενος δὲ
 αὐτῷ τὴν Πυθίαν, τὸν τι-
 νὰν συλαῖν ἔδειλε, καὶ
 τὸν τρεῖς πόδας βασίλας, κα-

§. 2. Hinc verò non longo
 post tempore, abactis ex Eu-
 boea per Autolycum bubus,
 Eurytus id Herculis persuasum
 confectum esse putavit. Con-
 trà Iphitus id minimè cre-
 dens, ad Herculem convolat,
 eique à Pheris venienti oc-
 currit, quo tempore serva-
 tam ab se jam mortuam Al-
 cestin Admeto marito resti-
 tuerat. Proinde Iphitus Her-
 culem, ut secum boves vesti-
 garet, cohortatur. Id illi Her-
 cules se præstiturum pollice-
 tur, & eum quoque hospitio
 accepit. At furore iterum agi-
 tatus, hunc è Tirynthiorum
 mœnibus dejecit. Cùm verò
 commissæ cædis causâ expia-
 ri vellet, ad Neleum Pythio-
 rum Dynastam proficiscitur:
 exclusus autem ab eo, quod
 olim vetus cum Euryto sibi
 benevolentia intercesserat,
 Amyclas pervenit, ubi illum
 Deiphobus Hyppolyti filius
 sceleris contagio lustravit;
 deinde gravi morbo de Iphiti
 nece correptus Delphos adiit:
 ac morbi finem roganti illi
 Pythia nihil responder: at
 Hercules eo nomine spoliare
 templum voluit, avectoque

tripode, propriam sibi oraculorum ædem construxit : ac mox ab Apolline in eum pugná commissâ, Jupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit: Morbi finem tum fore, cùm triennium totum venditus servierit servitutem, & commissæ cædis ergo Euryto æstimationem pependerit.

§. 3. Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, eumque Omphale Jardani filia Lydorum regina mercatur: cui Tmolus conjux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus oblatam fraternæ cædis æstimationem admittendam minimè censuit. Interim Hercules Omphalæ serviens, non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula conjecit. Sytleum verò in Aulide, qui peregrinos eà iter facientes terram fodere compelleret, refoffis ab radice vitibus, unâ cum Xenodice filia interfecit. Idémque ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarî corpus in litore ejectum, sepulturæ dedit, ab eoque Do-

ποσδάζειν ματιπῖον ἴδιον. μαχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπίλων, ὁ Ζεὺς ἵησι μίσην αὐτῷ παραυνόν. καὶ τῦτον διαλυδόντων τὸν πτόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς· ὅς ἐλεγεῖν ἀπαλαγμὸν αὐτῷ τῆς νόσου ἐσθαι περδένπ, καὶ τεῖα εἶπὶ δουλάσανπ, καὶ δένπ ποινῶ τῷ φόρῳ πῶ πμῶ Εὐρύτῳ.

§. γ. Τοῦ δὲ χρησμοῦ δίδοντος, Ἑρμῆς Ἡρακλέα πωρῶσκει καὶ αὐτὸν ἀνείττει Ὀμφάλῃ Ἰαρδάνῃ, βασιλεύσῃ Ἀυδῶν, ἣ πῶ ἡγεμονίαν πιδότων ὁ γήμας Τμῶλ· κατέλιπ. πῶ μὲν οὖν πμῶ κομιδίσαν Εὐρυτῷ ὃ περσιδίξατο. Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλῃ δουλάων, τὸ μὲν πρὶν ἢ Εὐφροσύνῃ Κέρκοπας συλλαβὼν ἔδυσεν. Συλέα δὲ ἐν Αὐλίδι τὸς παριόντας ξένους ἐκάππειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίξαις τὰς ἀμπύλες σκάψας μὲν δὲ δουρατῶς Ξενοδίκης ἀπὸ κίλινε. καὶ περὶ τὴν νῆσαν Δολίχην, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰμαλοῖς περισφύμινον, ἐδάψε· καὶ τὴν νῆσον ἀπὲ

Δολίχης Ἰκάρου ἐκάλεσιν. αὐτὴ τέττι Δαίδαλῳ ἐν πύσῃ εἰκόνα περὶ πλοῖον καταπλάσσειν Ἡρακλεῖ. ὡς νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλεῖς, λίθῳ καλὸν, ὡς ἐμπροσθεν ἐπὶ ἤξει. καὶ ὅν δὲ χεῖρον ἐλάτρεδε παρ' Ομφάλης, λέγεται ὅτι Κόλχους πλοῦν ἤλυθεν, καὶ πλοῦ τοῦ Καλυδωνίου κέκρουεν ἄνθρωπον, καὶ Θηοσία Ἰφιδάμαντα ἐν Τειρῆσι εἰς τὸν Ἰσθμὸν κατέβηκεν.

§. 3. Μετὰ τὴν πλοῦ λατρείαν ἀπαλλαγὴς τῆς νόσου ὅτι Ἰλίου ἐπὶ πλεονεξίας ἐκτελέσας δὲ εἰς Ἰλίον, καὶ μὲν ἔτι νεὼν φυλακὴν Οἰκλίου ἐπέλπιεν. αὐτὸ δὲ μὲν ἔτι ἄλλων ἀεισίων ὄρμα ὅτι καὶ πύλιν. περὶ Ἰφιδάμαντα δὲ ὅτι ταῖς ναῦς σὺν τῇ πλῆθει Λαομέδων, Οἰκλέα μὲν ἀπὸ πύλων μαχόμενον ἀπελάττει δὲ, ὑπὸ ἔτι μετὰ Ἡρακλείου, ἐπὶ πολιορκίᾳ. καὶ δὲ πολιορκίας ἐνέστασις, ῥήξας τὸ τεῖχος Τελα-

lichen infulam mutato nomine, Icariam vocavit: Cujus beneficij causâ Dædalus ἐ πίττα Ἡρακλῆς ἰμαγινὴν ὁμοειδέστατην ἐποίησεν, quam cum ignoraret, Hercules per noctem lapide, vivam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud Omphalem serviret, aiunt tum in Colchos navigationem, Calydoniique apri venationem confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum advenerat, eum expiasse.

§. 4. Porro post servitutem, morbo liberatus, navibus ordine remorum quinquaginta præditis decem & οὐκ, collectâ fortissimorum volonum manu, in Ilium navigavit: Postea verò quàm Ilium cum classe appulit, eam Oicli custodiendam reliquit. Ipse autem cum cæteris rei bellicæ peritissimis in urbem promovit. Laomedon interea facta cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, at rejectus ab Herculis copiis intra urbem obsideri cœpit: cumque urbis obsidione continenti premeretur, refractis Tela-

mo muris primus urbem intrat , & post eum Hercules. At ubi Telamonem prius intrasse videt , stricto in eum ense vadit ; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon providè animadvertisset , proximos adjacentes lapides colligere aggreditur. Tum Hercules, quidnam faceret , percontatur : aram ille inquit Herculi Calinico se excitare. Tum is Telamonem laudavit. Mox verò capto Ilio , sagittis confecto Laomedonte , cum filiis suis, præter unum Podarcem , Telamoni Hesionem , Laomedontis filiam , ob rem præclarissimè gestam , præmij loco dedit : [ex qua postea Telamo Teucrum procreavit :] & huic quem vellet captivorum abducendum concedit. Ea verò cum sibi Podarcem fratrem delegisset , Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adjecit , quidnam ipsi harum rerum causâ , ut eum accipiat , datura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammeum aureum dedit. Hinc pro Po-

μῶν , πρῶτος εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τούτου Ἡρακλῆς· ὡς δὲ εἰδέναι οὗτο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσὶν ἡλυθότα , παυσίμην ἔχον τὸ ξίφος , ἐπ' αὐτὸν ἦεν· μηδὲνα δέλων ἑαυτοῦ κρείττονα νομίζεται. σωιδὼν τούτο Τελαμῶν , πλησίον λίθοις κειμένοις σωήσσει· τῷ δὲ ἐρωμένου τί πρῶτοι βωμὸν εἶπον Ἡρακλῆος· κατασφάζειν Καλλινίκον· ὁ δὲ , ἐπιμύσας , ὡς εἶλε τὴν πόλιν , κατατοξάσας Λαομίδοντα , καὶ τοῖς παῖδας αὐτοῦ χυεῖς Ποδάρκου , Τελαμῶνι ἀριστὸν Ἡσιόνην τὴν Λαομίδοντα θυγάτηρα δίδωσι [ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμῶν τὸν Τεύκρον γυνῆ·] καὶ ταύτην συγχωρεῖ ὅτι αἰχμαλώτων ὃν ἤδελεν , ἄγεται. τῆς δὲ αἰεθυμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκον , εἶρη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γινώσκει , καὶ τότε , πῶποτε δοῦσαν αὐτ' αὐτῇ , λαβεῖν αὐτόν· ἡ δὲ παρεσχομένη χευσίῳ τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς καφαλῆς , ἀπὸ τῶν ὀδόντων

Ποδάρκης Πείαμ^Θ ἐκλή-
θη.

*darces Priamus est nomina-
tus.*

Κ Ε Φ. Γ.

C A P. V I I.

Πλέστοις ὃ ἀπὸ Τροίας
Ἡρακλείου, Ἡρακ-
λεῖος ἔπιμψε χειμῶνας·
ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς
ἐκρόμασεν αὐτὸν ἐξ Ολύμ-
που. προσέειπεν δὲ Ἡρακλῆς
τῇ Κῷ, καὶ νομίσαντες αὐ-
τὸν οἱ Κῶοι ληστρικὸν ἄρην
εἶλον, βάλλοντες λίθους
προσπεῖν ἐκάλυσεν. ὁ δὲ
βιασάμενος ἔτῃσιν εἶλε· καὶ
ἔβασιλέα Εὐρύπυλον Ἀτυ-
पालίας παῖδα καὶ Ποσειδῶ-
νος ἔκλινε. ἐπ' αὐτὴν δὲ καὶ
ἔμάχην Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλ-
κιδόντος καὶ Διὸς ἐξαρπάσαν-
τος αὐτὸν, ὃ δὲ ἔπαθε. πορ-
θήσας ὃ Κῷ ἦκε δι' Ἀθηνῶν,
εἰς Φλέγαν· καὶ μὲν θεῶν
κατεπολέμησε Γίγαντας

§. β. Μετ' ὃ πολὺν χρόνον
Ἀυγείαν ἐστράτευετο, σωμα-
θροίσας Ἀρκαδικὸν στρατὸν,
καὶ παραλαβὼν ἐδύλοισιν
ἢ αἰσῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος
ἀριστέρην. Ἀυγείας δὲ τὸν ἀφ'
Ἡρακλῆς πόλεμον ἀκούων,
κατήγετο τὴν Ἡλείων στρα-
τείαν, Εὐρύτορον καὶ Κτίαν.

Herculi verò ab Ilío clas-
sem reducenti Juno sæ-
dam inmisit tempestatem:
quamobrem Jupiter indigna-
tus eam ex Olympo suspen-
dit. Hercules interea cùm ad
Cō navigaret, Coi, quod pi-
raticam ipse classem ageret
existimantes, lapidum jactu
in portum appellere prohibe-
bant. Is autem vi illatâ, insu-
lam cepit: Regémque Eury-
lum Astypalææ ac Neptuni
filium interemit. Sed & Her-
cules inter pugnandum à
Chalcodonte vulneratus fuit,
& Jovis ope conservatus mali
nihil pertulit. Inde Cō deva-
statâ, Phlegrum, ob Miner-
vam adivit: ubi unâ cum Diis
Gigantes debellavit.

§. 2. Nec longo pòst tem-
pore Arcadum magnâ manu
collectâ, & acceptis secum ex
urbibus Græciæ volonibus
fortissimis, in Augeam bel-
lum movit. Augeas interim
ab Hercule expeditionem in
se comparari audiens, ab
Eliensibus Eurytum & Ctea-
tum

tum geminos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant: hi Moliones & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augeæ frater erat. Enimvero accidit ut per ejusce expeditionis tempus Hercules in morbum incideret: eamque ob causam cum Molionidis pacem inivit: qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent, ejus copias insidiis aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen jam tum ab re bellicâ Hercules recessit. At cum tertio rursus Isthmici ludi celebrarentur, missos ab Eleis Molionidas cum aliis simul immolatu- ros ad Cleonas, per insidias circumveniens trucidat, & ductis in Elin copiis urbem cepit, occisoque cum filiis Augea, Phyleum reduxit, eique regnum attribuit. Ad hæc etiam Olympicum certamen instituit, ac Pelopiam statuit, necnon duodecim Deorum aras deinceps excitavit.

§. 3. Post autem Elidem captam adversus Pylum castra

τον συμφυεῖς· οἱ δὲ δυνάμει
τοὺς τότε ἀνδράποισι ἱερ-
έβαλλον· παῖδες δὲ ἦσαν
Μολιόνης καὶ Ἀκτοῦρος·
ἐλέγξαντο δὲ Ποσειδῶνι Θ.
Ἀκτοῦρος δὲ ἀδελφὸς καὶ Ἀν-
γείῳ. σωῆσθαι δὲ Ἡρακλεῖ
μετὰ τῷ στρατίῳ νοσή-
σαι. διὰ τοῦτο καὶ ἀπον-
δῆς πρὸς τὴν Μολιονίδας
ἐποιήσαντο· οἱ δὲ ὕστερον
ἐπιγρόντες αὐτὸν νοσηῶντα,
ἐκπύοντες τὸν στρατὸν μα-
κρῶς, καὶ κτείνουσι πολλοὺς·
τότε μὲν οὐκ ἔκρινεν ἡ-
σαν Ἡρακλῆς· αὐτὸς δὲ ἔ-
τείχετο Ἰσθμιάδης τελευμέ-
νης, Ἡλείων τὸν Μολιο-
νίδας περὶ τῶν σωμάτων,
ἐν Κλεοναῖς, ἐκδρυσάς τε
τοὺς Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε. καὶ
στρατὸν σάωσεν· ὅτι ἔ-
πλεον ἦν πόλιν. καὶ κτείνας μὲν
τοὺς παῖδας Ἀνγείας, κατὰ
τοὺς φυλὰς, καὶ τὴν τῷ
Βασιλείῳ ἰδούκην. ἔθηκε ἔ-
καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶ-
να· Πέλοπός τε βωμὸν
ἰδρυσάτω, καὶ θῶν δώδε-
κα βωμοὺς ἐξῆς ἰδέμα-
ται.

§. γ. Μετὰ δὲ τῆς Ἡλείας
δὲς ἄλωσιν, ἐστράτευσεν ὅτι

Πύλον· καὶ πῶς πάλιν ἐ-
 λών, Περικλύμενον κλέι-
 νει τ' ἀλκυμώτατον ἦν Νη-
 λέως παίδων, ὃς μεταβόων
 ταῖς μερφαῖ ἐμάχετο. τ' δὲ
 Νηλέα, καὶ τὸς παῖδας
 αὐτοῦ χρεῖς Νέστορος, ἀπικ-
 τινε. ὅς δ' ἐνέθ' ὦν πα-
 ρὰ Γερηνίοις ἐτρεφέτο. καὶ τ'
 πῶς μάχην, καὶ Ἀΐδων ἐτρω-
 σι Πυλίοις βοηθεῖτα. ἐλὼν
 δὲ πῶς Πύλον, ἐσφάπτειν
 ὅπῃ Λακεδαιμόνα μετὰ δὲ
 τὸς Ἰπποκῶντ' παῖδας
 δέλων· ἀρμίζετο μὲν γὰρ αὐ-
 τοῖς, καὶ διόπῃ Νηλεῖ σωε-
 μάχῃσαν· μᾶλλον δ' ὠξυμένη,
 ὅπῃ δ' Αἰκυμνίῃ παῖδα ἀπικ-
 τινε. διωμένῃ γὰρ αὐτῇ πᾶ
 Ἰπποκῶντ' βασιλείᾳ, ἐκ-
 δραμὼν κῶν τ' Μολοσσι-
 κῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο. ὃ δὲ,
 βαλὼν λίθον ἐπίπυχε τὸ
 κυῖος. ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ
 Ἰπποκῶντ' ἴδου, καὶ πύθον-
 τες αὐτὴν τοῖς σκυτάλοις,
 ἀπὸ κλίνης τὸν ἦν τε θάνα-
 τον ἐκδικῶν, σφατῆσαν ὅπῃ
 Λακεδαιμονίαν συνήθροισι.
 καὶ ὅδ' ἀφ' ἡμῶν εἰς Ἀρ-
 καδίαν, ἠξίου καὶ Κη-
 φέα μετὰ τ' παίδων, ὧν
 εἶχαν, εἴκοσι, συμμαχεῖν.

promovit, & urbe expugnata
 Periclymenum Nelei filiorum
 fortissimum, qui in varias in-
 ter pugnandum formas muta-
 batur, Neleumque & ejus fi-
 lios omnes, uno excepto Ne-
 store, interfecit. Hic enim
 puer adhuc apud Gerenios a-
 lebatur. Quin etiam ea in pu-
 gna Plutonium Pyliis opitu-
 lantem vulneravit. Dein ever-
 sa Pylo in Lacedæmonem
 Hippocoontis filios punitu-
 rus, bellum gerit : quibus,
 quoniam Neleo suppetias tu-
 lissent, erat iratus : & , quod
 Licymnij filium occidissent,
 longè magis illis succensebat.
 Nam cum ipse Hippocoontis
 regiam spectaret, erumpit
 illico in eum Molossici gene-
 ris canis : tum puer arreptum
 lapidem in canem conjecit,
 nec lapidis conjectio puerum
 fefellit. Mox eruptione fa-
 cta, Hippocoontidæ virgis
 puerum verberantes pere-
 merunt. Hujusce igitur mor-
 tem ulturus, exercitum in
 Lacedæmonios comparavit :
 atque in Arcadiam castris pro-
 motis, Cephæum cum viginti,
 quos habebat, filiis, ut belli
 locius esse velit, obtestatur.

At Cepheus veritus ne reli-
ctam à se Tegeam Argivi bel-
lo invaderent, expeditionem
detrectabat. Tum Hercules,
sumptâ de Minerva æneâ
Gorgonis comâ in urnâ, Ste-
ropæ Cephei filiz muneri de-
dit, hisce adjunctis verbis,
Quandoque militum copiis
ingruentibus eam comam de
mœnibus, nec tamen prævi-
sam, sublimem ostendet, ho-
stium futuram eversionem
prænūciatura. Quo facto, Ce-
pheus cum filiis expeditionem
secutus est. Atque idem in
pugna, filiiſque ejus omnes
occubuerunt: his etiam accessit
Iphiclus Herculis frater. At
Hercules, cæso Hippocoonte,
ejusſque filiis in servitutem re-
dactis, subjecit urbem Tyn-
dareo: & hujic etiam regnum
concessit.

§. 4. Deinde Hercules Te-
geam transiens, Augen Aleæ
filiam, haud agnitam vitiavit.
Quæ cū anteâ puerum oc-
cultè peperisset, in Minervæ
templo deposuit. Interim pe-
ste per ea loca debacchante,
Aleas templum ingressus, &
singula rimatus, filiz partum
reperit: ac puerum in Parthe-

ιδως δὲ Κηφούς μὴ κατα-
λιπόντ' αὐτῇ Τέγαν. Ἀρ-
γῆοι ἐπιτραπύσονται, πλὴν
τραπείαν ἡρνεῖτο. Ἡρακλῆς
δὲ παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν
ὕδρια, χαλκῶν βόσρυχα.
Γοργόν' ὅ, Σπείρη τῇ Κη-
φούς θυγατρὶ δίδωσι, εἰ-
πὼν, Ἐὰν ἐπὶ στρατὸς, τρις
ἀεχέυσης [ἐν] ἤβ' ἐπὶ πυχῶν
τ' βόσρυχον, καὶ μὴ περὶ δύν-
ου, προπλὴν ἤβ' πλαμίνων
ἔσθαι. Τύττω ἡμομένῃ, Κη-
φούς μὲν τῶν παίδων ἐσπείδει.
καὶ χεῖρ' ἢ μάχῃ αὐτὸς τε καὶ οἱ
παῖδες αὐτῶν πλεονέχουσιν· καὶ
πρὸς τούτοις Ἰφικλ' ὁ τῷ
Ἡρακλῆος ἀδελφός. Ἡρα-
κλῆς δὲ κτείνει τὸν Ἱπποκόοντα,
καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χει-
ροπάρει, πλὴν πλείων Τυν-
δαρέῳ καταμαζών, τὸ βασι-
λείαν παρέδωκε τῷ τῷ.

§. 5. Παριὼν δὲ Τέγαν
Ἡρακλῆς, τὸν Αὐγὴν Ἀλεοῦ
θυγατέρα ἴδων, ἀγνοῶν ἔφα-
θει· ἢ ὅ, τεκούσα χρύφα ἰδὼ
βρέφος, κατέπειτο ἐν τῷ τε-
μένει τῇ Ἀθηνᾶς. λοιμὴ δ' ἐπὶ
χώρας φθισομένης Ἀλεὸς
εἰσελθὼν, καὶ ἐρδονήσας εἰς ἰδὼ
τίμνος, καὶ τὸν θυγατρὸς ὠιδ-
νας εὗρε. ἰδὼ μὲν οὖν βρέφος εἰς.

τὸ Παφάγιον ὄρεος ἐξέδειξο· καὶ τὸτο μὲν χεῖρ διῶν πρὸς περὶ τοῦτο ἐσώθη. θηλυὲν μὲν γὰρ ἀπὸ πτόκος ἔλαφον ἔσχευεν αὐτῷ. ποιμένες δὲ αἰελομόχοι τὸ βρέφον, Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. Αὐγίῳ δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ τῷ Ποσειδῶνι, ἵπποισιν ἀπὸ μωλῆσαι. ὁ δὲ Τεύδρανι τῷ Τάδρανίᾳ δώσας αὐτῷ ἔδωκεν καὶ χεῖρ γυναικὶ ἐποίησται.

§. 4. Ἡρακλῆς δὲ παρὰ γυμνάσιον εἰς Καλυδῶνα, ὃ Οἰγίῳ θυγατέρα Δηϊάνωσαν ἐμνηστεύσας. καὶ διαπαλαίσας ἑστῶς τῷ γάμῳ αὐτῆς περὶ Ἀχελῶον ἀπικαδόντα παύσας, φειδέκασε τὸ ἔτερον ὅττι κέρατων. καὶ τὸ μὲν Δηϊάνωσαν γαμῶν τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶν λαμβάνει, διὸ ἀπὸ τούτου τὸ Ἄμάλθειον. Ἀμάλθεια δὲ ὑπὸ Αἰμονίου θυγατρὸς, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· οὗτο δὲ, Φορκυδὸς λέγει, δώσας ἔχει τοιαύτῳ, ὥστε βροχὸν ἢ πλὴν, ὅττι εὐξαίῳ περὶ παύσας ἀφαιρῶν.

§. 5. Σπάρτῃ δὲ Ἡρακλῆς μὲν Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρον

num montem deferendum, exponendumque dedit; qui divinâ quadam providentiâ conservatus est. Nam, quæ nuperrimè cerva pepererat, illi ubera præbuit: mox autem pastores assumptum infantem Telephum vocitarunt. Sed & Aleas Augen Nauplio Neptuni filio extra fines vendendam exportari jussit. Hic autem Teuthranti Teuthraniz urbis Dynastæ tradidit, & ille eam sibi postea uxorem fecit.

§. 5. Cæterum Hercules Calydonem profectus, Dejaniram Oenei filiam conjugem depoposcit, ac luctatus, matrimonij hujusce de causa, cum Acheloo in taurum transformato, unum illi de cornibus perfregit. Itaque Dejaniram duxit: cornique Acheloo redditur, cujus loco Amaltheæ cornu accepit. Hæc Harmonij filia fuit, quæ tauri cornu habuit. Id, ut Pherocydis testimonio comprobatur, ejus erat facultatis, ut quicquid esculenti ac poculenti quispiam expetisset, copiosè admodum suppeditaret.

§. 6. Insuper Hercules pro Calydoniis contra Theσpro-

tos bellum gerit, qui urbe Ephyra, cui Phylas Rex præerat, vi captâ, congressus cum Astyoche hujusce filia, Tlepolemi fit pater. Cum verò apud eos permaneret, ad Thestium misit, ac septem fermè filios vi retinere dicebat, de quibus tres ablegaturum se Thebas, at reliquos quatuor in Sardiniam insulam veluti colonos se transmissurum. Quibus confectis, cum apud Oëneum in convivio esset, pugno percussus EUnomum Architelis filium ei pocula propinquantem occidit. Is autem Oëneo propinquus erat. Sed pueri pater, quòd id præter ejus voluntatem factum fuisse contigisset, ei veniam dedit. Atqui Hercules legis multam secutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit: qui, ubi cum Deïanira uxore ad EVenum amnem pervenit, ibi Nessum Centaurum manentem, qui viatores trajiciebat, offendit: eumque trajiciendi laborem mercedis loco à Diis, justitiæ suæ causâ se recepisse dicebat. Igitur Hercules ipse per

ποι'. καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφυραν, ἧς ἑκασίπλοος Φύλας, Ἀστυόχη τῇ τέτι θυγατρὶ σωελδῶν, πατήρ Τληπόλεος γίνεται διαπλῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ πῖμψας αὐτῷ Θέστιον, ἐπὶ δὲ πῶν τρεῖς ἑλεγε παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς πέντε πῶν πῖμψεν εἰς Σαρδὼν τῶν νῆσων, ἐπ' ἀποικίαν. ἡμομίον δὲ τέτων, ἐναχρύμφορος δὲ Οἰνεί, καὶ κορυδαλὸν παῖδας, ἀπέκλεινεν Ἀρχτέλοισι παῖδα Εὐνομῶν χτ' ἡμεῶν δίδοντα. συγῆν δὲ Οἰνείας δὲ. ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ τῷ παιδὶ, ἀκουσίως ἡγενημένῳ τῷ συμβεβηκότι, σωεγνωμόνῃ. Ἡρακλῆς δὲ χτ' ἢ νόμον, τῶν φυγῶν ὑπομίνων ἦδ' ἑλε. καὶ δέγων αὐτῷ Κήρυκα εἰς Τραχῖνα ἀπέναι. ἄγων δὲ Διὶ ἀνείρα, δὲ πῶν Εὐνὸν ἦκεν. ἐπ' ὅτι καὶ Νέστω Νέστω ὁ Κένταυρος, τὸς παρόντας διέπρεβ' ἑλε. μισδὸν δὲ λέγων παρὰ θεῶν τῶν πορθεμένων εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνης. αὐτὸς μὲν οὐδ' Ἡρακλῆς

ἔ ποταμὸν διέβη. Διῖανή-
ρας δὲ μισθὸν αἰτιθεὶς, ἐπὶ-
τρεψεν ἔσω διακομίζειν. ὁ
δὲ διαπερθεμένων αὐτῷ ἐπι-
χεῖρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ
ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ὁ
Ἡρακλῆς, ἐξελεύσμενος Νέσ-
σον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρ-
δίαν. ὁ δὲ μίλλον πηδύ-
τῃ, περικαλίσσόμενος εἴ-
πεν εἰ δέλοισι φίλτερον πρὸς
Ἡρακλέα ἔχεν, τὸν τε γό-
νον, ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς
γῆς, καὶ τὸ ῥυέν ἐν τῷ
πράγματι τῆς ἀκίδος αἵ-
μα συμμιξαι. ἡ δὲ ποιήσα-
σα τῆτο, ἐφίλατῃ παρ'
ἑαυτῇ.

§. 7. Διέξιων δὲ Ἡρα-
κλῆς ἔδρυόπων χώραν ὑπο-
εῖν προῆς, ἀπαντήσαντος
Θηοδόματος βοηλατουῦ-
τος, τὸν ἐπερὶ τῆς παύ-
σης λύσας, καὶ σφάζας,
ἐξέψisas ἐωχόσατο. ὡς δὲ
ἦκον εἰς Τραχίνα πρὸς Κήυ-
κα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτῇ,
δρύοπας κατεπόλεμσεν.
αὐτῇ δὲ ἐκείδιν ὁρμη-
θεὶς, Αἰγυμῶ βασιλῆς Δω-
είων συνεμάχησε. Λαπι-
θαὶ γὰρ πρὸς γῆς ὄρεσιν ἐπο-
λέμωσιν αὐτῷ, Κορέτου

se amnem tranavit, & Deïa-
niram, portorium pactus, in
alteram ripam Nello transve-
hendam commisit: tum illi
Centaurus, dum trajicit, vim
inferre aggreditur: eam verò
acclamantem audiens Hercu-
les, egressum in terram Nes-
sum in corde sagittâ percussit.
Is, ubi se morituum vider,
mulierem ad se vocat, eïque,
si velit, inquit, philtum apud
Herculem sibi habere, præci-
pit ut quod ipse semen in ter-
ram effudisset, cum sanguine,
qui ex spiculi vulnere manas-
set, commisceat. Tum illa id
factum penes se conservavit.

§ 7. At Hercules, Dryo-
pum finibus peragratis, & ci-
bi inopiâ laborans, Thioda-
mantem, plaustrum, quod à
binis bobus trahebatur, du-
centem obvium habuit: eo-
rum alterum è curru solutum,
jugulatúmque, & coctum de-
voravit. Postea cùm Trachi-
nem pervenisset ad Ceycem,
hospitio ab eodem acceptus,
Dryopas debellavit. Inde il-
linc promotus Ægimio Do-
riensium Regi se belli socium
fecit. Nam Lapithæ, eum de
terræ finibus Corono ejus

belli imperatore, armis infestabant. Is igitur obsidione pressus Herculem in societatem, atque in regni partem adiutorem arcessierat. Cui Hercules opitulatus, Coronum cum cæteris suis interemit, eique regni fines universas liberas reddidit. Ad hæc etiam Laogoram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac Lapitharum socium, obtruncavit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus Martis & Pelopię filius, ut in singulare secum certamen congrederetur, provocavit. Congressus itaque & hunc etiam interfecit. Ut autem Orchomenum pervenit, cum Rex Amyntor cum armis procedere minime sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse vitâ privavit. At, cum Trachinem pervenisset, exercitum in Oechaliā adunavit, ut eo bello in Eurytum animadverteret: accitis sibi fociis Arcadibus, & Meliensibus domo Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Eu-

κρατηροῦσι. ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπιχειροῦσιν τὸν Ἡρακλέα βοηθόν, ὃν μέρει τῆς γῆς βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ κτείνε Κόρυνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ πῶς γὰρ ἅπασαν παρέδωκεν ἐλπίδιαν αὐτῷ. ἀπὸ κτείνε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπὺλωνος τεμένει δαιμόνων, ὕψιστον ὄντα Λαπίδων σύμμαχον. παριόντα δὲ ἰππῶν εἰς μονομαχίαν προκαλεῖται αὐτὸν Κύκλῳ Ἀρεῶ καὶ Πελοπίας. συστὰς δὲ καὶ τῶτον ἀπὸ κτείνε. ὅς δὲ εἰς Ὀρχομένον ἦκον, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐκείνα [μετ' ὅσων] διέρχεται· πολυόμῳ δὲ παριέναι, καὶ τῶτον ἀπὸ κτείνε. ἀφ' ὁμοῦ δὲ εἰς Τραχίνα, στρατεῖαν ἐπ' Οἰχαλίαν σωήδροισιν, Εὐρύτῳ πτωρῶσιν δέλων· συμμαχοῦσιν δὲ αὐτῷ Ἀρχάδων καὶ Μηλίων τῶν ἐν Τραχίνῳ, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημίδων, κτείνε μετὰ τῶν παίδων

Εὐρυτον, αἰρή πλὴν πάλιν. καὶ δάψας ἑξ' αὐτῶν σφαδαισμένων τοις' ἀποθανόντας, ἵππασιν τε τὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον, καὶ Μέλανα, τοὺς Λικυμνίου παῖδας· καὶ λαφύραγωγῆσαι τὴν πάλιν, ἥν μ' Ἰόλκω αἰχμάλωτον. καὶ προσερχομένους Κηνναίῳ τῷ Εὐβοίᾳ ἐπ' ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κλυαίου βωμὸν ἰδρύσαστο. μύλων δὲ ἱερὰ ῥῆν, εἰς Τραχίνα τὴν Κήυκος ἐπιμύει, λαμψρὴν ἰδῶτα οἴσονται. παρὰ δὲ τέτυκται τῇ Ἰόλκῳ Δηϊάνειρα πυθομένη, καὶ δόισα μὴ [πάλιν] μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῆς ἀληθείας φίλτρον εἶναι τὸ ῥυέν αἷμα Νέσσυ, τέτυκται, καὶ χιτῶνα ἐχρίσεν. ὁ δὲ ἔνδον ἦν Ἡρακλῆς ἰδὼν ὡς δὲ θορυμωδέντα τῷ χιτῶνι, ὃ τῷ ὕδατος ἰδὼς τὸ χιτῶνα ἴσχετο. καὶ μὲν Λίχαν τοῖν πεδῶν ἀφ' ἀμφοτέρων, κατηκόντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας [εἰς τὴν Εὐβοίαν ἐλθὼν δάψας αὐτὴν] καὶ τὸ χιτῶνα ἀπὸ τῆς περὶ τοὺς ποταμούς τε καὶ αἰσάκας αὐτῇ τοιαύτην ἢ συμφορὰν ἐλαχθεὶς, εἰς Τραχίνα ἔπειτα νεὸς κομίζετο. Δηϊάνειρα

ryto unā cum filiis occiso, urbem capit. Sepultis deinde suis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanem Licymnij filios, ac demum oppido direpto, Iolen captivam abduxit. Inde in Cenæum Eubœæ promontorium appulsus, Jovis Cenæarum constituit. Sacrificaturus autem Trachinem, ad Ceycem misit, qui lautam ac splendidam ad se tunicam afferret: à quo ubi quæ de Iole successerant, Deianira percepit, veritate illam iterum magis arderet, rata verum esse philtum, effusum Nessi sanguinem, eo tunicam infudit. Quam sibi Hercules indutus sacrificavit: sed, ubi vestis incaluit, hydræ veneno Herculis corpus putrescebat. Tum Licham pedibus abreptum, sublatumque à Bœotia deiecit in Euboicum mare præcipitem: tunicam verò, quæ corpori inhæserat, rescindit: eamque ita avulsam carnis frustra subsequabantur. Tanto igitur Hercules morbo laborans navi Trachinē advehitur. Quod ubi Deianira rescivit,

civit, suâ ipsius manu, suspensio vitam finivit. Hercules Hyllo, qui natu major ex Deïaniræ filiis erat, ut cum per ætatem ei liceret, Iolen uxorem duceret, imperavit. Deinde ad OËtam Trachinorum montem se contulit, ibique jam constructam ab se pyram conscendit, atque ignem subjici jubebat. Quod cum suorum facere auderet nemo, Pœas interim quæsiturus amissos greges, cum per id loci iter faceret, pyram succedit. Huic Hercules sagittas arcumque dono dedit: ardente autem pyra, nubem cum tonitru sublatam ipsum in cœlum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & revocatus in gratiam cum Junone, Hebenilius filiam uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren & Anicetum procreavit.

§. 8. Herculi autem filij ex Thestij filiabus hi fuerunt: Procride quidem, Antileon & Hippeus: ea quidem natu maxima geminos peperit: ex Panope, Tripsippas, Lyses, Eumides, Creon: Epilaide, Astyanax: ex Crethe vero

νηρα δι' αἰδομένη τὰ γυνὸς, ἐαυτῷ ἀήρτησιν. Ηρακλῆς δὲ ἐστειλάμεν ὅτ' ἄλλω, ὃς ἐκ Διὸς αἰεὶρας ἔσται, αὐτῇ παῖς προσβύταρος, τὴν Ἰόλιν αἰδομένην τα γῆμαι· παραμυθόμενός τις Οἰτῶν ὄρεος (ἐστὶ δὲ αὐτὸ Τραχηῖον) οἷον πυρὰν ποίησας, ἐκέλευεν, ἐπιδάμεν ὑφ' αὐτῆς. μάλιστα δὲ τέτι πρὸς τὴν ἐθέλοντα, Ποίης περιὸν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφ' αὐτῆς. τότε καὶ τὰ τόξα ἐδώκεν αὐτῷ Ηρακλῆς. καί οὐ μὲν πύρρ' ἔσται αὐτὸν εἰς ὄρεον ἀναπύμας. ἐκείθεν δὲ τυχὸν ἀδυνασίας, καὶ διαλλαγῆς ἔσται, τὴν ἐκείνης θυγατέρα ἔσται ἔγχεον· ἐξ ἧς αὐτῇ παῖδες Αλεξιάρης καὶ Ανίκητος ἐγένοντο.

§. η. Ἦσαν δὲ παῖδες αὐτῇ ὅκ μ' ἦν Θεσπίου θυγατέραν, Πρόκρινος καὶ, Αντιλεὼν καὶ Ἰππίος. ἡ προσβύτατος γὰρ διδύμοις ἐγένοντο. Πανόπης καὶ Τριψίππας, Λύσης Εὐμίδης, Κρέων· Ἐπιλάϊδος, Αστυάναξ Κρέτης καὶ

Ιόβης, Εὐρυβίας, Πολύλαα⊕, Πατρῶς, Αρχέμαχ⊕· Μελίνης, Λαομέδων, Κλυθίππης, Εὐρυκάπης· Εὐρύπυλος, Εὐζώτης· Αἰγλαΐνης, Αντιάδης, Ονησίππος· Χρυσήϊδος, Ορείνης, Λανομένης, Τέλης· Λισιδίκης, Εντεδίδης, Μενιππίδης· Ανθίππης, Ιπποδρόμου, Τελεταγόρας, Εὐρύκης, Πύλα⊕, Ἰππῶτος, Εὐβοίας, Οἰλῦπος, Νίκης, Νικόδρομος⊕, Ἀργέλης, Κλεόλα⊕, Εξόλης· Ερύδρας, Ξανθίδης, Ομόλυπος, Στρατονίκης, Αἰσώμης, Κελδώνωρ, Ἰφίς, Λαοδόης, Ἀπίδης, Ἀντιόπης, Αλόπος, Ἀντιόχης, Κάλης, Μήπιδης, Φυληίδης, Τίγας· Αἰσχρήϊδης, Λακωνίης, Ἀντιόχης, Εὐρυπύλα⊕, Ἀρχεδίκης, Δυναστής, Ἐρατῆς, Ἀσωπίδης, Μέντωρ, Ἡώνης, Ἀμείστρι⊕, Τίφης, Λυγχεύς, Αλοκράτης, Οἰλῦπιδης, Ελικωνίδης, Φαλίας· Ηφυσίης, Οἰστίβλης, Τερψικράτης, Εὐρύοψ, Ελδχίης, Βελεύς, Αντιμάχης, Νικίππης, Πάτροκλος⊕, Πυρίππης, Νήφ⊕, Πραξιθέας, Λύσιππος,

Iobes, EUrybia, Polylaus, Patrous, Archemachus: Meline, Laomedon, Clytippæ, EUrycapes, EUrypylus, EUbotes: ex Aiglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryseide, Oreas: Lanomene, Teles: Lysidice, Entedides, Menippides: ex Anthippe, Hippodroma, Teleutagoras, EUryca, Pylus, Hippotus, EUboæas, Olympus, Nice, Nicodromus, Argela, Cleolaus, Exolæ, Erythras, Xanthidis, Homolypus, Stratonice, Atromes, Ceuleustanor, Iphis, Laothoe, Antidus, Antiope, Alopheus, Astrybie, Cala, Metidus, Phileidus, Tigasis: ex Æschreide, Leucones, Anthæa, EUrypylus, Archedice, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius, Tiphysæ, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias: ex Hesychee, OEstrebles, Terpsicratea, EUryops, Eleuchæa, Buæus, Antimache, Nicippe, Patroclus, Pyrippe, Nephos, Praxitheæ, Lysippus,

Erasippe, Lycurgus, Lycius, Toxicratea, Bucolus, Marfæ, Leucippus, Euryteles, Hypocratea, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti: ex aliis autem, ac Deianira, OE-nei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes; sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicon, Creontiadēs, Deion. Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia, Thestalus: ex Epicaste Ægei filia, Thestalus: ex Parthepe Stymphali filia, Everes: ex Auge Aleæ, Telephus: ex Astyoche Phylantis, Tlepolemus: ex Astydamia, Amynotoris, Ctesippus: ex Autonoe Perei, Palemon.

Ερασίππης, Λυκούργος, Λύκιος, Τοξικράτης, Βυκόλος, Μάρσος, Λακίππης, Εὐρυτέλης, Ἰπποκράτης, Ἰπποζύγος. οἱ μὲν ἐκ τῆς Θεσπίου θυγατρὸς. ἐκ δὲ τῆς ἄλλων, Διανείρας τῆς Οἰνείας, Τηλαί, Κτήσιππος, Γλυκισονήτης; ἐκ Μεγάρων ἢ τῆς Κρεοντίδος, Θεείμαχος, Δηϊκόων, Κρεοντιάδης, Δηϊών· ἐξ Ομφάλης ἢ Ἀγέλαος· ὅθεν καὶ τὸ Κρέσιον γένος. Χαλκιόπης τῆς Εὐρυπύλου Θεσπείας· Ἐπειστῆς τῆς Αἰγέας, Θεσπάλος· Παρθινόπης τῆς Στυμφάλης, Εὐήρης, Αὐγῆς τῆς Αλεῦ, Τηλεφός, Ἀσυόχης τῆς Φύλας, Τηλεπόλεμος· Ἀστυδαμείας τῆς Ἀμύντορος, Κτήσιππος, Αὐτονόης τῆς Περειῶς, Παλαίμων.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

RElato demùm inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes, ad Ceycem se receperunt. Ubi verò illos ab eo repetere cœpit Eurystheus, ac, nisi dederentur, bellum minitante, ijtum metu perculsi, reliκτὰ Trachine, per Helladem fu-

Mετὰ τὸν ἥρωνα εἰς τοὺς οἰκιστὰς αὐτῶν φυγόντες Εὐρυπύλου, πρὸς Κήρυκα περιήγοντο. οἱ δὲ αἰνέοντες ἀντιδιδόναι λέγουσι τῷ Εὐρυπύλῳ, καὶ πέλεμον ἀπαιλουῶντος, ἐλθιδίκισαν, Τραχίνα καταλιπόντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος

ἔφυγον. διωκόμενοι δὲ, ἤλ-
θον εἰς Ἀθήνας. καὶ κα-
ταδιγναι ἔπαι τὸν Εὐρύβω-
μων, ἡξίουσαν βοηθῆσαι.
Ἀθῆναιοι δὲ ἐκ ἐκδιδο-
ντες αὐτὸς πρὸς τὸν Εὐρύ-
βωμον πόλεμον ὑπέστησαν.
καὶ τοὺς μὲν παῖδας ἀν-
τὶ Ἀλκιβιάδου, Ἰφίμέ-
δοντα, Εὐρύτιον, Μέν-
τορα, Περιμένην ἀπέκ-
τειναν. αὐτὸν δὲ Εὐρύ-
βωμον φάγοντα ἐφ' ἄμα-
τος, καὶ πύργου ἦν πα-
ραπύκοντα Σκαιρυνίδα, κα-
τένευεν ἀνέξας ὕπνου. καὶ
τοὺς μὲν κεφαλῇ ἀποτι-
μήν, Ἀλκμήνην δὲ δούσαν ἡ
καρπία τὴν ὀφθαλμοὺς ἐξώ-
ρυξεν ἡντι.

§. β. Απολομένοι δὲ Εὐ-
ρυβίου, ἐπὶ Πελοπόννη-
σον ἤλθον οἱ Ηρακλίδαι,
καὶ πάσας εἰλον τοὺς πό-
λεις. ἐπὶ ἐριστοῦ δὲ ἀν-
τιπῆς ἐν τῇ καρδίᾳ ἡνο-
μήνη φθορὰ, πᾶσαν Πελο-
πόννησον κατέλαβεν. καὶ πάντων
ἡμῶν, ῥησιμὸς δὲ τὴν
Ηρακλίδαι ἐδύνατο, πρὸς ᾧ
ἦν δύναμις. αὐτὸς δὲ κατε-
στίν. ὅθεν ἀπολαπόντες Πε-
λοπόννησον, ἤλθον εἰς Μα-

gerunt. Qui, cum Eurystheus
eos infectaretur, Athenas
concesserunt: & confidentes
ad Misericordiae aram, opem
implorabant. Athenienses
non modò non dederunt
eos, sed etiam adversus Eu-
rystheum bellum sustinue-
runt, & ejus filios, Alexan-
dram, Iphimedontem, Eury-
bium, Mentorem, Perime-
démque occiderunt. Ipsum
insuper Eurystheum fugien-
tem è curru, atque ad petras
Scironidas adequitatem Hyl-
lus insecutus obtruncat: ejus-
que caput amputatum Alc-
menæ dedit. Hæc autem illi
textoriis radiis oculos effo-
dit.

§. 2. Itaque post interfectum
Eurystheum in Peloponne-
sum Heraclidæ redierunt, om-
nèsque amissas urbes recepe-
runt. Cæterùm, quoniam
intra anni spatium, ex quo
in patriam remearent, uni-
versam Peloponnesum pestis
invasit, eamque evenisse, quòd
Heraclidæ prorsusquàm liceret,
ipsi sedem patriam repetis-
sent, oraculo declaratum est.
Quamobrem, relicta rursus
Peloponneso, Marathonem

commigrarunt ; Tlepolemus autem Licymnium non sponte occidit ; quippe , quòd administrum suum quendam baculo percussurus aberravit , idque antè quàm è Peloponneso abscederet. Exulans igitur haudquadàm exiguâ cum hominum manu, Rhodum venit , atque ibi sedem locavit. Hyllus ad hæc ex patris imperio Iolen Euryti filiam sibi in matrimonium copulavit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit, & quam viâ reverti possent Apollinem sciscitatur : Tum Deus, si ad tertium usque fructum , inquit , expectarint , eos esse redituros. Hyllus verò tertium fructum , triennij cursum dici arbitratus, ad tantum temporis curriculum perhoratus cum exercitu Heraclidas in Peloponnesum reducit, quo tempore Tisamenus Orestis filius Peloponnesi regnum tenebat : ac novâ pugnâ commissâ , Peloponnesij vincunt, & Aristomachus interficitur. Postea verò quàm Cleolai filij, adultâ jam ætate,

εαδῶνα , καὶ καὶ κατῳ-
κωσιν. Τληπόλεμος αὐτὸν κτείν-
ουσι ἔχοντες ἑκὼν Λικύμνιον (τῇ
βακτηρῇ δὲ αὐτῷ διεσπίν-
ουσι πλάσσειν ἡμῶν) φρίν
ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ Πιλο-
πυλῆσου. φάρον οὐκ μετ'
ἔκ ὀλίγον , ἦσαν εἰς Ρό-
δον , καὶ καὶ κατῳκισ-
θη. ὁ δὲ πρὸς Ἰόλῳ
[πρὸς Εὐρύτου] κατὰ πρὸς
τῷ πατρὶος ἐντολῷ ἐξη-
μι. πρὸς δὲ ἑσθλὸν ἐξή-
τη τοῖς Ἡρακλείδαις κα-
ταρτάσκειν. διὸ παρεμψόμε-
νος εἰς Δελφοὺς , ἐπι-
θάνετο πῶς αὐτῷ κατὰ
δοξάν. ὁ δὲ θεὸς εἶπεν
ἐπιμένοντας τὸν τρίτον
καρπὸν κατὰ χρόνον. τομῶ-
σαι δὲ τῷ τρίτον καρ-
πὸν λέγειν πρὸς τριετίαν ,
τοσούτον πειμναίναι χρό-
νον σὺν τῇ ἐκαστῇ κατὰ
τὴν Ἡρακλίδος ἐκ Πιλο-
πυλῆσου. Τισαμβρόδ τοῦ
Ὀρέστου υἱοῦ βασιλεύον-
τος Πυλοπυλῆσου καὶ
τῆς ἐκαστῆς πάλιν μάχης , ἐ-
καστὸν Πυλοπυλῆσου , καὶ
Λεϊσόμενος διήκει. ἐ-
πὶ δὲ ὑπὸ δρώσας οὐ
Κλεολαὺ παῖδες, ἐχθρῶντι

ὅτι καὶ διόδου. ὅτι διόδο δὲ εἰπόντων· ὅτι καὶ τὸ σπυγρον, Τήμενος· ἡπᾶτο λέγων, τέττα παιδῶντα ἀπυχῆσαι. ὁ δὲ διόδο αὐτῶν πρὸς ἀπυχημάτων αὐτῶν αἰτίαις ἦν· πῶς γὰρ χησμοῖς ἐ συμβάλλειν. λέγει γὰρ ἐ γῆς, ἀλλὰ γενεᾷ καρπὸν πρίτον· καὶ Σπένυρον πῶς ἔρυγασιν· ὅτι διόδο κατὰ τὸν Ἰσθμὸν ἔχοντι πῶς δάλασσαν. ταῦτα Τήμενος ἀκούσας, ἡτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ ναῦς ἐπέξετο ἐν τῷ Αἰτωλίας τόπῳ· ἔνθα νῦν ἀπὸ ἐκείνου ὁ τόπος Ναυπακτοῦ λέγεται. ἐκεῖ δὲ ὄντι τοῦ στρατῶματός, Ἀεῖς δῆμος κεραιωνίδης ἀπίδαν, παῖδας κατὰ λιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐπείωντος διδύμοις, Εὐρυδίνην καὶ Πελοκλέα.

§. γ. Σωκλῆς δὲ καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπακτῷ συμφορᾷ περιπαῖν. ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς μάστις χησμοῖς λέγων, καὶ ἐνδεάζων, ὃν ἐνόμισαν μάστιγ· ὅτι λύμη τοῦ στρατοῦ περὶ Πε-

fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua, quod antea oraculum dederat, acceperunt, Temenus sibi, quod responso ejusmodi fidem habuissent, infeliciter successisse, objiciebat. Tum contra Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse auctores respondit, quoniam responsa data minimè intelligebant. Non enim tertium terræ, sed generis esse fructum, inquit, oraculum indicat, ac Stenygrum Isthmum innuit, quem latioris alvei pelagus dextrorsum allidit. Quæ cùm audisset Temenus, militum copias legit, & in Ætoliz loco naves compingit. Ubi etiam nunc loco ab ea re nomen est Naupactos. Interea dum ibi comparatae militum copiarum morantur, Aristodamus, relictis ex Argia Autefionis filia geminis, Eurystene, ac Procle fulmine ictus occubuit.

§. 3. Quin etiam Naupacti exercitus in morbum ingentem incidit: siquidem ipsis vates futura prædicens, atque afflatus numine apparuit: quem magum esse, atque Peloponnesius in exercitus per-

niciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius jaculo percussum interfecit. Quo facto rei navalis apparatus, perditâ classe disperiit: peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusque omnis dissolutus est. Tamen interim eade clade oraculum postulanti, numen ob vatis cædem ea obvenisse respondit: proptereaque homicidam decennium exulare iussit: necnon ea de causâ Trioculi belli prætoris operâ biennium uti illi præcepit. Quare Hippoten exilij causâ solum vertere coegerunt. Atqui Trioculum vestigantes, Oxylo Andræmonis filio equum insidenti, obviâ fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sagittâ excussum amiserat. Nam cum cædis patratæ causâ in Elidem, atque illinc in Ætoliam isset exulatum, circumacto jam anno, in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantur, copiis imperatorem præficiunt, & mox pugnâ initâ, terrâ marique vincunt, & Tisamenum Ore-

λοποννησίῳ ἀπεσπλίνον. οὗτος βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰπποτίῃς ὁ Φύλαντος τῷ Ανπόχῳ τῷ Ηρακλείῳι πυλὸν ἀπέκτυπεν. ὕψως δὲ ἡγομῖνε τύττε, τὸ μὲν ναυπηκὸν διαφραρησῶν ὅττι νεῶν ἀπώλετο. τὸ δὲ πίζον, ἡτόχουσι λιμῶ, καὶ διελθόν τὸ φράδιμα. ἡγομῖνε δὲ οὐδὲ πῆς συμφορᾷς Τημῖνε, καὶ τῷ διὰ τὸν μαίπην ἡγέσθαι ταῦτα λέγοντες, καὶ καλῶνσι φουγάδυσσαι δίκῃ ἔτη ἢ ἀνελόντα, καὶ διὰ τοῦτο δύο ἔτη καὶ ἡγήσασθαι ἡγῶνι τῷ Τειοφάλμῳ, ἢ μὲν Ἰπποτίῳ ἐφυγάδυσαν, τὸν δὲ Τειοφάλμον ἐζήτησαν, καὶ οὐκ ἐπιτυχέσπιν Οξύλῳ τῷ Ανδραίμονος, ἐφ' Ἰππου κεδημένῳ, μονοφάλμῳ ἢ ἢ ἔπειρον τὸ φάλαμψ' ἀνελόντῳ τόξῳ ὅττι φόνῳ ἢ ἔτι φουγὼν εἰς Ηλιον, καὶ οὐκ ἐπιδεν εἰς Αἰτωλίαν ἐπιδεῖν ἢ διελθόντες, ἐπανέρχοντο. συμβαλόντες ἔν τ' ἡρησμένῳ, οὗτον ἡγῶνα ποιῶνται. καὶ συμβαλόντες τοῖς πολέμοις, καὶ τῷ πίζῳ, καὶ τῷ ναυπηκῷ περὶ πρὸς φραγῇ καὶ Τ. σπ.

μὲν κτείνουσιν ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀν-
ταρξία διὰ συμμάχουσι τοῖς ἀν-
τιοῖς, οἱ δὲ γὰρ πάντες,
Πάμφυλος καὶ Δύμας.

§. 4. Ἐπειδὴ ἐκέρχθη-
σαν Πελοποννήσου, καὶ
ἐδύσαντο βωμοὺς Πατρῶν
Διός, καὶ ὅτι τέτων ἔδυ-
σαν, καὶ ἐκλήρωον τὰ
πόλεις· ὡς τὴν μὲν οὐκ ἤ-
ξις. Ἀργεὺς δὲ τὴν Λα-
κεδαίμονα καὶ τὴν Μεσση-
νίαν. νομισαὶ τὴν δὲ ὑδρίαν
ὑδατὸς ἔδοξε ψῆφον βαλὼν
ἔκαστος. Τὴν μὲν οὐκ, καὶ οἱ
Ἀργεῖοι πάντες, Πέρ-
κλης καὶ Εὐρυπύκων, ἔβα-
λον λίθους. Κρεσφόντης δὲ
ἐκ τῆς Μεσσηνίας λα-
χῆν· ὅτι ἐνέβαλε βῶλον.
ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει
τὸς δύο κλήρεις ὡς τὴν
ἀναφασσῶσαν ἐκλυθεῖσαν διὰ
ὡς τὴν μὲν οὐκ ἔτι Τημένει, δὲ τὴν
ῥα δὲ τὴν κλήρεν οὐκ Ἀργεῖοι
πάντες, Μεσσηνίαν
ἔλαβε Κρεσφόντης.

§. 5. Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς,
οἷς ἔδυσαν, εὐρεθὶ σημαῖα
καί μιν· οἱ μὲν ἄλλοι οὐκ
Ἀργεῖοι δὲ τὸν ἴδιον, φρυ-
γον. οἱ δὲ Λακεδαίμονα λα-
χάντες, δράκοντα· οἱ δὲ

stis filium occidunt: Verum
è suis sociis desiderantur Ægi-
mij filiis Pamphylus ac Dy-
mas.

§. 4. Post ubi Peloponneso
potiti sunt, tres aras Jovi Pa-
trio excitarunt, in quibus,
peractis sacris, urbes sortiti in-
ter se partiuntur. Prima itaq;
sortitio fuit Argos; secunda,
Lacedæmon, tertia demum,
Messene. Illatâ deinde fistulâ
aquæ plenâ, placitum est cui-
q; in eam sortes conjici. Tum
Temenus, & Aristodemi fi-
lij, Procles & Eurystenes cal-
culos conjecerunt, Cresphon-
tes autem Messenen sortitio
habere volens, terræ glebam
injecit: quâ resolutâ, priores
illas duas sortes antè prodire
necesse erat. Eductâ igitur
prius Temeni sorte, secunda
Aristodemi liberum sortitio
fuit. Quo factum est, ut illâ
solutâ, hæc constituerit, & per
eam Cresphonti Messena ob-
tineret.

§. 5. Porro in aris, quibus
immolatum erat, jacentia si-
gna invenere. Nam quibus
Argos obtigit privatim, ru-
beram: quibus Lacedæmon,
draconem: quibus autem
Messene,

Messene, vulpem. Hi in sua quisque ara privati signi symbolum offenderunt: quæ verò ad symbola spectant, vates cecinerunt, nactis quidem rubetam, in urbem manere præstat. Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoveantur. Qui verò vulpem deprehendissent, dolosos fore prædicebant. Teinenus igitur, prætermisiss Agelao Eurypyloque, & Calthâ filiis, Hyrnethoni filiz, atque hujusce viro Deiphobonti adhæsit. Proinde illius filij Titanas mercede conductos, ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque patricidio, regnum penes Hyrnethonem ac Deiphontem exercitus fore judicavit. Cresphontes autem non ita multo post susceptum imperium, Messenæ duobus cum filiis interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cresphontis uxorem Meropein in vitam perduxit. At hic

Μεσσηνίῳ, ἀλώπηκα. πρὸς αὐτὸν δὲ τῶν σημείων, ἔλαρον οἱ μαίτις, τοῖς μὲν τὸν φρόνον καταλαβόντων, ὅτι τῆς πέλειος μίνων ἀμείνον. μὴ γὰρ ἔχειν ἀλλήλῳ περιούμιον τὸ θνητόν. τοῖς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, θιγγύνες ἐπιόντας ἔλεγον ἔσθια· τοῖς δὲ πῶ ἀλώπηκα, δολίους. Τήνδ' οὖν μὲν οὐκ ἔλαμπ' ἀμύνοντο τοῖς παῖδας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον, καὶ Καλλιὰν τῇ θυγατρὶ σφουρνέειαν Τρηνηδοῖ, καὶ τῇ ταύτης ἀδελφῇ Διφρόντῃ. ὅθεν οἱ παῖδες πίδουσι Τίτανας ὅτι μισθῷ τὸν πατέρα αὐτῶν φονεύουσι. ἡγομένου δὲ τοῦ φρόνου, πῶ βασιλείαν ἐπατὼς ἔχον ἐδικαίωσαν Τρηνηδοῖ καὶ Διφρόντῃ. Κρεσφόντης δὲ ἐπὶ πλεονεξίας βασιλεύσας χεῖρον, μετὰ δύο παίδων φονδύεις ἀπίδαν. Πολυφόντης δὲ ἐβασίλευσεν αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν υἱὸν τῶν καὶ πῶ τῷ φονδύειν γυναικα ἄκουσαν Μερόπειν ἔλαβεν. αἰν-

γένει δὲ καὶ ἔτθ. τρίτον *etiam è medio sublatus fuit.*
 γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερ- *Nam cùm tertium Merops*
 πη ἀγλόμενον Αἴγυπτον, *filium Ægyptum nomine ha-*
 ἔδωκε τῇ ἰαυτῇ πατρὶ τρέ- *beret, patri suo ipsius alen-*
 φειν. ἔτθ ἀδρανίδι, καὶ *dum dedit: qui cùm adultæ*
 κρύφα πεπιδνὺν, ἔκτε- *jam ætatis esset, per insidias*
 σι Πολυφόντῳ, καὶ ἡ πα- *adortus Polyphontem pere-*
 τρώων βασιλείαν ἀπλά- *mit, ac paternum sibi regnum*
 σεν. *recuperavit.*

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

BIBLIOTHECES

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber tertius.

Βαβλίον γ'.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ Α.

QUONIAM verò genus Inachium, enaratâ Beli progenie, usque ad Heraclidarum familiam exposuimus, Agenoris prolem quoque deinceps enarremus. Enimverò, ut à nobis antea dictum fuit, duos è Libya filios, Belum & Agenorem Neptunus procreavit. Belus quidem Ægyptiorum Rex, quos superiùs, liberos genuit: Agenor autem in Europam profectus, Telephassam conjugem ducit: ex qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicémque mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam non Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirment. Hujus amore captus

ΕΠΕΙ' δὲ τὰ Ινὰ-
χαιον διαρχόμενοι γί-
νῃ, τὺς ἀπὸ Βήλυ
μέχρι τῆς Ηρακλειδῶν διδυ-
λάων, ἐχομένους λέγου-
μεν τὰ πρὸς Ἀγλῶοις. ὡς
γὰρ ἡμῶν λέλεκται, δύο Λι-
βύη ἐγέννησεν παῖδας ἐν Πο-
σειδῶνι, Βῆλον καὶ Ἀγέ-
τορα. Βῆλ' ἔκ' οὐδ' βασι-
λέων Αἰγυπτίων, τὺς περ-
σσημένους ἐγέννησεν. Ἀγέ-
τορ δὲ Φεαφύβην εἰς
τὴν Εὐρώπῃ, γαμήντην
λελάσας· καὶ τινεὶ δι-
γαμίᾳ ἐκ τῆς Εὐρώπῃ,
παῖδας δὲ Κάδμον, καὶ
Φοῖνικα, καὶ Κίλικα. πε-
ρὶς δὲ Εὐρώπῃ, ἢ Ἀ-
γλῶοι ἀλλὰ Φοῖνικ' ἔ-
λέγουσι. πάντες Ζεὺς ἐρε-

T ij

Διὸς, πρὸς δὲ τῆς θαλάσσης Ῥόδιον ἀπὸ πλείων
 ταῦτος. δὲ χειρὸς αὐτοῦ ἡμῶν, ὁππότε αὐτὸς διὰ
 τῆς θαλάσσης, ἐλόμενος
 εἰς Κρήτην. ἡ δὲ ἐκεί
 στω δυνάμενος αὐτῇ Διὸς,
 ἐφύρηνσι Μίνωα, Σαρπε-
 δόνα, Ραδάμανθυν. καὶ
 Ὀμπερὸν Σαρπεδὸν ἐκ Διὸς
 καὶ Λαοδαμίας τῆς Βελλερο-
 φόντης. ἀφ' αὐτοῦ δὲ Εὐρώ-
 πης ἡγομένης, ὁ πατὴρ αὐ-
 τῆς Ἀγνώστου ἐπὶ ζήτησιν ἐξ-
 ἔμμελ' αὐτῆς παῖδας, εἰπὼν,
 μὴ φεύγετεν ἀφ' ἐμῶν ἀπὸν
 ἀλλ' ἐξέλθετεν Εὐρώπην. σω-
 υξὴν δὲ αὐτῇ τὴν ζήτη-
 σιν αὐτῆς Τηλεφάσσα ἡ
 μήτηρ, καὶ Θάος ὁ Ποσει-
 δῶν. ὡς δὲ φερεῖται
 φησι, Κίλιξ. ὡς δὲ πάλαι
 ποιέμενοι ζήτησιν ἔρευν
 ῆσαν Εὐρώπην ἀδελφοί,
 τὴν εἰς οὐκὸν ἀνακοιμήν
 ἀπογόνους, αὐτῇ ἀναχρὺ
 κατὰ κησιν. φοινίκης δὲ φοι-
 νίκην. Κίλιξ δὲ, φοινίκης
 παλαιόν, καὶ πάλαι τὴν οὐ-
 κὸν καλεῖται χώραν πε-
 ταρὸν σωτῆρος Πυρραῶν. Κι-
 λικίαν ἐκάλεσαν. Κάδμῳ
 δὲ Τηλεφάσσα, ἐκ Θηρῶν

perit Jupiter, necnon taurus
 per Rhodium mare navigat,
 qui ubi se puellæ mitem cicu-
 rémque præbuit, atque inde
 tauri dorso illam impositam
 velut prædam, pelago averit
 in Cretam : ea inibi ab Jove
 compressa, Minoem, Sarpe-
 donem, ac Rhadamanthum
 peperit ; sed Homerice testimo-
 nio Sarpedon ex Jove ac Lao-
 damia Bellerophontis filia,
 natus est. Post, ubi Europa
 nusquam appareret, Agenor
 pater eam filios vestigaturos
 emisit : hisque, ne, nisi cum re-
 perta prius Europa redirent,
 imperavit. Quibuscum & To-
 laphassæ mater, ac Thasus
 Neptuni filius ; vel, ut Phe-
 recydes ait, Cilix, ad eam
 perquirendam coivit. Post eā
 verò, cùm passim omnia ve-
 stigassent, neque usquam Eu-
 ropam comperissent, despe-
 rato ad suos reditu, aliis aliò
 commigrarunt. Phoenix in
 Phœnicen se contulit. Cilix
 huic finitima loca invasit, at-
 que omnem Pyramo amni ad-
 jacentem regionem subegit,
 eamque de se Ciliciam nomi-
 navit. Cadmus autem ac Te-
 lephassa in Thraciam pene-

αγαυή. Necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit.

§. 2. Demum Asterion Cretensium regulus, Europā in matrimonium ductā, ex ea natos filios aluit, qui, cum adoleviscent, mutuam inter se discordiam exercuerunt: nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Areæ Cleochi filia fuit. Puer cum in Sarpodonis benevolentiam amoreque potius inclinare videretur, Minos conflagato bello, victor fuit. Post illi in fugam vertuntur: ac Miletus in Cariam appulsus, ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verum Sarpodon Cilici adversus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparavit: cuiusque Jupiter ad tres ætates vitam concessit. Nec desunt qui illum Atymnij Jovis & Cassiopeæ filij, amore conflagrasse tradant, eaque de causa in seditionem concidisse. Sed Rhadamanthus, cum conditis à se legibus insularis imperaret, atque ex fugam multis in Boetiam contendisset,

αγαυή. ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θρακίᾳ, κατὰ τὸ πάλιν Θάσῳ κατὰ κλισίαν.

§. β. Εὐρώπῃ δὲ γήρας Ἀστείων ὁ Κρητῶν βασιλεὺς, τοῦ ἐκ τῆς Πάριδος ἔσχερον. οἱ δὲ, ὅς ἐπληρώθησαν, πρὸς ἀλλήλους ἐπαίεσαν· ἔχοντες γὰρ ἔχοντα παῖδες, ὅς ἐκαλοῦτο Μίλετος· Ἀπόλλωνος δὲ υἱός, καὶ Ἀρεῆς τὴν Κλεόχην. οὗ δὲ παῖδες πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον εὐκλείας ἔχοντες, πολέμους Μίνος ἐπετίμησαν. εἰ γὰρ φέροιτο, καὶ Μίλετος μὲν, & ἄλλοι περὶ ταῦτα, καὶ πάλιν ἄρ' ἐκείνους ἔκρινε Μίλετον. Σαρπηδὼν δὲ συμμαχίας Κίλικας, πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ἐπὶ μέγα τὴν χάριν Λυκίας ἐκατάλαβεν. καὶ αὐτὸν δίδωσι Ζεὺς, ἐπὶ ταῖς ἡμέραις ζῆναι. ἔνιοι δὲ αὐτὸν ἐξαδικῶσαι λέγουσιν Ἀπηνίου τοῦ Διὸς, καὶ Κασσιόπης καὶ διὰ τοῦτον ἐκείνου. Ραδάμανθους δὲ τοῦ ἐπιστάτου νομοδότης, αὐτοῖς φυγὰς εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμήων

πλωγαμῆ. καὶ μεταλλάξας
 ἐν ᾧ δου μὲν Μίνωθ' διχό-
 ζοι. Μίνως δὲ Κρήτῳ πα-
 τρικῶν, ἔχραψε νόμους. καὶ
 γῆμας Πασιφάῳ, τῷ Η-
 λίου καὶ Περσιίδος· ὡς
 Λακηπιάδης φησὶ, Κρήτῳ
 τῷ Ασπεῖν θυγατέρι· παῖ-
 δας μὲν ἑτάμωσι, Καφρία,
 Δαυκαλίωνα, Γλαῦκον,
 Ἀνδρόγαον· θυγατέρας δὲ,
 Εὐκλίω, Ξενοδοκίω, Λειάδ-
 ῳ, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας
 νόμους· Εὐρυμέδοντα, Νη-
 φαλίωνα, Χρύσιω, Φιλό-
 λαον· ἐκ δὲ Διξιθίας, Εὐ-
 ξάνθιον.

§. γ. Ασπεῖν δὲ ἄπειρος
 ἀποθανόντῳ, Μίνως βασι-
 λείην θύλῳν Κρήτης, ἐκω-
 λύετο· φήσας δὲ πρὸς
 θεῶν τῷ βασιλείῳ εἰλη-
 φάναι, χάριν τοῦ περὶ αὐ-
 τῶν, εἶπῃ, εἶπ᾽ αὖ ἄλ-
 ληται, ἡμῖν δαί. καὶ Ποσειδῶνι
 δύνῳν, ἡΐξατο ταῦτον ἀνα-
 φανῆναι ἐκ τοῦ βυθῶν, ὑπο-
 χόμῳθ' καταδύσων τ' φα-
 νέντα. τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦ-
 ρον αὐέντῳ αὐτῷ διαφρε-
 πῶ, τῷ βασιλείῳ παρέλα-
 βε. τὸν δὲ ταῦτον εἰς τὰ
 βουκόλια πέμψας, ἔδουσι ἄ-

Alcmenem duxit uxorem.
 Demum vitâ defunctus, apud
 inferos cum Minoe fratre
 præsicitur. At Minos Cretam
 incolens leges conscripsit, du-
 ctâque Pasiphæac Solis ac Per-
 seidis filiâ, sive, ut Asclepia-
 des ait, Crete Asterij filiâ,
 Creteum, Deucalionem,
 Glaucum, & Androgeum ma-
 res: fœminas, Hecalen, Xe-
 nodicen, Ariadnénque, ac
 Phædræm fustulit. Porro ex
 Nympha Paria Eurymedon-
 tem, nephalionem, Chry-
 sen, & Philolaum: at ex De-
 xitheæ, Euxanthium.

§. 3. Deinde, ubi Asterius,
 nullis relietis liberis, decessit,
 Minos Cretæ susceptâ regni
 administratione, prohibetur.
 Qui, ut fidem faceret, se à
 diis regnum accepisse, aiebat,
 si quid voto depoposcisset, si-
 bi id eventurum. Inde Neptu-
 no immolans, taurum, ut sibi
 ex profundo mari offerri pre-
 cibus depoposcit, oblatum
 immolaturum se pollicetur.
 A Neptuno itaque, tauro,
 qualis eum deceret, emissio,
 regnum accepit. Qui cum
 ejusmodi taurum ad armenta
 deduci jussisset, alium immo-

lavit. Hic subacto sibi pelago, omnibus propè insulis præfuit.

§. At iratus illi Neptunus, quòd eundem taurum minimè immolasset, hunc ipsum effecit: Pasiphaenque, ut illum ardentissimè deperiret, effecit. Hæc igitur tauri inflammata desiderio, adiutorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat: hic ligneam in rotulis vaccam concavam intrinsecus miro artificio construit, eique bubulam pellem circumfuit, eamque in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit; Inde Pasiphaen intromisit: ad quam taurus accurrens, ceu naturalem vaccam inivit. Hæc demùm Asterium cognomento Minotaurum peperit: taurino vultu, cætera vultum fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus intra Labyrinthum conclusum custodiri jubet. Sed Labyrinthus, quem Dædalus struxit, domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages, occursumque, ac recursus, fallebat. Quæ verò de Minotauro, &

πρην. θαλασσοκρατήσας δὲ
αὐτῷ πικρὴν γῆν ἤσαν
χρόνῳ ἀπὸ γένεσιν.

§. δ. Ορχιδίς δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅπῃ μὲν κατὰ δύσιν τὸν παῖδαν, οὕτως μὲν ἐξ ἡρώων Πασιφάω δὲ ἐλθόντι εἰς ὀπισθόμην αὐτῇ παρασκευάσιν. ἡ δὲ ἐκκαθίσταται οὕτως σιωπῶν λαμβάνει Δαίδαλον, ὅς μιν ἀνέχεται, πεφυγὼς ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι φόνος. αὐτὸς δὲ ξυλίνῳ βῆν ὅτι τροχῶν κατασκευάσας, καὶ πύλῳ λαβὼν, καὶ κοιλίας ἐκείνου, ἐκείνου βῆν, πύλῳ δὲ ἀνέβη. καὶ δὴς ὡς φῶς εἶδεν ὁ παῖς λημῶνι βόσκουσαι, ἢ Πασιφάω ἐκείνου. ἐλθὼν δὲ ὁ παῖς, ὡς ἀνέβη, βοῇ σιωπῶν. ἡ δὲ Ἀστέρην ἐκείνου τὸν κληθέντα Μινώταον. αὐτὸς εἶχε παῖδα αὐτῇ, τὰ δὲ λοιπὰ ἀπὸ δόξης. Μίνως δὲ ἐν τῇ Λαβυρίνθῳ, κατὰ πᾶνας χρόνους κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαττον. μὲν δὲ ὁ Λαβυρίνθος, ὃν Δαίδαλος κατασκεύασεν, οἷον μακρὰς πολυπλόκους πλατῶν πύλῳ ἐξοδὸν τὰ μὲν οὖν αὐτῷ Μινωταύῳ, καὶ

Ἀνδρόγεω , καὶ Φαίδρας , Androgeo , ac Phædra , & καὶ Λεϊαδρας ὡς τῆς πρὸς Θεσείας ὑπερὸν ἐρευνήσῃ.

Κ Ε Φ. Β.

C A P. I I.

Κ Ράπας δ' οὗ Μίνωθ' Ἀερίην , καὶ Κλυμένην , καὶ Ἀπμοσύνην , καὶ Ἀλθήμενιν , υἱὰς γένοντι. χρομίην δὲ Κρητὶν ὅτι περὶ ποταμῆος αὐτῆς βίη , ἡ δὲ αὐτῆς ἔφη , ὑπὸν ἐνὸς οὗ παιδὸς περὶνέσθαι. Κρητὸς μὲν οὐδ' ἀπεκρίβετο τὴν χρομίην. Ἀλθήμενιν δὲ ἀκίνας , ἡ δὲ αὐτῆς μὲν ποταμῆος ἦνται περὶν , ἡ δὲ αὐτῆς Κρήτης μὲν τὴν ἀδελφὴν Ἀπμοσύνην , περὶνέσθαι πρὸς τὴν Ῥόδον. καὶ περὶνέσθαι Κρητίαν ὡς γένοντι. αὐτῆς δὲ ὅτι τὸ Ἀταβύριον περὶνέσθαι ὅτις , ἐνθάδε τὴν πρὸς ἐξ ἡσας. περὶνέσθαι δὲ καὶ Κρήτιν , καὶ οὗ περὶνέσθαι ὑπομνησθεὶς αὐτῆς , ἰδρύετο βυμὸν Ἀταβύριον Διός. μετ' ἡ παλὺ δὲ , τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς ἐξ ἡσας. Εὐμῆος δὲ αὐτῆς ἐξ ἡσας ὡς περὶνέσθαι αὐτῆς περὶνέσθαι ἐν ἡσας (περὶνέσθαι αὐτῆς

A St Aërope , Clymene , Apemolyne , & Althemenes è Creteo Minois filio liberi nati sunt. Creteo verò qualem ipse vitæ exitum habiturus esset , oraculum sciscitanti , Deus ab uno è filiis suis interfectum iri respondit. Creteus itaque oraculum celat. Quod cum accepisset Althemenes , & veritus ne patri mortem inferret , relictâ Cretâ cum Apemolyne sorore profectus , in quendam Rhodi locum appellit : quo potitus Creteniam illi de se nomen indidit. Conscenso autem Atabyrio monte , jacentes circa insulas circumspexit , ac etiam despiciatus Creten , & deum patriorum recordatus , Atabyrio Jovi aram statuit : nec longo post tempore suam ipse sororem interemit. Nam Mercurius ejus amore correptus , quod fugientem assequi non posset , (quippe quæ illi pedum per-

necitate

nititate præstabat) recentibus tergoribus viam substravit , in quibus delapsam, cum è Creta rediret, vitiat, ac ea fratri rem commissam renunciat. Is autem Dei nomen culpæ expugnatae pudicitia prætextum esse arbitratus, eam calcibus impetitam occidit.

§. 2. Mox Creteus Aërophen Clymenénque per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plísthene Aërophen uxorem duxit : ex qua filios , Agamemnonem & Menelaum sustulit. Verùm Clymenen Nauplius in matrimonium cepit, ac filiorum Oracis & Palamedis pater efficitur. Cum verò Creteus senio confectus esset , Althemeni filio regnum tradere cupiebat : eaque de causa Rhodum contendit : cumque è navi cum heroibus sociis in desertum quendam insulae locum descendisset , à bubulcis prædones ingruisse ratis ejicitur : quique vera dicens , cum ob eanum latratum, quòd ab insulanis percuteretur, exaudiri non posset; Althemenes super-

τῆ τέχῃ τῆς ποδῶν) καὶ τῆς ὁδοῦ βύρσαι ἐπὶ τῶν νεοδαρπῶν ἐφ' αἷς ὀλισθίονσαι λυίῃσιν ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπαρῆναι, φθίρεται· καὶ τῶν ἀδελφῶν μίλωνι τὸ γρονόσ· ὁ δὲ σκῆψεν τομίσαι τὴν φθίδιν, λαῖξ ἐνδορῶν ἀπίκτιραν.

§. β. Αἰερίπῳ δὲ καὶ Κλυμένην Κρητιὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀγροδωπαὶ ἠπείρου ἀπικτωλῆσαι. τύπον Αἰερίπῳ μὲν ἔγνητο Πλασθίνης, καὶ παῖδας, Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔπλεν. Κλυμένην δὲ γαμήτ· Ναύπλιον, καὶ τέκνον πατρὸς γίγνεται Οὐρακὸν καὶ Παλαμήδην. Κρητιὺς δὲ ὕστερον γῆρα πατιχόμενος, ἐπὶ δὴ τῷ βασιλείῳ Ἀλκιμένη τῷ παιδί τῷ ἑταίρῳ· καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς Ρόδον. ἀπὸ δὲ τῆς τῆς ναυῶσιν αὐτῷ τοῖς ἥρασι κατὰ πνεύματι τόπον ἐρημον, ἠλπίοντο ἰσὺς τῆς βεκόλων, λησῶν ἐμβοληκέναι δοκουμένων. καὶ μὴ δυνάμενων ἀποδοῦναι λέγοντος αὐτῷ τῷ δήδειαν, δὲ ἀπὸ κραυγῆς τῆς κυνῶν, ἀγῶν.

βαλλόντων καὶ καίον, πα-
ραφύδαμ· Ἀλθαρμίνης ἀ-
κονήσας ἀπέκτεινεν ἀγροῶν
Κρατία. μαδὼν δ' ὕπερ τὸ
μυρόν, ἐν ξάδαμ· ἰσὺ
χάσματ' ἐκρύβη.

Κ Ε Φ. γ.

Δ Εὐκαλίωνα δ' ἐξήγον-
το Ἰδομενεὺς τε καὶ
Κρήτη, καὶ Νόθος, καὶ Μῶ-
λ· Γλαῦκος δ' [ὁ Μίν·]
ἐπ' ῥήπ' ὑπαίχων, τὸν
μῦθ' ἀλάων εἰς μέλιτος πί-
νον πρὸν ἀπιδανεν. ἀφα-
ροὺς δὲ ὄντ' αὐτῷ, Μίνως
πολλὴν ξήτησιν ποιησάμενος
φεῖ δ' εὐρέπας ἐμαντεύετο.
Κέρητες δ' εἶπον αὐτῷ πει-
χρώματος ἐν ταῖς ἀγλαῖς
ἔχειν βῦν· τὸν δὲ πῶ τὰς
τῆς θίαν ἄειπα εἰκάσει δυ-
νηθέντα, καὶ ζῶντα δ' παῖ-
δα ἀποδώσει. συγνηλθέντων
δὲ ὅτ' αὐτῶν, Πολυΐ-
δος ὁ Κοιρανῷ, πῶ χρεῖαν
τῆς βοῆς εἰκασε βάτη καρ-
πῳ, καὶ ζητεῖν τὸν παῖ-
δα ἀναλκαδίδι, διὰ π-
ν· μαντείας ἀνέδρα· λί-
γοντ' δὲ Μίνω, ὅπ-
πῃ καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν
αὐτόν, [ἐν πρι οἰκή-

veniens, telo contorto Cre-
teum patrem haudquaquam
agnitum interfecit. Qui, ubi
scelus patratum cognovit,
deos precatus terræ hiatu ab-
sorptus occulitur.

C A P. III.

C Aeterum Deucalioni na-
ti sunt filij Idomeneus,
Crethe, ac Nothus, & Mo-
lus. Glaucus autem Minois fi-
lius infans adhuc murem inse-
quens in mellis dolium dela-
psus, occubuit. Qui cum nuf-
quam gentium apparet,er,et,
Minos pater, quod amissum
non reperiret, cum diu, mul-
tūmque quæxivisset, de illius
inventione scitatum oracula
misit. Curetes illi tricolorem
inter armenta bovem esse re-
tulerunt: cuius qui optimè
effingere simulacrum possit,
ab eo filium in vitam revoca-
tum iri. Accersitis itaque un-
decumque vatibus, Polyidus
Cærani filius rubi fructui bo-
vis colorem assimilavit: &
puerum vestigare coactus, va-
ticipinij cuiuspiam adjumento
tandem reperit. At cum Mi-
nos eum sibi vivum reddi
oportere dictitaret, cum pueri

eadavere in quodam domici-
lio concluditur : cūmq̃ue in
summa confilij inopia versa-
retur, draconem ad prēmor-
tui pueri corpus proserpen-
tem vidit. Hunc lapide per-
cussū occidit, veritus, ne il-
lum commiseratus ipse more-
retur. Interea draco alter ad-
venit, ac priorem extinctum
conspicatus, retrō abiit: mox
herbam ferens redit : eaque
super omni draconis mortui
corpore impositā, illum in vi-
tam revocavit. Id cūm Polyi-
dus summa cum admiratione
conspexisset, eandem herbam
illatam Glauci corpori impo-
suit : atque illicō mortuum
fuscitavit.

§. 2. At Minos neque post
recuperatum filium, nisi prius
vaticinandi rationem Glau-
cum doceat Polyidus, illum
Argos remeare permittebat.
Polyidus autem coactus edo-
cet : atque in patriam reditu-
rus, vela faciebat : Glaucūm-
que suum in os inspuere ju-
bet. Quo facto, Glaucum va-
ticinandi oblivio subiit. Ha-
thenus itaque de Europæ po-
steris dixisse sat est.

μαρ] ἀπὸ κληίδου σὺν τῷ
νεκρῷ. ἐν ἀμυχανία δὲ
πολλὴ πύχυνον, εἶδε δρᾶ-
κοντα ὅτι τὸν νεκρὸν ἰόντα.
τῷ τὸν βαλὼν λίθῳ ἀπέκ-
τεινε· δείσας μὲν αὖ αὐτὸς
πλευρήσῃ, εἰ τῷ το συμ-
πάδοι. ἔρχεται δὲ ἕτερος
δράκων· καὶ διασάμει·
νεκρὸν τὸν προῖον, ἀπειλῶν·
εἴτα ὑποσφύει πᾶν κομύ-
ζων, καὶ πάντως ἐπιτίθη-
σιν ὅτι πᾶν τὸ τῷ ἐπίερυ
σῶμα· ὅτι τεδείσας δὲ τῆς
πόας, αἴσθη. Διασάμει· ὃ
Πολύιδος καὶ Δαυμάσας,
αὐτῷ πᾶν προσενε-
στῶς τῷ Γλαύκῳ σῶματι,
αἴσθησιν.

§. β. Απλαζὼν ὃ Μίνως
τὴν παῖδα, εἰδ' ὅπως εἰς Ἀρ-
γὸς ἀπέναι τὸν Πολύιδον εἶας,
πρὶν ἢ τὴν μαρτίαν διδάξαι
τὸν Γλαῦκον. ἀναγκασθεὶς ὃ
Πολύιδος διδάσκει. καὶ ἐ-
πιδὼν ἀπίπῃ, καλεῖται τὸν
Γλαῦκον εἰς τὸ σῶμα ἐπι-
πύσει. καὶ τῷ το ποιήσας
Γλαῦκος, τῷ μαρτίαν ἐπι-
λάβετο. τὰ μὲν οὖν περὶ τῆς
τὸ Εὐρώπης ἀποτόνων, μέχρι
τῶδε μοι λελέχθω.

Κ Αδμος δέ, ὑποδανύ-
σαν δάψας Τηλεπιά-
σαν, ὑπὸ Θρακῶν ξενιθεύς
ἦλθεν εἰς Δελφοὺς· καὶ τῷ
Εὐρώπῃσι πωιδανόμῳ· ὁ
δὲ θεὸς εἶπε καὶ μὴ Εὐ-
ρώπῃσι μὴ πολυπραγμευεῖν,
χρηῖσται δὲ χρυσόβωβος,
καὶ πόλιν ἀπίζειν, ἔνθα
αὐτὴ πῖσι χρυσόσσι τοιῦ-
τον λαῶν χρησμένων, διὰ
Θωκίων ἐπορεύετο. εἶπε
βοὶ σωπυχὸν ἐν πῖσι Πε-
λάγοντος· βυκαλίοις, ταύ-
τη χρυσοπιδὴν εἶπτο. ἔπειτα
διεξιῦσα Βοιωτῶν ἐκλή-
πολις ἔνθα νῦν εἰσι Θῆ-
βαι. βυλόμενος δὲ Ἀδμῶς
χρυσόσσι πῶν βοῶν, πῖ-
σι πῖσι καὶ μὴ αὐτῷ λα-
φόμενος ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρή-
νης ὕδαρ. φρεσὶν ὅτι τῷ κρή-
νῃ δράκων, ὃν ἐξ Ἀρεῖας
εἶπὸν πῖσι γινώσκειν, τῷ
κλήονα τῷ πρῶτον διέφ-
θειρε. ἀνακτῆσαι τῷ Κάδ-
μῳ, κλῖναι τῷ δράκοντι· καὶ
τῷ Ἀδμῶς ὑποδανύειν, τῷ
ὀδόντα αὐτῷ ἀπείρει· τέτων
δὲ παρῆνται ἀνέπειλαν ἐκ
γῆς ἄνδρες ἐνοπλοὶ, οὓς

P Orrò Cadmus cū iam
vitā functam Telephas-
sam sepelisset : à Thracibus
hospitio exceptus , Delphos
de Europa deum sciscitaturus
contendit : Deus illi nihil ab
eo curiosè de Europa quæ-
rendum respondit : sed bove
viæ duce utatur , atque urbem
condat, ubicumque ea ambu-
lando defessa procumbat.
Quo ille accepto responso, per
Phocensium terram iter fa-
ciebat : mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviā fa-
ctus , eam ponè sequebatur :
ea verò, Bœotiā percurrâ, hu-
mi procubuit, ubi nunc extant
Thebæ. Deinde bovem illam
Palladi mactaturus , è so-
ciis suis quendam ex Mar-
tio fonte desumptam aquam
reportaturum mittit : draco
fonti custos appositus erat :
hunc Marte satum fuisse per-
hibebant. Is ex aquaturis
plerosque absumpsit : Quare
indignatus Cadmus draco-
nem interemit : ac Minervæ
consilio ejus dentes so-
rit , quibus satis , armati è
terra viri exorti sunt : quibus

Spartis, id est, satis, nomen inditum fuit: Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem, vel inviti in pugnam congressi: alteri verò, quod alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes scriptum reliquit: Cadmus, ut armatos viros e terra exoriri conspexit, lapides in eos conjecit. Tum ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugnam inierunt. Verum ex iisce, quinque tantummodò, Echion, Udzus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor, incolumes superfuerunt.

§. 2. At Cadmus pro caeso dracone annum integrum Marti mercenarius fuit. Jam tum annus annis octo constabat. Post exactum mercedis tempus, regi ipsi Minerva regiam adornavit. Jupiter Harmoniam Veneris & Martis filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes, relicto Cælo, in Cadmia convivio excepti, nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori peplum, ac monile Volcani opus, quod ei ab Volcano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Eu-

κάλεσαν Σπαρτίως. ἔτοί-
μα δὲ ἀπὸ κτείναν ἀλλήλους·
οἱ μὲν εἰς ἑὸν ἀκού-
σιν ἐλθόντες· οἱ δὲ, ἀλ-
λήλους ἀγροσώπεις. Φε-
ρεκύδης δὲ φησὶν ὅτι Κάδ-
μος ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυ-
μένους ἀνδρας ἐνόησε,
ἐπ' αὐτοὺς ἐβόλετο λίθους.
οἱ δὲ ἕκαστος ἀλλήλων γε-
μίζοντες βάλλεσθαι, εἰς
μάχην κατέστησαν. Φερεκύ-
δης δὲ πέντε, Εὐχίων,
Οὐδύμῳ, Χθόνιῳ, Ὑπε-
ρήνωρ, Πέλωρ.

* § β. Κάδμος δὲ αὐτῷ ὄν-
τι κτείναν, αἰδίδον ἐν αὐτῷ
ἐπὶ τῷ ἔσθῃ Λεῖν. ὡς δὲ ὁ
ἐν αὐτῷ τότε ὁκτὼ ἔτη. μὲν
δὲ πῶς θῆται, Ἀθῶναι
αὐτῷ βασιλεὺς κατέσχευαν.
Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναικα
Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ
Ἀρεῖος θυγατέρα. καὶ πάντες
θεοὶ καὶ ἀλλοτρίοι ἐξ ἑαυτῶν,
ἐν τῇ Καδμείᾳ γάμον ἐποι-
οῦντο ἀνύμνησαν. ἔδωκε
δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ
τὸ Πρωτόπικτον ὄργανον. ὅτι
ὑπὸ Ἡφαίστῳ λείποντο πνί-
σθαι καὶ Κάδμος. Φερεκύδης

δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ
Διὸς αὐτῷ λαβεῖν. γίγον-
τω δὲ Κάδμου θυγατέρες μὲν
Αὐτομένη, Ἰνώ, Σεμέλη,
Αγανή. παῖς δὲ Πολύδω-
ρος. Ἰνὴ μὲν ἔν Αἰθίμας ἔγχε-
ται. Αὐτομένην Λεισῶν ἔ-
λαβεν. Αγανὴν ἔχων.

§. γ. Σεμέλης δὲ Ζεὺς
ἐραδίης, ἥ ῥα κρύφα, σω-
δανάζεται. ἥ δὲ, ἐξαπατη-
θεῖσα ὑπὸ Ἡῤῥας, κατανεύ-
σαντ' αὐτῇ Διὸς παῖ τὸ
αἰνιγνὸν ποιήσεν, αἰτίτῃ
τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν εἰ-
πὼν μνησδόμενον Ἡῤῥαν.
Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνα-
νέειν, παρῆνεν εἰς τὸν
θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄμα-
τος, ἀσπαρῆς ὁμοῦ καὶ βρο-
ντῆς, καὶ κρυπνὸν ἦσαν. Σε-
μέλης δὲ διὰ τὸ φόβον ἐκλι-
πέσης, ἐξαμύλαιον βρέφος
ἐξαμβλῶνιν ἐκ πυλῶν ἀ-
πάσας, ἐπὶ ῥαπτεῖ τῶ μηρῶ.
ἀποθανόντος δὲ Σεμέλης, αἰ-
λοῖται Κάδμου θυγατέρες
διωσέσθαι λόγον σωδονήσας
διηκῶντι Σεμέλῃ, καὶ κα-
ταψεύσασθαι Διὸς καὶ διὰ τ-
ὸ ἐκρυπνόν. κατὰ τὸ χρόνον
τὸ κατήκοντα Διόνυσον ἦν-
εν Ζεὺς λύσας τὰ βάμματα,

ropa datum scribit : idque ab
Jove accepisse. Cadmi filia
fuere Autonoe, Ino, Semele,
Agave. Verum Polydorum
unicum habuit marem. Sed
Ino Athamanti nupsit. Ari-
stæus Autonoen sibi conjuga-
vit, Echion Agaven duxit.

§. 3. Jupiter, cum Semelen
arderet, cum ea clam Junone
concubuit. Hæc autem ab Ju-
none decepta, quicquid ab
eo deposceret, sese facturum
Jove pollicente, ut, qualis
cum conjugē congressurus ad-
veniret, secum decumberet,
postulavit. Quod cum Jupiter
abnuere non posset, curru in-
vectus in peramata Semelis
thalamum, præmisso fulmine
cum fulgetris simul, & toni-
tribus advenit : quare Semele
metu exsternata semestrem
partum ejicit. Jupiter hunc è
medio abreptum igne, femori
insuit. Mox Semele extincta,
reliquæ Cadmi filia evulgant
dictis Semelem cum morta-
lium quodam concubuisse, &
ab Jove se compressam men-
titam fuisse, eamque ob rem
fulminatam fuisse. Congruo
deinde tempore, solutis filis,
Jupiter Dionysium gignit,

eúmque; Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athamantem affert : atque ut puellam educarent , suadet. Quod iniquo animo ferens Juno iisce furorem immisit. Inde Athamas majorem natu filium Learchum , velut cervum venatus , interfecit. Ino verò Melicerta in ferventem lebetis aquam coniecto , & cum perempto filio in maris profunda defiluit. Et hæc quidem Leucothea nominatur ; puer autem Palæmonis nomen accepit. Sic itaque appellati à navigantibus , quòd maris tempestatem patientibus opem ferant. Ad hæc Melicertæ Isthmiorum certamen Sisypho auctore , institutum fuit. Mox Jupiter Dionysium in hædum transformat , ut Junonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas , quæ tum Nyssam Afiz urbem incolebant , transportavit. Has postea Jupiter in stellas mutatas , Hyadas appellavit.

§. 4. Sed ex Autonoe & Aristæo Aëxon filius procreatur , qui à Chirone educatus , venator evasit. Postea verò

καὶ δίδωσιν Ἑρμῶν. ὃ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνὸν, καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει στέφειν ὡς κόρην. ἀγανακτῆσας δὲ Ἥρα, μαρίαν αὐτοῖς ἐπέβαλε. καὶ Ἀθάμας μὲν τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λέαρχον, ὡς ἔλαφον θηρεύσας ἀπὸκτείνειν. Ἰνὸν δὲ τὸν Μεληκέρτιον εἰς πεπρωμένον λέβητα ρίψασα, εἴτα βασιλεύσασα μὲν νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἤλατο καὶ φυθῶν. καὶ Ἀλκυονίδα μὲν αὐτὴ καλεῖται. Παλαίμων δὲ, ὁ παῖς. ὅπως ὀνομαδύντες ὑπὸ τοῦ πλεόντων τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. ἐπὶ δὲ ὅτῃ Μεληκέρτη ἀγὼν τοῦ Ἰσθμίων Σισύφου θύοντος. Διδρύσων δὲ Ζεὺς εἰς ἔειπον ἀλλάξας, τὸν Ἥρας θυμὸν ἔκλεψε. καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῶς, πρὸς Νύμφας ἐκόμισεν, ἐν Νύσῃ τῇ Ἀσίᾳ κατοικήσας. αἱ ὕστερον Ζεὺς καταστείσας ἀνέμασιν Ὑάδας.

§. 5. Αὐτόνοος δὲ καὶ Αἰστῆς παῖς Ἀκταίων ἐγένετο. ὃς παρὲς περὶ Χίερωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη. καὶ

ὑπερὸν πετρῶν ἐν τῇ
 Κιθάρωνι ὑπὸ ἧς ἰδίῳν
 κυλῶν, καὶ τῆτον ἐπὶ λα-
 τισι τὸν τρέπον. ὥς μὲν οὖν
 Ἀκουσίλαος λέγει, μνηστῆ-
 ρα τῷ Διὶ δὲτι ἐμνηστῆ-
 ρατο Σεμέλῳ. ὥς δὲ οἱ
 πλείονες, ὅτι τῷ Ἀΐρτι μὴ
 λογιμένῳ εἶδε. καὶ φασὶ
 τῷ Διὶ περὶ χεῖμα αὐτῷ
 τῷ μορφῇ εἰς ἑλαφον ἀλ-
 λάξαι. καὶ τοῖς ἐπομένοισι
 αὐτῷ περὶ τὴν κορυφὴν ἐμ-
 βαλὼν λύσαν, ὑφ' ὧν καὶ
 ἄγροισιν ἐβρώθη. ἀπολαμέ-
 νου δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύ-
 νες ἐπὶ ζήτησιν αὐτοῦ τῇ διω-
 τῇ, καὶ τὸν ὄντο. καὶ ζή-
 τησιν ποιμένας, περὶ τὸν
 τοῦ ὄντος τῷ Χείρῳ αὐ-
 τῶν. ὅς εἶδον καὶ τὸν ἐκ-
 σῶσιν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ τῷ
 λύπῳ αὐτῷ ἐπαύσατο. τὰ
 ὀνόματα ἧς Ἀκταίωνος κυ-
 νῶν, ἐξ ὧν εἶτοι.

Δὴ νῦν καλὸν σῶμα φει-
 σαδὸν, ἡύτε θῆρες
 τοῦτον ἐδάσαντο κυνέας
 κράτις. * πῶς αἶψα
 περὶ τῇ

Μετὰ ταῦτα ἄλκιμα τί-
 κτω.

fuis à canibus in Citharone
 devoratus est, eumque in mo-
 dum interiit. Ut verò Acusi-
 laus ait, Jovis irâ, quod Se-
 melen petisset uxorem: sed, ut
 pleriq; quod Dianam lavan-
 tem vidisset: aiuntque ab dea
 extemplo in cervum commu-
 tatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequen-
 tibus rabiem injectam fuisse,
 ut per eam dominum haud
 agnitum devorarint. Cæte-
 rum Actzonem è medio su-
 blatum canes dominum vesti-
 gantes, gannitu vocis & do-
 mini desiderium tristitiâ qua-
 dam significantes baubantur,
 ac demùm post diu quæsitum
 herum, in Chironis antrum
 devenerunt: quibus ille A-
 ctzonis simulachrum effin-
 xit, quo viso, statim mœrore
 soluti sunt omnes. Actzonis
 canum nomina.

*De quibus hi pulchrum validi
 circum undique regis
 Invadunt corpus rabida cen-
 tigrides, ursique
 Immanis soboles laniant pro-
 pre retia, Prote:
 Post alij dominum invadunt
 fœvissima proles,
 Lynceus.*

*Lyncæus, & Banus pedibus
citus, atque Amarynthus;
& quos nominatim protulit
in enumeratione.*

*Tum Iovis imperio Aëleon
cecidit*

** Regis namque sui nigrum
absumpsero cruorem*

*Argusque, Spartusque, Bo-
resque celerrimus, iidem
Artubus Aëtai, atque etiam
sunt sanguine passi.*

*Cætera dein promptè invase-
runt turba latrantum.*

** Savorum hæc hominum ge-
neri est medicina dolorum.*

C A P. V.

PORTO Dionysius post vi-
tem inventam, à Junone
furore injecto percitus, Ægy-
ptumque ac Syriam pererra-
vit. Hunc primus omnium
Proteus Ægyptiorum rex ho-
spitio accepit : ac rursus ad
Cybelam Phrygiæ urbem
proficiscitur : atque ibi expia-
tus à Rhea, & cæremonias
edoctus Cybeleias, stolæque
ab eadem sumptâ, ad Indos
per Thraciam contendit. Ly-
curgus Dryantis filius rex E-
donorum, qui amnem Stry-

Λυγκυῆς ἔξ* Βαίῃ πόδας
ἀνέβλε, ἢ δ' Ἀμαρύνθους.
καὶ ὅς ὀνομασί δ' ὠνόμαζεν,
ὡς κατέλαξε.

Καὶ τότε Ἀκταίων ἔδωκεν
Διὸς ἐντολήν.

Πρῶτοι γὰρ μέλαν ἄμμα
ὑπὸ σφετέρῳ αἵματι
Σπαρτός τ' ὦν, Ἀργός τε,
Βόρης τ' αἰψοκίχλιδος.
Τῷ δ' Ἀκταίωνος περὶ τοῦ
φάρου, ἄμμα τ' ἔδωκεν.

Τὺς δὲ μὴ' ἄλλοι πάντες
ἐπίστυγον ἐμμεμαῶτες.

Ἀργαλείων ὀδυνῶν ἄκος
ἔμμεναι ἀνδρώποισι.

Κ Ε Φ. ε.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ [διδέ,] εὐρε-
τὴς ἀμπύλου θύομε-
τος, Ἡεὶς μαρίαν αὐτῷ ἐμ-
βαλέους, ὡς πλανᾷται Αἴ-
γυπτιόν τε καὶ Συρίαν. καὶ τὸ μὲν
περὶ τοῦ Πρωτεύς αὐτῷ ὑπο-
δύχῃ βασιλεὺς Αἰγυπτίων.
αὐτὸς δ' εἰς Κύβηλα τ' Φρυ-
γίας ἀφικνεῖται. καθαρθεὶς
ὑπὸ Ρέας, καὶ ταῖς τελεταῖς ὁ-
μαδῶν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκεί-
νης τ' ἐξέλιω, ἐπὶ Ἰνδοῦ διὰ
τ' Θρακίας ἡπίχματο. Λυ-
κῦργος δ' παῖς Δρύαντος Ἡ-
δωνῶν βασιλεύσας, Στρυ-

μόνα ποταμὸν οἱ περιχο-
 σι, πρῶτος ὑβρίσας ἐξέβα-
 λεν αὐτόν. καὶ Διόνυσος μὲν
 εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν
 πρὸ Νηρείως κατέφυγε. Βάκ-
 χαι δὲ ἐγέροντο αἰχμάλω-
 τοι καὶ τὸ σωμαπέμφορον Σα-
 τύρων πᾶνδος αὐτῷ αὐδῆς ὅ
 αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαί-
 φνης. Λυκούργῳ γὰρ μαρίαν
 ἐποίησι Διόνυσος· ὃ δὲ με-
 μηνῶς, Δρύαντα τὸ παῖ-
 δα, ἀμύλιον νομίζων κληῖμα
 κόπῃεν, πλέκει πλήξας ἀ-
 πικτενέ· καὶ ἀκραπειάσας
 ἑαυτὸν, ἐσωφρένησι. τῆς
 δὲ γῆς ἀκέρπου μούσης,
 ἔχρησεν ὁ θεὸς, καρποφο-
 ρήσιν αὐτῷ αὖ θανάτω-
 δὴ Λυκούργος. Ἡδονοὶ δὲ
 ἀκύναντες, εἰς τὸ Παν-
 γαιον αὐτὸν ἀπαγαγόντες
 ὄρεσ ἐδῆσαν. καὶ κεν κατὰ
 Διονύσου βέλησιν ὑπὸ ἱπ-
 πων διατάρεις ἀπὶ θανά-
 τω. θελθὼν δὲ Θράκην, καὶ
 τὴν Ἰνδικὴν ἀπασαν, σῆλας
 ἐκείτ' εἰσας, ἦκιν εἰς Θή-
 βας· καὶ τὰς γυνῆκας λυάτ-
 κας καταλίπεν· τὰς οἰ-
 κίας, βακχεύειν ἐν τῇ Κι-
 θαρῶνι.

§. β. Πενθεὺς ὁ γῆμνυθις

monem incolunt, primum
 ipsum contumeliâ affectum
 dejecit. Tum Bacchus ad The-
 tin Nerei filiam confugit.
 Bacche autem in vincula con-
 jectæ fuerunt, necnon, quæ
 magna Satyrorum multitudo
 eum confecuta est. Contrâ
 verò Bacchæ statim solutæ
 sunt. Nam Dionysius Lycur-
 go furorem injecit. Tum ille
 amentîâ præceps Dryantem
 filium, vitis palmitem se ratus
 amputare, securi percussum
 interfecit. Qui cùm extrema
 sui corporis præcidisset, resi-
 puit. Deinde, ubi terra nullas
 suppedicaret fruges, numen
 suo renunciavit oraculo, ter-
 ram tum fore fructiferam,
 cùm Lycurgus mortalitatem
 exuerit: Quod, ut Edoni ac-
 ceperunt, ipsum in Pangæum
 montem abductum in vincula
 conjecerunt: ubi ex Dionysij
 voto equis laniatus occubuit.
 Ad hæc Bacchus post Thra-
 ciam atque Indiam universam
 peragratam, & locatis inibi
 cum titulo stelis, Thebas re-
 pedavit, necnon fœminas, re-
 lictis domibus suis, in Cithæ-
 rone debacchari compulit.

§. 2. Pentheus autem Agaves

& Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quique cùm se in Cithæronem montem Mimallonidas exploraturus, contulisset, ab Agave matre, per furorem, eum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demùm Bacchus, ubi se Thebanis Deum esse declaravit, Argos adiit: atque ibi rursus ab illis ut numen minime observatus, eorum mulieres furere ac debacchari coegit. Quæ mox in montibus lactentium, quos secum exulerant, filiorum carnibus vescabantur.

§. 3. Postea verò, cùm ab Icaria in Naxum transvehicuperet, prædatoriam Tyrrenorum triremem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito, Naxi litora præterlegunt, atque in Asiam deum vendituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remósque in serpentes vertit, navim ad hæc hedera, & tibiarum sonitu omnem replevit. Nautæ interim furore acti in mare præcipites fugiunt, atque in delphinos mutantur: Post, ubi hunc Deum esse à rebus

ἐξ Ἀγαυῆς Ἐχίονι, παρὰ Κάδμου εἰληφὸς τὴν βασιλείαν, διεκάλυε πάντας γίνεσθαι. καὶ ὄργιστόμα-
νθ' εἰς Κιθαιρῶνα τῆς βακχῶν κατασκοπὸς ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μέγαν ἐμελίδην ἐδόμισεν ὃ αὐτὸν θνείον τι. δειξας δὲ Θεβαίοις, ὅτι θεὸς ὄντι, ἦσαν εἰς Ἄργος· καὶ κε πάλιν ἐπὶ μῶντων αὐτῶν, ἐξέμηνε ταῖς γυναικάς· αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς ἐπιμαστιδίους ἔχουσαι παῖδας, ταῖς σάρκας αὐτῶν ἐσίουῦντο.

§. γ. Βυλόμενον δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομιδῆναι, Τυρρηνίων ληστρικῶς ἐμσώσατο τεύχη. οἱ δὲ, αὐτὸν ἐσώμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον· ἐπίγοντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπὸ πωλήσονται. ὁ δὲ τὸν μὲν ἰσθὺν καὶ ταῖς κόπας ἐποίησεν ὄφεις· τὸ δὲ σκάφον ἐπλησεν κισσοῦ, καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς γυρόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἐφυγον, καὶ ἐγύοντο δελφίνες. ὡς δὲ μαδόντες αὐτὸν θεὸν αἶ-

δρωπτε, ἐπὶ μωτ. ὁ δὲ αἰα-
γαῶν ἐξ ᾧ δὲ πλὴν μητί-
ρα, καὶ περὶ αὐτοῦ
Θυόνῳ, μετ' αὐτῆς εἰς
ἐρενδὸν αἰῶνι.

§ δ. Ὁ δὲ Κάδμος μὲν
Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπών,
πρὸς Εὐχελίας παρεμύνε-
ται. τέτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυ-
εῶν πολεμείοις, ὁ δὲ
ἔχρησεν, Ἰλλυεῶν κρατῆ-
σιν, ἐπὶ ἡγεμόνα Κάδμον
ἐν Ἀρμονίᾳ ἔχρη. οἱ δὲ,
πηνιδόντες, ποιούσιν καὶ
Ἰλλυεῶν ἡγεμόνας τέτοις,
καὶ κρατῆσι. καὶ βασιλεῖ
Κάδμος Ἰλλυεῶν. καὶ πᾶς
Ἰλλυεὺς αὐτῷ γένεται. αὐ-
τῷ δὲ μὲν Ἀρμονίας εἰς δρᾶ-
κοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύ-
σιον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξε-
πύμψθησαν.

§ ε. Πολύδωρος δὲ Θη-
εῶν βασιλεὺς γρόμφου,
Νυκτίδα γαμῖ Νυκτίως
τῷ Χθονίῳ θυγατέρα· καὶ
γυνᾷ Λάβδακον. οὗτος
ἀπόλετο μετὰ Πενθείᾳ ἐ-
κείνῳ φρεσὶν ὁρμηθήσῃ.
καταλίπεντος δὲ Λαβδά-
κου παῖδα ἐνταυσιαῶν
Λαῖον, πλὴν ὧν αὐτῷ

gestis mortales didicerunt, di-
vinis honoribus percolebant.
Hic deinde ab inferis matrem
revocavit, Thyonénque mox
illam appellavit, cum ea de-
mum in cœlum conscendit.

§ 4. Interea Cadmus cum
Harmonia conjuge post reli-
ctas Thebas ad Enchelienses
commigravit. quibus, cum ab
Illyriis bello impeterentur, à
Deo responsum fuit, Illyriis,
si Cadmum Harmoniamque
ducem haberent, imperatu-
ros. Tum hi oraculi fidem se-
cuti, eos adversus Illyrios
duces deligunt, ac vincunt.
Sic itaque Cadmus Illyrio-
rum regnum adipiscitur: eiq;
Illyrius filius nascitur, nec
longo post tempore in draco-
nem cum Harmonia mutatus,
in campum Elysium ab Jove
demissi sunt.

§ 5. Dein Polydorus The-
barum regno præfectus Ny-
cteidem filiam Nyctei, qui
fuit Chthonij filius, ducit ux-
orem: ex qua Labdacum gi-
gnit. Hic post Pentheum,
quod eadem quæ ille, senti-
ret, occubuit. Qui cum Laium
filium anniculum superstitem
reliquisset, Lycus Nyctei fra-

ter, interea, dum ille in pueris esset, regnum occupavit. Ambo vero ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyam Martis & Chryse Bœotiadis filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, quæ cum Pentheo necessitudo intercesserat, in civitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno præficitur: qui, cum jam annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obtruncatus, diem obiit. Hujusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiope Nyctei filia fuit: hanc Jupiter inivit: eaque, quod gravida esset, patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopénque animadverteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem, comparatâ magnâ militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atque Antiopen captivam abducit, quæ, cum abduceretur, ad Eleutheras Bœotiæ

λεῖο Λύκος, ἕως ἕτε-
 ρω παῖς, ἀδελφὸς δὲ Νυκ-
 τίως. ἀμφοτέρω δὲ ἀπὸ
 Εὐβοίας φυγόντις, ἐπὶ
 Φλεγυᾷ ἀπὸκτείναν τὸν
 Ἀρεῖον, καὶ Χρύσης τῆς
 Βοιωτῆδος, Συρίαν κατα-
 κοῦν καὶ διὰ τὴν πρὸς Πεν-
 θέαν οἰκιστῆται, ἐγκαθίστη-
 σαν πολίται. αἰρεθεὶς οὖν
 Λύκος πολέμῳ ἔχθρῳ ὑπὸ
 Θεβαίων, ἐπιπνιγὸς τῇ δου-
 νασίᾳ, καὶ βασιλεύσας ἑτη
 εἴκοσι φονεὺς ὑπὸ Ζή-
 δου καὶ Ἀμφίωνος, διήσκει
 δι' αὐτὴν τὴνδε. Ἀντιόπη
 θυγάτηρ ἡ Νυκτίως ταύ-
 τη Ζεὺς σωῆλθε. ἡ δὲ,
 αἶς ἔγκυον ἐχέουσα, τῷ
 πατρὶ ἀπειλουμένη, εἰς
 Σικυῶνα ὑποδιδράσκει πρὸς
 Ἐποπίαν καὶ τὴν γαμή-
 ται. Νυκτεὺς δὲ ἀδυμῶ-
 σαι, ἑαυτὸν φονεῖν, δοῦς
 ὑποπλὺν Λύκῳ πρὸς Ἐπο-
 πίαν, καὶ πρὸς Ἀντίπην
 λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ, στρα-
 τισάμενος Σικυῶνα χει-
 ρεῖται. καὶ τὸν μὲν Ἐπο-
 πία κτείνει, τὴν δὲ Ἀν-
 τίοπην ἡγάγην αἰχμάλω-
 τον. ἡ δὲ, ἀγμῆνι δού-
 λῳ παῖδας ἐν Ἐλευθερίᾳ

τῆς Βοιωπίας ὅς ἐκκαίμινος
 εὐρεθὲν βυβύλῳ ἀπατρίφει.
 καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆθον,
 τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν
 οὖν ἐπιμαλῆτο βουφοβίων·
 Ἀμφίων δὲ κισσεφίδαν ἤ-
 σκε, δέντῳ αὐτῷ λύραν
 Ἑρμοῦ. Ἀνιόπῳ δὲ ῥή-
 ζετο Λύκος καθεύδων, καὶ ὁ
 τύτῃ γυνὴ Δίρκη λαδοῦσα
 δὲ πρὸ τῶν δισμῶν αὐτομάτων
 λυδίντων, ἦκεν ὅπῃ τιμὴν ἔσ-
 παιδων ἑταυλιν, διεχθύναι
 πρὸς αὐτῶν δίλυσιν. οἱ γὰρ,
 ἀγαθωρεσιμέθοι τιμὴν μητί-
 ρα, καὶ μὲν Λύκον κλισίοιοι καὶ
 διὲ Δίρκην [θρῖδι] δύναν-
 τες ἐκ πύργου θανῆσαν ῥί-
 πτοιον εἰς κρύβιν, τῇ δὲ πρὸ
 ἐκείνης καλυμμένῃ Δίρκῃ.
 παραλαβόντες δὲ καὶ δωα-
 σίαν, καὶ μὲν πέλιν ἐτείχε-
 σαν, ἐπακολυθησάντων τῇ
 Ἀμφίονος λύρα καὶ λίδων·
 Λαίῳ δὲ ἐξέβαλιν. ὁ δὲ,
 ἐν Πελοποννήσῳ διατελῶν,
 ἐπιξενῆται Πέλοπι καὶ τύτῃ
 παῖδα Χρύσιππον, ἀματο-
 δραμεῖν διδάσκων, ἐραδὲς
 ἀναπαύει.

§. 5. Γαμήϊ δὲ Ζῆθος
 μὲν Θήβῃ, αὐτὸς ἦν ἡ
 πόλις Θήβαι. Ἀμφίων δὲ

geminos parit, quos exposi-
 tos bubulcus invenit, ac edu-
 cat. Horumque alteri, Zetho,
 alteri autem Amphioni, indi-
 dit nomen. Zethus rei pecua-
 riae studio sese dedit; Am-
 phion verò, quòd à Mercurio
 lyrà donatus esset, citha-
 rœdicam exercuit. Lycus in-
 terea Antiopen in vinculis, &
 ejusce conjux Dirce torque-
 bat. Clam verò, tandem ali-
 quando vinculis ultrò solutis,
 ad filiorum domicilium, ut ab
 eis exciperetur, contendit.
 Qui, matre agnitâ, Lycum
 occidunt, ac Dircen crinibus
 religatam è tauro necant, &
 in fontem, qui ab ea Dirce
 postea nominatus est, conji-
 ciunt. Recuperato deinde im-
 petio, urbem, subsecutis Am-
 phionis lyram lapidibus, mu-
 ro cinxerunt, Laiumque fu-
 garunt. Quem, cùm in Pelo-
 ponneseo ageret, Pelops hos-
 pitio excipit: & hujusce fi-
 lium Chrysippum curulis ar-
 tis exercendae rationem edo-
 cens, ejusque amore succen-
 sus, rapit.

§. 6. Zethus porro Theben
 ducit, de qua Thebis urbi fa-
 ctum est nomen. Amphion

verò Nioben Tantali filiam sibi conjugavit. De qua filios mares septem procreavit, Sipyllum, Minytum, Ismenum, Damafichthonem, Agenorem, Phædimum, ac Tantalum: fœminas autem toridem, * Ethodæam, sive, ut alij volunt, Theram, Cleodoxam, Astyochen, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidémque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem fœminas. Immò verò Homerus, sex filios, & sex item fœminas illum ex ea sustulisse refert. Quare Niobe tot filiis aucta, Latonâ se fœcundiorē esse jactavit. Latona verò id ægerimè ferens, Dianâque ac Apollinem in ipsos irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo interfecit. * Amphion tamen è maribus, & è fœminis Chloris natu maxima, quæ Neleo nupsit, asservati sunt. Verùm Telefillæ testimonio, Amycla & Melibœa intactæ remanserunt: & ab iisdē Zethus etiam

Νιόβῳ τὴν Ταντάλην. ἣ ἤνᾳ παῖδας μὲν ἑπτὰ Σίπυλλον, Μίνυτον, Ἰσμενον, Δαμασίχθονα, Ἀγνώρονα, Φαίδιμον, Τανταλον. θυγατέρας δὲ τὰς ἑσάρας * Ἐθοδαίαν, ἣ ὧς πινυται, Θήραν, Κλεοδόξαν, Ἀσυχίαν, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀσυχράτιαν, Ὠγυγίαν. Ἡρόδοτος δὲ, δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας. Ἡρόδοτος δὲ, δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας. Ὅμηρος δὲ, ἕξ μὲν υἱούς, ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ ἡμέτεροι. εὐπικροῦ δὲ εἶσα Νιόβῃ, ἣ Ἀητῆς ἐυπικνωτέραν εἶπεν ὑπαίχιν. Ἀητὰ δὲ ἀθανατῆρσιν, τὴν τε Ἀρτεμιν καὶ τὴν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῆς παρώξυνε. καὶ τὰς μὲν θηλείας ὅττι τὸ οἰκίας κατετόξευσεν Ἀρτεμις. τὸς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐκίδαιε φησὶ Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπὸ κλινῆς. ἐσάθη δὲ ἥ μὲν ἀρρένων * Ἀμφίων. ἥ δὲ θηλειῶν Χλωρίς ἡ τῶρ σβυτίει, ἣ Νηλεὺς σωφύκησε. καὶ δὲ Τελέσσην αὖ ἐσάθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια * ἐποξάθη δὲ ὡς αὐτῶν καὶ Ζήθος

ἔξ Αμφίων. αὐτὰ [δὲ] Νιό-
βη Θήβας ἀπολιπούσα, πρὸς
τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν
εἰς Σίπυλον· καὶ καὶ Διὶ
ἐνζαμένη, πλὴν μορφῇ εἰς
λίθον μεταβάλλει. καὶ χεῖ-
ται δάκρυα νύκτες ἔξ μεθ'
ἡμέραν τῷ λίθου.

§. 5. Κατὰ δὲ πλὴν Αμφί-
ων τελευτῶν, Λαίῳ ἡ
βασιλείαν περίλαβε, ἔξ γή-
μας θυγατέρος Μενονείως
ὧν ἔνιοι μὲν Ἰοχάειον, ἔνιοι
δὲ Επικάειον, λέγουσι. χεῖ-
σαντος τῷ θεῷ μὴ γυνᾶν· ἡ
γυνὴ δὲν τε γὰρ πατρικόν
ἔστιν. ὁ δὲ οἶνωδὲς συμ-
ψάδει τῇ γυναικί. ἔξ τῷ γυ-
νηδὲν, ἐκδίδεται δίδωσι το-
μῆν, πρὸς τὰς διατρήσας τὰ
σφυρὰ. ἀλλ' ἔτι μὲν ἐξέδω-
κεν εἰς Κιθαίρων. Πολύβη
δὲ βυκόλοι τῷ Κορινθίῳ
φαπλίως τὸ βρέφους εὗρον-
τες, πρὸς πλὴν αὐτῇ γυναικὶ
Περίβοιαν ὠσέγκαν. ἡ δὲ,
ἀνελῦσα ὑποβάλλεται· καὶ
διερχομένη τὰ σφυρὰ,
Οἰδίπῳ χελεῖ, τῷ το
μῆν τὸ ὄνομα διὰ τὸ τῷ
πύδας ἀνοδῶν. τελευτῶν
δὲ ὁ παῖς, πρὸ διαφύων
ἡλικῶν ἐν ῥώμῃ, διὰ

& Amphion sagittis confixi
occubuerunt. Ipsa verò Nio-
be, Thebis relicta, in Sipylum
ad Tantalum patrem perve-
nit: ibique Jovem precata, in
saxum commutata fuit, ac la-
crymas noctes atque dies ef-
fundit suo de lapide.

§. 7. Post, ubi Amphion vi-
tâ decessit, Laius regnum ac-
cepit, duxitque Menœcei fi-
liam, quam nonnulli Ioca-
stam, quidam verò Epicastam
nominant. Qui, oraculo mo-
nitus est, ne filios gigneret,
quod ex eo qui nasceretur,
parricida futurus esset. Is au-
tem per ebrietatem cum uxore
concubuit: ex ea natum in-
fantem, pastori, trajectis fer-
reâ fibulâ calcaneis, dedit ex-
ponendum. At hic quidem
puerum in Cithærone monte
exposuit. Polybi verò Co-
rinthiorum Regis bubulci re-
pertum infantem ad Peri-
boeam illius uxorem contule-
runt: quæ sumptum puerum
velut proprium sibi supponit,
& curatis pedibus, OEdipum
nominat, idque ei de pedum
tumore nomen imponit. A-
dultus interea puer, ac robore
suis æqualibus antecellens, ob
invidiam

invidiam contumeliosissimè supposititius ac spurcius appellatur. Qui, cùm de Peribœa id quæreret, scire minimè potuit. Profectus autem Delphos, de parentibus suis Deum sciscitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit; quippe qui suo patri cædem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex iis qui dicti fuerant, se procreatum esse, Corinthum redire superfedit: & dum curru per Phocidem vehitur, angustâ quadam viâ, Laïo ac Polyphontæ, (hic erat Laïj præco) curru euntibus occurrit: cui cùm Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum jugalium alterum præco interfecit, iracundiâ percitus OEdipus, & Polyphontem & Laïum simul obtruncavit; inde Thebas pervenit.

§. 8. Laïum itaque Platæensium rex Damastriatus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius invasit, quo regnante non me-

φόνον ἀνεδίξεται ἱστί-
κλητος. ὁ δὲ πυνθανόμε-
νος ἐπὶ τῆς Περειβοίας,
μαθὴν ἐκ ἡδυνάτο. ἀφί-
κόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς,
ἐπὶ τῇ ἰδίῳ ἐπυνθάνε-
το γένεσιν. ὁ δὲ θεὸς εἶ-
πεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρί-
δα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν
γὰρ πατὴρα φονέσσειν, τῇ
δὲ μητρὶ μνηστῆσαι. οὗ-
το ἀκούσας, καὶ νομίζων
ἐξ ὧν ἔλεγε γαμυνῆσαι,
Κόρινθον μὲν ἀπέλιπον.
ἐφ' ἁμαρτῆς δὲ διὰ τῆς
Φωκίδος φερόμενος, στυ-
πηλάνη κατὰ πηγάδα συν-
ῶν ἐφ' ἁμαρτῆς ὀχρυμί-
νη Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ·
κέρυξ δὲ ἔτῃ μὲν Λαίῳ
καὶ κτείναντος ἐκχωρῆν,
καὶ δ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ ἀνα-
βολῇ κτείναντος τῇ ἱπ-
πων τὸν ἵππον, ἀθανά-
της Οἰδίπῳ καὶ Πολυ-
φόντῳ καὶ Λαίῳ ἀπέκ-
τεινε· καὶ παρεχόμενος εἰς
Θήβας.

§. 9. Λαίῳ μὲν οὕτως δάπην ὁ
βασιλεὺς Πλαταιέων Δα-
μαστράτος. ὃ δὲ βασιλεὺς
Κρέων Μενεΐκῳ παραλαμ-
βαίῃ. τότε τὸ βασιλεύοντος, ὃ

μικρά συμφορὰ κατ' ἴχθ' ὀφεί-
 λας. ἔπειτα γὰρ Ἡ' ἔα Σφί-
 γα, ἢ μητρὸς μὲν Ἐχιδ-
 νης ὡς πατρὸς δὲ, Τυ-
 φῶντος. εἶχε δὲ τοῖσι-
 πον μὲν γυναικὸς, σῆδος
 δὲ καὶ βάσις καὶ οὐρὰν
 λέοντος, καὶ πτέρυγας ὀρ-
 νιδος. μαδούσα δὲ αἰνίγ-
 ματα παρὰ Μουσῶν, ὅτι
 τὸ φέρον ὄρε' ἐκαδίζε-
 το' καὶ τοῦτο τοῦτο ὡς ὕπνῃ
 ὀφθαλμοῖς. ὡς δὲ τὸ αἰ-
 νίγμα τί ὅτι, τὸ μῦθος
 ἔχον φωνῶν, περὶ ἀπὸ
 καὶ δίπλου, καὶ τρίπλου
 γίνεται. χρησμοῦ δὲ ὀφ-
 θαλμοῖς ὑπάρχοντος πνι-
 καῦτα ἀπαλλαγῆσθαι τῇ
 Σφίγγι, ἢ νῦν αὖ τὸ αἰ-
 νίγμα λύσσει. καὶ σω-
 ζόντες εἰς αὐτὸ πολλὰς,
 ἐξήτην τί τὸ λεγόμενον
 ὅτι. ἐπ' αὖ δὲ μὴ εὖ-
 ριστον, ἀπ' αὐτῆς ἕνα, κα-
 τὰ τὴν ἑσπερίαν. πολλὰς δὲ
 ἀπολυμένων, καὶ τὸ τε-
 λος αὐτῶν Αἴμοντος τῷ Κρέον-
 τος, κηρύσσει Κρέων, τῷ
 τὸ αἰνίγμα λύσσει, καὶ
 πῶς βασιλείαν, καὶ πῶς
 λατρεῖ δώσειν γυναικί. Οἰ-
 δῖοις δὲ ἀκούσας, ἔλυσαν,

diocris clades Thebas occu-
 pavit. Siquidem Juno Sphin-
 gem, ex Echidna & Typho-
 ne parentibus ortam iminiscit.
 Hæc muliebri facie, pectore,
 pedibûsque, ac caudâ leonis,
 & avis pennis prædita fuit.
 Quæ cum à Musis ænigmata
 didicisset, in Phiceo monte
 confedit: de quibus id unum
 Thebanis proponere solebat,
 quod est ejusmodi. Quodnam
 esset id animal, quod unam
 habet vocem, & quadrupes,
 bipes, ac demum tripes effi-
 citur. Ad hæc Thebanis ora-
 culo renunciatum fuerat, jam
 tum Sphingis incommodo ac
 detrimento liberos fore, quan-
 documque id ænigma solve-
 rint: quin etiam in unum sæ-
 pe coeuntes, universos quid
 illud esset, rogabat: quod cum
 minimè reperirent, abreptum
 ex omnibus, unum devora-
 bat: Eaque de causa plerique
 subinde peribant, ac postre-
 mō ad eum modum Æmone
 Creontis filio perempto,
 Creon ænigma hujusmodi
 soluturo, & regnum, & Laij
 uxorem se traditurum præco-
 nis voce renunciari jubet.
 Quod ubi ad OEdipi aures

pervenit, ipse ita solvit: quod à Sphinge proponitur ænigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens verò, ac demùm, tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese præcipitem dedit. OEdipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, fœmineique sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse ex EUrygenea Hyperphantis filia.

§. 9. Deinde, ubi quæ antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit: OEdipus autem oculis orbatus, Thebis pellitur, ac filios execratur, quòd ab urbe parentem ejici spectantes, eum ab injuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Colonom Atticæ terræ, populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo

εἰπὼν, τὸ αἶνιγμα τὸ ἑστὸν
 ὅτι Σφίγγος λεγόμενον, ἀν-
 δρωπον ἐστίν. ἤνυσται γὰρ τε-
 τράπους βρέφος τοῖς τέταρ-
 τιν ὀχέμενον καὶ οἷς τε-
 λούμενον διὰ τὸ ἀνδρωπον,
 δίπουν γινέσθαι διὰ τρίτῳ
 περὶ σελαιμένην βάσιν τὸ
 βάκτρων. ἢ μὲν οὖν Σφίγξ
 ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει εἰσεντὺν
 ἑρρίψαν· Οἰδίπους γὰρ βασι-
 λείαν παρέλαβε, καὶ μητρὸς
 ἐγνήμενον ἀγνοῶν· καὶ παῖδας
 ἐτίκτωσιν ἐξ αὐτῆς Πολυ-
 νεΐκη καὶ Εἰεοκλέα. θυγα-
 τὲς δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀν-
 τίγονην. εἰσὶ δὲ οἱ ἑλληνισ-
 ται τὰ τέκνα [παῖδας] φε-
 ρόντες ἐξ Εὐρυγυνείας τὴν Τύρ-
 ραντον.

§. 9. Φαίνεται δὲ ὅτι
 ἔστιν ἡ λαοθάλυστος, Ἰο-
 κάστη μὲν ἐξ ἀρχῆς εἰσεντὺν
 αὐτῇ. Οἰδίπους δὲ τὰς
 ὁφείας πυφλώσας ἐκ θεῶν
 ἡλάνθητο, ἀπὸ τοῖς παι-
 σὶ δέμετον, οἱ τῆς πό-
 λεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον
 διωκόντες, ἐκ ἐπικυμῶν.
 Ἐξ ἡμέτερον δὲ σὺν Ἀν-
 τίγονῃ, ἰτῆς Ἀθηκῆς εἰς
 Κολωνὸν, εἶδον τὸν ἡν-
 Εὐμενίδων ἐν τῷ μετον, κα-

δίξην ἰκάνης· προσδεχθεὶς
ὑπὸ Θησέως· ἃ μὲν ἔπο-
λὼ χεῖρον ἀπιδάμεν.

Κ Ε Φ. ς.

Ε Τεοκλῆς δὲ καὶ Πο-
λυνοῖκος ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας σωπιδίοντος πρὸς
φθιγγόλοις, καὶ αὐτοῖς δοκῶν
τὸν ἔπειθον παρ' ἐσιαυτὸν
ἄρχειν. πνὲς μὲν ἔν λέρουσι
πρῶτον ἀξάνθη Πολυνο-
ίκους πρῶτον μὲν ἐσιαυ-
τὸν τῷ βασιλείᾳ Εὔποκλῆϊ.
πνὲς δὲ πρῶτον Εὔποκλέους
ἀξάνθη μὴ βύλαδαι πα-
ραδοῦναι τὴν βασιλείαν. φυ-
γαδόμενοι ἔν Πολυνοῖκος
ἐκ Θηβῶν, ἦσαν εἰς Ἀργεῖς,
τόν τε ὄρμον, καὶ τὸ πῆλον
ἔχον· ἐκαστὸς δὲ Ἀργεῖς
Ἀδραστος ὁ Ταλάε· καὶ τοῖς
τούτου βασιλείοις νύκτωρ
προσπελάζον· καὶ σωμαπῆσι
μάχῃ Τυδείῃ παρ' Οἰνέως
φάρυγγι Καλυδῶνα· ἡμο-
μῆνης δὲ ἐξαίφνης βοῆς,
ἐμφανέως Ἀδραστος διέλυ-
σεν αὐτοῖς· καὶ μάλιστα π-
νθη ὑπομνησθεὶς λέγοντι
αὐτῷ, ἡμέτερον καὶ λείοντα
συνεῖξαι τὰς θυγατέρας,
ἀμφοτέρω εἰλεῖσθαι σφύρας.

supplex confedit. Inde fuit à
Thaëo susceptus : neque ita
multo post è vita migravit.

C A P. V I.

Ε Teocles autem & Poly-
nices de regno inter se
gerendo paciscuntur : placuit
ut annum imperium per vi-
ces administrarent. Sunt qui
Polynicem prius regnare cæ-
pisse aiunt, deinde post an-
num Eteocli regnum reddi-
diffe. Nonnulli verò Eteoclem
prius imperare cœpisse, nec
regnum fratri tradere voluisse
aiunt. Polynices itaque The-
bis fugatus, secum monile ac
peplum exportans, Argos adi-
vit : quo tempore Adrastus
Talai filius Argis regnabat :
ad cuius regiam per noctem
accedit : ubi cum Tydeo OE-
nei filio, qui tum quoque Ca-
lydone Argos confugerat,
manum ad pugnandum con-
ferit, & excitato inter eos cla-
more, Adrastus repentè appa-
ruit, eorumque pugnam dire-
mit. Tum vaticinium, quo
fuerat olim monitus, ut &
Apro & Leoni filias in con-
jugium daret, memor, utrum-
que illis sponfos designavit.

Illi etenim in clypeis alter apri, leonis alter faciem depictam gestabant. Deipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adrastus item utrumque in patriam suam reduciturum sese pollicetur. Igitur, comparato exercitu, contra Thebas prius eundum esse statuit: Quare præstantissimum quemque ad se coire imperavit.

§. 2. Amphiarus autem Oiclis filius vaticinandi peritissimus, quod omnes in eo bello, præter unum Adrastum, perituros esse perspiciebat, hanc Thebanam expeditionem detrectabat: quinetiam reliquos dehortabatur. Dum verò Polynices ad Iphin Alektoris filium contendit, ab eoque precibus exposcit, ut, quâ posset ratione Amphiarum ad militiam capeffendam cogere demonstraret, huic ille, simonile, inquit, Eriphyle, consequatur. Amphiarus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphylæ uxori prohibuit. Verùm Polynices eam monili suo donatam rogat ut virum suum ad rem bellicam gerendam inducat: id enim in

εἶχον γὰρ ὁπὲ ὅψ' ἀσπίδων,
ὁ μὲν ἰκάρου περτομῆν.
ὁ δὲ, λέοντος. γαμῆ δὲ
Δηϊπύλῳ μὲν Τυδείας·
Αργείῳ δὲ Πολυνείκης.
καὶ αὐτοῖς Ἀδραςτὸν ἀμ-
φοτέρω εἰς τὰς πατρίδας
ὑποχρεῖτο κατέξεν. καὶ συνε-
στειλοντὶ ἐπὶ Θήβας ἑσθλὰ δὲ στρα-
τῶν ἐδωκεν καὶ τὸς ἀριστοὺς συν-
ἡθροίζεν.

§. β. Ἀμφιάρεος δὲ ὁ
Οἰκλείου μάλιστα ὢν, καὶ
συνεπῶς, ὅτι δὴ πάντας
τοὺς στρατεύμενους χα-
λεῖς Ἀδράστου τελευτήσαντι,
αὐτὸς τε ὤκνη στρατεύε-
σθαι καὶ τοὺς λοιποὺς ἀ-
πίστευσι. Πολυνείκης δὲ ἀ-
φικόμενος πρὸς Ἴφιν τὸν
Ἀλέκτορος, ἡξίου μα-
θεῖν πῶς αὖ Ἀμφιάρεος
ἀναγκασθεὶς στρατεύεσθαι,
ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι
τὸν ὄρμον Εὐφύλην. Ἀμ-
φιάρου μὲν οὖν ἀπὸ
Εὐφύλης ὅδε Πολυ-
νείκης δῶκε λαμβάνειν.
Πολυνείκης δὲ δοὺς αὐ-
τῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου
τὸν Ἀμφιάρεον πιστῶς στρα-
τεύειν. ὡς γὰρ ἐπὶ ταύ-
τῃ

πρὸς ἡομένης γὰρ αὐτῆς
 πρὸς Ἀδραστον, διαλυ-
 σάμευθ', ὅμοις θεῖ δ' ἔν
 Ἀδραστῷ διαφέρηται, δια-
 κείνην Εἰφύλλῳ συλ-
 ρῆσαι. ὅτι οὐκ ὅλῃ Θήβας
 ἴδεν στρατεύειν, Ἀδρά-
 στου μὲν ἑταίρου, Ἀμφια-
 ρέου δὲ ὑποστρέπον-
 τῷ, Εἰφύλλῃ τὸν ὄρ-
 μων λαβοῦσα, ἐπιστὶ τὸν
 Ἀδραστον στρατεύειν. Ἀμ-
 φιάρα δὲ ἀνὰ γλῶσσαν ἔ-
 χων στρατεύεσθαι, τοῖς πω-
 λων ἐντολὰς ἑδωκεν τελευ-
 τῇσι, τίς τε μητίετα κλίν-
 νειν, καὶ ὅλῃ Θήβας στρα-
 τεύειν.

§. γ. Ἀδραστῷ δὲ συνο-
 αδροίσας αὐτὴν ἡγήμῳσιν ἐπὶ
 πολεμῶν ἑταίρων Θήβας.
 οἱ δὲ ἡγήμονες ἦσαν οἵδε,
 Ἀδραστος Τάλαος, Ἀμφια-
 ρεὺς Οἰκλίου, Καπνεύς
 Ἰππονόου, Ἰππομέδων Λει-
 στομάχου· οἱ δὲ ἄλλοισι Τα-
 λαῷ. ὅσοι μὲν ἐξ Ἀργείων.
 Πολυνείκης Οἰδίποδος, ἐκ
 Θεβῶν· Τυδεύς· Οἰνέως,
 Αἰτωλός· Παρθενόπαιος.

ipſius erat manu; nam cum
 Adraſtum conveniſſet Am-
 phiarauſ, ut, quæ cum eo jam-
 dudum de regno erat, diſſen-
 ſionem ſolveret: ſoluto col-
 loquio, quicquid inter eos
 litis ac diſcordiæ foret, ad Eri-
 phyles iudicium ſe relaturum
 jurejurando confirmavit. Quo-
 igitur tempore contra Thebas
 belli ratio inibatur, Adraſtus
 ad id capeſſendum cohortaba-
 tur, contrà verò Amphiarauſ
 diſſuadebat: quocirca Eri-
 phyle torque aureo donata,
 ad belligerandum movit A-
 draſtum. Tum Amphiarauſ
 eam ſubire militiam coactus,
 filiis imperat, ut ſimul ac per-
 ætatem liceret, matrem occi-
 derent, & bello Thebas ma-
 ximè infeſtarent.

§. 3. Porro Adraſtus colle-
 ctum cum ducibus ſeptem in
 Thebas exercitum ducere
 maturat. Huiusce belli duces
 hi fuerunt, Adraſtus Talai,
 Amphiarauſ Oiclis, Capa-
 neus Hipponoi, Hippomedon
 Ariſtomachi, ſive, ut aliis
 placet, Talai. Hi Argivi fue-
 runt. Polynices Oedipodis
 Thebanus, Tydeus Oenei fi-
 lius, Etolus, Parthenopæus

Melanionis, Arcas. Sunt qui Tydeum & Polynicem inter hosce minimè connumerent, sed Eteoclum, Iphium, & Mecisteum recensent.

§. 4. Profecti verò in Neameam, cui Lycurgus Rex præerat, aquam deposcunt, & his ad fontem viæ dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante parvulo Ophelte nomine, Eurydices ac Lycurgi filio, cujus etiam nutrix erat: (nam cum Lemniæ mulieres ab ea Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illam obtruncarunt: at Hypsipylen vendiderunt. Quocirca vitæ tuendæ gratiâ apud Lycurgum serviebat.) Ea intereâ dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur: draconem verò Adrausti apparitores interimunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaræus, id, inquit, prodigium futura prænuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in ejus etiam honorem Neimæ certamen instituerunt. In quo Adraustus equo vicit, cursu verò Eteoclus, cæstibus Tydæus, cursu & disco Amphiaræus,

Μελανίωνος, Ἀρκάδ. πνέει
ἢ Τυδεία μὲν καὶ Πολυνεικίῳ
ἢ καταειθμῶσι. συναγαγέ-
μενοι δὲ τοῖς ἐπὶ τὸν Εἰπύκλον,
Ἰφίον, καὶ Μηκιστῆα.

§. 4. Παράθυρόμοροι δὲ εἰς
Νεμίαν, ἥς ἐβασίλευε Λυ-
κούργος, ἐζήτησαν ὕδωρ. καὶ αὐ-
τοῖς ἠγήσατο τὸ ἐπὶ κρήνῳ
ὁδοῦ, ἡ ὑπὸ Πύλῃ ἢ Λημ-
νία, ἥ τις νύκτον παῖδα ὄντα
Ὀφέλῳ ἀπολιπεῖσα, ὃν
ἔπρεφεν, Εὐρυδικῆς ὄντα καὶ
Λυκούργου. (αἰσδομένη γὰρ αἰ
Λήμνιαι ὕπνου θόσσητα σι-
νωσμένον, ἐκείνον μὲν ἐκί-
ναν. καὶ ἡ ὑπὸ Πύλῃ ἀπὸ μ-
πώλησεν. διὸ παρῆσα ἐλά-
τρου παρὰ Λυκούργου.) δι-
κνούσης δὲ καὶ κρήνῳ, ὃ παῖς
ἀπολειφθεὶς, ὑπὸ δράκον-
τος διαφθείρεται. καὶ μὲν οὖν
δράκοντα δὴ φανέντες οἱ μὲν
Ἀδραυστὴν κτείνουσιν, καὶ τὸν παῖδα
δαίηται. Ἀμφιάρεος δὲ εἶπεν
ἐκείνοις τὸ σημεῖον ἦν τοῦ
μέλλοντος περὶ μαρτυρεῖσθαι. καὶ
τὸν παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλε-
σαν. οἱ δὲ εἰδέντες ἐπὶ αὐτῷ καὶ
τῷ Νεμίων ἀγῶνα. καὶ ἵππῳ
μὲν ἐνίκησεν Ἀδραυστὴν. σαλίσ-
θῃ, Εἰπύκλος· πόσῃ, Τυδείας.
ἀρματι καὶ δίσκῳ, Ἀμφιάρεος.

ἀκονίῳ, Λαϊόδοκος πάλη, jaculo Laodocus, λυγὰ Poly-
 Πολυνείκης τοξὸν Παρθενό- nices, arcu Parthenopæus:
 παῖθ'.

§. 6. Ὡς δὲ ἦλθον εἰς
 τὸν Κιθαιρῶνα, πῆμποι
 Τυδεία περιερωῶντι Επει-
 κλεῖ πλὴν βασιλείαν παρ-
 χωρεῖν Πολυνείκει καὶ δὲ
 συμβῆτο. μὴ προσέχοντος
 δὲ Επεικλέους, διέπειραν
 ἥν' Οηθαίων Τυδεὺς ποίε-
 μόνθ', καὶ ἓνα περιε-
 λέμμόνθ', πάντων πε-
 ρύβλο. οἱ δὲ πνύκοντα ἄ-
 δρας ὁπίσαντες ἀπὸντι,
 ἐνὶ δρόσῳ αὐτόν· πάντας
 δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαιονθ'
 ἀπὸκλινε. καὶ πῖπτα ἔχῃ τὸ
 στατόπιδον ἦλθον·

§. 7. Ἀργεῖων δὲ καὶ
 πολιδόοντες, προσήεσαν τοῖς
 τείχεσι. καὶ πύλῳν ἐπὶ
 οὐσῶν, Ἀδραςθ' ἔμψ' ὅπῃ
 ταῖς Ομολῳίδας πύλας ἔ-
 σπ'· Καπανεύς δὲ παρὰ
 ταῖς Ωγυγίας· Ἀμφιάρεθ'
 δὲ ἔφθ'· ταῖς Προϊτίδας·
 Ἰππομίδων δὲ ἔφθ'· ταῖς Οί-
 κείδας· Πολυνείκης ἧ πα-
 ρὰ ταῖς Ὑψίστας· Παρθε-
 νοπαῖθ', ἔφθ'· ταῖς Ηλέκ-
 τρας. Τυδεὺς δὲ ἔφθ'· ταῖς
 Κρηνίδας. καὶ δὲ πῖπτα δὲ καὶ

§. 5. Igitur ubi ad Cithæro-
 nem pervenere, Tydeum E-
 teocli oratorem, ut ex consti-
 tuto regnum Polynici resti-
 tuat, prædicturum destinant.
 At Eteocles cùm Adraſti &
 commilitonum mandata nihi-
 li facere videretur, Tydeus de
 Thebanis periculum factu-
 rus, singillatim omnibus pro-
 vocatis victor evasit. Illi verò
 armatos viros quinquaginta
 redeuntem Tydeum in insidiis
 collocarunt, eòsque omnes,
 præter unum Mæonem truci-
 davit, & postea ad exercitum
 repedavit.

§. 6. Deinde ad Thebas ca-
 stris cingendas Argivi se de-
 derunt, atque ad urbis muros
 armati proximè constiterunt.
 Septem portas Thebarum
 fuisse memorant. Adraſtus
 quidem ad Homoloidem por-
 tam tetendit: Capaneus verò
 ad Ogygiam: Amphiaræus ad
 Proetidem: Hippomedon ad
 Oncaïdem: Polynices ad Hy-
 psistam: Parthenopæus ad
 Electram: demùm juxta por-
 tam Crenidem tentoria fixe-
 runt, Sed ipse interea Eteocles

Thebanos

Thebanos suos armis instruit, constitutisque ductoribus, suas cuique copias regendas committit. Ad hæc, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquirit.

§. 7. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates, Everis & Chariclonis Nymphæ filius, ab Udæi unius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; deque hujus cæcitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum irâ, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeret, excæcatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minervæ charissima esset, illum nudam per omnia deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis oculis, cæcum fecisse: at Chariclo Palladē, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium avium garritum intelligētem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestans, æquè atque oculatus tutò in-

Εποκλή, Θηβαίοις, ὃ καὶ πάντας ἡγμῶνας, ἴσους [ἴσους] ἄταξοι καὶ πῶς αὐτὸν ἀντιθέμετο ὅτι παλίων ἐμνηστεύετο.

§. 7. Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίοις καὶ τῆς Τυρρεσίας Εὐήρης καὶ Χαεικλοῦς νύμφης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τῷ Σπαρτῷ, ἡρώμετο· τυφλὸς καὶ ὁράσεις. Ἦ παρὰ τῆς πρώτης καὶ τῆς μαυτικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ἀπὸ θεῶν καὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, αὐτὸν κρύπτειν ἤθελον, ἐμύοντο. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. Ἦσαν γὰρ πλὴν Χαεικλῶς περιφιλῆ τῇ Ἀθηνᾷ, γυμνῶν ὅτι πάντα ἴδῃν. Ἦ δὲ, ταῖς χερσὶ τὴν ὀφθαλμοῖς αὐτῷ καταλαβομένην, πρὸν ποιῆσαι. Χαεικλῆς δὲ δεομένης ἀποκαταστῆσαι πάλιν ταῖς ὁράσεις, μὴ δυναμένην τῷτο ποιῆσαι, ταῖς ἀκοαῖς διακρυάρας, ἀπασαν ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι σωφρονεῖν καὶ σκηπτεῖν αὐτῇ δωρεῖσθαι κυάνεον, ὃ σέπτεον, ὁμοίως τοῖς βλέποντι

ἰσάδιζεν. Ἡσίودος δὲ φη-
σιν, ὅππ διασάμευθ' ἀπὲ
Κυλλήνῳ ὄφεις σωοισιά-
ζοντας, καὶ τούτοις πρῶ-
τας, ἐξήετο ἐξ αἰδρός
γυνή· πάλιν δὲ τὲς αὐ-
τὲς ὄφεις ἀπαρήσας σω-
οισιάζοντας, ἐξήετο αὐήρ.
Διότ' Ἡ' ἔα καὶ Ζεὺς ἀμ-
φοιβητούωντις πότρεον τὰς
γυναῖτας ἢ τοὺς ἀνδρας
ἥδιδται μᾶλλον ἐν ταῖς
σωοσίαις συμβαίνοι, τῷ-
τον ἀέκρινον. ὁ δὲ ἔφη
δικαστῆρας μοιρῶν ὅτ' τὰς
σωοσύας οὐσῶν, τὰς μὲν
ἐνεία ἀνδρας ἥδιδται, τὰς
δὲ δίκας, γυναῖτας. ὅθιν
Ἡ' ἔα μὲν αὐτὸν ἐπύφλω-
σι. Ζεὺς δὲ πῶς μαντίκῳ
αὐτῷ ἴδωκε. τὸ ὑπὲρ Τηρε-
σί' εὐλεχθῆν πρὸς Δία καὶ
Ἡ' ἔαν.

Οἷον μὲν μοίρῳ δίκας μοι-
ρῶν πέμπται αὐήρ·

Τὰς δὲ δίκ' ἐμπύπλωσι
γυνὴ περπύσα νόημα.

Εξήετο δὲ καὶ πολυχρό-
νιθ'. ἔτ' οὖν θελαίοις
μαντινόμενθ', εἶπε νι-
κήσων, ἰὰν Μενόικει
ὁ Κρέοντι Ἄρη σφάγον

cedebat. Hesiodus autem e-
narravit, conspicatum ali-
quando Tiresiam non procul
à Cyllene coeuntes angues
baculo cecidisse, eumque de
viro in mulierem mutatum
fuisse, & rursus ita coeuntes
eosdem serpentes observasse,
& in priorem viri formam re-
diisse. Quocirca, Juno ac Ju-
piter ambigentes, mulieresne
an viri majorem in coeundo
voluptatem caperent, hunc si-
bi litis arbitrum delegerunt.
Tum ille, de novem ac decem,
quæ inter coeundum volupta-
tis partes capiuntur, novem
mares, ac mulierem decem
sentire indicavit. Proinde il-
lum Juno luminis usu priva-
vit. Jupiter autem pro lu-
minibus ademptis vaticinandi
scientiam concessit. Sunt qui
Tiresiam Jovi Junonique ita
respondisse ferunt.

*Parte unâ è denis mas parti-
bus oblectatur,*

*At mulier solidum coitus ca-
pit ipsa decemsem.*

Longævam insuper Tiresia
vitam fuisse proditur. Hic ita-
que Thebanis futura prædi-
cens, cum victorem fore in-
quit, si Menæceus Creontis

filii sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menæceus audivit, seipsum ante portas mactavit. Deinde pugnam commissam, Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis, Capaneus in summos muros conscendit, eumque Jupiter fulmine ictum interemit.

§. 8. Quo facto, Argivi aufugiunt: in quo cum multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia, Eteocles & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Novam rursus pugnam confertam, Astaci filij rem fortissimè gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostravit. * Leades Eteoclum. Amphidicus Parthenopæum, quem Euripides à Periclymeno Nepeuni filio casum fuisse narrat. Melanippus ad hæc novissimus Astaci filius, Tydeum in ventre percussit: qui cum semianimis jaceret, Pallas ab Jove imperatum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cum accepisset Amphiaræus, Tydeum osus, quoniam ipsum præter sententiam suam Ar-

αὐτὸν ἐπέδω. ὅτε το ἀκούσας Μενόικου ὁ Κρέοντος, ἐαυτὸν πρὸς τοῦ πυλῶν ἔσφαξε. μάχη δὲ γηομένης, οἱ Καδμῆϊοι μέχρι τοῦ τειχῶν σωθεδωχθησαν. καὶ Καπανεὺς ἀπάρας κλίμακα, ἐπὶ τὰ τεῖχος δι' αὐτῆς ἀνέει. καὶ Ζεὺς αὐτὸν καραυνοῖ.

§. η. Τέτε δὲ γηομένη, πρόπαιον τῶν Ἀργείων γίνεται. ὡς δὲ ἀπώλλωτο πολλοί, δόξαν ἐκείνοις τοῖς φετύμασι, Επιοκλῆς, καὶ Πολυνείκης περὶ τῆ βασιλείας μονομαχίῃσι, καὶ κτείνουσιν ἀήδελφες. καρτερεῖς δὲ πάλιν γηομένης μάχης, οἱ Ἀσάκῳ παῖδες ἡείσδσαν Ἰσμαρος μὲν δὲ Ἰππομέδοντα ἀπέκλινε. * Λεάδης δὲ Επιοκλον. Ἀμφίδικος δὲ Παρθενόπαιον. ὡς δὲ Εὐείπιδος φησὶ, Παρθενόπαιον ὁ Πόσσιδων παῖς Περικλύμενον ἀπέκλινε. Μελαίνιππος δὲ ὁ λοιπὸς τοῦ παῖδων, εἰς τὴν γαστέρα Τυδεία πετρύσκει. ἡμιδότης δὲ αὐτῷ κημήν. παρὰ Διὸς αἰτησάμενη Ἀθωᾶ φάρμακον ὑπὲρ γαστρός, δι' ἣ ποιεῖν ἔμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάρεος δὲ αἰσθόμενος ὅτε, μισῶν Τυδεία, ὅτι

Φῶς τὴν ὀκείνην γῶμιν εἰς
Θήβας ἐπισητὸς τὴν Ἀργείου
ἐραπύειται ἃ Μελαρινπτὺ
κεφαλὴν ἀποτιμῶν, ἰδὼ-
κεν αὐτῷ. πρῶτος δὲ
Τυδεύς, ἐκλίνειν αὐτόν. ὁ
δὲ διελὼν ἃ ἐκέφαλον,
ἐξερρόφησεν αὐτόν. ὡς δὲ
εἶδεν Ἀθλῶα, μυσσθεῖ-
σα, τὴν ἐυεργασίαν ἐπὶ
τῇ καὶ ἐφθόνησεν. Ἀμφια-
ράη δὲ φάροντι παρὰ ποτα-
μὸν Ἰσμιλῶν φρὶν ὑπὸ Πε-
ρικλυμένῳ τὰ ῥῶτα ἤραδῃ,
Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν, τὴν
γῆν διέσπασεν. ὁ δὲ σὺν τῷ
ἄμματι καὶ τῷ λυγρῷ Βά-
τωνι, ὡς δὲ ἔριος, Ἐλατῶ-
νι, ὀκρύπτη, καὶ Ζεὺς
ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν.
Ἄδραστος δὲ μόνον ἵππος
διέσωσεν Λέων. τῦτον ἐν
Ποσειδῶνι ἐχλύνθη Δη-
μότρη εἰς ἑσθλὴν Εὐεργασίαν
τὴν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ζ.

Κρίων δὲ τὴν Θη-
βαίων βασιλείαν πα-
ραλαβὼν, τὴν ἃ Ἀρ-
γείων νεκροὺς ἐρρίψεν ἀτά-
φους. καὶ κηρύξας μὴδὲνα
ἀτάφους, φύλακας ἔστησεν.

givos ad bellum Thebanum
compulisset, descensum Mela-
nippi caput ad eum tulit. Ty-
deus, quod ab eo vulneratus
esset, illud ultus est: nam di-
viso ejus capite, cerebrum ab-
sorbuisset. Id ubi Pallas animad-
vertit, indignata beneficium
ejusmodi abstinuit, & in-
vidit. Inter hæc Amphia-
rao ad Ismenum amnem fu-
gienti, prius quàm in hume-
ris à Peryclimeno vulnus ac-
ciperet, demisso ab Jove ful-
minè, terra dehiscit. Mox ille
cum curru simul, & Batone
auriga, sive, ut quidam fe-
runt, Elattono, ex terræ hia-
tu absorptus est, & postea
nunquam visus: Illum enim
Jupiter immortalitate dona-
vit. Verùm Adrastus ab A-
rione equo vectus, in tutum
evasit. Hunc Ceres in Eryn-
nyis formam versa, ex Ne-
ptuni concubitu genuit.

C A P. VII.

Creon Thebanorum re-
gnum adeptus, Argivo-
rum cadavera insepulta pro-
jecit. Quinetiam, ubi edicto
præcepit, ne quis ea sepelire
curaret, custodes apposuit.

Antigonē verò sola Oedipodæ filiarum superstes, Polynicis corpus quæ occultè humandum curarit, à Creonte deprehensa, viva conjicitur in sepulcrum. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadaverum tumulandi potestatem precabatur. Tum Athenienses, comparatis militum copiis, duce Theseo Thebas capiunt, cadavera suis sepelienda concedunt, & in Capanei rogi conflagrantem conjux Evadne Iphidis filia seipsam conjecit, & suo cum marito concremari non subterfugit.

§. 2. Decimo autem post anno, cæsorū ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latinè, posterij) paternas cædes ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum sciscitantibus ipsis, Deus victoriam vaticinatur, si Alcmaëone duce bellum capeffant: sed Alcmaëon hujusce expeditionis præfecturâ detrectabat, prius quàm de matre supplicium

Ληπρήνη δὲ μία τῶν Οἰδί-
ποδος θυγατρίων κρύφα τὸ
Πολυμήκευς σῶμα κλέψασα
ἔδωκε. καὶ φανερώσασα ἰσθὶ
κρίοντο, αὐτὴν τῇ τά-
φῃ ζῶσαν ἐνεκρύψατο. Ἀ-
δραςτοὺς δὲ εἰς Ἀθῶνας ἀφί-
κόμενοι, ἐπὶ τὸν Ἐλείου
βωμὸν κατήνυσαν· καὶ ἰκα-
τείαν δοῖς, ἥξιν δάπνην
τὺς νεκροὺς. οἱ δὲ Ἀθη-
ναῖοι μὲν Θησίους στρατεύ-
σαντες, αἰετοὶσι θήλας καὶ
τὺς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις δι-
δάσκει δάψαι. τῆς δὲ Κα-
πανίως χρισμένης πυρρῆς,
Εὐάδην ἢ Καπανίως μὲν
γυνῇ, θυγάτηρ δὲ Ἰφιδίος,
ἐαυτὴν βαλοῦσα συγκατε-
κρίετο.

§. β. Μετὰ δὲ ἑπτὰ δέκα
οἱ τῶν ὑπολοίπων παῖ-
δες, κληθέντες Ἐπίγονοι,
στρατεύοντες ἐπὶ θήλας πυρ-
ρῶν, τὸν τῶν πατέρων
δαίμονα πημνήσαντι βυ-
λόμενοι. καὶ μαυτοδόμοι-
νοις αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐδίδωκε
σὺν νίκῃ, Ἀλκμαῖοντο
ἠγομένους. ὁ μὲν οὖν Ἀλκ-
μαῖων ἠγοῦμαι τῆς στρα-
τίας ἢ βυλόμενοι, ἀπὸ
πίσανται τὴν μητίαν, ὅμως

φραδέσσι. λαβῶσα δ' Ερι-
φύλη παρ' Θερσαίδρου τῷ
Πολυαΐκῳ τὸν ὄρμον, καὶ
τὸν πῖλον, σωέπεισι
καὶ τοὺς παῖδας φραδέ-
σσι. οἱ δὲ ἡγήμῃνα Αλκ-
μαίωνα ἐλόμβησι, Θήβας
ἐπολέμειν. ἦσαν δὲ οἱ
φραδέσθμῃσι οἶδε, Αλκ-
μαίων Ἀμφιαρέου, καὶ
Ἀμφίλοχῳ· Αἰγιάλεος Ἀδ-
ραστοῦ· Διομήδης Τυδείως·
Πρόμαχος Παρθενοπαι-
ῶν· Σθένης Κεκαπείως· Θέρ-
σανδρος Πολυαΐκῳ· Εὐρύ-
πυλῳ· Μηκίστῳ.

§. Οὗτοι πρῶτον μὲν πορ-
θεύσασα πρὶξ κόμας, ἔπει-
τα ἦν Θηβαίων ἐπιδόον-
των, Λαοδάμῃῳ· ἔπειτα
κλέους ἡγουμένῳ, ἡμαίῳς
μάχοντα. καὶ Λαοδάμῃς μὲν
Αἰγιάλῳ κτείνῃσι. Λαοδά-
μαντα δὲ Αλκμαίων. καὶ μὲν
τὸν τέτε θάνατον, Θηβαῖοι
συμφύγοισιν εἰς τὰ τείχεα.
Τιρεσίῃς ἔειπεν· τῷ αὐτοῖς
πρὸς μὲν Ἀργεῖος κήρυξ πρὸς
διαλύσεως ἀποστέλλειν, αὐ-
τοὺς δὲ φέρειν· πρὸς μὲν τὸς
πολέμους κήρυξ πέμπουσιν·
αὐτοὶ δὲ ἀναβιβάζονται ὅτι

caperet : nihilo secius tamen
ad id bellum contendit. Nam
cum Eriphyle à Thersandro
Polynicis filio monile & pe-
plum accepisset, eorum quo-
que filios ad eam provinciam
belli capeffendam induxerat.
Delecto igitur sibi omnium
calculis Alcmazone Impera-
tore, ij Thebas oppugnatum
ierunt : qui verò hanc mili-
tiam secuti sunt, hi fuerunt,
Alcmazon, Amphilochns, Am-
phiarai filij. Ægialeus Adra-
sti, Diomedes Tydei, Proma-
chus Parthenopæi, Capanei
Sthenelus, Polynicis Ther-
sander, Eurypylus Mecistei.

§. 3. Sed hi ante omnia fi-
nitimos circa vicos depopu-
lantur : qua in re Thebani
suis opem laturi, eruptione
factâ, Laodamante Eteo-
clis filio duce, fortissimè
pugnant : Siquidem Lao-
damas Ægialeum necat,
Laodamanta verò Alcmazon :
quo cæso, Thebani ad mœ-
nia confugiunt. qui Tiresia-
vatis consilio moniti, ad ho-
stes faciales de pace petenda
mittuntur. Ipsi verò interea
fugam capeffunt : siquidem
conjugibus, liberisque suis

omnibus suprà vehicula collocatis, relictà urbe, abierunt. atque ubi per noctem ad Tilphusium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissimè bibisset, improvisâ ac repentinâ morte vitam reliquit. Thebani verò diu multumq; pervagati, Hestiam urbem ab se conditam incoluerunt.

§. 4. Argivi intereà, cognitâ Thebanorum fugâ, ingrediuntur Thebas, ac prædâ collectâ, & muros evertunt, urbem totam devastant, ac prædæ partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tiresiæ filia, cui Manto nomen erat: voverant enim ipsi, captis direptisque Thebis, spoliis præstantissimum ac nobilissimum illi dono missuros.

§. 5. Post, ubi ab Argivis Thebæ captæ sunt, Alcæon, quod in eum quoque dona Eriphylem matrem cepisse rescivisset, majori succensus est iracundiâ, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adjumento matri suæ cædem

παὶ ἀπώας τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐκ τῆς πόλεως ἔφερον. ὑκτωρ δὲ ὅττι καὶ λευγμένῳ Τελφύσῃα κρήνῃ παρεμβομένων αὐτῶν, Τειρεσίας ἀπὸ ταύτης πῶν, αὐτῷ τὸν βίον κατέσχευε. Θεβαῖοι δὲ ὅττι πολὺ διελθόντες, πόλιν Ἑστίαν κήσαντες κατήκησαν.

§. δ. Ἀργεῖοι δὲ ὑπερὺν τὸν διεσπόμεν ὅττι Θεβαίων μαδόντες, εἰσέασιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ σωμαδροίσεις καὶ λείαν, καὶ καὶ καταλάβει τὰ τέκνα. τῆς λείας μέρος εἰς Δελφὸς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι, καὶ τὴν Τειρεσίῃου θυγατέρα Μαντῶν. ἡνέξαντο γὰρ αὐτῷ Θέας ἐλπίοντες, τὸ κάλλιστον ὅττι λαφύρον ἀναθήσειν.

§. ε. Μετὰ δὲ ὅττι Θεβαίων ἄλυσιν, αἰσδομένη Ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτὸν ὄντα εἰληφύσαν Εὐφύλιον τὴν μητέρα, μάλλον ἢ γυνάκῃσι, καὶ κατέσταντο Ἀπόλλωνι αὐτῇ, τὴν μητέρα ἀπώσαντες. ἔτιοι γὰρ μάλλον λόγῳ σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείναντες

τὴν Βειθύλιν· ὅντοι δὲ ὄν
 μιν Θ. Αλκμαίωνα δὲ με-
 τὰ λθὼν Βεινίδος αὐτῇ μητρὶ
 φόνον· καὶ μεμνηνὸς, περὶ-
 τον μὲν εἰς Ἀρκάδιαν περὶ
 Οἰκλέα φερόμεται. ἐκεί-
 νῳ δὲ εἰς Ψαφίδα περὶ
 Φηγία. περὶ τοὺς δὲ ἴσ-
 αὐτῇ, Ἀρσινόην γὰρ μὲν τὴν
 τετὴ θυγατέρα· καὶ τὸν πε-
 ὄρμον, καὶ τὸν πύλον
 ἔδωκε ταύτῃ. γηρομένης δὲ
 ὕστερον τῆς γῆς δὲ αὐ-
 τὸν ἀφόρῳ, χρίσαντ
 αὐτῇ πρὸ θεοῦ, περὶ Ἀ-
 χελῶν ἀπέναι, καὶ παρ'
 ἐκείνου πάλιν διαλαμβά-
 νειν· τὸ μὲν περὶ τον
 περὶ Οἰνέα περὶ μεται-
 εἰς τὰ Καλυδῶνα, καὶ
 ξενίζεται παρ' αὐτῇ ἔπι-
 τα ἀφικόμεν· εἰς Θε-
 σπρωτοῖς, τῆς χώρας ἀ-
 πλάτνεται. τελευτῶν δὲ
 ἐπὶ ταῖς Ἀχελώου πηγῇς
 περὶ γηνομένη· καὶ περὶ
 ταῖς τῇ αὐτῇ, καὶ τὴν
 ἐκείνου θυγατέρα Καλ-
 λιρρόνην λαμβάνει. καὶ ὃν
 Ἀχελῶος περὶ σέχωσι τό-
 πον, κτίσας κατὰ κησι.
 Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν
 πε ὄρμον καὶ τὸν πύλον

intulisse Alcmaeonem memo-
 ria mandarunt; tamen plu-
 res sint auctores, qui nullius
 auxilio id facinus ab eo com-
 missum fuisse testentur. Alc-
 maeonem verò, ob infelicissi-
 mum matris suæ finem furis
 exagitatum ac furibundum
 legitur in Arcadiam imprimis
 ad * Oiclem se recepisse: Il-
 linc autem Psophidem, ad
 Phegeum commeasse, à quo
 lustratum, cædis ergò, Arsi-
 noen ejusce filiam uxorem
 duxisse, cui etiam monile ac
 peplum dono dedisse. Postea
 verò quàm ea de causa sum-
 ma frugum inopiâ ac fame la-
 boraretur, consultus Apollo,
 id ex oraculo respondit: Ad
 Acheloum commigrandum,
 ab eoque urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primum
 ad Oeneum proficiscitur, e-
 jusque hospitio usus est. Inde
 ad Thesprotos profectus, ab
 eorum finibus repellitur. De-
 mum, ad Acheloi fontes con-
 cessit, ab eoque expiatur: nec
 non illius filiam Callirhoen,
 & quem locum Achelous ex-
 aggerarat, urbem ibi ab se
 constructam habitavit. Mox
 autem Callirhoe monilis pe-
 plique

plique habendi cupidine excitulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaeon in Psophidem profectus, Phegeo dixit vaticinio fuisse renunciatum, se furore tum liberatum iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit, & peplum. Hæc ille Alcmaeonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo renunciatum esset, quod hæc ad Callirrhoen ferret, is insidiis à Phegei liberis Temeo & Axione, patris imperio circumventus, è medio tollitur. Arsinoen verò id factum increpantem, Phegei filij conjectam in arcam, Tegeam transvehunt, atque Agapenori tradunt, ementiti Alcmaeonem ab ea fuisse interfectum.

§. 6. Cæterum Callirhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum secum rem habet Jupiter, ab ipso flagitat, ut, quos ex Alcmaeone liberos sustulisset, quò necem paternam ulciscerentur, ij repente adultà jam ætate forent. Qua re impetratà, adulti planè filij, repente ad ad patris ultionem exilierunt.

ὁπιδυμούσης λαβεῖν, ἕλ-
γύσης ἢ σωσεῖκόσιν αὐτῷ,
εἰ μὴ λαβοὶ ταῦτα· διδ-
ῶν δὲ αὐτῷ εἰς Ψωφίδα
Ἀλκμαῶν, φηγὸς λέγει τε-
 διαπίδου τῆς μαρίας ἀπαλ-
λαγῶν ἑαυτοῦ, ὅταν ἢ ὄρ-
μων εἰς Δελφὸς κομίσας
ἀνὰ δὴ, καὶ ἢ πῶλον. ὁ δὲ,
πιστεύσας δίδωσι. μινύσαν-
τῳ δὲ διατρέποντι, ὅτε
Καλλιρρόην ταῦτα λαβὼν
ἐκέρμυζεν, ἐνεδράδεις ὑπὸ
ἧς φηγὸς παίδων [Τη-
μένου καὶ Ἀξίωντος] ὀπτά-
ξαντο τῷ φηγῶς, ἀναι-
ρεῖται. Ἀρσινόῃ δὲ μιμρο-
μίνῳ, οἱ τῷ φηγῶς παῖδες
ἐμβεβασμένοι εἰς λάρνακα,
κομίζουσιν εἰς Τέγαν, καὶ δι-
δάσκειν Ἀγαπήνορι, καὶ ταύ-
σάμενοι ἢ Ἀλκμαίωντος αὐ-
τῆς φόνον.

§. 7. Καλλιρρόη δὲ τὴν
Ἀλκμαίωντος ἀπώλειαν μα-
ρτυροῦσα, πλησιάζοντος αὐ-
τῇ τῷ Διὶ, αἰτεῖται τὸς γη-
γνημένους παῖδας ὡς Ἀλκ-
μαίωντος αὐτῇ ἡνέμεναι τε-
λείους, ἵνα ἢ τῷ πατρὶος πί-
σωνται φόνον. Ἡμυδίοι δὲ
ἐξάφνης οἱ παῖδες τέλειοι,
ὅτι ἢ ἐκείνων ἢ πατρὸς ἐξ-

ήεσαν. καὶ τὸν αὐτὸν δὲ
 κρεῖον, οἷτε φηγῶς παί-
 δες Πείνοθ' ἔχ' Ἀλκυονεῖς
 Δελφὺς κομίζοντες ἀνι-
 δύναι τὸν ὄρμον ἔχ' τὸν πί-
 πλον, καταλύουσιν Ἀκα-
 ρώνεα, οἱ δὲ Ἀλκμαίω-
 ν' παῖδες, Ἀμφότεροι
 τε ἔχ' Ἀκαρναῖ' ἔχ' ἀειλόν-
 τες τὴν τῷ πατρὶ φονίαν,
 παραγμύνημοι τε εἰς Ψα-
 φίδα, ἔχ' παρελθόντες εἰς
 τὴν βασιλείαν, τὸν τε φη-
 γία ἔχ' ἡρωῆα αὐτῷ κτεί-
 νοισι. διωχθέντες δὲ ἄρχει
 Τεγῆας, ἐπιβοήθησαν τῶν Τε-
 γατῶν, καὶ πῶν Ἀργείων,
 ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν ἔχ' ἡ
 Ψαφιδίαν τραπύντων.

§ 7. Δηλωσάμενοι δὲ τῇ
 μητρὶ πάντα, τὸν τε ὄρμον
 καὶ τὸν πίπλον ἔλθοντες εἰς
 Δελφὺς ἀνέδυντο, καὶ πρὸς
 ταξιν Ἀχελῶν. περὶ δὲ τῆς
 δὲ εἰς τὴν ἡπείρου, σω-
 αδροίξουσιν οἰκήτορας, ἔχ'
 κηρύσσουσιν Ἀκαρναίαν. Εὐ-
 ρείπιδης δὲ φησιν, Ἀλκ-
 μαίωνα καὶ τὴν μανίας χρο-
 νον, ὅκ' Μαντῆς Τειρεσίης,
 παῖδας δύο ἔφυγεν, Ἀμφι-
 λοχον, ἔχ' θυγατέρα Τισιφό-
 νην κομίσαντα ἔχ' εἰς Κόριν-

Quo etiam tempore Phegei
 filij, Pronous & Agenor, ut
 monile ac pepulum Delphico
 Apollini dedicaturi ferebant,
 ad Agapenorem, Alcmae-
 nis filij, Amphoterúsque &
 Acarnan unà divertunt, ubi,
 cælis patris sui interfectori-
 bus, profecti Psophidem, fa-
 ctóque in regiam impetu,
 Phegeum, & uxorem ejus
 occidunt; sed fugientes Te-
 geam usque Psophidij infecu-
 ti sunt: verùm Tegeensium
 ore, & Argivorum quorum-
 dam adjuncta, fugatis Pso-
 phidiis, incolumes evase-
 runt.

§. 7. Quíque, ubi rem ge-
 stam omnem matri declara-
 runt, monile simul, & pe-
 plum, Delphos profecti ex
 Acheloi imperato, Apollini
 consecrarunt. Progressi dein-
 de in Epirum, collectis colo-
 nis, Acarnaniam condunt.
 Atqui Euripides Alcmaeonem
 inquit per insaníæ tempora,
 ex Mantone Tiresíæ filia duos
 suscepisse, marem scilicet
 Amphilochem, & fœminei
 sexus Tisiphonen; Tralatos
 deinde puerulos Corinthum,

Creonti Corinthiorum Regi alendos dedisse : ac Tisiphonen forma præcellentissima à Creontis conjuge divenditam fuisse , dum tacite , ne eam Creon maritus in conjugium sibi caperet, subveretur. Alcæonem verò hanc mercatum esse , cùm suam ipsius filiam servitutem servitutem nesciret ; Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiam ipsum tulisse. Dein Amphilo-chus Apollinis oraculo monitus , Argos Amphilo-chium habitatum concessit.

CAP. VIII.

JAm verò redeundum est ad Pelasgum, quem Acuilæus, ut antea monuimus, Jovis & Niobes filium ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet : cujus & Melibœæ Oceani filix, sive, ut alij volunt, Cyllenes Nymphæ filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina, Mænalus, Thesprotus, Helix, Nyctimus, Peucetius,

δὸν τὰ βέβηκε δούλαι πρέσιν
Κορινθίων βασιλῆϊ Κρέοντι.
καὶ τῷ μὲν Τισιφόντι διενδύ-
κοντας ἐν μορφῇ, ὑπὸ τῆς
Κρέοντος γυναικὸς ἀπιμ-
πωληθῆναι, διδομένης μὴ
Κρέων αὐτῷ γαμήλιον ποιή-
σῃται. τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα,
ἀγορεύσαντα πάντῳ ἔχειν,
ἢ κ' εἰδότες τ' αὐτῷ θυγατέρα
δοῦναι. παρὰ Ἡρόδοτον
δὲ εἰς Κόρινθον ὅτι τῷ τῷ
τέκνῳ ἀπαίτησιν, καὶ τὸν
ἦδ' ἐν κομίσασθαι. ὃ Ἀμφίλο-
χος ὅτι χρησμεύς Ἀπόλ-
λωνος, Ἀμφιλοχὸν Ἀρ-
γὸς ὡς κησιν.

Κ Ε Φ. η.

Ε Πανάροδον ὃ νῦν πό-
λιν ὅτι τ' Πέλασγον ὃν
Ἀκυσίλαος μὲν Διὸς λέγει
καὶ Νιόβης, καὶ δ' αὖτε ὑπὸ
Ἡσίοδου δὲ αὐτὸν χρο-
να. τῷ τε καὶ τ' Ὠκεανοῦ
θυγατέρας Μελιβοίας, ἢ κα-
δ' αὖτε ἧτοι λέγεισι, νύμφης
Κυλλίνης παῖς Λυκάων ἐ-
γένετο. ὃς βασιλεὺς Ἀρχέ-
δον, ὃ πολλῶν γυναικῶν
παισὶν ὅτι καὶ παῖδας ἐγέννησεν.
Μαίναλον, Θεσπρωτὸν, Ἑλι-
κα, Νύκτιμον, Πευκίτιον,

Καύκωνα, Μηκισία, Ο-
πλῆα, Μακρεῖα, Μακεδνον,
Οΐρον, Πόλιχον, Ακόντιον,
Ευαίμονα, Αγκυορα, Αρ-
χεβάτιον, Καρτίονα, Αι-
γαίονα, Πόλινον, Εύμονα,
Καύκονον, Πόλινον, Λίνον,
Κορέδοντα, Μαινάλον, Τη-
λεβοαν, Φύσιον, Φάσιον,
Φόδιον, Λύκιον, Αλίφηνον,
Γενέτορα, Βυκολίονα, Σω-
κλῆα, Φονία, Εὐμάντιον,
Αρπαλία, Πορθέα, Πλά-
τωνα, Αἴμονα, Καύκονον,
Λέοντα, Αρπάλυχον, Η-
ρακλῆα, Τίταϊον, Μαρτίονον,
Κλείτορα, Στόμφαλον, Ορ-
χιδονον, Νύκπιονον ὃ νεόπι-
ρον. ὅτοι πάντας ἀνθρώπους
ὑπερέβηον ὑπερβαίνειαν καὶ
ἀσβείαν. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βυ-
λόρην ὅτι πῶς ἀσβείαν πι-
εῖσιν, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερ-
σὶν ἡτῇ. ὅθεν γίνεται. οἱ δὲ αὐ-
τὸν ὅτι ξενία καλέσαντες,
σφάζαντες ἵνα ᾗ ὀνησίαν
παῖδα, τοῖς ἱεροῖς τῷ τύτῃ
σπλάγχνα συναγαμίξαντες,
παρέδθηκαν [τῇ τραπίδι]
συμβυλάσας τοῖς πρεσβυ-
τέρῃ ἀδελφοῦ Μαινάλου.
Ζεὺς δὲ [μυσχεύει] ὃ μὲν
τραπίξαν ἀνέπεφον, ἔνθα

Caucon, Mecisteus, Opleus,
Macareus, Macednus, Ho-
rus, Polichus, Acontes, Evæ-
mon, Ancyor, Archebates,
Carteron, Ægæon, Pallas,
Eumon, Canethus, Prothous,
Linus, Corethon, Mænalus,
Teleboas, Physius, Phassus,
Phthius, Lycius, Alipherus,
Genetor, Bucolion, Socleus,
Phineus, Eumetes, Harpa-
leus, Porthæus, Platon, Æ-
mon, Cynæthus, Leon, Har-
palicus, Heræus, Titanas,
Mantinus, Cleto, Stymphal-
us, Orchomenus, Nyctimus
junior. Hi, cum superbiam,
tum impietate cunctis morta-
libus antesteterunt. Quare Ju-
piter, ut horum impietatis pe-
riculum faceret, sumptâ ho-
minis mercenarij formâ, ad
eos accedit. Tum hi simul
ac eum conspiciuntur, invi-
tatum hospitem domo suâ
excipiunt. Huic jugulati è
conterraneis pueris unius vis-
cera, sacris admista, Mænali
fratris natu majoris suasu co-
medenda apposuerunt. At Ju-
piter id genus mensæ maxi-
mum in modum aspernatus,
evertit, & eo ipso in loco,
ubi nunc Trapezus (id enim

loci nomen est) spectatur. Cæterum Lycaonem, ac ejus liberos, præter Nyctimum novissimum omnium, fulmine percussos concremavit. Terra interim, sublatis in altum manibus, ac Jovis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescuit.

§. 2. Enimverò Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt. Eumelus verò, & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è Nymphis esse recensuit. A sius autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hæc, cum Diana venandi studio oblectata, eandemque stolam induta, secum inibi se virginitati addictam fore juravit. Verùm hujus formâ captus Jupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, sive, ut quidam, in Apollinem versus, invitam subegit. Quod cum Jupiter Junonem latere studeret, eam in ursæ faciem

πλὴν Τραπίζοις κελεύει ὁ πῶπθ· Λυκάονα δὲ καὶ τοὺς τέκνου παῖδας ἐκείρανεν, χεῖρας δὲ νεοτάρων Νυκτῆμον. αἰσχυρόσση γὰρ ἡ γῆ παρὰ χεῖρας, καὶ τῆς διξιάς τῷ Διὶ ἐφαψάμην, πλὴν ὀργῇ ἐκτίπαυσεν.

§. β. Νυκτῆμον δὲ πλὴν βασιλείαν παρελαβόντῃ, ὁ ἐπὶ Δακκαλίῳπθ πετακλυσμός ἐγένετο. τῷ τιν ἐνείει φασὶ διὰ πλὴν ἧς Λυκάονθ παίδων δυνάσσειαν γένησθαι. Εὐμύληθ δὲ, καὶ πνεις ὅτιροι, λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιπὴν γένεσθαι· Ἡσιόδθ γὰρ αὐτὴν μίαν τῇ ἧς Νυμφῶν λέγουσι Ἀσιθ δὲ Νυκτέως· Φερεκύδης δὲ Κητέως. αὐτὴ σμύθηθ Ἀρτέμιδος ἔσται, πλὴν αὐτὴν ἐκείνῳ πολλὴν φοροῦσθαι, ὁμῶς αὐτῇ μίτῃσαι παρδόνον. Ζεὺς δὲ ἐξαδύς, ἀκούσθαι σμυδινάζεσθαι, εἰς αὐτὴν, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι· ὡς δὲ ἔνιοι, Ἀπόλλωνι. βυλόμεθ δὲ Ἡραν λαβόν, εἰς Ἀρκτον μεταμέγε-

φασιν αὐτῷ. Ἡ δὲ ἔπι-
σιν Ἀρπυιῶν, ὡς ἄγειον
θνητῶν κατεπόξιδον. εἰσὶ δὲ
οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρπυίαι
αὐτῷ κατεπόξιδον, ὅπ-
πῳ παρδανίαν ἐκ ἐφύλα-
ξαν. ἀπολομένης δὲ Καλ-
λιστοῦ Ζεὺς τὸ βρέφ' ἀρ-
πάσας, ἐν Ἀρχαδίᾳ δίδωσιν
αἰατρήσθαι Μαίᾳ, πρεσβυ-
τέρᾳς Ἀρχαίᾳ. ἥ δὲ Καλ-
λιστὸν καταστείσας, ἐκάλει-
σεν Ἀρκτον.

Κ Ε Φ. Δ.

C A P. I X.

ΑΡΧΑΪΔΕΣ δὲ καὶ Λαο-
νείρας τῇ Ἀμύκλῃ, ἢ
Μεγανείρας τῇ Κροκῶν.
ὡς δὲ Εὐμελὸς λέγει,
νύμφης Χρυσοπίαι, ἐχ-
νοντο παῖδες Ἐλάτῳ καὶ
Ἀφείδῃ. ὅτι τῇ γλῶσσι ἐμεί-
σαντο. τὸ δὲ παῖν κράτῳ εἶ-
χεν Ἐλάτῳ. ὅς ἐστι Λαοδίχης
τῇ Κινύρῃ, Στύμφαλον καὶ
Περίαν τιμῶν. Ἀφείδης δὲ
Ἄλκιον καὶ Σθενέβοιαν, ὡς
γαμῇ Περσῖ. Ἀλέν δὲ καὶ
Νεαίρας τῇ Περίᾳ, θυγάτηρ
μὲν Ἀδύνη. υἱὸς δὲ Κηφεὺς καὶ
Λυκάργος. αὐτὴ μὲν ἔν τῳ
Ἡρακλείῳ φαρῆσα, κατέ-
κρυψε τὸ βρέφος ἐν τῇ τιμῇ

vertit: Juno interea Dianæ,
ut immanem belluam sagittis
configat, persuasit. Nec de-
sunt auctores, qui referant,
illam promissæ virginitatis
violatæ causâ, sagittis à Dia-
na percussam obiisse. Quâ de-
mum sublatâ, Jupiter abre-
ptum infantem in Arcadia
Maïæ enutriendum dedit, ei-
que Arcadi nomen imposuit:
& Callisto inter astra colloca-
vit, ursamque nominavit.

INsuper ex Arcade ac Lea-
neira Amyclæ filia, aut
Meganira Croconis filia; ut
autem Eumelus ait, ex nym-
pha Chrysopea nati sunt filij,
Elatius & Aphidas, qui terram
partiti sunt. Summa verò po-
tentia penes Elatum fuit. Hic
ex Laodice filia Cinyræ Stym-
phalum & Pereum gignit. Sed
Aphidas Aleum, & Sthene-
bœam, quæ Præto nupsit.
Alei verò & Neæræ Perei fi-
liæ, Auge quidem fœmina,
mares autem, Cepheus ac Ly-
curgus. Hæc igitur ab Her-
cule vitiata infantem intra
Palladis lucum celavit: ubi

præfuit illius sacerdotio præfuit. Cum verò ingravesceret annonæ, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret : atque oraculis significaretur, in Minervæ luo quandam latere impietatem, deprehensa demùm à patre puella, Nauplio occidenda traditur : à quo cum illam Teuthras Mysorum dynastes accepisset, vitiavit, & infans Parthenio in monte exponitur : quòd cervæ de suis uberibus alimentum suppeditaret, Telephus est appellatur : atque à Corythi bubulcis enutritus, ac perquisitis parentibus, Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoque vitæ functo, Mysiæ regni hæres instituitur.

§. 2. At è Lycurgo, & Cleophile, sive Eurymone, nati sunt, Ancæus, Epochus, Amphidamas, & Idæus : ex Amphidamante verò Milanion, & Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Jasō & Clymene Minyæ filia nascitur Atalanta : cujus pater proli cupidus, eam exposuit : ad

νη τῆς Ἀθηνᾶς, ἥς εἶχε ἡ ἱεροσύνη. ἀνέρου δὲ τῷ γῆς μέλει, καὶ μνηστῆρας ἡ χρησμῶν ἦν αἱ πρὸς τὴν τμήνῃ τῆς Ἀθηνᾶς διατέλεια, φορεῖσθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς, παρεδοθὴ Ναυπλίῳ δὲ θανάτου· παρ' οὗ Τάδρας ὁ Μυσῶν βασιλεὺς ἑταλαίων αὐτῷ ἔφειρε· τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θηλῶς ὑποχρῶντι ἐλάφῃ, Τηλέφῳ ἐκλήθη καὶ τραφεὶς ὑπὸ τοῦ Κορίθου βυκόλων, καὶ ζητήσας τὸς γονεάς, ἦκεν εἰς Δελφοί. καὶ μεθ' οὗτος τοῦ θεοῦ παρέρχεται εἰς Μυσίαν, διπλὸς πάντεσσιν ὁ Τάδραντι γίνετα· καὶ τελευτῶντι αὐτῷ, διάδοχος τῷ βασιλείῳ γίνετα.

§. β. Λυκούργου δὲ καὶ Κλεοφίλης ἡ Εὐρυόμνης, Ἀγκᾶος καὶ Ἐποχός, καὶ Ἀμφιδάμας, καὶ Ἰδαῖος. Ἀμφιδάμῳ δὲ Μελανίῳ, καὶ θυγατρὶ Ἀντιμάχῃ, ὑπὸ Εὐρυσθέους ἐξημέθη. Ἰάσῳ δὲ καὶ Κλυμένης τῇ Μινύῃ, Ἀταλάντῃ ἐγένετο. ταύτης ὁ πατὴρ ἀφ' ἑνὸς παιδὸς ἐπιδου-

μῆν', ἐξέδουκαν αὐτῶν. ἀπ-
 16 θ' δὲ φοιτῶσα παλλακί-
 δουλὴ ἐδίδου μυχρὸν ἔ-
 ρυντες καυτηρὶ παρ' ἐαυ-
 τῆς ἀνέτρεφον. τελέει δὲ
 Ἀταλάντῃ ἡμομένη, παρ-
 δίδον ἐαυτῶν ἐφύλαττειν
 καὶ θηρᾶν ἐν ἐρημίᾳ,
 καὶ δουλοποιμένη διὰ τί λη. βί-
 ζεσθαι δὲ αὐτῶν ὀπιχει-
 ρουῶντις Κένταυροι Ροίκοι
 καὶ Τλαῖθ', καὶ τοιοῦτο δό-
 τις ἔσ' αὐτῆς ἀπίθανον.
 περιήμετο δὲ μὲν ἥν' ἀνι-
 σίων καὶ ὅτ' ἢ Καλυδόνιον
 κέλευρον, καὶ ἐν τῇ ὅτ' Πε-
 λίᾳ πένοντο ἀγῶνι, ἐπὶ
 λαοσι Πηληϊῶν, καὶ ἐρίκ-
 ουν. ἀνδρῶν δὲ ὅσων
 τοις γυνάεσσι, ὅς ὁ πατὴρ
 γαμῶν αὐτῶν ἐπιδίδον, ἀ-
 ποδίδου εἰς σελιανὸν τόπον,
 καὶ πῆξασα μίσην σέλοπε
 τείπηχυν ἐν τοῦτον ὅτ' ἡμ-
 εδομένων τοις δρόμοις
 πορεύοντο, ἐπὶ ὁρᾶζε καὶ
 δουλοποιμένη. καὶ κατὰ ληφθέν-
 τι μὲν αὐτῇ θάνατον ὡ-
 φείλετο μὲν κατὰ ληφθέντι
 δὲ, γάμος. ἥδη δὲ πολλῶν
 ἀπολυμένων, Μελανίων
 αὐτῆς ἐραδίης, ἦσαν ὅτ'
 τὸν δρόμον, γέρυσσε μῆλα

quam urſa ſexpenumerò ve-
 niens, ubera protendebat:
 eamque demùm venatores
 inventam penes ſe educarunt.
 Atalanta deinde adultæ jam
 ætatis ſe virginem ſervabat,
 & venando in ſolitudine ar-
 mata permanebat: quin etiam
 ubi inviolatæ virginitati ſuz
 à Rhæco & Hylæo Centauris
 vim parari perſpicit, hi ſagit-
 tis ab ea perfoſſi conciderunt:
 devenit præterea unâ cū viris
 præclariffimis, non ad vena-
 tionem modò in Calydonium
 aprum indiſtam, ſed etiam ad
 certamen in Peliz honorem
 inſtitutum propoſitumque,
 ubi cum Peleo luctata eſt, ac
 palmam inde eſt conſecuta.
 Cùm verò Atalanta non ita
 multò poſt genitores ſuos re-
 periffet, ac patris ſuaſu ad vi-
 rum capiendum inducta eſſet,
 in ſtadium abit, in cujus me-
 dio trium cubitum palum de-
 figit. Hinc procantium viro-
 rum curſibus deductis, arma-
 ta decurrebat. In quibus qui
 vincebatur, cædes: at victori
 Atalantzæ conjugium debeba-
 tur. Demùm, poſt multorum
 cædes, Milanion ejus amore
 inflammatus, aureis malis,
 quæ

quæ à Venere dono acceptæ, secum allatis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequens objicit. Tum Atalanta, dum in projectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu devicta est. Sic itaque Milanion Atalantz conjugio potitus est. Sed fama est, eos aliquando per venationis otium in Jovis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hesiodus autem ac plerique alij, Atalantam non Iasi, at Schænei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Mænalo ortam, neceam Milanioni, sed Hippomeni nuptam dicit. Atalanta hæc è Milanione, sive, ut alij volunt, ex Marte, Parthenopeum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

CAP. X.

Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cylleæ Arcadiæ monte natæ sunt filix septem, quibus Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Tay-

κομίζων ἢ Ἀφροδίτης· καὶ διωκόμεν· ταῦτα ἱρήνην. ἡ δὲ αἰαεθυμένη τὰ ῥιπτήματα, τὸν δρόμον ἐεικάζει. ἐγὼ μὲν οὐδ' αὐτῷ Μηλανίων, καὶ ποτὶ λέγεται μὴ θεωροῦντας αὐτοὺς· εἰσελθεῖν εἰς τὸ πῦρ· Διὸς, καὶ καὶ σωσπάζονται, εἰς λέοντες ἀλλαγόμεναι. Ἡσίοδος δὲ καὶ πῦρ ἐπεσε, τῷ Ἀταλάντῳ, ἐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοινέως εἶπον. Εὐρείπιδος δὲ Μαυιάλῃ καὶ τὸν γήμνητα αὐτῷ· οὐ Μηλανίωνα, ἀλλὰ Ἰππομένειον. ἐξήγησεν δὲ ἐν Μηλανίων· Ἀταλάντῃ, ἡ, ὡς ἄλλοι λέγουσιν, Ἀρεῖ, Παρθενόπαιον, ὅς ἐστι θεὸς ἐστρατεύσατο.

Κ Ε Φ. Ι.

Ατλαντὶ δὲ καὶ Πλειωνῇ Πληϊόνης, ἐξόντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐν Κυλλήνῃ ἢ Ἀρκადίᾳ, αἱ Πληϊάδες προσωροδίδεσσι, Ἀλκυόνῃ, Μερῳπῇ, Κελαινώ, Ἠλέκτρᾳ, Στερόπῃ,

Ταυρίη, Μαῖα. τῶν Σπείων μὲν, Οἰνόμαος ἔγνω· Σίσυφος δὲ Μελίππων. οὐσι δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν· πρώτη μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων φῶκῃσι θέσισι. δῶτις δὲ Ἀλκυόνη, ἣ θυγάτηρ μὲν ἐτίκωσεν Αἰδουσαν, πῶς Ἀπόλλωνι Ἐλεuthέρα τέκοῦσαν χαλκίῳ· ἣς δὲ Τῖρα καὶ Τηλένορα. Τῖρας μὲν οὖν καὶ Κλονίης νύμφης, Νυκτεὺς καὶ Λύκος· Νυκτεὺς δὲ καὶ Πολυξοῦς, Ἀντιόπη. Ἀντιόπης δὲ καὶ Διὸς, Ζῆδος καὶ Ἀμφίων. ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς σωσιπάζει.

§. Μαῖα μὲν οὐδὲ ἡ πρώτη εὐπία Διὶ σωσιπάζουσα ἐν αἰγῇ τῇ Κυκλώϊ, Ἑρμῇ πέκτει. ἔτ' ἐν πρώτοις δὴ τῇ λίαν καίμῃ, ἐκδύς, εἰς Πιερίαν παρέρχεται, καὶ κλέπτει βόας, αἱ ἔτι μὲν Ἀπόλλων. ἵνα δὲ μὴ φωραδῇ ὑπὸ τῆς ἰχθῶν, ὑποδύματα τοῖς ποσὶ φείδεται. καὶ κομίσας εἰς Πύλον, ταῖς μὲν λοιπαῖς εἰς ἀνήλιας ἀπικρύπτει. δύο δὲ

gete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxorem sibi sociavit. Meropen Sisyphus: duas corrumpit neptunus: priorem quidem sanè Celzno, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriores autem Alcyonen, ex qua Æthusa filiam genuit, quæ Apollini Eleutherem filiam formosissimam peperit: sed filios Hyreum & Hyperenorem. Nycteus autem & Lycus ex Hyreo & nympa Clonia natus est. Deque Nycteo & Polyxone Antiope orta est: de qua & Jove Zethus & Amphion. Atlantidas autem cæteras Jupiter compressit.

§. 2. Siquidem Maia natum maxima ab Jove in Cylmenes antro vitiata, Mercurium parit. Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam pervasit, & quas Apollo boves pascebat, furto abegit: ne verò id deprehendi per vestigia posset, calces earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelzum abscondit: ex iis autem cum jam duas

immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tosta esitavit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur: pro antri ostio, consumptâ jam carne, testudinem depascentem invenit, quâ perpurgatâ, & abstersâ, super ejus testâ ex matatorum boum intestino confectos nervos tetendit, & lyram conficit. Sic Mercurius carnes torrere, lyramque ac plectrum primus invenit. mox Apollo bubus perquirendis operam navat, & Pylum rectâ concedit, ubi cives ab eo diligenter examinati, eas abigentem puerum vidisse responderunt: se verò haud quam posse dicere, quonam perductæ forent, quando earum quidem vestigia deprehendi non poterant. Demùm ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigeum comperit, ad Majam in Cyllenem properavit, apud quam Mercurium forti accusat. Ea verò puerum ipsum fasciis involutum ostendit. Hunc Apollo manibus sublatum ad Jovem tulit, ac boves reposcit. Is, tametsi Jovis imperio reddere jubere-

καταδύσας, τὰ μὲν βύρ-
σας πίπρας καὶ θήλωνας ἤ-
δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατη-
γάλωσεν ἐψήσας, τὰ δὲ
κατέκασεν. καὶ τὰς ἑως εἰς
Κυλλήνῳ φ' ἤχτο. καὶ ἐ-
κείσθαι περὶ τῆ αὐτοῦ γε-
μομένην χλαῖνῳ, παύ-
τῳ ἐκκαθαράς, εἰς τὸ
κῦτθ' ἡρεδᾶς ἐκπίνας,
ἐξ ὧν ἴδυσσι βοῶν, καὶ
ἐργασίμῳ, [λύραν
ἐποίησεν. καὶ περὶ τῆς κρέας
ἄπληστος. καὶ] λύραν εὖρε
καὶ πῆκτον. Ἀπὸλλων
δὲ τὰς βόας ζήτησ', εἰς
Πύλον ἀφικνεῖται· καὶ
τοῖς κατακουῶται ἀνέκρι-
νεν οἱ δὲ ἰδέειν μὲν παῖ-
δα ἐλαύνοντα ἔφασκον·
ὃν ἔχεν δὲ εἰπὴν πα-
ποτὴ ἐλάθηνσαν, διὰ τὸ
μὴ εὐρεῖν ἔχθ' ἀνίσταται.
μαδῶν δὲ ἐν τῆς μαν-
τικῆς τὸν καλοσόπου, ὅς
πρὸς Μᾶαν εἰς Κυλλή-
νῳ ὄρεσθαι μέλει, καὶ τὸν
Ερμῆα ἠπάτο. ἡ δὲ, ἐ-
πίδηξεν αὐτὸν ἐν τοῖς
παργαίοις. Ἀπὸλλων δὲ
αὐτὸν προσδιακομίσας,
τὰς βοὰς ἀπῆται. Διὸς
δὲ καλεῖν τῶν ἀποδιδόναι,

ἔργηται. μὲ πείδων δὲ, αἵρεται Ἀπολλωνα εἰς Πύλον, καὶ τοὺς βόας ἀποδίδωκεν. ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων] αἰτήσας πάντων, ἔλαβεν Ἑρμοῦ ἐκείνῳ δίδοντο, ὁ Ἀπόλλων] ἀποδίδωκε τοὺς βόας. Ἑρμῆς δὲ πάντας νέμων, σύειγα πάλιν πηξάμεντο ἰσχυρίζαν. Ἀπόλλων δὲ καὶ πάντων βυκόλῳ λαβεῖν, τὴν χρυσῶν ῥάβδον ἰδίδου, ὡς ἐκείνητο βυκαλῶν. ὁ δὲ καὶ πάντων λαβεῖν αὐτῇ τὴν σύειγαν ἔδωκεν, καὶ τὴν μαντικῶν ἐπαλθεῖν. καὶ δεῦρ' διδάσκειται τὴν διὰ τῆς ἡφαιστοῦ μαντικῶν. Ζεὺς δ' αὐτὸν κέρυκε ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ἀποχθονίῳ ἐτίθησε.

§. γ. Ταυγίτη δ' ὅν Διὸς, Λακεδαίμονα· ἀφ' ἧς Λακεδαίμων ἢ χώρα καλεῖται. [καὶ] Λακεδαίμωντο δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώπης, ὅς ὡς ἀπὸ Λέλεγος αὐτόχθοντο, καὶ νύμφης Νηϊδὸς Κλεχερίδας Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδικῆς, ἣν ἐξηγεῖται Ἀκείσας Ἀμύκλας δ' ἡ Διομήδης

tur, inficiari tamen non desinebat : qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylum perducit, ac boves restituit. Apollo auditam lyram à Mercurio petit : eam Mercurius tradit. Apollo verò, acceptâ lyrà, tradit boves, quas cùm Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflavit, pro qua, quòd ejus habendæ miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare non verebatur; quam, cùm Apollo boves pasceret, habebat : quòd eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artem consequi cupiebat. Quâ traditâ, & per calculos etiam vaticinari docetur. Ad hæc Jupiter ipsum sui ipsius, Deorumque Manium nuntium fecit.

§. 3. Jupiter insuper ex Taygete Lacedæmonem filium procreavit, à quo etiam Lacedæmone, ac Sparte filia Euryotæ, quæ fuit Lelegis indigetis filius, & Cleochares Naiadis Nymphæ, Amyclas, & Eurydice, quam Acisius uxorem habuit. Amicla autem, & Diomedes Lapithæ

filiz, Cynortes, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardentem amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit. Sed & Cynortæ filius fuit Perieres, cui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaq; Tyndareum, Icharium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo & Arene Oebali filia, Lynceus, Idas & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio, Idam è Neptuno genitum esse comprobatur. At qui tantâ Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latentia quæque pervidisse dicatur, Leucippi verò ex Philodice Inachi filia natæ fuere, Haira & Phœbe. Hæce Dioscori, id est, Jovis filij, Castor & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post hæc etiam Arsinoe genuit. Hæc ab Apolline impleta Æsculapium peperit. At quidam non Arsinoes Leucippi filiz, sed Coronidis Phlegiz in Thesalia natum Æsculapium ferunt: cum qua simul ac eam deperisset Apollo, statim concubuisse proditur, Eam quo-

τῆς Λαπίδου Κυώρτης, καὶ
Ταμινδος τῆς τῆς Ἰῆς τῆς Α-
πόλλωνος ἐρωμένης λέ-
γουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν,
ἔκων ἀπὸ κλίνης Κυώρτου
δὲ [πᾶς] Περίερης,
ὃς χαμῶ Γοργόφονίῳ τῇς
Περσίδος, καὶ δῆψ Σπεί-
χους φησὶ καὶ πύκτη Τυν-
δάρεον, Ἰχάριον, Ἀφα-
ρέαν, Λάκκιππον. Ἀφάριος
μὲν οὐκ ἔστι Ἀρλίνης τῆς Οἰ-
βάλου, Λυγκυῆς τε καὶ
Ἰῆδας, καὶ Πῆτος. κατὰ
πολλοὺς δὲ, Ἰῆδας ὡς Πο-
σειδῶνος λέγεται. ὅθεν δι-
κὰ δὲ Λυγκυῆς ὠνογκυῆς,
ὡς καὶ τὰ ἰσὺ γινώσκου-
μεν. Λάκκιππου δὲ καὶ Φι-
λοδίκης τῆς Ἰνάχου, δυ-
χαίρει ἐφηρόντο, Ἰλάμερα
ἔστι Φοίβη. πάντας ἀπείσαν-
τες, ἐγνησαν Διδόκυροι·
οὗς δὲ πάντας. Ἀρσι-
νόην ἐφήνησι. πάντῃ μί-
γνυται Ἀπόλλων. ὃ δὲ,
Ἀσκληπιὸν φησὶ. πῆς δὲ
Ἀσκληπιὸν, ἔστι ἐξ Ἀρσι-
νόης τῆς Λάκκιππου λέ-
γουσιν, ὅλλ' ὡς Κορόνις
δὲ τῆς Φλεγίδος ἐν Θεσ-
σαλίᾳ. καὶ φασὶ ἐκείνην
καὶ πάντας Ἀπείλλων. τῆς

δὲ καὶ ἐυδίας σωελαθῆν. que præter patris sententiam
 τῷ δὲ, παρὰ τὴν τῷ πα- nubentem, Ischyi Elati filio
 τρὸς γάμῳ ἐλομένῳ, conjunctam fuisse aiunt. A-
 Ιχὺς τῷ Ελάτῃ ὡς σωοι- pollo autem delatorem cor-
 καῖν. Ἀπόλλων δὲ τὸν μῦ- vum immodicis maledictis
 ἀπαγγέλλαντα κέρας κατα- execratur : & , qui ad eum
 ἔσται ὅς τις ἀδελφὸν ὄντα, usque diem candidus fuerat,
 ἐποίησεν μέλαρα· αὐτῷ δὲ in nigrum commutavit , &
 [ἐκύνσαν] ἀπὶ κλίνῃ. Coronidem gravidam per-
 κρομένης δὲ αὐτῆς, ἀπά- cussit & necavit. Ex qua, cum
 ζας τὸ βρέφος ἐκ τῆς πυ- conflagraret , abreptum in-
 ρᾶς , πρὸς Χείρωνα τὸν fantem ἐ pyra ad Chironem
 Κένταυρον ἤενχε· παρ' οὗ Centaurum alendum tulit : à
 καὶ τὴν ἰατρικὴν , καὶ τὴν quo etiam medicinam & ve-
 κωμητικὴν· τραφόμενος· nandi artem perdidicit. Qui,
 ἐδιδάχθη. καὶ θυρόμενος· Chirurgus evasisset,
 εὐεργετὴς, καὶ τὴν τέχνην atque artem ejusmodi jam-
 ἀσκήσας ὅτι πολλὰ , ἔμω- pridem exercuisset, non modò
 νοι ὁκώλυνε πῶς ἀποθνή- quosdam ab interitu libera-
 σκιν, ἀλλ' ἀνήγαγε καὶ τὴν vitam revocavit. Nam , cum
 ἀποθανόντας. ὅτι δὲ Ἀθ- à Pallade effusum de Gorgo-
 ναῖ λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε- nes venis cruorem accèpisset,
 βῶν τὴ Γοργόνος ῥυὴν αἵ- qui è levis defluxisset, in mor-
 μα , τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀνιστεῖν- talium perniciem ; qui autem
 ῥυὴν , πρὸς φθορὰν ἀνδρῶ- è dextris, in conservandis ho-
 πων ἐχρήσθη· τὸ δὲ ἐκ τῆς minibus utebatur : atque hu-
 διξιῶν , πρὸς σωπείαν· καὶ jusce opem in mortuis susci-
 διὰ τούτου τὸς πεινηκότας tandois adhibebat. Sed inveni-
 ἀνήγαγεν. ὅτι δὲ πῶς quidem nonnullos , qui ab eo
 λεγόμενοι ἀσάνται ὑπ' revocati in vitam dicuntur ,
 αὐτῷ, Καπανεῖα καὶ Λυκούρ- Capaneum ac Lycurgum , ut
 γον, ὡς δὲ Στεφίχορος φησιν, autem Stefichorus ait , Eri-
 Χειρὺλιν. Ἰππύλυτον, ὡς phylen : & Hippolytum qui

Naupactica conscripsit: Tyn-
dareum, ut Panyasis: Hyme-
næum, ut Orphici: Glaucum
Minois filium, ut Mnesago-
ras ait.

§. 4. Demùm Jupiter ve-
ritus, ne si mortales hanc
medendi rationem adipiscan-
tur, suis se viribus vicissim ad-
juverint, fulmine ipsum inter-
fecit. Quamobrem iratus A-
pollo, Cyclopas, quod Jovi
fulmina comparassent, occi-
dit. Quem cùm Jupiter in
Tartarum jam jam dejecturus
effret, Latonæ precibus exora-
tus, annum totum, ut ipse vi-
ro mercede conductus servi-
ret, imperavit. Is autem Phe-
ras ad Admetum Pheretis fi-
lium se contulit, apud quem
servitutem serviens, armenta
pascebat: ac boves dominicas
gemelliparas omnes effecit.
Sunt qui & Aphareum qui-
dem & Leucippum ex Perie-
re Æoli filio natum esse di-
cant. Cynortæ autem Perie-
rem filium fuisse, & hujusce
OEbalum. Sed OEbali &
Bateæ Naidis nymphæ Tyn-
dareum, Hippocoontem, &
Icarionem.

ὁ τὰ Ναυπακτὸν συλῆ-
ψας λέγει Τυνδάρειον, ὡς
φησὶ Παύσασι· Τίμναιον,
ὡς οἱ Ορφικοὶ λέγουσι· Γλαῦ-
κον δὲ Μίνωθεν, ὡς Μνησι-
γόρας λέγει.

§. 5. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς
μὴ λαβόντες αὐθροῦσι θυ-
ραπίαν, παρ' αὐτῶν βου-
δῶσιν ἀνθρώποις, ἐκτραύνω-
σιν αὐτόν. καὶ διὰ τοῦτο ὄρχι-
δις Ἀπόλλων, κτείνει Κύ-
κλωπας, τὴν τὸν καρχαδὼν
Διὶ κατασπιδάσαντας. Ζεὺς
ἤμίλητος ῥίπτει αὐτὸν εἰς
τάρταρον· διηδεύσῃς δὲ Ἀη-
τὴς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνταυ-
τὸν αἰῶρι θυπύσαι. ὁ δὲ
Φεραγυῖαθεν εἰς Φερεῶς
πρὸς Ἀδμητὸν δὲ Φέρηθεν,
τέτρε λατρεῖαν ἐποιμαίνει·
καὶ τὰς θυλαίας βόας (πά-
σας) διδυματόκους ἐποίη-
σεν· εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφα-
ρεῖα μὲν καὶ Λευκίππον ἐκ
Πειρήρου ἡνέδου τοῦ Αἰό-
λου· Κυνόρπου δὲ, Πε-
ριέρων· τοῦ δὲ, Οἰβά-
λου· Οἰβάλου δὲ καὶ Νυ-
δὸς νύμφης Βατίας Τυν-
δάρειον, Ἰπποκῶντα, Ἰκα-
ρίωνα.

§. 4. Ἰπποκῶντες μὲν οὐκ ἔχοντο παῖδες Δορυκλείς, Σκαῖ, * Εμαρσφορος, Εὐτυχς, Βυκόλος, Λέκων, Τέβρις, Ἰπποδους, Εὐρυτ, Ἰπποκορυστς, Ἀλκινος, Ἀλκων. τῦτες Ἰπποκῶντες ἔχον παῖδας, Ἰκαρίωνα καὶ Τυνδάρεων ἐξέσταλεν Ἀσκαδῆμος. οἱ δ' ὅδε γὰρ πρὸς Θέστιον, καὶ συμμαχῶσιν αὐτῷ πρὸς τὸς ὁμοῖους πόλεμον ἔχοντες. καὶ γὰρ μὲν Τυνδάρεως Θεσίῳ (τῷ Αἰτωλῷ) θυγατέρα Λήδαυ. αὐτῷ δὲ ὅτι Ηρακλῆς Ἰπποκῶντα καὶ τὸς τῦτες παῖδας ἀπὸ κτείνε, κατέσχονται. καὶ παρελαμβάνει Τυνδάρεως τὴν βασιλείαν.

§. 5. Ἰκαρίῳ μὲν οὐκ καὶ Περειβοῖα νύμφη Νηίδος (ὅσοι ἄρρενες πίντε,) Θόας, Δαμασίππος, Ἰμέσιμος, Ἀλέτες, Περilaus καὶ θυγάτηρ Πιλωλόπη, ἣν ἔγνητο Οδυσσεύς. Τυνδάρεω καὶ Λήδῃ, Τιμαῖδρα, ἣν ἔγνητο Ἰγνίμης καὶ Κλυταμένηρα ἣν ἔγνητο Ἀγαμέμνων. ἐπὶ δὲ Φιλοπῶν ἣν Ἀρτεμις ἀθάνατον ἐποίησε.

§. 6. Διὸς δὲ Λήδα σπῶν

§. 5. At Hippocoontis filij fuerunt, Dorycleus, Scæus, * Emarisphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon * Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, Alcon. His permunitus filiis Hippocoon, Icarionem ac Tyndareum Lacedæmone eiecit. Hi verò ad Thestium eiectione confugerunt: Etque adversus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: dein Tyndateus Thestij Ætoli filiam Ledam cepit uxorem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis suis interemit, in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

§. 6. Nati verò ex Icario & Peribœa Naide nympha, mares filij quinque, Thoas, Damasippus, Imeusimus, Aletes, Perilaus: & filia Penelope, quæ Ulyssii nupsit. Tyndarei autem ac Ledæ filiis Timandra, quam Echemus in conjugium duxit: Clytemnestra, quam Agamemnon uxorem habuit: item Philonoe, quam Diana immortalem esse fecit.

§. 7. Ad hæc Jupiter, quæ nobis

nocte cum Leda in cygnum
versus concubuit, eadem quo-
que Tyndareus illam imple-
vit : deque Jove Pollux &
Helena : de Tyndareo autem
Castor, procreati sunt. Inve-
nio etiam auctores, qui He-
lenam Nemesis & Jovis fi-
liam fuisse dicant. Nam, cum
ea Jovis concubitus fugeret,
in anserem mutatam fuisse.
Jovem autem in cygnum ver-
sum coisse memoratur : Ne-
mesin verò ovum ex eo con-
cubitu peperisse. Idque etiam
in nemore opilionem quen-
dam invenisse, & allatum Le-
dæ dedisse. Hanc autem con-
ditum in arca reposuisse, &
suo demum tempore ortam
fuisse Helenam, eamque per-
inde, ac si de se fuisset nata,
educasse. Quæ cum formæ
præstantia polleret, eam The-
seus rapuit, & Athenas abdu-
xit. Deinde Pollux & Castor,
comparato in Athenienses
exercitu, cum ad Plutonis ef-
fet Theseus, urbem capiunt,
atque Helenam recuperant :
necnon Aethran Thesei ma-
trem captivam abducunt.

§. 8. Jam tum quoque hi
Græciæ reges Helenam uxo-

ελδόντῃ, ὁμοιωδόντῃ
κυγῇ, καὶ χῆρ' αὐτῇ
νύκτα Τυωδάρους, ὅκ Διδὸς
μὲν ἐφηνήθη Πολυδύκης
καὶ Ελένη Τυωδάρου δὲ
Κάστρ. λέγουσι δὲ ἔτι οἱ
Νεμίσσας Ελένην ὅτι καὶ
Διδὸς. παντὶ γὰρ τῷ Διδὸς
φάγουσαν σωυσίαν, εἰς
χλῆα τῷ μορφῇ μετα-
βαλεῖν. ὁμοιωδόντα ὃ καὶ
Δία τῇ κύνει συνελεῖν. ὃ
δὲ ὅτε ὅκ τῇ σωυσίᾳ ἀπο-
πεκῖν εὗτο δὲ ἐν τοῖς ἀγ-
γασιν εὗροντα πῶτα ποιμή-
να, Αἰδὰς κομίσαντα δὲ ὄ-
ναι. τῷ δὲ καταδιμενῇ
εἰς λατρεῖα θυλάσων, καὶ
χρὸν καθήκοντι φηνηθεῖ-
σαν Ελένην, ὡς ἐξ αὐτῆς
δυατῆρα πρέπον. φρομί-
νῳ δὲ αὐτῷ ἄλλῃ δια-
κριπῇ Θεοῦς ἀπάσαις,
εἰς Αἰθῶας ἐκδύσας. Πο-
λυδύκης δὲ καὶ Κάστρ
εἰς Αἰθῶας ἐπιστρατεύσαν-
τες, ἐν Αἰθῶ Θεσίᾳ ὄν-
τῃ, αἰεδοσὶ πῆλιν, καὶ
ὃ Ελένην λαμβάνουσιν καὶ
ὃ Θεσίᾳ μητέρα Αἰδῶν
ἄγουσιν αἰχμάλωτον.

§ η. Παράφροντο δὲ εἰς
Σπαρτῇ ὅτι τὸν Εἰλένης

γάμον οἱ βασιλεύοντες Ελ-
λαδος. ἦσαν δὲ οἱ μνησεύ-
οι οἷδε, Οδυσσεύς Ἀαέ-
της, Διομήδης Τυδείας, Αν-
τίλοχος Νέστορος, Αγαπήνωρ
Αγχεΐης, Σδίνελος Καπα-
νέως, Αμφίλοχος Κπιάτης,
Θάλπος Ευρύτης, Μέγας
Φυλῆας, Αμφίλοχος Αμ-
φιάραι, Μενελάος Πετῆας,
Σχέδιος Επισρόφης, Πολύξενος
Αγαδίνης, Πιλέας Ληΐτης,
Αἴας Οἰλέας, Ασκά-
λαφος καὶ Ἰάλμυρος Ἀρεός,
Ελεφνώρ Χαλκιδόντης,
Εὐμύλος Ἀδμήτης, Πολυ-
πόιπτος Πείδης, Διονῆς Κο-
ρώνης, Ποδάλειος καὶ Μα-
χάων Ασκληπιῶ, Φηλοκτῆ-
της Ποίαντος, Εὐρύπυλος
Εὐαίμονος, Πρωπσίλαος
Ἰφίκλῃς, Μενέλαος Ατρείας,
Αἴας καὶ Τεύχρος Τελαμών-
ιος, Πάτροκλος Μενoitῆς.

§. 3. Τούτων ὁρῶν τὸ
πλῆθος Τυδάρεως, ἐδ-
δοίκεν μὴ χρῆσθαι ἐνδὲς,
πασιάσων οἱ λοιπῶν. ὥσ-
το μὲν δὲ Οδυσσεύς, ἐὰν
συλλάβηται πρὸς τὸν Πη-
νελόπης αὐτῶν γάμον, ὥσ-
το δέδοται τρέπον πνὰ, δι' ὃ
μηδὲ μία γυνήσεται τῷ

rem pro se quisque petitori,
Spartam advenerunt. Pro-
cantium verò nomina hæc
fuisse leguntur: Ulysses Laer-
tæ, Diomedes Tydei, Antilo-
chus Nestoris, Agapenor An-
cæi, Sthenelus Capanei, Am-
philocus Cteati, Thalpius Eu-
ryti, Meges Philei, Amphilo-
chus Amphiarai, Mne-
stheus Petei, Schedius Epi-
strophii, Polyxenus Agasthe-
nis, Peneleus Leiri, Ajax Oi-
lei, Ascalaphus & Ialmenus
Martis, Elephenor Chalco-
dontis, Eumelus Admeti, Po-
lypoetus Pirithoi, Leonteius
Coroni, Podalirius & Ma-
chaion Æsculapij, Philocte-
tes Pœantis, Eurypylus Evæ-
monis, Protefilæus Iphicli,
Menelaus Atrei, Ajax &
Teucer Telamonis, Patro-
clus Menætij.

§. 9. Horum turbam conspi-
catus Tyndareus, ne, si ex tot
competitoribus, uni Helenæ
in conjugium addiceretur, re-
liqui seditionem ac tumultum
excitarēt, pertimescebat: quo-
circa Ulysses, quod si, inquit,
illi, ad Penelopes nuptias adi-
piscendas mihi adjumento fo-
re te pollicearis, talem ego

cum animo meo rationem inibo, ut per eam nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum verò Tyndareus, ubi ipsi laturum se opem promisit, universos, inquit Ulysses, procos jurisjurandi religione obstringito, ut, cum filiarum Helenæ de nostri cætu quempiam sponsum delegeris, illi à nobis adjumentum feratur adversus eos qui in sponsum maritumve, ac matrimonium ejusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audivit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum universos per jurisjurandi religionem compellit: ac Menelaum filiarum sponsum declarat, atque etiam ab Icario Ulyssii Penelopen in conjugium poposcit.

CAP. X.

ΚΕΦΑΛ. ι.

Menelaus itaque ex Helena Hermionen genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Pieride ab Ætolia oriunda: sive, ut Acusilaus ait, è Teridæ Megapenthem: sed ex Nympha Gnoßia, Eumelo auctore, Xenodamum procreavit.

§. 2. Cæterum è Ledæ natis Castor planè rem militarem exercuit. Pollux autem cæsticum pugnandi genus sectatus

Mενέλαος μὲν οὐκ ἐξ Ἑλένης Ερμιόνην ἐγέννησεν, καὶ κατὰ πρῶτον, Νικοστράτον, ἐκ Δύλης Πιερίδος γένετο Αἰτωλίδως, ἢ, καὶ δάσφ' Αἰκυσίλοός φησι, Τπειδῆς, Μεγαπένθης. ἐκ Γνωσσίας δὲ νόμφης, καὶ Εὐμηλον, Ξενόδαμον.

§. β. Τῶν δὲ ἐκ Λήδας γυμνίωνων παίδων, Κάστωρ μὲν ἥσκει τὰ κατὰ πόλεμον· Πολυδεύκης δὲ πύσ-

μὲν· καὶ διὰ τὴν αὐδραίαν
ἐκλήθυσαν ἀμφότεροι Διό-
σκυροι. βυλόμφοι δὲ γή-
μαι τῆς Λακίππου θυγα-
τέρας, ἐκ Μεσσηνίας ἀρπύ-
σαντες ἔγνησαν. καὶ γίνεται
μὲν Πολυδάκης ὃς Φοίβης,
Μνησίλειος· Κάτορος δὲ ὃς
Ιλαείρας, Ἀνώγον. ἐλα-
σαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀραδίας
βυλείαν μὲν τῆς Ἀφαρείας
παίδων Ἰδα καὶ Λυγκίως,
ἐπηχέουσιν Ἰδῆ διελθεῖν.
ὃ δὲ, τιμὴν βοῦν εἰς μί-
ρη πείσας, τῷ πρῶτου
καταφάρροντος εἶπε τῇ λείᾳ
τὸ ἥμισυ ἔσθαι, καὶ τῷ
δευτέρῳ τὸ λοιπόν. καὶ ἐθά-
σας κατηνάλωσε τὸ μέρος
ἴδιον πρῶτον Ἰδῆς, καὶ
τὸ τῷ ἀδελφοῦ. καὶ μετ'
ἐκείνῃ τὴν λείαν εἰς Μεσ-
σήνῃ ἤλασε. σπασάσαν-
τες δὲ ὅτι Μεσσηνίῃ οἱ
Διόσκυροι, σὺν τῇ λείᾳ
ἐκείνῃ καὶ πολλῷ ἄλλῃ
συναυνοῖσι. καὶ τῇ Ἰδῇ
(ἡ δὲ δρυὶς) ἐλύχων, καὶ
τὸν Λυγκίαν· Ἀυγκίαν δὲ
ἰδὼν Κάτορα, ἐμήνυσεν
Ἰδῇ καὶ κτείνος αὐτὸν κτεί-
νει. Πολυδάκης ὃς ἰδὼν
αὐτὸς, καὶ τὸν μὲν Λυγκίαν

est. Atque ambo ob fortita-
dinem Dioscori, quasi Jovis
proles, cognomento dicti
sunt. Qui cum Leucippi filias
in matrimonium habere cu-
perent, ἐ Messene raptas ux-
ores ambo sunt consecuti. Dein
ex Polluce ac Phœbe Mnesi-
leus; ac ἐ Castore & Ilacira
Anogon nati sunt. Qui cum
fociis Ida, Lynceoque, Apha-
rei filiis, ab Arcadia bovum
prædam abegissent, Idæ ar-
bitrio dividendam permiscere.
Tunc ille bovem in partes
quatuor partitus, Qui prior,
inquit, devorarit, huic præ-
dæ dimidium cedit: postero-
ri, reliquum: quo dicto,
Idas anteverrens, privatam
prius, & fratris deinceps par-
tem absumpsit: atque cum eo
prædam omnem Messenen
avertit. Quare Dioscori con-
ductis militum copiis contra
Messenam, cum illam, cum
multam aliam prædam simul
abducunt, & sub quercu per
insidias Idam Lynceumque
intercipere conabantur. Ve-
rùm Lynceus, viso Castore,
Idæ fratri significavit: atque
eum ille necavit. At Pollux
ipso infecutus, Lynceum, re-

lum jaculatus, occidit. Inde Idam insequens, lapide secundum caput ab eo percussus, obortâ oculorum caligine, concidit. Tum Jupiter Idam fulminat, Pollucemque in cœlum agit. Pollux verò immortalitatem tenuit, Castore mortuo, at Jupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Diis, Tyndareus, accersito Spartam Menelao regnum tradidit.

CAP. XI.

EX Eleetra autem Atlantis filia, & Jove, Jasion Dardanúsque gignuntur, è quibus Jasion Cererem deperivit, eique vim inferre volens, fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœstus, Samothrace relictâ, in objectam continentem transavit, ubi Teucer Scamandri fluminis Idææque nymphæ filius regnabat: ab eo etiam qui regionem illam incolabant, Teucri vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem

κρίνει τὸ δῆρυ πρὸς ἑμὲ. ὃ δ' ἰδὼν διώκων, βληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ πύργῳ κτ' ὃ καφαλής, πῆλιν σκοτωθεὶς, καὶ Ζεὺς ἰδὼν καραυοῖ, Πολυδάκτωρ δὲ εἰς ἕρανδον ἀνάγει. μὲν δὲχομένῃ δ' Πολυδύκῃς, ὃ ἀδυνασσαν, ὄντος τεκρῦ Κάστωρος, Ζεὺς, ἀμφοτέρους παρ' ἡμέραν, καὶ ἐν θεοῖς ἔσθ' καὶ ἐν θνητοῖς, ἔδωκε. μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς ὅψ' Διοσκύρων, Τυωδάρως μεταπημφύμενος Μενέλαον εἰς Σπάρτην, τῷ τε ὃ βασιλείαν παρέδωκεν.

Κ Ε Θ. ια.

Ηλέκτρας δ' ὃ Ἀτλαντὶ καὶ Διὶ, Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἐκγόνοι. Ἰασίων μ' οὐδ' ἐξαδελφεὶς Δήμητρος, καὶ Δέλων καταχυνῶν ὃ θεὸν, κραυγῇται. Δάρδανος δ' ὃ πῶρ Δανάτῃ ὃ ἀδελφῇ Λυπημένοιο, Σαμοθράκῃ ὑπολιπὼν, εἰς ὃ ἀτίπτει ἐπιερὸν ἔλθ' παύσας δ' ἐβασίλευε Τεύχρος πῆλιν Σκαμάνδρῃ καὶ ὑμῶν Ἰδαίας, ὃ ὃ καὶ οἱ πῶρ χόρον νεμόμενοι Τεύχρος προσεχορεύοντο. ὑποδελθεὶς δ' ὑπὸ ὃ βασι-

λίως καὶ λαβὼν μέγας πῆ-
γῆς καὶ ἑκείνους θυγατέρας
Βάτνας, Δάρδαρον ἔκπον
πόλιν.

§ β. Τελειόσασθαι δὲ
Τεύχεα, πῶς χώρεον ἀπα-
σαι Δαρδανίαν ἐκέλευσε γα-
νομένων δὲ αὐτῶν παίδων
Ἴλου καὶ Εἰριχθονίου, Ἴλῳ
μὲν οὐδ' ἀπαιεῖ ἀπὸ Δαρν' Εἰ-
ριχθονίου δὲ διαδεξάμενθαι
τὴν βασιλείαν, γῆμας
Ἀστυόχῳ ἢ Σιμέντῳ, τε-
κοῖ Τροῖα. ὧν ἑξ Ἀλαβῶν,
πῶς μὲν χώρεον ἀφ' ἑαυτῶ
Τροίαν ἐκέλευε καὶ γῆμας
Καλλιρρόῳ τῇ Σκαμάνδρῳ,
ἧν ἂν θυγατέρα μὲν Κλεοπά-
τραν παῖδας δὲ, Ἴλον καὶ
Ἀσάρακον καὶ Γανυμή-
δην. τῶν μὲν οὐδ' ἀπὸ δὲ ἁλ-
λ' ἀναρπάσας Ζεὺς δὲ ἄε-
τῶν, δειῶν οἶνον ὅσον ἐν ἕρα-
νῶ κατέτισσεν. Ἀσάρακον ἦ,
καὶ * Ἰερομνήμης τῆς Σι-
μέντῃ, Κάπυος τῆ δὲ, καὶ
Θέμιδος τῇ Ἰλῳ Ἀγχίσης
φ' δὲ ἐρεθικῶς ἐπιδυμίαν,
Ἀφροδίτῃ στυγερῶς, Αἰ-
νείαν ἐγέννησε, καὶ * Λύ-
ρον, ὅς ἂν ἀπαιεῖ ἀπὸ Δαρν.

§ γ. Ἴλῳ δὲ εἰς Φρυ-
γίαν ἀφικόμενθαι, καὶ κα-

admissus, Bateam ejus filiam
sibi in conjugium duxit, ac
Dardanum urbem condidit.

§ 2. At postquam ex huma-
nis Teucer excessit, univer-
sam provinciam Dardaniam
appellavit: filios habuit duos,
Illum & Erichthonium, ἐξ οἵ-
νων Ἴλος nullis susceptis libe-
ris extinctus est. Hinc Erich-
thonius regni heres, ductaque
Astyoche Simeontis filiā,
Troem creat. Hic deinde re-
gnum adeptus, regionem ἀπὸ
ἑαυτοῦ Τροίαν nuncupavit: &
Callirroen Scamandri filiam
sibi collocavit, ex qua Cleo-
patram filiam sustulit: Mares
autem Illum, & Assaracum,
& Ganymedem. Hunc autem
ob corporis formam raptum
per aquilam Jupiter deorum
pincernam in cælo constituit.
Assaracus verò ex * Hierom-
neme Simeontis filia Capyn
procreat. Hujusce, ac The-
midis Ili filiæ Anchises filius
fuit. Cum quo Venus ipsius
amore flagrans congressa, Æ-
neam genuit, ac * Lyrum,
qui sine liberis decessit.

§ 3. Ilus cū in Phrygiam
pervenisset, atque inibi ab

Rege propositum certamen nactus esset, palæstrâ vicit: deditque illi præmij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Ad hæc ex oraculi sententia discolorem bovem adjecit, monuitque, ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bovem ipsam insequitur. Ea verò, simulatque ad Ates, quasi dicas, Noxæ, Phrygiæ, tumulum pervenit, humi procumbit: quo in loco Ilus urbem ab se conditam, Ilium nominavit. Postea Jovem precatur ut signum sibi aliquod ostenderet; postridie verò, ubi illuxit, ab Jove demissum Palladium ante tabernaculum conspexit: id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus ita compositis, ut ambulare videretur: dextrâque elatam hastam, ac læva colum fusumque gerebat. Hujusmodi de Palladio narratur historia. Aiunt natam Minervam, apud Tritonem, cui filia Pallas erat, educari cœpisse: utrasque autem fuisse rei bellicæ studiosas, & in contentionem aliquando devenisse: Palladi jamjam vulnus illatum (Minervæ) Jovem

παλαστῶν ἐπὶ τοῦ βασιλέως αὐτόθι περικείμενον ἀγῶνα, νικᾷ πάλιν· καὶ λαβὼν ἄθλον πνιγέοντα κύριε καὶ κόρας ταῖς ἴσαι, δυντῶ αὐτῷ τῷ βασιλέως καὶ χρυσῶν καὶ βοῶν ποικίλων· καὶ φερασαντῶ ἐν ᾧ ἑστῶς αὐτὴ κλειδῇ τόπῳ, πέλιν κίεζειν, εἶπτο τῇ βοῇ. ἡ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῷ Φρυγίας Ατῆς λόφον, κλίνεται. ἐνθα πόλιν κτίσας Ἴλος, πάντῳ μὲν Ἰλίον ἐκάλεσεν. τῷ δὲ Διὶ σημεῖον ἐυξάμενος αὐτῷ παρῴναι, μεθ' ἡμέραν τὸ διίπεπτος Πάγαςδον πρὸς τῆς σκηνῆς καίμενον ἐθάσατο. ἦν δὲ τῷ μαρθεῖ τρίπηχυ, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκός, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρημένον ἔχον· τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλεκάτῳ καὶ ἄσπεκτον. ἰσοεία (δὲ ἡ) πρὸς τῷ Πάγαςδῳ πηήδε φέρεται. φασὶ γυνηδεῖσαν πλὴν Αἰδωῶν. ὧς δὲ Τείπωι τρέφεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλὰς· ἀμφοτέρους δὲ ἀσκήσας τὰ καὶ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὶ πρὸς ἐλθεῖν. πολλῶς δὲ πλήθειν τῷ Πάγαςδος, τὸν Δία

φοβησύντα, ἥ Αἰγίδα προσ-
 ῥήσῃ· πῶς δὲ, ἐνλαβη-
 θήσαν ἀεζλέψαι πρὸς ἥ
 Αἰγίδα, καὶ ἔπος ὑπὸ τῆς
 Αἰγιδὸς τραυθεῖσαν ποσσίν.
 Αἰγιδὸς δὲ σφάλυπον ἐπ'
 αὐτῇ φραμένῳ, ξήανον ἐ-
 παίνης ὁμοιον κατασχιδάσ-
 σαι, καὶ σφειδῶσαι τοῖς
 στήνοισι ὡς ἰδοῖσιν Αἰγί-
 δα, καὶ πρῶν ἰδρυσμέ-
 νην παρὰ τῇ Λιί. ὕστε-
 ρον δὲ Ηλέκτρας καὶ πῶς
 φθορὰν τέτῳ προσφυγύ-
 σης, διαβρίψαι μετ' αὐ-
 τῆς καὶ τὸ Πάριον εἰς
 πῶς Ἰλιάδα χέειν. Ἴλον
 δὲ τούτου γὰρ κατασε-
 νάσαντα πρῶτον καὶ σφει-
 δὲν τὸ Πάριον ταῦτα
 λέγειται. Ἰλῶ δὲ γῆρας
 Εὐρυδικὴν πῶς Ἀδράστου,
 Λαομέδοντα ἐγγύνησιν, ὃς
 γαμῶσι Στρυμονὶ πῶς Σκα-
 μάδρου. κατὰ δὲ πρὸς
 Πλακίαν τὸν Ἀτρεΐδαν. καὶ
 ἐπίοις δὲ Λαοκίππου. καὶ
 πρῶτον παῖδας μὲν Τιθω-
 νὸν, Λάμπωνα, Κλύ-
 πον, Ἰκαρίον, Πο-
 δάρκην· θυγατέρας δὲ, Η-
 σίονην καὶ Κίλλαν, καὶ
 Αἰσχύλῳ· ἐκ δὲ νύμφης

pavefactum Ægidem oppo-
 suisse : Palladem verò terri-
 tam respexisse : atque ita à
 Minerva vulneratam conci-
 disse. At Minervam ejus de
 causa summo dolore affectam
 simulacrum illi simile confe-
 cisse, ac thoraci, pectorique
 ejus, quam pertimuerat Ægi-
 dem, accommodasse, & apud
 Jovem, honoris ergò consti-
 tuisse. Deinceps autem Ele-
 ctram, per anni pestilentissi-
 mi contagionem ad hoc con-
 fugisse, ac secum id Palla-
 dium in terra Iliaca expo-
 suisse. Ilum postea in hu-
 jusce memoriam templum
 ab se conditum summopere
 coluisse. Hæc hæctenus de
 Palladio. Cæterùm Ilus Eury-
 dicen Adraști filiam, uxorem
 cepit, ex qua Laomedontem
 genuit, cui Strymno Scaman-
 dri filia nupta fuit. Sed, &
 quorundam testimonio, Pla-
 ciam Atrei, sive (ut alij) Leu-
 cippi, ab illo ductam fuisse le-
 gitur. Hic mares quidem Ti-
 thonum, Lamponem, Cly-
 tium, Hicetaonem, & Podar-
 cem : fœminas autem Hesio-
 nen, Cillam, & Astyochen,
 procreavit. At è Calybe nym-
 pha,

pha Bucolionem suscepit.

§. 4. Porro Tithonum, quod eum arderet, Aurora præruptum in Æthiopiam abducit: ibique cum eo congressa, Emathionem ac Memnonem gignit.

§. 5. Post, ubi Troja ab Hercule, quo de paulò antè diximus, capta fuit: Podarces, cognomento Priamus, regnum tenuit: ac primam conjugem Neropis filiam nomine Arisbam sibi conjugavit, ex qua Æfacum filium creat: cui Asterope Cebrenis filia nupsit, quam cùm mortuam nimio luctu defleret, in mergum avem mutatus est. Mox Priamus, Arisbâ collocatâ in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundam uxorem Dymantis, sive, ut aliis placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Metopes filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: deinde cùm secundum propediem esset paritura filium, facem reapse ardentem Hecuba parere, eamque omnem urbem Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id

Καλύβης Βυκολίωνα.

§. 4. Τιθωνὲν μὲν οὖν ὡς ἀπάσσει δι' ἔρωτα, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζε· καὶ συνελθοῦσα γυνᾷ ποῦδας Ἡμαθίωνα καὶ Μέμνονα.

§. 5. Μετὰ δὲ τὸ αἶρεθῆναι Ἰλίου ὑπὸ Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρὶν ἡμῖν λέλεκται, ἐβασίλευσεν Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πρίαμος· καὶ γαμῶν παῖτα Ἀείσβην τὴν Νερόπος· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Ἀΐσακος γίγεται, ὃς ἔγνημεν Ἀστρόπην τὴν Κεβρηνῶος θυγατέρα, ἣν πικρὰν ἀποθανοῦσαν, ἀπωρνεώθη. Πρίαμος δὲ Ἀείσβην ἐκδοὺς ὕψος, ἰδούσαν ἔγνημεν Ἐκάβην τὴν Δύμωιν, ἣ ὡς πνέει φασί, Κισσῶος, ἣ ὡς ἔπειτα λέγουσιν, Σαργαίου ποταμοῦ καὶ Μετόπης. γυνᾷ δὲ αὐτῇ παῖδος μὲν Ἑκτορος· ἰδούσαν δὲ γυνᾷ δὲ μέλωνι βρέφοις, ἔδοξεν Ἐκάβη καὶ ὕψος δαδὸν τεκεῖν διάπυρον. τὸν δὲ πᾶσαν ἐπνέμεσθαι τὴν πόλιν, καὶ καίειν.

μαδὸν δὲ Πείαμιν παρ' ἑκάστης τὸν ὄνειρον, Αἰσάκον τὸν υἱὸν ματιπύμα-
το· ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης. ὅτε
τῷ μητροπατόρι Μέρωπος
διδασχθείς. ἔπειθ' εἰπὼν τῷ
πατρίδῃς ἡμῶναι τὸν παῖ-
δα ἀπώλειαν, ἐκδεῖναι τὸ
βρέφος ἐκείδωσι. Πρίαμος
δὲ ὡς ἐξηγήθη τὸ βρέ-
φος, δίδωσιν ἐκδεῖναι οἰ-
κίτῃ κομίσουσι εἰς Ἰδην.
ὃ δὲ οἰκίτης Ἀγέλαος ὠ-
νομάζετο [ἢ Ἀρχέλαος,]
τὸ δὲ ἐκτεδῖν ὑπὸ τέτου
βρέφος, πένθ' ἡμέρας ὑπὸ
ἄρκτου ἐστράφη· ὃ δὲ σω-
ζόμενον εὐχόμενος, ἀναιρεῖ-
ται καὶ κομίσας ὅππῃ ἔχου-
ρίων, ὡς ἴδιον παῖδα ἐ-
στρεφεν, ὀνομάσας Πάειν.
ἡμῶν δὲ νεώτερος,
καὶ πολλῶν διαφέρειν ἑλ-
λειπε καὶ ῥώμῃ, αὐτίς
Ἀλέξανδρος περὶ σπονδομάδι
λησας ἀμυνόμενος, καὶ
τοῖς ποιμνίοις ἀγέλασας,
ὅτε ἔτι βροθήσας. καὶ μετ'
ἐπὶ πολὺ τοῖς γυναικῶν αὐτοῦ.
μετὰ τῶν ἐξήγησε ἑκάστη
θυγατέρα μὴ Κρέουσιν,
Λαοδίκῃ, Πολυξένῃ,
Κασσάνδρῃ· ἣ σκελετῶν

ubi Priamo visum Hecuba re-
citavit, Æfacum filium hic
statim arcessi jubet ad se. Eum
enim Merops avus maternus
somnia conjiciendi rationem
edocuerat. Re perceptâ, Æfa-
cus puerum patriæ exitium il-
laturum esse respōdit. Proinde
infantem exponi jubet. Hunc
Priamus, simul ac puer in lu-
cem prodit, familiari exponē-
dum tradit, asportandumque
in Idam montem. Huic servo
nomen Agelao, aut Arche-
lao fuit. Infans, ut ab eo ex-
positus est, quinque dies ab
ursa nutritus est. Hic puerum
natus incolumem tollit, se-
cum illum attulit, & quasi fi-
lium suum, indito illi Paridis
nomine, educavit. Qui, cum
jam grandiusculus evasisset, &
plerisque, & corporis formâ,
& robore anteiret, & quod
prædonum vim, incurfisque
repelleret, & ovilibus custo-
diendis adjumento foret, Ale-
xandri cognomentum prome-
ritus est. Neque multo post
tempore inventos parentes
agnovit. Post Paridem Hecu-
ba filias peperit, Creusam,
Laodicen, Polyxenam, &
Cassandram : quem cum A-

pollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturam pollicetur. Hæc autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex aliis conjugibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgythion, Philæmon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Cherfidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Aftygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemacrus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperrion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirichus, Ægeoneus, Lysithous, ac Polymedon; Filiæ verò, Medusa, Medeficasta, Lysimache, Aristodeme.

§. 6. Verum Hector An-

βυλόμην Ἀπόλλων, τὴν
μαυκλὺν ὑπέχετο διδά-
ξειν. ἡ δὲ μαθοῦσα, οὐ
σωήλαθεν. ἔθεν Ἀπόλλων
ἀφείλετο τῆς μαυκλῆς αὐ-
τῇ πίδειν. αὐτῆς δὲ παῖ-
δας ἐγέννησεν Δηϊφόβον,
Ἑλῆνον, Πάμμωνα, Πο-
λίτην, Ἀντίφον, Ἰππί-
νον, Πολύδωρον, Τροί-
λον. τῶτον ἐξ Ἀπόλλωνος
λέγεται γνηνῆκεαι. ἐκ δὲ
ἄλλων γυναικῶν Πειράμω
παῖδες γίνονται, Μελαάνιπ-
πος, Γοργυθίων, Φιλαι-
μων, Ἰππόδοτος, Γλαῦκος,
Ἀγάθων, Χορσίδαμας, Ευα-
γόρας, Ἰππίδαμας, Μή-
στωρ, Ἄντας, Δόρυκλος,
Λυκάων, Δρύωψ, Βίας,
Χρόμιος, Ἀστυγόνος, Τε-
λέστας, Εὐάνδρος, Κ. Κεϊό-
νης, Μήλιος, Ἀρχέμαχος,
Λαοδόκος, Εὐχέρων, Ἰδο-
μνείης, Τυπείων, Ἀσκαῖος,
Δημοκόων, Ἀγέρητος, Δηϊό-
πης, Κλόνιος, Εὐχίων,
Τυπύρως, Λισάνειος,
Λυσίδος, Πολυμέδων.
Συζαῖρες δὲ, Μήδουσα,
Μηδιστήνη, Λυσιμάχη,
Αἰσίδαμη.

§. 7. Ἐκ τῶν μὲν οὕτως Ἀν-

δρομάχῳ τῷ Ἡσίων⊕ dromachen Eetionis, & Ale-
 γαμῇ· Ἀλέξανδρ⊕ δὲ Οἰ- xander Oenonen Cebrenis
 νάνῳ τῷ Κεβρίῳ⊕ ᾧ amnis filiam ducit. Hæc à
 ποταμοῦ θυγατὶς. αὐτῇ πα- Rhea vaticinandi cognitio-
 ρὰ Ρέας τῷ μαντικῷ μα- nem edocta, Alexandro ne ad
 δουσα, περιβλεῖν Ἀλε- Helenam navigaret, prædixit:
 ξάνδρῳ μὲ πλεῖν Ελένῳ. At ea minimè persuadens,
 μὴ πίδουσα δὲ εἶπεν, ἐὰν πρῶτῃ, παρελθὼντα πρὸς
 αὐτῷ, μόνῳ γὰρ διε- quod se ipsi mederi posse in-
 πύσαι δύνασθαι. τὸν δὲ, telligebat, præterea nemi-
 Ελένῳ ἐκ Σπάρτης ἀφ- nem. Hic autem, rapτὰ post
 πάσαι· πολεμουμένης δὲ Helenâ è Sparta, Trojâque
 Τροίας, τοξιδέντα ὑπὸ bello impetitâ, sagittis Her-
 Φιλοκτήτου τόξοις Ἡρα- culeis à Philoctete lauciatus,
 κλείοις, πρὸς Οἰνάνῳ in Idam ad Oenem remeavit.
 ἐπανελθεῖν [εἰς] Ἰδῶν. ἢ Tum illa injuriarum memor,
 δὲ μνησκοῦσα, διεπραΐσαι Paridem curare nolle affir-
 ἔκ ἔφη. Ἀλέξανδρ⊕ μὲν mat. Alexander igitur, cum
 οὗτ' εἰς Τροίαν κομζόμε- in Trojam referretur, occu-
 ν⊕ ἐπιδάτα· Οἰνάνῃ δὲ buit. Mox Oenone, quam de-
 μετανοήσασα, τὰ πρὸς δι- trectatæ medelæ prænituerat,
 πραΐαν φάρμακον ἔφερε. (ἢ ad Οἰνάνῃ ἱατρικῷ ἔμμου-
 σικῶ ἤσκει.) καὶ καταλα- σκῶ αὐτὸν νεκρὸν, ἐαυ-
 βούσα αὐτὸν νεκρὸν, ἐαυ- τῷ ἀνῆρτησεν. ὁ δὲ Ἀσω-
 πὸς ποταμὸς Ωκεανὸς, καὶ Τηθύ⊕· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος
 λέγει, Πηγεὺς, καὶ Ποσειδῶ- λέγει, Πηγεὺς, καὶ Ποσειδῶ-
 ν⊕· ὡς δὲ πηγες, Διὸς καὶ Εὐρυνώμης· ὧτ' Μετώπῳ
 γημάδρ⊕· Μάδωνος ᾧ τῷ quam Ladonis fluvij filiam

fuisse tradunt, duos filios, Ismenum ac Pelagontem, & viginti fœminas procreavit: quarum unam Æginam, cui Oenone fuit nomen, ab Jove raptam Asopus quærens, Corinthum abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Jovem cognoscit. Jupiter autem post insequentem Asopum fulminatum, rursus ad sua fluenta remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus, ex hujusce fluentis carbones efferuntur: sed Æginam illatam in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur, nunc ab ea dictam Æginam, Jupiter comprimit, ac filium ex ea Æacum gignit. In cujus gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Ad hæc Æacus Endeidem Chironis filiam conjugem capit, ex qua duo nati sunt filij, Peleus & Telamon. Pherecydes verò Telamonem amicum, non fratrem fuisse Pelei narrat, eumque * Aἰάξιν filium, & Glaucen * Κρηθεὶ fuisse ait. Atqui & Æacus cum Psamathe Nerei filia, in fontem, quod inscendi nollit, com-

ποταμὸν θυγάτηρ· αὐτῇ δύο μὲ παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμενὸν καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι δὲ θυγατέρας· ὧν μὲ μίαν Αἴγινα, (ἣν πο Οἰνώνη ἐκαλεῖτο) ἤρπασε Ζεὺς, τῷ τῷ Ἀσωπὸς ζητῶν, ἦκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μαρτάνει παρὰ Σιούφου τὸ ἤρπакότα τῆς Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲ κρημανώσας διώκοντα, πάλιν ὅττι τὰ οἰκίαι ἀπίμπησε ῥέειδρα. διὰ τοῦτο, μέγας καὶ θυμῷ, ἐκ τῆς τύτης ῥέειδραν ἄδρακας φέρονται. Αἴγινα δὲ εἰσκομίσας εἰς τὸ πόντον Οἰνώνην λεγόμενην ἔβησεν, τοῦ δὲ Αἴγινα ἀπὸ ἐκείνης κληθεῖσας, μίγνυται, καὶ θυγατρὶ παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν. τότε Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησεν. γαμῆ δὲ Αἰακὸς Ἐνδιδέα, τὴν Χείρωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδας ἐγένοντο, Πηλεὺς τε καὶ Τελαμών. Φερεκύδης δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, ἐκ ἀδελφῶν Πηλείδης τῆς Ἀχαιῆς παῖδα καὶ Γλαύκης τὴν Κρηθεῖας. μίγνυται δὲ αὐτῆς Αἰακὸς, Ψαμαδῆ τῇ Νηρείας, εἰς * πηλῶν ἡλλαγμένη διὰ

τὸ βέλτερον ἀνελθόν, καὶ
 τιμῶν παῖδα φῶκον. ἦν δὲ
 ἐνσιδείατος ἀπαύτων Λια-
 κός. διὸ καὶ τὴν Ελλάδα
 κατεχούσης ἀφορίας διὰ Πέ-
 λοπα, ὅπ Στυμφάλῳ τῷ
 βασιλεῖ τῷ Ἀρχαδῶν πο-
 λεμῶν, τὴν Ἀρχαδίαν
 ἐλαῖν μὲν διανάμμεν, πορ-
 ποιησάμεν φιλίαν, ἐκ-
 τινεν αὐτὸν, καὶ διέ-
 σπαιρε μελείσας. χρεῖσται
 δὲ θεῶν ἐλεγον ἀπαλα-
 γήσασθαι τῷ ἐνισύτων κα-
 κῶν τὴν Ελλάδα, ἐπὶ Λια-
 κός ἵππ' αὐτῆς ἐυχὰς
 ποιήσωνται. ποιησάμενον δὲ
 ἐυχὰς Λιακού, τῆς ἀκάρ-
 πιας ἢ Ἑλλάς ἀπαλλάττε-
 ται. πρᾶται δὲ καὶ τῷ
 Πλούτωνι τελευτήσας Λια-
 κός καὶ ταῖς κλεῖς τοῦ Ἀ-
 ρίου φυλάττει. διαφέρου-
 ναι δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι φώ-
 κῳ, τὸς ἀδελφοὺς Πη-
 λέα καὶ Τελαμῶνα ὁπι-
 στευόμεν καὶ λαχὼν κλή-
 ρῳ, Τελαμῶν συγγυμνα-
 ζόμενον αὐτὸν βαλὼν δί-
 σκῳ καὶ τῷ καρπῷ, κτείνει.
 καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως,
 κρύπτει κατὰ πύλιν.
 φερεδίντ' δὲ τῷ φόνου,

mutata coivit, & Phocum gi-
 gnit. Sed & Æacus omnium
 pietatis servantissimus fuit.
 Quamobrem, cū Græcia
 inuolatâ frugum caritate pre-
 meretur, Pelopis causâ, quod
 ipse Stymphalum Arcadum
 Regem bello infestans, Arca-
 diam subigere minimè posset,
 per simulatam amicitiam ip-
 sum interfecit, ac ejus visce-
 ra membratim confecta dif-
 perfit. Deorum intereâ res-
 pōns, tum Græciam immi-
 nentibus malis ereptum iri, si
 illius ergo preces effuderit
 Æacus, renunciatum est. Quo
 per Æacum factō, Græcia
 annonæ penuriâ liberatur.
 Quinetiam & apud inferos
 Æacus in summo esse honore
 perhibetur: & is Plutonis cla-
 ves servare proditur. Quo-
 niam verò Phocus in certa-
 minibus præstare videbatur,
 fratres Peleum ac Telamo-
 nem infidias illi comparasse
 ferunt: atque ubi sorte obve-
 nit, ut cum eo Telamon pari
 in ludo decertaret, disco ca-
 put illi ferit, & occidit, ac
 sublatum, Peleoadjutore, qua-
 dam in sylva occultavit. De-
 mum verò, cæde detectâ,

ambo ex Ægina ab Æaco solum vertere compelluntur.

§. 7. Telamon Salaminem ad Cychreum Neptuno ac Salamine Asopi filia natum pervenit. Is, necato serpente, qui insulam, cujus ipse Rex erat, devastabat, ac nullis post se relictis filiis, moriens, regnum Telamoni concessit. Is deinde Peribœam Alcathoi Pelopis filiam sibi uxorem conjunxit: & Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Diis precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Ajacem nominarunt: qui in bello contra Ilium Herculem securus, Hesionen Laomedontis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreavit.

CAP. XII.

CÆterùm Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatum abiit, à quo quo postea expriatus Antigonem illius filiam in matrimonium capit: atque in tertiam regni partem adscitus est.

φυγάδης ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακῷ ἐλαύνοντα.

§. η. Καὶ Τελαμὼν μὲν εἰς Σαλαμῖνα φθγγίνεται πρὸς Κυχρεά τὸν [Ποσειδῶνθ, καὶ] Σαλαμῖνθ τὸν Ἀσωποδ (ὃν) κλόντας δὲ ὄφιν· ἔτθ· ἀδικουῶτα πτω' νῆσον, καὶ αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευτᾷ ἄπαις, πτω βασιλείαν φθγγίδωσεν Τελαμῶνι. ὃ δὲ γαμῶ Πειλοῖαν πτω Αλκείδου τῷ Πέλοπος καὶ ποιησάμενε εὐχαὶ Ἡρακλέους ἵνα αὐτῷ παῖς ᾗρήνῃ γήνηται· φανέντθ· δὲ μὲν ταὶ εὐχαὶ αἰσθῆ, τὸν γήνηθέντα ἐκάλεσαν Αἴαντα. καὶ στρατὸσάμηνθ· ὅπῃ Τροίαν Ἡρακλῆ, λαμβάνει γέρας Ἡσίο· νιν πτω Λαομέδοντθ· θυγατέρα· ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Τεδορος.

Κ Ε Φ. 16.

ΠΗΛΕΥΣ δὲ εἰς Φθίαν φυγὰν πρὸς Εὐρύτιον· να Ἀκτορε, ὑπὸ αὐτῷ καθεύδεται· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτῷ πτω θυγατέρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς χάρας πτω τρίτῳ μοίραν.

καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ
Πολυδωρῇ, ἣν ἔγημα Βο-
ρος ὁ Περειέως.

§. β. Ἐνπιδὼν δὲ πῶ
θῆκεν τῷ Καλυδωνίῳ χε-
ρσυματ' Εὐρυπίωντος ἐλ-
θὼν, περιέμμεν δὲ τὸν
σὺν ἀκόντιον, Εὐρυπίωντος
πυγχανεῖ, καὶ κτείνει τῶ-
τον ἀκόν. πάλιν οὖν ἐκ
Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν,
πρὸς Ἀχέσον ἀφικεῖται,
καὶ ὧς αὐτῷ χεῖραίρεται.

§. γ. Ἀγωνίζεται δὲ καὶ
τὸν δὲ Περίαν ἀγῶνα πρὸς
Ἀταλάντην, διαπαλαίσας.
καὶ Ἀστυδάμεια Ἀχέσου γυ-
νὴ, Πηλέως ἐρεθισθεῖσα, πε-
ρὶ σωυσίας πρὸς αὐτὴν
αὐτῷ λόγους. μὴ διαμείνη
δὲ πῖσαι, πρὸς ἧ γυναι-
κα αὐτῇ πύμψασα ἔφη, μίλ-
λον Πηλέα γαμοῖν Σπε-
ρίπῳ ἢ Ἀχέσου θυγατέρει.
καὶ τῷτο ἐκείνη ἀκούσασα,
ἀρχόντῳ ἀνέστη. Πηλέως
δὲ πρὸς Ἀχέσον καταψά-
λειται λέγουσα, ὧς αὐτῷ περὶ
σωυσίας πιπιράδης. Ἀχέσος
ἀκύντας, κτείνει μὲν δὲ ἐκα-
θῆκεν, ἐκ ἡδουλήθη ἄγει ἢ
αὐτὸν δὲ θῆρας εἰς τὸ Πή-
λιον. ἔνθεν ἀμίλλης περὶ

Mox Polydoram filiam ge-
nuit, quam Boro Perieris
filio nuptui dedit.

§. 2. Inde in Calydonij
agri venationem cum Eury-
tione simul egressus, ac misso
in aprum telo, Eurytionem
ferit, eumque fortuito idem
cæcidit: rursus itaque à
Phthia Iolcum ex fuga ad
Acastum sese recepit, ab eò-
que lustratur.

§. 3. Ad hæc, cum Atalan-
ta ludis in Peliae honorem in-
stitutis palæstricâ pugnâ de-
certavit: ubi Astydamea Aca-
sti conjux, Pelei amore cor-
repta, ad eum literas de con-
cubitu dedit: quæ, quoniam
id illi persuadere non potuit,
ad ejus etiam uxorem misit,
qui à Peleo Steropen Acasti
filiam propediem ductum iri
illi renuntiaret. Quod ubi il-
la accepit, laqueo se suspen-
dit. Peleum insuper Acasto,
quod eam de stupro interpel-
lasset, calumniatur. Id ubi
Acastus percepit, quem ipse
lustrasset, haudquaquam ab
se necandum esse censuit: at
eum Peleum montem vena-
tum abaucit. Inde coortâ de
venatione

venatione controversiâ, Peleus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitavit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eique sublatum enssem in boum fimo celavit, & abivit. Is deinde experrectus, interea dum enssem quaerit, à Centauris comprehensus, jamjam moriturus erat, verum à Chirone servatur incolumis, eidemque quaesitum ac repertum enssem condonavit.

§. 4. Peleus verò, ut supra dictum est, Antigonem Eurytione patre procreatam uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio fluminis cognomento BoroPerieris filio uxorem collocavit, ex qua Menesthius natus est.

§. 5. Sed & alteram duxit Peleus, nempe Therin Nerei filiam, de cujus matrimonio

ἄρας ῥηομένης, Πηλεὺς μὲν οὐκ ὦν ἐχειρῶτο θηρίων, ταῖς γλώσσαις τῶν ἐπόμενων εἰς πῆραν ἐπιδει· οἱ δὲ μὲν Ἀκάστου ταῦτα χερσέμενοι κατεγίλων ὡς μνηστὴν τιθαρδάντος τῷ Πηλεῶς. ὁ δὲ ταῖς γλώσσαις ᾄδον μὲν ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις πασαῦτα ἔφη τιθαρδάναι. ἀποκοιμνηστὸς αὐτῷ ἐν τῷ Πηλῶ, ἀπολιπὼν Ἀκάστοι, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ ᾄδῃ βοῶν κόπῳ κρύψας ἐπατέρεχεται. ὁ δὲ, ἐξαναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῷ Κενταύρῳ καταληφθεὶς, ἔμμελλεν ἀπόλλυσθαι· σφίεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος ἑστῶτος καὶ τὴν μάχαιραν αὐτῷ ἐκζητήσας, [καὶ ἐξελθὼν] δίδωσι.

§. 6. Γαμήλιος, ὡς λέγεται, Πηλεὺς Ἀντιγόνην τὴν Εὐρυπίωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Πολυδῶρη ἣν ἔγνω Σπέρχῳ ὁ ποταμὸς ὀπίκλιον Βῶρος ὁ Περῆος υἱὸς, ἐξ ἧς Μενεσθίου τέκνον.

§. 7. Αὖτις δὲ Πηλεὺς γαμήλιον Θέριν τὴν Νηρέως, καὶ ἧς τῷ γάμῳ

Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἔει-
 σαν. Θέτιδος δὲ διασιφ-
 δέσης ἔσθαι τὸν ἐν παύ-
 τῃ γυναικί τε κρείττονα
 ἢ πατρός, ἀπαρτύντα. ἔτι οἱ
 δὲ φασὶ Διὸς ὀρμῶν τε
 ἐπὶ τῷ παύτῃ σωου-
 σίας, εἰρηκίνας Προμη-
 θέα τὸν ἐν παύτῃ αὐ-
 τῇ γυναικί τε, οὐρανοῦ
 διασφύσειν. πρὸς δὲ λέ-
 γουσιν μὴ βουληθῆναι Θέ-
 τι Διὶ συναλθεῖν ὑπὸ Η-
 ρας τραφεῖσαν. Δία δὲ
 ὀρμαίνοντα διητῇ ἐδίλη-
 σεν αὐτῷ συνοικῆσαι. Χεί-
 ροντος οὖν ὑποδαμνίου Πη-
 λῆϊ συλλαβεῖν, καὶ περὶ-
 χεῖν αὐτῷ μεταμορφουμέ-
 νῳ, ὀπιπρήσας, συναρ-
 πάζει. γυναικί δὲ ὅτι
 μὴ πῦρ, ὅτι δὲ ὕδωρ,
 ὅτι δὲ θείον, οὐ φεί-
 τερον εἶχε, φρὶν ἢ τῷ
 ἀρχαῖον μορφῇ εἶδεν ἀπο-
 λαβοῦσαν. γαμῶ δὲ ἐν
 τῇ Πηλῆϊ· κ' ἄκαϊ θεοὶ
 τὸν γάμον ἐυαχούμενοι
 καθεύδοντες καὶ δίδουσι
 Χείρῳ Πηλῆϊ δόρυ μεί-
 λινον, Ποσειδῶν δὲ, ἵπ-
 πους Βάλιον καὶ Ξάν-
 θον· Ἡφαιστος δὲ μάχα-

Jupiter & Neptuneus contem-
 derunt. At cū Thetis ē se
 ortum filium patre futurum
 esse præstantiorem prædixis-
 set, abstinuisse Jovem illius
 nuptiis ferunt. Nec desunt qui
 scribant ad ejus complexum
 jamjam prodeunti Jovi, Pro-
 metheum dixisse, natum ex
 ea cælo dominaturum. Sunt
 etiam, qui memorant The-
 tin Junonis monitu persua-
 sam Jovis concubitum evi-
 tasse. Hinc iratum Jovem vo-
 luisse ut ea mortalis viri con-
 jugio locaretur. Chironis ita-
 que consilio eam comprehen-
 dendi ac detinendi rationem
 Peleus iniit: eam itaque cū
 in varias se formas commu-
 tantem observasset, corripit:
 quæ cū interim ignis, inte-
 rim aquæ, modò etiam feræ
 vultum caperet, non eam
 prius, quàm pristinam for-
 mam recepisse videt, remittit.
 Hanc demùm in Pelio monte
 uxorem sibi copulavit: atque
 inibi dij convivio excepti suo
 quisque munere matrimo-
 nium commendarunt. Nam
 Chiron hastâ fraxineâ Pe-
 leum, Neptuneus equis Balio
 & Xantho, Vulcanus ense,

ac reliqui aliis muneribus condonarunt. Hi verò dij immortales fuere.

§. 6. Pòst, ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, eum immortalem factura, clàm Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paternæ in eo mortalitatis erat, excoquebat: per diem verò, ambrosiâ puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpitantem natum in igne conspicatus, inclamavit. Tum Thetis, quominus votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum manibus puerum, ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorumque & urforum medullis enutrivit: eúmque, cui Ligyron antea nomen fuit, quòd mammis labra minimè admovisset, Achillem nominari voluit.

§. 7. Post hæc Peleus Iasonis & Dioscurorum adjumento, Iolcum expugnavit: Astydamiâmq; Acasti conjugem occidit, ac distractis illius membris, per eam intra urbem tra-duxit exercitum.

σαν, καὶ οἱ λοιποὶ ἔτι-
ρα. ἀθάνατοι δὲ ἦσαν ἔ-
τι.

§. ζ. Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέ-
τις ὁκ Πηλέως βρέφος, ἀθα-
νατον δίδουσα ποιῆσαι σῆτο,
κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ
ἐγκρυβῆσαι τῆς νυκτός, ἐφ-
θίρειν δ' ὡς αὐτῇ διητόν πα-
τρῶν· μὲν δ' ἤμαρ ἢ ἔχρειν
ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ὀπ-
τηήσας, καὶ ἀπαίροντα τὸν
παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τῷ πυρὶ,
ἐβόησε. καὶ Θέτις καλυ-
πτήσα τ' ἀπαίρειντι πλειῶ-
σαι, νήπτον τ' παῖδα ἀπολι-
ποῦσα, πρὸς Νηρηίδας ᾤ-
χετο. κομίζουσι δὲ τ' παῖδα
πρὸς Χείρωνα Πηλείῃ. ὁ δὲ
λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε ἀπάλ-
λαις λεόντων. καὶ σὺν ἀ-
χίῳ, καὶ ἄκτων μυελοῖς·
καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλεῖα. πρὶ-
τερον μὲν ὡς ὄνομα αὐτῇ Λι-
γρόν. ὅππ' ἔχλην μαστῖς ἢ
σπασίωσκε.

§. ζ. Πηλεὺς δὲ μὲν ταῦ-
τα σὺν Ἰάσωνι καὶ Διοσκου-
ροις ἐπέδραον Ἰωλκίον· καὶ
Ἀστυδάμειαν πλὴν Ἀκάστου
γυναικα φονέει· καὶ δι-
λὼν μάλη, διήγαγε δὲ αὐτῇ
τ' στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

§. η. Ὡς δὲ ἔχρηστο ἐ-
 ναιτὴς Ἀχίλλειος, Κάλ-
 χαντος ἀέροντος ἰδὼσα-
 σαι χεῖρας αὐτοῦ Τροίαν
 αἰρεθῆναι, Θέτις περὶ-
 δῆα ὅπ' αὐτῇ στρατόμα-
 χον αὐτὸν ὑπολίσσεται, κρύ-
 ψασα ἑδῆπι γυναικίᾳ,
 αἷς παρδένον παρίσσειτο. κα-
 κῆ τρεφόμενον τῇ Λυ-
 κομήδιδι θυγατρὶ Διὸς Ἰδα-
 μείδ' ἐμύνηται· καὶ γινε-
 ται πάντ' Πύρρον αὐτῇ,
 ὃ κληθεὶς Νεοπτόλεμος
 αὐτοῖς. Ὀδυσσεὺς δὲ μν-
 νυδέντα παρὰ Λυκομή-
 διος ζητῶν Ἀχίλλεα, σάλ-
 πγγι χρησάμενος εὖρε·
 καὶ τούτων τὸν τρόπον
 εἰς Τροίαν ἦλθε. σωμή-
 πτο δὲ αὐτῷ φοῖνιξ ὁ
 Ἀμύντορος. οὗτος ὑπὸ τῷ
 πατρὶ ἐνυφλώθη πετα-
 φδοσαμένης φθορᾷ Κλυ-
 τίας τῇ τῷ πατρὶ παλα-
 κίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν
 περὶ Χείρωνα κομίσας,
 ὑπὸ ἐκείνου διὰ τὰ δύν-
 ταί τιν' ὄψεσθαι, βασιλέα
 ἐτίθησε Δολόπων. σωεί-
 πτο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ
 Μενoitίου καὶ Σθενέλης τῷ
 στήναι. Ἰνsuper Achilli

§. 8. Ubi demum nonum
 ætatis suæ annum explevit
 Achilles, Calchante Trojam
 sine ipso capi non posse, præ-
 dicente, Thetis, quod filium
 eo in bello militantem in-
 teriturum omnino prævidis-
 set : muliebri ipsum veste
 contextum) in Scyron insu-
 lam Lycomedi) pro puella in-
 corrupta, ac virgine perdu-
 ctum commendavit : ibique
 agens adolescentulus, Deida-
 miam regis filiam comprimit:
 ex qua Pyrrhum filium extu-
 lit, qui novo postea nomine
 Neoptolemus est appellatus.
 Cæterum Ulysses, quando ei
 apud Lycomedem esse Achil-
 lem, indicatum fuit, quæsi-
 tum tuba usus invenit. Ad
 huncitaque modum Achilles
 ad bellum Trojanum perdu-
 ctus est. Ad quod etiam Phæ-
 nix Amyntoris filius illum co-
 mitatus accessit. Hunc à Cly-
 tia patris pellice, ut de stupro
 interpellata, falso insimula-
 tum pater oculorum luce pri-
 vavit. Quem Peleus ad Chi-
 ronem ductum, ab eoque cu-
 ratum, oculorum luce recu-
 peratâ, Dolopum regem con-
 Patroclus Menœtij, ac Sthe-

neles Acasti, sive, ut aliis placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntem Locridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contubernium acceptus, Achillis amasius efficitur.

CAP. XIII.

Porro Cecrops indigena, ac geminus, id est, humano simul & serpentino corpore præditus, in terra Attica regnavit, & quæ prius Acta dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque diis fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandarum potestatem, sanè in quibus potissimum privatos honores unusquisque adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente, ad mediam arcem terra, fretum repente excivit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quæ lecto à se

Αἰγίου, ἡ Περίπιδος τῆς Φέρητος, ἡ, καὶ δὲ φησὶ φιλοκράτης, Πολυμέλεως Πηλέως. ὅπως ἐν Οὔπυντι (τ' Λοκρίδος) διενεχθεὶς ἐν παιδίᾳ φεῖ ἀσταγάλων παύσαντα ἰδὼν Κλυσάνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος [ἄκων] ἀπέκτεινε. καὶ φουγὼν μετὰ τῷ πατρὶ, φεῖ Πηλεὺς κατ' ὅμιλον, καὶ Ἀχιλλεύς ἐρρωμένον γίνεσθαι.

Κ Ε Φ. 17.

Κεκροψ αὐτόχθων συμφυὲς ἔχων σῶμα αἰνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀθηκῆς ἐβασίλευσε πρῶτος· καὶ πλὴν μὲν πρῶτον λεγομένῳ Ἀκτῇ, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὀνόμασιν. ὅτι τότε φασὶν ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλιν καταλαμβάνειν, ἐν αἷς ἑμμελὸν ἔχειν πρὸς ἰδίαν ἔκαστος. ἦσαν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ὅτι πλὴν Ἀθηκῇ, καὶ πηξας τῇ τειραίνῃ κατὰ μίσλῳ, πλὴν ἀκρόπολιν, ἀνέφηνε θάλασσαν, ὡς νῦν Ερεχθίδαι καλοῦσι. μετὰ δὲ πόλιν. ἦσαν Ἀθῆναι· καὶ ποιναμένη τῆς καταλή-

†εως Κέκροπα μάρτυρα ,
 ἐφύτλυσεν ἑλαιαν· ἢ νῦν ἐν
 τῇ Πανδροσίῳ δίκνυται.
 ἡμομένης δὲ εἰδῆς , ἀμ-
 φοῖν περὶ τῆς χώρας Ἀθη-
 ναῶν καὶ Ποσειδῶνα δια-
 λύσας Ζεὺς , κριταὶ εἴδυ-
 κεν , ὅχ' , ὡς εἴπεν π-
 νές , Κέκροπα καὶ Κρο-
 νάον , εἰδὲ Εὐριχθέα· οὗτος
 δὲ τοῖς δώδεκα· καὶ τέ-
 των διχεζόντων ἢ χώρα τῆς
 Ἀθῶναι· ἐκείδῃ , Κέκροπος
 μαρτυρήσαντο , ὅτι περ-
 τον πλὴν ἑλαιαν ἐφύτλ-
 σεν· Ἀθῶναι μὲν οὐδ' ἀφ'
 ἐκείνης πλὴν πάλιν ἐκάλει-
 σεν Ἀθῶνας· Ποσειδῶν δὲ ,
 θυμῷ ὀργισθεὶς , τὸ Θεία-
 σον [πηδῶν] ἐπιμήλυ-
 †ε , καὶ τῇ Ἀθηναίῳ ὕψαλον
 ἐποίησεν.

§. β. Κέκρο† δὲ γή-
 μας πλὴν Ἀκταίῳ κέρων Ἀ-
 γραύλον , παῖδας μὲν εἴσ-
 χον Εὐρύσθηον , ὃς ἄπειρος
 μετέλλαξε· θυγατέρας δὲ
 Ἀγραύλον , Εὐρύν , Παν-
 δροσιν· Ἀγραύλε μὲν οὐδ' ἔ-
 Ἀρεῶ Ἀλκίππῃ γίγεται.
 ταῦτ' ὅτι βίαιζόντων Ἀλκί-

Cecrope occupationis suæ te-
 ste , oleam è terra produxit ,
 quæ nostrâ etiam ætate vi-
 situr in Pandrosio. Coortâ
 deinde inter utrumque con-
 tentione , aclite de urbe , Ju-
 piter Minervam Neptunum-
 que inter se pacavit : iisque
 non , ut quidam memorant ,
 Cecropen , Cranaumque , nec
 Erichtheum , sed duodecim
 deos hujusce controversiæ ju-
 dices dedit : quorum senten-
 tiâ urbs Athenæ Minervæ ad-
 judicata fuit : quando pri-
 mum ab ea oleam , Cecropis
 testimonio , productam fuisse
 perceperunt. Minerva itaque
 de se ipsa Athenis nomen im-
 posuit. At Neptunus mirum
 in modum iratus , Thriasium
 campum pessimè afflixit : at-
 que Atticam universam pela-
 go inundavit.

§. 2. Ad hæc Cecrops A-
 graulon Actæi filiam in con-
 jugium duxit , ex eaque ma-
 rem quidem suscepit , Erysich-
 thonem , qui sine maribus li-
 beris è vita decessit : filias
 verò , Agraulon , Hersen &
 Pandrosion. At ex Agraulo ,
 ac Marte gignitur Alcippe.
 Huic vim inferre Halirrho-

thius Neptuni & Eurytes nymphæ filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrem Neptunus Martem in Arcopago cædis reum agit. Is duodecim deorum sententiâ judicatus absolvitur.

§. 3. At Cephalus, Herfes & Mercurij filius, quem cum Aurora suprâ modum amaret, correptum secum asportavit in Syriam, ibique illius concubitu gravida fit, & Tithonum peperit: cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Hujus autem fuit Astynous, ex quo Sandochus: qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderin urbem condidit: ductâque in matrimonium* Thanace Megeffari filiâ, Cinyram Assyriorum Regem procreavit. Hic Cinyras cum in Cyprum se contulisset, cum populo, Paphum condidit, ductâque inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filiâ, Oxyporum & Adonin genuit: necnon filias Orsedicen, Laogorénque & Bræssiam ex eadem suscepit. Hæ verò ob Veneris iram alienigenis permittæ viris, vitam in Ægypto cum morte commutarunt.

ῥόδι⊕ ὁ Ποσειδών⊕ καὶ
νύμφης Εὐρύτης, ἐπὶ Ἀ-
ρεως φωραθεὶς κτείνεται.
Ποσειδών δὲ ἐν Ἀρείῳ πύ-
γῳ κρίνεται, διχαζόντων ἑξή-
δωδεκα θεῶν Ἀρη, καὶ ἀπο-
λύεται.

§ γ. Ερφης δὲ καὶ Ερμού
Κέφαλ⊕, οὗ ἐραδιῖσσι
Ἡὼς ἤρπεν· καὶ μωγεῖσσι
ἐν Συείῳ, παῖδα ἐχθόνησι
Τιθωνόν. ὃ παῖς ἐχθόστο
Φαέδων τέκε δὲ Ἀσύνου·
τῷ δὲ Σάνδοκος, ὅς ἐκ
Συείας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
πόλιν ἔκτισε Κελάνδειν.
καὶ γήμας * Θανάκῳ τῷ
Μεγασάδῳ [Κινύρῳ] ἑξή-
δωδεκα βασιλέα ἐχθόνη-
σι. Κινύρας ἔτ⊕ ἐν Κύ-
πῳ φεραμένομην⊕ σὺν
λαῷ ἔκτισε Πάφον· γήμας
δὲ ἐκτὶ Μεθάρμῳ κόρην
Πυγμαλίῳ⊕ Κυπρίων
βασιλέως, ὧς ὅπως ἐχθό-
νησι καὶ Ἀδωνιν· περὶ δὲ
τύποις θυγατέρας Ὀρσεδί-
κῳ, Λαογόρῳ καὶ Βρα-
σίῳ. αὗται δὲ διὰ μίῳιν
Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀν-
δράσι σὺνδναζόμεναι, τὸν
βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετέλλα-
ξαν.

§. 3. Ἀδωνις δὲ ἐπ' αἰῶ-
 ῶν, Ἀρτίμυδος χόλω, πλη-
 γαῖς ἐν θύραις ὑπὸ σὺδος, ἀπὶ-
 θανε. Ἡσίοδος δ' αὐτὸν φοί-
 νικος καὶ Ἀλφεισιβοίας λέγει·
 Πανυσίς δ' ἐφησι Θόαντ' Ὁ-
 βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔχε
 θυγατέρα Σμύρταν. αὐτὴ καὶ
 μύλιν Ἀφροδίτης, ἐν δ' αὐ-
 τῷ ἐπύμα, ἔχε τῷ πατρὸς
 ἔσθρα· καὶ σωμαρὸν λαβύσα
 τ' ἑσθρὸν ἀγορεύει τῷ πα-
 τρὶ νύκτας δώδεκα σωμαδνά-
 δει. ὃ δὲ, ὡς ἤδειτο, σπασά-
 μιν Ὁξίφ' Ὁ, ἐδίωκεν αὐ-
 τῷ· καὶ δὲ, παρακαταλαμ-
 βαρομένη, διό τις ἔβυξατο ἀ-
 γανῇ θμύδα. διότι δ' ἑσθροί-
 κίειραντες, αὐτῷ εἰς δέν-
 δρον μεταλλάξαν, ὃ καλοῦσι
 σμύρταν· δεκαμυῖαις δὲ
 ὅστρον ἔχον, τ' δένδρε ῥα-
 γήν, θμύδα θῆναι τ' λεγό-
 μενον Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτη
 διὰ κάλλος ἐπ' νήπιον κρύφα
 θῆκεν εἰς λάβρα καὶ κρύψασα,
 Περσιφόνῃ παρείσατο. ἐκείνη
 δ' ὡς ἐθεάσατο, ἐκ ἀπεί-
 δευ κείστας δ' ὅτι Διὸς θυ-
 μίνης, εἰς [πρὸς] μοῖρας διη-
 ρέθη ὃ ἐν αὐτῷ· καὶ μίαν μὲν
 παρ' ἑαυτῇ μένειν τ' Ἀδωνιν·
 μίαν δὲ τῇ Περσιφόνῃ

§. 4. Adonis autem puer ad-
 huc, Dianæ iracundiâ, in ve-
 natione ab apro percussus in-
 teriit. Hunc Hesiodus Phœ-
 nicis & Alphesibœæ filium
 fuisse ait. Panyasis vero, de
 Thoante Assyriorum Rege,
 qui Myrrham filiam habuit,
 natum refert. Hæc Myrrha
 per iram Veneris, quod eam
 nihili faceret, patris amore
 corripitur: atque usa nutricis
 operâ, cum infcio patre no-
 ctes duodecim concubuit. Is,
 ubi rem sensit, stricto in filiam
 ense, impetum facit: quæ, cum
 jam comprehenderetur, deos
 rogat, ut nusquam appareat.
 Tum dij illam miserati, in ar-
 borem sui nominis cominuta-
 runt: ac decimo post mense,
 rescissâ arbore, Adonin ex ea
 filium fuisse ferunt. Quem
 Venus formæ ergo infantem
 adhuc clam diis in arca occul-
 tatum, ante Proserpinam con-
 stituit: quem simul ac illum
 conspexit, se reddituram ne-
 gavit. Delato ad Jovem judi-
 cio, tres in partes annum par-
 titus est, ut unam apud seip-
 sum, alteram cum Proserpi-
 na, tertiam demùm cum Ve-
 nere Adonis permaneret, im-
 peravit.

peravit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Jove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore, inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

§. 5. Post, ubi Cecrops humanitatem exuit, Cranatus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ductâ à Lacedæmone Pediade Menetis filiâ, Cranaen genuit, & Cranæchmen, & Atthidem: quæ cùm, virginitate necdum expugnatâ, obiisset, Cranaus ab ea terram Atthidem vocitavit: ubi post Cranaum expulsus regnavit Amphictyon.

§. 6. Hunc nonnulli Deucalionis, alij verò indigenæ hominis filium fuisse dicunt: qui, cùm duodecim annos regnum, tenuisset, ab Erichthonio pellitur: hunc Hephæstes, ex Craneæ Atthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani & Palladis esse velint, hunc in modum; Minerva olim arma sibi conflare volens, ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minervæ

προσέταξε. πῶς δὲ ἐπίειχε
ἔξ Αφροδίτης. ὁ δὲ Ἀδωνίς
ταύτην προσέειπε καὶ ἢ
ἰδίαν μοῖραν. ὅτερον δὲ θνη-
τῶν Ἀδωνίς ὑπὸ σὺς πλη-
γεῖς ἀπὸ θανάτου.

§. 5. Κέκροπος δὲ ὑποδα-
ρόντη, Κράναον * αὐτό-
χθων, ἐφ' ᾧ τὸν ἐπὶ Δευ-
καλίῳ λέγεται κατα-
κλυσιὸν ἡμέδα. ὅτ' ἡγή-
μας ἐκ Λακεδαιμόνιο Πε-
διάδα πῶς Μελίητη ἐξή-
νησε Κραναίῳ, καὶ Κρα-
ναίχμῳ, καὶ Ἀττίδῃ. ἥς ἀ-
ποθανούσης ἐπὶ παρθένῃ, ἢ
χόρει Κράναον Ἀττίδα
προσηγόρευσε. Κραναὸν δὲ
ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐκα-
σίλωσε.

§. 6. Τοῦτον ἔνιοι μὲν
Δευκαλίωνος, ἔνιοι δὲ αὐ-
τόχθονος λέγουσι. βασιλεύ-
σαντα δὲ αὐτὸν ἐπὶ δώδεκα
(ἔτη) Εὐεχθρόντι ἐκβάλλει.
τότον οἱ μὲν Ἡφαίστου τῆς
Κραναῆς θυγατρὸς Ἀττίδος
ἔβη. λέγουσιν οἱ δὲ, Ἡφαί-
στου καὶ Ἀθηνᾶς, ὅπως Ἀθη-
ναῖα παρεγγύετο πρὸς Ἡφαί-
στον, ὅπλα κατασκευάσαι
θέλουσα· ὃ δὲ ἐγκαταλειψα-
μένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς

ἐπιθυμίαν ὧς λιδοῖται τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ διώκειν αὐτὴν ἤρξατο· ἢ δὲ, ἐφάθην· ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο πολλῇ ἀνιάκῃ, καὶ δὲ γὰρ χαλὸς, ἐπιδέτο συναλθεῖν· ἢ ὅς ὡς σφόδρην καὶ παρδίνος εἶσα, ἐκ ἠνέχετο· ὅ δὲ ἀπαπέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς· ἐκείνῃ δὲ μυσουχθεῖσα, εἰς ὑπομάξασα τὸ γόνον εἰς γλῶττιν ἔρριψεν. φάγόντες δὲ αὐτῆς, καὶ τὸ γόνον εἰς γλῶττιν πέσοντες, Εὐχθρόνιος γίγνεται· οὗτον Ἀθηνᾶ χρύσειον ἄλφειον δαῖτον ἔστρεφεν, ἀδάνατον δάλασα ποιῆσαι· καὶ καταδέσσει αὐτὸν εἰς κίστην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπι παρὰ κατὰ δέξιν, ἀπιποῦσα τὴν κίστην ἀνοίγειν. αἱ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ πατρὸς γίαι, καὶ δεῶνται τῷ βρέφει παρὰ πτερύγεσσιν ὁρᾶν· καὶ ὡς μὴ ἐνίοι λείπουσιν, ἀπ' αὐτῆς διεφθάρησαν οὗ δράκοντος· ὡς δὲ ἐνίοι, δι' ὀργὴν Ἀθηνᾶς, ἐμμανεῖς θύομεθα, καὶ τὰς τῆς ἀκροπόλεως αὐταὶ ἔρριψαν. ἐν δὲ τῇ πρυμνείᾳ παρὰ τοῖς Εὐχθρόνι· οὗ αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκ-

constuprandæ desiderium incessit: eamque attrectare aggredditur. Hæc verò fugit: utque proximè eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deamini- re conabatur. Ea verò, ut pædica erat, & virgo, virum non admittebat. Vulcanus demùm tentigine ruptus in virginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea verò ex demisso in humum semine gignitur Erichthonius. Hunc clam diis aliis, dum immortalē facere studet, educavit: positumque in cista Pandroso, Cecropis filiam commendavit: interdicítque ne cistam retergeret. At Pandrosi sorores, quòd curiosæ admodum forent, cistam aperiunt. advolutumque secùs puerum draconem spectant. Nec desunt qui ab eodem dracone fuisse interemptas astipulentur. Aliorum verò testimonio, Palladis irâ, furore percitæ, de summa sese arce præcípites eiecerunt. Interea verò Erichthonius in templo à Minerva

ipsa enutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, ac Minervæ signum in arce constituit: nec non Panathenæorum celebritatem instituit: Pasitheamque Naidem nympham uxorem accepit: ex qua ipsi Pandion natus est.

§. 7. Denique Erichthonio vitâ sancto, ac in primo Palædis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo regnante, Ceres Dionysiusque in Atticam venere. Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius verò ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque animi causâ sese largius poculis invitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem fustibus intulerunt: verùm posttridie, recognitâ, ipsum sepeliverunt. Erigonæ verò filix patrem vestiganti herilis canis, cui Mærx nomen fuit, Icarium consecrari solita, ca-

γαλὼν Ἀμφικτόνα, ἐκασί-
λδον Ἀθῶν. καὶ τὸ ἐν
ἀκροπόλει ξέσπον τ' Ἀθη-
ναῖς ἰδρύσατο, καὶ τῇ Πα-
ναθηναίων τῷ ἑορτῷ σω-
εῖσάτο· καὶ Πασιδέαν Νηί-
δα νύμφην ἔγχευ. ἐξ ἧς
παῖς Πανδίων ἐβημήθη.

§. 7. Εἰρχθόντι δὲ ἑπιδά-
ρονι καὶ παρόντι ἐν τοῖς
αἰ, τοῖς πέμναι τ' Ἀθῶναι,
Πανδίων ἐκασίλδον· ἐφ' ᾧ
Δημήτρην καὶ Διόνυσον εἰς
τὴν Ἀθηναίαν ἤλθον. ἀλλὰ
Δήμητρα μὲν Κελεὺς εἰς τὴν
Ἐλευσίναν ἔσπευξε· Διόν-
υσον δ' Ἰκάρῳ· καὶ λαμ-
βαίνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμ-
πίλου. καὶ τὰ πρὸς τὴν οἶνο-
ποίησιν μαθήσαντες· καὶ τοὺς
τοῦ Διὸς δωρήσασθαι θέλων
χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖ-
ται πρὸς πναι· ποιμένας, οἳ
γασάμενοι τὸ ποτὶν, καὶ χά-
ρις ὑδάτι ἀφαιδῶς δι' ἡδύ-
νῳ ἐκλύσαντες, παρὰ
μάχθαι νομίζοντες, ἀπέ-
τειναν αὐτόν. μετ' ἡμέραν δ'
νοήσαντες ἔδειξαν αὐτόν.
Ἡρόνι δὲ τῇ θυγατρὶ τ' πα-
τέρμασδ' ἑσθ', κύων σω-
ήδης, ὄνομα Μαίεσθ, ἢ τῇ

ἀδύατον ὑπὸ αὐτῷ σῶθαι. Πασφάη γὰρ, ἐπειδὴ πολλὰς Μίνως σιωπυνάζετο γυναιξίν, ἐφαρμάκευσεν αὐτόν, καὶ ὅπως ἄλλῃ σιωπυνάζετο, εἰς τὰ ἄνδρα ἐφίει θνεία· καὶ ὕτως ἀπώλλωτο. ἔχοντι δὲ (Κεφάλῳ) αὐτὴ κυῶα πυχόν, ἀκόντιον (τε) ἰδυόλον· ὅτι τέτοις Πέρκεις ἰδύσα τὸν ἄνδρα· τὴν Κιρκῶν πειρὶς ῥίζαν· ὥστε τὸ μηδὲν βλάψαι, καὶ σιωπυνάζεται. δέισασι δὲ αὐτῆς τὴν Μίνως γυναικα, ἥκαν εἰς Ἀθήνας· καὶ διαλλαγῆσαι Κεφάλῳ, μετὰ τύτου παρέρχεται εἰς θῆραν ὑπὸ γὰρ θηρόπκη. δῶκουσαν γὰρ αὐτῷ ὅτι τῇ λοχμῇ ἀγνοήσας, Κεφαλῷ ἀκοντίζει, καὶ πυχὸν ἀποκτείνει Πέρκειν. καὶ κείνῃς ἐν Ἀφειωπάγῳ, φυχὴν αἰδίων καταδικάζεται.

Minoe concubuiſſet, nullā potuiſſet ratione ſervari: nam Paſiphæ, quod cum multis mulieribus Minoen rem habere non ignorabat, eum veneficiis infecit, ut quoties ſecum alia cubaret, in illius artus viperæ irruerent immanes: eūque in modum pellicēs Paſiphæe diſperdebat. * Cephalus igitur; pernicioſiſſimum habebat canem (cui Lælapī nomen fuit, & quem nulla fera poterat evitare.), Jaculū ad hæc, cujus iſtus neminem unquam ſefellit. Inter hæc Procris conſpicata vitum, Circæam ſtimens radicem, ne quid ſibi obſeſſet, concumbit. At verita rursus Minois conjugem, Athenas proficiſcitur: & in Cephalī gratiam rediit, & cum eo ad venandum concedit: quippe quæ venandi ſtudio mirificè oblectatur. Hæc occuſa virum infecuta, inter fruteta latitabat, ejusque motu permoveri virgultam maritus ſentiens, jaculū inevitabile miſit, eoque percuſſam uxorem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Arcopagi iudicibus exilio ſempiterno damnatur.

§. β. Ορειθύαν δὲ π-

§. 2. Interea verò Orithyiam

Uisum animum trahentem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionem: mares autem, Zeten & Calain aligeros peperit: qui cum Jasone in Colchos navigantes, & Harpyias infectantes moriuntur: live, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

§. 3. Cleopatram Phineus conjugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his auctus filiis, ex Cleopatra Idæam, deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea verò privignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud apud patrem infimulat. Huic ille credulus, ambos oculis privat. Interea Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulli, in Phineum animadvertunt.

§. 4. Chione autem Neptuno admiscetur: quæ cum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur: in mare dejecit infantulum, hunc flatim Neptunus exceptum, in Æthiopiam transfert, & Benethesicmæ filix suæ alendum

εἶσαν δὴ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ, ἀπάσας Βορέας σωμαλθε. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ Κλεοπάτραν, [εἰ] Χιόνω· ὅς δὲ Ζήτην καὶ Καλκὶν πηροῦτες. οἱ πλεοντες σὺν Ἰάσονι καὶ ταῖς ἀπείαις διώκοντες, ἀπὸ θανάτου δὲ Λακονίσλαθ λήγει, περὶ Τένον ὑπὸ Ἡρακλέους ἀπώλοντο.

§ γ. Κλεοπάτραν δὲ ἐγγημι φινάει· ὃς γίνονται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων· ἔχον δὲ τέκνους ἐν Κλεοπάτραι παῖδας, Ἰδαίαν ἐγάμισεν Πηλεΐδης, καὶ αὐτὴν ἦν παρὰ τὸν πατέρα φινέα φθορὰν καταφάσκειται. καὶ πρὸς τὰς φινεύς, ἀμφοτέρους πυροῖ. ὁδραπλέοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορεάδαις κολάζονται αὐτόν.

§. δ. Χιὼν δὲ Ποσειδῶνι μίγνεται. ἡ δὲ χρύφα τῷ πατρὶς Εὐμολπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γήνηται καταφανές, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον· Ποσειδῶν δὲ αὐτὸν ἀνελόμενος, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· καὶ δίδωσι Βενθеси-

κύμη τρέφον αὐτὴ θυγατρί
 καὶ Ἀμφιτρίτη. ὥς δὲ ἐπι-
 λοιῶσιν, * εἴδον ὁ Βενθεςι-
 κύμης ἀνὴρ, πλὴν ἔτιραν αὐ-
 τῇ ᾗ δὲ θυγατρίων δίδωσιν. ὁ
 δὲ καὶ ᾗ ἀδελφῷ τῆς γα-
 μμοῖσιν ἐπιχέρισι βιάζε-
 σθαι. καὶ διὰ τοῦτο θυγαδὶ
 δίδει, μὲν Ἰσμάρου ᾗ παῖδες,
 πρὸς Τεγυρίον ἦκε, Θρακῶν
 βασιλεῦς. ὁ δὲ αὐτὴ τῷ παιδί
 ᾗ θυγατρίσιν σωμαίησιν. ὅτι
 βυλεύων δὲ ὕστερον Τεγυ-
 εῖον καταφανὲς γίνεται καὶ
 πρὸς Ἐλευσίνους φάγει καὶ
 φιλίαν ποιεῖ πρὸς αὐτούς.
 αὐτὸς δὲ Ἰσμάρου πλευτή-
 σαι τῷ, μεταπιμφοδὲς ὑπὸ
 Τεγυρίου φάγειν, καὶ
 ᾗ πρὸς τῷ μάχῳ διαλυ-
 σάμεν, ᾗ βασιλείαν παρέ-
 λαβε. καὶ πολέμῳ ἐνσάτῳ
 πρὸς Ἀθηναίους καὶ Ἐλευσι-
 νίους, ὅτι κληδὲς ὑπὸ Ἐλευ-
 σινίων, μὲν πολλῆς σωμαίης
 Θρακῶν διωάμεως. Ερεχθεῖ
 ᾗ ὑπὸ Ἀθηναιῶν νίκης χρο-
 μίνῳ, εἴχουσιν ὁ Θεὸς κα-
 τορδύσθῃ ᾗ πόλιν, ἐὰν μίαν
 ᾗ θυγατρίων σφάξῃ. καὶ
 σφάξαντῳ αὐτῇ ᾗ γεωτά-
 τῳ, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυταὶ
 κατὰ σφάξαν. ἐπιποίλωτο γὰρ,

commendat, & Amphitritæ.
 Qui, cū ætatis integræ fuit,
 intus Benthescymes conjux,
 huic alteram filiarum uxorem
 dedit. Hic autem uxoris quo-
 que suæ sorori vim inferre ag-
 greditur. Quamobrem exiho
 multatus, cum Ismaro filio
 ad Tegyrium Thraciæ regem
 confugit: qui filiam ipsius fi-
 lio conjugavit. Deinde verò
 insidias Tegyrio quoque
 comparasse detectus, ad Eleu-
 sinios aufugit, eorūque a-
 micitiā sibi conciliavit. Rur-
 sus autem, Ismaro filio de-
 functo, à Tegyrio revocatus
 in Thraciam redit, ac solutā
 inter eos discordiā, regnum
 accepit. Mox conflato inter
 Athenienses & Eleusiniōs
 bello, adscitus ab Eleusiniis,
 magno cum Thracum exerci-
 tu opem laturus advenit. At
 Erechtheo de Atheniensium
 victoria sciscitanti, deus rem
 bellicam præclarè gesturum
 cecinit, si filiarum unam ju-
 gulasset. Qui cū nātū mini-
 mam immolasset, & reliquæ
 tum omnes sese jugularunt.
 Siquidem, ut quidam testati
 sunt, de se vicissim occidendis
 ὥς εἴφασαν πρὸς, σωμαίῶν
 conspirant.

conspitarant. Commisâ verò post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum obtruncavit.

§. 5. Inde verò ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissolvit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, & is, ductâ in conjugium Metiadusa Eupalami filiâ, Pandionem filium sustulit. Hic unâ cum Cecrope patre regnans, à Metionis liberis per seditionem ejectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus, ejus filiam Peliam jamdudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde urbis regno præficitur. Nam, cùm Pylas Biantem patruum occidisset, Pandioni genero regnum tradit: ipse verò traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condit. Intereâ Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij Ægeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrij filium esse aiunt; sed sibi Pandionem supposititium fuisse.

§. 6. Demùm post Pandionis obitum, ejus filij, perducto

ἀγῆλας συναπολλέσθαι. νομόνους δὲ μὲν σφαγῶν τὴν μάχης, Ερεχθεὺς μὲν αὐτὸν Εὐμόλπον.

§. 5. Ποσειδῶν δὲ καὶ τὴν Ερεχθεῖαν, καὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς καταλύσας, Κέκροπος ὁ πρεσβυτάτης τῆς Ερεχθεως παίδων, ἑβασίλευσιν. ὃς γῆρας Μητιάδουσαν τὴν Εὐπαλάμην παῖδα ἐπέκρινεν Πανδίωνα. ἔτα μὲν Κέκροπος βασιλεύων, ὑπὸ τῇ Μητίωνος ὑῶν χεῖρσιν ἐξεβλήθη. καὶ φθιγγυόμηνος εἰς Μέγαραν πρὸς Πύλαν, τὴν οὐκ ἔτι θυγατέρα Περίαν γαμήϊ. αὐτὸς καὶ τὴν πέλαος βασιλεὺς ὑπὸ αὐτῆς κηδεύεσθαι. κτείνειν δὲ Πύλαν τὴν πατρὸς ἀδελφὴν Βιάνταν. τὴν βασιλείαν δίδωσι Πανδίωνι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παρεμύομενος, κτίζει πόλιν Πύλον. Πανδίωνι δὲ ἐν Μεγάρῃς ὄντι, παῖδες ἐγρόντο, Αἰγίς, Πάλλας, Νῖσος, Λύκος. ὅντιοι δὲ Αἰγία Σκυλεὺς τῇ λέγουσιν ὑποβλήσθαι δὲ ὑπὸ Πανδίωνος.

§. 6. Μετὰ δὲ τὴν Πανδίωνος τελευτῶν, οἱ παῖδες

αὐτῶν φρατῶσαντες ἐπ' Ἀθή-
νας, ἐξέβαλον τὰς Μηπο-
ρίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετρα-
χῇ διείλον· εἶχε δὲ τὸ παῶν
πρῶτον Αἰγαί· γαμῶ δὲ
θεῶτον μὲν Μήται τὴν
Οπλήτην· δευτέρην δὲ
Χαλκιδίην τὴν Ρηξήνο-
ρος. ὡς δὲ ἐκείνην παῖς
αὐτῇ, διδοικὼς τὴν ἀδελ-
φον, εἰς Πυθίαν ἦλθεν,
καὶ θεὸν παίδων γυνῆς ἐμαρ-
τύετο. ὃ δ' ὁ θεὸς ἔχρη-
σεν αὐτῇ.

Ἀσπὺ τὸν προὔχοντα πο-
δάρκα, φέρτατε λαῶν,
Μὴ λύσης πρὶν ἐς ἄχρον
Ἀδλωαίων ἀφίκηαι.

§. 7. Ἀπεῖν [δὲ] τὸν
χρησμὸν, ἀνέει πάλιν εἰς
Ἀδλωάς· καὶ Τροίζηναν Διο-
δύων, ὁπξενῶτα Πίθω
τῷ Πέλοπος· ὃς δ' χρησμὸν
σωεῖς, μεθύσας αὐτὸν τῇ
δυχατρί συγκατέχλινεν Αἰ-
δρᾷ. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ
Ποσειδῶν ἐπαησίασεν αὐ-
τῇ. Αἰγὸς δὲ ὑπεπλάμε-
ν Αἰδρα, ἐκὲν ἄρρενα
ἦνυθον, γένον, καὶ πρῶτον
ἔσται μὴ λέγει· ἀπάλισσι δὲ
ὑπὸ πνι πότερ μάχαιραν,
καὶ πίδακα, εἰπὼν, ὅταν

in Athenas exercitu, Metio-
nidas eiecerunt, ac regnum in
partes quatuor distribuerunt:
sed penes Ægeum summa im-
perij fuit. Hic primam ux-
orem Metam Opletis filiam,
alteram verò Chalciopen
Rhexenore natam duxit. At,
ubi nullā se prole augeri vi-
det, fratrum metu ad Pythiam
adit, deque filiorum proge-
nie responsum dari sibi postu-
lavit, cui deus ita vaticina-
tus est,

*Μαῖτε novā virtute, pedem,
qui prominet utri,*

*Ne prius exolvās, quādam
scandas Palladis arcem.*

§. 7. At ipse ambigens quid
hoc sibi vellet oraculum, A-
thenas iterum accedit, ac per
Troezenem iter faciens, à Pit-
theo Pelopis filio hospitio re-
cipitur. Qui, quoniam ora-
culum intellexerat, Ægeo vi-
no madenti filiam Æthram
comprimendam summisit.
Huic nocte eadem se Neptu-
nus conjunxit. Ægeus interea
Æthræ præcepit, ut, si ex ea
masculus nasceretur, educa-
ret: néve, cujus ille filius esset,
indicaret: ensē & calceos
sub saxo abditos reliquit: hæc

locutus, cum per ætatem puer saxum subvolvere queat, ea tolleret, eumque clam cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athenas contendit: necnon Panathenæorum certamen aggreditur celebrare, in quibus Minos filius Androgeus omnibus victoriâ præstitit. Hunc Jupiter in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt qui illum Athenas ad Laij certamen euntem, ab athletic ob invidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, auditâ filij morte, quo tempore in Paro Gratiis sacra faciebat, sublatam è capite coronam abiecit, ac tibiâ abstinuit, & sacrificium nihilo tamen seciùs absolvit: Hinc & in hodiernam usque tempestatem sine tibiis & coronis in Paro Gratiis immolant.

§ 8. Nec longo pòst tempore in mari præpotens comparatâ classè Athenas oppugnavit. Megara item, Niso Pandionis filio regnante, subvertit. Ad hæc Megareum Hippomenis filium, qui ex Onchesto Niso opitulaturus

ὁ παῖς διώηται τὴν πύ-
ραν ὑποκυλίσας ἀνέλε-
σαι πῦντα, τότε μετ' αὐ-
τοῦ αὐτὸν ὑποπίμπειν. αὐ-
τὸς δὲ ἦκιν εἰς Ἀθήνας.
καὶ τὸν τοῦ Παναθηναίων
ἀγῶνα ἐπὶτίλει. ἐν ᾧ ὁ
Μίνως παῖς Ἀνδρόγεως,
ἐρίκησεν πάντας. οὗτον ὁ
Ζεὺς ἐπὶ τὸν Μαραθώνιον
ἐπιμύει πῦρον· ὃν ὁ Διὸς
δάρη. ἔνιοι δὲ αὐτὸν λή-
γουσι πορδύμενον εἰς Ἀθή-
νας ἐπὶ τὸν Λαίη ἀγῶνα
σπύρειν ἀγωνισθῆναι ὑπερδύ-
οντα διὰ φθόρον ὑπολέγουσι.
Μίνως δὲ ἐπιλθὼν τῷ αὐ-
τῷ θανάτῳ θύων ἐν Παρθ-
νῇ Χαίρεισι, τὸν μὲν σφα-
νοῖ ἀπὸ τοῦ κεφαλῆς ἐρύψας,
καὶ τὸν αὐτὸν κτερίσας, καὶ τὸ
θύσιον ἑστὶν ἡπτόν ἐπὶτίλει-
σιν. οὗτον ἐπὶ καὶ διόρυον χω-
εῖς αὐλῶν καὶ σφαίων ἐν
Πάρῳ θύουσιν πάντες Χαίρεισι.

§. 9. Μετ' ὃ πολὺν δὲ
θαλασσοκρατοῦν, ἐπολέ-
μησεν ἔλθῃ τὰς Ἀθήνας,
καὶ Μέγαρον εἰλε, Νίσου
βασιλεύοντος τῷ Παρ-
δίοντι· καὶ Μεγαρέα τὸν
Ἰππομένειον ἐξ Οὔρχου
Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀ-

πικλίνε. ἀπὶ δ' αὖτε διὰ καὶ
 Νίους διὰ θυγατρὸς περ-
 δοσίαν. ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορ-
 φυρέαν ἐν μίση τῇ καρ-
 λῇ τείχεα, ταύτης ἀφαιρε-
 θήσας τελευτῇ, ἢ δὲ θυγά-
 τρι αὐτῷ Σκύλλα ἐξαδι-
 σα Μίνω· ἐξ ἧς τ' εἶχε.
 μόνος δὲ Μεγάρων κρατῆ-
 σας, καὶ πλὴν κέρων τῆς
 αὐτοῦνης ἧ' ποδῶν ἐκδή-
 σας, ὑποβρύχιον ἐποίησε.
 χρονοζομένη δὲ τῷ παλῇ.
 μου μὲν δυνάμεθ' εἰσεῖν
 Ἀθήνας, εὐχεται Διὶ παρ'
 Ἀθωαίων λαβεῖν δίκας.
 ἡρομένη δὲ τῇ πόλει λοι-
 μού τε καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν
 αὐτῶν κατὰ λόγον Ἀθη-
 ναῖοι παλαιὸν καὶ τ' ἀκύν-
 δου κόρας, Ἀνθιδά, Ἀ-
 γληιδά, * Ἠνθιδά, Ἀν-
 τιδά, ὅτι τὸν Γεραίου
 οὗ Κύκλωπος τέφρον κατέ-
 σφαξαν. τέκων δὲ ὁ παῖς,
 τ' ἀκύνδος ἐλθὼν ἐν Λακε-
 δαίμον· Ἀθήνας κατὰ κεί,
 οἷς δὲ εἶν' ὄφελ' ἢ οὐκ εἶ-
 ναι, ἐχρῶντο. καὶ ἀπελα-
 γῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπέπεσεν αὐ-
 τοῖς Μίνω διδόναι δίκας
 αἷ' αὐτὸς αἰρεῖται. πύ-
 λαντις οὖν αὐτὸς Μίνωα,

advenerat, interemit : & is
 demum per filia prodicionem
 occubuit. Nam cum Scylla
 filia Minois amore flagraret,
 patri purpureum crinem, quo
 invictus esse ferebatur, e me-
 dio capitis vertice præcidit,
 eoque facto statim ille inte-
 riit. Minos itaque Megaris
 potitus, virginem vincitam
 pedibus, e puppe in mare de-
 jectam summersit: Enimvero,
 cum id bellum diuturnius fo-
 re videretur, quando Athenas
 capere minimè posset, Jo-
 vem, ut Athenienses com-
 missi criminis pœnas luerent,
 obsecrat. Hinc cum pestis ac
 fames simul urbem invasif-
 sent, primum quidem ex ve-
 teri oraculo, Athenienses
 Hyacinthi filias Antheidem,
 Ægleidem, * Enthenidem, &
 Lytæam ad Geræsti Cyclopis
 tumulum jugularunt : harum
 pater Hyacinthus Lacedæmo-
 ne Athenas commigrarat,
 cumque nihil inde sibi emo-
 lumentum futurum viderent, o-
 raculum de belli exitu consu-
 luerunt. His numen, quas ip-
 se vellet, Minoi pœnas daro-
 ros renunciavit. Igitur Athe-
 nienses, missis ad Minoem le-

gatis , permiserunt , ut ab eis , quas pœnas vellet , peteret : tum Minos iis , ut quatuordecim corpora , septem scilicet puerorum , ac totidem & ætate parium puellarum , sine armis Minotauro devoranda mitterent , imperavit. Is taurus labyrintho conclusus coorcebatur , unde ingressus quispiam haud facile exire poterat , quod multiplici viarum ambage non agnitum exitum excludebat. Hunc Dedalus filius Eupalami , qui Metionis & Alcippæ filius fuit , exædificavit. Hic item architectus omnium præstantissimus , & primus , statuarum fuit inventor.

§. 9. Hic etiam Athenis post dejectum ex arce Talum Perdicis sororis filium , ejus discipulum , aufugit : quem , veritus ne ipsum ingenij præcellentiam superaret , occidit. Etenim serpentis malam nactus , lignum tenue secuit. Deinde ubi puerum necasse comperitum fuit , reus in Areogago peractus ad Minoen confugit. Atque inibi Pasiphaë cum Neptuni taurum arderet , lignea vacca affabre compacta corri-

ἐπέτρεπον αὐτῶν δίδας. Μίνως δὲ ἐκέλευσε αὐτοῖς ι. δ' , κοῦρος ἐπὶ αὐτῶν καὶ ἰσας , χαλκὸν πῖμπεν τῷ Μινωταύρῳ βοράν. ὣς δὲ ἔτρεψεν λαβυρίνθῳ κρημνισμένῳ. ἐν ᾧ τὸν εἰσπλύνοντα , ἀδύνατον ἦν ἐξιέναι· πολυπλόκοις γὰρ κρημναῖς ἢ ἀγνοούμενῳ ἔξοδον ἀπὸ κληῖς. κρησίδασι δὲ αὐτὸν Δαίδαλῳ , ὁ Εὐπαλάμου , παῖδός τ' ὦ Μήτιος καὶ Ἀλκίπης. ἔτος ὡς ἀφ' ἑκτάτων αἰετος , καὶ περὶ τῶν ἀγαλμάτων εὐρετής.

§ 9. Οὗτος ἐξ Ἀθηνῶν ἔφυγε , ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλην μαθητὴν ὄντα. δέσας μὲν διὰ τὴν ἐνθυμίαν αὐτὸν ὑπερβαλλόντα γὰρ ὄφθαλμοι εὐφρόν , ξύλον λεπτὸν ἔκτισε. φωλαίνοντο δὲ τῷ νεκρῷ κριθίς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ , κατωκεκλιμένοι , πρὸς Μίνωα ἔφυγε καὶ κεῖ Παπφάης ἐρεμείσης τῷ Ποσειδῶνι ταύρου , σιωπῆσαι τεχνησά-

ῥῆθ'· ξυλίνην βῆν· καὶ
τὸν Λαβύρινθον κατακτείνου-
σιν, εἰς δὲ καὶ ἔτ' Ἀθη-
ναῖοι κοῦροι ἐπ' αὐτῇ, καὶ
κόρας τὰς ἴσας, τῷ Μι-
νῶταυρῳ βορὰν ἐπιμπον.

puit, ac Labyrinthum con-
struxit, ad quem quotannis
Athenienses virgines septem,
ac totidem pueros ætate pa-
res Minotauro vorandos mit-
tebant.

Κ Ε Φ. II.

C A P. XV.

Θ Ηοσι' δὲ ἄνθρωποις
ἐξ Αἰθρας Αἰγυπτοῦ παῖς,
ὡς ἐκλήθη τέλειθ', ἀπὸ
σάμηνθ' τὴν πίπται, τὰ
πύλλα καὶ τὴν μαχαίραν
ἀναιρείτω. καὶ πρὸς ἡπί-
στα εἰς τὰς Ἀθῶνας φε-
ρυμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν
πεκύνων τῆς ὁδοῦ, ἡμί-
εσσι. περὶ τὸν μὲν γὰρ Πει-
ρήτην τὸν Ηφαίστου καὶ Ἀν-
τικλίας, ὅς ἀπὸ τῆς κορύ-
νης ὡς ἐφόρει, Κερυνήτης
ἐπικαλεῖτο, ἐκπινε ἐν Επ-
ιδάυρῳ· πίδαξ δὲ ἀδινεῖς
ἔχων ἔτ' αὖθις, ἐφόρει κορυ-
νίῳ σιδηρᾷ, δι' ἧς τις
παιδόντας ἐκπινε· ταύτην
ἀφελόμενος Θηοσι' ἐφόρει.

§. β. Δεῦτερον δὲ κτείνει
Σίνιν τὸν Πολυπύμονθ' καὶ
Συλίας τῆς Κορίνθου. ἔ-
τ' αὖθις Πιτυοκάμπης ἐκα-
λεῖτο. οἰκῶν γὰρ τὸν Κο-
ρινθίων Ἰσθμὸν, ὡς ἄγ-

D Onec Theseus ex Æ-
thra Ægeoque natus,
jam grandis factus, petrâ
summotâ, calceos atque en-
sem aufert: & pedestri itine-
re Athenasadiens, obsessam
jam viam à maleficis viris un-
decumque pacavit. Primum
quidem Periphetem Volcani
& Anticliæ filium, qui, quòd
clavam gestaret, Coryneta
dicebatur, ad Epidaurum oc-
cidit: qui cùm imbecillis pe-
dibus esset, ferreâ clavâ mu-
nitus, viatores interficiebat:
quam ex illo præceptam The-
seus ipse ferre consuevit.

§. 2. Hic Sinin, postea Po-
lypemonis filium, & Syleæ
Corinthiæ filiam, occidit. Huic
Pityocampes, à curvandis
pinis nomen fuit. Nam cùm
Corinthiorum Isthmum in-

sedisset, viatores ad pinos
flectendas invitos compelle-
bat : qui quòd eas virium
imbecillitate flectere nequi-
rent, arborum in se redeun-
tium impetu sublatis penitus
interibant. Hunc in modum
Theseus Sinin cruciatum è
medio sustulit.

καὶ τὰς πελόντας πύγας
καμπύλονται ἀνέχοντες οἱ δὲ,
διὰ πλὴν ἀδύνειαν ἐκ τῆς
ναυτο καμπύλειν. καὶ ὑπὸ τῶν
δένδρων ἀνὰ ῥιπίου μῦθοι,
παρωλέδρων ἀπώλυτο. τέ-
τω τῇ τῶν περὶ Θησίου Σί-
νιν ἀπὸ κτείνειν.

Multa desunt.

Λείπει πολλά.